

NOV

ΒΕΡΟΓΙΑΕ

5

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

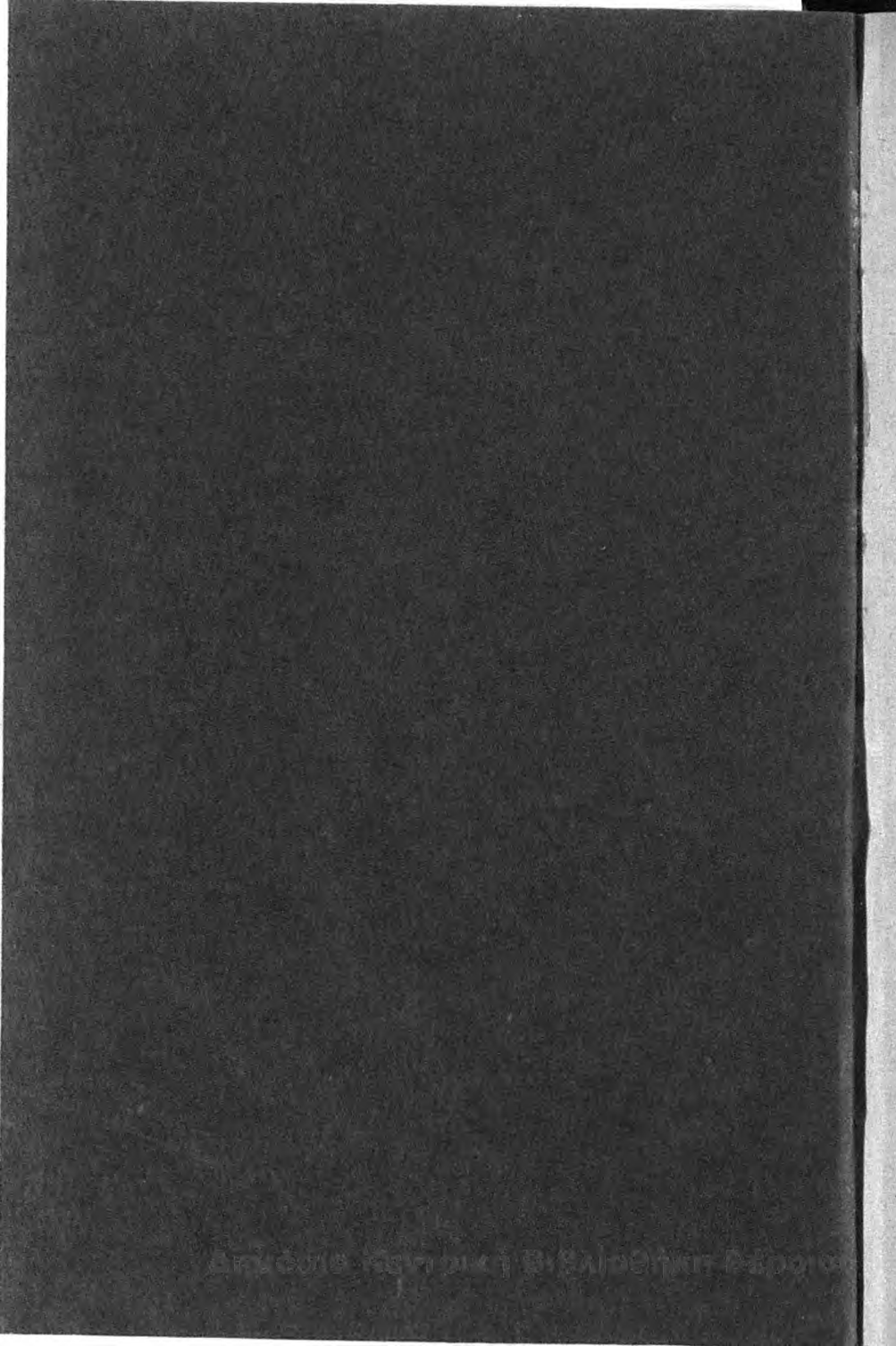
+300
Nof

Αριθ. είδ.

ΑΡΡΕΑ Αφορά 60

GRVER-00266

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

ΗΤΟΙ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΕΦΕΤΕΙΩΝ, ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ, ΓΝΩΜΟΔΟ-
ΤΗΣΕΩΝ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ, ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΤΛ.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Δικηγόρου, ύφηγητοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Παρεπιστημίῳ, πρώην Πρωτοδίκου.

**ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗ
ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ**

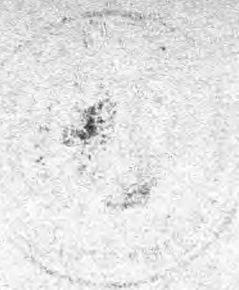

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

Πλατεία Λουδοβίκου, ἔναντι τοῦ νέου Δημ. Θεάτρου

1901

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος Φ4Β' της 19 Μαΐου 1860
ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Νόμων
ΑΥΞΕ της 28 Μαΐου 1887
ΒΣΞΒ' της 20 Ἰανουαρίου 1895
καὶ ΒΦΜΗ' της 30 Μαρτίου 1898.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Δύο εἰσι αἱ ἐκ τῶν ὑποθέσεων ζητήματα τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας de lege ferenda. Ἡ κατάρτισις τῶν στρατοδικείων καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν λόγῳ ὕλης (ratione materiae).

Ἀπανταχοῦ τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια ἀποτελοῦνται κυρίως ἐκ στρατιωτικῶν. Ἀλλ' ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις ἐτινίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς προσλήψεως μελῶν ἐχόντων εἰδικὰς νομικὰς γνώσεις.

Οὕτως ὁ Γερμανικὸς στρατιωτικὸς ποινικὸς κώδιξ τῆς 1 Δεκ. 1898 ὁρίζει, ὅτι τὰ μὲν κατώτερα στρατοδικεῖα ἐκ πέντε μελῶν συνιστάμενα ἔχουσιν ἓνα νομικόν, τὰ ἀνώτερα στρατοδικεῖα ἐξ ἑπτὰ μελῶν συνιστάμενα ἔχουσιν δύο νομικοὺς καὶ τὸ Ἀνώτατον Στρατοδικεῖον ἐξ ἑπτὰ μελῶν ἔχει τρεῖς νομικοὺς. Τὸ ἄρθρ. 18 φέρει «Τὰ στρατοδικεῖα εἰσὶν ἀνεξάρτητα καὶ ὑποτεταγμένα μόνον εἰς τὸν Νόμον». Οἱ Νομικοὶ στρατοδίκαι ἀφείλουσι νὰ ἔχωσι δίπλωμα τῆς νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρακτικὴν ἀσκήσιν ἥτοι τὰ προσόντα πρωτοδίκου. Λογίζονται δὲ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἀνήκοντες à la suite τοῦ στρατοῦ.

Ἐν Βελγίῳ διὰ τοῦ νόμου τῆς 22 Ἰαν. 1899 ὡς μέλος τῶν κατωτέρων στρατοδικείων διαρίζεται εἰς πρωτοδίκης ἀποσπώμενος ἐκ τοῦ πρωτοδικείου παρὰ τῷ στρατοδικεῖῳ ἐπὶ τριετίαν διὰ Β. Διατάγματος. Πρὸς κατάρτισιν τῶν ἀνωτέρων στρατοδικείων προσλαμβάνεται εἰς ἐφέτης ἐκ τοῦ Ἐφετερίου ἀποσπώμενος, ὅστις προεδρεύει τοῦ ἀνωτέρου Στρατοδικείου.

Ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν παρατηρῶ τὰ ἐπόμενα:

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Στρατοδικείου ἐκτείνεται εἰς τοὺς στρατιωτικούς.

Ἐντεῦθεν ὅμως γεννῶνται τὰ ἐπόμενα ζητήματα.

α') Δικάζει τὸ στρατοδικεῖον ἀδίκημα πραχθὲν ὑπὸ στρατιωτικοῦ πρὸς τῆς κατατάξεως αὐτοῦ ἐν τῷ στρατῷ ; β') Δικάζει τὸ στρατοδικεῖον ἀδίκημα πραχθὲν ὑπὸ στρατιωτικοῦ διατελοῦντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀλλὰ κατὰδωκομένου μετὰ τὴν ἀφασιν αὐτοῦ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ; γ') Δικάζει τὸ Στρατοδικεῖον ἀδίκημα μὴ ὄν καθαρῶς στρατιωτικόν ; λ. χ. διγαμίαν ; δ') Δικάζει ἀδίκημα, οὗ τινος αὐτοῦργοι εἰσὶ στρατιωτικοὶ καὶ πολῖται ;

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἡ ἐκδίκασις ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων παντὸς ἀδικήματος διαπραχθέντος ὑπὸ στρατιωτικοῦ εἶχε καθιερωθῇ εἰς τὰς πλείστας Νομοθεσίας. Ὁ μέγας Ναπολέων εἶχεν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς, ἥτοι τῆς ὑπὸ τῶν κοινῶν δικαστηρίων ἐκδίκασεως τῶν μὴ καθαρῶς στρατιωτικῶν ἀδικημάτων τῶν στρατιωτικῶν, λέγων, Le Français est citoyen avant d'être soldat. Ἐν τούτοις ἡ Γαλλικὴ Νομοθεσία μέχρι

σημερινὴ ἐμμένει εἰς τὴν ἀντίθετον τῷ Ναπολέοντι ἀρχήν. Καὶ πολλὴ μὲν κατακραυγὴ ἠγέρθη κατὰ τῶν Στρατοδικείων ὡς ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων δικαζόντων κοινὰ ἀδικήματα στρατιωτικῶν. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ νεώτεραι Νομοθεσίαι τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Βελγίου ἐτήρησαν τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Στρατοδικείου ἐπὶ παντὸς ἀδικήματος στρατιωτικοῦ σκεπτόμεναι ὅτι καὶ μὲν ὁ στρατιώτης ἔχει διπλὴν φύσιν πολίτου καὶ στρατιώτου καὶ ἐπομένως δύνανται νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἀδικήματα καθαρῶς στρατιωτικὰ καὶ καθαρῶς πολιτικά· ἀλλὰ ἡ στρατιωτικὴ ὄψις ὑπερέχει, καθόσον τὰ κοινὰ ἀδικήματα διαπραττόμενα ὑπὸ στρατιωτικοῦ προσβάλλουσι κατ'ὅσον τὴν στρατιωτικὴν τάξιν καὶ ἡ τιμωρῆσις αὐτῶν ἐπιβάλλεται ὅπως γίνεται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων. Μόνη δὲ ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἰταλία καὶ Ἑλβετία καθιεροῦσι τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κοινῶν δικαστηρίων διὰ τὰ κοινὰ ἀδικήματα τῶν στρατιωτικῶν.

Ἡ ἡμετέρα στρατιωτικὴ Νομοθεσία δεῖται ταχείας μεταρρυθμίσεως, φρονούμεν δὲ ὅτι παρ' ἡμῖν εἰσὶν εἰσακτέαι αἱ ἐπόμεναι μεταρρυθμίσεις.

I.—Πρόσληψις τακτικῶν δικαστῶν ἐν τοῖς Στρατοδικείοις ἰσοδύναμος παρ' αὐτοῖς ὑπηρετούντων.

II.—Ἐπαγωγὴ μόνον τῶν στρατιωτῶν (οὐχὶ τῶν ἀξιωματικῶν) ὑπὲρ τὰ κοινὰ δικαστήρια διὰ κοινὰ ἀδικήματα.

III.—Ἐπέκτασις τῶν λόγων τῆς ἀναίρεσως πρὸς ἀκρίβεστέραν ἀπονομὴν τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης· διότι νῦν πολλὰ ἐγείρονται παραπονα ὅτι τὰ στρατοδικεῖα πρὸς μὲν τοὺς στρατιώτας εἰσὶ λίαν αὐστηρὰ πρὸς δὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπιεικῆ.

IV.—Διορισμός τῶς στρατιωτικῶν μελῶν τοῦ στρατοδικείου καὶ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀνακριτῶν ἐπὶ 10 ἔτη ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι δικανικὴν πρακτικὴν.

V.—Τροποποιήσις τῆς ὅλης στρατιωτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας δι' ἐκδόσεως ἐνιαίου Νόμου περιλαμβάνοντος ποινικὸν δίκαιον καὶ ποινικὴν δικονομίαν διὰ τὰ τοὺς στρατιωτικοὺς τῆς ἡτῆρας καὶ τῆς θαλάσσης συνταγμένου κατὰ τρόπον εὐληπτον καὶ πλήρη, ὥστε νὰ εἶνε εὐκόλως καταληπτὸς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων στρατιωτικῶν.

VI.—Σύστασις ἐνός μόνου στρατοδικείου ἐκ πλείονων τοῦ ἐνός τμημάτων δικάζοντος ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ποινικὰς ὑποθέσεις καὶ αὐτὰς τὰς ναυτικὰς τῇ προσλήψει ἐνός ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ἐν γένει δὲ πρέπει διὰ καταλλήλου διδασκαλίας νὰ γείνη καταληπτὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας στρατοδίκας (δυστυχῶς ἤκιστα μονίμους ὄντας) ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν στρατοδικείων εἶνε ὁλοκληρῆς ἀπονομικῆς δικαιοσύνης καὶ οὐχὶ «πειθαρχικῆς ποινῆς». Ἐπομένως πάσα αὐθαρεσία δέον ὅπως ἐκλείπη· διότι ἂν καὶ διὰ τὴν πειθαρχίαν ἡ τυφλὴ ὑπακοή εἶνε ἀπαραίτητος καὶ ἡ αὐθαρεσία τοῦ τιμωροῦντος οὐχὶ λίαν ἐπιβλαβής, οὐχ' ἥττον ἡ αὐθαρεσία τοῦ δικαστοῦ ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ αἵζει τελείως τὴν ἰδέαν τῆς δικαστικῆς ποινῆς.

Νόμος Φ'Β' 19 Μαΐου 1860. Περί στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

BIBLION A'.

Ὁργανισμὸς τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ἡ στρατιωτικὴ ποινικὴ δικαιοσύνη ἀπονέμεται: α') Ὑπὸ στρατοδικείων· β') Ὑπὸ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.

Ἀστυνομικὰ δικαστήρια συσταίνονται μόνον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις.

ΑΠ. 164 [1869] ὁμοία 65 [1870]—ἀντιθέτως 194 [1868].

«Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ νόμου τοῦ 1851, ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἰς τινὰ θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἢ διωρισμένου προσκαίρως εἰς εἰδικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν· ἡ δὲ διαθεσιμότης εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματάρχων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν τῶν διαμενόντων προσκαίρως ἀνευ θέσεως.

Ἐπειδὴ, κατὰ τοὺς περὶ τῆς Στρατιωτικῆς νομοθεσίας νόμους τοῦ 1860, οἱ πρόεδροι τῶν διαρκῶν Στρατοδικείων καὶ οἱ στρατοδίκαι διορίζονται ἐκ τῶν ἐν ἐνέργειᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐπίτροποι καὶ εἰσηγηταὶ καὶ οἱ ἀντεπίτροποι καὶ ἀντεισηγηταὶ ἐκ τῶν ἐν ἐνέργειᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ λοχαγῶν καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, τὰ δὲ μέλη τοῦ ἀναθεωρητικοῦ πάντα ἐξ οἴου· δὴ ποτε ὅπλου τῆς ξηρᾶς χωρὶς διακρίσεως τῆς καταστάσεως αὐτῶν (ἀρθρ. 6, 7 καὶ 27 τοῦ νόμου).

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ διάταγμα τοῦ 1861 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ σώματος τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν καὶ περὶ ἐνασχολήσεως τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ, τέσσαρες μὲν εἰσὶν αἱ εἰς ἃς οἱ ἐπιτελεῖς διορίζονται κύριαι ὑπηρεσίαι, ἐν αἷς καὶ αἱ εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ἀποστολαί, καὶ τέσσαρες αἱ δευτερεύουσαι, ἐν αἷς καὶ ὁ διορισμὸς αὐτῶν παρὰ τοῖς στρατοδικείοις. (ἀρθρ. 2—3 τοῦ νόμου).

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ διατάγματος ταῖς εἰρημένοις νόμοις ἐξάγεται α') ὅτι ἡ παρὰ τῇ διαρκεῖ Στρατοδικεῖᾳ ὑπηρεσία δὲν εἶνε ἐκ τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, αἰτίνες εἰς κατάστασιν ἐνεργείας τὸν ἀξιωματικὸν διατηροῦσι κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. τοῦ νόμου τοῦ 1851, καὶ τοῦτο οὐ μόνον, διότι, ἂν εἰδικὴ ὑπηρεσία ἐλογίζετο ὑπὸ τοῦ νομοθέτου, δὲν ἤθελε διακρίνει τὸ διάταγμα τοῦ 1861 τὰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας τῶν παρὰ τοῖς Στρατοδικείοις, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ νόμος τοῦ 1851 λέγων, ὅτι καὶ ὁ διορισμὸς εἰς πρόσκαιρον εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διατηρεῖ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐνεργείας τοὺς ἀξιωματικούς, ἐννοεῖ διορισμὸν ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου, ὃ δὲ διορισμὸς τοῦ διαθεσίμου ὡς στρατοδίκου δὲν συγχωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1860· β').) ὅτι λέγον τὸ διάταγμα τοῦτο, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐπιτελῶν δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ παρὰ τοῖς στρατοδικείοις, ἐννοεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ ὅ,τι ὁ νόμος τοῦ 1860 εἶπεν, ὅτι, δηλαδὴ, οἱ βασιλικοὶ ἐπίτροποι, καὶ ἀντεπίτροποι, οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν διαθεσίμων συνταγματαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν, ὡς καὶ τὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ μέλη· διότι ἄλλως ἀντικείμενον εἰς τὸν εἰρημένον νόμον τοῦ 1860 στερεῖται νομίμου κύρους. Ἐπομένως μόνος ὁ τοιοῦτος διορισμὸς, νόμιμος οὖσα θεσις διὰ τὸν διαθεσίμον ἀξιωματικὸν τῶν ἐπιτελῶν, μετατίθῃσιν αὐτὸν εἰς ἐνεργεῖαν καὶ παρέχει αὐτῷ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθόν, καὶ οὐχὶ ὁ παρὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ παραδρομὴν τυχόν διορισμὸς αὐτοῦ ὡς δικαστοῦ τοῦ διαρκοῦς στρατοδικείου.

Ἐπειδὴ τούναντίον ἀποφηνάμενον τὸ Ἐφετεῖον, ψευδῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ εἰρημένου νόμου τοῦ 1860, ἐπιδικάσαν μισθὸν ἐνεργείας τῷ ἀναιρεσιβλήτῳ, διότι παρὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν διαθέσιμος ὢν ἀξιωματικὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν διωρίσθῃ δικαστῆς τοῦ διαρκοῦς Στρατοδικείου.

ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ 758 (1896) Ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ κατὰ τὸν Νόμον ΑΥΓΕ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας νόμου τῆς 16 Μαΐου 1860» (ἄρθρον 7) τὸ δικαίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ διορίζειν καὶ τοὺς ἐν τοῖς στρατοδικείοις γραφεῖς εἰς οὐδένα ὑποβάλλεται περιορισμὸν, ἔπεται ὅτι ἀπόλυτον εἶναι καὶ τὸ τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀνωτέρω γραφῶν, τὸ Βασιλικὸν δὲ διάταγμα τῆς 17 Μαρτίου 1886 περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, καθόσον ἀφορᾷ τὸν περιορισμὸν τοῦ Ὑπουργοῦ (ἄρθρον 23) ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολύσεως τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμούς αὐτῶν διοριζομένων. μετὰ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ ἐνάγων, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπόλυσιν ἀπαιτεῖται ἡ αὐτοῖσι ὁριζομένη πρότασις εἶναι ἀνίσχυρον, διότι δι' αὐτοῦ νέος τοῦ δικαίου κανὼν εἰσάγεται, μὴ στηριζόμενος ἐπὶ οὐδενὸς νόμου, οὐδὲ ὑπάρχει πρὸς τοῦτο νομοθετικὴ ἐντολή· διότι διὰ τοῦ Νόμου Φ.β' τῆς 19 Μαΐου 1860 «περὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας» (ἄρθρον 263) τὸ ὁποῖον ἐπικαλεῖται ὁ ἐνάγων καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη τὸ δικαί-

σαν Πρωτοδικεῖον. ἐδόθη ἐντολή εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν νὰ ρυθμίσῃ ἄλλα ἀντικείμενα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἀνάγεται καὶ τὸ ρυθμισθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Β. Δ. τοῦ 1886, διότι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἐν τῷ Νόμῳ τοῦ 1860 ὀριζομένων στρατιωτικῶν ποινικῶν καταστημάτων προδήλως δὲν περιλαμβάνονται καὶ οἱ ὅρισμοι οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν παῦσιν τῶν ἐν στρατοδικείοις ὑπηρετούντων γραφῶν· διότι ὁ μὲν νόμος τοῦ 1860 ἀφορᾷ εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν στρατιωτικῶν ποινικῶν καταστημάτων, τὸ δὲ Β. Δ. τοῦ 1886 εἰς τὸν προσωρινὸν κανονισμὸν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ προκύπτει, ἥτοι ἀντικείμενα ἐντελῶς διάφορα, ὅθεν τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον ἀποφηνάμενον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του, ὅτι τὸ Β. Δ. τοῦ 1886 ἐξεδόθη κατὰ νομοθετικὴν ἐντολήν, ἥτοι στηρίζεται ἐπὶ τοῦ νόμου τοῦ 1860, μὴ τροποποιηθέντος δ.ὰ τοῦ νόμου τοῦ 1887, καὶ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐκδοχῇ δεξιόμενον τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος, διότι ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις του ἐγένετο ἄνευ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Β. διατάγματος ἀπαιτουμένης προτάσεως, οὐκ ὁρθῶς ἡρμηνευσε καὶ κακῶς ἐφηρμοσε τὸ ἄρθρον 263 τοῦ ἀνωτέρω νόμου τοῦ 1860, διότι ἔπρεπε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγὴν ὡς νόμῳ ἀβάσιμον, διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπολύσας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τὸν ἐνάγοντα οὐδένα παρεβίβασε νόμον, καὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον τέλος εἶναι μεταρρυθμιστέα ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Στρατιωτικὰ διαρκῆ δικαστήρια κατὰ τοπικὰς περιφερείας.

Κεφάλαιον Α'.

Διορκῆ Στρατοδικεῖα.

2. (*) Καθ' ἅπκν τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος συνιστῶνται δύο διαρκῆ στρατοδικεῖα, ὧν ἡ ἑδρὰ καὶ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. — Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ σύστασις ἐτέρων δύο στρατοδικείων, ὧν τὸ προσωπικὸν διορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκ τῶν ὑπηρε-

(*) Τὸ ἄρθρον 2 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΒΦΜΗ' 30 Μαρτίου [9 Ἀπριλίου] 1898. Περὶ τροποποιήσεως τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2ου τοῦ νόμου Φ4Β' τῆς 19 Μαΐου τοῦ 1860 περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας τροποποιηθέντος διὰ τοῦ νόμου ΑΥΞΕ' τῆς 28 Μαΐου τοῦ 1887. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ 2ου ἄρ-

τούτων εἰς σώματα ἢ καταστήματα στρατιωτικῶν τε καὶ μὴ, τηρούντων ἀπάντων τὰς ὀργανικὰς αὐτῶν θέσεις. Ὡσαύτως, καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ σύστασις τῶν δύο τούτων Στρατοδικείων, ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις δύο ἑτέρων, εἰς τὰ ὁποῖα οὐ πρόεδροι, οἱ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι καὶ ἀντεπίτροποι, οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταί, οἱ γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ ἐκ τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν, ὧν τὰ προσόντα ὀρισθῇσονται διὰ Β. διατάγματος*). Ἡ ἐναρξίς καὶ ἡ λήξις τῶν Στρατοδικείων τούτων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

3.* Ἐκαστον διαρκὲς Στρατοδικεῖον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ προέδρου, ἔχοντος βαθμὸν συνταγματάρχου ἢ ἀντισυνταγματάρχου καὶ τεσσάρων στρατοδικῶν, ἥτοι δύο ταγματάρχων καὶ δύο λοχαγῶν.

4. Παρ' ἐκάστῳ διαρκεῖ Στρατοδικεῖῳ διορίζονται εἰς βασιλικὸς ἐπίτροπος, εἰς βασιλικὸς ἀντεπίτροπος, εἰς εἰσηγητὴς, εἰς ἀντεισηγητὴς, εἰς γραμματεὺς, δύο ὑπογραμματεῖς καὶ τρεῖς γραφεῖς. Ἀναλόγως δὲ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς πλειόνων ἀντεπιτρόπων, ἀντεισηγητῶν καὶ γραφείων.

5. Οἱ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι καὶ ἀντεπίτροποι ἐκτελοῦσι τὰ τοῦ εἰσαγγελέως καθήκοντα, οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ τὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, οἱ δὲ γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

6. Οἱ πρόεδροι τῶν διαρκῶν στρατοδικείων διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, οἱ δὲ στρατοδίκαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπαντες δὲ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς οἰουδήποτε ὅπλου.

Οἱ στρατοδίκαι διορίζονται ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ φρουρᾷ τῆς ἑδρας τοῦ στρατοδικείου, δύνανται δὲ νὰ ἀντικαταστα-

θροῦ τοῦ νόμου ΥἱΒ' τῆς 19 Μαΐου τοῦ 1860 περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, τροποποιηθέντος διὰ τοῦ νόμου ΑΥΕΒ' τῆς 28 Μαΐου τοῦ 1887 τροποποιεῖται ὡς ἔπεται.—Μετὰ τὸν ἕκτον στίχον καὶ τὴν λέξιν «θέσεις» παρεντίθενται τὰ ἐπόμενα.

*) Τὰ ἄρθρα 2. 3. 4. 7 καὶ 8 § 1 μετὰ τοῦ πίνακος τίθενται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΥΕΒ'.

θῶσι δι' ἄλλων, μετὰ ἐνικύσιον δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἢ καὶ πρότερον, ἐκ παύσας νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ φρουρᾷ ταύτῃ.

7. Οἱ βασιλικοὶ ἐπίτροποι καὶ εἰσηγηταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, οἱ δὲ βασιλικοὶ ἀντεπίτροποι καὶ ἀντεισηγηταὶ ἐκ τῶν λοχαγῶν καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, ἅπαντες δ' οὗτοι ὡς καὶ ὁ γραμματεὺς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. — Γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ μὴ στρατιωτικοί· ὀρίζεται δὲ ὁ μισθὸς τοῦ μὲν γραμματέως εἰς διακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα, τοῦ ὑπογραμματέως εἰς ἑκατὸν τριάκοντα καὶ τοῦ γραφέως εἰς ἑκατὸν. — Τὰ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας τῶν Στρατοδικείων ὀρίζονται ἐν τῷ σχετικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. +

8. Ἡ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου σύνθεσις τοῦ Στρατοδικείου διατηρεῖται ἢ μεταβάλλεται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα

Κατηγορούμενος	Πρόεδρος	Στρατοδίκαι
Στρατιώτης μέχρις ὑπολοχαγοῦ συμπεριλαμβανομένου	Συνταγματάρχης ἢ Ἀντισυνταγματάρχ.	2 Ταγματάρχαι 2 Λοχαγοί
Λοχαγός	Συνταγματάρχης	2 Ἀντισυνταγματάρχ. 2 Ταγματάρχαι
Ταγματάρχης	Ὑποστράτηγος	2 Συνταγματάρχαι 2 Ἀντισυνταγματάρχ.
Ἀντισυνταγματάρχης	Ὑποστράτηγος	1 Ὑποστράτηγος 3 Συνταγματάρχαι
Συνταγματάρχης	Ἀντιστράτηγος ἢ Ὑποστράτηγος	2 Ὑποστράτηγοι 2 Συνταγματάρχαι

(*) Κατηγορουμένου ὑποστρατήγου ἢ ἀντιστρατήγου ὁ πρόεδρος διορίζεται ἐκ τῶν ἐχόντων ἀνώτερον τοῦ ὑποδίκου βαθμὸν· κατηγορουμένου δὲ στρατηγοῦ, μὴ ὑπάρχοντος ἰσοβάθμου, ἐκ τῶν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ.

Οἱ δικασταὶ λαμβάνονται εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρων τοῦ ὑποδίκου βαθμῶν· συμπληροῦνται δὲ ἐκ τῶν ἰσοβάθμων, κατηγορουμένου δὲ ἀντιστρατήγου, καὶ ἐκ τῶν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου βαθμοῦ.

Κατηγορουμένου στρατηγοῦ, οἱ δικασταὶ λαμβάνονται, μὴ ὑπαρχόντων ἰσοβάθμων, ἐκ τῶν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Δικαστηρίου ἀπαιτούμενοι, ἐκ τῶν τοῦ ἐπομένου.

9 Ἐπὶ δίκης κατὰ στρατηγοῦ, ἀντιστρατήγου, ὑποστρατήγου ἢ συνταγματάρχου, οἱ στρατηγοί, ἀντιστράτηγοι καὶ ὑποστράτηγοι καλοῦνται ὡς δικασταὶ κατὰ τὴν σειράν τῶν βαθμῶν καὶ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν, οὐδενὸς ἀπαλλασσομένου, ἐκτός, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἕνεκα κωλύματος ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ὁ πρόεδρος διορίζεται ἐκ τῶν εἰρημένων ἀνευ διακρίσεως ἀρχαιότητος.

10. Μὴ ὑπάρχοντος, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ τῶν στρατηγῶν, ἀντιστρατηγῶν καὶ ὑποστρατηγῶν ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς, καλοῦνται καὶ οἱ τούτοις ὁμοιόβαθμοι τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν, καὶ, τούτων μὴ ἐξαρκούντων, προσλαμβάνονται οἱ ἀμέσως ἐπόμενοι ἐκ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐκ τοῦ π.λεμικοῦ ναυτικοῦ. Ἐὰν δὲ καὶ οὗτοι δὲν ἐξαρκῶσιν, ἀναπληροῦνται οἱ ἐλλείποντες ἐξ ἀντισυνταγματάρχων.

Ἐπὶ δίκης κατὰ στρατηγοῦ ἢ ἀντιστρατήγου, τὰ ἔργα τοῦ Β. ἐπιτρόπου δύναται νὰ ἐκπληρώτῃ καὶ ὑποστράτηγος. Τὰ δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ συνταγματάρχης ἢ ἀντισυνταγματάρχης.

11 Ἐπὶ δίκης κατ' ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τῆς οἰκονομίας καὶ υγείας τοῦ στρατοῦ, καὶ κατὰ παντός ἄλλου

(*) Τὰ ἐδάφια 2—5 τοῦ ἄρθρου 8 δὲν ἐτροποποιήθησαν.

ἐξομοιουμένου διὰ νόμου μὲ στρατιωτικόν, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται συμφώνως μὲ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ τὸν βαθμὸν εἰς ὃν ἀντιστοιχεῖ κατὰ Β. Διάταγμα ἢ τὰξις τοῦ κατηγορουμένου.

12. Συγκατηγορουμένων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων βαθμῶν στρατιωτικῶν, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται δι' ὅλους, ὅπως ὁ νόμος διατάττει διὰ τὸν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ κατηγορούμενον.

13. Ἐὰν ἕνεκα τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατηγορουμένου, στρατοδίκης τις ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου, οἱ λοιποὶ στρατιδίκαι καὶ εἰσηγητὰί μένουσιν οἱ αὐτοί, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

14. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος πρέπει νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ὁμοῖοβαθμῶς μὲ τὸν κατηγορούμενον, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ 10 ἄρθρου. Ὅσάκις δὲ διορίζεται εἰδικὸς Βασιλικὸς ἐπίτροπος διὰ τινὰ δίκην, ὁ παρὰ τῷ δικρκεῖ στρατοδικεῖ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἢ ἀντεπίτροπος συμπράττει μετ' αὐτοῦ.

15. Ἐπὶ δίκης αἰχμαλώτων, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, ἀναλόγως τῆς ἐξομοιώσεως τῶν βαθμῶν αὐτῶν μὲ τοὺς βαθμοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατιωτικῶν.

16. Δικαζομένου μὴ στρατιωτικοῦ καὶ μὴ ἐξομοιουμένου μὲ στρατιωτικόν, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ὠρισμένα, ἐκτὸς ἐάν, ἕνεκα τοῦ βαθμοῦ συγκατηγορουμένου τινὸς στρατιωτικοῦ ἀπαιτῆται ἄλλη σύνθεσις τοῦ στρατοδικείου.

17. (*) Πᾶς διοικητὴς στρατιωτικοῦ σώματος καὶ καταστήματος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ λοχαγῶν, μετὰ τῶν παρατηρήσεών του, ὁ δὲ Ὑπουργὸς συντάσσει ἐκ τῶν καταλόγων τούτων γενικὸν πῖνακα, περιλαμβάνων ἐν αὐτῷ τοὺς δυναμένους νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα στρατοδίκου, σημειῶν αὐτοὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ βαθμοῦ καὶ

(*) Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ Νόμου ΑΥΞΕ'.

τῆς ἀρχαιότητος ἐκάστου, καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως — Τὸν ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πῖνακα διακρίνει ὁ ὑπουργὸς εἰς ἰσαριθμούς τοῖς ὑπάρχουσι στρατοδικαίαις, ἐγγράφων ἐκάστοτε ἐν τῷ οἰκείῳ πίνακι κατὰ τὰς μετασταθμεύσεις τοῦ προσωπικοῦ τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου στρατοδικαίου σταθμεύοντας.

Ὁ γενικὸς πῖναξ μεταρρυθμίζεται, ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὰς συμβαινούσας ἐν τῷ στρατῷ μεταβολὰς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν βαθμῶν, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν μεταφέρει τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας εἰς τοὺς ἰδιαίτερους πῖνακας.

Εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάστου τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἐκτίθεται ὁ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἰδιαίτερος πῖναξ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διορίζει, κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου, τοὺς στρατοδικὰς, λαμβάνων αὐτοὺς ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τῶν ἰδιαίτερων πινάκων, κατὰ τὴν σειράν τῆς σημειώσεως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐκάστου τῶν ἀξιωματικῶν, οὐδενὸς ἀπαλλασσομένου, ἐκτὸς κατ' αἵτησιν αὐτοῦ ἕνεκα ὠρισμένου κωλύματος, ἐγκεκριμένου δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ.

18 Ἐὰν ἐκ τυχαίου κωλύματος ὁ ποσέδρος ἢ στρατοδίκης τις δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τινὰ δίκην, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν καί, ὅπου οὗτος δὲν εἶναι παρὼν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ, (ἐὰν εὐρίσκηται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Στρατοδικείου), ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, ἢ κωλυομένου, ὁ φρουράρχος τῆς ἔδρας τοῦ στρατοδικαίου ἀναπληροῖ τῇ αἰτήσει τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου προσωρινῶς τὸν κωλυόμενον δι' ἡτιολογημένης πράξεώς του δι' ἄλλου ὁμοιοβάθμου, λαμβανομένου κατὰ σειράν ἀρχαιότητος ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται πινάκος. — Κωλυομένου δὲ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ἀντιεπιτρόπου, εἰσηγητοῦ καὶ ἀντεισηγητοῦ, γραμματέως καὶ ὑπογραμματέως, αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἡτιολογημένως ἀναπληροῦσι τοὺς κωλυομένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 7.

19. Ἐὰν ἐν τῇ φρουρᾷ ὅπου ἐδρεύει τὸ στρατοδικεῖον δὲν εὐρίσκηται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν στρατηγῶν, ἀντιστρατηγῶν, ὑποστρατηγῶν, τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν,

ματικῶν καὶ τῶν λοχαγῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοδικείου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καλεῖ τοὺς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ στρατοδικείου καὶ, τούτων μὴ ἐπαρκούντων, ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἐτέρου στρατοδικείου — Ὅσακις δὲ καὶ οὕτω δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἀνωτέρων τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποδίκου ἀξιωματικῶν, προσλαμβάνονται οἱ ὁμοιοβάθμοι μὲ αὐτὸν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, καὶ πρῶτον ἐκ τῆς φρουρᾶς, ἐν ἑλλείψει δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν ὡς ἀνωτέρω περιφερειῶν καὶ, τούτων μὴ ἐπαρκούντων, καλοῦνται οἱ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου βαθμοῦ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10. — Ὅσακις ὁμοίως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐδρεύουσι δύο στρατοδικεῖα, οἱ δικασταὶ λαμβάνονται κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἐκ τῶν ἐν τῇ φρουρᾷ τῆς ἑδρας τοῦ στρατοδικείου ὑπηρετούντων καὶ ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ ἰδιαίτερῳ αὐτοῦ πίνακι καὶ ἐν ἑλλείψει ἐκ τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ φρουρᾷ, ἀλλ' ἐν τῷ ἰδιαίτερῳ πίνακι τοῦ ἐτέρου στρατοδικείου ἐγγεγραμμένων, ἄλλως ἐκ τῆς ἐγγυτέρως περιφερείας τῶν στρατοδικείων τούτων.

20. Ἄπαντες οἱ ἐν τοῖς στρατοδικείοις ὑπηρετοῦντες πρέπει νὰ ᾧσι πολῖται Ἕλληνες καὶ νὰ ὑπερέβησαν οἱ μὲν ὑπογραμματοεῖς καὶ γραφεῖς τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, οἱ δὲ λοιποὶ τὸ εἰκοστὸν πέμπτον.

α) Ἐὰν ἦναι συγγενὴς τοῦ ἀδικηθέντος ἢ κατηγορουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμόν, ἢ μέχρι τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ κηδεστὴς μέχρι δευτέρου, ἢ σύζυγος, ἂν καὶ διεζευγμένος.

β) Ἐὰν κατεμήνυσε τὴν ὑπὸ δίκην πράξιν, ἢ διέταξε τὴν ἀνάκρισιν αὐτῆς

γ) Ἐὰν ἐντὸς τῶν προηγουμένων πέντε ἐτῶν παρέστη ὡς παθὼν, ὡς ἰδιώτης κατήγορος, ὡς πολιτικῶς ἐνάγων, ἢ ἐτίθη ὑπὸ ἀνάκρισιν εἰς ποινικὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ὑπόθεσιν.

δ) Ἐὰν ἐγνωμοδότησε προηγουμένως διοικητικῶς, ἢ ἐνήργησεν ὡς εἰσηγητής, ὡς Β. ἐπίτροπος ἢ ὡς μέλος ἐτέρου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, ἢ παρέστη ὡς συνήγορος ἐπὶ τῆς ὑπὸ δίκην πράξεως.

ε) Ἐὰν κατέθεσεν ὡς μάρτυς περὶ αὐτῆς.

Τὰ ἐδάφια α', γ' καὶ ε', ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν Β. ἐπιτροπὸν.

21. Συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας, κατὰ μὲν εὐθείαν γραμμὴν ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ εἶναι μέλη τοῦ αὐτοῦ στρατοδικείου, οὐδὲ νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα Βασ. ἐπιτρόπου, εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως.

22. Οὐδεὶς δύναται νὰ δικάσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ἔργα.

23. Πᾶς μὴ στρατιωτικὸς γραμματεὺς, ὑπογραμματεὺς καὶ γραφεὺς στρατιωτικοῦ δικαστηρίου δίδει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας του, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ στρατοδικείου, τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

24. Καθ' ὅλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος συνιστῶνται ἐν μέχρι τριῶν Ἀναθεωρητικὰ δικαστήρια, ὧν ἡ ἔδρα, ἡ ἐναρξίς, ἡ λήξις καὶ ἡ δικαιοδοσία ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως*).

25. Τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς προέδρου ἔχοντος βαθμὸν ἀντιστρατήγου, ὑποστρατήγου ἢ συνταγματάρχου, τεσσάρων δικαστῶν, ἧτοι δύο συνταγματαρχῶν καὶ δύο ἀντισυνταγματαρχῶν, ἐνὸς Β. ἐπιτρόπου, ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἐνὸς γραμματέως ἐκ τῶν ὑπολογαγῶν ἢ ἀνθυπολογαγῶν.—Ὁ πρόεδρος, ὁ Β. ἐπιτροπὸς καὶ ὁ γραμματεὺς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.—Οἱ δικασταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν τῇ φρουρᾷ τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι, διατηρουμένων ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἀξιωματικῶν, δύνανται δὲ ν' ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων μετὰ ἐνιαυτοῦ δικοστικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ καὶ πρότερον ἐὰν παύσωσι νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ φρουρᾷ ταύτῃ.—Γραμματεὺς τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δύναται νὰ διορισθῇ καὶ μὴ στρατιωτικὸς.—Ὁ μισθὸς τοῦ γραμματέως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ὁρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας κατὰ μῆνα.—Τὰ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας προσδιορίζονται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 7.

26 Ἐν περιπτώσει τυχαίου κωλύματος δικαστοῦ τινος, ὁ ὑ-

*) Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΒΦΜΗ τοῦ 1898.

πουργός τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληροῖ προσωρινῶς τὸν κωλυόμενον δι' ἄλλου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συντάσσει καὶ διὰ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, κατὰ τὸ 17 ἀρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἰδιαίτερον πίνακα.

Κωλυομένου τοῦ προέδρου, ὁ ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν καλεῖ πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ἓνα ἐκ τῶν ὁμοιοβάθμων κατὰ τάξιν ἀρχιότητος.

Ὁ ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν ἀναπληροῖ προσωρινῶς δι' ἄλλου καὶ τὸν κωλυόμενον Βασιλικὸν ἐπίτροπον ἢ γραμματέα.

27. Ἐπὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεως στρατοδικείου προεδρευθέντος ὑπὸ στρατηγοῦ ἢ ἀντιστρατήγου, τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, ὡς αἰς καθίσταται ἐφικτόν, προεδρεύεται ὑπὸ ἰσοβάθμου καί, ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου, ὑπὸ ὁμοιοβάθμου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἄλλως δὲ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 25 καὶ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ὁ τακτικὸς πρόεδρος λαμβάνει μέρος ὡς δικαστής.

28 Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ ἀναθεωρητικῇ δικαστηρίῳ ὑπηρετοῦντες πρέπει νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες, καὶ νὰ ὑπερέβησαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Τὰ ἀρθρα 21, 22 καὶ 23 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Β'.

*Στρατιωτικὰ δικαστήρια ἐν περιπτώσει ἐκστρατείας,
ἀποκλεισμοῦ καὶ πωλορίας.*

Κεφάλαιον Α'.

*Στρατοδικεῖα καὶ ἀναθεωρητικὰ δικαστήρια παρὰ τῷ
ἐν ἐκστρατείᾳ στρατῷ.*

29. Ἐκστρατεύοντες ἐκτὸς τοῦ Κράτους τοῦ στρατοῦ ὁ γενικὸς αὐτοῦ ἀρχηγός, καθὼς καὶ πᾶς ἀρχηγός τάγματος στρα-

τοῦ ἐνεργοῦντος μεμονωμένως ἢ ἀνεξαρτήτως, συσταίνει δὺω στρατοδ' κεία καὶ ἐν ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον.

Τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 3, 4, 5, 7 ἐδ. α, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21 καὶ 22 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ δὲ ἀναθεωρητικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 21, 22, 25 β' α, 27 καὶ 28 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

30. Ὁ Πρόεδρος, τὰ μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατοδικείου καὶ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου λαμβάνονται ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ στρατῷ, παρ' ᾧ συσταίνονται τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα δικαστήρια.

Διορίζονται δὲ καὶ ἀναπληροῦνται, κατὰ τὴν διαφοράν τῶν περιπτώσεων, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ μεμονωμένως ἢ ἀνεξαρτήτως ἐνεργοῦντος σώματος τοῦ στρατοῦ.

31. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ στρατῷ ὁ πρὸς συγκρότησιν τοῦ Στρατοδικείου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν τοῦ προσήκοντος βαθμοῦ, καλοῦνται πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν κατωτέρων βαθμῶν, κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ βαθμοῦ καὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ πλείονες τῶν τριῶν κατώτεροι τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατηγορουμένου.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν καθίσταται ἀδύνατος ἡ συγκρότησις τοῦ στρατοδικείου, ὁ Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ ἐν ἐκστρατεία ἀρχηγοῦ, ἀποστέλλει τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν, κατὰ τὸ 19 ἀρθρον τοῦ παρόντος νόμου, ἢ διατάσσει τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς ἐν τῶν πλησιεστέρων διαρκῶν στρατοδικείων.

32. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ στρατῷ ὁ πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν τοῦ προσήκοντος βαθμοῦ, συγκροτεῖται τοῦτο ἐκ τριῶν δικαστῶν, δυναμένων νὰ ληθῶσι, τοῦ μὲν προέδρου ἐκ τῶν συνταγματαρχῶν ἢ ἀντ' συνταγματαρχῶν, τῶν δὲ δὺω μελῶν ἐκ τῶν ταγματάρχων, ἢ ἐν ἐλλείψει, ἐκ τῶν λοχαγῶν τοῦ αὐτοῦ στρατοῦ οἰουδήποτε ὅπλου.

Τὰ ἔργα τοῦ Β. ἐπιτρόπου δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι παρ'

ἐνὸς λοχχοῦ ὁ πρόεδρος δέ, ὅσας εἶναι δυνατόν, πρέπει νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ὁμοιοβάθμος μετὸν κατηγορούμενον.

33. Κατηγορουμένου στρατηγοῦ, ἀντιστρατήγου ἢ ὑπεστρατήγου, διοικῆσαντος στρατὸν ἢ στρατιωτικὸν σῶμα, διὰ πρᾶξιν ἐκτελεσθεῖσαν διαρκούσης τῆς διοικήσεώς του, οἱ ὑπο τὰς διαταγὰς τοῦ κατηγορουμένου ὑπηρετήσαντες κατὰ τὴν εἰρημένην διοίκησιν ἀντιστρατηγοὶ καὶ ὑποστράτηγοι δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ δίκην.

Κεφάλαιον Β΄.

*Στρατιωτικὰ δικαστήρια ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ
ἢ πολιορκίας.*

34. Ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ ἢ πολιορκίας φρουρίου ὑπὸ ἐχθρῶν ἢ ὑπὸ ἐνόπλων ἐπικυστεταῶν, ὁ ἀνώτερος ἐν τῷ φρουρίῳ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς συστάσκει, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῷ στρατιωτικὰ δικαστήρια, δύο στρατοδικεῖα καὶ ἐν ἀναθεωρητικόν· ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι, συμπληρῶναι τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν αὐτῶν.

Ἡ σύστασις αὐτῶν κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς, τὰ δὲ ἔργα των πύουσι, διαλυομένου τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ τῆς πολιορκίας, ἐκτὸς ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, περὶ τῶν ὁποίων εἶχεν ἤδη διαταχθῆ κατὰ τὰ ἀρθρα 147 καὶ 148 ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ τῶν κατηγορουμένων.

35. Ὁ εἰρημένος ἀρχηγὸς διορίζει καὶ ἀναπληροῖ ἅπαντα τὰ μέλη τῶν στρατοδικεῶν, καλῶν πρὸς τοῦτο πάντα ἀξιωματικὸν ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του στρατοῦ, καὶ, ἐν ἐλλείψει τούτων, πάντα ἐν δικησιμότητι, ἀδείᾳ, ἐφεδρείᾳ, ἀποστρατεία ἢ ἐν ἀργίᾳ, ἐκτὸς τῶν δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἐν ἀργίᾳ τεθέντων, αὐτοὶ εὐρισκόμενοι ἀξιωματικόν.

Οἱ ἐκ τῆς ἀποστρατείας καλούμενοι ὡς δικασταὶ δίδουσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν στρατιωτικὸν ὄρκον.

Ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν τοῦ προσηκόντος βελήμου, καλοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν οἱ κα-

τώτεροι μὲν, πλησιέστεροι δέ, κατὰ βαθμὸν ἀξιωματικοί, ἢ ὑπαξιωματικοί ἐν ἐλλείψει ἀξιωματικῶν.

36. Ὁ εἰρημένος ἀρχηγὸς συγκροτεῖ καὶ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, διορίζων καὶ ἀναπληρῶν ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ τὸ α' καὶ β' ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἀρθρου.

Μὴ ὑπάρχοντας δὲ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, συγκροτεῖται τοῦτο κατὰ τὸ 32 ἀρθρον τοῦ παρόντος Νόμου ὁ πρόεδρος ὁμοῦς δύναται νὰ ληθῇ ἐν ἐλλείψει ἀνωτέρων, καὶ ἐκ τῶν ταγματάρχων.

37. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12 13, 14, 15, 16, 20, 21, καὶ 22 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐν ἀποκλεισμῷ ἢ πολιτορκίᾳ φρουρίου στρατοδικεῖν. Αἱ δὲ τῶν ἀρθρῶν 25 § 1, 27, καὶ 28 τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τὸ αὐτόθι συσταίνονμενον ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Στρατιωτικὰ ἀστυνομικὰ δικαστήρια.

38. Εὐρισκομένου στρατοῦ ἐπὶ ξένης χώρας, ὁ διοικητὴς τῆς παρὰ τῷ γενικῷ ἀρχηγῷ τοῦ στρατοῦ χωροφυλακῆς, καὶ ὁ παρὰ τινὶ τμηματι στρατοῦ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, ἅτινα τοῖς ἐπιβάλλονται ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς, ἔχουσι καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένην δικαιοδοσίαν.

39. Ὁ εἰρημένος διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς ἐξασκεῖ τὴν ἐκυτοῦ δικαιοδοσίαν, εἴτε ὁ ἴδιος προσωπικῶς, εἴτε διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἐφ' ὅλης τῆς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, παρ' ᾧ διατελεῖ, κατεχομένης χώρας, τῶν πλაცίων καὶ τῶν ὀπισθεν τοῦ στρατοῦ μερῶν.

Πᾶς ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἐξασκεῖ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ εἰς ὃ τμήμα στρατοῦ εἶνε προσκολλημένος, εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ ὀπισθεν τοῦ τμήματος μέρη.

Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς, καθὼς καὶ ὁ παρ' ἐκάστῃ τμηματι προσκολλημένος ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, διακρίνουσι μόνοι των, προσλαμβάνοντες καὶ ἐνα γραμματεῖα, ἐκ-

λεγόμενον περ' αὐτῶν ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

BIBLION Β'.

Κεφάλαιον Α'.

Ἀρμοδότης τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων

Γενικοὶ ὅρισμοί.

40. Τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια δικάζουσι μόνον περὶ τῶν ἀξιοποιῶν πράξεων, καὶ οὐδέποτε περὶ τῶν πολιτικῶν ἀπικτήσεων, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ 59 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Δικατάνουσι δὲ τὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀπόδοσιν τῶν κατασχθέντων πραγμάτων καὶ πειστηρίων, ὅσαςκις ταῦτα δὲν πρέπει νὰ δημευθῶσι κατὰ τὸν νόμον, ἢ δὲν πρόκειται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειστήρια ἐν ἄλλῃ δίκῃ.

41. Πᾶσα ἐκ τινος ἀξιοποιήτου πράξεως πολιτικὴ ἀγωγή, εἰσάγεται εἰς τὰ τακτικὰ πολιτικὰ δικαστήρια τοῦ Βασιλείου. Ἀνεβάλλεται δὲ ἡ πολιτικὴ δίκη μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ποινικῆς, εἴτε αὕτη ἐκινήθη πρὸ τῆς ποινικῆς δίκης, εἴτε καὶ διαρκούσης αὐτῆς.

42 (*) Ἡ πειρατεία καὶ ναυταπάτη, ὑπὸ στρατιωτικῶν πραττομένων, δικάζεται κατὰ τὸν ἀπὸ 30 Μαρτίου 1846 περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας νόμον.

Δὲ ὑπάγονται ὡσαύτως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων αἱ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν πραττόμεναι παραβάσεις τῶν νόμων περὶ τελωνείων, δημοσίων ἢ δημοτικῶν φόρων, δασῶν καὶ δημοσίων ὁδῶν, ὡς καὶ αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τοῖς νόμοις περὶ δημαρρεσιῶν καὶ δημοσίων καταλυμάτων ἢ ἐν ἄλλῳ νόμῳ διάφορον ὡς πρὸς τούτους ὀρίζοντι ποινικὴν ἄρμοδιότητα.

43. *) Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ὑπάγονται πάντα τὰ πλημμελήματα ἢ κακουργήματα, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καὶ τῶν ἐν τῷ τετάρτῳ

*) Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 42 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 43, 44, 45 καὶ 46 § 2 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ νόμου ΑΥΨΒ'.

τμήματι τοῦ παρόντος βιβλίου προβλεπομένων περιπτώσεων, ὅσα πράττουσιν α). Οἱ παντὸς βαθμοῦ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, μουσικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς β). Οἱ μαθηταὶ τῶν στρατιωτικῶν σχολείων ἀφ' ἧς ὀρκισθῶσιν γ). Οἱ διὰ νόμου μὲ στρατιωτικοὺς ἐξομοιούμενοι. — "Ἀπαντες δέ, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ στρατοῦ ὡς παρόντες, ἢ εἶναι ἀπεσπασμένοι εἰς ἐιδικὴν τινὰ στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ κρατοῦνται ἐν στρατιωτικαῖς ἢ κοιναῖς φυλακαῖς, ἢ νοσηλεύονται ἐν στρατιωτικοῖς ἢ πολιτικοῖς νοσοκομείοις ἢ θεραπευτηρίοις δ). Οἱ ἐν ἀορίστῳ ἀδείᾳ, διαθεσιμότητι, ἐφεδρείᾳ καὶ ἐθνοφρουρᾷ διατελοῦντες ἀφ' ἧς κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν παρρουσιασθῶσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ε). Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου.

ΑΠ. 226 (1884). Μόνον τὸ γεγονός, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐξετέλεσεν ὁ κατηγορούμενος ἀξιοποίησον πρᾶξιν ἐκράτειτο ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς φυλακαῖς ὡς στρατιωτικὸς κατὰδικος δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἐξομοίωσιν αὐτοῦ στρατιωτικῷ, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ὑπάγονται εἰς τὰ στρατοδικεῖα οἱ διὰ νόμου ἐξομοιούμενοι στρατιωτικοὶ καὶ οἱ κρατούμενοι εἰς στρατιωτικὰ καταστήματα ἢ φυλακὰς στρατιωτικοί.

ΑΠ. 174 (1876). Κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τῆς ποιν. δικον. οἱ κληρικοί, ὅσοι δὲν μνημονεύονται ἐντῷ ἄρθρ. 36 ἐδ. 4 τῆς αὐτῆς δικον. ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικά ποινικὰ δικαστήρια* ἵνα δὲ ἔχῃ τις ἐιδιάζουσιν δικαιοδοσίαν, δεόν νὰ ὑπάρχῃ ἐιδικὸς νόμος ὀρίζων τοῦτο, καὶ τοιοῦτος νόμος ὑπάγων τοὺς στρατ. ἱερεῖς εἰς τὰ στρατ. δικαστήρια δὲν ὑπάρχει, δεῖτε εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ ἄρθρον 40 τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πεζικοῦ Β.Δ. τῆς 16 Σεπτ. 1852 ὀρίζει ὅτι ὁ στρατιωτικὸς ἱερεὺς ὑπάγεται εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ κατὰ τοὺς περὶ ποινῶν ὅρους, ὁ δὲ Νόμος ΧΟΒ' τῆς 8 Αὐγούστου 1861 ἐξομοιοῖ τοὺς ἱερεῖς λοχαγοῖς, ὑπολοχαγοῖς κτλ. ἀλλὰ τὸ μὲν Β.Δ. προνοεῖ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ δὲν ὁμιλεῖ περὶ ἰδιαιτούτης ποινικῆς δικαιοδοσίας, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 36 τῆς ποιν. δικον. προβλέπει, ὁ δὲ Ν. ΧΟΒ' κανονίζει τὰ περὶ συντάξεως ἀποστρατείας. *Ὅθεν οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς ὑπάγονται ἐπὶ ταῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

ΑΠ. 14 (1879). Τὸ στρατοδικεῖον ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ἐν τῇ κυριαρχικῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ ἂν ὁ στρατιώτης, καίπερ λαθὼν κανονικὴν ἀπουσίας ἄδειαν, οὐχ ἦττον διετέλει ἐν ἐνεργίᾳ ὑπηρεσίᾳ, ὡς μὴ ποιησάμενος χρῆσιν αὐτῆς· διαφεύγει δὲ ἡ ἐξέτασις τοῦ πραγματικοῦ τοῦτο γεγονόςτος τὸν ἐλέγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

*) Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΑΥΕΕ'.

44.(*) Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικρκῶν στρατοδικείων ὑπάγονται μόνον διὰ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα· α') Οἱ λιποτάκται καὶ φυγόστρατοι· β') Οἱ στρατιωτικοὶ παντὸς βαθμοῦ, ὅσας εἶνε ἀπόντες ἐπ' ἀδείᾳ, ἢ δὲν εἶναι μὲν εἰς ἐνέργειαν, λαμβάνουσιν ὁμῶς ἀποδοχάς καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν· γ') Οἱ στρατιωτικοὶ οἱ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες καὶ οἱ κληθέντες ἐκ τῆς διαθεσιμότητος, ἐφεδρείας ἢ ἐθνοφρουρᾶς καὶ ἀνὰ λαβόντες ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ἐνεκα δὲ οἰουδήποτε λόγου ἀπολυθέντες ἢ διαγραφέντες τῆς παρὰ τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρεσίας τῶν, ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς διαγραφῆς τῶν

ΑΠ. 108 (1867). Ἐκ τοῦ ἄρθρου 47 προκύπτει, ὅτι διὰ τὰς λοιπὰς κολασίμους πράξεις ὑπάγονται οἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενοί· εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων συνωδᾷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 26 καὶ ἐπ. ποινικῆς δικονομίας.

ΑΠ. 55 (1869). Καὶ οἱ ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντες στρατιωτικοὶ δικάζονται, συνωδᾷ καὶ πρὸς τὸ 37 ἄρθρον τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας, ὑπὸ τῶν τακτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων διὰ τὰ παρ' αὐτῶνπραχθέντα κοινὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, κατ' ἐξαιρέσιν δὲ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων ἐὰν τὰ παρ' αὐτῶνπραχθέντα ἀδικήματα ἦναι ἐκ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ τετάρτου βιβλίου τῆς αὐτῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας ἀναφερομένων.

45(*) Οἱ ἐν ἀορίστῳ ἀδείᾳ, διαθεσιμότητι, ἐφεδρείᾳ καὶ ἐν ἐθνοφρουρᾷ διατελοῦντες στρατιωτικοὶ ὑπάγονται εἰς τὰ στρατοδικεῖα μόνον διὰ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, ἀφ' ἧς λάβῃσι διαταγὴν πορείας ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα.

46(*) Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ οἱ χωροφύλακες ὑπάγονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια μόνον διὰ τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ β' τμήματος τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ παρόντος νόμου, ἐξαιρέσει τῶν ἄρθρων 238 § 4 240, 250 καὶ 252 § 3.

(*) Τὰ ἄρθρα 44—46 ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΥΕΕ.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάγονται ὡσαύτως εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια διὰ τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, διαπραττόμενα κατὰ στρατιωτικῶν οἰουδήποτε ὅπλου ἢ σώματος.

ΑΠ. 10 (1900). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 64 στρατιωτικῆς ποιν. νομοθεσίας, οἱ μὴ περιλαμβανόμενοι ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 Ποιν. Νομοθεσίας δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεως στρατοδικείου τινὸς ἢ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου μόνον δι' ὑπερβάσιν καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητα τῶν στρατοδικῶν παρὰ τὰ δι' ἄρθρων 43—48 διατεταγμένα.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, μὴ ἔχοντος ἐξ ἀρχῆς ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸν Δῆμον Βουφράδος τοῦ καταργηθέντος νόμου ΑΦΚΣ' τοῦ 1887 διὰ τοῦ νεωτέρου Νόμου ΑΦΚΗ' τοῦ 1888, ἀλλ' ἐφαρμοζομένου ὡς πρὸς τοῦτον τοῦ μηδέποτε καταργηθέντος, ὡς πρὸς αὐτόν, τοῦ θέσιν νόμου ἐπέχοντος Β. Διατάγματος τοῦ 1835, ὅπερ ἐν ἄρθρῳ 4ῳ ὁρίζει ὅτι οἱ χωροφύλακες, οἱ κατασχόντες ποίμνια βόσκοντα εἰς ξένας γαίας, δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσι σύλληπτρα, καὶ ἐπομένως τὰ ὑπεξαίρεθέντα, κατὰ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν χρήματα ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιέντος, ἡδύναντο κατὰ νόμον ν' ἀνήκωσιν εἰς χωροφύλακας. Ἀρμόδιον ἄρα ἦτο τὸ στρατοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ προκειμένου ἀδικήματος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46 καὶ 238 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, καὶ ἀπορριπτέρος ἀποβαίνει ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι τὰ κατασχεθέντα χρήματα δὲν ἡδύναντο δυνάμει τοῦ νόμου ν' ἀνήκωσιν εἰς χωροφύλακας.

ΑΠ. 71 (1861). Τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν χωροφυλάκων ὑπαγομένων εἰς τὰ στρατ. δικαστήρια μόνον διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ 6' τμήματος τοῦ 4ου βιβλίου τοῦ στρατ. ποιν. νόμου, ἐξαιρουμένων τῶν ἄρθρ. 238 § 4, 240 250 καὶ 252 § 3, τοῦ δὲ ἄρθρου 205 τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι καὶ βιβλίῳ περιεχομένου ἐφαρμόζοντος τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 183 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ὡς πρὸς τὴν ἀπόδρασιν παντός συλληφθέντος, φυλακισθέντος ἢ ἐμπιστευθέντος εἰς τὴν φύλαξιν αὐτῶν καὶ τοῦ ἄρθρου 265 ὑποβάλλοντος εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦπραχθέντα ἀδικήματα, ἔπεται ὅτι ὁ χωροφύλαξ ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 183, καίτοι τελεσθεῖσιν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, ὑπάγεται εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια.

ΑΠ. 106 (1879). Ἐκ τοῦ συνδ. τῶν ἄρθρων 46 καὶ 205 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας προκύπτει, ὅτι οἱ χωροφύλακες ὡς πρὸς τὴν ἀπόδρασιν καὶ ἀπόκρυψιν παντός συλληφθέντος ἢ ἐμπιστευθέντος εἰς τὴν φύλαξιν αὐτῶν, ὑπάγονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια. Ὅθεν ἂν δικαστ. πλημμελειοδικῶν, παραγνῶρίζον τὴν ἀρμο-

διότητα αὐτοῦ, δικάσῃ χωροφύλακος ἐπὶ τοιούτῳ ἀδικήματι, ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ὑπόκειται εἰς ἀνάθεσιν.

47. Ὅταν τις ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ στρατοδικείου καταδικῶνται διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ὑπαγόμενον εἰς αὐτήν, ἐν ταύτῃ δὲ καὶ δι' ἕτερον κακούργημα ἢ πλημμέλημα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν κοινῶν δικαστηρίων, δικάζει πρῶτον τὸ εἰς ὃ ὑπάγεται ἢ βαρυτέρα πρᾶξις δικαστήριον, ἐπὶ πράξεων δὲ τιμωρουμένων μὲ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς ποινῆς δικάζει πρῶτον τὸ στρατοδικεῖον.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ πρώτου δικάσαντος δικαστηρίου εἴναι καταδικαστική, τὸ μετὰ ταῦτα δικάζον δικαστήριον ἐπιβάλλει μὲν τὴν ὑπὸ τοῦ παρκαθισθέντος νόμου ὀριζομένην ποινὴν, μετρίαζομένην ὅμως, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τῆς προεπιβληθείσης ποινῆς, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρθρ. 109 τοῦ ποινικοῦ Νόμου· ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ μετρίαζομένη αὕτη ποινὴ προστιθεμένη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ πρώτου δικάσαντος δικαστηρίου ἐπιβληθεῖσαν νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, ἐπὶ δὲ διαφόρου εἶδους ποινῆς, τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς βαρυτέρας.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πρότερον ἐπιβληθείσης ποινῆς ἀρχεῖται ἡ ἐκτέλεσις τῶν μετὰ ταῦτα ποινῶν.

Ἐὰν δὲ αἱ διαφόρου ἀρμοδιότητος πρῖξεις εἶναι συναφείς (ἀρθρ. 34 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας) καὶ μία ἐξ αὐτῶν προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, δικάζει περὶ ὅλων τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριον, ἄλλως τὰ κοινὰ δικαστήρια, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 61 — 62 τοῦ παρόντος νόμου.

Δύνανται ὅμως νὰ χωρισθῶσιν αἱ δίκαι, ἐὰν ἐκ τῆς ἐνώσεως τῆς διαδικασίας αὐτῶν προκύπτῃ ἀνάβολή, φέρουσα κίνδυνον ἐξαφανίσεως τῶν ἀποδείξεων.

ΑΠ. 225 (1872). Ἐκ τοῦ συνδ. τοῦ ἀρθρῶν 47 τῆς στρατιωτικῆς ποιν. νομοθεσίας πρὸς τὸ ἀρθρὸν 109 τοῦ ποιν. νόμου συνάγεται, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ποινικὴ νομοθεσία καθιεροῖ τὸ δόγμα τῆς συμμέτρου ἐπιτάσεως τῆς βαρυτέρας ποινῆς. Ὅθεν τὸ στρατοδικεῖον ὀφείλει νὰ τιμωρῇ τὸν κτηγούχθέντα καὶ αὐτὸς ἔνοχον, καταδικασθέντα δὲ καὶ πρότερον εἰς ἰσχυρὴν, οὐχὶ μετριάζον τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως, τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου

ἐπιβαλλομένην εἰς τὴν πράξιν, ἥς ἦδη ἐκηρύχθη ὑπ' αὐτοῦ ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος, ἀλλ' ἐπιτεῖνον τὴν ποινὴν τῆς εἰοκτῆς τῆς προεπιβληθείσης εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ πράξιν, ἥς ἐπιβαρυντικὴ ἀπλῶς περιπτώσει δέον νὰ θεωρηθῇ ἢ μεταγενεστέρα πράξις.

ΑΠ. 43 (1870), 186 (1871). Τοῦ ἄρθρου 47 ἐδ' 4 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἠρίζοντος, ὅτι ἐὰν αἱ διαφόρου ἀρμοδιότητος πράξεις ὡσι συναφῆς (ἄρθρον 34 ποιν. δίκον.) καὶ μία ἐξ αὐτῶν προβλέπηται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ στρατ. ποινικοῦ νόμου, δικάζει περὶ πασῶν τῶν στρατιωτικῶν δικαστῆριον, ἔπεται, ὅτι ἀρμοδίως εἰσάγονται εἰς τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριον βιαιοπραγίαι κατ' ἀνωτέρων (ἀποτελοῦσαι στρατιωτικὸν ἀδίκημα κατὰ τὸ ἄρθρον 212 τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου) καὶ ἀπειραὶ ἀναιρέσεως (ἀποτελοῦσαι ἀδίκημα τοῦ κοινοῦ δικαίου ὡς πρὸς τὸν χωροφύλακα κατὰ τὸ ἄρθρον 46 τοῦ στρατ. νόμου) παρὰ πολλῶν προθεῖσθαι ὁμοχρόνως καὶ οὕσαι συναφῆς.

48. Οἱ εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια ὑπαγόμενοι εἰσάγονται εἰς δίκην ἢ εἰς τὸ στρατοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐξετελέσθη ἡ ἀξιόποινος πράξις, ἢ εἰς τὸ στρατοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως τοῦ ἐγκλωμένου ἢ τῆς φρουρᾶς τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ἢ ἀποσπασμάτος, εἰς ὃ ἀνήκει οὗτος.

ΑΠ 221 (1894) [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ, κατὰ ἄρθρον 24 τοῦ ΒΡΠΑ' νόμου τῆς 23 Μαρτίου 1893, ἅπαντες οἱ ἀστυνομοὶ καὶ οἱ ἐκτελοῦντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλῆται, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν διαπραχθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ β' τμήματος τοῦ δ' βιβλίου τοῦ νόμου Φ4Β' τῆς 19 Μαΐου 1860 περὶ Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΥ4Ε' τῆς 28 Μαΐου 1887, ὑπάγονται εἰς τὰ ἀρμόδια Στρατοδικεῖα, ἐξαιρέσει τῶν ἄρθρ. 238 § 4, 240, 250, 252, 254· κατ' ἀκολουθίαν τοῦ πλημμελήματος τῆς ἐξ ἀμελείας ἐλευθερώσεως φυλακισμένου, προβλεπομένου καὶ τιμωρουμένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 205 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, τοῦ περιλαμβανομένου ἐν τῷ δ' τμήματι τοῦ Δ' βιβλίου ταύτης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 182 καὶ 183 τοῦ κοινοῦ ποιν. νόμου, ἔπεται, ὅτι τὸ πλημμελειοδικεῖον ἀναρμοδίως ἐκῆρξεν ἔνοχον τὸν Ι., ὅτι ὡς ἀστυφύλαξ διέπραξεν ἐλευθέρωσιν φυλακισμένου ἐξ ἀμελείας· ἀναιρετέα ἄρα ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἢ προεπιβαλλομένη ἀπόφασις, (ἄρθρ. 481 § 2 Ποιν. Δικονομίας).

Κεφάλαιον Β'.

Ἀρμοδιότης τῶν ἐν περιπτώσει ἐκστρατείας στρατοδικείων καὶ τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ἐν καιρῷ πολέμου.

49. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ στρατοδικείων ὑπάγονται δι' ἅπαντα τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα

α') Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰ δικρικὴ στρατοδικεῖα ἐν καιρῷ εἰρήνης.

β') Οἱ ὑφ' οἱανδήποτε ιδιότητα ὑπηρετοῦντες παρὰ τοῖς ἐπιτελείοις τοῦ στρατοῦ, παρὰ τῇ στρατιωτικῇ οἰκονομίᾳ καὶ παρὰ πάσῃ ἄλλῃ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ.

γ') Οἱ τροφοπῶλαι καὶ παντοπῶλαι, οἱ κάπηλοι ἢ ἔμποροι, αἱ πλύντραι, οἱ ὑπηρέται καὶ πάντες οἱ κατ' ἄδειαν τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἀκολουθοῦντες τὸν στρατόν.

50. Ἐπὶ ἐχθρικῆς χώρας ὑπάγοντι εἰς τὰ εἰρημένα στρατοδικεῖα πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ κατηγορούμενοι καὶ ἐν ταύτῃ διατελοῦντες διὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένης πράξεως.

51. Ἐπὶ Ἑλληνικῆς χώρας καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ ὄντος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὰ δικρικὴ στρατοδικεῖα δικάζουσι.

α') Τοὺς ἄλλοδαπούς, διὰ πάσας τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένης καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ στρατοῦ ἐκτελεσθεῖσας ἀξιοποίνους πράξεις.

β') Πάντα αὐτουργὸν ἢ συνεργὸν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 193, 194, 195, 196, 197, 239, 240, 241, 241, 242, 243 καὶ 244 τοῦ παρόντος νόμου τιμωρουμένων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ ἐκτελουμένων πράξεων.

52. Εἰς τὰ παρὰ τοῖς μεμονωμένοις ἢ ἀνεξαρτήτως ἐνεργοῦσι σῶμασι στρατοδικεῖα εἰσάγονται.

Οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τῶν σωμάτων τούτων στρατιωτικοὶ μέχρι τοῦ λοχαγοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ κατὰ βαθμὸν μὲ αὐτοὺς ἐξομοιούμενοι.

Οἱ ἀνώτεροι τοῦ λοχαγοῦ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, ὅστις εἰσάγει αὐτοὺς εἰς δίκην εἰς τὰ παρὰ τῷ στρατῷ αὐτοῦ στρατοδικεῖα, ἢ, διακεκομμένης οὐσῆς τῆς μετὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ συγκοινωνίας τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις τοὺς παραπέμπει εἰς τὸ πλησιέστερον διαρκὲς στρατοδικεῖον.

53. Εἰς τὰ παρὰ τῷ στρατῷ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ στρατοδικεῖα εἰσάγονται:

α') Ἐκτός τῶν ἐν τῇ 2 παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περιλαμβανομένων, καὶ οἱ ἐν τῇ 1 παραγράφῳ αὐτοῦ ἀναφερόμενοι, ἐὰν δὲ ἐπιστῇθῃσιν τὰ αὐτῷ μνημονευόμενα στρατοδικεῖα· διακεκομμένης δὲ οὔσης τῆς μετὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ συγκοινωνίας τίθενται καὶ οὗτοι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ 2 ἐδάφειον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

β') Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι, οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ στρατῷ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ.

γ') Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι, οἵτινες δὲν ἀποτελοῦσι μέρος ἀποσπασματος ἢ σώματος τινος στρατοῦ.

δ') Οἱ στρατηγοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ οἱ τούτων τάξιν ἔχοντες, οἵτινες ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ στρατῷ· δύναται ὅμως ὁ γενικὸς ἀρχηγός, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ θέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν· κατὰ τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην εἰσάγονται οὗτοι εἰς δίκην εἰς τὸ πλησιέστερον διαρκές στρατοδικεῖον.

54. Πᾶς ὑπαγόμενος εἰς τὰ στρατιωτικὰ παρὰ τῷ στρατῷ δικαστήρια μὴ στρατιωτικὸς καὶ μὴ ἐξομοιούμενος μὲ στρατιωτικὸν εἰσάγεται εἰς τὸ πλησιέστερον τοῦ τόπου τῆς πράξεως ἢ τῆς συλλήψεως τοῦ κατηγορουμένου παρὰ τῷ στρατῷ στρατοδικεῖον, κατὰ τὸ 48 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου.

Κεφάλαιον Γ'.

Ἀρμοδιότης τῶν στρατοδικείων ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ ἢ πολιορκίας φρουρίου

55. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐν ἀποκλεισμένοις ἢ πολιορκουμένοις φρουρίοις στρατοδικείων ὑπάγονται οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 49 καὶ 50 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενοι διὰ τὰς αὐτῷ προβλεπομένας ἀξιοποιήσεις πράξεις.

Κεφάλαιον Δ'.

Γενικοὶ ὁρίσμοι ἐπὶ τῶν τριῶν προηγουμένων κεφαλαίων.

56. Τῶν ὑπὸ τῶν στρατοδικείων ἐκδιδόμενων ὁριστικῶν ἀπο-

φάσεων δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναθεώρησις ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἀρμοδιότης τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.

57. Πᾶν ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον δικάζει περὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προσφυγῆς κατὰ τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων παντὸς στρατοδικείου τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

58. Λόγοι ἀκυρώσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικείων εἶναι μόνον οἱ ἐξῆς.

α') Ἡ σύνθεσις τοῦ στρατοδικείου παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατεταγμένα.

β') Ἡ ἀναρμοδιότης καὶ ἂν κατὰ πρῶτον προτείνεται ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.

γ') Ἡ ἐσφαλμένη ἐρμηνεία καὶ ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ') Ἡ παράβασις ἢ παράλειψις τύπου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένου.

ε') Ἡ παράλειψις τοῦ στρατοδικείου εἰς τὸ ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τινος τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου αἰτήσεως ἀφορώσης τὴν ἐξέσκησιν νομίμου τινὸς δικαιώματος αὐτοῦ.

ΑΠ. 217 (1894) Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ τε κατηγορητήριον ἀναφέρει ὅτι ἡ πράξις ἐξετελέσθη παρὰ δύο προσώπων, ὧν τὸ ἕτερον ὑπήγετο ὁμολογουμένως εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, καὶ ἡ ὅλη δίκη μέχρι ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως κατ' ἀμφοτέρων τούτων διεξήγετο· ὅθεν ὁ καταδικασθεὶς, καθὼς συγκατηγορούμενος μετὰ πολίτου περὶ κοινοῦ ἀδικήματος ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Πλημμελειοδικείου, ὑπέκειτο καὶ αὐτὸς ἀναγκάως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἀδιάφορον ἂν τὸ δικαστήριον πειθόμενον περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ ἑτέρου μόνον τῶν δύο κατηγορουμένων ἐκτρυξεν ἀθῶον τὸν ὑπαγόμενον εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, διότι τοῦτο δὲν μεταβάλλει τὴν πρὸς τὸν ἕτερον τῶν δύο δικασθέντων ἀρμοδιότητα τοῦ Πλημμελειοδικείου, ἥτοι διὰ τὰ λάθῃ χώραν ἢ προτίμησις τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπαιτεῖται ἀναγκάως νὰ δύνανται νὰ εἰσαγῶσι καὶ νὰ εἰσέλθωσι κατὰ νόμον εἰς τὰ αὐτὰ κοινὰ δικαστήρια οἱ εἰς τὰς ἀντιθέτους δικαιοδοσίας ὑπαγόμενοι συναίτιοι ἢ συνεργοί, τὸ δ' ἅπαξ ἀρμοδίως ἐπιληφθὲν δικαστήριον ἐξακολουθεῖ ὡς τοιοῦτον μέχρι ἐντελοῦς ἐκδικάσεως τῆς δίκης.

ΑΠ. 219 (1894) [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ, δεχομένου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ὅτι ὁ ἀναιρεσίωαν ἐπεκαλέσθη ἐν τῷ Στρατοδικεῖω τὴν πρὸ πάσης ἀνακρίσεως ἀποδόσιν τῶν κλαπέντων ὡς περίπτωσιν ἀποκλείουσαν τὴν ποινὴν, δὲν ἀπηρτεῖτο μὲν ρητῇ αἰτήσιν, ὅπως τεθῇ καὶ περὶ ταύτης ἴδιον ζήτημα, ἵνα ἀποφασίσῃ τὸ δικαστήριον, ὡς ἀρκούσης καὶ τῆς ἐπικλήσεως μόνης, τῇ ρητῇ αἰτήσιν ἰσοδυναμουμένης, διότι οὐδεμία διάταξις, ὁρίζουσα εἰδικὸν τρόπον τοῦ ὑποβάλλειν τὰς αἰτήσεις, ὑπάρχει· πλὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκ τῆς παραλείψεως τοῦ ζητήματος τούτου, δὲν ἐπῆρχετο ἀκύρωσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου, διότι οὐδεμία διάταξις τῆς Στρατ. ποιν. νομοθεσίας ἀποκλείει τὴν ποινὴν ἐπὶ τοιαύτῃ ἀποδόσει τῶν κλαπέντων, οὐδὲ διατάσσει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 114 καὶ 378 κοινοῦ ποιν. νόμου, τῶν ἀρθρῶν 192 καὶ 238 στρατ. ποιν. νομοθεσίας εἰς ἄλλα μέρη τοῦ ποιν. νόμου ἀφορώντων· ἄρα μὴ ἐχούσης τῆς περὶ ἀποδόσεως τῶν κλαπέντων προτάσεως ἐπιρροὴν εἰς τὸν καταλογισμόν καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, περὶ ὧν καὶ μόνον ὁ παρὰ τὸ Δικαστήριον, ἡ παράλειψις αὐτῆς ὡς ματαίας μὴ ἀφορώσης εἰς ἐξάσκησιν νομίμου δικαιώματος, δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως (ἀρθρ. 58 § 5 καὶ 126 § 3 στρατ. Ποιν. Νομ.). Ὡςτε τοῦναντίον ἀποφασίσαν τὸ Ἀναθεωρ. Δικαστήριον, ψευδῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε ἀρθρ. 192 καὶ 238 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, θεωρήσαν κατ' ἐπέκτασιν ὅτι ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται τὰ ἀρθρὰ 114 καὶ 278 κοινοῦ ποιν. νόμου ἐπὶ τῆς περὶ ἧς πρόκειται αἰτήσεως καὶ ἀναιρετέα ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ.

ΑΠ. 220 (1894) [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ, κατ' ἃ παραδέχεται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, οἱ κατηγορούμενοι ἐζήτησαν πρῶτὸν τοῦ Στρατοδικείου νὰ τεύῃ καὶ ζήτημα ἔργῳ ἐξυβρίσεως κατ' ἀνωτέρου, τὸ δὲ Στρατοδικεῖον δὲν ἀπεφάσισε περὶ τῆς προτάσεως ταύτης.

Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὸ ἀρθρὸν 58 § 5 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, ὡς λόγος ἀκυρώσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων ἀναγράφεται καὶ ἡ παράλειψις αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ἀποφασίσωσιν ἐπὶ τινος τῶν κατηγορουμένων ἐνοστάσεως, ἀφορώσης τὴν ἐξάσκησιν νομίμου τινὸς δικαιώματος αὐτῶν, κατὰ δὲ τὸ ἀρθρὸν 126 § 3 ὁ Πρόεδρος θέται ὡς τρίτον ζήτημα, ἂν ἡ πρῶξις ἐξετελέσθῃ μετὰ τὰς δεῖνα ἢ δεῖνα περιστάσεις, ἐχούσας, κατὰ τὸν νόμον, ἐπιρροὴν εἰς τὸν καταλογισμόν καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς· ὥφειλεν ἐπομένως τὸ Στρατοδικεῖον ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς θέσεως τοῦ τοιοῦτου ζητήματος, διότι προφανῶς ἡ λύσις αὐτοῦ ἤθελεν ἔχει ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς καὶ ἀφεῶρα εἰς ἐξάσκησιν νομίμου δικαιώματος τῶν κατηγορουμένων, ἀφοῦ τὸ ἀρθρὸν 213 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἀναγράφει καὶ τὴν ἐξύβρισιν ἔργῳ διὰ τῆς φράσεως «διὰ κινήματων», τιμωρουμένην ἐλαφρότερον τῆς βιαιοπραγίας κατ' ἀνωτέρου. Ὁρθῶς ἐπομένως τὸ Ἀ.

αναθεωρητικὸν ἡρμήνευσε τὰ προσημειωθέντα ἄρθρα τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας.

ΑΠ. 117 (1896) [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 § 4 τῆς στρατ. ποιν. νομοθ. ὡς λόγος ἀκυρώσεως ἀποφάσεως στρατοδικείου ἐκ μέρους τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου φέρεται ἡ παράβιασις ἢ παράλειψις τύπου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένου.

Ἐπειδὴ κατ' οὐδεμίαν διαταξιν νόμου δέον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος να συντάσσεται ἔκθεσις ἐγγειρίσεως τῆς ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

Ἐπειδὴ κατ' ἀκολουθίαν ἐσφαλμένως ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἠκύρωσε τὴν 233 τοῦ 1895 ἀπόφασιν τοῦ στρατοδικείου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ δικάσαν στρατοδικεῖον ἀνέγνωσεν ἔκθεσιν ἱατρικὴν, φέρουσαν ἄκυρον ἔκθεσιν ἐγγειρίσεως, ἐν ᾗ, ὡς εἰρηγται, οὐδαμοῦ τοῦ νόμου διατάσσεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἡ διατύπωσις αὕτη τῆς ἐκθέσεως περὶ ἐγγειρίσεως τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ ἐπομένως ἡ παράβιασις τοῦ τύπου τούτου δὲν δίδει χώραν εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναγνώτος τοιαύτην παράτυπον ἔκθεσιν στρατοδικείου· ὅθεν δεκτὴ ἡ περὶ ἀκυρώσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου αἰτήσις τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως.

ΑΠ. 110 (1898). (Ὁλομέλεια). Ἐπειδὴ ὡς παρεδόχθη τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του, ὁ κατηγορούμενος ἐπρότεινεν ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου νὰ τεθῇ ζήτημα ἀκαταλογίστου, καὶ ὥφειλε τὸ δικαστήριον ν' ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῆς, ἀφορώσης προφανῶς εἰς ἐξάσκησιν νομίμου δικαιώματος τοῦ κατηγορουμένου, ὡς ἔχοντος ἐπίδρασιν ἐπὶ τὸν καταλογισμόν καὶ τὴν ἐπιμέτεσιν τῆς ποινῆς, τοῦτο δὲ μὴ ποῶσαν τὸ στρατοδικεῖον κατέστησεν ἄκυρωτέαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 § 3 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. ὁρθῶς ἐπομένως ἠκύρωσε ταύτην τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον καὶ ἡ αἰτήσις τοῦ εἰσαγγελέως ἐστὶν ἀπορριπτέα.

ΑΠ. 56 (1895) [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ λόγος ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων εἶναι κατ' ἄρθρ. 58 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, ἡ παράλειψις τοῦ Στρατοδικείου νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τινος ἐστάσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἀφορώσης τὴν ἐξάσκησιν νομίμου τινὸς δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς δέχεται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ἡ ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου ὑπεράσπισις τῶν ἐπὶ ἐξυβρίσει ἀνωτέρου κατηγορουμένων, οὐδεμίαν ὑπέβαλε πρότασιν ἀναγομένην εἰς τὴν ἐξάσκησιν νομίμου τινὸς αὐτῶν δικαιώματος, ἀλλ' ἀπλῶς ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ πρᾶξις δι' ἣν εἶχον εἰσαχθῇ οἱ κατηγορούμενοι ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου δὲν ὀφροῖ τὸν χαρακτήρα ἐξυβρίσεως ἀνωτέρου, ἀλλὰ τὸν τῆς ἀπλῆς ἐξυβρίσεως τῆς τιμῆς, ἣν προνοεῖ τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ κοινοῦ περὶ ἐξυβρίσεως νόμου. Ὅθεν οὐδαμῶς ἐισφα-

τὸ Στρατοδικεῖον, μὴ ἀποφανθὲν ἐν ἰδίῳ ζητήματι περὶ τοῦ τοιοῦτο τῆς ὑπερασπίσεως ἰσχυρισμοῦ, δι' οὗ ὡς προεξετέθη ἡμικριθεῖτο ὁ δοθεὶς διὰ τοῦ ἐγκλητηρίου εἰς τὴν ἀποδιδωμένην εἰς τοὺς κατηγορουμένους ἀξιοποινὴν πρᾶξιν νόμιμος χαρακτηρισμός, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἐναντίας ὑποθέσεως στηριχθεῖσα καὶ τὴν εἰρημένην τοῦ Στρατοδικείου ἀπόφασιν ἀκυρώσασα προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, εἶναι ἀναρρέα ὑπὲρ τοῦ νόμου, κατὰ τὴν περὶ τούτου ὁρθὴν αἴτησιν τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως.

ΑΠ. 61 (1897) [Ὀλομέλεια]. Ἐπειδὴ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀπαράσεως τοῦ οὐδαμῶς ἀπερήνκατο, δι' ἡ χρησις τοῦ δικαιώματος τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ νὰ ὑποβάλλῃ προτάσεις καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὴν κατηγορίαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἀπλῶς δέχεται, ὡς ἐξ αὐτῆς προκύπτει, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου οὐδὲν ποιεῖται μείναι τῶν προτάσεων τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐνοχλὴν ἢ μὴ τοῦ κατηγορουμένου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 124 καὶ 133 § 5 στρατ. ποιν. νομοθεσίας, ὅθεν ἡ εἰς ψευδῇ ἐρμηνείαν καὶ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν τούτων στηριζομένη αἰτήσις ἀναρρέσεως τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως κατὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐστὶν ἀπορριπτέα.

ΑΠ. 62 (1897). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 58 § 5 στρατ. ποιν. νομοθεσίας, λόγος ἀκυρώσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Στρατοδικείου εἶναι καὶ ἡ παράλειψις αὐτοῦ εἰς τὴν ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τινος τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου αἰτήσεως, ἀφορώσης τὴν ἐξέτασιν νομίμου δικαιώματος αὐτοῦ· ἵνα δὲ κατὰ ταῦτα ἀκυρωθῇ ἀπόφασις Στρατοδικείου, ἀπαιτοῦνται ἀναγκάτως δύο τινά : πρῶτον ὑποβολὴ αἰτήσεως καὶ δευτερον ὑπαρξὶς νομίμου δικαιώματος διὰ τῆς αἰτήσεως ἐνασκουμένου· ἐλλείποντος δὲ τοῦ ἐτέρου δὲν χωρεῖ ἀκύρωσις.

Ἐπειδὴ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ δέχεται μὲν ὅτι κατὰ τὴν τοῦ Στρατοδικείου ἀπόφασιν κατὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὁ κατηγορούμενος ὑπέβαλεν αἴτησιν, ὅτι ἔδει νὰ ἐνεργηθῇ οἰκονομικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῆς διαχειρίσεώς του, ἄνευ τοῦ ὁποῦ δὲν ἦτα δυνατόν τὸ Στρατοδικεῖον νὰ μορφώσῃ δικαστικὴν πεποιθῆσιν περὶ τῆς ἐνοχλῆς ἢ μὴ αὐτοῦ, τὸ δ' ἀκριβὲς ἢ μὴ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων ἐκδοχῆς δὲν δύναται νὰ ἐλέγξῃ ὁ Ἄρειος Πάγος· πλήν οὐ δὲν περὶ τῆς ὑπάρξεως νομίμου δικαιώματος διὰ τῆς αἰτήσεως ἐνασκουμένου ἀναφέρει· οὐδ' ὑπάρχει πράγματι τοιοῦτον ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως, διότι ἡ ποινικὴ καταδίωξις καὶ ἀπόφασις δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοιοῦτου οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, προβαίνονσα καὶ ἄνευ αὐτοῦ, καθὼς οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου ἀπαιτεῖ νὰ προηγηθῇ οἰκονομικὸς ἔλεγχος ἢ νὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοιοῦτου ἀπλῶς ἢ ὡς μέσου ἀποδείξεως ἢ ἀπόφασιν τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὥστε ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπέβαλε τὴν ἀνωτέρω αἴτησιν ὁ κατηγορούμενος καὶ δὲν ἀπεφάσισεν ἐπ' αὐτῆς τὸ

Ποινικὴ Νομοθεσία

Στρατοδικεῖον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ νόμιμον δικαίωμα δι' αὐ-
μενον, ἀκυρώσαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικείου τὸ ἀνο-
καστήριον, ἐσφαλμένως ἡρμηνεύσε καὶ ψευδῶς ἐφήρμοσε
τὴν διάταξιν καὶ ἀναιρετέα ἐστὶν ἡ ἀπόφασίς τοῦ ὑπὲρ τοῦ νόμου,
θρον 481 § 2 Ποινικῆς Δικονομίας).

ΑΠ. 67 (1897). Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ προκειμένῃ δικογραφίᾳ συ-
νημμένων ἐγγράφων προκύπτει ὅτι ὁ δεκανεὺς Δ* κατηγορήθη ἐπὶ ἐλευ-
θερώσει φυλακισμένου τῇ συμπράξει τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἐν Καλάμαϊς
φυλακῶν, ὅτι τῆς καταδιώξεως κατ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ πράξει
ἐπελήφθη ὁ τε εἰσαγγελεὺς Καλαμῶν ἐπὶ λόγῳ τῆς μετὰ πολίτου
συμπράξεως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ
ἄδίκημα εἶνε καθαρῶς στρατιωτικόν.

Ἐπειδὴ ἐπομένως κατέστη ἀμφίβολος ἡ ἀρμοδιότης μεταξὺ δύο νο-
μίμων ἀνακριτικῶν ἀρχῶν, μὴ ὑποκειμένων ἀλλήλαις, ὡς πρὸς ἐν καὶ
τὸ αὐτὸ δικαίωμα, δέον ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ κανονίσῃ τὴν ἀρμοδιότητα
δυνάμει ἀρθρῶν 46 καὶ ἐπόμενα Ποιν. Δικ.

Ἐπειδὴ προκύπτοντος ἐκ τῶν προμνησθέντων ἐγγράφων, ὅτι ὁ Δ.
κατηγορεῖται, ὅτι φύλαξ διατελῶν τῶν ἐν Καλάμαϊς φυλακῶν, ἡλευ-
θέρωσε τὸν φυλακισμένον Π., συμπράττοντος καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῶν
αὐτῶν φυλακῶν, ἥτοι κατηγορεῖται ἐπὶ ἁδικήματι καθαρῶς στρατιω-
τικῷ, ὅπερ προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 205 Στρατ.
Ποιν. Νομοθ.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἡ σύμπραξις τοῦ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν δὲν
μεταβάλλει τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, εἰς ἃ ὡς
ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται νόμου ὑπάγεται ὁ στρατιωτικὸς κατηγορούμενος, μη-
δεμιᾶς ἐξαιρέσεως συντρεχούσης ἐν τῷ ἀνωτέρῳ νόμῳ, ἀρμοδίαι ἄρα
πρὸς ἀνάκρισιν τοῦ ἐν λόγῳ ἁδικήματος εἰσὶν αἱ στρατιωτικαὶ ἀνακρι-
τικαὶ ἀρχαὶ ὡς πρὸς τὸν κατηγορούμενον δεκανέα Δ.

ΑΠ. 19 (1894). Ἐπειδὴ, δεχομένου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου
ὅτι ὁ ἀναιρεσίῳν ἐπεκαλέσθη ἐν τῷ Στρατοδικεῖῳ τὴν πρὸ πάσης ἀνακρί-
σεως ἀπόδοσιν τῶν κλαπέντων ὡς περίπτωσιν ἀποκλείουσαν τὴν ποινὴν,
δὲν ἀπηρτίετο μὲν ρητῇ αἰτήσιν, ὅπως τεθῇ καὶ περὶ ταύτης ἴδιον ζήτημα,
ἵνα ἀποφασίσῃ τὸ δικαστήριον, ὡς ἀκούσης καὶ τῆς ἐπικλήσεως μόνης,
τῇ ρητῇ αἰτήσιν ἰσοδυναμούσης, διότι οὐδεμία διάταξις, ὁρίζουσα εἰδι-
κὸν τρόπον τοῦ ὑποβάλλειν τὰς αἰτήσεις, ὑπάρχει, πλὴν ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου ἐκ τῆς παραλείψεως τοῦ ζητήματος τούτου, δὲν ἐπῆρξατο ἀ-
κύρωσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου, διότι οὐδεμία διάταξις
Στρατ. ποιν. νομοθεσίας ἀποκλείει τὴν ποινὴν ἐπὶ τοιαύτῃ ἀποδόσει τῶν
κλαπέντων, οὐδὲ διατάσσει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 114 καὶ 378
τοῦ κοινοῦ ποιν. νόμου, τῶν ἀρθρῶν 192 καὶ 238 Στρατ. ποιν. νομοθε-
σίας εἰς ἄλλα μέρη τοῦ ποιν. νόμου ἀφορούντων ἄρα μὴ ἐχούσης τῆς
περὶ ἀποδόσεως τῶν κλαπέντων προτάσεως ἐπιρροὴν εἰς τὸν καταλογί-

σμόν καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, περὶ ὧν καὶ μόνον ἀποφασίζει τὸ Δικαστήριον, ἢ παράλειψις αὐτῆς ὡς ματαίας μὴ ἀφορώτης εἰς ἐξάσκησιν νομίμου δικαιώματος, δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 58 § 5 καὶ 126 § 3 Στρατ. ποιν. Νόμ.). Ὡςτε τοῦναντίαν ἀποφασίσαν τὸ Ἀναθεωρ. Δικαστήριον, ψευδῶς ἡρμη-ευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 192 καὶ 238 Στρατ. ποιν. Νομοθεσίας, θεωρήσαν κατ' ἐλέκτασιν ὅτι ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 114 καὶ 278 κοινοῦ ποιν. νόμου ἐπὶ τῆς περὶ ἧς πρόκειται αἰτήσεως καὶ ἀναιρετέα ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ.

ΑΠ. 222 (1894). Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 90 κοινοῦ Ποιν. νόμου, προβλέπον τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν πρᾶξις τις ἐξετελέσθῃ εἰς ἑλλειπῇ λογικῆς ἐνεργείας κατάστασιν, ἀποκλείουσιν πάντα καταλογισμόν, προξενηθεῖσαν ὅμως ὑπαίτιως, οὐδόλως ἐφαρμόζεται εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ λογικὴ ἐνέργεια τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἦτο μὲν ἐντελῶς ἀποκεκλεισμένη, ἐπροξενήθη δὲ ὑπαίτιως. Ὅθεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, δεχομένη ὅτι καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρ. 90 Ποιν. Νόμου καὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀκυρώσασα τὴν ἀποφασιν τοῦ Στρατοδικείου, καθίσταται ἀναιρετέα.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἀρμοδιότης τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

59. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται·

α) Οἱ τροφοπῶλαι, οἱ παντοπῶλαι, οἱ κάπηλοι, οἱ ἔμποροι, αἱ πλῦτραι, οἱ ὑπηρέται καὶ πάντες οἱ κατ' ἄδειαν τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἀκολουθοῦντες τὸν στρατόν.

β') Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 661—666 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανόμενοι.

γ') Οἱ μὴ ἀξιωματικοὶ αἰχμάλωτοι τοῦ πολέμου· ἅπαντες δὲ εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.

1. Διὰ πᾶν πταίσμα προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ ἢ ἄλλου νόμου.

2. Διὰ πᾶν πλημμέλημα τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ νόμου κατ' ἀνώτατον ὅρον, μὲ ἐξάμηνον φυλάκισιν καὶ μὲ δικασίῳ δρ. χρηματικὴν ποινὴν, ἢ μὲ μίαν ἐκ τῶν ποινῶν τούτων.

3. Δι' αἰτήσεσις ἀποζημιώσεων ἔνεκκ παραβάσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δι-

δικαστηρίων, εἰσαγομένους κατὰ τὴν ποινικὴν ἐν δίκῃσιν τῶν παλαιότερων τούτων καὶ μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς 150 δραχμάς.

Κατὰ τῶν ἀποράσεων τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων δὲν συγχωρεῖται οὐδεμίαν προσφυγὴν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ἀρμοδιότης ἐν περιπτώσει συναιτιότητος καὶ συνεργείας.

60. Συναιτίοι καὶ συνεργοὶ κακουργήματος, πλημμελήματος ἢ πταισματος, ὑπαγόμενοι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, παύονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς άρθροις 193 — 219 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἀξιοπονημάτων πράξεων, δι' ἧς οἱ μὲν στρατιωτικοὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, οἱ δὲ μὴ εἰς τὴν τῶν τακτικῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν ρητῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐξαίρουμένων περιπτώσεων.

Ἀ.Π. 197 (1889). Ὑπερὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 60 στρατ. ποιν. νομοθ. καίτοι ἢ συνεργοὶ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἢ πταισματος, ὑπαγόμενοι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν εἰσάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια. ἐκτὸς ὅταν πρόκηται περὶ τίνος τῶν ἐν τῷ νόμῳ ταύτῃ ὀριζομένων ἐξαίρετικῶν περιπτώσεων.

Ἐπειδὴ ὁ κανὼν, ὃν τὸ προεκτεθὲν ἄρθρον καθιεροῖ, ἐφαρμόζεται οὐ μόνον ὅταν συγχρόνως ἤ-ἔλατο ἡ ποινικὴ καταδίωξις καθ' ἅπαντων τῶν συναιτιῶν τῶν εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας ὑπαγομένων, ἀλλὰ καὶ ὅταν κατὰ τινῶν ἐξ αὐτῶν καταδίωξις ἐπηκολούθησε βραδύτερον, ἀλλὰ πάντως πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῶν λοιπῶν, τῶν εἰς τὴν ἀντίθετον δικαιοδοσίαν ὑπαγομένων, καὶ τότε μόνον στερεῖται ἐφαρμογῆς, ὅταν οἱ εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν δικαιοδοσιῶν ὑπαγόμενοι ἀπεδίωσαν ἢ ἀπαλλάχσαν ὅπωςδήποτε τῆς ἀποδοθείσης αὐτοῖς κατηγορίας, ἢ ἐδικασθῶσαν μόνον πρὶν ἢ ἀρχίστην ἢ κατὰ τῶν λοιπῶν καταδίωξις, ἢ ἡ συναιτιότης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ πρῶτον ἀνεκαλύφθῃ.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικαιογραφίᾳ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 Ὀκτωβρίου 1889 ἐγγ. ἀφου τοῦ παρὰ τῷ ἐν Βόλῳ πλημμελειοδικεῖῳ εἰσαγγελέως δύο μῆνας, πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τῶν ἀναιρεσειόντων ὡπιον τοῦ α' διαρκoῦς στρατοδικείου ἀπηυθύνθη εἰς τὸν εἰρημέμον εἰσαγγελέα καὶ ἤρξατο τῇ παραγγελίᾳ αὐτοῦ ποινικὴ καταδίωξις κατὰ

τῶν Π., Α. καὶ Κ., ὡς συναιτίων τῶν πράξεων δι' ἃς κατηγορήθησαν καὶ καπεδικάσθησαν οἱ ἀναιρεσεῖοντες· ὑπαγομένων δὲ τούτων ἀναρμοδίως καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπελήφθη τὸ στρατοδικεῖον διὰ τῆς προβαλλομένης αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀποδιδόμενων εἰς τοὺς ἀναιρεσεῖοντας πράξεων, ἐνῶ ἀρμόδια ἦν μόνον τὰ κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπῆγοντο οἱ συναίτιοι τῶν ἀναιρεσεῖόντων.

Ἐπειδὴ ἡ ἀναρμοδιότης καὶ ἡ ὑπέρβασις καθηκόντων εἶναι κατὰ ἄρθρον 64 ποιν. στρατ. νομοθ. λόγῳ ἀναιρέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ στρατοδικείου καὶ τῶν ἀναθεωρητικῶν δικαστηρίων· ὅθεν δεκτὴ εἶναι τῶν ἀναιρεσεῖόντων αἰτήσεις ἀναιρέσεως λόγῳ ἀναρμοδιότητος καὶ ὑπερβάσεως καθηκόντων.

ΑΠ. 182 (1898). Ἐπειδὴ, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων, τῆς εξέτασεως τῆς ἀποδοθείσης τῷ αἰτούντι τὸν κανονισμὸν ἀρμοδιότητος ἀξιοποίνου πράξεως, ἐπελήφθη ὁ τε παρὰ τῷ ἐνταύθι Φρουραρχεῖῳ εἰσηγητῆς καὶ ὁ παρὰ τῷ ἐνταύθα Πλημμελειοδικεῖ ἀνακριτῆς, οὕτω δέ, κατασταθείσης ἀμφιβολίας τῆς ἀρμοδιότητος τῶν κοινῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἐδικαιούτο ὁ αὐτὸς τῶν, ὡς ἔπραξε διὰ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ συνημμένου ἀπὸ 26 Αὐγ. τοῦ 1898 ἐγγράφου, ν' ἀπευθυνθῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 46 Ποιν. Δικ. ἐπὶ τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ζητήσῃ πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναφορᾶς ἐντεῦθεν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν, αἰτίνες, εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς εξέτασεως τῆς εἰρημένης ἀξιοποίνου πράξεως νὰ κανονισθῇ ὀριστικῶς ἡ ἀρμοδιότης αὕτη, ἵνα δυνηθῇ νὰ προβῇ ἀπροσκόπτως εἰς τὰς ἀπαιτούμενας ἀνακριτικὰς πράξεις ἢ ἀρμόδια ἀνακριτικὴ ἀρχή. Τῆς δὲ αἰτήσεως ταύτης τοῦ αἰτούντος περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος οὕτης προγενεστέρας τῆς δηλώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ μόναι αἱ κοινὰ ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ἀρμόδιαι, δὲν κωλύει τὸ δικαστήριον τοῦτο νὰ προβῇ εἰς εξέτασιν τῆς αἰτήσεως, ἵνα λύσῃ τὸ ἐγερθέν περὶ τῆς ἀρμοδιότητος ζήτημα, ἣν ἡ σύγχρονος ἐνέργειά τῶν κοινῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν εἶχε καταστήσει πρὸς τῆς κοινοποιήσεως τῆς αἰτήσεως ἀμφίβολον.

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν ἐκλεθεὶς βουλευτῆς Τυρνάβου, ἐτέθη αὐτοδικαίᾳ κατὰ τὸ ἄρθρ. 71 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος εἰς διαθεσιμότητα, ἥτις κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον διαρκεῖ ἐφ' ὅσον χρόνον καὶ ἡ βουλευτικὴ περίοδος ἀναλαβὼν ὅμως βραδύτερον, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων, ἐνεργὸν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἥτοι τὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ὑπὸ τὸν τότε συνταγματάρχην Τ. στρατ. καὶ μετὰ τοῦτο, ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ Β. Διατάγματος, προβιβασθεὶς κατ' ἐκλογὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου παραλειφθέντων ἄλλων ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ, καὶ ἀποδεχθεὶς αὐτόν, ἀπέβλεν ἀμέσως κατὰ τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος, τὴν τοῦ βουλευ-

αυτοδικοῦ καὶ ἐξῆλθεν αὐτοδικοῦς τῆς μετ' αὐτῆς συνδεομένης καταστάσεως τῆς διαθεσιμότητος κατὰ τὴν ἔννοιαν ἣν τὸ Σύνταγμα ἀποδίδει εἰς αὐτὴν· μὴ τεθεὶς δὲ διὰ Διατάγματος μετὰ τὸν εἰς συνταγματικὴν προδικασμὸν αὐτοῦ εἰς διαθεσιμότητα, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ κανονιστικοῦ Διατάγματος τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1852, πρέπει νὰ προσῇ κατ' ἀναγκαίαν συνέπειαν, ὡς ἀποτελῶν μέρος τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καὶ ὡς ἐν αὐτῷ τεταγμένος, καίπερ μὴ διορισθεὶς εἰς ὡρισμένην τινὰ θέσιν· ὡς τοιοῦτος δὲ ὑπάγεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 43 στρατ. ν. Νομῶν, καθ' ἃ μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ νεωτέρου ΑΥΕΕ' τοῦ 1871 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων διὰ πᾶν ἔχθον παρ' αὐτοῦ, διατελοῦντος ἐν τῇ προειρημένη καταστάσει, ἔγχαρμα κοινὸν τῇ στρατιωτικῇ, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο οἱ στρατιῶται, οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καὶ μὴ ὄντες ἐπ' αὐτῆς ἤτοι ἀπόντες, μὴδὲ διατελοῦντες εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ΑΥΕΕ' καταστάσεις τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 7 Μαρτίου τοῦ 1851 (καταστάσεις τῆς ἀργίας, ἀποστρατείας καὶ ἀποτάξεως, αἰτίνας ἀντιτίθενται ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ πρὸς τὴν τῆς ἐνεργείας κατάστασιν, ἥς εἰς τὴν περιπτώσεως εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τούτου καὶ ἡ τῆς ἀμεμελοῦς πρὸς αὐτὴν διαθεσιμότητος τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν (στρατηγῶν καὶ συνταγματάρχων) τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ τῶν προσκαίρων ἀνευ ὀργανικῆς τιμῆς θέσεως εὐρισκομένων, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων διὰ πᾶν ἐν γένει ἀδίκημα, καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 44 διὰ μόνον τὰ καθαρῶς στρατιωτικὰ ἀδικήματα ὑπάγονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ Δικαστήρια μόνον οἱ ἐν ἀδείᾳ ὄντες καὶ οἱ μὴ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες, ἄρα οὐχὶ οἱ ἐν τῷ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμῳ ὡς ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦντες λογιζόμενοι, εἰς ἣν κατηγορίαν πρέπει κατὰ τὰ προειρημένα νὰ ὑπαχθῇ ὁ αἰτών.

ΑΠ. 19 (1897). Ὡς πρὸς τὴν ἀναιρεσίαν ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ καταδικασθὲν διὰ τῆς προσβαλλομένης 718 π. ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύμφωνον Πλημμελειοδικῶν πρῶτον ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει κατὰ τοῦ Μ. Πρωτοδικῆς, ὑπ' αὐτοῦ ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ Κ., ὅστις λογίαις ὡν ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐξέταλῃ τότε ἀστυνομικῆς καθήκοντα ἀπεσπασμένος ἐπὶ τῆς παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ δευτέρον ἐπὶ ἐξουδρίσει κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὑπ' αὐτοῦ μόνον διαπραχθεῖσιν ἀνευ συστάσεως πρὸς ἕτερον πρόσωπον.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναιρεσίαν ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ καταδικασθὲν διὰ τῆς προσβαλλομένης 718 π. ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύμφωνον Πλημμελειοδικῶν πρῶτον ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει κατὰ τοῦ Μ. Πρωτοδικῆς, ὑπ' αὐτοῦ ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ Κ., ὅστις λογίαις ὡν ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐξέταλῃ τότε ἀστυνομικῆς καθήκοντα ἀπεσπασμένος ἐπὶ τῆς παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ δευτέρον ἐπὶ ἐξουδρίσει κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὑπ' αὐτοῦ μόνον διαπραχθεῖσιν ἀνευ συστάσεως πρὸς ἕτερον πρόσωπον.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναιρεσίαν ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ καταδικασθὲν διὰ τῆς προσβαλλομένης 718 π. ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύμφωνον Πλημμελειοδικῶν πρῶτον ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει κατὰ τοῦ Μ. Πρωτοδικῆς, ὑπ' αὐτοῦ ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ Κ., ὅστις λογίαις ὡν ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐξέταλῃ τότε ἀστυνομικῆς καθήκοντα ἀπεσπασμένος ἐπὶ τῆς παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ δευτέρον ἐπὶ ἐξουδρίσει κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὑπ' αὐτοῦ μόνον διαπραχθεῖσιν ἀνευ συστάσεως πρὸς ἕτερον πρόσωπον.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναιρεσίαν ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ καταδικασθὲν διὰ τῆς προσβαλλομένης 718 π. ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύμφωνον Πλημμελειοδικῶν πρῶτον ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει κατὰ τοῦ Μ. Πρωτοδικῆς, ὑπ' αὐτοῦ ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ Κ., ὅστις λογίαις ὡν ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐξέταλῃ τότε ἀστυνομικῆς καθήκοντα ἀπεσπασμένος ἐπὶ τῆς παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ δευτέρον ἐπὶ ἐξουδρίσει κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὑπ' αὐτοῦ μόνον διαπραχθεῖσιν ἀνευ συστάσεως πρὸς ἕτερον πρόσωπον.

ρήσει ἄρθρ. 238 § 4, 240, 250, 252 καὶ 254, ἡ δὲ παράνομος καὶ κρατήσις εἰς οὐδεμίαν τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων περιπτώσεων ἀνάγει. Ἄρα ὁ λογίας Κ. ἐκτελὼν ἀστυνομικὰ καθήκοντα κατὰ τὴν διάπρυσιν αὐτῆς ὑπῆγετο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας συναίτιοι συνεργοὶ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος ἢ πταίσματος ὑπαγομέναι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτ. δικαστηρίων, τινὲς εἰς τὴν τῶν κοινῶν, ὑπάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 193—219 τῆς αὐτῆς νομοθεσίας ἀναφερομένων ἀξιοπονήτων πράξεων, δι' αἷμα ἑκάτεροι ὑπάγονται εἰς τὴν ἰδίαν ἐκατέρου ἀρμοδιότητα, ἐπιφυλαττομένων τῶν ρητῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐξαίρετων περιπτώσεων ἄρα ὁ ἀναιρεσίωσις, καίπερ ἀνθυπολογαγός, ὑπάγει ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κοινῶν δικαστηρίων, διὰ τὴν ἐκ μὲν τὴν παράνομον κατακρατήσιν, εἰς οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν τοῦ νόμου περιπτώσιν ὑπαγομένην, μηδ' εἰς τὴν τοῦ ἄρθρ. 61 κατὰ ἄρθρ. 42 § 1 Στρατ. Ποιν. Νομοθ., ὡς συμπράξας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς μετὰ τῶν ὁσίων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τούτων, δι' εἰδικοῦ νόμου ὑπαγομένου, ὡς ἄρα εἰσῆχθη καὶ ἐξικάσθη ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν τῆς ἐξυβρίσεως διὰ τῆς 531 (1897) ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου ἠθωώθησαν οἱ τῶ ἀναιρεσίωσις ἀνθυπολογαγῶ συγκατηγορηθέντες, διὰ τὴν συμπράξιν τῶν ὁσίων καὶ οὐκ ὑπῆγετο εἰς τὰ κοινὰ τακτικὰ δικαστήρια· οὕτω δὲ μείναντος αὐτοῦ μόνου καὶ εἰσαγομένης κατ' ἀνακοπὴν τῆς εἰρημένης ἐρήμην ὡς πρὸς αὐτὸν 153 ἀποφάσεως, καθ' ἑαυτὸν δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ λόγος τῆς μετὰ τῶν προσώπων εἰς τὴν τῶν τακτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀρμοδιότητα ὑπαγομένων, συμπράξεως καὶ ὁ τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς δίκης· τούτων δὲ ὑπαρχόντων ὁ ἀναιρεσίωσις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καθ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς ἐν ἐνεργείᾳ· δι' ὅσον αὐτὴ εἰσὶν αἱ προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις κατὰ ἄρθρ. 407 § 1 Ποιν. Δικ. καὶ παραπεμπταὶ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀρμόδιον Στρατοδικεῖον κατὰ ἄρθρ. 497 Ποιν. Δικ.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀναιρουμένης 718 ἀποφάσεως ἡ ποινὴ τῶν 29 ἡμερῶν ἐπέβληθη τῶ ἀναιρεσίωσις δι' ἀμφοτέρας τὰς ἀξιοπονήτους πράξεις τῆς τε παρανόμου κατακρατήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 322 § 3 ἐδ. 2 Ποιν. Νόμου, καὶ τῆς ἐξυβρίσεως κατὰ ἄρθρ. 29 § 1 τοῦ περὶ Ἐξυβρίσεως Νόμου, ἐκατέρας ἐπαγομένης ποινὴν φυλακίσεως τὸ πολὺ ἐξάμηνον, καὶ ἐφαρμογὴν ἄρθρ. 109 Ποιν. Νόμου, θεωρηθείσης ἐκατέρας ὡς ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς· ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἡ τῆς ἑτέρας τῶν πράξεων τούτων, μειωτέρα ἐστὶν ἡ ὡς ἀνω εἰρημένης ποινὴ, ἀναιρουμένης καὶ κατὰ τοῦτο μόνον ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν τῆς παρανόμου κατακρατήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 718 ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 407 § 1 Ποιν. Δικ. δι' ἐφαρμογὴν τοῦ Ποιν. Νόμου.

καὶ ὀριζομένης τῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς εἴκοσιν ἡμερῶν φυλάκισιν δυνάμει ἄρθρ. 500 Ποιν. Δικον.

ΑΠ. 176 (1898). Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὁ στηριζόμενος εἰς τὸ ὅτι ἔλαβε μέρος ὡς γραμματεὺς τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ὁ ἀντιμοίραρχος Α., ὅστις κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 25 τῆς στρατ. Ποιν. Νομοθ. δὲν ἠδύνατο ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ του νὰ λάβῃ μέρος ὡς γραμματεὺς ἐστὶν ἀπορριπτέος. Διότι τὸ ἄρθρ. 64 στρατ. Ποιν. Νομοθ. δύο λόγους ἀναιρέσεως καθιεροῖ, ἀναρμοδιότητα καὶ ὑπέρβασιν καθηκόντων, εἰς οὐδένα δὲ τῶν λόγων τούτων νὰ ὑπαχθῇ δύναται ὁ προτεινόμενος λόγος, ὅστις ἀποτελεῖ κακὴν σύνθεσιν τοῦ ἀναθεωρητικοῦ καὶ οὐχὶ ὑπέρβασιν καθήκοντος, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ ἀναιρεσιών.

Ἐπειδὴ ἡ μὴνυσις κατὰ τοῦ Φ. ἐπὶ συνεργείᾳ, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, ἐδόθη εἰς τὸν εἰσαγγελέα τούτον τὴν 3ην Ἰουνίου 1898, ἐν ᾧ ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου εἶχε καταδικασθῇ ὁ ἀναιρεσιών διὰ τὴν πράξιν κλοπῆς. ἥς ὡς συνεργὸς κατηγγέλλετο, ὡς εἴρηται, ὁ Φ. τὴν 31 Μαρτίου 1898, ἡ δὲ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ τὴν 8ην Μαρτίου 1898, ἤτοι μετὰ τὴν ἀριστικὴν καὶ τελεσίδικον καταδίκην κατηγγέλλθη ὁ Φ. ὡς συνεργὸς τῆς αὐτῆς πράξεως, ἅρα δὲν ὑπῆρχε περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρ. 60 στρατ. ποιν. νομοθεσίας, ὅπερ ἐφαρμόζεται μόνον ὅταν πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας τῶν εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας ὑπαγομένων κατηγορήθῃ ὁ ἕτερος τούτων ὡς συναίτιος τῆς αὐτῆς πράξεως.

ΑΠ. 183 (1898). Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς. 16517 καὶ 17836 δύο ἐγγράφων τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 89449 ὁμοίου τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου, ἀμφότερα τὰ Ὑπουργεῖα ταῦτα ἀρνοῦνται νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, φρασεύοντα τὸ μὲν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὅτι ἀρμόδιον εἶνε τὸ Στρατοδικεῖον, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι ἀρμόδιον εἶνε τὸ Ναυτοδικεῖον.

Ἐπειδὴ κατ' ἀκολουθίαν ὑπάρχει περίπτωσις κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος (ἄρθρον 46 Ποιν. Δικονομ.), ἀμφισβητουμένης τῆς ἀρμοδιότητος ὡς πρὸς τὴν προκειμένην κατηγορίαν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ΧΝΘ' Νόμου τῆς 5 Αὐγούστου 1864 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διαρκoῦς Ναυτοδικείου ὑπάγονται, ἐξαιρουμένων τῶν πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης ὅσα πράττουσιν οἱ ἐν τῷ Βασιλικῷ Ναυτικῷ τεταγμένοι ναῦται κλπ., ἐν ὧν διατελῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ εἴνε ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἂν εἴη κρατοῦνται ἐν δημοσίᾳ φυλάκῃ (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου). Ὅθεν ἀρμόδιον τὸ Ναυτοδικεῖον.

ΑΠ. 188 (1894). Ἐπειδὴ ὁ μετὰ τοῦ ἀναιρεσιζοντος συγκατηγορηθεὶς καὶ εἰσαχθεὶς εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ κακούργιοδικείου ὡς συστασιώτης αὐτοῦ Ν. γνωροφύλαξ ὧν, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων, ὑπήγετο διὰ τὸ ἀδίκημα δι' ὃ κατηγορεῖτο, ὅπερ ἀποτελεῖ κοινὴν ὀξυόποιον πράξιν καὶ ἐξετελέσθη κατὰ προσώπου μὴ στρατιωτι-

κοῦ, εἰς τὴν τῶν κοινῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν· ἄρα κατὰ τὸ ἄρθρον 60 στρατ. ποιν. νομοθ., ὑπαγομένου τούτου μὲν εἰς τὴν κοινὴν δικαιοδοσίαν, τοῦ δὲ ἀναιρεσεύοντος εἰς τὴν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ἦτο ἀρμοδίον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς εἰς ἀμφοτέρους ἀποδιδομένης ἀξιοποιήσεως, τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἐκ τοῦ ὅτι δὲ κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 νόμον καὶ τοὺς μετ' αὐτόν, ἡ χωροφυλακὴ δὲν συγκροτεῖται καθ' ἃ διέτασσον οἱ προσηγομένοι νόμοι ἐξ ἐθελοντῶν, ἀλλ' ἐν μέρει ἐκ κληρωτῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς καθ' ἕκαστον ἔτος μετατιθεμένων ἐκ τοῦ πεζικοῦ, δὲν ἐπεται ἐντεῦθεν ὅτι οἱ οὕτω πως στρατολογούμενοι χωροφύλακες δὲν ἀποτελοῦσι σῶμα διακεκριμένον τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, κατὰ τὸν περὶ χωροφυλακῆς κανονισμόν, ὃν ὁ προειρημένος περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ νόμος οὐδαμῶς ἐτροπολόγησε μόνον τὰ τῆς στρατολογίας τῶν χωροφυλάκων μεταβολὰς· δὲν ἔχει δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρ. 61 στρατ. ποιν. νομοθεσίας, καθ' ὃ οἱ εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν ὑπαγόμενοι, κατὰ γενικὸν κανόνα ὡς ἐκ τῆς ιδιότητος αὐτῶν ὡς στρατιωτικῶν, δὲν εἰσάγονται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, εἰ καὶ ὡς ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως, ἥτοι κατηγορίας, εἰς τὴν ἀνήκον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως ἐξήρουντο τῆς στρατιωτικῆς δικαιοδοσίας, κατὰ τὸ ἄρθρ. 44, ὡς διατελοῦντες ἐν ἀδείᾳ ἢ ὄντες λιποτάκται, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους τοῦ ἄρθρου τούτου προσδιορισμούς.

ΑΠ. 217 (1894). Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ τε κατηγορητήριον ἀναφέρει ὅτι ἡ πρᾶξις ἐξετελέσθη παρὰ δύο προσώπων, ὧν τὸ ἕτερον ὑπήγετο ὁμολογουμένως εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, καὶ ἡ ὅλη δίκη μέχρις ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως κατ' ἀμφοτέρων τούτων διεξήγετο· ὅθεν ὁ καταδικασθεὶς, καθὼς συγκατηγορούμενος μετὰ πολίτου περὶ κοινοῦ ἀδικήματος ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Πλημμελειοδικείου, ὑπέκειτο καὶ αὐτὸς ἀναγκάως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἀδιάρκον ἂν τὸ δικαστήριον πειθόμενον περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ ἑτέρου μόνον τῶν δύο κατηγορουμένων ἐκήρυξεν ἁθῶν τὴν ὑπαγόμενον εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, διότι τοῦτο δὲν μεταβάλλει τὴν πρὸς τὸν ἕτερον τῶν δύο δικασθέντων ἀρμοδιότητα τοῦ Πλημμελειοδικείου, ἥτοι διὰ νὰ λάβῃ χώραν ἡ προτίμησις τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπαιτεῖται ἀναγκάως νὰ δύνανται νὰ εἰσαχθῶσι καὶ νὰ εἰσῆγθῃσιν κατὰ νόμον εἰς τὰ αὐτὰ κοινὰ δικαστήρια οἱ εἰς τὰς ἀντιθέτους δικαιοδοσίας ὑπαγόμενοι συναίτιοι ἢ συνεργοί, τὸ δ' ἀπαξ ἀρμοδίως ἐπιληφθὲν δικαστήριον ἐξακολουθεῖ ὃν τοιοῦτον μέχρις ἐντελοῦς ἐκδίκασεως τῆς δίκης.

ΑΠ. 221 (1894). Ἐπειδὴ, κατὰ ἄρθρ. 24 τοῦ ΒΡΠΑ νόμου 23 Μαρτίου 1893, ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ οἱ ἐκτελοῦντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλιτᾶι, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν διαπραχθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ β' τμήματος τοῦ δ' βιβλίου τοῦ νόμου Φ.4Β' Στρατιωτ. ποιν. Νομοθ. ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΥ.Ε' 28 Μαΐου 1887, ὑπάγονται εἰς τὰ ἀρ-

δια Στρατοδικεῖα, ἐξαίρεσει τῶν ἄρθρ. 238 § 4, 240, 250, 252, 254. α' ἀκολουθίαν τοῦ πλημμελήματος τῆς ἐξ ἀμελείας ἐλευθέρωσης φυλακισμένου, προβλεπομένου καὶ τιμωρουμένου ὑπὸ ἄρθρ. 205 Στρατ. ποιν. νομοθεσίας, τοῦ περιλαμβανομένου ἐν τῷ β' τμήματι τοῦ Δ' βιβλίου ταύτης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 182 καὶ 183 κοινῶν ποιν. νόμων, ἐπεταὶ ὅτι τὸ δικάσαν πλημμελειοδικεῖον ἀναρμοδίως ἐκήρυξεν νόμον τὸν 1. ὅτι ὡς ἀτυφύλαξ διέπραξεν ἐλευθέρωσιν φυλακισμένου ἀμελείας ἀναιρετέα ἄρα ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις, (ἄρθρ. 481 § 2 ποιν. Δικον).

ΑΠ. 266 (1898). Ἐπειδὴ, ἐπιληφθεῖσων τῶν τε κοινῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν τῆς ἀνακρίσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀδικήματος τοῦ χωροφύλακος τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ Βουνακίου Α. κατὰ τὸ ἀστυφύλακος Π. καὶ καταστασάσης οὕτω ἀμφισβητουμένης τῆς σταθῆ αὐτῶν ἀρμοδιότητος, ὑπάρχει περίπτωσις κανονισμοῦ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ ἄρθρ. 46 Ποιν. Δικ.

Ἐπειδὴ ἕκ τε τοῦ ἄρθρου 46 § 2 Στρατ. Ποιν. Νομ. καὶ ἐκ τοῦ συνταγματοῦ τῶν ἄρθρων 24 § 2 τοῦ ΒΡΠΗ' Νόμου τοῦ 1893, καθ' ὃ διὰ τοῦ πρώτου ὁρίζεται ὅτι οἱ χωροφύλακες ὑπάγονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κοινῶν Ποιν. Νόμου προβλεπόμενα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, τὰ διαπραττόμενα κατὰ στρατιωτικὸν οἰουδήποτε ὅπλου ἢ σώματος, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ὅτι οἱ ἀστυφύλακες καὶ οἱ ἐκτελοῦντες ἀστυνομ. καθήκοντα ὀπλῆται ὑπάγονται ἐν γένει πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς [ἄρθρ. 29], συνάγεται ὅτι ἀκόμα διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν εἰσι τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια.

ΑΠ. 211 (1898). Ἐπειδὴ, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1898 ἐγγράφου τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως καὶ τῶν λοιπῶν τῆς προκειμένης δικογραφίας ἐγγράφων. ἡ τε τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἀνακριτικὴ ἀρχὴ καὶ ἡ κοινὴ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ ἐληφθῆσαν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῆς προκειμένης κατηγορίας καὶ ἡ αἰτήσιμος περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, βεβαιουμένη ὅτι, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ὅθεν ὑπάρχει περίπτωσις κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὰς ἀρ. 46 καὶ 47 Ποιν. Δικ. ἀμφιβάλλου οὕσης ἢ ἀμφισβητουμένης τῆς ἀρμοδιότητος πολλῶν δικαστηρίων καὶ ἀνακριτικῶν ἀρχῶν, μὴ ὑποκειμένων ἀλλήλοις.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 212 στρατ. ποιν. νομοθ. σκοπεῖ νὰ τιμωρήσῃ τὰς κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον ἀξιοποίνους πράξεις, τὰς δεικνύσας αἰψὴν τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸν ἀνώτερον εὐπειθείας, ἐπιβάλλον τὴν τιμὴν τοῦ θανάτου, εἰάν αὗται ἐγένοντο ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἐπειδὴ γενικῶς ἐκφραζόμενον τὸ ἄρθρον τοῦτο περιλαμβάνει ἀπάσας τὰς προσβολὰς τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον, ἐπομένως ἔτι μᾶλλον κατ' αὐτοῦ ἀπόπειραν ἀνθρωποκτονίας, ἣν δεινότεραν οὖσαν, δὲν ἐπεται νὰ ὑποτεθῇ ἐλλόγως ὅτι ὁ νομοθέτης ἠθέλησε νὰ τιμωρήσῃ ἐλαττωτέρον. Ὅθεν ἀρμόδια εἶνε τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια.

ΑΠ. 227 (1898). Ἐπειδὴ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προταλλομένης ἀποφάσεως, ὁ ἀναιρεθεὶς Δ, ἦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πράξεως στρατιωτικῆς, οἱ δὲ κατηγορούμενοι νῦν ἀναιρεσεύοντες ἀστυνόμακες. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν ἀρθρὸν 24 τοῦ ΒΡΠΗ' Νόμου τοῦ ἔτους 1893 περὶ στρατιωτικῆς ἀστυνομικῆς, οἱ ἐκτελοῦντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλῆται τῆς ἀστυνομικῆς ὑπάρχοντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια διὰ τὰ πλημμελήματα καὶ κακούργηματα, τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ κοινῆς ποινικοῦ νόμου, τὰ διαπραττόμενα ὑπ' αὐτῶν κατὰ τινος στρατιωτικοῦ ὁποιοῦδήποτε ὅπλου ἢ σώματος, κατὰ δὲ τὸν ἀρθρ. 47 Στρατ. Ποιν. Νόμου, καὶ τὸν ἀρθρ. 33 κοινῆς Ποιν. Δίκου., ὅταν τις ὑπαγόμενος τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Στρατοδικείου, καταδίδωκεται διὰ πράξιν ὑπαγόμενὴν εἰς αὐτό, ἐν ταύτῃ δὲ καὶ δι' ἕτερον ἀδίκημα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κοινῆς δικαστηρίου, δικάζει λόγω συναφείας ἀμφοτέρως τὰς πράξεις τὸ εἰς ὃ ὑπάγεται ἢ βαρυτέρα πράξις. Ἥτοι ἤδη τὸ στρατοδικεῖον.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἀναίρεσιν κατὰ στρατιώτου τὴν ἀπόπειραν ἀναιρέσεως κατὰ πολίτου ὑπὸ τῶν ἀναιρεσεύοντων, συστάσεως τελεσθεῖσαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἀναρμοδίως ἐληφθὲν ἐδίκασε τὸ Κακούργιοδικεῖον κατὰ τὰ ἀνω ἐκτεθέντα, καὶ κολοῦσιν ἢ ἀπόφασις ἀναιρετέα.

ΑΠ. 30 (1899). Ἐπειδὴ τῆς κατὰ τοῦ ἀστυνόμου Ρ. ποινικῆς καταδίωξεως, ὡς ἐνεργήσαντος τὴν ἀπόδρασιν τοῦ ἐν τῷ ἀστυνομικῷ τακτικῷ κρατομένου ὑποδίκου Γ., ἐπιλήφθησαν ἡ τε παρὰ τοῦ Λογισμίου Πλημμελειοδικαίας ἀνακριτικὴ ἀρχή, ἐκδούσα κατὰ τοῦ ἐπὶ προεκτεθείσῃ πράξει κατηγορουμένου ἐντάλμα προφυλαχέως καὶ ἡ νῆανη ἀνακριτικὴ στρατ. ἀρχή· οὕτω δὲ κατασταθείσης ἀμφιβολοῦ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπιληφθέντων τῆς καταδίωξεως ἀνακριτικῶν ἀρχῶν, πρὸς τὴν ἀποδοθεῖσαν τῷ κατηγορουμένῳ πράξιν, ὑπάρχει κατὰ τὸν ἀρθρ. 46 Ποιν. Δίκ. περίπτωσις, ἵνα τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην κανονίσῃ ὁ βασιλεὺς Πάτρις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν ἀρθρ. 24 τοῦ περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος ἀστυνομικῆς διοικήσεως ΒΡΠΗ' Νόμου, ἅπαντες αἱ ἀστυνομικαὶ καὶ ἐκτελοῦντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλῆται ὑπάρχοντες εἰς τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια διὰ πᾶσαν ἀξιοποινὴν πράξιν, ἐκτὸς τῶν κακῶν μόνων καὶ πλημμελημάτων, τῶν προβλεπομένων καὶ τιμωρούμενων ὑπὸ τοῦ β' τμήματος τοῦ Δ' βιβλ. τοῦ Νόμου Φ4Β Στρατ. Ποιν. Νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΥΞΕ' ἐξαίρεσις τῶν ἀρθρ. 238 § 4, 240, 250, 252, καὶ 254. Ἀλλ' ἡ πράξις δι' ἣν κατεδίδωκε τὸ ἀστυνόμαξ Χ. φέρουσα τὸν προεκτεθέντα ποινικὸν χαρακτήρα ἐνεργείας πρὸς ἀπόδρασιν ὑποδίκου περιλαμβάνεται ῥητῶς μεταξὺ ἀξιοποινῶν πράξεων, αἵτινες ἐν τῷ Β' τμήματι τοῦ Δ' βιβλ. τοῦ Στρατιωτ. ποιν. νομοθετικῆς νόμου περὶεχομένη, χαρακτηρίζονται καθαρῶς στρατιωτικὰ ἀδικήματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθρου τοῦ νόμου τούτου καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς ἐξαίρεσεις τοῦ εἰρημένου ἀρθρου 14 αὐτοῦ· ἀρμόδια ἄρα πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεως ἐπὶ τῇ εἰρήσει

πράξει εἶναι ἡ στρατιωτικὴ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ καὶ πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς τὰ στρατιωτικὰ ποιν. δικαστήρια.

ΑΠ. 22 (1892). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρ. 60 Στρατ. ποιν. Νομοθ. συναίτιαι ἢ συνεργοὶ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἢ πταίσματος ὑπαγόμενοι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, εἰσάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ τινος τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ τούτῳ ὁριζομένων ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων. Ὁ δὲ κανὼν αὗτος, ὃν τὸ προειρημένον ἄρθρον καθιεροῖ, τότε μόνον στερεῖται ἐφαρμογῆς, ὅταν οἱ εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν δικαιοδοσιῶν ὑπαγόμενοι ἀπεδώσαν ἢ ἀπηλλάγησαν ὁπωσδήποτε τῆς ἀποδοθείσης αὐτοῖς κατηγορίας.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων, ὁ ἀναιρεσίων, μετ' ἄλλων στρατιωτικῶν καὶ μετὰ τοῦ πολίτου Μ. παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Λαρίσσης, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος, ὅτι ἐκ συστάσεως μετ' ἐκείνων διέπραξε τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα ἀδικήματα. Εἰταχθείσης δὲ τῆς κατηγορίας πρὸς ἐκδίκασιν, ἡ μὲν δίκη ἐχωρίσθη, καθ' ὅσον ἀπέβλεπε τὸν ἀναιρεσίοντα ὡς μὴ ἐμφανισθέντα, ὁ δὲ συμπαραπεμφθεὶς πολίτης Μ. δικασθεὶς, ἀπηλλάγη τῆς κατηγορίας κηρυχθεὶς ἀθῶος. Ὅθεν, κατὰ τὰ ἄνω εἰρημένα, ὁρθῶς εἰσήχθη ἡ προκειμένη δίκη ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου, ὅπερ ἔτο ἀρμοδίον νὰ δικάσῃ αὐτήν) ἀφοῦ ὁ παραπεμφθεὶς πολίτης, ἕνεκα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου συμπαραπέμφθη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον καὶ ὁ ἀναιρεσίων, ἀπηλλάγη, ὡς εἴρηται, καὶ συνεπῶς δὲν εἶχε πλέον ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 60 στρατ. Νομοθ., ὡς ἐκλιπόντος τοῦ λόγου τοῦ νὰ μὴ στερηθῇ δηλονότι ὁ πολίτης τῶν φυσικῶν αὐτοῦ δικαστῶν καὶ τῶν παρὰ τοῖς κοινοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις ὑφισταμένων ἐγγνήσεων. Ἀρα ὁ λόγος ἀναίρεσεως, ὅτι τὸ Στρατοδικεῖον ἀναρμοδίως ἐπελήφθη καὶ ἐδίκασε τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν, ἀπορριπτέος καθίσταται.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναίρεσεως, ὅτι τὰ Στρατιωτικὰ δικαστήρια ἀναρμοδίως καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐαυτῶν καθηκόντων ἐπελήφθησαν καὶ ἐδίκασαν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, διότι ὅτε ὁ ἀναιρεσίων εἰσήχθη νὰ δικασθῇ ἐνώπιον αὐτῶν, δὲν διετέλει πλέον ἐν τῷ στρατῷ γενόμενος πολὺ πρότερον ἀπλοῦς ἰδιώτης, ὁ τοιοῦτος λόγος ἐστὶν ἀπορριπτέος διότι ἀποδεχόμενου ὄντος ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀδικημάτων, ὧν ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ κατεδικάσθη ὁ ἀναιρεσίων ἔτο στρατιωτικός, καὶ ἔπραξε ταῦτα ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἰδιότητα, ἔπεται ὅτι ἡ ἀρμοδιότης τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη καὶ μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ ὡς στρατιωτικοῦ.

Ἐπειδὴ ἐπίσης καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀναιρεσιόντος, ὅτι ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1889 ἀποφάσεως τοῦ ἔκρινεν ἀναρμόδια τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια πρὸς ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης κατηγορίας καὶ παρέπεμψε ταύτην εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, δὲν ἠδύνατο κατόπιν διὰ μεταγενεστέρως ἀποφάσεως

του νὰ παροπέμψῃ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Στρατοδικεῖον, ὁ τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως.

Αἰ. 68 (1894). Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι ἀναρμοδίως ἐπελήφθη τὸ Πλημμελειοδικεῖον, στρατιωτικοῦ ὄντος τοῦ κατηγορουμένου, ἐστὶν ἀπορριπτέος. Διότι κατὰ μὲν ἄρθρ. 60 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, ὁσάκις πολίτης συνέπραξε μετὰ στρατιωτικοῦ ὑπάγονται ἀμφοτέρω εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐρήμην ἐποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου Πατρῶν, διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν ἐξυβρίσεως κατηγορήθη καὶ κατεδικάσθη δυνάμει ἄρθρ. 44 περὶ Τύπου Νόμου μετὰ τοῦ νῦν ἀναιρεσιέντος καὶ ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος Ν. πολίτης.

Αἰ. 37 (1894). Ἐπειδὴ κατὰ ἄρθρον 60 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, συναίτιοι καὶ συνεργοὶ κακουργήματος πλημμελήματος ἢ πταισματος, ὑπαγόμενοι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, ὑπάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια· ἐντεῦθεν ἐπισταί, ὅτι, ἐὰν συγκατηγορήθῃ καὶ συμπαραπέμψῃ στρατιωτικὸς ἐνώπιον τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὡς συμπράξας ἢ ἐνεργήσας εἰς τὴν τέλεσιν ἀδικήματος μετὰ πολιτῶν, τὰ δικαστήρια ταῦτα, μηδὲν ὥς καθιστάμενα ἀρμόδια δυνάμει τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευματος, εἰς ὑποθέσεις μὴ οὖσας τῆς ἀρμοδιότητός των, ἡτις κατὰ τὸ 35 ἄρθρον Ποιν. Δικ. ἀποφασίζεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ὀφείλουσι, ἐὰν ἀθώωσιν τοὺς συγκατηγορηθέντας πολίτας νὰ κηρυχθῶσιν ἀναρμόδια ὡς πρὸς τὸν ἐνώπιόν των συμπαραπεμφθέντα στρατιωτικόν, μὴ συντρεχούσης μετὰ τὴν ἀθώωσιν τῶν πολιτῶν τῆς ὑπὸ τοῦ διαληφθέντος ἄρθρου προβλεπομένης περιπτώσεως, χάριν τῆς ὁποίας ἀφῆρέθη οὗτος τῶν φυσικῶν αὐτοῦ στρατιωτικῶν δικαστηρίων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπὶ τοῖς ὑπάρχοντων ὑπάγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 43 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. πάντα τὰ πλημμελήματα ἢ κακουργήματα, ὅσα πράττουσιν οἱ ἐν αὐτῷ εἰδικῶς μνημονεύμενοι στρατιωτικοὶ καὶ οἱ τούτους ἐξομολογούμενοι, ἐκ δὲ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ὑπαγαγόντος εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα «ὅσα πράττουσιν» οἱ περιβεβλημένοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην στρατιωτικὴν ἰδιότητα, ἐξάγεται σαφῶς, ὅτι ἡ ἰδιότης αὕτη ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος, ἀδιαφόρως ἐὰν ἐξακολογηθῇ ὑφισταμένη ἢ μὴ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδικάσεως αὐτοῦ, τὸ δικάσαν ἄρα πλημμελειοδικεῖον τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιέντος, μετὰ τὴν ἀθώωσιν τῶν συγκατηγορηθέντων αὐτῷ πολιτῶν, ὑποβληθεῖσαν ἐνστάσιν ἀναρμοδιότητος, ὡς διατελοῦντος ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ δι' ὃ κατεδικάσθη πλημμελήματος, ἀπορρίψαν, ἐπὶ λόγοις ὅτι συγκατηγορεῖτο διὰ τὸ αὐτὸ ἀδικημα ἢ καὶ συμπαραπέμψῃ μετὰ πολιτῶν, αἵτινες εἶναι ἀδιάφορον ἂν κατόπιν ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι, καὶ ὅτι διέτελει μὲν ἐν στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ καθ' ὃν χρόνον διέπρξε τὸ ἀδικημα, ἀλλ' ἤδη δὲν εἶναι πλέον τοιοῦτος, ἐν ᾧ ὥφειλε, συνωδὰ τοῖς προεκτεθείσι, νὰ κηρυχθῇ ἀναρμόδιον, κατέστησεν ἀναιρετέας ἐνεκὲν ἀναρ-

μοδιότητος τὰς προσβαλλομένας αὐτοῦ ἀποφάσεις καὶ δεῶν ν' ἀναιρεθῶσι δυνάμει ἀρθρ. 407 § 1 Ποιν. Δικ. ἐπὶ τῷ τέλει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἀρμοδιον στρατοδικεῖον ἢ ἐκδίκασις τοῦ ἀδικήματος, ἐφ' ᾧ κατεδικάσθη ὁ ἀναιρεσίων, ἀφ' οὗ κατὰ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, διετέλει ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως αὐτοῦ.

ΑΠ. 39 (1894). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 46 § 2 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ὑπάρχοντες εἰς τὰ στρατοδικεῖα διὰ τὰ κατὰ τῶν στρατιωτικῶν διαπραττόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀδικήματα, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς παραδέχεται καὶ αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ Πλημμελειοδικείου Σύρου, ὁ καθ' οὗ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπίθεσις δὲν ἦτο στρατιωτικὸς, πρὸ καιροῦ ἀφεθείς, τὸ δὲ ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἀπόφασις τῶν Πλημμελειοδικῶν ἀρθρ. 44 § 3 δὲν ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς καθ' οὗ τὸ ἀδικήμα ἐξετελέσθη ἀλλὰ τούτους τοὺς δράστας, ἧτοι οὗτοι εἰάν τις κατ' ἀρεθὲντος στρατιωτικοῦ ἐγκλημᾶτισην, ἀλλ' εἰάν ὁ ἀπολυθεὶς οὗτος στρατιωτικὸς ἐπραξεν ἀδικημᾶ τι ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του.

ΑΠ. 142 (1896). Ἐπειδὴ ἕκ τε τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ τῆς λοιπῆς δικογραφίας προκύπτει ὅτι ὁ ἕτερος τῶν ὧδε κατηγορουμένων, ὁ λογίας Γ., ἐξετέλει ἀπυνομικὴν ὑπηρεσίαν καθ' ἃν χρόνον διέπραξε τὸ ἀποδιδόμενον αὐτῷ ἀδικήμα· ἐπομένως κατὰ τὸ ἀρθρ. 27 τοῦ ΒΕΘ Ν.μου ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων, τούτου δὲ τεθέντος ἀμφωδία πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς κατηγορουμένους εἶνε τὰ κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια, ὡς πρὸς μὲν τὸν Γ., καθ' ὃ ἐκτελοῦντα ἀπυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς πρὸς δὲ τὸν στρατιώτην Α., καθ' ὃ συμπράξαντα μετ' αὐτοῦ δυνάμει ἀρθρ. 60 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας.

ΑΠ. 68 (1894). Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι οὐκ ἐρῶς ἀπορρίφθη ἢ ἐνστάσις τοῦ δεδικοσμένου, ἀφ' οὗ ὁ ἀναιρεσίων ἐτιμωρήθη διὰ τὴν πρᾶξιν τούτην διὰ διμήνου φυλακίσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐστὶν ἀπορριπτέος. Διότι ἡ ἐπικαλουμένη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπ' ἀρ. 57830 καὶ ἀπὸ Ὀκταβρίου 1893 ἐτιμώρησε πειθαρχικῶς τὸν νῦν ἀναιρεσείοντα ἐκαθέσον ἐληθμόνησε τὴν ἣν κατεῖχε θέσιν καὶ παρείδε τοὺς ὄρους τῆς στρατιωτικῆς ἀξιοπροσπεΐας, ἡ δὲ τοιαύτη πειθαρχικὴ τιμωρία, ὡς ἀφορῶσα εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ὁργανισμόν τοῦ στρατοῦ, ὃν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ παρεβίασεν ἡ πρᾶξις τοῦ νῦν ἀναιρεσείοντος, δὲν ἐξαιλεῖται τὸ ἀξιοποιεῖν τῆς πράξεως ταύτης, ἀποτελούσης πλημμέλημα, προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Ποιν. Νόμου.

ΑΠ. 205 (1895) [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἀρθρα 46, 60 καὶ 205 Στρατ. Ποιν. Νομ. προκειμένης ἀποδράσεως φυλακισμένου ἐξ ἀμελείας τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν φύλαξιν αὐτοῦ. εἰ μὲν στρατιωτικοὶ ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στοατιωτικῶν δικαστηρίων, καὶ ἂν συνέπραξαν μετὰ μὴ στρατιωτικῶν, οὗτοι δὲ ὑπάρχοντες εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Ὅθεν ἐπληθύν τὸ δικάσαν Πλημμελειοδικεῖον τῆς ἐπὶ τοιαύτῃ πράξει κατηγορίας κατὰ τοῦ χωροφύλακος Α., συγκατη-

γορουμένου μεθ' ἑτέρου συναϊτίου μὴ στρατιωτικοῦ καὶ ἐπιβαλὼν τὴν ποινὴν δεκαπενθημέρου φυλακίσεως καὶ τῷ χωροφύλακι τοῦτω, ὑπαγομένῳ κατὰ τὰ εἰρημένα διὰ τὴν πράξιν αὐτὴν εἰς τὸ Στρατοδικεῖον, παρέβιασε τὰς προπαρατεθείσας διατάξεις, τοῦτο δὲ κατὰ ἄρθρ. 481 § 2 Ποιν. Δικ. ἐπάγεται τὴν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀναίρεσιν.

ΑΠ. 37 (1896). 'Επειδὴ ὁ Γ. ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ διὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰσέχθη εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος δωροδοκίας, πράξεως προβλεπομένης καὶ τιμωρουμένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 250 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. καὶ 456 § 3 κοινοῦ Ποιν. Νόμου. 'Αλλ' ὁ αὐτὸς ταγματάρχης διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, κατηγορεῖται ὡς συμπράξας μετὰ πολιτῶν καὶ ἐνεργεῖται κατ' αὐτοῦ τακτικὴ ἀνάκρισις ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν Κηφλληνίας, καθ' ἣ βεβαιούται ἐκ τοῦ 831 ἐγγράφου τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίᾳ εἰσαγγελέως Κεφαλληνίας. "Ὅθεν ὑπάρχει περίπτωσις κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος.

'Επειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 Ποιν. Δικονομίας. ἐὰν ἀμφισβητῇται ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ ἀρμοδιότης πολλῶν ἐπίσης ἀρμοδίων καὶ μὴ ὑποκειμένων ἀλλήλοις δικαστηρίων ἢ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων ὡς πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πταίσμα, πλημμέλημα ἢ κακούργημα κλπ. ὁ Ἄρειος Πάγος κανονίζει καὶ προσδιορίζει ταύτην κατ' αἰτήσιν τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ ἢ τοῦ εἰσαγγελέως.

'Επειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας συναϊτίοι καὶ συνεργοὶ κακούργηματος, πλημμελήματος ἢ πταισματος, ὑπαγόμενοι εἰς τὴν μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, εἰσάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια.

ΑΠ. 70 (1891) 'Επειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι συγκατηγορουμένων καὶ πολιτῶν μετὰ τῶν νῦν ἀναιρεσιόντων, περὶ ὧν ἐξεδόθη βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Τρικκάλαις Πλημμελειοδικῶν, ἀναρμοδίως ἐπελήφθη τὸ Στρατοδικεῖον, δὲν στηρίζεται εἰς τὸν νόμον διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθ. ὡς τοῦτο μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ νόμου ΑΥΞΕ' τῆς 28 Μαΐου 1887, συναϊτίοι καὶ συνεργοὶ ἀδικήματος ὑπαγόμενοι τινὲς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς εἰς τὴν τῶν κοινῶν, ὑπάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 193—214 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἀξιοποίνων πράξεων, δι' ἃ οἱ μὲν στρατιωτικοὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, οἱ δὲ μὴ εἰς τὴν τῶν τακτικῶν ἢ δὲ προκειμένη ἀξιοποινοὺς πρᾶξις τῶν ἀναιρεσιόντων ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον 210 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

'Επειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι γενεμένης ἐνστάσεως ἐκχρεωδικίας στηριζομένης εἰς τὸ ὅτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐξεδόθη βούλευμα τῶν ἐν Τρικκάλαις πλημμελειοδικῶν τὸ δικαστήριον ἢ δὲν ἔλαβεν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν ἢ ἀπέρριψεν ἄνευ ἀποφάσεως καὶ ἐντελῶς ἀνατιολογῆτως ἐναντίον τοῦ νόμου καὶ τοῦ Συντάγματος ἐστὶν ἀπορριπτέος. Διότι

ὅτε λόγον ἀναιρέσεως ἀπο-ελεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 64 τῆς στρατ. ποιν. νομοθεσίας, οὔτε ἐκ τοῦ πρακτικοῦ συνεδριάσεως, οὔτε ἐκ τῆς ἀποφάσεως προκύπτει ἡ ὑποβολὴ τοιαύτης ἐνστάσεως ἐκκρεμοδικίας, ἀλλὰ μόνον τῆς ἐνστάσεως ἀναρμοδιότητος. Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι καθ' ὑπερβασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ τὸ στρατ-δικεῖον δὲν ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τῆς ὑπερασπίσεως περὶ ἀναρμοδιότητος ἐξελέγεται ἀναληθῆς ἐκ τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ, ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι τὸ δικαστήριον ἀποφασίσαν ἀπέρριψε τὴν ἐνστάσιν.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι τὸ στρατοδικεῖον ὑπερέβη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ περιελθὼν εἰς ἀντίφασιν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ καθ' ὑπερβασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καταδικάσαν τοὺς κηρυχθέντας ἁθώους καθόσον ἐν τῷ πρώτῳ ζητήματι παραδέχεται τὴν ἐν συστάσει ὑλικὴν εὐπουργίαν πάντων τῶν κατηγορουμένων, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ζητηματι παραδέχεται ὅτι μόνον οἱ τρεῖς ἐκ τῶν κατηγορουμένων παρ στήταν κατὰ τὴν περᾶν, οἱ δὲ λοιποὶ ὅτι οὐδὲν ἐνήργησαν καὶ προτοῦ ἐκτελεσθῆ καὶ ἐν ᾧ ἐξετελεῖτο, οὐδὼς δὲ ὁρίζει διὰ ποῖαν τινα ἀφορμὴν εὐθύνονται, οὐδὲ ἐκ τίνος λόγου δύνανται καὶ οὗτοι νὰ ὑποστῶσι τὰς συνεπειάς τῆς καταφατικῆς λύσεως τοῦ πρώτου ζητήματος, καίτοι ἀπαλλαγίντες ἐκ τοῦ δευτέρου, ὁ λόγος αὗτος ἐστὶν ἀπορριπτέος. Διότι κατὰ τὴν ἀπόφασιν, ἅπαντες οἱ κατηγορούμενοι νῦν ἀναιρετεῖοντες ἐκηρυχθῆσαν ἐνοχοὶ ἐκ συστάσεως ἐν τῇ προκειμένῃ πράξει διὰ τοῦ πρώτου ζητήματος, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος δὲν ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ἀναιρεσεῖοντες, ὅτι δὲν παρέστησαν κατὰ τὴν περᾶν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐνήργησαν πρὶν αὕτη ἐκτελεσθῆ ἢ ἐν ᾧ ἐξετελεῖτο· τοῦτε δὲ οὐδὼς ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς διὰ τοῦ πρώτου ζητήματος κηρυχθέντας ἐνόχους ὡς συστασιώτας, ἀφ' οὗ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ πᾶς τῶν συναιτίων, ὅστις παρευρέθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τιμωρεῖται ὡς αὐτουργός μετὰ τὴν περὰ τοῦ νόμου πλήρη σημαίνην.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι ἐν ᾧ κατηγορήθησαν οἱ νῦν ἀναιρεσεῖοντες ὅτι μετέλθον βιαιοπραγίας κατ' ἀνωτέρου, ὅπως διευκολύνωσιν ἀπαγωγὴν κατεδικάσθησαν ὅτι μετέλθον βιαιοπραγίας κατ' ἀνωτέρου ὅπως διευκολύνωσι διαρπαγὴν, ἥεν στηρίζεται εἰς τὸν νόμον. Διότι ἡ μεταβολὴ τῆς κατηγορίας δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ἀλλ' οὐδὲ ὑφίσταται μεταβολὴ κατηγορίας, καθόσον ἡ προκειμένη περᾶς τῶν ἀναιρεσεῖοντων ἐκαρακτηρίσθη ὡς βιαιοπραγία κατ' ἀνωτέρου καὶ ὡς τοιαύτη ἀναφέρεται ἐν τῇ κατηγορητικῇ καὶ τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει, οὐδὲ μὲν δὲ μεταβολὴν τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτελεῖ ἡ διαφορὰ τῆς αἰτίας, εἰ ἢ τῇ πράξει αὕτη ἔλαβε χώραν εἴτε πρὸς ἀπαγωγὴν εἴτε πρὸς ἀρπαγὴν αὕτη ἐγένετο· ὅθεν ἀπορριπτέος καὶ ὁ λόγος αὗτος.

Ἐπειδὴ οἱ λόγοι ἀναιρέσεως, ὅτι τὸ Στρατοδικεῖον καθ' ὑπερβασιν καθηκόντων ἐδέχθη ὡς ἔγκυρον καὶ ἀνέγνω κατάθεσιν ἄκυρον μάρτυρος καὶ ὅτι ἐμόρφωσε τὴν περὶ ἐνοχῆς πεποιθήσιν του ἐκ τῶν καταθέσεων

μαρτύρων, ὧν τὴν ταυτότητα καὶ τὸ θρήσκευμα δὲν ἐξήτασε πρὸ τῆς ὁρκίσεως αὐτῶν, εἰσὶν ἀπορριπτέοι μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ δεύτερον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 64 τῆς Στρατιωτικῆς Ποιν. Νομοθεσίας ἀναφερομένων δύο λόγων ἀναιρέσεως· καθόσον οὔτε πρὸς τὴν ἀναρμοδιότητά σχεῖν ἔχουσιν, οὔτε ὡς ὑπερβάσις καθηκόντων δύναται νὰ χαρακτ.

Ἐπειδὴ ἐπίσης ἀπαράδεκτος ὡς μὴ ἀναφερόμενος εἰς οὐδέτερον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 61 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἀναφερομένων λόγων ἀναιρέσεως ἐστὶν ὁ λόγος ὅτι ἀνεγνώσθησαν αἱ πρὸς τὴν μητέρα ἐπιστολαὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ βιαιοπραγία ἀξιωματικοῦ, οὔτε ἄλλως εἰς παράβασις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ στηριχθῇ ὁ λόγος οὗτος καθόσον ἐκ τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεων δὲν προκύπτει, ὅτι ἡ κατηγορία προσήγαγε τὴν ἐπιστολὴν παρανόμως ἀποκτήσασα αὐτήν, ἀλλ' ὑπεράσπισις παρέδωκε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοκτονήσαντος Μ. εἰς τὸν ποδὸν καὶ ἐξήτησεν ἵνα ἐξετασθῇ ὁ μάρτυς Β. ἐὰν ἐπιστολὴ αὕτη εἶναι τοῦ Μ. ὥστε παραβίασις τῶν ἀπορρήτων τῶν ἐπιστολῶν κατὰ τῶν ἀναιρεσειόντων δὲν ἔλαβε χώραν.

ΑΠ. 22 (1892). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας συναίτιοι ἢ συνεργοὶ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος ἢ πτασματος ὑπαγόμενοι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, εἰσάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἐκτός ὅταν πρόκηται περὶ τινος τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὀριζομένων ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων. Ὁ δὲ κανὼν οὗτος, ὃν τὸ προειρημένον ἄρθρον καθιεροῦν, τότε μόνον στερεῖται ἐφαρμογῆς, ὅταν εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν δικαιοδοσιῶν ὑπαγόμενοι ἀπέδωσαν ἀπηλλάγησαν ὡσαυδήποτε τῆς ἀποδοθείσης αὐτοῖς κατηγορίας.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων, ὁ ἀναιρεσιὼν μετ' ἄλλων στρατιωτικῶν καὶ μετὰ τοῦ πολιτοῦ Μ. Δ. παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ κακούργιοδικείου Λαρίσης, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος, ὅτι ἐκ συστάσεως μετ' ἐκείνων διέπραξε τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα ἀδικήματα. Εἰσαγωγείσης δὲ τῆς κατηγορίας πρὸς ἐκδίκασιν, ἡ μὲν δίκη ἐχωρίσθη, καθ' ὅσον ἀπέβλεπε τὸν ἀναιρεσειόντα ὡς μὴ ἐμφανισθέντα, ὁ δὲ συμπαραπεμφθεὶς πολίτης Μ. Δ. δικασθεὶς ἀπηλλάγη τῆς κατηγορίας κηρυχθεὶς ἀθῶος. "Ὅθεν κατὰ τὰ ἄνω εἰρημύμενα, ὁρῶνς εἰληχθῇ ἡ προκειμένη δίκη ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου ὅπερ ἦτο ἀρμοδίον νὰ δικάσῃ αὐτήν, ἀφοῦ ὁ παραπεμφθεὶς πολίτης, ἐνεκα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ οὐοίου παρεπέμφθη εἰς τὸ κακούργιοδικεῖον καὶ ὁ ἀναιρεσιὼν, ἀπηλλάγη, ὡς εἴρηται, καὶ συνεπῶς δὲν εἶχε πλεονέκτημα ἐφαρμογῆν τὸ μνησθὲν ἄρθρον 60 τοῦ στρατ. νόμου, ὡς ἐκλιπόντος τοῦ λόγου τοῦ νὰ μὴ στερηθῇ δηλονότι ὁ πολίτης τῶν φυσικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ τῶν παρὰ τοῖς κοιναῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις ὑφισταμένων ἐγγυήσεων. Ἀρὰ ὁ λόγος ἀναιρέσεως ὅτι τὸ Στρατοδικεῖον ἀναρμοδίως ἐπέληψθη καὶ ἐδίκασε τὴν ἐν λόγω ὑπόθεσιν, ἀπορριπτέος καθίσταται.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια ἀναρμο-

δίως καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων ἐπελήφθησαν καὶ ἐδίκασαν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, διότι ὅτε ὁ ἀναιρεσείων εἰσήχθη νὰ δικασθῇ ἐνώπιον αὐτῶν, δὲν διετελεῖ πλεόν ἐν τῷ στρατῷ γενόμενος πολὺ πρότερον ἀπλοῦς ιδιότης, ὁ τοιοῦτος λόγος ἐστὶν ἀπορριπτέος· διότι ἀποδεδειγμένου ὄντος ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀδικημάτων, ὧν ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ κατεδικάσθη ὁ ἀναιρεσείων ἦτο στρατιωτικός, καὶ ἔπραξε ταῦτα ὑπὸ τὴν τοιαύτην ιδιότητα, ἔπεται ὅτι ἡ ἀρμοδιότης τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη καὶ μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ιδιότητος αὐτοῦ ὡς στρατιωτικοῦ.

Ἐπειδὴ ἐπίσης καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀναιρεσείοντος, ὅτι ἀφοῦ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 50 Ἰουλίου 1889 ἀποφάσεως του ἔκρινεν ἀναρμόδια τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια πρὸς ἀνάκρισιν καὶ ἐδίκασιν τῆς προκειμένης κατηγορίας καὶ παρέπεμψε ταύτην εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, δὲν ἠδύνατο κατόπιν διὰ μεταγενεστέρας ἀποφάσεως του νὰ παραπέμψῃ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν εἰς τὸ στρατοδικεῖον, ὁ τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναίρεσεως.

ΑΠ 29 (1891). Καὶ τὸ περὶ παραπομπῆς βούλευμα παρέπεμψε καὶ τὸ κατηγορητήριον τοῦ εἰσαγγελέως εἰσῆγαγε τὴν κατηγορίαν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργοδικείου ρητῶς ἀναφέροντα, ὅτι τὸ ἀδικήμα ἐπράχθη ὑπὸ δύο στρατιωτῶν μετ' ἐνὸς πολίτου ἐκ συστάσεως· ὅθεν οἱ νῦν ἀναιρεσεῖοντες, καθὼς συγκατηγορούμενοι μετὰ πολίτου περὶ κοινοῦ ἀδικήματος ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κακουργοδικείου, ὑπέκειντο καὶ αὐτοὶ ἀναγκάως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἀδιάφορον ἂν ἐνεκα τῆς φυγοδικίας τοῦ Κ. διετάχθῃ ὁ χωρισμὸς τῆς δίκης καὶ ἐδικάσθησαν μόνον οἱ ἀναιρεσεῖοντες, διότι τοῦτο δὲν μεταβάλλει τὴν πρὸς τοὺς ἀναιρεσεῖοντας ἀρμοδιότητα τῶν κακουργοδικῶν, καθόσον τὸ ἀπαξ ἀρμοδίως ἐπιληφθὲν δικαστήριον ἐξακολουθεῖ ἐν τοιοῦτον μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐκδικάσεως τῆς δίκης.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναίρεσεως, ὅτι, ἐν ᾧ κατηγορήθησαν καὶ παρέπεμψθησαν οἱ νῦν ἀναιρεσεῖοντες, ὅτι διέπραξαν τὴν ἀναίρεσιν ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ πολίτου Κ. εἰς τὰ τεθέντα τοῖς ἐνόρκαις ζητήματα μετεβλήθη τὸ κατηγορητήριον καθόσον ἀντὶ τῆς ρητῆς μνείας τοῦ Κ., ἀναφέρεται ὅτι ἐνήρησαν τὴν ἀναίρεσιν ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἀπλῶς, χωρὶς νὰ ὀρίζηται τίς οὗτος ὁ ἄλλος, ὅστις κατὰ τοὺς ἀναιρεσεῖοντας ἦτο στρατιώτης, ὅτι ἐπομένως καὶ τὸ κατηγορητήριον μετεβλήθη καὶ τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἦν ἀναρμόδιον νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν, ἐστὶν ἀπορριπτέος, διότι οὔτε μεταβολὴν τῆς κατηγορίας ἀποτελεῖ ἡ ἐν τοῖς ζητήμασι παρὰλειψις τοῦ συστασιώτου οὔτε ὁ ἄλλος οὗτος δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ στρατιωτικός· ἀφοῦ μάλιστα ἐξ ὅλης τῆς διαδικασίας ἦτο βεβαιωμένον, ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν συνέδρων ἀπεφάνητο, ὅτι ὁ ἄλλος οὗτος ἦν ὁ Κ. πολίτης.

61. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια εἰσάγονται, ἄνευ διακρίσεως, οἱ συναίτιοι καὶ συνεργοὶ κακούργηματος τίνος ἢ πλημμελήματος.

α') Ἐάν ἅπαντες εἶναι στρατιωτικοὶ ἢ ἐξομοιούμενοι με στρατιωτικούς, ἂν καὶ διὰ τὴν θέσιν των κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως εἰς ἡ πλείονες ἐξ αὐτῶν ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς δικαιοδοσίας.

β') Ἐάν τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐπράχθη παρ' Ἑλληνικῷ στρατῷ ἐπὶ ξένης χώρας εὐρισκομένῳ.

γ') Ἐάν τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐπράχθη παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ ἐπὶ τῆς ἡμεδαπῆς εὐρισκομένῳ ἁπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

ΑΠ. 98 (1870). Τοῦ 46 ἄρθρου ὀρίζοντος ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ χωροφύλακες ὑπάγονται εἰς τὰ στρατ. δικαστήρια μόνον ὡς ὅσους πρόκειται περὶ στρατιωτικῶν ἀδικημάτων κατὰ τὸ δεύτερον τμήμα τοῦ τετάρτου βιβλίου τῆς αὐτῆς νομοθεσίας, ἀλλὰ κατ' ἐξαιρέσιν καὶ ἕνεκα στρατιωτικῶν ἀδικημάτων δύναμει τοῦ 61 ἄρθρου τῆς αὐτῆς νομοθεσίας ὡς ὅσους ἅπαντες οἱ κατηγορούμενοι ὡς ὑπαίτιοι καὶ συνεργοὶ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος εἶναι στρατιωτικοὶ ἢ ἐξομοιούνται στρατιωτικοῖς, εἰσάγονται πάντες ἄνευ διακρίσεως εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια, εἰ καὶ διὰ τὴν θέσιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως εἰς ἡ πλείονες αὐτῶν ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς δικαιοδοσίας, ἔπεται, ὅτι ὅτε ἐνωματάρχης ἐξετέλεσεν ἀδίκημα μετὰ στρατιώτου τῆς γραμμῆς συνυπάγεται μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ποινικὰ δικαστήρια, ὡς ἀποτελοῦντας τοῦ εἰς ὃ ἀνήκει σώματος τῆς χωροφυλακῆς συμπληρωτικὸν μέρος τοῦ στρατοῦ καὶ ὑποκειμένου εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τῶν στρατιωτικῶν νόμων. (Δ. 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833). Contra ΑΠ. 32, 136, 161, 166, 198 καὶ 199 (1871),—23 (1872)—148 (1873) καθ' ὅς τὸ ἄρθρον 43 πράγματευσόμενον περὶ στρατιωτικῶν ἢ ἐξομοιούμενων στρατιωτικοῖς προσώπων δὲν ἐννοεῖ βεβαίως, ὅτι ὑπὸ τὰς γενικὰς λέξεις ταύτας συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς χωροφύλακας, καίτοι ἐκτελοῦντας διττὰ καθήκοντα κατὰ τὰς περιστάσεις, διότι τοὺς χωροφύλακας λαμβάνει ἡ στρατιωτικὴ νομοθεσία ὑπ' ὅψει διακεκριμένως καὶ εἰδικῶς, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ἰδίως τῆς δικαιοδοσίας ἢ ἀρμοδιότητος, διὰ τοῦ ἰδιαίτερου ἄρθρου 46, καθ' ὃ μόνον διὰ τὰ στρατιωτικὰ αὐτῶν ἀδικήματα, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ κατόπιν ἄρθρ. 193 - 256 τῆς αὐτῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας ὑπάγονται εἰς τὰ στρατοδικεῖα, διὰ δὲ τὰ κοινὰ μένουσιν ὑπαγόμενοι, ὡς καὶ πρότερον, εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια (Ποιν. Δικ. ἄρθρ. 38). Ὅθεν οὐδὲ τὸ ἄρθρ. 61, ὅπερ ὀρίζει, ὅτι συναίτιοι καὶ συνεργοὶ εἰσάγονται εἰς τὰ

στρατιωτικὰ δικαστήρια, ἂν ἅπαντες ὡς στρατιωτικοὶ ἢ ἐξομοιούμενοι στρατιωτικοῖς (τούτέστιν ἐξ ἐκείνων, οὓς ἐννοεῖ τὸ ἄρθρον 43, ἐν οἷς οὐχὶ τοὺς χωροφύλακας), δύναται νὰ συμπεριλαμβάνῃ ὑπὸ τὰς τελευταίας γενικὰς λέξεις τοὺς χωροφύλακας· ἀλλ' ἐννοεῖ μόνον τοὺς τοῦ ἄρθ. 43 στρατιωτικούς, οἵτινες διὰ τὴν θέσιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς δικαιοδοσίας τούτεστι κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 44. Ὅθεν ἐξ ἀνάγκης οἱ χωροφύλακες, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 46, περιλαμβάνονται εἰς τοὺς ὅρους οὐχὶ τοῦ τοῦ ἄρθρ. 61, ἀλλὰ τοῦ ἄρθρ. 60, καθ' ὃ συναίτιοι καὶ συνεργοὶ ἀδικήματος, ὑπαγόμενοι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, εἰσάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια.

62. Ἐάν ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ναυοῖς, ναυστάθμοις καὶ καταστήμασι τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν πολεμικῶν λιμένων,πραχθῇ ἀξιοποινος πράξις, τῆς ὁποίας οἱ συναίτιοι καὶ συνεργοί, ἄλλοι μὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ναυτικὴν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν, ὑπάγονται ἅπαντες ἀνεξαίρετως εἰς τὰ ναυτοδικεῖα.

Ἐάν ὁμοῦ δὲν ἐξετελέσθῃ εἰς τοὺς εἰρημένους τόπους, ἢ ἐξετελέσθῃ μὲν εἰς αὐτούς, ἀλλ' εὕρισκομένους ἐντὸς περιφερείας πολιορκουμένης θέσεως, τὰ στρατοδικεῖα καθίστανται ἀρμόδια διὰ πάντας τοὺς εἰρημένους συναίτιους καὶ συνεργούς.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Αἵτησις ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

63. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει συγχωρεῖται νὰ γείνη αἵτησις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεως στρατοδικείου ἢ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 49, 50, 51 καὶ 55 τοῦ παρόντος νόμου.

64. Οἱ μὴ περιλαμβανόμενοι ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δύνανται, ἐὰν κατεδικάσθησαν, νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεως στρατοδικείου τινος ἢ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀλλὰ μόνον δι' ὑπέρθεσιν καθηκόν-

των καὶ ἀναρμοδιότητα τῶν στρατοδικῶν παρὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 43—48 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα.

Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν γίνῃ πρὶν ἀποφασίσῃ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, ἐὰν ἐξητήθῃ ἀναθεώρησις, ἢ πρὶν παρέλθῃ ἡ διὰ τὴν αἴτησιν ταύτην νόμιμος προθεσμία.

ΑΠ. 25 (1892). Ἐπειδὴ ὁ λόγος ὅτι μὴ ὑπαρχούσης ἐγκληματικῆς πράξεως ἐπεβλήθη ποινὴ, ἐστὶν ἀπαράδεκτος, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπαχθῇ εἰς οὐδέτερον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 63 καὶ 64 τῆς στρατ. ποιν. νομοθεσίας ἀναγραφόμενων δύο λόγων ἀναιρέσεως, ἥτοι ἀναρμοδιότητα καὶ ὑπέρθεσιν καθήκοντων.

ΑΠ. 84 (1897). [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 166 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. δὲν ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τὴν κατ' ἀντιμωλίαν δίκην ἀνάγνωσις ἐκθέσεως μάρτυρος μὴ ἐξετασθέντος ἢ μὴ ληφθέντος ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν κατ' ἐρήμην δίκην, οὐδ' ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἀνάγνωσις τοιαύτης ἐκθέσεως, ὥστε τὰ ἐναντία παραδεχθέν τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ψευδῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τὸ ρηθὲν ἄρθρον τῆς Στρατιωτικ. Ποιν. Νομοθ. τοῦτο δὲ ἐπάγεται ἀναίρεσις.

ΑΠ. 154 (1892). Ἐπειδὴ ὑπέρθεσις καθήκοντων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 64 στρατ. ποιν. νομοθ. ὑπάρχει, ὅταν τὰ Στρατοδικεῖα δικάσωσιν ἐγκλήματα, ἅτινα δὲν ὑπήχθησαν εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν, ἢ ἐξέλθωσι τῶν ὁρίων τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγηθείσης εἰς αὐτὰ ἐξουσίας, ἐπεμβάντα εἰς καθήκοντα ἀνατεθειμένα εἰς ἄλλας ἐξουσίας, ἢ ἀναμιχθέντα εἰς τὴν ἐξέτασιν ἢ λύσιν ζητημάτων ἐξαιρεθέντων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν. Οἱ διὰ τοῦ ἀναιρετηρίου ὅμως καὶ τῶν ποσάσεως διατυπούμενοι λόγοι ἀναιρέσεως ὅτι τὸ Στρατοδικεῖον καὶ τὸ ἐπικυρῶσαν τὴν προσβαλλομένην αὐτοῦ ἀπόφασιν Ἀναθεωρητικὸν δὲν εἶχον ἐξουσίαν νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος περὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀναιρεσειόντος ὡς διαχειριστοῦ δημοσίων χρημάτων καὶ ὑπολόγου εἰς τὸ δημόσιον, ἦν μόνον τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡς ἀνωτάτη δικαστικὴ ἀρχή, ἐδικαιούτο νὰ ἐξελέγξῃ, καὶ ὅτι ἐναντίον τῶν περὶ δεδικασμένου καὶ ἐπιρροῆς τῶν προδικαστικῶν ζητημάτων ἐπὶ τῆς ποινικῆς δίκης ὁρισμῶν τοῦ νόμου, ἐχαρὰκῆρισαν ὡς ἰδιοποιήσιν πράξιν, ἅφ' ἧς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀπέκλεισε τὴν ἔννοιαν τοῦ νοσηφισμοῦ δημοσίων χρημάτων, δὲν ἀποτελοῦσι τὴν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου ἀναφερομένην ὑπέρθεσιν ἣτις δίδει χώραν εἰς ἀναίρεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Στρατοδικείου διότι ἅφ' οὗ οὐδεὶς νόμος ὁρίζει ὅτι πρὶν ἢ ἐξελθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ διαχείρισις τοῦ διαχειριστοῦ δημοσίων χρημάτων δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐκδικασθῇ ποινικὴ δίκη κατ' αὐτοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ ἰδιοποιήσει δημοσίων χρη-

αὐτῶν ἢ ἄλλῃ σχετικῇ ἀξιοποίνῳ πράξει, ἢ ὅτι ἡ περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου ἀποφασίς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπηρεάζει τὴν ἐκβασίν τῆς ποινικῆς δίκης, ἐπεται ὅτι τὸ ἐγερθὲν κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη τοῦ Στρατοδικείου ἀπόφασις, ζήτημα περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκδικάσεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀνααιρεσιόντος, οἰονδήποτε καὶ ἂν φέρῃ χαρακτῆρα, δὲν διέφευγε τὴν ἐξουσίαν τοῦ περὶ τῆς ἀξιοποίνου πράξεως τῆς ἰδιοποιήσεως, ἧς στοιχείον εἶναι ὁ νοσφισμὸς δημοσίων χρημάτων, δικάζοντος ποινικοῦ δικαστηρίου· ἄρα τὸ Στρατοδικεῖον καὶ τὸ ἐπικυρώσαν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ Ἀναθεωρητικὸν ἐπιληφθέντα τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος τούτου καὶ λύσαντα αὐτὸ, καθ' ἣν ἐσχημάτισαν πεποιθήσιν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οὐδόλως ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

ΑΠ. 42 (1894). Ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς διορισθεὶς εἰς τινὰ δημοσίαν θέσιν ἀποκτᾷ τὴν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἰδιότητα διὰ μόνης τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ὑπηρεσίας καὶ πρὶν ἔτι δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀμερολήπτου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὑποκείμενος μόνον εἰς τὴν ὑπὸ ἄρθρου 149 Ποιν. Νόμου ἀπειλουμένην ποινὴν ἐὰν πρὸ τῆς τσαυτῆς ὀρκίσεως ἐπιχειρήσῃ πράξιν τινὰ ὑπηρεσίας· ἄρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ ἀνααιρεσίων, ὅστις καθ' ἃ βεβαιῶν, ἀπολυθεὶς τῆς σχολῆς τῶν ἀξιωματικῶν προήχθη διὰ βασιλικοῦ διατάγματος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν εἶχε δώσει τὸν νενομισμένον ὅρκον καθ' ὃν χρόνον ἐπράξε τὴν πράξιν, δι' ἣν κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου, εἶχεν ἀποκτήσῃ οὐχ ἥττον διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἀπονεμηθέντος αὐτῷ βαθμοῦ, ἣν δὲν ἀρνεῖται ἰδιότητα ἀξιωματικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ἣν ἀπονέμει κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τοῦ 1851 ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ ὑπῆγετο ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν τοῦ στρατοδικείου ἀρμοδιότητα διὰ τὴν εἰρημένην αὐτοῦ πράξιν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὀρθὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 64 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. ὑπέρβασιν καθηκόντων ὑπάρχει, ὅταν τὸ Στρατοδικεῖον ἐκδικάσῃ ἐγκλημὰ τι ὑπαγόμενον εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν ἢ ὅταν ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς ἀπονεμηθείσης εἰς αὐτὸ ἐξουσίας, εἴτε ἐπεμῶν εἰς καθήκοντα ἀνατεθέντα εἰς ἄλλην τινὰ ἐξουσίαν δικαστικὴν ἢ μὴ, εἴτε ἀναγκάσθῃ εἰς ἐξέτασιν ζητημάτων, ἅτινα ἐξηρέθησαν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ· ὁ υποβαλλόμενος, ὅμως διὰ τοῦ ἀνααιρετηρίου καὶ τῶν προτάσεων λόγος ὅτι ἡ προσβαλλομένη τοῦ στρατοδικείου ἀπόφασις ἐσφαλμένως ἀπεφάνητο ὅτι ἡ πράξις δι' ἣν κατεδικάσθη ὁ ἀνααιρεσίων εἶχε τὸν χαρακτῆρα ἀποπλανήσεως εἰς ἀσέλγειαν, ἐν ᾧ κατὰ τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἅτινα ἐδόχθη οὐδὲν ἔφερε τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ νόμου στοιχείων, δὲν ἀποτελεῖ ὑπέρβασιν καθηκόντων κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀνωτέρω ἐννοίαν αὐτῆς, ἀλλ' ἐσφαλμένην ἀπλῶς τῶν ὁρισμῶν τοῦ Ποιν. Νόμου ἐρμηνείαν, ἢ ψευδῆ αὐτῶν ἐφαρμογὴν ἣτις δὲν δίδει χώραν εἰς ἀναίρεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων.

ΑΠ. 72 (1890). Ἐπειδὴ ὁ λόγος, ὅτι ἔπρεπε νὰ μετασχη τῆς συγκροτήσεως τοῦ στρατοδικείου ὁ ταγματάρχης Γ. καθὼ ἀρχαιότερος τοῦ λαβόντος μέρος εἰς αὐτὸ ταγματάρχου, ὡς ἀφορῶν τὴν κακὴν σύνθεσιν τοῦ στρατοδικείου, δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως, διότι δὲν ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν λόγων τῶν αναγραφομένων ἐν ἀρθρ. 64 Στρατ. Ποιν. Νομοθ.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος, ὅτι δὲν ὀρίζεται ὁ χρόνος τοῦ ἀδικήματος, καὶ ὅτι τὸ ἀρθρον 233 στρατ. ποιν. νομοθ. ἀναφέρεται εἰς τὰ ἀρθρα 385 καὶ ἐπόμε. τοῦ κοιν. ποινικοῦ νόμου, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ μᾶλλον τὸ ἀρθρον 394 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου περὶ ἰδιοποιήσεως, ὁ τοιοῦτος λόγος, ὡς μὴ περιεχόμενος ἐν τῷ μνησθέντι ἀρθρῳ 64 τῆς στρατ. ποιν. νομοθ., δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως.

ΑΠ. 88 (1890). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 64 στρατ. ποιν. νομοθ. εἰς τὸν καταδικασθέντα στρατιωτικὸν ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου ἢ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ, ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀλλὰ διὰ δύο μόνον περιπτώσεις, ἧτοι δι' ὑπέρβασιν καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητα.

Ἐπειδὴ ἀναρμοδιότης μὲν τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἦβλεν ὑπάρχει, εἰάν τοῦτο ἐδίκαζεν ἐγκλήμα μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν ἣν καθιεροῦσι τὰ ἀρθρα 43—48 στρατ. ποιν. νομοθ., ὑπέρβασις δὲ καθηκόντων, εἰάν τοῦτο ἐπενέθειεν εἰς καθήκοντα ἅτινα ὁ νόμος εἶγεν ἀναθέσει εἰς ἄλλας ἀρχάς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως οἱ προτεινόμενοι λόγοι ἀναιρέσεως α') ὅτι ἐγένετο κακὴ σύνθεσις τοῦ στρατοδικείου διὰ τῆς προσλήψεως ὡς δικαστοῦ τοῦ Ι. ἀντὶ τοῦ Γ'. β') ὅτι ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως τὸ ποιν. δικαστήριον πρὶν ἢ ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ κανονίσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀναιρεσιέντος· καὶ γ') ὅτι δὲν ἐτέθη ζήτημα ἐλαφρυντικόν ὅτι τὸ ἔλλειμμα κατατέθη εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐμπροσθεσμως, δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς οὐδεμίαν τῶν δύο τούτων περιπτώσεων, καθόσον ὁ μὲν πρῶτος καὶ τρίτος οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μὲ τὴν ἀναρμοδιότητα ἢ ὑπέρβασιν καθηκόντων, ὁ δὲ δεύτερος διότι οὔτε καθ' ἑαυτὰ τὰ ἀρθρα 199 καὶ 209 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, οὐδ' ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρον 4 τοῦ ΑΓΟ' νόμου τοῦ 1884, ὡς ὑποστηρίζει ὁ ἀναιρεσιένων, οὐδ' ἄλλος τις νόμος περιέχει διάταξιν καθ' ἣν δὲν δύναται τὸ στρατ. ποιν. δικαστήριον νὰ ἐπιληφθῇ τῆς καταδιώξεως πρὶν ἢ ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑπολόγου στρατιωτικοῦ καὶ βεβαιώσῃ τὴν ὑπαρξιν ἢ μὴ τοῦ ἐλλειμματος αὐτοῦ.

ΑΠ. 1 (1891). Ἐπειδὴ οἱ λόγοι ἀναιρέσεως, διὰ κακὴν σύνθεσιν τοῦ στρατοδικείου, διὰ παράλειψιν τύπων ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένων, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι, μὴ ἀναφερόμενοι μεταξὺ τῶν λόγων ἀναιρέσεως ἐν τῷ σχετικῷ ἀρθρῳ στρατ. ποιν. νομοθεσίας.

ΑΠ. 32 (1891). Ἐπειδὴ τὰ παράπονα τοῦ ἀναιρεσιέντος ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ στρατοδικείου παρέλιπεν ἐναντίον τοῦ νόμου ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ὑποβληθεῖσων ὑπ' αὐτοῦ προτάσεων περὶ

θέσεως ἰδίων ζητημάτων ἐπὶ περιπτώσεων ἐχουσῶν ἐπιρροὴν εἰς τὸν καταλογισμόν καὶ τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, καὶ ὅτι ἐναντίον τοῦ νόμου ἐστηρίχθη ἐπὶ μαρτυρικῶν καταθέσεων περὶ τῶν γεγονότων τῆς ὑπὸ διαφόρων προσώπων καταθέσεως παρὰ τῶ ἀναιρεστίνι χρηματικῶν ποσῶν λόγῳ διδάκτων, δὲν ἀποτελοῦσιν ὑπέρβασιν καθηκόντων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 64 στρατ. ποιν. νομοθ., διότι ὑπέρβασις τοιαύτη συνεπαγομένη ἀναίρεσιν, ὑπάρχει, ὅταν τὸ στρατοδικεῖον ὑπερβαῖνον τὸν κύκλον τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ἣν διαγράφει ὁ νόμος, ἐπεμβαίνει εἰς καθήκοντα ἐτέρας ἀρχῆς ἢ εἰς δικαιοδοσίαν ἄλλου δικαστηρίου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοιαύτη ὑπέρβασις δὲν ἔλαθε χώραν.

ΑΠ. 3 (1870) 192 (1873). Μὴ ἐπιτρεπομένης αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως στρατοδικείου ἢ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰμὴ δι' ὑπέρβασιν καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητα τῶν στρατοδικῶν παρὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 43—48 τῆς στρατ. ποινικῆς νομοθεσίας διατεταγμένα, ἐπεται ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀναιρέσεως διὰ παραβιάσιν τῶν ἄρθρων 121 καὶ 123 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, παραβιάσιν τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος καὶ ἔλλειψιν μνείας τῆς ἀκριβοῦς χρονολογίας τῆς κολασίμου πράξεως, ἅτε τῶν λόγων τούτων μὴ ὑπαγομένων εἰς ὑπέρβασιν καθηκόντων ἢ ἀναρμοδιότητα.

ΑΠ. 226 (1873). Ὁ λόγος, ὅτι κακῶς ἐφημερόσθη κατὰ τοῦ κατηγοροῦ τὸ ἄρθρον 206 τῆς στρατ. ποινικῆς νομοθεσίας διὰ πράξιν πειθαρχικῶς μόνον κολαζομένην, δὲν ἀποτελεῖ ὑπέρβασιν καθηκόντων, οὔτε ἀναρμοδιότητα, ἀλλ' ἐσφαλμένον ἴσως χαρακτηρισμὸν τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ πράξεως, δι' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὰ εἰρημμένα ἀναιρεσις.

ΑΠ. 133 (1872). Ὁ λόγος, ὅτι κακῶς τὸ στρατοδικεῖον εἰκόασε καὶ κατεδίκασεν ἐπὶ βιασμῷ καὶ τὸ ἀναθεωρητικὸν ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσιν τοῦ καταδικασθέντος, ἐν ᾧ δὲν ὑπῆρχεν ἔγκλησις τῆς παθούσης κατ' αὐτοῦ, δὲν ἀποτελεῖ ὑπέρβασιν καθηκόντων ἢ ἀναρμοδιότητα.

ΑΠ. 216 (1872). Ὁ λόγος ὅτι ἀπετέλει μέρος τοῦ δικάσαντος στρατοδικείου ὁ ἐνεργήσας τὴν κατ' αὐτοῦ ἀνάκρισιν ὡς εἰσηγητῆς δὲν ἀποτελεῖ ὑπέρβασιν καθηκόντων ἢ ἀναρμοδιότητα.

ΑΠ. 98 (1875). Ὁ περὶ κακῆς συνθέσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἀντικαταστάσεως τούτου τοῦ ἀξιωματικοῦ δι' ἄλλου δὲν ἀποτελεῖ λόγον προκαλοῦντα τὴν ἀναίρεσιν, ἅτε εἰς οὐδεμίαν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 43—48 ὑπαγόμενος περιπτώσεων.

ΑΠ. 62 (1883). Δὲν ὑπάγεται εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων, ἐφ' αἷς χωρεῖ αἰτήσεις ἀναιρέσεως, ὁ λόγος ὅτι κακῶς τὸ Α' στρατοδικεῖον ἀπέρριψε τὴν περὶ δεδικασμένου ἔνστασιν τοῦ κατηγορουμένου τὴν στηριζομένην εἰς τὸ ὅτι ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει προηγουμένης κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἐτέρου στρατοδικείου.

ΑΠ. 167 (1883) 10 καὶ 95 (1884). 13 (1885). Ὡσαύτως ὁ λόγος

τῆς κακῆς συνθέσεως τοῦ στρατοδικείου καὶ τῆς κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

ΑΠ. 70 (1876) 101 (1884). Ἐπίσης λόγος περὶ ὑπερβάσεως καθηκόντων, ὅπως γενικῶς καὶ ἀορίστως διατυπώμενος, ὡς ἀνεπίδεκτος ἐκτιμῆσεως δικαστικῆς, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναίρεσιν δὲν ὀρίζει εἰς τὴν συνίσταται ἡ ἀξιουμένη ὑπέρβασις καὶ κατὰ τίνα τρόπον οἱ στρατοδίκαι καὶ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον ὑπερέβησαν τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα.

ΑΠ. 228 (1884). Ὁ λόγος ἀναίρεσεως, ὅτι παρεβίασαν οἱ στρατοδίκαι τὰς περὶ δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 108 ἐδ. 2 τῆς στρατ. ποιν. νομοθεσίας καὶ τὸ ἄρθρ. 73 τοῦ Συντάγ. μὴ συνεδριάσαντες δημοσίως, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἅτε μὴ ἀναγόμενος εἰς οὐδέτερον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 64 ἀναφερομένων λόγων ἀναίρεσεως.

ΑΠ. 34 (1880). Ὅθεν καὶ ὁ λόγος ὅτι τὸ στρατοδικεῖον διέταξε τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διεξαγωγὴν τῆς δίκης δὲν εἶναι λόγος ἀναίρεσεως, διότι δὲν ἀνάγεται εἰς ἀναρμοδιότητα καὶ ὑπέρβασιν καθηκόντων.

ΑΠ. 14 (1871). Ὡσαύτως ἐκ τοῦ συνδ. τοῦ 63 πρὸς τὸ 64 ἄρθρον προκύπτει, ὅτι οἱ λόγοι 1) ὅτι τὸ στρατοδικεῖον ἦν κακῶς συντεθειμένον καὶ 2) ὅτι τὰ ζητήματα ἐτέθησαν κακῶς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι, ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου προτεινόμενοι.

ΑΠ. 17 (1862). Ἐκ τοῦ ἄρθρου 64 ὡσαύτως προκύπτει, ὅτι, τοῦ κατηγορουμένου κηρυχθέντος ἀθώου τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ πράξεως, ἀπαράδεκτος ἀποβίνει ἡ τῆς ἀναίρεσεως αἰτήσις αὐτοῦ λόγου ἀναρμοδιότητος.

ΑΠ. 68 (1876). Ὅτε ὡσαύτως ἡ τοῦ στρατοδικείου ἀπόφασις ἡκυρώθη δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ, παραπεμφθῆς τὴν ὑπόθεσιν πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς ἄλλο στρατοδικεῖον, ἢ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων αἰτήσις ἀναίρεσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἅτε μὴ προκειμένου περὶ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

ΑΠ. 185 (1866). Ἀναίρεσις ἀποφάσεως στρατοδικείου ἢ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου δύναται νὰ αἰτηθῇ μόνον δι' ὑπέρβασιν καθηκόντων καὶ ἀρμοδιότητος τῶν στρατοδικῶν, παρὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 43—48 τοῦ αὐτοῦ νόμου διατεταγμένα, τουτέστιν ὅτε τὰ εἰρημμένα δικαστήρια ἐδίκασαν ἀδικήματα, μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν, κατὰ τὰς εἰρημμένας διατάξεις, ἢ ἐξῆλθον τῶν ὁρίων τῆς δικαστικῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένης πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, εἰς νομοθετικὰ ἢ διοικητικὰ καθήκοντα ἀναμιχθέντα, ἢ τῆς ἐκδικάσεως ὑποθέσεων, ρητῶς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξαιρουμένων, ἐπιληφθέντα (ἄρθρα 40—42 στρατ. ποιν. νόμ. 477 ποιν. δικ. καὶ 807 § 3 καὶ 808 πολ. δικ.).

ΑΠ 9 (1868). Οὐδεμίαν ποιησάμενον μνηεῖαν τὸ ἄρθρον 64 τῶν προαπαιτούμενων, ὅπως ἢ κατὰ τύπον δεκτὴ ἢ αἰτήσις ἀναίρεσεως, ἐνόησε προδήλως νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐνταῦθα τὰ σχετικὰ ἄρθρα 482—486 τῆς ποιν. δίκης. οὐδὲ συναγεται τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ὅτι ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 64 ὀρίζεται τὸ ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως, ἐὰν αὕτη

μένετο πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ διὰ τὴν αἵτησιν ἀναθεωρήσεως προθεσμία ἢ πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, διότι σκοπὸς τοῦ νομοθέτου δὲν ἦτο νὰ κανονίσῃ διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου αὐτοῦ πότε εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ αἵτησις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ὥστε οὕτω νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐξήρесе πᾶσαν ἄλλην περίπτωση μὴ ρητῶς μνημονευθεῖσαν, ἀλλὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὰς δεκτικὰς ἀναίρεσεως ἀποφάσεις τοῦ ἀναιρεσειόντος.

ΑΠ. 112 (1884). Ἐκ τῶν ἄρθρων 64 καὶ 65 τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας καὶ τῶν ἄρθρων 478 καὶ 481 τῆς ποινικῆς οἰκονομίας προκύπτει, ὅτι ἀναίρεσιν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου δὲν δικαιουται νὰ αἰτήσῃ ὁ παρ' αὐτῷ βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἀλλὰ μόνον ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

ΑΠ. 124 (1878). Κατὰ τὸ ἐδ. 6' τοῦ ἄρθ. ΧΜΖ' νόμου δικάζοντος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν ὁλομελείᾳ, ἐὰν αἰτῇται ἀναίρεσις ἕνεκεν ὑπερβάσεως τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐξουσίας κατὰ τὸ ἐδ. 1 περίπτ. 2 τοῦ ἄρθ. 477 τῆς ποιν. δικ. ἦτοι ἕνεκεν ὑπερβάσεως καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητος τῶν στρατοδικῶν καὶ ναυτοδικῶν, ἔπεται, ὅτι ὁσάκις αἰτεῖται ἀναίρεσις, διότι ποινικὸν τι δικαστήριον ἐπιβάλλει ποινὴν πειθαρχικὴν, ἢ μόνῃ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ, ἔστω καὶ ἂν ἀφορμὴν γῇ τὰ στρατολογικά, δὲν δικάζει ὁ Ἀρειος Πάγος ἐν ὁλομελείᾳ, ἀτε τῆς ὑπερβάσεως ταύτης ὑπαγομένης εἰς τὴν περίπτωσιν πρώτην τοῦ ἐδ. τοῦ ἄρθ. 477 τῆς ποιν. δικον. καὶ οὐχὶ εἰς τὴν περίπτωσιν δευτέραν.

ΑΠ. 23 (1882). Ὡσαύτως ἔπεται, ὅτι αἰτουμένης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεως τῆς ἀναίρεσεως ἀποφάσεως τῶν συνέδρων, ἡ ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀλλ' εἰς τὸ δεύτερον αὐτοῦ τμήμα κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ ἀνωτέρου νόμου, διότι δευτέρα περίπτωσις τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθ. 477 τῆς ποιν. δικ. δὲν εἶναι αἱ ἐξ ἀναρμοδιότητος ὑπερβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἡ ὑπερβάσις τῶν καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητος τῶν στρατοδικῶν καὶ ναυτοδικῶν παρὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 36—39 διατεταγμένα.

ΑΠ. 24 (1882). Ὡσαύτως ἔπεται, ὅτι αἰτουμένης ἀναίρεσεως βουλεύματος ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν Ἑλλ. δικαστηρίων, ἡ ὑπόθεσις ὑπάγεται ἐπίσης εἰς τὸ δεύτερον αὐτοῦ τμήμα.

ΑΠ. 173 (1892). Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναίρεσεως ὅτι καὶ μὴ οὕτως ἀξιοποίνου τῆς πράξεως δι' ἣν κατεδικάσθη ὁ ἀναιρεσειὼν, τὸ Στρατοδικεὶον ἀναρμοδίως ἐπελήφθη τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς, ἐνῷ ἀρμοδιότητα εἶναι μόνον διὰ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ στρατιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐπιληφθὲν ὤφειλε νὰ ἀπολύσῃ τὸν κατηγορούμενον καὶ οὐχὶ νὰ καταδικάσῃ καθ' ὑπερβάσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ἐστὶν ἀπορριπτέος. Διότι ὁ κατ' ἐσφαλμένην ἐρμηνείαν τοῦ Ποιν. νόμου χαρακτηριζόμενος τῆς πράξεως ὡς ἀξιοποίνου, ἐνῷ αὕτη εἶναι ἀτιμώρητος, εἰς οὐδέν ἑρον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 64 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. δύο λόγων ἀναίρεσεως. νὰ ὑπαχθῇ δύναται, οὔτε ὑπερβάσιν καθήκοντος ἀπο-

τελεῖ, ἥτις χωρεῖ ὡς αἰεὶ ἀξιόποινός τις πράξις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμ. διότιθα ἐτέρου δικαστηρίου καὶ οὐχὶ τοῦ ἐπιληφθέντος αὐτῇ.

ΑΠ. 62 (1877). Τὸ ὅτι τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον ἀναιρέσας ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀπόφασιν τοῦ στρατοδικείου, δι' ἧς ὁ κατηγορούμενος καταδικάσθῃ διὰ διαφορῶν πρὸς εἰς, ἥτοι ἀνυποταξίας καὶ ἐξυδρίσεως ἀνωτέρων, ὡς κακῶς ἐφαρμοσθέντος τοῦ ἀρθροῦ 207 τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου τοῦ προβλέποντος τὴν ἀνυποταξίαν, προσδιώρισε τὴν εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπιβλητέαν ποινὴν διὰ τὰς πράξεις, δι' ἧς δὲν ἠκύρωσε τὰς ἀποφάσεις, δὲν ἀποτελεῖ λόγον ὑπερβάσεως καθήκοντων ἢ ἀναρμοδιότητος, ἀτε τοιαύτης ὑπαρχούσης μόνον ἐπὶ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἐπεμβαίνοντος εἰς ἀλλότρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ καθήκοντα καὶ ἐπὶ λαμβανομένου ὑποθέσεων ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ.

65. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46—50, 60 ἐδ. 3, 62—64, 502—510 καὶ 481 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας ἰσχύουσιν, ἐφ' ὅσον ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Τὴν ἐπανάκληψιν δὲ τῆς ἀνακρίσεως δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ,τε καταδικασθεὶς καὶ ὁ παρὰ τῷ στρατοδικεῖω βασιλικὸς ἐπίτροπος.

ΑΠ 83 (1897) [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ τὸ Στρατοδικεῖον κηρύξαν ἀβῶν τὸν ἀξιωματικὸν Ν., διότι δῆθεν δὲν ἠδύνατο νὰ καταλογισθῇ αὐτῷ ἡ πράξις τῆς λειποταξίας, ἣν ἐνήργησεν αὐτοδούλως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατὰ τὸ ἀρθρὸν 92 Ποιν. Νόμου «δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράττοντα ἡ πράξις ἐκείνη, ἥτις ἐκτελεῖται παρ' αὐτοῦ νομιζομένη θεμιτὴ καὶ ἀνέγκλητος καθ' ἑαυτήν, εἶναι ὅμως ἐνεκα τῶν ἀγνώστων εἰς αὐτὸν περιστατικῶν ἐγκληματικῇ, ὡς ἐφαλμένως ἡρμήνευσε καὶ ψευδῶς ἐφήρμωσε τὸ ρηθὲν ἀρθρὸν, καθότι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ τοιαύτη λειποταξία εἶναι πράξις, ἥτις οὔτε θεμιτὴ ἠδύνατο νὰ νομισθῇ, οὔτε ἀνέγκλητος καθ' ἑαυτήν ἐναντίον τοῦ νόμου, ὅστις τὴν θεωρεῖ μὴ θεμιτὴν καὶ κολάσιμον, ἐπομένως ἀναιρετέα ἀποδίνει ἡ ρηθεῖσα ἀπόφασις ὑπὲρ τοῦ νόμου κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως.

ΑΠ. 64 (1870). Ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 65 τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου συνδυαζομένου καὶ πρὸς τὸ ἀρθρ. 8 τοῦ ναυτικοῦ νόμου προκύπτει, ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 50, 69 ἐδ. 3, 62, 64, 502, 510 καὶ 481 Ποιν. Δικ. ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ἐκ δὲ ἀρθ. 481 Ποιν. Δικ. προκύπτει, ὅτι ἀναιρέσιν κατ' ἀποφ. ποιν. δικαστ. δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ὁ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελεὺς. Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι κατ' ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἀναίρεσιν ὁ παρὰ τῷ ναυτοδικεῖῳ Β. ἐπίτροπος, εἰσαγγελεὺς δηλονότι κατωτέρου δικαστηρίου.

ΑΠ. 21 (1861). Κατὰ τὸ 65 ἀρθ. ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν

δικαστηρίων ἐφαρμόζεται· ἡ διάταξις τοῦ 481 ἄρθ. Ποιν. Δικ. κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο συνδυαζόμενον πρὸς τὸ ἄρθρ. 477 ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγ. δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεως στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἔνεκα μὲν ὑπερβάσεως τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος, ἐν πάσῃ δὲ ἄλλῃ ὑπόθεσιν ὑπὲρ τοῦ νόμου μόνον τούτῃστι κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ τῆς ἀποφάσεως παραβιάζεται ποινικὸς ὅρος ἢ οὐσιώδης τύπος τῆς ποιν. διαδικασίας, καὶ τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου καθίσταται ἀρμόδιον νὰ διατάσῃ ἐπὶ τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων τοῦ εἰσαγγελέως συνωδᾷ τῷ 487 Ποιν. Δικ.

ΑΠ. 134 (1878). Τοῦ περὶ στρατ. ποιν. νομοθ. νόμου ὀρίζοντος μὲν, ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 46—50, 60 ἐδ. 3, 62—64, 502—510 καὶ 481 ποιν. δικ. ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀναίρεσεως δύναται νὰ ζητήσῃ ὅ,τε καταδικασθεὶς καὶ ὁ παρὰ τῷ στρατοδικεῖ βασιλικὸς εἰστροπος, οὐδαμοῦ δὲ ἐξουσιοδοτοῦντος τὸν παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ β.σ. ἐπίτροπον, ὅπως αἰτῇται ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου, εἴτε δι' ὑπερβάσιν καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητα, εἴτε καὶ μόνον ὑπὲρ τοῦ νόμου, ἐκ τούναντι τοῦ δὲ διὰ τοῦ ἄρθρ. 137 ἐπιτρέποντος τῷ παρὰ τῷ στρατοδ. βασιλικῷ ἐπιτρόπῳ νὰ αἰτῇται παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου, ἀλλὰ μόνον ὑπὲρ τοῦ νόμου, ἔπεται, ὅτι ὁ μὲν παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ βασιλικὸς ἐπίτροπος οὐδέποτε δικαιούται νὰ αἰτῇται ἀναίρεσιν ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ, ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, μὴ κωλυόμενος μάλιστα ὑπὸ τινος προθεσμίας, δικαιούται νὰ αἰτήσῃ 1) δι' ὑπερβάσιν καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητα τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων μετ' ἀποτελέσματος, καὶ 2) ἐν πάσῃ ἄλλῃ ὑπὸθε εἰ μόνον ὑπὲρ τοῦ νόμου τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ, διατηρουμένων ἀπαραιετώτων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀθωωθέντος.

ΑΠ. 142 (1892). [Ὁλομέλεια]. Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 65 περὶ στρατ. ποιν. νομοθ. ΦῆΒ' νόμου, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων τὸ ἄρθ. 481 κοινῆς ποιν. νομοθ. Κατὰ τοῦτο δὲ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, μὴ κωλυόμενος μάλιστα ὑπὸ προθεσμίας τινός, δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν πάσης ποινικῆς ἀποφάσεως 1) ἐπὶ ὑπερβάσεως τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 477 ἀναφερομένας περιπτώσεις καὶ 2) εἰς πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν, ἀλλὰ μόνον ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ διατηρουμένων ἀπαραιετώτων τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων· ὑπόθεσιν δ' ἐννοεῖ ὁ νόμος, κατὰ τὴν ὁρθὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ σχετικῶς πρὸς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, πᾶσαν περίπτωσιν παραβιάσεως ἢ παρερμηνείας διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου ἢ τῆς ποινικῆς διαδικασίας, κοινῆς καὶ ὁμοιομόρφου διαρρυθμίσεως χρήζουσαν, πρὸς ἴσῃν καὶ δικαίαν ἀπονομὴν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 § 4 Φ.Β' νόμου, ὅπερ ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 28, οὐδεὶς δύναται νὰ δικάσῃ ὑπόθεσιν, ἐὰν ἐνήργησεν ὡς μέλος ἐτέρου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου οἱ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐξαιρεθέντες συνταγματάρχαι Α. καὶ Β., ὡς προκύπτει ἐξ αὐτῆς, δὲν ἐδίκασαν τὴν περὶ ἧς πρόκειται ὑπόθεσιν ὡς μέλη ἐτέρου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, ἀλλ' ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει ὡς μέλη τοῦ αὐτοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, νομίμῳ τρόπῳ κατόπιν ἐπανεληθοῦσαν εἰς τὸ αὐτὸ Δικαστήριον πρὸς νέαν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν· ἄρα ἐσφαλμένως ἡρμήνευσεν τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον τὰ εἰρημένα ἄρθρα 22 § 4 καὶ 28 τοῦ Φ.Β' νόμου, δεχθὲν καὶ διατάξαν τὴν ἐξίρρεσιν τῶν εἰρημένων Συνταγματάρχων, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ἀναιρετέα ὑπὲρ τοῦ νόμου.

BIBLION Γ'.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων

ΤΜΗΜΑ Α'.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν στρατοδικείων.

Κεφάλαιον Α'.

*Διαδικασία ἐνώπιον τῶν διαρκῶν δικαστηρίων
ἐν καιρῷ εἰρήνης.*

Α'.

Ἀνάκρισις.

66. Σκοπὸς τῆς στρατιωτικῆς ἀνακρίσεως εἶναι ἡ βεβίωσις τῶν κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων, ἡ συνάθροισις τῶν ἀποδείξεων, ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐνόχων καὶ ἡ παράδοσις αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπιτετραμμένην τὴν ἐνώπιον τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καταδίωξιν αὐτῶν.

67. Ὑπὸ τὴν ἐνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐνεργοῦσι τὴν προανάκρισιν·

α'.) Οἱ παρὰ τοῖς ἀρχηγείοις καὶ φρουραρχείοις εἰσηγηταὶ καὶ, τειούτων μὴ ὑπαρχόντων, οἱ ὑπασιπισταὶ αὐτῶν.

β'.) Οἱ παρὰ τοῖς συντάγμασι, τάγμασι καὶ λοιποῖς σώμασι τοῦ στρατοῦ ὑπακούουσιν.

γ'.) Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, καὶ, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, οἱ αὐτόθι διοικοῦντες ὑπαξιωματικοὶ αὐτῆς.

δ'.) Οἱ διοικηταὶ στρατιωτικῶν σταθμῶν ἢ ἀποσπασμάτων.

ε'.) Οἱ παρὰ τοῖς διαρκέσι στρατοδικείοις εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταί, ἐν περιπτώσει ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος.

68. Οἱ ἀρχηγοί, φρούραρχοι, διοικηταὶ στρατιωτικῶν σωμάτων ἢ καταστημάτων δικαιούνται νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοπροσώπως τὰς πρὸς βεβαίωσιν ἀξιοποίνων πράξεων καὶ ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων ἀπαιτουμένας ἀνακριτικὰς πράξεις, ν' ἀναθέτωσι αὐτάς κωλυόμενοι εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικούς, ἢ προσκαλῶσιν οἱ μὲν ἀρχηγοὶ καὶ φρούραρχοι τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', β', γ' καὶ δ', οἱ δὲ λοιποὶ τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις β', γ' καὶ δ' τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἀναφερομένους, νὰ ἐνεργήσωσιν αὐτάς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των.

69. Οἱ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως, λαθόντες μὴνυσὶν τινὰ ἢ ἐγκλησιν, ἐπιχειροῦσιν ἕκαστος ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του καὶ ἐνεῦ ἀναβολῆς, πάσας τὰς ἀναγκαῖας πρὸς βεβαίωσιν τοῦ σώματος τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς καταστάσεως τῶν τόπων ἀνακριτικὰς πράξεις· συντάττουσι τὰς περὶ τούτων ἐκθέσεις, ἐξετάζουσι τοὺς αὐτόθι παρευρεθέντας καὶ ἅπαντας τοὺς δυναμένους νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ τοῦ γεγονότος γείτονας, ὑπὴρέτας ἢ καὶ συγγενεῖς· κατὰσχουσιν ὅπλα, πράγματα, ἔγγραφα, πειστήρια καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἀνακριμένου, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 152 § 2 καὶ 3, 153, 154, 169, 172—174 τῆς κοινῆς ποιν. δικ.

70. Ἐν περιπτώσει ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, πᾶς στρατιωτικὸς ἢ μὴ στρατιωτικὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλλληλος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύλληψιν πάντων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων· συντάττων δ' ἐκθεσιν περὶ τῆς συλλήψεως, περιέχουσαν καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου, τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν χα-

ρακτηριστικῶν τῶν συλληφθέντων, παραδίδει αὐτοὺς ἄνευ ἄλλοις ἐπὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν.

71. Ἐξαίρουμένης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένης περιπτώσεως, οὐδεὶς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδίαν τῶν στρατοδικεῶν, ἐν ἐνεργείᾳ διατελῶν, δύναται συλληφθῆ ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι ἄνευ ρητῆς διαταγῆς τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ.

72. Ἐὰν πρὸς βεβαίωσιν πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, ἢ πρὸς σύλληψιν τινὸς ὑπαγομένου εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν, πρόκηται, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἐπὶ αὐτοφώρῳ πράξεως, νὰ εἰσέλθῃ ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ εἰς τι πολιτικὸν κατὰστημα. ἀπευθύνει αὕτη τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἰτήσεις πρὸς τὴν ἀρμοδίαν πολιτικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχήν. ἥτις ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ αὐτάς, καί, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως δικαιοδοσίας, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ζητουμένου ὑπόπτου.

Ἐὰν τὸ κατὰστημα ἀνήκῃ εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἀπευθύνει τὰς αἰτήσεις αὐτῆς πρὸς τὴν ναυτικὴν ἀρχήν.

73. Τὰς αὐτάς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν αἰτήσεις ἀπευθύνει ἡ δικαστικὴ καὶ ναυτικὴ ἀρχή, ἐὰν πρόκηται νὰ εἰσέλθῃ αὕτη εἰς τι στρατιωτικὸν κατὰστημα πρὸς βεβαίωσιν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, ἢ πρὸς σύλληψιν τινὸς ὑπαγομένου εἰς τὴν κοινὴν ἢ τὴν ναυτικὴν δικαιοδοσίαν, ἢ δὲ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὰς αἰτήσεις αὐτῶν καί, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως δικαιοδοσίας, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ζητουμένου ὑπόπτου.

74. Οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως στρατιωτικοὶ δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν πρὸς ἐπιχείρησιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ἐὰν δὲν συμπαραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν τὸν εἰρηνοδίκην ἢ τὸν πάρεδρον αὐτοῦ, ἢ τὸν δήμαρχον, τὸν δημαρχικόν ἢ εἰδικόν πάρεδρον ἢ τὸν ἀστυνόμον.

75. Πᾶν φύλλον ἐκθέσεως τῶν ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀνακρίσεως ὑπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ τῶν συμπραττόντων προσώπων, ἐὰν δὲ τις τούτων δὲν δύναται ἢ δὲν θελῇ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνηεὶς εἰς τὴν ἐκθεσιν.

76. Ἐπὶ κακουργημάτων ἢ πλημμελημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων, ἐν ἑλλείψει παντός τι τῆς προανακρίσεως στρατιωτικοῦ, οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ δι' εἰδικοῦ νόμου τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακρίσεως ἔχοντες περγοῦσι τὰς πρὸς βεβαίωσιν τοῦ πράξαντος καὶ τῆς πράξεως ἀνακρίσεις.

77. Ἡ περὶ φυγοστρατίας μὴνυσις συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ὁμοεπίκουρος ἢ καταστήματος, εἰς ὃ ὁ φυγόστρατος κατετάχθη. Ἐν τῇ μηνύσει σημειοῦται ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ φυγόστρατος ἐπέλκει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ σῶμά του καὶ συνάπτεται ἐν αὐτῇ:

α') Ἀντίγραφον τοῦ φύλλου κατατάξεως καὶ

β') Ἐκθέσις τῆς μοιραρχίας ἢ τοῦ στρατολογικοῦ γραμμοῦ περὶ ἀποδράσεως τοῦ φυγοστράτου.

78. Ἡ περὶ λειποταξίας μὴνυσις γίνεται παρὰ τοῦ διουνομένου τὸ στρατιωτικὸν σῶμα ἢ ἀπόσπασμα, εἰς ὃ ὁ καταταχόμενος ἀνήκει, συνάπτεται δὲ ἐν τῇ μηνύσει:

α') Τὸ ἀπόσπασμα τοῦ μητρώου τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ μνηνόμενος

β') Ὁ κατάλογος τῶν ὄπλων καὶ ἄλλων πραγμάτων, τὰ ποῖα τυχόν ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ

γ') Ἡ ἐκθέσις τῶν περιστάσεων τῆς λειποταξίας.

79. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων δὲν κατὰ τὰς παρὰ τῶν νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐπιβαλλόμενα εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, κατὰ τὴν ἐτέλειαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καθήκοντα.

80. Τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως στρατιωτικῶν διαβιβάζονται διὰ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, καὶ ἀναβιβάζονται πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, τῶν τακτικῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων διαβιβάζονται πρὸς αὐτόν καὶ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως.

81. Ἐὰν ὁ ἐκ τῆς προανακρίσεως ἐνοχοποιούμενος ὑπάγε-εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀποστέλλει αὐτόν, ἐὰν συνελήφθῃ, καὶ ἔγγραφα τῆς προανακρίσεως πρὸς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα.

82. Ἡ καταδίωξις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ στρατοδικεῖα

πράξεων δὲν συγχωρεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δια-
κασίας, εἰμὴ κατὰ ρητὴν πρὸς ἀνάκρισιν διαταγὴν τοῦ ὑπο-
γοῦ τῶν στρατιωτικῶν, τὴν ὁποῖαν οὗτος ἐκδίδει ἐπὶ τῶν ὑ-
βληθέντων αὐτῷ ἐγγράφων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἐάν ὁ ὑποπτος συνελήφθῃ ἤδη, ἡ εἰρημένη διαταγὴ ἐκ-
δίδεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν κατὰ
ἄρθρον 80 σταλέντων ἐγγράφων. Ἐάν ὁ ὑπουργὸς διέταξε τὴν
σύλληψιν αὐτοῦ, διατάττει συγχρόνως καὶ τὴν ἐναρξιν τῆς
ἀνακρίσεως.

Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ ὑποπτος δὲν συνελήφθῃ
καὶ οὔτε ἐν τῇ μνηύσει ἐκτίθενται ὠρισμένα γεγονότα, οὔτε ἀ-
λοθεν ἐξάγονται τοιαῦτα, οὔτε ἡ εἰς τὸν καταμνηνυόμενον ἀ-
διδόμενη πρᾶξις εἶναι κολάσιμος, ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς
καπενθημέρου προθεσμίας ν' ἀπορρίψῃ τὴν μὴνυσιν δι' ἡ-
 λογημένης πράξεώς του. Ἐάν ὁμοῦς κατόπιν προκύψωσιν ὡ-
 σμένα γεγονότα προσαύμενα ὑπὸ ποινικοῦ τινος ὅρου, ἢ δὲ
περὶ αὐτῶν νέα μήνυσις, ἐμπεριέχουσα τοιαῦτα γεγονότα
ὁ ὑπουργὸς ἐκδίδει τὴν πρὸς ἀνάκρισιν διαταγὴν του.

ΑΠ. 6 (1895). Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῶν τῶν προκειμένην
κογραφίαν ἀποτελούντων ἐγγράφων τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν
διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 35, 210 καὶ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1881 ἐγγράφου αὐ-
τῷ ἔδωκε διαταγὴν πρὸς ἀνάκρισιν κατὰ τοῦ ἀναιρεσιέοντος Σ, διὰ τῆς
ζὶν προβλεπομένην ὑπὸ ἀρθ. 212 καὶ 213 Στρατ. Ποιν. Νομοθ.
καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὁ εἰσηγητὴς ἐγνωμοδότησε τὴν πε-
πομπὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς δίκην ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρῶν
καὶ 213· πλὴν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἰ-
νίου 1883 καὶ ὑπ' ἀριθ. 29300 διαταγῆς διατάσσει τὴν εἰσαγω-
γὴν εἰς δίκην τοῦ αὐτοῦ κατηγορουμένου, ἀλλὰ δι' ἄλλην πρᾶξιν πρὸς
πομπὴν ὑπὸ ἀρθρου 210 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. ὁπότεν τὸ Β' Στρατ.
κεῖτον διὰ τῆς 279 (1883) ἀποφάσεως ἠκύρωσε τὴν τοιαύτην εἰσαγω-
γὴν εἰς δίκην ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸ ἀρθ. 82 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. Μ-
τὴν τοιαύτην ὁμοῦς ἀπόφασιν Στρατοδικείου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρα-
τικῶν διὰ δευτέρας διαταγῆς ὑπ' ἀριθ. 70, 716 τῆς 19 Νοεμβρίου
1893 διέταξε νὰ ἐνεργηθῇ ποινικὴ καταδίωξις κατὰ τοῦ αὐτοῦ κα-
γορουμένου καὶ ἐπὶ βιαιοπραγίᾳ κατ' ἀνωτέρου ἐκ προμελέτης καὶ
ἀρθρ. 210 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. καὶ μετ' αὐτὴν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ
Στρατοδικείου διὰ τοῦ 848 καὶ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1893 ἐγγράφου
τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς.

αὐτοῦ κατηγορουμένου διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 210 καὶ ἐπὶ τραύματι ἐκ πόρμελέτης καὶ βιαιοπραγίᾳ κατ' ἀνωτέρου, μετ' αὐτὴν δ' ἐπὶ ἤλθεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 75, 710 ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1893 διαταγὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τοῦ αὐτοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ ταῖς ἀνωτέρω πράξεσι, καὶ τέλος τὸ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1893 καὶ ὑπ' ἀριθ. 3508 κατηγορητήριον τοῦ Β' Ἐπιτρόπου τοῦ Β' Στρατοδικείου, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προεκτεθέντων ἐγγράφων κατηγορεῖ τὸν αὐτὸν ἰ ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 210 κλπ. Τῆς κατηγορίας ταύτης ἐπιληφθὲν τὸ Β' Στρατοδικεῖον ἐξέδωκε τὴν 5 (1894) ἀπόφασιν, δι' ἧς καταδίκασεν αὐτὸν εἰς θάνατον, τὴν δ' ἀπόφασιν ταύτην ἐπεκύρωσε τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 ἀποφάσεως, ἧς ἡ ἀναίρεσις νῦν αἰτεῖται.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου καὶ ἡ ταύτην κυρώσασα ἡμεῖς τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις στρατ. νομοθ. ἐπιληφθεῖσαι τῆς προκειμένης κατηγορίας καὶ καταδικάσαι τὸν νῦν ἀνααιρετούμενον, οὐδεμίαν ὑπερβασιν καθηκόντων ἐποίησαντο· ἄλλως δέ, ἀληθῶς μὲν κατὰ τὰ ἄρθρα 82, 93 καὶ 98 στρατ. ποιν. νομοθ. ἡ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς δὲν δύναται νὰ περιέχῃ ἄλλας πράξεις παρὰ τὰς ἐν τῇ πρὸς ἀνάκρισιν διαταγῇ αὐτοῦ ἀναφερομένας· πλὴν, ἂν τὸ Στρατοδικεῖον ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως ὑποθέσεως τινος καὶ ἀνευ τῆς τηρήσεως τῆς διατάξεως ταύτης, καὶ οὕτω παραβιάσῃ τὰς περὶ εἰσαγωγῆς δικῶν διατάξεις τῆς στρατιωτικῆς ποιν. νομοθεσίας, δὲν πράττει ὑπερβασιν καθηκόντων· ὅθεν ἀπορριπτέος ὁ λόγος οὗτος ἀναίρεσεως τυγχάνει, τῶν λοιπῶν ἀπορριφθέντων ἡδὴ διὰ τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως.

83. Ἡ τῆς ἀνακρίσεως διαταγὴ μετὰ τῶν ἐκθέσεων, ἐγγράφων, πειστηρίων καὶ κατασχεθέντων πραγμάτων, πέμπεται πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ ἑρμοδίου στρατοδικείου, ὅστις διευθύνει αὐτὰ ἀνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν εἰσηγητὴν.

Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς σύνοιδεν ἐκυτῶ αἰτίαν τινὰ ἐξαίρεσεως, ἄρθρον 21 καὶ 22, ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὸν ἀντεισηγητὴν πρὸς ἀναπλήρωσίν του, ἐξαίρουμένου δὲ καὶ τούτου, ἀναφέρει πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως ἀμφοτέρων. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καί, ὅπου οὗτος δὲν εἶνε παρών, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ καί, τούτου ἀπόντος ἢ κωλυμένου, ὁ φρούραρχος ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἀναπληροῖ προσωρινῶς δι' ἄλλου τὸν ἐξαίρουμένον.

Ἔως οὐ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του ὁ ἀναπληρωτής, ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς κατεπειγούσας ἀνακριτικὰς πράξεις ἢ καὶ νὰ λαμβάνῃ ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν συντηρητικὰ μέτρα.

84. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξετάζει τὸν ἀνακρινόμενον περὶ τοῦ ὄνοματός καὶ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τῆς θρησκείας καὶ τοῦ επαγγέλματος αὐτοῦ, ἐὰν δὲ εἶναι στρατιωτικός, καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει, καὶ τέλος περὶ τῆς ἀποδιδομένης εἰς αὐτὸν πράξεως καὶ τῶν περιστατικῶν αὐτῆς ἐπιδεικνύει πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ κατ' αὐτοῦ ἔγγραφα ἢ πιστήρια καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ ἐκφρασθῇ ἂν ἀναγνωρίσῃ αὐτά.

Ἐκαστος τῶν ἀνακρινομένων ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν· δύναται δὲ ὁ εἰσηγητὴς νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς ἀντιπαράστασιν.

Ἡ ἐκθέσις τῆς ἐξομολογήσεως ἐκάστου τῶν ἀνακρινομένων ἀναγινώσκεται πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾶται, ἐὰν ἀπασαι αἱ ἀπαντήσεις εἶναι πιστῶς καὶ ἀκριβῶς γεγραμμέναι· ἐὰν εἶναι ἀληθεῖς καὶ ἐὼν ἐπιμένη εἰς αὐτάς.

Ἡ περὶ τούτου ἀπάντησις αὐτοῦ ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐκθέσει, ἣτις προσυπογράφεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ἀνακρινομένου· ἐὰν δὲ οὗτος ἀγνοῇ ἢ ἀποποιῇται νὰ υπογράψῃ, γίνεται μνεῖα τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἀναγινώσκονται ἐπίσης πρὸς τὸν ἀνακρινόμενον καὶ αἱ τῆς ἀνακρίσεως ἐκθέσεις.

85. Ὁ εἰσηγητὴς κλητεύει τοὺς μάρτυρας διὰ χωροφύλακος, ἢ διὰ τινος ὑπηρετοῦ τῆς δημοσίας δυνάμεως. Ἐπὶ τῇ ἐξετάσει τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 112, 113, 114, 115, 116, 118, 119, 122, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133 καὶ 199 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

Οἱ μάρτυρες ἐκτὸς τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὰ ἀρθρα 114 καὶ 122 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας, κατὰ τε τὴν προανάκρισιν καὶ ἀνάκρισιν ὀρκίζονται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις, ὅτι θέλουν ὁμιλῆσαι ἀφοβῶς καὶ ἀπαθῶς καὶ ὅτι θέλουν εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν.

Ἐὰν ὁ μάρτυς εἶναι ἀρχιερεὺς, ἱερεὺς, ἢ ἱεροδιάκονος, ἐφαρ-

μόζεται ἡ διάταξις τοῦ ΚΓ' ἄρθρου τοῦ κατ'ἐκτετακτικῆς τῆς ἐκφράσεως Συνόδου.

Ἐάν ὁ μάρτυς πρεσβεύῃ θρησκείαν τινὰ ἀνεγνωρισμένην παρὰ τῆς κυβερνήσεως, ἢ καὶ μόνον ἀνεκτὴν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ κενόρυσται ἢ εἰθίσται ἰδιαιτέρως τις τοῦ ὀρκίζεσθαι τρόπος, ἔχει κύρος καὶ οὗτος εἰς τὴν ποινικὴν δίκην.

Ὁ εἰσηγητὴς δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀνακρίσεως διαμενοντῶν μαρτύρων, ὡς καὶ πᾶσιν ἄλλην ἀνακριτικὴν πρᾶξιν ἐπιχειρητέαν ἐπίσης ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀνακρίσεως, εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἢ δικαστικούς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένουσιν οἱ μάρτυρες ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀνακριτικὴ πρᾶξις, παρκαλλῶν αὐτοὺς νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ζητούμενην ἀνακριτικὴν πρᾶξιν καὶ ν' ἀποστείλωσι πρὸς αὐτὸν τὴν ἐκθεσιν.

86. Τὰ ἄρθρα 195, 196 καὶ 197 § 2 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ κλητευομένους.

Ἐάν ὁμῶς ὁ μάρτυς εἴναι στρατιωτικὸς ἢ ναυτικὸς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπαξιωματικοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, ἀντὶ προστίμου, ἐπιβάλλεται κατ' αὐτοῦ πειθαρχικὴ ποινή.

87 Ἐάν οἱ μάρτυρες ἐξητάσθησιν ὑπὸ τινος τῶν στρατιωτικῶν ἢ τῶν κοινῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, προτοῦ δοθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 82 δικταγὴ ἀνακρίσεως, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνακριτικὰς πράξεις.

88 Ἐάν ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν δικτελῶν δὲν συνελήθῃ, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐκδῶσθαι κατ' αὐτοῦ κλήσιν πρὸς ἐμφάνισιν, ἢ ἐνταλμα συλλήψεως.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος διευθύνει τὴν κλήσιν ἢ τὸ ἐνταλμα εἰς τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκεται ὁ ἀνακρινόμενος, ὁ δὲ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἐνεργεῖ τὴν ἐκτέλεσιν των.

Μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ἀνακρινομένου, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐκδῶσθαι κατ' αὐτοῦ ἐνταλμα φυλακίσεως, ἐπὶ τῇ ἐπι-

δείξει τοῦ ὁποίου ὁ δεσμοφύλαξ δέχεται τὸν ἀνακρινόμενον τῇ φυλακῇ τῶν ὑποδικῶν τῆς ἑδρας τοῦ στρατιδικείου, ἢ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν συλληφθέντα, ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάκρισιν. Ἐπὶ κακουργημάτων ὅμως διατάσσεται πάντοτε ἡ φυλάκισις.

Πάσης παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ διατασσομένης φυλακίσεως ἀπολύσεως τοῦ ἀνακρινομένου προηγείται ἡ γνωμοδότησις τοῦ Βασιλικῷ ἐπιτρόπου. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς ὃν ὑποβάλλεται ἡ σχετικὴ δικογραφία ἀποφαίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἡτιολογημένως περὶ τῆς δικαστικῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ τοῦ κατηγόρουμένου.

Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος τῆς φυλακίσεως κρατεῖται τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου τῶν ἀποδοχῶν παντὸς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῷ, ἅτινα τῷ ἀποδίδονται μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀρθρὰ 96 καὶ 130 ἀθώωσιν ἢ ἀπόλυσιν αὐτοῦ.

89. Ἐὰν ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελῶν, μὴ ὢν ὑποπτος φυγῆς, εἶναι ἀπὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ὁ εἰσηγητὴς, ἀντὶ τῆς κλήσεως, ἐκδίδει κατ' αὐτοῦ κλητῆριον ἐπικρίμα.

Ὅσακις δὲ ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελῶν εἶναι ἀπὼν ἢ φυγὰς, καὶ πρόκειται νὰ συλληφθῇ, ὁ εἰσηγητὴς ἐκδίδει, ἀντὶ τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως, κατασχετῆριον.

90. Ἡ κλήσις ἀνφέρει ἐν γένει τὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιώσιν ποῖνον πρᾶξιν, ὁρίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κλητευομένου, χρονολογεῖται, σφραγίζεται καὶ ὑπογράφεται.

Τὸ κλητῆριον ἐπικρίμα φέρει τὰ ἀνωτέρω, προσέτι δὲ τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ κλητευόμενος ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ τοιχοκολλᾶται δι' ἐπιμελείας τοῦ Βασιλικῷ ἐπιτρόπου, εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγόρουμένου καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίᾳ τῇ προθεσμίας ταύτης, ἐκδίδεται κατὰ τοῦ ἀνακρινομένου κατασχετῆριον.

Τὸ ἐντάλμα συλλήψεως περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ συλληφθησομένου, τὸν νόμιμον

λογον δι' ὃν ἐκδίδεται, φέρει τὴν σφραγίδα τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν υπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὸ ὑπάλληλου.

Τὸ κατασχετήριον περιέχει προσέτι ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ συλληφθησομένου κατὰ τὸ ἀνάστημα, τὴν μορφήν, τὴν γλῶσσαν, τὰ ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἐξωτερικὰ διακριτικὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ πρόσκλησιν πρὸς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς περὶ τε τῆς συλλήψεως αὐτοῦ, ἅμα εὐρεθέντος, καὶ παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ κατασχετήριον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον. Τὸ κατασχετήριον τοιχοκολλᾶται εἰς τὰ ἀνωτέρω περὶ κλητηρίου ἐπιγράμματος ὀρισθέντα μέρη. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 216 καὶ 219 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ τοῦ ἀρθροῦ 88 ἐδ. 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ ἐνταλμα φυλακίσεως διαλαμβάνει ὅσα καὶ τὸ ἐνταλμα συλλήψεως, ἀλλ' ὑποδεικνύει ἀκριβῶς τὸ προκείμενον πλημμέλημα ἢ κακούργημα καὶ τὴν ἐφ' ἧς ἐκδόσεται τὸ ποινικὸν νόμου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 212, 218, 224 καὶ 227 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

91. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰδοποιεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν περὶ πάντων τῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐνταλμάτων συλλήψεως, φυλακίσεως καὶ κατασχετηρίων ὡς καὶ περὶ πάσης κατὰ τὸ ἀρθρον 88 ἀπολύσεως.

92. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀποδράσεως, συνεννοήσεως μετὰ συννόχων, ἢ ἐξαφκνίσεως ἀποδείξεων, οὐδεὶς, ἐκτὸς τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπιστάσιν τῶν φυλακῶν, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἔτι ὄντα φυλακισμένον. ἐὰν δὲν εἶναι παρων εἰς τῶν ἐπιστατῶν, καὶ ἂν δὲν ἔλαβῃ τὴν πρὸς τοῦτο τοῦ εἰσηγητοῦ ἄδειαν.

Ἡ ἄδεια ὅμως αὕτη δὲν δύναται νὰ μὴ δοθῇ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τοῦ ὑποδίκου εἰς τὸν ἰατρὸν αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὴν πρώτην ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ γενομένην ἐξομολόγησιν τοῦ ὑποδίκου, εἰς τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας, σύζυγον, ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς ἐξ ἀγχιστείας μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, καὶ εἰς τὸν δικηγόρον αὐτοῦ, χωρὶς βλάβην τῶν λοιπῶν κανονισμῶν τῶν φυλακῶν.

Ὁ εἰσηγητὴς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀδειαν, ἐὰν ἔγινε κατὰ χρῆσιν τῆς πρότερον δοθείσης, ἢ ἐὰν ἅπαντες οἱ συναίτιοι καὶ συνεργοὶ εἰσέτι δὲν συνελήφθησαν.

Ὁ ὑπόδικος δύναται ἐπίσης νὰ λάβῃ καὶ στείλῃ ἐπιστολὰς, ἀφοῦ ὅμως ὁ εἰσηγητὴς ἀναγνώσῃ αὐτὰς καὶ δώσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ τοῦ ἀδείαν, δὲν δύναται δὲ οὗτοι ν' ἀποποιηθῇ αὐτὴν δι' ἀναφορὰς πρὸς ἀρχὴν τινὰ τοῦ Βασιλείου.

93. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως πρὸς πρὸς ἐνδείξεις συνενοχῇ ἢ συνεργείας κατ' ἄλλων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν, ὁ εἰσηγητὴς διὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἀναφέρει περὶ τούτων πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις ἐνεργεῖ κατ' αὐτῶν κατὰ τὸ 82 ἄρθρον τοῦ παρόντος νομοῦ. Ἐὰν δὲ οἱ ὑποπτοὶ συνενοχῇ ἢ συνεργείας ᾖ ὑπάγωνται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἀναφέρει, ἀνευ ἀναβολῆς, περὶ τούτων πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, καὶ αὗτος παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν.

94. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀνάκρισις ἐπὶ νοθεύσει ἢ πλαστογραφίᾳ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 316, 318 καὶ 319 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

95. Ἐὰν, διαρκούσης ποινικῆς τιμῆς ἀνακρίσεως, προσβληθῇ παρεμπιπτόντως ἐγγράφον τι ὡς πλαστὸν ἢ νεοθευμένον, ὁ εἰσηγητὴς ἐνεργεῖ τὰ πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς γνησιότητος ἢ μὴ τοῦ ἐγγράφου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 318 καὶ 319 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

Τοιαύτη περὶ ἀποδείξεως διαδικασία εἶναι περιττή, ὅποτε τὸ ἐγγράφον διὰ ζήτηματος ἢ δι' ἄλλου προφανοῦς τρόπου εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον ἡλλοιωμένον, ὥστε δύναται νὰ γνωρισθῇ ἐκ πρώτης ὀψεως ἢ μὴ γνησιότητος αὐτοῦ.

96. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς γνησιότητος τοῦ ἐγγράφου διαδικασίαν ἀναφανῶσιν ἐνδείξεις ἐνοχῆς καθ' ὄρισμένον προσώπου, ἐνεργεῖται ἀρμοδίως ἡ καταδίωξις τοῦ προσώπου τούτου· ἀναβάλλεται δὲ ἡ ἐκδίκασις τῆς κυρίας ποινικῆς δίκης μέχρι τέλους τῆς κατὰ τῶν ὑπόπτων διαδικασίας, ἐὰν τὸ ὡς πλαστὸν προσβληθέν ἐγγράφον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

97 Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δύναται ἐν πάσῃ στάσει τῆς ἀνακρίσεως νὰ λαμβάνῃ γνώσιν αὐτῆς, καὶ νὰ κάμνῃ οἰκασδῆ-
ποτε κρίνει προτάσεις.

B'

Εἰσαγωγή εἰς δίκην καὶ συγκάσεις τοῦ στρατοδικείου.

98. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὁ εἰσηγητὴς διαβιβάζει τὰ ἔγγραφα μετὰ τῆς ἐκθέσεως καὶ γνωμοδοτήσεώς του πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον, οὗτος δὲ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τὸ βρα-
δυτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐγγράφων
υποβάλλει αὐτὰ μετὰ τῶν προτάσεώς του πρὸς τὸν ὑπουργὸν
τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐντὸς ἄλλων ὁκτὼ ἡμερῶν τὸ βρα-
δυτερον ἐκδίδει διαταγὴν πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τοῦ κατη-
γορουμένου. ἂν προτείνωσι ταύτην ἀμφότεροι, ἢ δια-άττει
περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἂν ἡ γενημένη ᾖ καὶ ἐλλιπής. — Ἐν περι-
πτώσει δὲ διαφωνίας μεταξὺ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ εἰσηγητοῦ,
ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῇ βάζει τῶν υποβληθέντων
αὐτῶ ἐγγράφων ἀποφάνεται ἡτιςλογημένως περὶ τῆς παρα-
πομπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς δίκην.

99. Ἐὰν ὁ, τε εἰσηγητὴς γνωμοδοτῇ καὶ ὁ Βασιλικὸς ἐπί-
τροπος ἐκ συμφώνου προτείνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι παντάπασιν
ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελοῦντος ὁ ὑπουργὸς τῶν
στρατιωτικῶν δύναται δι' ἡτιςλογημένης πράξεως αὐτοῦ, καὶ
ἐντὸς τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένης προθεσμίας, νὰ
ἀποφασίσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμιμος ἀφορμὴ νὰ γίνῃ κατηγορία
καὶ νὰ διατάξῃ ἐν ταύτῳ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν δι-
ατελοῦντος, ἂν οὗτος εἴναι προφυλαχισμένος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ ὑπουργοῦ δὲν προδικάζει εἰς οὐδε-
μίαν περίπτωσιν τὴν κατ' αὐτοῦ πολιτικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀπο-
ζημιώσεως, οὐδ' ἐμποδίζει τὴν ἐκ νέου καταδίωξιν αὐτοῦ ἕνεκα
τῆς αὐτῆς πράξεως, ἂν ἀνακαλυφθῶσι κατ' αὐτοῦ νέαι ἀπο-
δείξεις. Ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τούτων ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιω-
τικῶν πράττει κατὰ τὰ ἄρθρα 82 καὶ ἐπομένως τοῦ παρόντος
νόμου.

Ἡ εἰρημένη ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐπί-

τροπον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν εἰσηγητὴν, καὶ καταχωρεῖται ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ ὑπουργείῳ κρατούμενον βιβλίον. Ἐὰν ὁ μὴ ἀπολυόμενος ζητήσῃ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ δι' ἀναφορᾶς τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν του, ὁ ὑπουργὸς διατάττει αὐτήν.

100. Ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς διαταγὴ πέμπεται μεθ' ὅλων τῶν ἐγγράφων πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τρεῖς ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κατηγορούμενον τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, σημειῶν καὶ τὴν πράξιν τοῦ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, δι' ἣν κατηγορεῖται, μετὰ τῆς συνοπτικῆς ἐκθέσεως τῶν κυριωτέρων περιστατικῶν αὐτῆς, τὸ κεῖμενον τοῦ ἐφαρμοστέου ἀρθροῦ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἐξετασθησομένων μαρτύρων· εἰς αὐτὴν ποιεῖ δέ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὸν κατηγορούμενον, ὅτι ἐὰν δὲν ἐκλέξῃ τὸν ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου ὑπερασπιστὴν αὐτοῦ, ὁ πρόεδρος θέλει τῷ διορίσει τοιοῦτον· περὶ τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης συντάσσεται ἐκθεσις.

101. Ὁ ὑπερασπιστὴς λαμβάνεται ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἐκ τῶν δικηγόρων. Κατ' ἄδειαν δὲ τοῦ προέδρου τοῦ στρατοδικείου δύναται ὁ κατηγορούμενος ν' ἀναθέσῃ τὴν ὑπεράσπιστον αὐτοῦ εἰς τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων του. Κατὰ τῶν δικηγόρων παρισταμένων ἐνώπιον στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

102. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός, ἐν τῇ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἐγγράφῳ, διατάττει καὶ τὴν ἄνευ ἀναβολῆς συγκάλεσιν τοῦ στρατοδικείου καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν πρόεδρον.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰδοποιεῖ τὸν πρόεδρον περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καθ' ἣν ἐκλητεύθη ὁ κατηγορούμενος νὰ δικασθῇ. Ὁ δὲ πρόεδρος συγκαλεῖ ἐπὶ τούτῳ τὸ στρατοδικεῖον.

103. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς διαταγῆς τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ συγκοινωνῇ ἐλευθέρως μετὰ τοῦ ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ἐντὸς τοῦ

γραφείου ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως, καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν, ἂν θελῃ, δι' ἐξόδων του. Δὲν συγχωρεῖται ὁμως χάριν τούτου ἀναβολὴ τῆς συνεδριάσεως τοῦ στρατοδικείου.

Γ'.

Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἀπόφασις.

104. Ὁ κατηγορούμενος ὀφείλει νὰ προτείνῃ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως, ἐγγράφως καὶ δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν πρόεδρον, τὴν ἐξαίρεσιν παντὸς μέλους τοῦ στρατοδικείου τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὠρισμένως τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως καὶ τὰ μέσα τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν.

Ὁ πρόεδρος κοινοποιεῖ τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν εἰς τὸν ἐξαίρουμένον, ἵνα ἐξηγηθῇ περὶ αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον, ἢ, ἐξαίρουμένου καὶ τούτου, εἰς τὸν Βασιλικὸν ἀντεπίτροπον.

Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος προτείνῃ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ προέδρου, οὗτος πέμπει τὴν περὶ ἐξαίρεσεως ἀναφορὰν εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον, ἵνα προσκαλέσῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος νόμου ἀναπληρωτὴν τοῦ προέδρου. Τὸ δικαστήριον συμπληρούμενον ὅπως τὸ 18 ἄρθρον ὀρίζει, ἀποφασίζει ἐν τῷ ὁματίῳ τῶν διωκέμενων ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἐξαίρεσεως, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαίρουμένου, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον, τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν συνήγορόν του.

Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ.

105. Ἐὰν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐξ ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν παρόντων ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ στρατοδικείου, δικάζεται ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις ὑπὸ τριῶν μόνον δικαστῶν, εἰ καὶ ὅλων ἀναπληρωτικῶν· οἱ δικάσταί οὗτοι λαμβάνονται, ἐν ἑλλείψει ὁμοιοβάθμων, κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἐπομέ-

νων βαθμῶν δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐξαίρεσις αὐτῶν.

106. Πᾶς πρόεδρος, στρατοδίκης. Βασιλικὸς ἐπίτροπος γραμματεὺς, συνειδῶς ἐκυτῷ αἰτίαν τινὰ ἐξαίρεσεως, ὁρεῖται νὰ φανερώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον· τοῦτο δὲ συμπληρουμένον κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, ἀκοῦσιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἀποφασίζει ἐν συμβουλίῳ ἂν πρέπει ὁ ἐξαίρουμένος νὰ κάμῃ ἀπογῆν ἢ μὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθόντων του.

107. Γενομένης δεκτῆς τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως, ὁ ἐξαίρεθεὶς ἀπέχει τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων του κατὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν· ἐὰν ὅμως ἀπορριφθῇ ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις τοῦ κατηγορουμένου, καταδικάζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁ αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς κράτησιν μιᾶς ἢ τριῶν ἡμερῶν, ἂν δὲ εἶναι ἀξίωματικός, καὶ εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

108. Τὸ στρατοδικεῖον συνέρχεται κατὰ τὴν ἐν τῷ 102 ὁρθῶ ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν· ἐπὶ τῆς τραπεζῆς αὐτοῦ κατατίθεται ἀντίτυπον τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

Αἱ συνεδριάσεις γίνονται δημοσίως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἰσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη, ἢ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, τὸ στρατοδικεῖον διατάττει νὰ γείνη συζήτησις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἀπαγγελλομένης πάντοτε δημοσίως.

109. Ὁ πρόεδρος διατηρεῖ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίαν.

110. Οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται ἄνευ ὀπλῶν καὶ ράβδων, καὶ ἵστανται ἀσκεπεῖς καὶ ἐν σιωπῇ.

Ὁ πρόεδρος διατάττει τὴν ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποχώρησιν τῶν δεικνυόντων διὰ λόγου ἢ σχημάτων, ἐπιδοκιμασίαν ἢ ἀποδοκιμασίαν τῶν λεγομένων ἢ γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἀπειθούντων δέ, ὁ πρόεδρος διατάττει τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν αὐτῶν μέχρι δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἐν τῇ στρα-

στρωτικῇ φυλακῇ, ἐὰν ᾧσι στρατιωτικοί, καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ φυλακῇ, ἐὰν ᾧσι πολιτικοί.

Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ προέδρου γράφεται εἰς τὰ πρακτικά, καὶ ἐπὶ τῇ ἀποδείξει ἐπικυρωμένου ἀποσπάσματος καὶ ἥς οἱ δεσμοφύλακες δέχονται τὸς καταδικασθέντας εἰς τὴν φυλακὴν.

Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διὰ θορύβων παρεμποδισθῇ ἐπὶ σκοπῷ ἢ ἐνέργειᾳ τῆς δικαιοσύνης οἱ ἐνοχοὶ τούτων θορύβων, οἰοῦντο καὶ ἂν ᾧσι, δικάζονται παρὰ χρῆμα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου, καὶ καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰ δύο ἔτη.

Ἐὰν τις τῶν ἀκροατῶν ἢ τῶν μαρτύρων¹ προσβάλῃ δι' ἔργου ἢ ἐξουβρίσεως ἢ ἀπειλήσεως διὰ λόγου ἢ διὰ σχημάτων τὸ στρατοδικεῖον ἢ τινὰ τῶν συγκροτούντων αὐτό, καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου, ἐὰν μὲν εἶναι στρατιωτικὸς οἰοῦντο βαθμοῦ ἢ τάξεως, ἢ ἐξομοιοῦται μὲν στρατιωτικόν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ποινὰς ἐπὶ πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων πρακτομένων κατ' ἀνωτέρου ἐν ὑπηρεσίᾳ· ἄλλως δέ, εἰς τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ποινὰς.

111. Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παρὰ τῶν ἄλλων παρὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προβλεπόμενα πλημμελήματα ἢ κακουργήματα, οἱ μὲν ὑπαγόμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ στρατοδικείου ἐνοχοὶ αὐτῶν δικάζονται παρὰ χρῆμα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, οἱ δὲ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς αὐτὴν παραπεμπονται, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, εἰς τὴν ἀρμοδίαν δικαστικὴν εἰρήνην μετὰ τῆς ἐκθέσεώς του περὶ τῶν γενομένων ἐράξεων καὶ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων.

112. Κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου ὁ κατηγορούμενος φέρεται ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου ὑπὸ φυλακῇ, ἐλεύθερος καὶ ἄνευ ἀλύσεων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ. Ὁ πρόεδρος τὸν ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ὀνόματος, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος, τόπου διαμονῆς καὶ γεννήσεως, περὶ τοῦ βαθμοῦ του καὶ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀποποιῇται τὴν ἀπάντησιν εἰς ταῦτα, ἡ διαδικασία προβαίνει ἀκωλύτως.

113. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος ἀρνῆται νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου. εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας δυνάμεως, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, προσκαλεῖ αὐτὸν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην. Τῆς προσκλήσεως ταύτης καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κατηγορουμένου συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διαταγὴν τοῦ προέδρου. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διὰ βίας παραγωγὴν του εἰς τὸ ἀκρατήριον, ἢ ἀναγκασθεῖσας ἐν συνεδριάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀντιστάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθῇ, νὰ διατάξῃ τὴν πύεον τῆς διαδικασίας καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου, ἐπὶ παρουσίᾳ ὁμῶς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 101 καὶ 102 ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸ τέλος πάσης συνεδριάσεως ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατοδικείου ἀναγινώσκει πρὸς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα κατηγορούμενον τὰ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως, καὶ κοινοποιεῖ πρὸς αὐτὸν ἀντίγραφον πάσης προτάσεως τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ὅλων τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι κατ' ἀντιμωλίαν.

114. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀκρατηρίου ἀποχώρησιν καὶ τὴν εἰς φυλακὴν μεταγωγὴν τοῦ διὰ κραυγῶν ἢ θορύβων ταρακτάντος, ἢ ἐμποδίζοντος τὴν τακτικὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης κατηγορουμένου, ἢ δὲ διαδικασίᾳ ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους. ὡς ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, παρόντος ὁμῶς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 101 καὶ 102 ὑπερασπιστοῦ.

Διὰ ταύτην δὲ καὶ μόνην τὴν πρᾶξιν τὸ στρατοδικεῖον δύναται νὰ καταδικάσῃ τὸν κατηγορούμενον ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰ δύο ἔτη.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος στρατιωτικὸς ἢ ἐξομοιούμενος μετὰ στρατιωτικὸν προσέβῃ δι' ἔργου, ἐξουθρίσῃ ἢ ἀπειλήσῃ διὰ λόγου ἢ διὰ σχημάτων τὸ στρατοδικεῖον ἢ τινὰ τῶν συγκροτούμενων αὐτοῦ καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ποινὰς ἐπὶ πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων, πραττομένων κατ' ἀνωτέρου ἐν ὑπηρεσίᾳ. Ἐάν, ὁμῶς ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι στρατιωτικὸς, οὔτε ἐξου-

μοιοῦται μὲ στρατιωτικόν, καταδικάζεται εἰς τὰς ὀριζομένους ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ποινάς.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος καταδικασθῇ διὰ τὴν πράξιν ἕνεκα τῆς ὁποίας εἰσήχθη εἰς δίκην, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς, ἄρχεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένων ποινῶν.

115. Πᾶσαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὰ ἄρθρα 110, 111 καὶ 114 ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν καταδικασθέντα καὶ τὸν εἰδοποιεῖ συγχρόνως, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς 24 ὥρῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει ἐκθεσιν περὶ τούτου, ἐν ᾗ συνυπογράφει καὶ ὁ καταδικασθεὶς. Ἐάν δὲ οὗτος δὲν δύναται ἢ δὲν θελῇ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει· τὰ πάντα δὲ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

116. Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει κατ' ἐντολὴν τοῦ προέδρου τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου, τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 98 ἐκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ τῶν τῆς ἀνακρίσεως ἐγγράφων, τοῦ ὁποίου πρέπει ἀναγκασίως νὰ λάβῃ γνῶσιν τὸ στρατοδικεῖον.

Ὁ πρόεδρος γνωστοποιεῖ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν κατηγορούμενον τὴν πράξιν δι' ἣν κατηγορεῖται καὶ τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι ἔχει ὑπὸ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσῃ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς ὑπεράσπισίν του· πρὸς δὲ τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου παρατηρεῖ ὅτι χρεωστεῖ νὰ μὴ λέγῃ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὴν συνειδησίν του καὶ εἰς τὸ πρὸς τοὺς νόμους ὀφειλόμενον σέβας, καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν προσήκουσαν κοσμιότητα καὶ μετριότητα εἰς τὰς ἐκφράσεις του.

117. Ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ στρατοδικείου ἑστασίας δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων· δικάζεται δὲ παραχρῆμα.

Ἀπαρριφθείσης τῆς ἐναστάσεως τῆς ἀναρμοδιότητος, τὸ στρατοδικεῖον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως· ὁ κατηγορούμενος ὅμως δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ ἀρμοδιότητος ἀποφάσεως, καθὼς καὶ πάσης ἄλλης προδικαστικῆς ἢ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως, συγχρόνως μὲ τὴν περὶ ἀνα-

θεωρήσεως αἰτήσιν κατὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου

Μετὰ τὴν περὶ ἀναρμοδιότητος ἔνστασιν καὶ μόνον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, προτείνεται ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἐνεκα τῶν λόγων τῆς ἐξαίρεσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἀκυρότης τῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν πράξεων αὐτοῦ. Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὕρῃ αὐτὴν δικαιολογημένην, ἀκυρόνει τὰς ἐκείνης πράξεις, ἐκτὸς τῶν συντηρητικῶν μέτρων, καὶ τῶν κατεπειγουσῶν καὶ τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἀνακριτικῶν πράξεων, διατάττει δέ, ἐὰν ᾖ ἀναγκαῖα, τὴν ἐνώπιον τοῦ κλητεύσιν τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων, τῶν ὁποίων ἡ κατάθεσις ἠκυρώθη· ἐὰν δὲ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν, καταδικάζει τὸν προτείναντα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 107 ὀριζομένην ποινὴν.

118. Ἀπαντα τὰ προδικαστικὰ καὶ παρεμπύπτοντα περὶ ἀρμοδιότητος ζητήματα ἀπορρίσκονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

119. Ὁ πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου ἔχει τὴν ἀνωτάτην δευτέρωθεν τῶν συζητήσεων, καὶ ὀρεῖται νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν ἐπιμέλειαν, εἴτε ὑπὲρ, εἴτε κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κατηγορουμένου προβλλόμενα μέσα. Συγχρόνως, ὁ κλητεύων ἔχει νὰ ἀπορρίπτῃ ὅλας τὰς προτάσεις, αἰτήσεις, μὴ δυναμένας νὰ παρὰγάγουν κἀνὲν λόγου ἄξιον ἀποτέλεσμα πρὸς τὸ σκοπὸν τῆς δίκης, ἢ μποροῦν μόνον νὰ ἐπιφέρωσιν ἀνωφελεῖς παρατάσεις τῶν συζητήσεων. Ἐὰν δὲ ὁ προτείνων δὲν εὐχαριστηθῇ ἀποφαίξει τὸ δικαστήριον.

120. Κλητευθέντο, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν μαρτύρων, τὸ στρατοδικεῖον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσδόν τῆς δίκης, ἀναγινωσκομένης τῆς κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθείσης ἐν ὄρκῳ καταθέσεως τοῦ μάρτυρος. Δύναται ὁμοίως τὸ στρατοδικεῖον ἀναλόγως τῶν περιστάσεων νὰ διατάξῃ αὐτεπαγγέλτως κατ' αἰτήσιν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ κατηγορουμένου τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐν ὄρκῳ καταθέσεως μὴ κλητευθέντος μάρτυρος. — Τὰ ἀρθρα 379, 380, 381 καὶ 382 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ΣΗ' νόμου τῆς 13 Ἀ-

πριλίου 1867, εφαρμόζονται κατὰ τῶν κλητευθέντων καὶ μὴ εμφανισθέντων μαρτύρων ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος τῆς δικασομένης πράξεως. Ἐὰν ὅμως ὁ μάρτυς ᾔηται στρατιωτικός ἢ ναυτικός ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπαξιωματικοῦ καὶ κατωτέρω, ἀντὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἐπιβάλλεται κατ' αὐτοῦ πειθαρχικὴ ποινὴ.

121. Ἐὰν ἐκ τῆς συζητήσεως προκύψωσιν ἀποχρῶται ἐνδείξεις ψευδομαρτυρίας κατὰ τινος τῶν μαρτύρων, ὁ πρόεδρος δύναται, κατ' αἰτήσιν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ διατάξῃ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, καὶ ἐνεργεῖ ἢ ἀναθέτει τὴν ἀνάκρισιν εἰς ἓνα τῶν στρατοδικῶν, ἂν ὁ μάρτυς ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὑποβάλλονται πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τὰ ἔγγραφα, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν ποινικῶν ὑποθέσεων. Ἐὰν ὅμως ὁ μάρτυς δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων ὁ πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου συντάσσει ἐκθεσιν περὶ ψευδορκίας, καὶ ἀποστέλλει αὐτὴν καὶ τὸν συλληφθέντα ὑπόπτου πρὸς τὸν πλησιέστερον τῆς ἑδρας τοῦ στρατοδικείου εἰσαγγελέα.

Τὰ αὐτὰ ποῶνται καὶ ὅταν, διαρκούσης τῆς συζητήσεως, διεγερθῇ ὑποψία κατὰ τινος ἀνθρώπου ὡς πλαστογράφου· ἀναβάλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς κυρίας ποινικῆς δίκης, μέχρι τοῦ τέλους τῆς κατὰ τοῦ ὑπόπτου διαδικασίας, ἐν τῷ ὧς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἔγγραφον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως. Ὅταν ὅμως ὁ αὐτουργὸς τῆς πλαστογραφίας εἶναι ἄγνωστος, ἢ ἀπέθανεν, ἢ ὅταν ἡ κατηγορία περὶ τὴν ἀντιγραφήν, τὸ δὲ ὡς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἔγγραφον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν κυρίας δίκης, τὸ στρατοδικεῖον ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 95 καὶ 96 τοῦ παρόντος νόμου.

122. Τὰ ἄρθρα 377, 378, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 133 καὶ 166 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας εφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ στρατοδικείου διαδικασίαν.

123. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δὲν διακόπτεται, ἐκτός κατὰ τὰ πρὸς ἀναφυχὴν τῶν δικαστῶν, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν κατηγορουμένων ἀναγκαῖα δικλείμματα.

Ἡ διαδικασίᾳ δύναται προσέτι νὰ διακοπῇ ἐπὶ τῶν ἐξ περιπτώσεων:

α') Ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθῃ οὐσιώδης μάρτυς.

β') Ἐὰν διετάχθῃ ἡ σύλληψις μάρτυρος οὐσιώδους ἐπὶ ὑπονοίᾳ ψευδορκίας, ἢ κατὰ τὴν περίστασιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 121 τοῦ παρόντος νόμου.

γ') Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξκρίβωθῇ οὐσιώδεις τι γεγονό-

Περὶ τῆς διακοπῆς ἀποφασίζει τὸ στρατοδικεῖον κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ ἂν ἡ διακοπὴ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς 48 ὥρας ἢ τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίᾳ ἀρχεῖται ἐκ νέου.

124. Ὁ πρόεδρος ἐξετάζει τὸν κατηγορούμενον καὶ τοὺς μάρτυρας.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὑποβάλλει τὰς προτάσεις του, καὶ ἀναπτύσσει τὰς πρὸς ὑποστήρηξιν τῆς κατηγορίας ἀποδείξεις.

Ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ συνήγορός του ἐκθέτουσι τὴν ἀπολογία.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐπαναλαμβάνει τὸν λόγον, ἂν θεωρητοῦτο ἀναγκαῖον, ἀλλ' ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ συνήγορός του ἔχουσι πάντοτε τελευταῖοι τὸν λόγον.

Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον ἂν ἔχῃ νὰ προσθέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ κηρύττει μετὰ ταῦτα τὸ τέλος τῆς συζητήσεως.

125. Ὁ πρόεδρος διατάττει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποχώρησιν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ οἱ δικασταὶ μεταβαίνουν εἰς τὸ δωμάτιον τῶν διασκέψεων, ἢ ἄπαντες ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπέρχονται κατὰ δικταγὴν τοῦ προέδρου καὶ οἱ δικασταὶ διασκέπτονται ἐν ταῖς ἐδραῖς αὐτῶν μόνοι, ὡς πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματέως ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ τῆς δίκης ἐγγράφα. Οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν οὐδενὸς εἶδους συγκοινωνίαν μετὰ τινος οὐδ' ἀποχωρισθῶσι πρὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῶν.

Ὁ πρόεδρος συλλέγει τὰς ψήφους, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ψήφου τοῦ ἔχοντος τὸν κατώτερον βαθμὸν στρατοδίκου καὶ δίδων τελευταῖος τὴν ψήφον του.

126. Ὁ πρόεδρος θέτει τὰ ζητήματα κατὰ τὴν ἐπομένην σειράν δι' ἑκάστον τῶν κατηγορουμένων ἰδίως.

α') Ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἔνοχος τῆς πράξεως δι' ἣν κατηγορεῖται;

β') Ἡ πράξις αὕτη ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τῆς δεινᾶς ἢ δεινᾶ ἐπιβαρυντικῆς περιστάσεως;

γ') Ἡ πράξις αὕτη ἐξετελέσθη μὲ τὰς δεινᾶς ἢ δεινᾶς περιστάσεις ἐχούσας κατὰ τὸν νόμον ἐπιρροὴν εἰς τὸν καταλογισμόν καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς;

Τὰ περὶ ἐπιβαρυντικῶν ἢ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων ζητήματα τίθενται, καὶ ἂν μόνον ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἀνεφάνησαν. Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος εἶναι νεώτερος τῶν 14 ἐτῶν, ὁ πρόεδρος θέτει καὶ τὸ ζήτημα. «Ὁ κατηγορούμενος ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν μετὰ διακρίσεως;»

ΑΠ. 137 (1883). Ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 126 § 3 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, καθ' ὃ ὁ πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου τίθησι καὶ ζήτημα, εἰ ἡ πράξις ἐξετελέσθη ὑπὸ τὰς δεινᾶς ἢ δεινᾶς ἐλαφρυντικᾶς περιστάσεις, ἐχούσας κατὰ τὸν νόμον ἐπιρροὴν εἰς τὸν καταλογισμόν καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, ἐξάγεται σαφῶς, ὅτι αἱ περιστάσεις αὗται δεόν νὰ ὦσιν ὀρισμένοι ἐν τῷ νόμῳ καὶ οὐχὶ ἀόριστοι καὶ ἐξαερώμενοι ἐκάστοτε ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ, διότι περὶ τῶν τελευταίων τούτων προνοεῖ τὸ ἀρθρον 128, λέγον ἐσθλῆς ὁ νόμος μετριάξει τὴν ποινὴν, λόγῳ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων ἐν γένει, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Τούτων οὕτως ἐχόντων αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 238 ἐδ. γ' τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας προβλεπόμεναι διακρίσεις ἐλαφρυντικᾶς περιστάσεις ὡς μὴ εἰδικῶς ἐν αὐτῷ ὀριζόμεναι ἀλλ' ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ ἐξαερώμεναι, καθ' ὅς δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ ποινὴ τῶν δύο προηγουμένων ἐδαφίων, δὲν εἶναι ἐκεῖναι, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἐδ. γ' τοῦ ἀρθροῦ 126, ἀλλ' ἐκεῖναι περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἀρθρον 128 καὶ περὶ ὧν ὁ πρόεδρος δὲν ὀφείλει νὰ θέσῃ ἰδιαιτέρον ζήτημα, ἀλλὰ τὸ στρατοδικεῖον ἀποφαινέται περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν μετὰ τὴν ἐνοχλήν τοῦ κατηγορουμένου.

* 127. Τὰ εἰρημένα ζητήματα ἀποφασίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

* 128. Κηρυχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ποινῆς κατὰ πλειονοψηφίαν, σχηματισθεισῶν δὲ κατὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς πλειοτέρων τῶν δύο γνώμων, οἱ ἐκφράσκοντες ἰδίαν γνώμην δικασταὶ καὶ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειονοψηφίαν.

* Τὰ ἀρθρα 127 καὶ 128 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ Νόμου ΑΥΣΕ'.

οφείλουσι νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τινὰ τῶν γνωμῶν, ἣν ἐξέφρασαν τὰ ἐπικρατέστερα μέρη. — Ὅσακις ὁ νόμος μετριάζει τὴν ποινὴν λόγῳ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφαίνεται περὶ αὐτῶν κατὰ πλειονοψηφίαν.

129. Ὁ ἐνοχος πολλῶν ἀξιοποιῶν πράξεων τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 109 καὶ 110 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

130. Ἡ ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀναγκινώσκοντος τοῦ προέδρου τὸ αἰτιολογικὸν καὶ διατακτικὸν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ συζήτησις γίνεται καὶ κλεισμένων τῶν θυρῶν. Μὴ ἀναδειχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφαίνεται τὴν ἀθώωσιν του, ὁ δὲ πρόεδρος διατάττει τὴν ἀπόλυσίν του ἀπὸ τῆς φυλακῆς, ἐὰν δὲν κρατῇται δι' ἄλλον λόγον.

Ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐκτελεσθεῖσα πράξις δὲν τιμωρῇται ὑπὸ τοῦ νόμου, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφαίνεται τὴν ἀπὸ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ἀπόλυσιν αὐτοῦ, ὁ δὲ πρόεδρος διατάττει τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ τῆς φυλακῆς, μετὰ παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως προθεσμίας.

131. Οἱ ἀθωωθέντες ἢ ἀπολυθέντες δὲν δύνανται νὰ καταδιωχθῶσιν ἐκ νέου ἐνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως.

132. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις διατάττει καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀφαίρεσιν τῶν διακριτικῶν σημείων καὶ παρασήμων, ὅσακις κατὰ τὸν νόμον στερεῖται τούτων ὁ καταδικασθεὶς.

Ὡσαύτως διατάττει κατὰ τὰς ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου προνοουμένης περιπτώσεις τὴν δήμευσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ τὴν εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ἢ εἰς τὸ δημόσιον ἀπόδοσιν παντὸς πράγματος κατασχεθέντος, ἢ κατὰ τὴν δίκην παρουσιασθέντος πειστηρίου, καὶ τέλος ἐπιβάλλει ἀλληλεγγύως τὰ ἐξόδα τῆς δίκης εἰς βᾶρος τῶν καταδικασθέντων. Ὁ κατηγορουμένος δύναται νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ 126 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ ἐξόδα ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ στρατοδικείου διὰ πράξεως αὐτοῦ, ἥτις εἶναι ἐκτελεστή. Πρὸς τὸν σκοπὸν

ὅν τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς καὶ πᾶς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως συνάπτει
 ἐν τῷ ἐγγράφῳ κατάλογον τῶν κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν
 ἐσδῶν.

133. Ἡ ἀπόφασις κάμνει μνείαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν
 τῇ γ' ὑποδιαίρεσει τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ τρίτου βιβλίου
 τοῦ παρόντος νόμου διαγραφομένων διατυπώσεων.

Δὲν ἀναφέρει δὲ οὔτε τοῦ κατηγορουμένου τὰς ἀπαντήσεις,
 οὔτε τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων· περιλαμβάνει τὰς γενο-
 μένας ἀποφάσεις ἐπὶ παντὸς προδικαστικοῦ ἢ παρεμπύπτοντος
 ζητήματος· καὶ κάμνει μνείαν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δια-
 δικασίας,

- α') Τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν βαθμῶν τῶν δικαστῶν·
- β') Τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγ-
 γέλματος καὶ τῆς κατοικίας ἐκάστου κατηγορουμένου·
- γ') Τῆς πράξεως δι' ἣν κατηγορήθη·
- δ') Τῆς ὁρκοδοσίας τῶν μαρτύρων·
- ε') Τῶν προτάσεων τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου·
- ς') Τῶν τεθέντων εἰς διάσκεψιν ζητημάτων καὶ τῶν περὶ
 αὐτῶν ἀποφάσεων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δι' ἐκάστην αὐτῶν
 ψήφων·

- ζ') Τοῦ κειμένου τοῦ ἐφαρμοσθέντος νόμου·
- η') Τῆς δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων ἢ τῆς ἀποφάσεως
 περὶ τῆς κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζητήσεως·
- θ') Τῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει γενομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου
 ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις γράφεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ ὑπογρά-
 φεται παρὰ τοῦ προέδρου τῶν στρατοδικῶν καὶ τοῦ
 γραμματέως.

ΑΠ. 89 (1865). Τοῦ ἄρθρου 133 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου ὁρί-
 ζοντος, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν στρατοδικῶν δεῖν νὰ περιέχῃ τὸ κείμενον τοῦ
 ἐφαρμοσθέντος νόμου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος· τοῦ δὲ ἄρθρου 159 ὁρίζοντος,
 ὅτι, εἰὰν τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον ἀκυρώσῃ διὰ τοιαύτην παράλειψιν
 τὴν ἀπόφασιν τῶν στρατοδικῶν, δὲν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλο
 στρατοδικεῖον, ἀλλὰ κρατεῖ αὐτὴν καὶ παρατίθησιν αὐτὸ τὸ παραλειφθὲν
 ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπεταί, ὅτι τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον,
 ἀκυρώσαν τὴν ἀπόφασιν τῶν στρατοδικῶν, διότι δὲν παρατίθεται ἐν αὐτῇ

τὸ προσῆκον ἄρθρον τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, ὀφείλει νὰ κηρύξῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ παραθέσῃ τὸ παραλειφθὲν ἄρθρον· ὅθεν, ἐπὶ παραπέμφῃ εἰς ἄλλο στρατοδικεῖον, ἢ ἀποφασίς αὐτοῦ ὑπέκειται ἐπὶ ἀναίρεσιν ὑπὲρ τοῦ νόμου δυνάμει τοῦ ἁρθρου 65 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου συνδυαζομένου πρὸς τὸ ἄρθρον 481 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

134. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, παρόντος αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῆς στρατιωτικῆς φυλακῆς ἐν ὅπλοις, ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν κατηγορούμενον τὴν ἀπόφασιν ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς ὁ Βασιλικὸς ἐπιτρόπος εἰδοποιεῖ τὸν καταδικασθέντα ὅτι ἔχει ὑπὸ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἐντός 24 ὥρων τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει περὶ τούτων ἀπάντησιν ἐκθεσιν ὑπογραφομένην ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματέως.

135. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας προκύψωσιν ἐνδείξεις περὶ ἄλλων ἀξιοποιούντων πράξεων τοῦ κατηγορουμένου, τὸ στρατοδικεῖον, μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς πράξεως δι' ἣν οὗτος κατηγορήθη, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν, κατ' αἵτησιν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅπως γίνη, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ μὴ, ἀνάκρισις περὶ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν πράξεων· ἡ δὲ ἐκτίμησις τῆς εἰς θάνατον καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναστέλλεται.

Ἐὰν ὅμως ὁ κατηγορούμενος ἀπολύηται τῆς πρώτης κατηγορίας, τὸ στρατοδικεῖον διατάττει νὰ μείνῃ ὑπὸ φύλαξιν μέχρι τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων πράξεων.

136. Ἡ πρὸς τὸν καταδικασθέντα χορηγομένη προθεσμία τῶν ἐκατισσάκρων ὥρων πρὸς αἵτησιν ἀναθεώρησεως τῆς ἀποφάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἀπόφασις πρὸς ἣν αἵτησις τῆς ἀναθεώρησεως γίνεται ὑπὸ τοῦ καταδίκου, ἢ ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του, παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ στρατοδικείου, ἢ τῷ δεσμοφύλακι τῆς φυλακῆς ἐν ἣ κραιεῖται ὁ κατάδικος, συντασσομένην περὶ τούτου ἐκτίσεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δεσμοφύλακος καὶ τοῦ καταδικασθέντος ἢ συνηγόρου του, ἐκτὸς δ' ὁ κατάδικος ἀγνοῇ γράφειν, γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει.

* Τὸ ἄρθρον 136 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΔΥΞΒ.

τοῦ στρατοδικείου ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς αἵτησις ἀναθεωρήσεως προθεσμίας.

* Ἡ αἵτησις ἀναιρέσεως γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, ἢ παρὰ τῷ δεσμοφύλακι τῆς φυλακῆς ἐν ἣ κρατεῖται ὁ κατὰδικος, συντασσομένης ἐκθέσεως ὑπογραφομένης παρὰ τοῦ γραμματέως ἢ δεσμοφύλακος καὶ τοῦ καταδικασθέντος ἢ συνηγόρου του, ἂν δ' ὁ κατὰδικος ἀγνοῖ γράφειν, γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει.

ΑΠ. 84 (1870) Τοῦ ἄρθρου 157 ὀρίζοντος, ὅτι ἀπορριφθείσης τῆς αἵτησεως περὶ ἀναθεωρήσεως, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος στέλλει ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ μεθ' ὅλων τῶν ἐγγράφων πρὸς τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν στρατοδικείου, τοῦ δὲ ἄρθρου 140 ὅτι ἡ περὶ ἀναιρέσεως ἀμφοτέρων τῶν ἀφάσεων τούτων αἵτησις γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ στρατ. δικ. καὶ παρὰ τῷ δεσμοφύλακι τῆς φυλακῆς τοῦ κατὰδίκου, ἐπεταὶ ὅτι ἀμφοτέρων τῶν ἀποφάσεων ἅμα προσβαλλομένων ἡ αἵτησις ἀναιρέσεως δύναται νὰ γίνῃ ἀδιακρίτως εἴτε παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ εἴτε παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν στρατοδικείου.

141. Ὅσῳς κατὰ τὸ 64 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ἐπιδέχεται αἵτησις ἀναιρέσεως, ἐὰν τοιαύτη δὲν ἔγινεν, ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐντὸς 24 ὥρῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀναιρέσιν προθεσμίας, καὶ ἂν ἐζητήθῃ ἀναιρέσις, ἐντὸς 24 ὥρῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπορριψέσης τὴν αἵτησιν ἀποφάσεως.

142. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἀναφέρεται πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν διὰ πάντων περὶ ἀπορριψέως ἀποφάσεων τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου, ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς καὶ διὰ πάντων ἀποφάσεων τοῦ στρατοδικείου, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν ἔγινεν αἵτησις ἀναθεωρήσεως ἢ ἀναιρέσεως, καὶ ἐξαίτεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

143. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τῶν στρατοδικείων γίνεται κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐπιμελῆς τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ παρόντος τοῦ γραμματέως συντάσσοντος περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐκθεσιν. ἥτις προσαρτᾶται ἐπὶ τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως. Ἐν τῷ περιθωρίῳ δὲ τῆς ἀποφάσεως γίνεται ρητῶς μνεῖα περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

* Τὸ ἄρθρον 140 § 2 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 2749 ΑΥΓΕ'.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος πέμπει ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καταδικασθεὶς, καὶ ἐν οὗτῳ εἶχεν ἑλληνικὸν ἢ ξένον παράσημον, στέλλει ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου ὑπουργόν.

Πᾶν ἀντίγραφον καταδικαστικῆς ἀποφάσεως φέρει καὶ τὴν σημείωσιν τῆς ἐκτελέσεώς της.

Κεφάλαιον Β'.

*Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐν ἐκστρατεία ἢ ἐν ἀποκλεισμῷ.
ἢ πολιορκίᾳ στρατοδικεῖσις.*

144. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ καὶ ἐν ἀποκλεισμῷ ἢ πολιορκίᾳ στρατοδικεῖων μὲ τὰς ἐπομένους τροποποιήσεις.

145. Πᾶς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως στρατιωτικὸς δύναται, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἀρθρῶν 72 καὶ 74 τοῦ παρόντος νόμου, νὰ εἰσέλθῃ εἰς καταστήματα πολιτικὰ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, καὶ μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ρηθεῖσιν ἀρθροῖς μνημονευομένων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐπιτοσίως οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν, ποιῶν μνείαν τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει, προσλαμβάνων δὲ δύο μάρτυρας ὡσάκως τοῦτο εἶναι ἐφικτόν.

146. Ἡ διαταγὴ τῆς ἀνακρίσεως ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῶν ἀρθρῶν 198 καὶ 199 δίδεται·

Ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ, διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰ στρατοδικεῖα τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ.

Ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν μεμονωμένως ἢ ἀνεξαρτήτως ἐνεργούντων σωμάτων τοῦ στρατοῦ, διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰ στρατοδικεῖα τῶν σωμάτων τούτων.

Ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἀρχηγοῦ τοῦ ἀποκλεισμένου ἢ πολιορκουμένου φρουρίου, διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰ στρατοδικεῖα αὐτοῦ.

147. Ἡ διαταγὴ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς καὶ περὶ

τῆς συγκαλέσεως τοῦ στρατοδικείου δίδεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος καὶ τὴν περὶ ἀνακρίσεως διαταγὴν.

148. Ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαγωγὴ τῆς δίκης δύναται νὰ γείνη κατ' εὐθείαν καὶ ἄνευ προηγουμένης ἀνακρίσεως, φυλακτομένων ὁμῶς τῶν ἄρθρων 100 καὶ ἐπ. τοῦ παρόντος νόμου.

149. Οἱ ἐν τῷ 146 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενοι ἀρχηγοὶ διατάττουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικεῶν· δύνανται δὲ καὶ νὰ ἀναστελῶσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν· ἀναφέρονται ὁμῶς ἀμέσως περὶ τούτου πρὸς τὸν ὑποὺργον τῶν στρατιωτικῶν.

150. Τὰ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ καὶ ἀποκλεισμῷ ἢ πολιορκίᾳ στρατοδικεῶν πραττόμενα πλημμελήματα ἢ κακουργήματα δικάζονται παραχρῆμα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, οἷοσδήποτε εἶναι ὁ ἔνοχος αὐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικεῶν τούτων.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ στρατοδικείου.

151. Γενομένης αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεως στρατοδικείου τινός, ὁ παρ' αὐτῷ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει, ἄνευ οὐδεμιᾶς βραδύτητος, ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀποφάσεως μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας, τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν αἰτήσεως. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ στρατοδικείου ἐδόθῃ καὶ ἰδιαιτέρον ἐγγράφον πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν περὶ ἀναθεωρήσεως λόγων, ἐπισυνάπτεται καὶ τοῦτο.

152. Ὁ παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἀποστέλλει παραχρῆμα τὴν δικογραφίαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ, ὅπου μένει κατατεθειμένη ἐπὶ 24 ὥρας.

Ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ κατηγορουμένου δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς ἐν τῷ γραφείῳ καὶ νὰ παρουσιάσῃ, πρὸ τῆς ἀπο-

σεως, οἰασδήποτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπερασπίσεως ἀναφορὰς, ὑπομνήματα καὶ ἔγγραφα.

Ὁ γραμματεὺς σημειοῖ τὴν χρονολογίαν τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ εἶδος παντὸς παρουσιασθέντος ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἔγγραφου εἰς ἐπὶ τούτῳ διατηρούμενον βιβλίον τοῦ γραφείου.

* 153. Εἴκοσι τέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν παρακατάθεσιν τῆς ἀκογραφίας ὁ πρόεδρος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου διευθύνει αὐτὴν εἰς ἓνα τῶν δικαστῶν διὰ νὰ κάμῃ τὴν εἰσήγησιν τῆς ὑποθέσεως. — Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς δικασίμου νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτῆς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἀναθεώρησιν.

* 154. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρακαταθέσεως τῆς ἀκογραφίας τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς ὑποθέσεως.

155. Ὁ εἰσηγητὴς δικαστὴς ἐκθέτει τοὺς προτεινομένους λόγους ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκφράζῃ τὴν γνώμην του.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου λαμβάνει τὸν λόγον, ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδήτησις ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὴν ἀναθεώρησιν αἰτησιν, εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 151 τοῦ παρόντος νόμου ἰδιαίτερον ἔγγραφον, καὶ ἐπὶ τῶν προταθέντων εἰς τὸ ἀκροατήριον λόγων, προτείνει οἷουςδήποτε κρίνει ἐξ ἐπαγγέλματος λόγους, καὶ τελευταῖον ἐκθέτει τὰς αἰτήσεις του.

Ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν λόγων καὶ τῶν αἰτήσεων τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

156. Οἱ δικασταὶ μεταβαίνουν εἰς τὸ δωματίον τῶν διασκέψεων ἢ, ἀπερχομένων πάντων τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, κατὰ

Τὰ ἄρθρα 153 καὶ 154 δημοσιεύονται ὡς ἐ τροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΥΞΕ'.

διαταγὴν τοῦ προέδρου, μένουσιν εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, καὶ ἀπόντος τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματέως, ἀποφασίζουσιν ἄνευ διακοπῆς κατ' ἀπόλυτον πλειονοψησίαν περὶ ἐκάστου ἰδίου τῶν προβληθέντων περὶ ἀναθεωρήσεως λόγων.

Ὁ πρόεδρος συλλέγει τὰς ψήφους ἀρχόμενος ἀπὸ τὸν κατωτέρου βαθμοῦ δικαστὴν· ὁ εἰσηγητὴς ὅμως δίδει πάντοτε πρῶτος τὴν ψήφον του· ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾔῃαι ἠτιολογημένη καὶ, ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως, νὰ περιέχῃ τὸ κείμενον τοῦ παλαιῦ δικασθέντος, ἢ κακῶς ἐφαρμοσθέντος νόμου. Ἀπαγγέλλεται δὲ δημοσίᾳ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅστις ὑπογράφει τὸν πρωτότυπον μετὰ τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

157. Ἀποριφθίσης τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν αἰτήσεως, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος στέλλει ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ μεθ' ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς δίκης πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν στρατοδικεῖου, καὶ ἀναφέρει συγχρόνως περὶ τούτου πρὸς τὸν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργόν.

158. Ἐὰν τὸ ἀναθεωρητικὸν ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν ἐνεκὸν ἀναρμοδιότητος, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον· ἐὰν δὲ ἀκυρώσῃ δι' ἄλλον λόγον παραπέμπει τὴν δίκην εἰς τὸ ἕτερον μὴ δικάσαν περὶ τῆς ὑποθέσεως στρατοδικεῖον.

Ὅσακις δὲ ἀκυρώσῃ διαδοχικῶς διὰ παράβασιν τύπων τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης ἀπόφασιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶς στρατοδικεῖων, ἡ δίκη παραπέμπεται καὶ αὐτίς εἰς ἓν ἐκ τῶν δικασάντων τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, τὸ ὅποιον δικάζει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων οἱ προδικάσαντες δικασταί. Ἀντικαθίστανται δὲ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἀρμοδίου ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, ἢ τοῦ φρουράρχου, δι' ἄλλων ὁμοιοβάθμων, κατὰ τὰ ἄρθρα 17—19, 30 καὶ 35 τοῦ παρόντος νόμου· ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὅμως καὶ ὁ γραμματεὺς μένουσιν οἱ αὐτοί. Αἱ παρὰ τῶν στρατοδικεῶν τούτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν.

159. Ὅσακις τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον ἀκυρώσῃ ἀποφασὶν τινος τῶν στρατοδικεῶν, ἐνεκὰ παραλειφθείσης παραπομπῆς τοῦ ἀνήκοντος ἁρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἢ ἐνεκὰ ἐσφαλμένης ἐρμηνείας ἢ κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

δὲν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλο στρατοδικεῖον, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του παρατίθῃσιν, ἐρμηνεύει καὶ ἐφαρμόζει τὰ ἀνήκοντα ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἄν δὲ ἡ παρὰ τοῦ στρατοδικείου βεβαιωθείτα πράξις δὲν τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀπολύει ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα.

160. Ὁ παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ Βασιλικὸς ἐπίτροπος πέμπει πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ στρατοδικείου, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀπόφασις ἡχυρώθη, ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως, ἣτις, ἐπιμελείᾳ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀκυρωθείσης.

161. Ὁ παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ Βασιλικὸς ἐπίτροπος πέμπει ἄνευ ἀναβολῆς τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς δίκης πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ στρατοδικείου εἰς ὃ παραπέμπεται ἡ δίκη.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἡχυρώθῃ δι' ἀναρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τὰ ρηθέντα ἐγγραφῇ μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ κατηγορουμένου πέμπονται εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα· εἰδупοιεῖται δὲ περὶ τοῦτου ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός.

162. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀκυρωθῇ διὰ παράβασιν τύπου, ἡ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκύρου πράξεως, ἡ δὲ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως γίνεται ἐκ νέου.

163. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 101, 104—110 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον. Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔχῃ συνήγορον, διορίζει αὐτὸν ὁ πρόεδρος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἁρθρου 111 ἡ δίκη παραπέμπεται πάντοτε εἰς τὴν ἀρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου ὁρισμένα.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν ἀποφασίζει πάντοτε κατὰ πλειονοψηφίαν, κατὰ τὸ ἁρθρον 156 τοῦ παρόντος νόμου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

164. Τὰ ἀστυνομικὰ δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῆς δίκης διὰ τῆς ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς παραπομπῆς, ἢ διὰ τῆς ἐγκλήσεως τοῦ παθόντος.

Ἐν περιπτώσει ὅμως ἐπ' αὐτοφώρῳ πράξεως, ἢ καὶ ἐν καταπειγούσῃ περιπτώσει ἐνεργοῦσι καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

165. Οἱ κατηγορούμενοι φέρονται ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποιον δικάζει δημοσίως.

Ὁ παθὼν ἐκθέτει τὰς αἰτήσεις του·

Οἱ μάρτυρες ὀρκίζονται·

Ὁ κατηγορούμενος ὑπερασπίζεται.

Ἡ ἡτιολογημένη ἀπόφασις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ ἐκτελεῖται ἐπὶ τῷ οὕτως ὑπογεγραμμένῳ σχεδίῳ τῆς ἀποφάσεως.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Διαδικασία κατ' ἐρήμην, καὶ κατὰ φυγοδικίων καὶ ἀπόντων

Α'.

Διαδικασία κατ' ἐρήμην.

166. Ἐὰν ὁ ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορούμενος κατὰ δὲ τὴν ἀνάκρισιν μὴ προφυλακισθεὶς δὲν ἐμφανίζεται μετὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 100 κοινοποίησιν, δικάζεται κατ' ἐρήμην, κατὰ τὰ ἄρθρα 106—111 καὶ 116—133 καὶ 135 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀπόφασις, ἐκδιδομένη κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, καταχωρεῖται εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας τοῦ φρουραρχείου, παρ' ἧς ἐδρεύει τὸ στρατοδικεῖον, τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ

στρατοδικείου, καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τὸν δικασθέντα ἢ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ὁ καταδικασθεὶς δύναται νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς οὕτω γενομένης κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως· ἐπεκτείνεται δὲ ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς, προστιθεμένης μιᾶς ἡμέρας διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος, ἕως τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ στρατοδικεῖον.

Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ στρατοδικείου.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος κλητεύει τὸν ἀνακόπτοντα εἰς ρητὴν ἡμέραν πρὸς νέαν συζήτησιν.

Ἐμφανισθέντος τοῦ ἀνακόψαντος, γίνεται κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις· ὅθεν ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις καθίσταται ἀκυρος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς κατ' ἐρήμην διαδικασίας, τὰ ὅποια πληροῦνται πάντοτε παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος. Νέοι μάρτυρες εἶναι δεκτοί, οἱ δὲ πρῶτοι δὲν ἐξετάζονται καὶ πάλιν, εἰμὴ ὅταν τὸ στρατοδικεῖον νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐν τῇ κατ' ἐρήμην δίκῃ ἐξετασθέντων ἢ ληφθέντων ὑπ' ὄψιν, καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἐὰν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν ὁ ἀνακόπτων, ἀπορρίπτεται ἡ ἀνακοπὴ αὐτοῦ, καὶ ἀναλαμβάνει τὸ κύρος ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις· ἄλλη ἀνακοπὴ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Μὴ γενομένης ἐμπροσθέντως ἀνακοπῆς, ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα κατ' ἀντιμωλίαν.

Κατὰ τῶν ἐπὶ τῇ ἀνακοπῇ ἀποφάσεων καὶ τῶν ἐρήμην, καθ' ὧν δὲν ἐγένετο ἐμπροσθέντως ἀνακοπὴ, δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναθεώρησις καὶ ἀναίρεσις κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 136 καὶ ἐπομ. τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα, ἀρχομένων ὁμῶς τῶν προθεσμιῶν εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας.

Β'.

Διαδικασία κατὰ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

167. Ἐὰν ὁ ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι κατηγο-

ρούμενος δὲν εἶνε παρὼν καὶ ἀγνοῖται ὁ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τόπος τῆς διαμονῆς του, κατὰ δὲ τὴν ἀνάκρισιν δὲν συνελήφθη, ἢ συλληφθεὶς ἀπέδρα, ἢ τοῦ στρατοδικείου Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐκδίδει μετὰ τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ κλητῆριον ἐπικριμα, ἐν ᾧ ἀναφέρει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 διαλαμβανόμενα, καὶ διατάττει τὸν κατηγορούμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς ἐνὸς μηνός.

Ἡ προσκλήσις αὕτη δημοσιεύεται διὰ καταχωρίσεως εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας τοῦ φρουραρχείου, παρ' ᾧ ἐδρεύει τὸ στρατοδικεῖον, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος, καταχωρίζεται δὲ καὶ ἐν τινὶ ἐφημερίδι.

168. Μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνός ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενης προσκλήσεως, δικάζεται, τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐρήμην ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς.

Οὐδεὶς δύναται νὰ παρασταθῇ ὑπερασπιστῆς αὐτοῦ.

Ἀναγινώσκονται δὲ ἐν τῇ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ γραμματέως αἱ ἐκθέσεις τῆς ἀνακρίσεως, αἱ ἐξομολογήσεις τῶν μαρτυρῶν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς δικογραφίας ἐγγράφα.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ στρατοδικείου ἐκδίδεται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, δημοσιεύεται διὰ τῆς διαταγῆς τῆς ἡμέρας τοῦ φρουραρχείου τῆς ἔδρας τοῦ στρατοδικείου, καὶ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ στρατοδικείου καὶ τῆς δημαρχίας τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατοδικείου καὶ ὁ δήμαρχος συντάττουσιν ἕκαστος ἕκθεσιν τῆς τοιχοκολλήσεως.

Μετὰ τὰς διατυπώσεις αὐτάς, ἡ ἀπόφασις ἐπὶ κακουργηματι θεωρεῖται ἐκτελεστέα.

169. Μόνος ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐρήμην ἐπὶ κακουργημάτων ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

170. Ἐὰν ὁ ἐρήμην ἐπὶ κακουργηματι καταδικασθεὶς παρὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς (550 ἄρθρ. ποιν. δικ.) ἢ ἐμφανισθῇ ἰκουσίως ἢ συλληφθῇ, γίνεται κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 166 § 7 τοῦ

πρόντος νόμου. Τὰ ἄρθρα 467, 469, 471, 472 καὶ 474 τῆς ποινῆς ποιν. Δικονομίας, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρὸν νόμον, ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς οὕτω ἐπὶ κακουργήματι καταδικασθέντας ὑπὸ τῶν στρατοδικείων.

Ἐὰν οἱ ἐπὶ πλημμελήματι καταδικασθέντες δὲν κάμωσιν ἀνακοπὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 168, ἡ ἀπόφασις καθίσταται τελεσίδικος· εἰς τὴν ἀνακοπὴν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 166 ὡρισμένα, ἐκτὸς τῆς ἤδη προσδιορισθείσης προθεσμίας.

Μόνον ἐναντίον τῶν οὕτω κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων συγχωρεῖται ἀναθεώρησις καὶ ἀναρίσεις.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Γενικοὶ ὅρισμοί.

171. Ἡ περὶ τῆς ταυτότητος δίκη τοῦ ἀποδράντος στρατιωτικοῦ καταδίκου καὶ μετέπειτα συλληφέντος, γίνεται, ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου σταθμεύει τὸ στρατιωτικὸν σῶμα εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καταδικασθεὶς· ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἀνήκῃ εἰς οὐδὲν τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἡ περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ δίκη γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν κατ' αὐτοῦ ποινικὴν ἀπόφασιν στρατοδικείου, καί, τούτου μὴ ὑπάρχοντος πλέον, ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου συνελήφθη ὁ φυγάς κατάδικος.

Τὸ στρατοδικεῖον δικάζει, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει πρόντος τοῦ συλληφέντος φυγάδος περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, ἀφ' οὗ καὶ ἐτάθη τοὺς κλητευθέντας ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ ὑπὸ τοῦ φυγάδος ἢ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ μάρτυρας.

Ἄπαντα δὲ ταῦτα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος καὶ ὁ συλληφθεὶς, ὡς φυγάς, δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ ταυτότητος ἀποφάσεως.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐρήμην, ἢ ὡς ἀφροδίκων καταδικασθέντων καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν συλληφθέντων, ἢ αὐθορμητῶς παρασταθέντων.

172. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ, ἀποκλεισμένων ἢ ἐν πολιορκίᾳ στρατοδικείων, αἱ δίκαι, τῶν ὁποίων ἤρχισεν ἢ ἀνέκρινεν, εἰσάγονται εἰς τὰ διαρκῆ στρατοδικεῖα.

173. Αἱ πρὸς τοὺς κατηγορουμένους καὶ μάρτυρας κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις ἐπιδίδονται ὑπὸ χωροφυλάκων ἢ ὑπηρετῶν τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης καὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 190 καὶ 191 τῆς ποινικῆς δικονομίας, συντασσομένη ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐπιδόσεως.

174. Αἱ διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου (119—128) καὶ τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας περὶ παραγραφῆς τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων (ἄρθρα 5, 54 καὶ 550) ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ποινικῆς διαδικασίας τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀπομνημόνιστον τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τούτων· ἀλλ' ἡ παραγραφή τοῦ ἀπομνημονίου τῆς φυγοστρατίας, λιποταξίας καὶ αὐτομολίας ἀρχεῖται ἀφοῦ ὁ κατηγορούμενος συμπληρώσῃ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς στρατιωτικῆς του ὑποχρεώσεως.

Ἐν οἱαδήποτε ἡλικίᾳ συλληφθῇ ὁ λειποτάκτης, ὁ αὐτόμολος ἢ ὁ φυγόστρατος, παραπέμπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ἵνα συμπληρώσῃ, ἐὰν εἶναι δυνατόν, τὸν ὀφειλόμενον χρόνον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας του.

BIBLION TETARTON

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ ποιναί.

Γενικοὶ ὅρισμοι.

175. Ἑγκληματικαὶ ποιναὶ εἶναι·

α') Ὁ θάνατος·

β') Τὰ διὰ βίου δεσμά·

* Τὸ ἄρθρον 174 § 1 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 473Ε'.

- γ') Τὰ πρόσκαιρα δεσμά·
 δ') Ἡ ἐν φρουρίῳ φυλάξεις·
 ε') Ἡ εἰρκτή·
 ς') Ἡ καθαιρέσεις.

176. Ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ εἶναι·

- α') Ἡ ἔκπτωσις·
 β') Τὰ δημόσια ἔργα·
 γ') Ἡ φυλάξεις.

177. Ὁ ὑπὸ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου δικάσθεις εἰς θά-
 ντον τουφεκίζεται.

178. Ἡ θανατικὴ ποινὴ κατὰ παντὸς στρατιωτικοῦ, ὁ-
 γὰς ἐπιβάλλεται δυνάμει διατάξεως τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νό-
 μου, συνεπιφέρει αὐτοδικαίως καὶ τὴν στρατιωτικὴν καθαιρέσιν.

179. Ἡ διάρκεια καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν δεσμῶν καὶ
 τῆς εἰρκτῆς κανονίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 8, 9, 10,
 11, 21, 23, 28, 30, 33, 35, 36 καὶ 37 τοῦ κοινοῦ ποινι-
 κοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἐν φρουρίῳ φυλάξι-
 ως, κλείεται ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τούτῳ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγμα-
 τος ὀρισθέντος φρουρίου, τοῦλάχιστον ἐπὶ πέντε καὶ τὸ πολὺ
 ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη. Κοινωνεῖ δὲ μὲ τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ἢ τοὺς ἐκτὸς
 αὐτοῦ, κατὰ τοὺς διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος γενομένους κα-
 νονισμούς.

Ἀπασαὶ δὲ αἱ ποιναὶ αὗται συνεπιφέρουσι καὶ τὴν στρα-
 τιωτικὴν καθαιρέσιν.

Τὰ ἄρθρα 25 καὶ 26 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμό-
 ζονται καὶ εἰς πάντα καταδικασθέντα εἰς ἄλλην ἐγκληματικὴν
 ποινὴν ἐκτὸς τῆς καθαιρέσεως.

180. Ὁ μέλλων νὰ ὑποστῇ τὴν στρατιωτικὴν καθαιρέσιν
 στρατιωτικός, εἴτε ὡς κυρίαν ποινὴν, εἴτε ὡς συνέπειαν ποινῆς,
 παρουσιάζεται ἐνώπιον στρατοῦ ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἐνθα ἀναγνωσθεῖ-
 ται τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως, ὁ διοικητὴς τοῦ στρατεύμα-
 τος ἐκφωνεῖ τὰ ἐξῆς· «Ν. Ν. (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κα-
 τ' αὐτοῦ) «Εἶσαι ἀνάξιος νὰ φέρῃς τὰ ὅπλα· ἐν ὀνόματι τοῦ
 Βασιλέως σὲ καθαιρῶ».

Μετὰ τοῦτο ἀφαιροῦνται ἀπ' αὐτοῦ ὅλα τὰ στρατιωτικὰ
 ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗ ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

σημεῖα καὶ παράσημα. Ἐὰν ὁ κατάδικος εἶναι ἀξιωματικὸς συντρίβεται τὸ ξίφος αὐτοῦ καὶ ρίπτεται χαμαὶ ἐνώπιόν τοῦ.

Ἡ στρατιωτικὴ καθαίρεσις συνεπιφέρει:

α') Τὴν στέρησιν τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν τὰ διακριτικὰ αὐτοῦ σημεῖα καὶ τὴν στολὴν.

β') Τὴν παντελῇ ἀνικανότητά τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατὸν, ὑφ' ὁποιανδήποτε ιδιότητά, καὶ τὰς λοιπὰς ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 21 καὶ 23 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένης ἀνικανότητος.

γ') Τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν ὁποιανδήποτε παράσημον, καὶ παντὸς δικαιώματος εἰς σύνταξιν, ἢ εἰς ἀμείωσιν αὐτοῦ διὰ προτέρας ὑπηρεσίας του.

181. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν καθαίρεσιν, ἐπιβαλλομένην ἐν κυρίᾳ ποινῇ, προστίθεται πάντοτε καὶ φυλάκισις, τῆς ὅποιας ἡ διάρκεια ὀρίζεται ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἡ ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη, οὐδὲ εἶναι βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

182. Ἡ ἔκπτωσις συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ βαθμοῦ τῆς τάξεως (rang) καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν τὰ διακριτικὰ αὐτοῦ σημεῖα καὶ τὴν στολὴν.

Ὁ ἔκπτωτος ἀξιωματικὸς στερεῖται τοῦ δικαιώματος πάσης συντάξεως καὶ ἀμειώσεως διὰ τὰς προτέρας ὑπηρεσίας του.

183. Ἡ διάρκεια τῶν δημοσίων ἔργων δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη, οὐδὲ εἶναι βραχυτέρα τῶν δύο· ὁ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην καταδικασθεὶς, φέρων τὸ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἐνδύμα τῶν καταδίκων, προσάγεται ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ ἐν πλοῦς τάξει καὶ τῷ ἀναγινώσκειται ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασις.

Ὑποβάλλεται δὲ εἰς δημοσίου ὠφελείας ἔργα, ἀλλ' οὐδὲ ποτε ἐργάζεται εἰς τὰ αὐτὰ ἐργοστάσια, ἐν οἷς καὶ οἱ εἰς ἡμᾶς καταδικαζόμενοι.

184. Ἡ διάρκεια τῆς φυλάξεως δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη, οὐδὲ εἶναι βραχυτέρα τῶν ἑξ ἡμερῶν.

185. Ὅσακις ὁ κοινὸς ποινικὸς νόμος ἐπιβάλλει χρηματικὴν ποινὴν, τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ μεταβάλωσιν αὐτὴν εἰς φυλάκισιν ἑξ ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν.

186. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 60 ἕως 62 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐφαρμόζει εἰς τὸν

στρατιωτικούς, ἢ εἰς τοὺς ἐξομοιούμενους μὲ στρατιωτικούς τὰς ποινὰς τῶν στρατιωτικῶν νόμων, εἰς τοὺς ναυτικούς τὰς ποινὰς τῶν ναυτικῶν νόμων, καὶ εἰς τοὺς λοιπούς, τὰς ποινὰς τῶν κοινῶν νόμων, ἐὰν ἄλλο τι διατάττῃ ρητῶς ὁ νόμος.

Αἱ κατὰ τῶν στρατιωτικῶν ποιναὶ ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια δικάζουσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου αἰονδήποτε στρατιωτικόν.

187. Κατὰ τὰς αὐτάς ὡς ἄνωτέρω περιπτώσεις, ὅσας οἱ μὴ στρατιωτικοὶ ἢ οἱ μὴ ἐξομοιούμενοι μὲ στρατιωτικούς, κηρύττονται ἔνοχοι κακουργήματος ἢ πλημμελήματος μὴ προβλεπόμενου ὑπὸ τοῦ κοινῶν ποινικοῦ νόμου, καταδικάζονται αὐτοὶ εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος τούτου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ποινὰς. Ἀντὶ ὅμως τῆς ἐκπτώσεως καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, ἐπιβάλλεται φυλάκισις ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν· ἀντὶ δὲ τῆς καθαιρέσεως, ὡς κυρίας ποινῆς, εἰρηκτὴ· ἄλλ' ὅσας ἢ καθαιρέσεις συνοδεύει τὴν θανατικὴν ἢ ἄλλην ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ ποινὴ αὕτη συνεπιφέρει, ἀντὶ τῆς καθαιρέσεως, ἀπάσας τὰς κατὰ τὸν παρόντα καὶ τὸν κοινὸν ποινικὸν νόμον λοιπὰς συνεπείας αὐτῆς.

188. Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῷ στρατῷ καὶ λοιποὶ ἐξομοιούμενοι μὲ στρατιωτικούς, θεωροῦνται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν ὡς ἀξιώματικοί, ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, καθ' ὃν βαθμὸν ἐξομοιοῦται ἡ τάξις ἐκάστου αὐτῶν.

189. Ἡ ποινικὴ διάρκεια τῶν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένων ποινῶν ἄρχεται·

α) Κατὰ τῶν εἰς δεσμά, εἰς φυλάκισιν ἐν προφυλάκιᾳ καὶ εἰς ἐργαστήριον καταδικασθέντων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθαιρέσεως αὐτῶν.

β) Κατὰ τῶν εἰς δημοσία ἔργα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναγκασθῇ ἐνώπιον στρατεύματος ἢ κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν, τῶν δὲ λοιπῶν, ἐὰν ὁ κατὰδικος εὐρίσκειται εἰς προσωρινὴν φυλάκισιν, ἡ ποινικὴ διάρκεια ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἄλλως,

* Τὰ ἐδάφια 2 καὶ 8 τοῦ ἀρθροῦ 189 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ Νόμου ΒΣΕΒ' 20 Ἰαν. 1895.

ἀφ' ἧς ἡμέρας φυλακισθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς του.—Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1892 ΒΙΔ' νόμου περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως ἐν τῇ καταγινωσκομένῃ ποινῇ, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου αἰτήσεις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐκδόντος τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

ΑΠ. 154 (1897). Ἐπειδὴ κατὰ ἀρθρα 143, 186 καὶ 189 § Στρατ. Ποιν. Νομοθ. ὡς ἐτροποποιήθη τὸ τελευταῖον τοῦτο διὰ τοῦ Νόμου ΒΣΕΒ' πᾶσα κατὰ στρατιωτικὸν ἐκδοθεῖσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις οἰουδήποτε ποινικοῦ δικαστηρίου, τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν περιορίζουσα, ἐκτελεῖται κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς καὶ ἐάν, κατὰδικος εὐρίσκειται εἰς προσωρινὴν φυλάκισιν, ἡ ποινικὴ διάρκεια τῆς φυλακίσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἄλλω ἀφ' ἧς ἡμέρας φυλακισθῇ πρὸς ἀπότισιν τῆς ποινῆς του, τὴν δὲ προσωρινὴν φυλάκισιν, μὴ γιγνομένης ἐν τῷ νόμῳ διακρίσεως, ἀν' ἀφορὰς τῆς αὐτῆς ἐνεκα τῆς πράξεως, δι' ἣν καταδικάσθη, ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν ποινὴν πράξιν, ἐκκληπτέον κατ' ὁρθὴν ἐρμηνείαν τοῦ νόμου γενικώτερον ὡς ἀναγομένην εἰς πᾶσαν ἐξ οἰουδήποτε λόγου προερχομένην προσωρινὴν φυλάκισιν· τοῦτο δὲ συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐν γένει, ἀποβλέποντος εἰς τὴν ὅσον ἐνστικτὴ ἐλάφρυνσιν τῆς θύσεως τῶν καταδικαζομένων, οἷον διὰ τοῦ συμφηγισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως πρὸς τὸν τῆς ποινῆς, διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν ποινῶν ἐν περιπτώσει συρροῆς ἐγγληματικῶν πράξεων κ.λ.π., συνάδει δὲ τοῦ προσέτι καὶ πρὸς τὸν λόγον, δι' ὃν ἀνετέθη ἡ τῶν ἀποφάσεων ἐκτέλεσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς γενικὸν τοῦ Κράτους συμφέρον στηριζόμενον, ὅπως μὴ παρακωλύηται ἡ δημοσία τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσία ἐκ τῆς ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καὶ παρὰ τὸ δημοσίον συμφέρον διὰ τῆς ὡς ἐκ τῆς φυλακίσεως ἀπομακρύνσεως τοῦ καταδικαζομένου στρατιωτικοῦ· ἀλλ' ὅταν αὗτος εἶναι ἤδη ἀπομειωκρυσμένος διὰ τῆς ἐν φυλακῇ κρατήσεώς του, ἀδιάρκον διὰ ποίαν αἰτίαν, τότε δὲν ὑφίσταται λόγος πρὸς ἐναρξιν τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς ἀπὸ μεταγενεστέρου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως γεγονότος, οἷον τὸ τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἐπομένως ὁρθῶς ἐρμηνευομένου τοῦ νόμου, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως διάρκειαν τῆς ποινῆς, ἐν περιπτώσει ὑφισταμένης προσωρινῆς φυλακίσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, συμφώνως πρὸς τὰς εἰρημένους διατάξεις αὐτοῦ, καὶ καλῶς ἔχει ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, οὕτως ἐρμηνεύσασα καὶ ἐφαρμόσασα αὐτάς, ἀφ' οὗ ὁ καταδικασθεὶς ἀξιωματικὸς διετέλει ὅπως ὀλίποτε ἐν προφυλακίσει, ὅταν ἐξεδόθῃ ἡ καταδικάσασα αὐτὸν ἀπόφασις, δι' ὃ ἀπορριπτέα ἐστὶν ἡ τοῦ παρὰ πλημμελειοδίκου εἰσαγγελῆως αἰτήσεις ἀναίρεσεως.

190. Πᾶσα κατ' ἀξιοματικοῦ καταγινωσκαμένη ὑφ' ὁποιοῦ-
δήποτε δικαστηρίου καταδίκη εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν, ἕνεκα
κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, πλαστογραφίας, ψευδοῦς διὰ
χειραψίχας ὑποσχέσεως ἐνώπιον δικαστηρίου, ἐπιτορκίας, ψευδοῦς
καταμηνύσεως ἢ συκοφαντίας, συνεπιφέρει καὶ τὴν στέρησιν τοῦ
βαθμοῦ του.

Αἱ δὲ διατάξεις τοῦ 22 καὶ 23 ἄρθρου τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ
νόμου ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ, ὅσας ἢ καταδίκη εἰς
ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἕνεκα τῶν αὐτῶν προβλεπομένων πλημ-
μελημάτων εἶναι τοῦλάχιστον ἐνικύσιος.

191 Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἷουδήποτε δικαστηρίου κατα-
γινωσκαμένων ποινῶν ἕνεκα πλημμελήματος δὲν θέλει λογιζε-
σθαι ὡς χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὑπαξιωματι-
κοὺς καὶ στρατιώτας διὰ δὲ τοὺς ἀξιοματικοὺς ἐὰν ὑπερβαίνει
αὕτη τοὺς δύο μῆνας.

192. Αἱ διατάξεις τοῦ Β'. Γ'. Δ'. Ε'. καὶ Σ'. κεφαλαίου
τοῦ Α'. βιβλίου τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ὡς καὶ τῶν ἄρ-
θρων 117 ἕως 122 αὐτοῦ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν
παρόντα νόμον, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένας
ἀξιοποίνους πράξεις.

Ὅσας δὲ εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ἢ πλημμέλημα
ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ποινὴ καθαιρέσεως ἢ ἐκ-
πτώσεως, ἢ ἀπόπειρα αὐτῶν τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὴν πρώτην
περίπτωσιν, μὲ καθαιρέσιν καὶ εἰκοσιν ἡμερῶν μέχρις εἴκοσι μη-
νῶν φυλάκισιν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, μὲ φυλάκισιν ἕξ μηνῶν με-
χρι τριῶν ἐτῶν.

Ἡ ποινὴ τῆς ἐν φρουρίῳ φυλάξεως μειοῦται λόγῳ ἀποπεί-
ρας κατὰ τὸ ἥμισυ, πλὴν ὅχι ἑλάττων τῶν πέντε ἐτῶν· τὰ δὲ
δημόσια ἔργα μειοῦνται ἐπίσης κατὰ τὸ ἥμισυ, καί, ἐλάττου-
μένης ἐντεῦθεν τῆς ποινῆς ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον αὐτῆς, ἐπι-
βάλλεται φυλάκισις, πλὴν ὅχι κατωτέρω τοῦ ἐνὸς ἔτους.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ 84 ἄρθρου τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ

* Τοῦ ἄρθρου 191 τὸ μὲν πρῶτον ἐδάφιον δημοσιεύεται ὡς ἐτρο-
ποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΑΥΕΕ' τὸ δὲ δευτέρον παραλείπεται ὅτε καταρ-
τῆθῃ ὑπὸ τοῦ Νόμου ΒΕΣΒ' τοῦ 1895.

νόμου, ἢ ἐν φρουρίῳ φυλάκισις μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ· καὶ, ἐλαττωμένης ἐντεῦθεν τῆς ποινῆς ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον αὐτῆς, ἐπιβάλλεται ἰσόχρονος φυλάκισις. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ περίπτωσηιν, ἀντὶ στρατιωτικῆς καθαιρέσεως, ἐπιβάλλεται φυλάκισις ἑνὸς ἕως τεσσάρων ἐτῶν εἰς ἐπανορθωτικὸν κατὰστημα. ἀντὶ δὲ τῆς ἐκπτώσεως καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, παρομοίᾳ φυλάκισις τεσσάρων μηνῶν ἕως δύο καὶ ἡμίσεος ἐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Στρατιωτικὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα.

Κεφάλαιον Α'.

Προδοσία, κατασκοπία, καὶ ἀποπλάνησις στρατιωτικῶν.

Α'.

Προδοσία.

193. Πᾶς στρατιωτικὸς Ἕλλην, καὶ πᾶς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ ὅστις φέρει ὅπλα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν.

Πᾶς αἰχμάλωτος ὅστις παρέβη τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ ἐκ νέου συνελήφθη ἑνοπλος, τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

194. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν πᾶς στρατιωτικὸς·

α') Ὅστις παραδῶσει πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἢ πρὸς πάντα ἄλλον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐχθροῦ, εἴτε τὸ διοικούμενον παρ' αὐτοῦ στρατιωτικὸν σῶμα, εἴτε τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὸν φρούριον, πόλιν, ὁδὸν ἢ ἄλλην στρατιωτικὴν θέσιν, εἴτε τὰς προμηθείας ἢ πολεμοφοδία τοῦ στρατοῦ, εἴτε τὰ σχέδια τῶν φρουρίων ἢ ἄλλων ὁχυρωμάτων, ὀπλοθηκῶν ναυστάθμων, λιμένων ἢ ὁρμῶν, εἴτε τὸ σύνθημα ἢ τὸ ἀπόρητον πολεμικῆς τινος ἐπιχειρήσεως, ἐκστρατείας ἢ διαπραγματεύσεως·

β') Ὅστις συνεννοεῖται μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σκοπῷ νὰ βοηθήσῃ τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ.

γ') Ὅστις συμμεθέξει εἰς συνομισίαν ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν φρουράρχον πολιορκουμένου φρουρίου, ἵνα παραδοθῇ ἢ συνθηκολογήσῃ.

δ') Ὅστις, ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, προκαλέσει εἰς φυγὴν τὸ στρατεύμα, ἢ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνκυσινάθραισιν αὐτοῦ.

Β'.

Κατασκοπία καὶ ἀποπλάνησις στρατιωτικῶν.

195. Ὡς ἐνοχος κατασκοπίας τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν.

α) Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις εἰσελθῇ ἐντὸς φρουρίου, ἐντὸς στρατιωτικῆς θέσεως (poste) ἢ στρατιωτικοῦ κατκτητήματος, ἐντὸς ἀμυντικῶν ἢ ἐπιθετικῶν ἔργων στρατοῦ, ἐντὸς στρατοπέδου, καταυλισμοῦ (bivouac) ἢ ἐπισταθμίας (cantonnement) στρατεύματος τινος, ἵνα προμηθευθῇ αὐτόθι ἔγγραφα ἢ πληροφορίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐχθροῦ.

β') Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐχθρὸν ἔγγραφα ἢ πληροφορίας δυναμένας νὰ βλάψωσι τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις (operations) στρατεύματος ἢ νὰ διακινδυνεύσωσι τὴν ἀσφάλειαν φρουρίου, φυλακῆς (poste) ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν καταστημάτων (établissements militaires).

γ') Πᾶς στρατιωτικός ὅστις ἐν γνώσει κρύπτει ἢ ἐνεργεῖ νὰ κρύψωσι τοὺς κατασκόπους ἢ τοὺς πρὸς ἀνακάλυψιν ((à la découverte) στελλομένους ἐχθρούς.

196 Τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὁ εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους τόπους ὑπὸ πλαστὴν στολήν, ἐνδυμασίαν ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως μετημφιεσμένος ἢ ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα εἰσερχόμενος ἐχθρός.

197. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ὅστις προεκάλεσε δι' ὁποιοῦδήποτε τρόπου στρατιωτικούς νὰ αὐτομολήσωσιν εἰς τοὺς ἐχθρούς, ἢ ἐν γνώσει εὐκολύνει εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ἢ στρατολογεῖ ὑπὲρ δυνάμεως οὗσης εἰς πόλεμον μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν δὲ ὁ ἐνοχος εἶναι στρατιωτικός, τιμωρεῖται πρὸς τούτοις καὶ μὲ στρατιωτικὴν καθάρισιν.

Κεφάλαιον Β'.

Κακουργήματα καὶ πλημμελήματα κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος.

198. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαίρεσιν πᾶς στρατιωτικὸς διοικητὴς ἢ φρούραρχος, ὅστις, εἰσαχθεὶς εἰς δίκην μετὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, κηρυχθῇ ἔνοχος, ὅτι ἐσυνθηκολόγησε μὲ τὸν ἐχθρὸν καὶ παρέδωσε τὸ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθὲν φρούριον (place) χωρὶς νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ πρὸς ἄμυναν δυνατὰ μέσα, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εἰς αὐτὸν ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς ὑποχρεώσεις.

199. Πᾶς στρατηγὸς ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ ἢ διοικητὴς ἐνόπλου στρατεύματος (troupe armée) ὅστις εἰς ἀνοικτὸν τόπον (rase campagne) συνθηκολογήσῃ, τιμωρεῖται α') μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαίρεσιν, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς συνθηκολογήσεως καταθέσῃ τὰ ὅπλα τὸ στράτευμά του, ἢ, ἐὰν πρὸ τοῦ διαπραγματευθῇ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, δὲν ἐξεπλήρωσε πᾶν ὅ,τι τὸ καθήκον καὶ ἡ στρατιωτικὴ τιμὴ τῷ ὑπηγόρευον, β') μὲ ἔκπτωσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἔλλειψις ἐκ μέρους του, εἴτε πρὸ τῆς συνθηκολογήσεως, εἴτε κατ' αὐτήν.

200. Πᾶς στρατιωτικὸς σκοπὸς ἢ προόπτῃς, ὅστις ἐγκαταλείψει τὴν θέσιν του, χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐντολὴν (consigne) τιμωρεῖται α') μὲ θάνατον, ἐὰν εὐρίσκητο ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν· β') μὲ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν, ἐὰν, ἐκτὸς τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, εὐρίσκητο ἐπὶ χώρας εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως· γ') μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

201. Πᾶς στρατιωτικὸς σκοπὸς ἢ προόπτῃς, φωρθεὶς κοινὸς μὴ μόνος τιμωρεῖται α') μὲ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν, ἐὰν εὐρίσκητο ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν· β') μὲ φυλάκισιν ἕξ ἕως δώδεκα μηνῶν, ἐὰν, ἐκτὸς τῆς προηγουμένης

της περιπτώσεως, εὐρίσκετο ἐπὶ χώρας εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως γ') μὲ φυλάκισιν δύο ἕως ἑξ μηνῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

202. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐγκατέλιπε τὴν θέσιν του τιμωρεῖται α') μὲ θάνατον, εἰς ἃν ἐγένεεν ἡ ἐγκατάλειψις ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπικινδυνῶν β') μὲ δύο ἕως πέντε τῶν φυλάκισιν εἰς ἃν, ἐκτὸς τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, ἡ ἐγκατάλειψις ἐγένεεν ἐπὶ χώρας εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως γ') μὲ δύο ἕως ἑξ μηνῶν φυλάκισιν, εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

ΑΠ. 206 (1895). [Ὁλομέλεια] Ἐπειδὴ τὸ Α' Διαρκὲς Στρατοδικεῖον καὶ τῆς ἀποφάσεως ἐκήρυξεν ἐνόχους τοὺς ἐφίππους χωροφύλακας Α. καὶ Κ., ὅτι ἀμφότεροι τῇ 7 Σεβρίου 1894 ἐν τῇ ἔξωθεν τῆς Λαμίας δημοσίᾳ δόρῃ, κειμένη μεταξὺ τῶν χωρίων Μπεκῆ καὶ Καλύβια καὶ παρὰ τῇ ἐκεῖ μικρᾷ γαφύρᾳ, ἐντεταλμένοι τὴν συνοδίαν καὶ προσωπικὴν ἀσφάλειαν τῶν περιοδευόντων εἰς διάφορα μέρη τῆς Φθιώτιδος, χάριν ὑπηρεσίας, ἀφορώσης εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, δικαστικῶν λειτουργῶν Λαμίας Ρ. καὶ Α. ὡς καὶ τῶν γραμματέων Β. καὶ Π., ἐπιπεσούσης κατὰ τούτων τῆς ὑπὸ τὸν λήσταρχον Π. ληστρικῆς συμμορίας καὶ αἰχμαλωτιστικῆς αὐτοῦς, ἐγκατέλιπον τὴν παρὰ τοῖς εἰρημένοις δικαστικοῖς λειτουργοῖς θέσιν των, τραπέντες εἰς φυγὴν καὶ ὅτι ταῦτοχρόνως παρέβησαν τὴν ἀναθεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τῶν δικαστικῶν τούτων, μηδεμίαν μετελθόντες ἀντίστασιν ἐναντίον τῆς μνηθείσης συμμορίας κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς γενομένην ἐπίπτωσιν κατὰ τούτων πρὸς παρεμπόδισιν ἢ ματαίωσιν αὐτῆς καὶ ἐπομένως ὁρθῶς ἐφαρμόσαν τὰ ἄρθρα 202 ἐδ. γ' Στρατ. Ποιν. Νομοθ. ὡς καὶ τὰ περὶ συρροῆς ἄρθρ. 109 καὶ 110 τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου, κατεδίκασε τοὺς ἐιρημένους χωροφύλακας εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων τούτων προβλεπομένην ποινὴν ἄλλὰ τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του, ἐνῷ δέχεται ἅπαντα τ' ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά, καὶ συνεπῶς ὥφειλε ν' ἀπορρίψῃ τὴν περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησιν τῶν κατηγορουμένων κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου, οὗ ἡ ἴτην ἐδέχθη ταύτην καὶ ἠχύρωσεν ἐν μέρει τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν, ἀποφηνάμενον, ὅτι τὰ πραγματικά ταῦτα περιστατικά ἀποτελοῦσι τὰ στοιχεῖα μόνον τοῦ ἀδικήματος τῆς ἐγκαταλείψεως θέσεως, οὐχὶ δὲ τοῦ τῆς παραβάσεως τῆς στρατιωτικῆς ἐντολῆς, ἐρμήνευσαν ψευδῶς τὸν ἄρθρον 202 ἐδ. γ' Στρατ. Ποιν. Νομοθ. καὶ καταπέψαν οὕτω τὴν ἀπόφασιν ἀναιρετέαν.

Ἐὰν δὲ ὁ ἐνοχὸς εἴναι ἀρχηγὸς στρατιωτικῆς θέσεως (chef

de poste), ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν πάντοτε ὁ μέγιστος ὁροστῆς ποινῆς.

203. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐν καιρῷ πολέμου, ἐν στρατῷ ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως, ἢ ἐν φρουρίᾳ εἰς κατὰστασιν πολέμου, δὲν προσέλθῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐν περιπτώσει θορύβου (alerte) ἢ μετὰ τὴν σήμανσιν τοῦ πολεμικοῦ (générale), τιμωρεῖται μὲ ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν· ἐὰν δὲ εἶναι ἀξιωματικός, μὲ ἔκπτωσιν.

204. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις προσκληθεὶς δὲν ἔλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, ἄνευ νομίμου κωλύματος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι ἐξ μηνῶν. Ὁ ἀξιωματικός, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, δύναται νὰ τιμωρηθῇ μὲ ἔκπτωσιν.

205. Αἱ διατίξεις τῶν ἄρθρων 182, 183, 184, 186 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς, ὡς πρὸς τὴν ἀπόδρασιν καὶ τὴν ἀπόκρυψιν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ παντὸς συλληφθέντος, φυλακισθέντος ἢ ἐμπιστευθέντος εἰς τὴν φύλαξιν αὐτῶν. Εἰς πάντα δὲ ἄλλον στρατιωτικὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν εἰρημένων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου. Τὰ δὲ ἄρθρα 72, § 5 καὶ 74 § 1, καὶ 2 καὶ 76 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς ὡς πρὸς τὴν ἀπόκρυψιν ἢ διάσωσιν παντὸς ἐνόχου πλημμελήματος τινος ἢ κακουργήματος. Ἡ ἰδιότης ὁμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ θεωρεῖται πάντοτε ὡς ἰδικιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

Κεφάλαιον Γ'.

Στάσις, ἀνυποταξία καὶ ἀντίστασις.

206. Εἰς κατὰστασιν στάσεως θεωροῦνται·

α') Οἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα στρατιωτικοί, οἵτινες, τέσσαρες ἢ πλείότεροι ἡνωμένοι καὶ ἐνεργοῦντες ἐκ συμφώνου, ἀποποιοῦνται εἰς πρώτην πρόσκλησιν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν·

β') Οἱ στρατιωτικοί, οἵτινες, τέσσαρες ἢ πλείότεροι ὄντες

αποβάλλουσι τὰ ὄπλα ἄνευ ἀδείας. καὶ ἐνεργοῦσιν ἐναντίον τῶν καταγῶν τῶν ἀρχηγῶν τῶν

γ') Οἱ στρατιωτικοί, οἵτινες, ὁκτώ ἢ πλείότεροι ἡνωμένοι, ἐκπτώσιν βιαιοπραγίας δι' ὄπλων, καὶ προσκαλούμενοι ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου τῶν ἀρνούνται νὰ διαλυθῶσιν, ἢ νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν τάξιν.

Τιμωροῦνται δὲ οἱ μὲν ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τῆς στάσεως, καὶ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος στρατιωτικός, μὲ θάνατον οἱ λοιποὶ μὲ εἰρκτὴν, ἢ, ἐὰν εἶναι ἀξιωματικοί, μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου τρίτου, ἐὰν ἐγείνων βιαιοπραγίαι, ἀλλ' ἄνευ χρήσεως ὄπλων. ἅπαντες τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

207. Πᾶς στρατιωτικός ὅστις, προσταχθεὶς νὰ βαδίσῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ὅποιανδήποτε ἄλλην ὑπηρεσίαν διαταχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ὄπλων ἐπαναστατῶν, ἀποποιεῖται νὰ ὑπακούσῃ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάίρεσιν.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως, ὁ ἐνοχος ἀνυπαταξίας τοῦ τόπου εἰς κατὰστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, ἢ, ἐὰν εἶναι ἀξιωματικός, μὲ ἐκπτώσιν καὶ μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καί, ἐὰν ᾖ ἀξιωματικός, μὲ ἐκπτώσιν (ἐν ᾗ περιπτώσει καταγνωσθῇ αὐτῷ ὁ ἀνώτερος ὅρος τῆς ποινῆς).

208. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις παρὰ τὴν ἢ ἐκδίδει στρατιωτικὴν ἐντολὴν (consigne) τιμωρεῖται α') μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ, γενομένης τῆς πράξεως ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν, β') ἐὰν ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ α') ἐδαφίου ἢ πράξῃ· ἐγείνων ἐν φρουρίῳ εἰς κατὰστασιν πολέμου ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως, μὲ εἰρκτὴν, καὶ

* Τὸ τρίτον τοῦ ἐδαφίου 207 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΥ'ΕΕ'.

εἰς ἰδίᾳς ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις, μὲ δημόσια ἔργα δύνῃ πεντε ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ἐνοχος εἶναι ἀξιοματικός, μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν, γ') μὲ φυλάκισιν δύνῃ μηνῶν ἕως τριῶν ἐτῶν, καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

209. Πᾶς στρατιωτικός, κηρυχθεὶς ἐνοχος βίας δι' ὅπλα κατὰ σκοποῦ ἢ προόπτου, τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Ἐὰν βιαιοπραγίαι ἐξετελέσθησαν κατὰ τοῦ σκοποῦ ἢ προόπτου ἄνευ ὀπλων, ἀλλ' ὑφ' ἐνὸς στρατιωτικοῦ βοηθουμένου ἢ δύνῃ ἢ πλειόνων ἄλλων, οἱ ἐνοχοὶ τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν. Ἐὰν δέ τις τούτων εἶναι ἀξιοματικός, μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύνῃ ἕως πέντε ἐτῶν. Ἐὰν αἱ βιαιοπραγίαι ἐξετελέσθησαν παρ' ἐνὸς μόνον ἀόπλου στρατιωτικοῦ, τιμωρεῖται οὗτος ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν φυλάκισιν.

Τιμωρεῖται μὲ ἕξ ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν πᾶς στρατιωτικός, ὅστις προσβάλλει σκοπὸν τινα διὰ λόγου, κινήσεως ἢ ἀπειλῶν.

210. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐκτελέσει βιαιοπραγίαν ἐπὶ προμελέτης κατὰ τοῦ ἀνωτέρου του, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάϊρεσιν.

211. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον πᾶσα βιαιοπραγία πρὸς ἄνθρωπον ὑπὸ στρατιωτικοῦ ὑπὸ τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ ἀνωτέρου του.

212. Αἱ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐνεκα ὑπηρεσίας βιαιοπραγίαι στρατιωτικοῦ τινος κατὰ τοῦ ἀνωτέρου του, τιμωροῦνται μὲ θάνατον.

Ἐὰν ὅμως αἱ βιαιοπραγίαι δὲν ἐξετελέσθησαν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐνεκεν τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται ὁ ἐνοχος, ἐὰν μὲν ἦν ἀξιοματικός, μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν καὶ ἐκπτώσιν, (ἐν ἡ περιπτώσει καταγνωσθῇ αὐτῷ ποινὴ ἀνωτέρων δύο ἐτῶν) μὲ εἰρκτὴν δὲ ἡ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν ἐτῶν, ἐὰν ἦν ὑπαξιοματικός ἢ στρατιώτης.

213. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐνεκα τῆς ὑπηρεσίας ἐξυθώσῃ τὸν ἀνωτερόν του προφορικῶς

* Τὸ δευτέρον ἐδάφιον τοῦ ἀρθρου 212 καὶ ὁλόκληρον τὸ ἀρθρον 213 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιηθῇ ὑπὸ Νόμου ΑΥΕΕ'.

γράφως ἢ διὰ κινήματων ἢ ἀπειλῶν, τιμωρεῖται, ἐὰν ὁ ἔνοχος ᾖ ἀξιομαχικός, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους καὶ ἐκπτώσιν, (ἐν ἣ περιπτώσει καταγνώσθῃ αὐτῷ ποινὴ ἀνω-
τα τῶν τριῶν ἐτῶν) μὲ εἰρκτὴν δὲ ἢ φυλάκισιν τοῦλάχιστον
ἑνὸς ἐτῶν, ἐὰν ᾖ ὑπαξιομαχικός ἢ στρατιώτης.

Ἐὰν ὁμοίως αἱ ἐξυθρίσεις δὲν ἐγένοντο κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν
ἐνεκεν τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἔνοχος τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦ-
λάχιστον ἑξ μηνῶν.

214. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις προσβάλλει βιαίως τὴν ἔνο-
χον δύναμιν, ἢ τοὺς ὑπηρετάς τῆς ἀρχῆς, ἐνῷ οὗτοι ἐνε-
ργοὶ τὰ καθήκοντά των πρὸς ἐκτέλεσιν νόμου τινός, Διατάγ-
ματος ἢ διαταγῆς τῆς ἀρχῆς, ἐντάλματος συλλήψεως ἢ φυ-
λάξεως ἢ ἀποφάσεως τινός, ἢ ὅστις κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτω-
σιν ἀντιστάθῃ διὰ βίας εἰς αὐτούς, τιμωρεῖται ὡς ἔνοχος ἀντι-
στάσεως μὲ φυλάκισιν δύο ἕως ἑξ μηνῶν· ἐὰν δὲ ἡ προσβολὴ
ἢ ἀντίστασις ἐπράχθῃ μεθ' ὀπλῶν, μὲ φυλάκισιν ἑξ μηνῶν
καὶ δύο ἐτῶν.

Ἐὰν ἡ προσβολὴ ἢ ἡ ἀντίστασις ἐπράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ
ἐπὶ ὁμίᾳ ἄνευ ὀπλῶν στρατιωτικῶν, οἱ ἔνοχοι αὐτῆς τιμω-
ροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν· μὲ εἰρκτὴν δὲ, ἐὰν
ἐπράχθῃ ἐνόπλιως.

Γενομένης τῆς ἀντιστάσεως ὑπὸ ὁκτώ τοῦλάχιστον στρα-
τιωτικῶν ἐνόπλιων, οἱ ἔνοχοι αὐτῆς τιμωροῦνται κατὰ τὸν §
5 § τοῦ 206 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ποινῆς ἐπιβάλλεται πάντοτε εἰς τοὺς
ἀρχηγούς ἢ ὀδηγούς, καὶ εἰς τὸν ἔχοντα ἀνώτερον βαθμὸν
στρατιωτικόν.

215. Πᾶς ἀξιομαχικός, ὅστις ἐνεργουμένης στάσεως ἢ ἀντι-
στάσεως στρατιωτικῶν, εὐρεθεὶς παρὼν δὲν πράξει πᾶν τὸ
ἐκ αὐτοῦ πρὸς ἐμπόδισιν ἢ κατὰπαυσιν αὐτῆς, τιμωρεῖται
καθαίρεσιν.

Κεφάλαιον Δ'.

Κατάχρησις τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας.

216. Πᾶς στρατιωτικός ἀρχηγός, ὅστις ἄνευ προσκλήσεως

(provocation), διαταγῆς ἢ ἀδείας (autorisation) ἐνεργήσει ἀμέσως ἢ δι' ἄλλου ἔνοπλον ἐπίθεσιν κατὰ στρατευμάτων ἢ ὑπηκόων συμμάχου ἢ οὐδετέρου δυνάμεως, τιμωρεῖται θάνατον. Μ' ἐκπτώσιν δέ, πᾶς στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς ὁ ἄνευ προσκλήσεως, διαταγῆς ἢ ἀδείας ἐνεργήσει ὁποιαδήποτε ἐχθροπραξίαν ἐπὶ οὐδετέρου ἢ ἐπὶ συμμάχου χώρας.

217. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀρχηγός, ὅστις παρατείνει ἐχθροπραξίαν, ἀφοῦ τῷ κοινοποιθῇ ἐπισήμως ἡ εἰρήνη, ἡ νικῇ ἢ ἡ μερικὴ ἀνακωχὴ ὅπλων, τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

218. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἀναλαμβάνει ἀρχηγίαν ἄνευ διαταγῆς ἢ νομίμου αἰτίας, ἢ διατηρεῖ αὐτὴν ἐναντὶ τῶν διαταγῶν τῶν ἀρχηγῶν του, τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

219. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως νομίμου ἀμύνης ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου τινός ἢ τῆς συναθροίσεως τῶν φευγόντων (ralliment des fuyards) ἢ τῆς ἀνάγκης νὰ παύσῃ τὴν διαρπαγὴν ἢ τὴν καταστροφὴν, κτυπᾷ τὸν κατώτερόν του τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν.

Κεφάλαιον Ε'.

Φυγοστρατεία, λειποταξία καὶ αὐτομολία.

Α'.

Φυγοστρατεία.

* **220.** Θεωρεῖται ὡς φυγόστρατος καὶ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς κληρωτός, ἐθέλων ὑποκαταστάτης ἢ ἐφεδρος, ὅστις, γενόμενος δεκτὸς διὰ τὴν πηρεσίαν τοῦ στρατοῦ καὶ κατὰ ταχθεὶς παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ γραφείου, δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὸ σῶμά του ἐντὸς ὀκτὴ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης αὐτῷ πρὸς προσέλευσιν, ἐν καὶ δὲ πολέμου μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους.

* **221.** Θεωρεῖται ὡς λειποτάκτης εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

* Ἐὰ ἄρθρα 220 καὶ 221 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν Νόμου ΑΥΞΕ'.

α') Πᾶς ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης ἀπὼν ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ σώματος, ἀποσπάσματος ἢ καταστήματος, εἰς ὃ ἀνήκει μετὰ παρέλευσιν ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς βεβαιωμένης ἀπουσίας του, ἐὰν δὲ δὲν συνεπλήρωσε τριῶν μηνῶν ὑπηρεσίαν, μετ' ἀπουσίαν ἑνὸς μηνός.

β') Πᾶς ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης ὁδοιπορῶν μεμονωμένως ἀπὸ ἑνὸς σώματος εἰς ἄλλο, ἢ τοῦ ὁποίου ἡ ἀδεία ἔληξε καὶ δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὸ σῶμά του μετὰ δεκαπέντε μὲν ἡμέρας, ἐὰν συνεπλήρωσε τρίμηνον ὑπηρεσίαν, ἄλλως μετὰ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσδιορισθείσης ἡμέρας τῆς ἐπιστροφῆς του ἢ τῆς πρὸς ὃν ὅρον μεταβάσειώς του.

Ἐπίδημος γνωμοδότησις Εἰσαγγελέως 'Αρ. Πάγου Δημ. Τσιθανασοπούλου

Τὸ τεθὲν μοι ζήτημα εἶναι, ἐὰν στρατιωτικὸς τις, καταδικνόμενος ἐπὶ λειποταξίᾳ καὶ ἐθελουσίως προσελθὼν ἢ συλληφθεὶς λειποτακτικῇ καὶ αὐθις, δύναιται νὰ τεθῇ ὑπὸ ποινικὴν καταδίωξιν κατὰ συρροήν καὶ διὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ λειποταξίαν; Φρονῶ ὅτι δὲν δύναται, διότι κατὰ τὸν ἄρθρον 221 Στρατ. Ποιν. Νομοθ. θεωρεῖται ὡς λειποτάκτης εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὁ ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης, ἐὰν συντρέξωσι πάντες οἱ ὅροι τοῦ ἁρθροῦ τούτου, ἤτοι α') νόμιμος κατάταξις ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρέωσως πρὸς τὸ Κράτος β') ἀπουσία ἄνευ ἀδείας ἐκ τοῦ σώματος, ἀποσπάσματος ἢ καταστήματος ἢ ὑπέροχσις τοῦ χρόνου τῆς ἀδείας, καὶ γ') παρέλευσις τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένης πρὸς μεταμέλειαν προθεσμίας. Ὁ χρόνος τῆς λειποταξίας δὲν λογίζεται ὡς χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ δὲ λειποτάκτης μετὰ τὴν προσέλευσιν ἢ συλληψιν δὲν συνεχίζει τὴν ἐν τῷ σώματι, εἰς ὃ ἀνῆκεν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ παραδίδεται εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην καὶ παραμένει ὑπόδικος μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς λειποταξίας τὴν δὲ στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει μετὰ τὴν ἀθώωσιν ἢ τὴν ἐκτίσιν τῆς ἐπανορθωτικῆς ποινῆς. Ἀποδιδράσκων ὅθεν κατὰ τὸν τῆς ὑποδικίας χρόνον, δὲν διαπράττει νέαν λειποταξίαν, διότι ἐλλείπουσιν οἱ προμνησθέντες ὅροι, ἀλλ' ἐπιβαρύνει τὴν θέσιν του καὶ καθίσταται κατὰ τὰς περιστάσεις ἐνοχὸς ἐτέρου ἀδικήματος. Ἐν τοῖς τοῖς, ἀγνοῶν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὑμῶν μνημονευμένης διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, τῆς ἐπιτρεψάσης εἰς τοὺς ἐν καιρῷ πόλεμου λειποτακτήσαντας ν' ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν, κρίνῃ ἢ δώσωσι λόγον ἐπὶ τῇ λειποταξίᾳ, δὲν δύναμαι νὰ κρίνω ὅποιαν ἐπύρροην ἔχει αὕτη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, δὲν εἶναι δὲ πραγματικόν τὸ ζήτημα, ἂν ἢ διαταγὴ αὕτη ἐστηρίζετο εἰς τὸν νόμον καὶ ἐπομένως δὲν ἠδύνετο ν' ἀμφισβητηθῇ ἢ ὑποχρέωσις πρὸς τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν. Ἄν νόμιμος

ἥτο ἡ ὑπηρεσία αὕτη, ἀναντιρρήτως πρόκειται περὶ νέας λειποταξίας διότι ἡ πρώτη ἀποτελέσθη ἅμα τῇ ἐκτελέσει αὐτῆς καὶ δὲν πρόκειται περὶ συνεχοῦς ἐγκλήματος, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Haus, ἣν παραδέχονται ὡς ὀρθήν.

222. Πᾶς ὑπαξιωματικὸς ἡ στρατιώτης ἑνοχος λιποταξίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τιμωρεῖται ἐν εἰρήνῃ μὲν μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἐν πολέμῳ δὲ ἡ ἐν φρουρίῳ εἰς κατὰστασιν πολέμου, ἡ εἰς χώραν εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως μετὰ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς μὲν φυλακίσεως δὲν εἶνε κατώτερος τῶν δύο ἐτῶν, τῶν δὲ δημοσίων ἔργων τῶν τριῶν ἐτῶν εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.

α') Ἐὰν ὁ λειποτάκτης ἔλαθε μετ' ἑαυτοῦ ἐν ἐκ τῶν ὅπλων τοῦ ἡ μέρους τῆς ἀποσκευῆς του ἡ τὸν ἵππον του·

β') Ἐὰν διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐλειποτάκτησεν, ἐπιφυλακτομένων τῶν περιπτώσεων τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 200 καὶ 202 τοῦ παρόντος νόμου.

γ') Ἐὰν ἐλειποτάκτησε καθ' ὑποτροπὴν.

223. Πᾶς ἀξιωματικὸς, ἀπὸν ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ τῆς ἐπισταθμίας αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας, πλεον τῶν ἐξ ἡμερῶν, ἡ μετὰ ἐμφανιζόμενος αὐτόθι 15 ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας του, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους, ἐπιφυλακτομένων τῶν διατάξεων τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου (14 Ἀπρλ.) 1851 ὑπὸ στοιχ. ΡΟΗ' περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ νόμου.

Ἐὰν ἐκ παρακλήσεως τὸ σῶμά του ἡ τὴν ἐπισταθμίαν του ἐν φρουρίῳ εἰς κατὰστασιν πολέμου, ἡ ἐν χώρᾳ εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως, θεωρεῖται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερομένων προθεσμιῶν, ὡς λειποτάκτης, καὶ τιμωρεῖται μετὰ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

224. Ἐν καιρῷ πολέμου αἱ προθεσμίαι τῶν ἄρθρων 221 καὶ 223 ἐλττοῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ.

Γ'.

Λειποταξία εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

225. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις διαβῇ ἄνευ ἀδείας τὰ Ἑλληνικά ὄρια, ἢ ὅστις παραιτήσῃ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὸ σῶμα, εἰς ὃ ἀνήκει, καθίσταται ἔνοχος λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς βεβαιωμένης ἀπουσίας του. Ἐὰν δὲ μεταβῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπ' ἀδεία, ἢ δι' ὑπηρεσίαν, μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀδείας του ἢ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς κοινοποιηθῇ αὐτῷ ἀρμοδίως ἢ ἐπὶ ἀνγκλήσεώς του διαταγὴ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

226. Πᾶς ὑπαξιωματικός ἢ στρατιώτης, ὅστις καταστῇ ἔνοχος λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν ἡ λειποταξία ἐπράχθῃ ἐν εἰρήνῃ, μὲ δημοσία ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν. ἐὰν δὲ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν φρουρίῳ εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατάστασιν ἐνόπλου στάσεως, μὲ εἰρκτὴν.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ποινῆς δὲν καταβιβάζεται, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ὑπὸ τὰ τρία ἔτη, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὑπὸ τὰ ἑπτὰ εἰς τὰς ἐξῆς περιστάσεις·

α') Ἐὰν ὁ λειποτάκτης ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐν ἑκ τῶν ὅπλων του, ἢ μέρος τῆς ἀποσκευῆς του, ἢ τὸν ἵππον του·

β') Ἐὰν ἐλειποτάκτησε διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 200 καὶ 202 ὀριζομένων·

γ') Ἐὰν ἐλειποτάκτησε καθ' ὑποτροπὴν.

227. Πᾶς ὑπαξιωματικός ὅστις καταστῇ ἔνοχος λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν καὶ ἑκπτώσιν (ἐν ἣ περιπτώσει καταγνωσθῇ αὐτῷ ποινὴ ἀνωτέρα τῶν τριῶν ἐτῶν) ἐὰν ἡ λειποταξία ἐπράχθῃ ἐν εἰρήνῃ, καὶ μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ ἐὰν ἡ λειποταξία ἐπράχθῃ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν φρουρίῳ εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατάστασιν ἐνόπλου στάσεως.

Δ'.

Αὐτομολία ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐχθροῦ λειποταξία.

228. Πᾶς στρατιωτικὸς ἢ προσκολλημένος εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ, ὅστις ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ ἀνωτέρου τοῦ μεταβῇ εἰς τὸν ἐχθρὸν ἢ εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, ἢ διαβῇ τὰ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοῦ, εἰς ὃν αὐτός ἀνήκει, ὁρισθέντα ὅρια κατὰ τὰ μέρη δυνάται νὰ κοινωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῶν ἐπαναστατῶν, ἢ ὅστις ἐξέρχεται φρουρίου ἢ χώρας πολιορκουμένων ἀποκλεισμένων ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ φρουρίου ἢ τῆς χώρας, θεωρεῖται ὡς ἐνοχος αὐτομολίας εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ τιμωρεῖται μετὰ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαίρεσιν.

229. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ λειποτακτής εἰς τὴν παρουσίᾳ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῶν ἐπαναστατῶν τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ.

Ε'.

Γενικαὶ περὶ φυγοστρατείας, λειποταξίας καὶ αὐτομολίας διατάξεις.

230. Λειποταξία ἢ αὐτομολία πρᾶχθεῖσα ἐκ συνεννοήσεως ὑπὸ τριῶν ἢ πλειόνων στρατιωτικῶν θεωρεῖται ὡς ἐκ συστάσεως γενομένη.

231. Τιμωρεῖται μετὰ θάνατον·

α') Ὁ ἐνοχος ἐκ συστάσεως λειποταξίας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐχθροῦ·

β') Ὁ ἀρχηγὸς ἐκ συστάσεως λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ ἀρχηγὸς ἐκ συστάσεως λειποταξίας εἰς τὸ ἐσωτερικόν τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν εἴναι ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης μετὰ φυλάκισιν, ἐὰν δὲ εἴναι ἀξιωματικὸς μετὰ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ ἐνοχος ἐκ συστάσεως λειποταξίας

ποταξίας ἢ αὐτομολίας, τιμωρεῖται μὲ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 221—229 ὀριζομένης ποινῆς.

232. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις προκαλεῖ ἢ διευκολύνει τὴν λειποταξίαν, τιμωρεῖται μὲ τὴν κατὰ τοῦ λειποτάκτου ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν τοῦ παρόντος κεφαλαίου ὀριζομένην ποινήν.

Πᾶς μὴ στρατιωτικός ἢ μὴ ἐξομοιούμενος μὲ στρατιωτικόν, ὅστις δὲν ἀποπλανᾷ μὲν στρατιωτικούς ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῶν ἐπαναστατῶν, προκαλεῖ ὁμῶς ἢ διευκολύνει τὴν λειποταξίαν, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν.

233. Ὅστις ἐν γνώσει ἀπέκρυψεν ἢ ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του φυγόστράτην τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἕξ ἡμερῶν ἕως ἕξ μηνῶν, ἢ μὲ 100 ἕως 500 δραχμῶν χρηματικὴν ποινήν.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινήν τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐν γνώσει διευκόλυνε τὴν φυγὴν ἢ ἀποδρασιν φυγοστράτων, καὶ ὅστις ἐν γνώσει ἢ ἐπίτηδες ἐμπόδισεν ἢ ἐθράδυνε τὴν ἀναχώρησιν τῶν νεοσυλλέκτων κληρούχων.

Ἐάν ὁ ἐνοχος εἶναι δημόσιος, δημοτικός ἢ ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ προσέτι μὲ 200 μέχρι 1000 δραχμῶν χρηματικὴν ποινήν.

Αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

Κεφάλαιον ΣΤ'.

*Πώλησις, καταράλωσις, ἐνεχυρίασις καὶ ἀποκρύψις
πραγμάτων στρατιωτικῶν.*

234. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις πωλεῖ τὸν ἵππον του, μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ὀπλισμοῦ του, τῆς ἀπσκευῆς του, τῆς κλινωστρωμνῆς του, πολεμοφόδια ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο πρᾶγμα εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἕως πέντε ἐτῶν.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινήν τιμωρεῖται πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐν γνώσει ἀγοράσῃ ἢ ἀποκρύψῃ τι τῶν εἰρημένων πραγμάτων.

Ἐάν δὲ πρόκηται περὶ πραγμάτων τοῦ ἱματισμοῦ του τι-

μωρεῖται εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους.

235. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις κατακρατεῖ δι' ἑαυτόν, ἀναλίσκει, ἢ δὲν πωλεῖ μὲν, παραχωρεῖ ὅμως εἰς ἄλλους ἐπὶ δικαιοῦμαι ἰδιοκτησίας. ὅπλα, πολεμοφόδια ἢ ἄλλα πράγματα εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ὅστις ἀθωωθῇ μὲν τῆς ἐνεκα λειποταξίας ἢ αὐτομολίας κατηγορίας, δὲν παρυσιάζει ὅμως τὸν ἵππον, τὰ ὅπλα ἢ τὰ πράγματα, ὅσα μετ' ἑαυτοῦ ἔλαβε, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

236. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐνεχυριάζει μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ὅπλισμοῦ του, τῆς ἀποσκευῆς του, τῆς κλινοστρωμνῆς του ἢ ἄλλου τινὸς πράγματος εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν δ' ἐνεχυριάσῃ πράγματα τοῦ ἱκτισμοῦ του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ ἐβδομάδων ἕως ἐξ μηνῶν.

237. Ὅστις ἀγοράσῃ, ἀποκρύψῃ ἢ δεχθῇ εἰς ἐνέχυρον ὅπλα, πολεμοφόδια, στρατιωτικὸν ἱκτισμόν, κλινοστρωμνὴν ἢ ἄλλο στρατιωτικὸν πρᾶγμα, ἐὰν ἢ πώλῃσιν τῶν πραγμάτων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμαδίου δικαστηρίου, εἰ μὲν εἶναι στρατιωτικός, μὲ τὴν ποινὴν τοῦ αὐτουργοῦ, εἰ δὲ μὴ, μὲ ποινὴν ἡλαττωμένην κατὰ τὸ ἥμισυ, οὐδέποτε ὅμως καὶ ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον δρον αὐτῆς.

ΑΠ. 148 (1892). Ἐπειδὴ τὸ πλημμελειοδικεῖον χρηρῆσαν ἐνόχους τοὺς κατηγορουμένους, ὅτι ἐν γνώσει ἡγόρασαν παρ' ἀγνώπτων στρατιωτῶν τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα πράγματα, ἅτινα πάντα ἀνήκον εἰς τὸν Δημόσιον, ἐπωλήθησαν δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν ἀγνώπτων στρατιωτῶν, εἰς οὓς ταῦτα ἐνεπιστεύθησαν διὰ τὴν στρατιωτικὴν τῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὧν ἢ πώλῃσιν δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν, καὶ καταδικάσαν τὸν μὲν Κ. εἰς φυλάκισιν 7 μηνῶν, τοὺς δὲ Μ. καὶ Ι. εἰς 50 ἡμερῶν καὶ τὸν Κ. εἰς δύο μηνῶν φυλάκισιν, ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τὰ ἀρθρα 234 καὶ 237 στρατ. ποιν. νομοθ., διότι κατὰ μὲν τὸ ἀρθρον 234 προκειμένου περὶ μέρους ἢ ὅλου τοῦ ὅπλισμοῦ, ἐὰν στρατιωτικός πωλῇ ταῦτα τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἱκτισμοῦ του μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους κατὰ δὲ τὸ ἀρθρ. 237 ἐὰν πολίτης ἀγοράσῃ κλπ. τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα πράγματα, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ αὐτουργοῦ ἡλαττωμένην

κατὰ τὸ ἥμισυ, οὐδέποτε ὁμως καὶ ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον αὐτῆς. Ὅθεν τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἔπρεπεν ἐρμηνεύον τὸν νόμον καὶ ἐφαρμόζον αὐτὸν ὁρθῶς, νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὴν τοῦλάχιστον εἰς μὲν τὸν πρῶτον τῶν κατηγορουμένων ἐνὸς ἔτους, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν, καὶ οὐχὶ ὡς ἐσφαλμένως ἔπραξεν, ἐπιβαλὼν ποινὴν κατωτέραν τοῦ ἐλαχίστου τούτου ὅρου, ἀφοῦ τὸ 237 δὲν τιμωρεῖ διὰ ποινῆς ἡλαττωμένης κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου αὐτῆς, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς, οὐδέποτε ὁμως καὶ ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον αὐτῆς. Ἄρα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφαις ἐστὶν ἀναιρετέα, γινομένης τῆς περὶ τούτου αἰτήσεως τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως, (407 § 14 Ποιν. Δικονομίας).

Κεφάλαιον Ζ'.

Κλοπή, ὑπεξαίρεσις καὶ ληστεία.

238. Ἡ κλοπὴ καὶ ἡ ὑπεξαίρεσις τῶν εἰς τὸ Κράτος ἀνηκόντων ὄπλων καὶ πολεμοφοδίων, χρημάτων τοῦ συσσιτίου ἢ τῆς μισθοδοσίας, ἢ χρημάτων ἢ πραγμάτων οἰωνδήποτε, ἀνηκόντων εἴτε εἰς τὸ Κράτος εἴτε εἰς στρατιωτικούς, πραχθεῖσα ὑπὸ στρατιωτικῶν, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν.

Ἡ τῶν εἰρημένων ὄπλων, πολεμοφοδίων, πραγμάτων καὶ χρημάτων ὑπεξαίρεσις πραχθεῖσα ὑπὸ στρατιωτικῶν ὑπολογων, ἢ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας ὑπαλλήλων, διαπεπιστευμένων τὴν φύλαξιν, διαχειρίσιν, διανομὴν ἢ παράδοσιν αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ.

Ὑπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἡ ποινὴ δύναται κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ πρώτου ἐδάφειου, νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν, κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου ἐδάφειου εἰς εἰρκτὴν. Ὁ καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ἀξιωματικὸς τιμωρεῖται προσέτι καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις πράξει κλοπὴν κατὰ πολίτου, παρ' ᾧ καταλύει, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν. Ὑπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν.

Αἱ περὶ κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως καὶ ληστείας διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς πράξεις, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ προηγούμενα ἐδάφια, ὅσάκις. Ἔνεκα τῶν

συνοδοουσῶν αὐτάς περιστάσεων, αἱ ἐν τῷ κοινῷ ποινικῷ νόμῳ διαλαμβανόμεναι ποιναὶ εἶναι βαρύτεραι παρὰ τὰς ἐριζομένας ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ.

239. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις γυμνώσει πληγωμένον, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, μὲ θάνατον δέ, ἐὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῷ ἐπιφέρῃ καὶ ἄλλην πληγὴν.

Κεφάλαιον Η'.

Διαρπαγή, φθορὰ ἔγξης ιδιοκτησίας καὶ καταστροφὴ οἰκοδομῶν.

240. Ἐὰν τρεῖς ἢ πλείονες στρατιωτικοὶ ἠνωμένοι διαρπάσῃ, φθείρῃσιν, ἢ βλάβῃσιν τροφίμα, ἐμπορεύματα ἢ πράγματα, πᾶς τῶν συνενόχων τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν. Ἐὰν δὲ ἐκτελέσῃσιν τὴν πράξιν μεθ' ὀπλων ἢ διὰ βίας, διὰ ρήξεως θυρῶν ἢ ἐξωτερικῶν περιφραγμάτων, ἢ διὰ βίας κατὰ προσώπων, οἱ μὲν ἀρχηγοί, ὀδηγοί, καὶ οἱ ἔχοντες ἀνώτερον βαθμὸν στρατιωτικοί, τιμωροῦνται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν, οἱ δὲ λοιποὶ συνένοχοι μὲ πρόσκαιρα δεσμά.

Ἰπαρχουσῶν ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἡ θανατικὴ ποινὴ μεταβάλλεται εἰς πρόσκαιρα δεσμά, τὰ δὲ πρόσκαιρα δεσμά εἰς εἰρκτὴν, καὶ ἡ εἰρκτὴ εἰς φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν· ὁ ἀξιώματικός ὅμως τιμωρεῖται πάντοτε καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

241. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως πυρπολήσῃ δι' ὁποιοῦδήποτε τρόπου ἢ καταστρέψῃ δι' ἐκρήξεως ὑπονόμου κτίρια, οἰκοδομάς, στρατιωτικὰ ἔργα, ἐργοστάσια, ἀποθήκας, ναυπηγεῖα, πλοῖα ἢ λέμβους πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν. Ἰπαρχουσῶν δὲ ἰδικιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ πρόσκαιρα δεσμά ἢ μὲ εἰρκτὴν.

242. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως καταστρέψῃ ἢ φθείρῃ δι' ἄλλων μέσων ἢ τοῦ πυρός καὶ τῆς δι' ὑπονόμου ἐκρήξεως, κτίρια οἰκοδομάς, στρατιωτικὰ ἔργα, ἐργαστήρια, ἀποθήκας, ναυπηγεῖα, πλοῖα ἢ λέμβους πρὸς χρῆ-

σιν τοῦ στρατοῦ, τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμά, ὑπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ εἰρκτὴν ἢ μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν, καὶ μὲ ἔκπτωσιν, ἐὰν ὁ ἔνοχος εἶναι ἀξιωματικός.

243. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις δολίως καταστρέφει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλου ἀμυντικὰ μέσα, τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὕλικου τοῦ πολέμου, προμηθείας ὀπλων, ζωοτροφιῶν, πολεμοφοδίων, ὕλικου στρατοπεδεύσεως, ἀποσκευῆς ἢ ἱματισμοῦ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν, ἐὰν ἔπραξε τὴν καταστροφὴν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, ἄλλως δὲ μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ.

244. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως καταστρέφει ἢ θραύσει ὀπλα, ὕλικὸν στρατοπεδεύσεως, στρατωνισμοῦ (casernement), ἀποσκευῆς ἢ ἱματισμοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὸ Κράτος, εἴτε τὰ πράγματα ταῦτα τῷ διεπιστεύεσθαι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, εἴτε τὴν χρῆσιν αὐτῶν εἶχον ἄλλοι στρατιωτικοί, ἢ ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως πηρώσει ἢ θανατώσει ἵππον ὑποζύγιον ἢ ἀχθοφόρον κτῆνος τῆς χρήσεως τοῦ στρατοῦ, τιμωρεῖται μὲ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ἔνοχος εἶναι ἀξιωματικός, μὲ ἔκπτωσιν ἢ μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Ὑπαρχουσῶν ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἡ ποινὴ εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις μεταβάλλεται εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν.

245. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως καταστρέφει, καύσει ἢ σχίσει κατάστιχα (registres) σχέδια πρωτότυπα (minutes) ἢ πρωτότυπα ἔγγραφα στρατιωτικῆς τινος ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν. Ὑπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν, καὶ μὲ ἔκπτωσιν, ἐὰν ὁ ἔνοχος εἶναι ἀξιωματικός.

Κεφάλαιον Θ'.

Πλαστογραφία κατὰ τὴν στρατιωτικὴν διαχείρισιν.

246. Πᾶς στρατιωτικός, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς

ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις ἐν γνώσει ἐγγράφει εἰς τοὺς ἐλέγχους, εἰς τὰς καταστάσεις τῆς δυνάμεως ἢ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀριθμὸν ἀνδρῶν, ἵππων ἢ παρουσίας ἡμερῶν, ἀνώτερον τοῦ πραγματικοῦ, ἢ ἐν γνώσει αὐξήσει τὸ ποσὸν τῶν καταναλώσεων ἢ πράξει ὅποιανδήποτε ἄλλην πλαστογραφίαν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς του, τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρον δεσμὰ. Ὑπαρχουσῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἡ ποινὴ μεταβάλλεται εἰς εἰρκτὴν ἢ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν. Κατὰ πᾶσαν δὲ περίπτωσιν ὁ ἐνοχὸς ἀξιωματικὸς τιμωρεῖται καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

247. Πᾶς στρατιωτικὸς, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνὴκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις ἐν γνώσει μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ψευδῇ μέτρᾳ ἢ σταθμῷ, τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν, ἐὰν δὲ εἴναι ἀξιωματικὸς καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

248. Πᾶς στρατιωτικὸς, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνὴκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις παραποιήσῃ τὰς σφραγίδας, τὰ σήμαντρα (timbres) ἢ ἄλλα στρατιωτικὰ σημεῖα (marques) ἐκ τῶν ὠρισμένων νὰ τεθῶσιν εἴτε ἐπὶ ἐγγράφων ἐπισήμων ἀφορώντων τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, εἴτε ἐπὶ πραγμάτων ἢ ἀντικειμένων ὁποιαυδήποτε ἀνηκόντων εἰς τὸν στρατόν, ἢ ὅστις ἐν γνώσει κάμει χρῆσιν τῶν παραποιημένων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν.

249. Πᾶς στρατιωτικὸς, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνὴκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις κάμνει χρῆσιν δολίως τῶν γνησίων σφραγίδων, σημάτων ἢ σημείων τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἔρθρον ἀναφερομένων, πρὸς βλάβην τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους, ἢ στρατιωτικοῦ τινος, τιμωρεῖται μὲ καθαίρεσιν.

Κεφάλαιον I'.

Δωροδοκία, συμμέθεξις εἰς πράγματα μὴ συμβιβαζόμενα μετὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καταπίσεις, ἀπιστία καὶ νόθευσις κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ διαχείρισιν.

250. Τὰ ἄρθρα 456—460 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς, τοὺς στρατιωτικούς διαχειριστάς ἢ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν. Ὁσάκις δὲ ὁ νόμος ἐπιβάλλει ποινὴν φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, προστίθεται εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ποινὴ τῆς ἐκπτώσεως.

251. Πᾶς στρατιωτικὸς ἰατρός, ὅστις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθήκοντων του, καὶ πρὸς χάριν ἄλλου βεβαιοῖ ψευδῶς ἢ ἀποκρύπτει τὴν ὑπαρξίν νόσου ἢ ἀνικανότητός τινος (*infirmité*), τιμωρεῖται μετ' ἐνὸς ἕως τεσσάρων ἐτῶν φυλάκισιν. Ὑπαρχουσῶν δὲ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, καὶ μετ' ἐκπτώσιν.

Ἐὰν ὅμως κατὰ εἰρημένην περίπτωσιν ὁ ἰατρός ἐδέχθη ὑποσχέσεις, ἢ δῶρα, τιμωρεῖται μετ' εἰρκτῆν. Πᾶς δὲ ὅστις ὑπόσχεται ἢ δίδει τοιαῦτα δῶρα, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλοῦ τοῦ δοθέντος ἢ προσενεχθέντος δώρου, ἢ, μὴ ἐπιδεχομένου τούτου ἐκτίμησιν εἰς χρήματα, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

252. Τιμωρεῖται μετ' πρόσκαιρα δεσμὰ πᾶς στρατιωτικὸς, στρατιωτικὸς διαχειριστής, καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν.

α) Ὅστις ἐμπορεῖται τὰς περὶ χορηγίας διαταγὰς του, τὰ ἐντάλματα, τὰς ἐγκρίσεις δαπανῶν, τὰς ἐξελέγξεις ἢ τακτοποιήσεις λογαριασμῶν.

β) Ὅστις, πρὸς ἴδιον ὄφελος ἐνεργεῖ κρατήσεις, προκαφείρας ἢ ζητεῖ ἐκπτώσεις ἢ πληρωμάς, εἴτε ἐκ τῶν κεφαλαίων, χρημάτων, τροφίμων, ἢ πραγμάτων, τῶν ὁποίων ἔχει τὴν διαχείρισιν ἢ τὴν φύλαξιν εἴτε λόγῳ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀγρῶν ἢ τῶν πωλήσεων, μετ' ἐνὸς ὅποιος εἶναι ἐπιφορτισμένος.

γ) Ὅστις ἐξ ἰδιοτελείας εἰσπράττει φόρους, δασμούς, τέλη,

δικαιώματα χαρτοσήμων, δικαστικά ἐξόδα, πληρωμὰς, μισθοὺς, ἢ ἀποδοχάς, ἐν γνώσει ὧν ὅτι δὲν ὀφείλονται παντάπασι, ἢ ὅτι δὲν ὀφείλονται κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην παρ' αὐτοῦ ποσότητα.

δ') Ὅστις λαμβάνει ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως, ὅποιονδήποτε ὄφελος εἰς πράξεις, κατακυρώσεις, ἐργολαβίας, ἢ ἄλλας ἐπιχειρήσεις, τῶν ὁποίων ἔχει καθ' ὁλοκληρίαν, ἢ ἐν μέρει τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν, ἐπιτήρησιν, ἐξέλεγχιν, ἢ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ δικτάκης.

Ὑπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν ἢ μὲ δύο ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν καὶ μὲ ἐκπτώσιν, ἐὰν ὁ ἐνοχος εἶναι ἀξιοματικός.

253. Πᾶς στρατιωτικός, στρατιωτικός διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις κάμει χρῆσιν πρὸς ἴδιον ὄφελος ὑλικοῦ, κεφαλαίων (fonds) ἢ χρημάτων ἀνηκόντων εἰς κράτος ἢ εἰς τοὺς στρατιωτικούς, ἢ πρὸς ἴδιον ὄφελος ἐμπορεύεται αὐτά, τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν.

254. Τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, πᾶς στρατιωτικός, στρατιωτικός διαχειριστὴς, καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν.

α) Ὅστις νοθεύσῃ ἢ ἐνεργήσῃ νὰ νοθεύσωσιν ἄλλοι, οὐσίας, ὕλας, τρόφιμα ἢ ρευστά, τῶν ὁποίων εἶχε τὴν φύλαξιν ἢ τὴν ἐπιτήρησιν, ἢ ὅστις ἐν γνώσει διανείμῃ ἢ ἐνεργήσῃ νὰ διανείμωσιν ἄλλοι τὰς ὡς εἴρηται νοθευμένας οὐσίας, ὕλας, τρόφιμα ἢ ρευστά.

β') Ὅστις ἐν γνώσει καὶ πρὸς ὅποιονδήποτε ἀθέμιτον σκοπόν, διανείμῃ ἢ ἐνεργήσῃ νὰ διανείμωσιν ἄλλοι κρέατα ζῶων προσβεβλημένων ὑπὸ μολυντικῶν νοσημάτων ἢ οὐσίας, ὕλας, τρόφιμα ἢ ρευστά ἐφαρμμένα ἢ χαλασμένα.

Ὑπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ ἐκπτώσιν ἐὰν ὁ ἐνοχος εἶναι ἀξιοματικός.

Κεφάλαιον ΙΑ'.

Ἀρτιποίησις στολῆς, ἐνδυμασίας, διακριτικῶν σημείων, παρασήμων καὶ νομισματοσήμων.

255. Τιμωρεῖται μὲ δύο μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν πᾶς στρατιωτικός.

α) Ὅστις φέρει δημοσίως παράσημα, νομισματοσήμα, διακριτικὰ σημεῖα, στολᾶς ἢ ἐνδυμασίας τοῦ Βασιλείου, χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

β) Ὅστις φέρει δημοσίως παράσημα, διακριτικὰ σημεῖα, ἢ νομισματοσήμα ξένα, χωρὶς προηγουμένως νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Κεφάλαιον ΙΒ'.

Νύμφενσις ἄνευ ἀδείας.

256. Πᾶς στρατιωτικός ὅστις συνέλθῃ εἰς γάμον ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἕως ἑξ μηνῶν, ὁ δὲ γάμος αὐτοῦ δὲν παράγει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 περὶ συντάξεων νόμου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

257. Ἀπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου μὴ προβλεπόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΑΠ. 49 (1880). Τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας οὐ μόνον μὴ καταγεγραμμένης τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 493 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθ' ἣν ἡ διάταξις τοῦ 24 ἀρθροῦ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καὶ ρητῶς ἐν τῷ ἀρθρῷ 257 ὀρίζουσας, ὅτι πάντα τὰ μὴ προβλεπόμενα ὑπ' αὐτῆς κακουργήματα καὶ

πλημμελήματα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπεὶ ὅτι ὁρθῶς ἀπαγγέλλεται κατὰ τῶν διαπραξάντων ἀδικημάτων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 493 καὶ τὰ σχετικὰ ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἢ ἐκπτώσεις τοῦ βαθμοῦ των καὶ ἡ πρόσκαιρος ἀνικανότης αὐτῶν εἰς ἀνακτῆσιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας.

258. Πᾶς μὴ στρατιωτικὸς ἢ μὴ ἐξομοιούμενος μὲ στρατιωτικὸν συναίτιος τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 241, 242, 243, 244, 245 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐγκλημάτων, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου μὲ τὰς ὑπὸ τῶν ρηθέντων ἄρθρων ὀριζομένης ποινᾶς. ἐφαρμοζομένων ὁμῶς, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 187 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν δὲ εἶναι ἐνοχος συνεργείας, τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνδυαζόμενα μὲ τὰς περὶ συνεργείας διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

259. Πᾶς ὑπαγόμενος εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰ ἄρθρα 49 ἕως 55 τοῦ παρόντος νόμου αὐτουργὸς ἐγκλήματος, προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ 1 κεφαλαίου τοῦ β'. τμήματος τοῦ 4 βιβλίου τοῦ αὐτοῦ νόμου, τιμωρεῖται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ὀριζομένης ποινᾶς, παραβλεπούμενης τῆς καθαιρέσεως, ἐὰν ὁ ἐνοχος δὲν εἶναι στρατιωτικὸς, ἢ δὲν ἐξομοιοῦται μὲ στρατιωτικόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου συνεπιφέρει ἀπάσας τὰς παρὰ τοῦ κοινοῦ νόμου ὀριζομένης συνεπειάς· ἐὰν δὲ ὁ μὴ στρατιωτικὸς ἢ ὁ μὴ ἐξομοιούμενος μὲ στρατιωτικὸν εἶναι συνεργός, τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνδυαζόμενα μὲ τὰς περὶ συνεργείας διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου. Τιμωροῦνται ὁμῶς δ. τι αὐτουργὸς καὶ συνεργός μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένην ποινὴν, ὡσάκεις αὕτη εἶναι βαρυτέρα.

260. Πᾶσα παράβασις τῶν γενικῶν διατάξεων (reglements) τοῦ ἐν ἐχθρικῇ χώρᾳ ἐνεργοῦντος διοικητοῦ τοῦ στρατοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

261. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τιμωροῦσι·

α') Τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν, τῶν ἀφορώντων τὴν πειθαρχίαν (discipline) κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμούς· ἡ ποινὴ ὁμῶς τῆς φυλάκισις δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δύο μῆνας.

β') Τὰ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν πραττόμενα πταίσματα κατὰ

τοὺς περὶ πταισμάτων νόμους, οὐδέποτε ὁμως ἐπιβάλλουσι πρόστιμον. Ὅσκις δὲ ὁ νόμος καταγινώσκει μόνον τὴν ποινὴν τοῦ πρόστιμου, ἀντ' αὐτῆς ἐπιβάλλουσι κράτησιν μιᾶς ἡμέρας μέχρι δύο μηνῶν.

Δύναται ὁμως ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν βαρύτητα τῶν περιστάσεων νὰ παραπέμψῃ τὸν ἔνοχον τῶν ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ πταισμάτων εἰς τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριον, τὸ ὅποιον ἐφαρμόζει τότε τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὀριζομένας ποινάς.

Α') Ἡ διὰ τοῦ ἀρθ. 309 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καθιερωμένη ἀρχή, ὅτι ἐκ τῆς καταδικαστικῆς ἢ ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπηρεάζεται ἡ πειθαρχικὴ καταδίωξις, εἶνε ἐφαρμοστέα καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς;

Β') Ἐφαρμοζομένου τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου, δύναται ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ νὰ παραπέμψῃ τὸν ἀθωωθέντα στρατιωτικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου;

Γ') Δύναται ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ νὰ παραπέμψῃ τὸν ἀθωωθέντα εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον, ὅπως τεθῇ εἰς ἀπόταξιν, ὅταν ἐξαχθῇ, ὅτι τὴν πράξιν, δι' ἣν ἡθώωθη, ἐξετέλεσε κατὰ συρροήν μετ' ἄλλων πράξεων πειθαρχικοῦ χαρακτήρος ἢ παραπτωμάτων, ὁρῶντων τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν;

Δ') Δύναται καὶ μετὰ τὴν καταδίκην καὶ φυλάκισιν, μὴ ὑπερβαίνουσιν τοὺς ἑξ μῆνας, νὰ τὸν παραπέμψῃ εἰς συμβούλιον πρὸς ἀπόταξιν διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, ἐξεταζομένην ὑπὸ ἑποφιν πειθαρχικοῦ παραπτώματος;

Ε') Ἐπίσης μετὰ τὴν καταδίκην δύναται νὰ τὸν παραπέμψῃ πρὸς ἀπόταξιν δι' ἄλλας πράξεις κατὰ συρροήν πραχθεῖσας μετὰ τῆς δι' ἣν καταδικάσθη;

Απόφασις 133 τοῦ 1883 τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου εἰσηγουμένου τοῦ Νομ. Συμβούλου Ἀνδρέου Παγκάλου.

Ἐπὶ τοῦ Α'. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ ἀρθρου 261 § 2 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀποφαίνεται κατὰ γενικὴν ἀρχήν, ὑπὸ πάντων τῶν ποινικολόγων ἀποδεχομένην, οὐδαμῶς ἐπηρεάζεται ἡ πειθαρχικὴ καταδίωξις ἐκ τῆς καταδικαστικῆς ἢ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων, στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν καὶ τὰν ἀπαλιν. Τὴν ἀρχὴν ταύτην καθιεροῦ καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ αὕτη ἐπὶ στρατιωτικῶν. Οὐδὲν ἀντικείμενον τοῖς εἰρημένοις καθιερούται ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 261 § 2 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, οὐδὲ παραβλάπτεται δι' αὐτῶν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐμὴ δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἐκ τῆς οὐσιώδους διαφορᾶς μεταξὺ

ἐγκλήματος, πταίσματος, πλημμελήματος ἢ κακουργήματος καὶ πειθαρχικοῦ παραπτώματος, ἐπομένως τῆς ἐγκληματικῆς καὶ πειθαρχικῆς καταδίκης.

Ἐπὶ τοῦ Β'. Ἄν δύναται ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ καὶ μετὰ τὴν ἀθώωσιν νὰ παραπέμψῃ ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει κτλ., τὸ ἐρώτημα τοῦτο ταῦτιζεται τῷ ἀμέσως προηγουμένῳ κατ' ἀκολουθίαν ἢ εἰς ἐκεῖνο ἀπάντησις χρησιμεύει ὡς ἀπάντησις καὶ εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο· ἐν ἄλλοις οὐδὲν τὸ κωλύον, ὅπως ὁ περὶ αὐτοῦ πρόκειται ἀξιωματικὸς παραπεμφθῇ εἰς πειθαρχικὸν συμβούλιον.

Ἐπὶ τοῦ Γ'. Εἰς τὴν περίπτωσιν, ἣν προβλέπει τὸ ἐρώτημα, κατὰ μείζονα λόγον δύναται νὰ γίνῃ παραπομπὴ ἐνώπιον πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ὑπάρχοντος προσθέτου λόγου τῆς συρροῆς γεγονότων μὴ ἐκδικασθέντων ὑπὸ τοῦ ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου, στρατιωτικοῦ ἢ πολιτικοῦ.

Ἐπὶ τοῦ Δ'. Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐρωτήματος τοῦτου εὐρῆται ἐν τοῖς λεγθεῖσιν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἐρωτήματος. Ἄν δὲ ἐκδοθεῖσιν ἀθώωτικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ στρατιωτικῶν δικαστηρίων, δύναται νὰ γίνῃ πειθαρχικὴ καταδίωξις καὶ καταδίκη, κατὰ μείζονα λόγον δύναται νὰ γίνωσι ταῦτα, ὅταν τὰ ποινικὰ ἢ στρατιωτικὰ εἰκαστήρια καταδικάσωσιν.

Ἐπὶ τοῦ Ε'. Κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸ προηγουμένον ἐρώτημα λύσιν καὶ διὰ μόνην τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν κατεδικάσθη ἤδη ὁ ἀξιωματικὸς ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ στρατιωτικῶν δικαστηρίων, δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον, κατὰ μείζονα λόγον δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς τοιοῦτον, ὅταν πρὸς τῇ εἰρημένῃ πράξει ὑπάρχῃ καὶ συρροὴ ἄλλων γεγονότων.

262. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁ παθὼν παραπέμπεται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων διὰ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἀπαιτήσεις.

263. Ἡ διοίκησις, ὁ κανονισμός, ἡ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ πειθαρχικοῦ λόχου, τῶν μετανοητῶν, τῶν καταστημάτων τῶν δημοσίων ἔργων, τοῦ τόπου τῆς ἐφρουρῆς φυλακίσεως καὶ τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν ποινικῶν καταστημάτων καὶ τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν ποινικῶν καταστημάτων καὶ φυλακῶν, κανονίζονται διὰ Β. Διτάγματος.

264. Καταργοῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἄχρι τοῦδε νόμοι καὶ τὰ διατάγματα περὶ ὀργανισμοῦ, ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τιμωρίας τῶν στρατιωτικῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Ἀκροτελευταῖοι ὅρισμοί.

265. Τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου πραχθέντα κακούργήματα καὶ πλημμελήματα δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, τιμωροῦνται δὲ μὲ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένας ποινάς, ὅσας αὐταὶ εἶναι ἐλαφρότεραι τῶν προηγουμένων στρατιωτικῶν νόμων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σύστασις
καὶ
Καταρισμὸς τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος ΑΥΞΕ' 28 Μαΐου 1887. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας Νόμου Φ4Β' τῆς 19 Μαΐου 1860.

"Αρθρον μόνον.—Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 7, 8 § 1 μετὰ τοῦ πίνακος, 17 § 1 καὶ 2, 18, 19, 20, 22 ἐδ. α' καὶ δ', 25, 27, 42 § 2, 43, 44, 45, 60, 67 ἐδ. α' καὶ β', 68, 77, 83 § 2, 88 § 4, 98, 101, 120, 127, 128, 136, 140 § 2, 153, 154, 174 § 1, 189 ἐδάφ. β', 191 § 1, 207 § 3, 212 § 2, 213, 220, 221, 222 § 1 καὶ 2, 225, 227 καὶ 238 § 1 τοῦ Φ4Β' νόμου τῆς 19 Μαΐου 1860, οἱ νόμοι ΥΔ' τοῦ 1871 καὶ ΧΘ' τοῦ 1878 καταργοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς : (*)

Β. Διάταγμα τῆς 19 Μαρτίου 1888. Περί περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας τῶν στρατοδικείων.

1. "Εδρα ἀμφοτέρων τῶν δικρκῶν Στρατοδικείων ὀρίζεται ἡ πόλις « Ἀθῆναι ».

2. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τοῦ μὲν Α' δικρκοῦς Στρατοδικείου ἐκτείνεται ἐπὶ τοὺς νομοὺς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Κυκλάδων, Εὐβοίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, Λαρίσσης καὶ Τρικκάλων, τοῦ δὲ Β' δικρκοῦς Στρατοδικείου ἐπὶ τοὺς νομοὺς Ἀρτης, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, Μεσσηνίας, Ἀρκαδίας, Λακωνίας καὶ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, ἐν ἣ ἑδρεύουσιν ἀμφοτέρω τὰ ἀνωτέρω Στρατοδικεία, διαιρουμένης τῆς φρουρᾶς εἰς δύο μέρη, τοῦ μὲν Α' δικρκοῦς Στρατοδικείου ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται ἐπὶ τὸ 1ον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ, τὸ 1ον σύνταγμα τοῦ ἵππικοῦ, τὸ 1ον σύνταγμα τοῦ πυροβολικοῦ, τὸ 2ον σύνταγμα τοῦ ἰδίου ὅπλου, τὸ σύνταγμα τοῦ μηχανικοῦ,

(*) Αἱ τροποποιήσεις αὗται κατεχωρίσθησαν ἀνωτέρω περιληφθεῖσαι ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Νόμου Φ4Β'.

τὴν διλοχίαν τῶν νοσοκόμων, τὴν μοιραρχίαν, καὶ τὰ καταστήματα τοῦ φρουραρχείου, τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου, τοῦ ἀρχηγείου, τοῦ σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν, τοῦ μετοχικοῦ ταμείου, τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρτοποιείου, τῆς Διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐπιμελητηρίου, τοῦ δὲ Β' διαρκοῦς Στρατοδικείου ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται ἐπὶ τὸ 7ον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ, τὸ 3ον σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ, τὸ 3ον σύνταγμα τοῦ πυροβολικοῦ, τὸ 7ον τάγμα τῶν εὐζώνων, τὸν λόχον τῶν τηλεγραφητῶν, τὸν λόχον τῶν πυροσβεστῶν, τὴν Ἀνακτορικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ καταστήματα τοῦ Ὑπουργείου, τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, τῆς κεντρικῆς φαρμακαποθήκης, τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἀποθήκης τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ φαρμακείου τῆς φρουρᾶς, τοῦ στρατιωτικοῦ δαμαλιδοκομείου, τῆς διευθύνσεως ὕλικου πολέμου, τῆς ἐφορείας ὕλικου πολέμου, τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ πυροβολικοῦ, τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ τοπογραφικοῦ τμήματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς ἱππευτικῆς σχολῆς.

3. Αἱ παρ' ἐκατέρῳ τῶν δύο διαρκῶν στρατοδικείων εὐρεσκόμεναι ἐκκρεμεῖς καὶ ὥριμα πρὸς ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν ποινικαὶ ὑποθέσεις διεξαχθήσονται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας περὶ περιφερείας διατάξεις.

4. Πάσης προγενεστέρας διατάξεως, σχετικῆς τῇ παρόντι, παύει ἡ ἰσχὺς.

Β. Διάταγμα τῆς 22 Ἰουνίου 1890. Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν καὶ τοῦ 3ου συντάγματος τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Α' Διαρκοῦς Στρατοδικείου.

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Α' Διαρκοῦς Στρατοδικείου ἐκτείνεται ἐπὶ τε τὸν λόχον τῶν πυροσβεστῶν καὶ τὸ μετασταθμεῖον ἐνταῦθα 3ον σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ.

Β. Διάταγμα τῆς 13 Ὀκτ. 1888. Περὶ τῆς ποιν. δικαιοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας, τῶν διευθυντῶν τῶν τμημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κλπ.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας, οἱ διευθυνταὶ τῶν

τμημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ οἱ τῶν τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου καὶ ὁ ὑπάσπιστής τοῦ ὑπουργοῦ ἀσκούσιν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν διατελούντων τὴν διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν διαφορῶν ὑπηρεσιῶν καὶ καταστημάτων ὠρισμένην διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου ἡμετέρου Διατάγματος ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — Ἐχουσι δὲ τὸ κύρος νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὀπλίτας ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι 48 ὥρων. Διὰ χορήγησιν ἀδείας μείζονος διαρκείας ἐξαίτεται ἡ ἐγκρισις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. — Ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος τοῦ προσωπικοῦ ἔχει τὴν ἀνωτέρω ποινικὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν καὶ ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐν τοῖς γραφεῖσι τοῦ ἱππικοῦ, τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπηρετοῦντας.

Β. Διάταγμα τῆς 31 Ὀκτ. 1888. Περὶ δωσιδικίας τοῦ προπαρασκευαστικοῦ σχολείου τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Τὸ ἐνταῦθα προπαρασκευαστικὸν σχολεῖον τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ὑπαχθῆσεται εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Β' ἀρχοῦς Στρατοδικείου.

Β. Διάταγμα τῆς 8 Νοεμβρίου 1888. Περὶ ποινικῆς δικαιοδοσίας προέδρων ἐπιτροπῶν κλπ.

Οἱ πρόεδροι προσωρινῶν ἐπιτροπῶν, διοριζομένων ὑφ' οἰσδὴποτε ἀρχῆς, οἱ πρόεδροι τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, οἱ τῶν ἀνακριτικῶν καὶ πειθαρχικῶν συμβουλίων καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου ἔχουσιν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν τυχόν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτῶν διατελούντων τὴν διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν διαφορῶν ὑπηρεσιῶν καὶ καταστημάτων ὠρισμένην διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1882 ἡμετέρου Διατάγματος ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — Οἱ ἐξεταζόμενοι καὶ οἱ ὑπὸ ἀνάκρισιν στρατιωτικοὶ θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας ὑπαγόμενοι ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ προέδρου ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐξέτασις ἢ ἡ ἀνάκρισις.

Β. Διάταγμα τῆς 26 Δεκεμβρίου 1892. Περὶ ὑποδιαιρέσεως ἀρμοδιότητος τῶν στρατοδικείων.

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Α' διαρκoῦς στρατοδικείου ἐκτείνεται ἐπὶ τὸ 3ον πυροβολικὸν σύνταγμα, τὸ σχολεῖον τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ τὸ σχολεῖον τῆς βολῆς ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἡ δὲ τοῦ Β' διαρκoῦς στρατοδικείου ἐπὶ τὸ 1ον σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ καὶ τὸ 2ον σύνταγμα τοῦ πυροβολικοῦ, σταθμεύοντα ἐνταῦθα.

Β. Διάταγμα τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1893. Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ποιν. δικαιοδοσίας τοῦ Α' διαρκoῦς στρατοδικείου καὶ ἐπὶ τὸ 3ον ἱππ. σύνταγμα.

Ἡ ποινικὴ δικαιοδοσία τοῦ Α' διαρκoῦς στρατοδικείου ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τὸ ἀρτίως ἐνταῦθα μετασταθμεῦσιν 3ον ἱππικὸν σύνταγμα.

Β. Διάταγμα τῆς 30 Ἀπριλίου 6 Μαΐου 1898. Περὶ συστάσεως «Ε' Στρατοδικείου» καὶ προσδιορισμοῦ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ.*

1. Συνιστᾶται ἐν εἰσέτι Στρατοδικεῖον κατὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 2ον τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας γενομένην τροποποίησιν ὑπὸ τοῦ νόμου ΒΦΜΗ' τοῦ 1898, ὅπερ φέρει τὸν τίτλον Ε' (πέμπτον) Στρατοδικεῖον.

2. Ἐδρα τοῦ Στρατοδικείου τούτου ὀρίζεται ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν.

3. Ὡς περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Στρατοδικείου τούτου ὀρίζεται ἡ τοῦ Α' διαρκoῦς Στρατοδικείου, ἡ δὲ ἐπιλογὴ τῆς δωσιδικίας τῶν εἰς ἀμφοτέρα τὰ Στρατοδικεῖα ταῦτα ὑπαγομένων προσώπων θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

4. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἐκτείνεται

* Κατηργήθη διὰ Β. Διατάγματος 22 Ἰαν. 1900.

καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος συνιστωμένου Στρατοδικείου.

Διάταγμα τῆς 30 Ἀπριλ. 16 Μαΐου 1898. Περὶ καθορισμοῦ προσόντων τῶν εἰς τὰς μονίμους θέσεις τοῦ Ε' Στρατοδικείου διοριζομένων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.

1. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰς μονίμους θέσεις τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ νόμον Στρατοδικείων ἀποστράτοι ἀξιωματικοὶ δεόντες μὴ μετετέθησαν αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν συνεπείᾳ ἀποδοτῆσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου καὶ νὰ μὴ ἐστεῖν τῶν πολιτικῶν δικαιοματίων αὐτῶν διὰ ποινικῆς ἀποκρίσεως κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀποστρατείας των, κατὰ τὰ ἄρθρα 22—24 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

2. Ἐκ τῶν οὕτω πως διοριζομένων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν δεόντες οἱ μὲν Πρόεδροι, Βασιλικοὶ Ἐπιτρόποι καὶ Ἀντεπρόποι, Εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ νὰ φέρωσι τὸν βαθμὸν, ἢ Στρατιωτικὴ Ποινικὴ Νομοθεσία καθορίζει διὰ τὴν συγρότησιν τῶν Στρατοδικείων ἐν ἄρθροις 3-20, οἱ δὲ γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς νὰ ἔχωσιν οἱ μὲν πρῶτοι τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 12ου § α' τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 17 Μαρτίου 1886 διατάγματος περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν καστηρίων, οἱ δὲ δεῦτεροι τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 11ου § α' τοῦ αὐτοῦ διατάγματος μετὰ τῆς ἐπενεχθείσης αὐτῷ προσθήκης διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1890 τοιαύτου.

3. Οἱ ὡς ἄνωτέρω διοριζόμενοι ἀποστράτοι ἀξιωματικοὶ ὑπορῶνται διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ, ἐφ' ὅσον καιρὸν διαρκοῦν αὐτοὶ ἐργασίαι τῶν Στρατοδικείων τούτων.

Διάταγμα 13]22 Νεβρίου 1895. Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Α' διαρκοῦς Στρατοδικείου καὶ ἐπὶ τὸν νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Α' διαρκοῦς Στρατοδικείου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τὸν νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.—Αἱ παρὰ τῷ διαρκεῖ Στρατοδικεῖω εὕρισκόμεναι ἐκκρεμεῖς καὶ ὥριμοι ὁδοὶ ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν ποινικαὶ ὑποθέσεις τῆς περιφέρειας

τοῦ ἀνωτέρου νομοῦ διεξαχθήσονται παρὰ τοῦ Στρατοδικείου
τούτου κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυροῦσας περὶ περιφερείας δια-
τάξεις.

Β. Διάταγμα τῆς 22 Ἰανουαρίου 1900. Περί καταργήσεως
Στρατοδικείου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν
καὶ σχόντες ὑπ' ὄψιν τ' ἄρθρα 2 καὶ 48 τοῦ νόμου Φ4Β' τοῦ
1860 περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ὡς ἐτροποποιή-
σας ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΥΞΕ' τοῦ 1887 καὶ τοῦ νόμου ΒΦΜΗ' τοῦ
1898 ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Ὅρίζομεν τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ὡς ἡμέραν λήξε-
ως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ε' Στρατοδικείου.

2. Αἱ πρὸς ἐκδίκασιν ὄριμοι ὑποθέσεις τοῦ Ε' Στρατοδι-
κείου, δι' ἧς δὲν ὠρίσθη δικάσιμος μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου
ἐ. ἔ. θέλουσι παραδοθῇ πρὸς τὸν Β. ἐπίτροπον τοῦ Α' Δο-
μοῦ Στρατοδικείου, ἵνα ἐκδικασθῶσι παρὰ τοῦ Στρατοδικείου τούτου.

3. Αἱ παρὰ τῇ εἰσηγητῇ καὶ τοῖς ἀντεισηγηταῖς τοῦ Ε' Στ-
ρατοδικείου εὑρισκόμεναι ἑκκρεμεῖς δικογραφίαι ὑποβληθήσονται
παρ' αὐτῶν διὰ τοῦ Β. ἐπιτρόπου τοῦ στρατοδικείου τούτου
πρὸς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργόν, ἵ-
να διαβιβασθῶσιν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον Α' Δ. Στρατοδικεῖ-
ον πρὸς περάτωσιν.

4. Τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ε' Στρατοδικείου καὶ πάντα ἐν γένει τ-
ὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ παραδοθήσονται ὑπὸ τοῦ γραμ-
ματέως τούτου τῷ γραμματεῖ τοῦ Α' Δ. στρατοδικείου δι-
καστικοῦ πρωτοκόλλου κατὰ τὰς ἰσχυροῦσας διατάξεις.

Β. Διάταγμα τῆς 26 Μαρτίου 1900. Περί ἐπεκτάσεως τῆς δικαιο-
δοσίας τοῦ Β'. Διαρχοῦς Στρατοδικείου.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Β'. Διαρχοῦς Στρατοδικείου ὑπ-
ερχονται καὶ τὰ ἄρτι μετατεθέντα ἐνταῦθα 3ον Σύνταγμα τ-
οῦ Ἱππικοῦ καὶ 2ον Τάγμα τῶν Εὐζώνων.

Β. Διάταγμα τῆς 5 Ἰανουαρίου 1900. Περί κοινοποιήσεως Διατάγματος περί καθορισμοῦ δικαιοδοσίας Στρατοδικείων.

Σχόντες ὑπ' ὄψει καὶ τὰ ἄρθρα 2ον καὶ 48ον τῆς Στρατιωτικῆς Ποιν. Νομοθεσίας καὶ τὸν Νόμον ΒΧΔ' τῆς 6ης Ἰουλίου ἐ. ἔτους περί Διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους.

1. Ἐδρὰ τοῦ Α' καὶ Β' Διαρκοῦς Στρατοδικείου ὁρίζεται ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν.

2. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Α' Διαρκοῦς Στρατοδικείου καὶ τοῦ Ε' Στρατοδικείου ἐκτείνεται ἐπὶ τὴν πρώτην Μεραρχίαν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ 2ου, 3ου, 4ου καὶ 5ου Συντάγματος τοῦ Πεζικοῦ.

Ἐπὶ τὰ ἐνταῦθα αὐθύπαρκα ὡς ἐξῆς :

1ον Σύνταγμα πυροβολικοῦ, 1ον σύνταγμα ἵππικοῦ, 2 σύνταγμα ἵππικοῦ, σύνταγμα μηχανικοῦ, μοιραρχίαν Ἀττικῆς καὶ λόχον τηλεγραφητῶν.

Ἐπὶ τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα ὡς ἐξῆς .

Ἀρχηγεῖον στρατοῦ Θεσσαλίας, στρατιωτ. Σχολεῖον Εὐελπίδων καὶ ὑπαξιωματικῶν, Μετοχικὸν Ταμεῖον, Στρατολογικὸν Γραφεῖον Ἀττικῆς, στρατιωτικὸν Ἀρτοποιεῖον, διεύθυνσιν μηχανικοῦ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, σχολεῖον Βολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ, Ἀνακτορικὴν στρατιωτικὴν ὑπερεσίαν, στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, ἀνωτάτην τοῦ στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, κεντρικὴν Φαρμακαποθήκην, στρατιωτικὸν Φαρμακεῖον, ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον, καὶ Β' διαρκές Στρατοδικεῖον, ὡς πρὸς τοὺς εἰς αὐτὰ ὀργανικῶς ἀνήκοντας ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς καὶ ἐπὶ τοὺς νομοὺς Ἀττικῆς, Βοιωτίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος, Τρικυάλων, Κερδίσσης, Λακρίσης, Μαγνησίας, Εὐβοίας, Κορινθίας, Ἀργολίδος, Λακωνικῆς, Λακεδαιμόνος καὶ Κυκλάδων ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς φρουροῦντα καὶ μὴ κατονομασθέντα στρατεύματα καὶ καταστήματα.

Τοῦ δὲ Β' διαρκοῦς Στρατοδικείου.

Ἐπὶ τὴν δευτέραν μεραρχίαν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ 1ου, 6ου, 8ου, καὶ 9ου συντάγματος τοῦ πεζικοῦ, τὴν Ε' αὐθύπαρκτον ταξιαρχίαν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ 6ου καὶ 10ου συντάγματος τοῦ πεζικοῦ ἐπὶ τὰ ἐνταῦθα αὐθύπαρκα σώματα

ὡς ἐξῆς, ὅν σύνταγμα πυροβολικοῦ, ὅν σύνταγμα πυροβολικοῦ, λόχον πυροσβεστῶν καὶ διλοχίαν νοσοκομῶν.

Ἐπὶ τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα ὡς ἐξῆς :

Υπουργεῖον Στρατιωτικῶν, Γ' ἀρχηγεῖον στρατοῦ, ἀρχηγεῖον στρατοῦ Ἡπείρου, Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, Διεύθυνσις διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, σχολεῖον βελτίστης ἀξιωματικῶν πυροβολικοῦ, ἀποθήκην ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, στρατιωτικὸν δαμαλιδοκομεῖον, διεύθυνσιν ὑλικοῦ πολεμικοῦ, ἐπιθεώρησιν μηχανικοῦ, ἐπιθεώρησιν πυροβολικοῦ, τοπογραφικὸν τμήμα μηχανικοῦ, ἱππευτικὴν σχολήν, Α' διαρκὲς καὶ Ε' Στρατοδικεῖον, ὡς πρὸς τοὺς εἰς αὐτὰ ὀργανικῶς ἀντικειμένους ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, καὶ ἐπὶ τοὺς νομοφύλακας Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Ἀρτίης, Ζακύνθου, Ἀρκαδίας, Ἀχαΐας, Ἡλείας, Τριφυλίας, Μεσσηνίας, Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Εὐρυτανίας ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς φρουροῦντα καὶ μὴ κατονομασθέντα στρατεύματα καὶ καταστήματα.

3. Ἡ ἰσχὺς πάσης προγενεστέρας διατάξεως ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα καταργεῖται.

Β. Διάταγμα τῆς 17 Μαρτίου 1886. Περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Προοφωρὶνδὸς κανονισμὸς τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Ἐπιθυμοῦντες, ἵνα ρυθμίσωμεν ὅσον οἶδόν τε τελειότερον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, τὴν διοικητικὴν λειτουργίαν καὶ σχέσιν τῶν ἐν ταῖς στρατιωτικοῖς δικαστηρίοις ὑπηρετούντων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας καθοριζομένων καθηκόντων αὐτῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας νόμου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ δικαστηρίῳ καὶ τοῖς Στρατοδικείοις ὑπηρετούντος μονίμου προσωπικοῦ.

Κεφάλαιον Α'.

Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον.

Περὶ Προέδρου.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου προίσταται ἱεραρχικῶς πάντων τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ ὑπηρετούντων στρατιωτικῶν τε καὶ μὴ ὑπαλλήλων.

Τηρεῖ, ἐν ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ γραφείῳ, διὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τούτου, βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων καὶ ἕτερον τῶν ἐκδικαζομένων αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν σχεδιασθησόμενον ὑπόδειγμα.

Ὅριζει ἐκάστοτε ἀλληλοδιαδόχως τὸν ἐν ἐκάστῃ δικασίμῳ εἰσηγητὴν δικαστὴν πρὸ 24 τοῦλάχιστον ὥρων

Ὁ αὐτὸς ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη τηρεῖ τὰ φύλλα ποιότητος τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ ὑπηρετούντων μονίμως ἀξιωματικῶν, συμμορφούμενος πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ τούτου σχετικὰς διατάξεις.

Κεφάλαιον Β'.

Περὶ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου.

2. Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τηρεῖ διὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τούτου ἰδιαιτέρον ἀλληλογραφίας βιβλίον καὶ ὅμοιον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν σχεδιασθησόμενον ὑπόδειγμα, ὡσάκις δ' ἀλληλογραφεῖ πρὸς ξένας τοῦ Κράτους Ἀρχὰς ἢ πρὸς τι Ὑπουργεῖον, ὀφείλει νὰ ἀναφέρηται πρὸς αὐτάς διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὅφειλε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς δικασίμου τοῦλάχιστον ν' ἀνακοινοῖ παντὶ ἀναθεωρησεῖοντι τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς δίκης καὶ νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὸν ὑπερασπιστὴν αὐτοῦ.

Δέον νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὰς ἀνατεθειμένας αὐτῷ κατὰ νόμον ὑποθέσεις, ἐνεργῶν ἐλευθέρως καὶ κατ' ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθισιν.

Κεφάλαιον Γ'.

Περὶ Γραμματέως.

8. Ὁ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Δικαστηρίῳ γραμματεὺς ἐνεργεῖ ἅπασαν τὴν τοῦ δικαστηρίου τούτου γραφικὴν ὑπηρεσίαν, βοηθούμενος ὑπὸ ἐπλήτου γραφέως, ἀποσπωμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τοῦτο.

Παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ συντάσσει τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως.

Συρράπτει καὶ βιβλιοδετεῖ αὐτὰς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς καλῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ σκευῶν.

Κυροὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ τὰ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, κατάστασιν τῶν ἐκδικασθεισῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, συμφώνως τῷ σχεδιασθησομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑποδείγματι.

Κεφάλαιον Δ'.

Στρατοδικεῖα.

Περὶ Προέδρου.

4. Ὁ Πρόεδρος προίσταται ἱεραρχικῶς πάντων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ Στρατοδικεῖῳ ὑπηρετούντων στρατιωτικῶν τε καὶ ὑπαλλήλων.

Τηρεῖ ἐν ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ γραφεῖῳ, παρ' ᾧ ἀποσπᾶται εἰς τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Στρατοδικείου τὴν προηγουμένην πρὸς τοῦτο συνεννοήσει τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων καὶ εὐρετήριον τῶν ἐκδ

καζομένων ποινικῶν ὑποθέσεων καὶ μονογραφεῖ κατὰ σελίδα τὰς ἐκδιδόμενας πρωτοτύπους ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

Ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς κατὰστασιν τῶν ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων, ἐπιφέρων τὴν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης γνώμην αὐτοῦ, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Τηρεῖ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τάξιν, μεριμνῶν περὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν μακτῦρων ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ φυλασσομένῳ ὑπὸ ἐπὶ τοῦτῳ φρουροῦ.

Ἀποφαίνεται μετὰ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καὶ εἰσηγητοῦ περὶ πάσης διενέξεως μεταξὺ τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων, προελθούσης ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος διατάγματος ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Προέδρους τῶν Στρατοδικείων.

Κεφάλαιον Ε'.

Περὶ Βασιλικῷ Ἐπιτρόπου.

5. Ὁ Β. Ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ νόμον ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις καὶ νὰ ἐνεργῇ κατ' ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθήσιν, ὅταν δὲ λάβῃ ρητὴν διαταγὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δεόν νὰ ἐκτελῇ αὐτὴν ταχέως καὶ ἀκριβῶς.

Τηρεῖ βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, ἀλληλογραφίας καὶ εὔρετήριον τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἐπαγρυπνεῖ καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων. Παρίσταται εἰς τὰς ἐνεργουμένας ἐν τῷ αὐτῷ Στρατοδικείῳ ἀνακρίσεις καὶ ἐπισπεύδει τὴν κατὰ νόμον ἐνέργειαν αὐτῶν.

Ὑποβάλλει εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν κατὰστασιν τῶν ἐκδικαστέων διὰ τὸν μῆνα τοῦτον ὑποθέσεων, ὡς καὶ τῶν ὠρίμων πρὸς ἐκδίκασιν, μετὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ. Δι' αὐτοῦ διενεργεῖται πᾶσα ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἀντεισηγητῶν.

Ὁφείλει νὰ συντάσῃ πινάκιον τῶν ἐκδικαστέων κατὰ μὴ ποινικῶν ὑποθέσεων, δεόντως κεκυρωμένον καὶ ἐκτεθειμένον τῷ δωματίῳ τοῦ γραμματέως.

Δύνεται ν' ἀναθέσῃ μέρος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀντεπίτροπον, ὅστις ἐνεργεῖ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ πρώτου ἑδραρίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὁ Β. Ἀντεπίτροπος ἀναπληροῖ αὐτοδικαίως τὸν Β. Ἐπίτροπον, ὅπως δῆποτε κωλυόμενον ἢ χηρευούσης τῆς θέσεως αὐτοῦ.

Κεφάλαιον ΣΤ'.

Περὶ Εἰσηγητοῦ καὶ Ἀρτεισηγητοῦ.

6. Ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ τηρῇ διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ ὑπολήλου, βιβλίον ἀλληλογραφίας, εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων καὶ εὐρετήριον τῶν ὑπὸ ἀνάκρισιν καὶ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ ὑποθέσεων.

Μεριμνᾷ περὶ τῆς ὅσον οἶόν τε ταχείας καὶ κατὰ νόμον διεξαγωγῆς πάσης ἀνακρίσεως ἐπὶ ἀτομικῇ αὐτοῦ εὐθύνη.

Ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς κατὰστασιν τῶν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ὡς καὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀρτεισηγηταῖς, ἀναφέρων συνάμα ἡτιολογημένως τὴν πάσης ἐπελθούσης βραδύτητος καὶ τῆς προκαλεσάσης ταύτην αἰτίας.

Οἱ Ἀρτεισηγηταὶ ἐνεργοῦσιν ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαρτήτως εἰς αὐτοὺς διαβιβαζομένους ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ὑποθέσεις συμμορφούμενοι ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν τοῖς ὁρίσιν τοῦ προηγουμένου ἑδραρίου τοῦ ἄρθρου τούτου.

Κεφάλαιον Ζ'.

Περὶ Γραμματέως.

7. Εἰς τὸν Γραμματέα ἀνατίθεται διὰ τοῦ Β. Ἐπίτροπου ἡ ἀνωτέρω διεύθυνσις τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας ἀπάντων τῶν ἐν τῷ
 Διατάξ.

τῶν γραφείων τοῦ Στρατοδικείου καὶ ἡ τοποθέτησις τῶν ὑπογραμμάτων καὶ γραφείων εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα.

Τοποθετοῦνται δ' ὡς ἐξῆς·

Εἰς ὑπογραμματοῦς παρὰ τῷ Εἰσηγητῇ καὶ ἀνὰ εἰς γραφεῖς παρὰ τοῖς Ἀντεισηγηταῖς, οἱ δὲ λοιποὶ παρὰ τῷ γραφεῖ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου Ἄπαντες δὲ οὗτοι βοηθοῦνται ἀμοιβαίως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας τῇ συνεννόησει τῶν ἀμέσως προϊσταμένων τῶν.

Ὅφειλε νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Στρατοδικείου καὶ νὰ συντάσῃ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν, ὑπογραφομένα παρὰ τε τοῦ Προέδρου τοῦ Στρατοδικείου, τῶν δικαστῶν καὶ τούτου, καὶ νὰ φυλάττῃ αὐτά.

Αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ γράφονται καθαρῶς, δὲν ἐπιτρέπονται δ' ἐν αὐτοῖς κενά, παρεισγραφὰ καὶ σβέσματα. Τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως δεόν νὰ περιέχῃσι τὰ ὀνόματα τῶν Στρατοδικῶν, τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, τοῦ Γραμματοῦ, τοῦ καθηγουμένου, τοῦ συνηγόρου καὶ τὴν πρᾶξιν, τὸν χρόνον καὶ τόπον τῆς συνεδριάσεως, συνοπτικὴν ἔχθῃσι τῶν προτάσεων τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, τῶν αἰτήσεων τῆς ὑπερασπίσεως, τῶν μαρτυριῶν, τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς καὶ τὰς καταθέσεις τῶν μὴ ἐξετασθέντων ἐν τῇ ἀνακρίσει μαρτύρων καὶ ἐν γένει πᾶν ἄξιον λόγου ἐν τῇ συνεδριάσει συμβάν.

Διαφυλάττει τὰ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἀνήκοντα πράγματα, βιβλία, νόμους καὶ ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ὧν ὑπεύθυνος ἐν γένει διὰ τὴν καλὴν τῶν Ἀρχείων τήρησιν, τὰ πειστήρια, τὰς προκαταβολὰς διὰ τὴν κλήτευσιν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως, καὶ τὰ πρὸς ἀναίρεσιν νόμιμα παράβολα.

Τὰ παράβολα, τὰς προκαταβολὰς καὶ τὰ εἰς χρήματα συνιστάμενα πειστήρια ὀφείλει νὰ παραδίδῃ ἐπὶ τακτικῇ ἀποδείξει ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἢ, ἢ ἔλλειψι τοιούτου, εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τῆς ἑδρας τοῦ Στρατοδικείου.

Διαχειρίζεται τὴν ἀναγκαίαν τῆς γραφικῆς ὕλης μηνιαίαν δαπάνην.

Βιβλιοδετεῖ καὶ συρράπτει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τὰ

πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων καὶ πρακτικῶν, τὰ βιβλία, ὡς καὶ τὰς Ἑφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως.

Σημειοὶ εἰς τὸ περιθώριον ἐκάστης ἀποφάσεως τὴν ἐναρξὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἐκκαθαρίζει κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου τὰ δικαστικὰ ἔξοδα κατὰ τριμηνίαν.

Ὑποβάλλει πρὸς τὸν εἰσαγγελεὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ ληψιν τῶν ἐκδοθεισῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, συμφώνως τῷ ἀπὸ 27 Μαΐου τοῦ 1871 Ἡμετέρῳ διατάγματι περὶ συστάσεως Ποινολογίου.

Κυροῖ πάντα τὰ ἐκδιδόμενα παρ' αὐτοῦ ἀντίγραφα, φροντίζων ὅπως ταῦτα γράφονται εὐκρινῶς καὶ εὐκατανόητως ἐπὶ ἀτομικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ. Ἡ ἐκδοσις ὁμῶς ἀντιγράφων αἰτουμένων παρ' ἰδιωτῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ.

Κεφάλαιον Η'.

Περὶ Ὑπογραμμάτων καὶ Γραφῶν.

8. Οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς ἐκπληροῦσι τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν αὐτοῖς ἀνατεθειμένην. Οἱ ὑπογραμματεῖς ἀναπληροῦσι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τὸν Γραμματεὰ κωλυόμενον ὅπωςδῆποτε.

Κεφάλαιον Θ'.

Περὶ κλητῶν καὶ ὑπηρετῶν.

9. Παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Δικαστηρίῳ ἀποσπᾶται εἰς χωρὸς φύλαξ ὡς κλητὴρ. Οὗτος φροντίζει περὶ τῆς καθαριότητος καὶ συντηρήσεως τῶν ἐν τῷ καταστήματι ἐπίπλων καὶ σκευῶν ἐκτελῶν συγχρόνως καὶ τὴν τοῦ ἀγγελιαφόρου ὑπηρεσίαν.

Παρ' ἐκάστῳ δὲ τῶν Στρατοδικείων ἀποσπῶνται εἰς χωρὸς φύλαξ ὡς κλητὴρ, ὑπαγόμενος εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ

Προέδρου, καὶ δύο στρατιῶται ὡς ὑπηρεταί, ὑπαγόμενοι ὁ μὲν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, ὁ δὲ εἰς τὰς τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ κλητὴρ χωροφύλαξ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Στρατοδικείου, καλεῖ κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου, τοὺς μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐνεργεῖ τὴν καθαριότητα πάντων τῶν γραφείων τοῦ Στρατοδικείου, βοηθούμενος παρὰ τῶν δύο ἑτέρων στρατιωτῶν, αἵτινες θέλουσιν ἐκτελεῖ συγχρόνως καὶ τὴν τοῦ ἀγγελιαφόρου ὑπηρεσίαν.

Ἐν περιπτώσει συναγερμοῦ, οἱ μὲν κλητῆρες εἰδοποιουῦσιν ἄμέσως τοὺς οἰκείους Προέδρους, οἱ δὲ στρατιῶται τοὺς Β. Ἐπιτρόπους, Εἰσηγητὰς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους.

Οἱ κλητῆρες δύνανται ἀδείξαι τοῦ Προέδρου, καὶ ἂν ὑπάρχῃ χῶρος, νὰ ἐνοικῶσιν εἰς τὰ κατὰσκήματα τῶν δικαστηρίων παρ' οἷς ὑπηρετοῦσι.

Κεφάλαιον I'.

*Περὶ προσόντων τῶν ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς Δικαστηρίοις
διοριζομένων ὑπαλλήλων.*

10. Οὐδεὶς διορίζεται γραφεὺς Στρατοδικείου, ἂν δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον ἐνὸς τῶν ἐν τῷ Κράτει Γυμνασίων ἢ ἑτέρου ὁμοιοβάθμου ἐκπαιδευτηρίου, ἐμφαίνον καὶ τὴν ἀνεπίληπτον αὐτοῦ διαγωγὴν.

Ἄν δὲν διακριθῇ διὰ προηγουμένης δοκιμασίας περὶ τε τὴν ὀρθότητα καὶ καθαριότητα τῆς γραφῆς καὶ τὴν ἐκθεσιν ἰδεῶν ἐπὶ θέματος ὀρισθησομένου ὑπὸ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄν δὲν ἄγῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ὀριζομένην ἡλικίαν καὶ δὲν προσάγῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ περὶ στρατολογίας ΨΙΣΤ' νόμου * ἀπαιτούμενον ἐπίσημον πιστοποιητικόν, δεόντως κεκυρωμένον, ὡς καὶ ἕτερον ὅτι δὲν κατεδικάσθῃ εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν συνεπαγομένην στέρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὰ ἄρθρ. 21, 22, 23 καὶ 24 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

* Νῦν τοῦ Νόμου ΑΦΚΗ' 1887 ἀ.θ. 178.

11. Ὑπογραμματεὺς οὐδεὶς διορίζεται, ἂν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσόντων, δὲν προσάγῃ ἐπιστήμους ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ ἐτέρου ὁμοταγοῦς, τακτικῶν ἀκροάσεων τοῦ καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ σχετικοῦ Πρυτάνεως, βεβαιουῦντος τὴν ἀνεπίληπτον αὐτοῦ διαγωγὴν.

Ἄν δὲν εὐδοκιμήσῃ προηγουμένως ἐν διαγωνισμῷ περὶ τῆς μετ' εὐκρινείας καὶ τάξεως ἐκθεσὶν ἰδεῶν ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν ἔχοντος πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ποινικὴν δικονομίαν, ὡς καὶ περὶ τὴν ἐκ τῆς γαλλικῆς ἀπλὴν μετάφρασιν.

12. Γραμματεὺς οὐδεὶς διορίζεται, ἂν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθροις 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζομένων προσόντων, δὲν κέκτηται δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου.

Ἄν δὲν εὐδοκιμήσῃ ἐν διαγωνισμῷ ὡς πρὸς τὰς γνώσεις γένει τῆς στρατιωτικῆς καὶ κοινῆς ποινικῆς νομοθεσίας, καὶ δὲν γινώσκῃ ἀρκούντως τὴν γαλλικὴν.

13. Οὐδεὶς διορίζεται γραμματεὺς τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἂν δὲν φέρῃ τὰ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενα διὰ τοῦς γραμματεῖς τῶν Στρατοδικείων προσόντα καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀριζομένας ἐξετάσεις, καὶ δὲν ἄγῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τῆς στρατιωτικῆς ποιν. νομοθ. ὀριζομένην ἡλικίαν.

Δύνεται νὰ προαχθῇ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου τοῦ οἰκείου Στρατοδικείου, ἄνευ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν θέσιν ταύτην καὶ γραμματεὺς Στρατοδικείου ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὀριζόμενα προσόντα καὶ διετὴ συνεχὴ εὐδοκίμον ὑπηρεσίαν.

14. Σχευουσῶν θέσεων γραμματέων, ὑπογραμματέων καὶ γραφέων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ προκηρύξεώς τοις κοινοποιουμένης πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς Ἀρχάς, τὸν Πρυτάνειαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ δημοσιευομένην ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως γνωστοποιεῖ τοῖς βουλομένοις νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας, ὅπως ὑποβέλλωσιν ἐν

* Προστίθεται β' ἐδάριον διὰ τοῦ κατωτέρω καταχωρουμένου Β. Διατάγματος τῆς 20 Ἰουλίου 1890.

τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν. ἅτινα διαβιβάζονται πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς δύο ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ, ὅπως ἐξελεγχθῶσι παρ' αὐτῆς, ἀποκλειούσης τοὺς μὴ συμμορφωθέντας πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐν τῇ γνωστοποιήσει δὲ ταύτῃ ὀρίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος ἐν ᾧ ἐνεργηθήσεται ὁ διαγωνισμός.

15. Ἡ δοκιμασία περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν διὰ τὴν θέσιν γραφέως ὑποψηφίων γίνεται διὰ δείγματος γραφῆς ἐπὶ θέματος ὀριζομένου καὶ δεδομένου ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ ἐνὸς Προέδρου, ἐνὸς Β. Ἐπιτρόπου, ἐνὸς εἰσηγητοῦ τῶν Στρατοδικειῶν καὶ ἐνὸς κατωτέρου ἀξιωματικοῦ ὡς εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀνευ ψήφου.

16. Ὁ διαγωνισμός διὰ τὴν θέσιν γραμματέως καὶ ὑπογραμματέως γίνεται ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς καὶ δύο νομικῶν συμβούλων, πρὸς τοῦτο καλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Προκειμένου δὲ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν γραμματέως τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ὁ διαγωνισμός ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Β. Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ἐνὸς Προέδρου τῶν Στρατοδικειῶν καὶ τῶν, ὡς εἴρηται, νομικῶν συμβούλων.

17. Ὁ διαγωνισμός γίνεται ἐγγράφως καὶ προφορικῶς.

Τοῦ ἐγγράφου διαγωνισμοῦ σκοπὸς εἶναι οὐ μόνον ἡ ἐκτίμησις τῶν γνώσεων τοῦ ἐξεταζομένου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξακριβωσις τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ ἀναπτύξεως, ἰδίᾳ τῆς πρὸς τὸ ἐκφέρειν τὰς ιδέας ἱκανότητος καὶ τῆς ὀρθότητος τῆς κρίσεως αὐτοῦ.

Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ζήτημα δίδεται εἰς πάντας τοὺς διαγωνιζομένους ἐκ τοῦ πρὸς ἐξέτασιν ἀντικειμένου, ὅπερ καλούμενος εἰς ἐκ τούτων διὰ κλήρου, λαμβάνει ἐκ τινος κάλπης, περιεχούσης δύο ἢ τρία δελτία ἐν οἷς ἀναγράφονται τὰ ζητήματα.

Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος γράφεται ἐπὶ ὁμοειδοῦς φύλλου χάρτου, δεδομένου τοῖς ἐξεταζομένοις ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ μονογεγραμμένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπι-

τροπῆς. Ἐν τῷ ἀριστερῷ τοῦ φύλλου μέρει γράφεται ἡ χρονολογία καὶ τὸ δοθὲν πρὸς λύσιν ζήτημα, ἐν δὲ τῷ δεξιῷ ἡ λύσις αὐτοῦ.

Πᾶς ὑποψήφιος, μὴ προσελθὼν ἀδικαιολογητῶς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀποκλείεται τούτου.

Ἐκαστος τῶν ὑποψηφίων, ἅμα περικιῶσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ δοθέντος ζητήματος ἑκθεσίν του, παραδίδωσι ταύτην ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ προσυπογράφει αὐτήν.

Οὐδενὶ τῶν διαγωνιζομένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἐν ᾧ οὗτος ἐνεργεῖται θαλάμου, εἰμὴ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ τῇ ρητῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου.

18. Ὁ προφορικός διαγωνισμός συνίσταται εἰς εὐκρινῆ καὶ σαφῆ ἐξηγήσιν τῶν προβαλλομένων ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῷ διαγωνιζομένῳ ζητημάτων.

19. Ἐξετασθέντων ἀπάντων τῶν ὑποψηφίων εἰς πάντα τὰ πρὸς ἐξέτασιν ἀντικείμενα ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς, ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς σημειοῖ τὴν ἐπὶ ἐκάστου ζητήματος ἱκανότητα τῶν διαγωνισθέντων, ἐκτιμῶν τὸ ἀριστα διὰ τῶν ἀριθμῶν 9 καὶ 10, τὸ λίαν καλῶς διὰ τῶν 7 καὶ 8, τὸ καλῶς διὰ τῶν 5 καὶ 6, τὸ μετρίως διὰ τῶν 3 καὶ 4, καὶ τὸ κακῶς διὰ τῶν 1 καὶ 2.

Ἀριθμὸς ἀξίας ἐκάστου πρὸς ἐξέτασιν ἀντικειμένου ὀρίζεται διὰ τὴν ὀρθότητα καὶ καθαρότητα τῆς γραφῆς 8, τὴν εὐκρινειαν καὶ τάξιν τῶν ἰδεῶν 10, τὴν στρατιωτικὴν καὶ κοινὴν ποινικὴν νομοθεσίαν 10, καὶ τὴν μετάφρασιν ἐκ τῆς γαλλικῆς 5.

20. Ἀθροισθέντων πάντων τῶν ἀριθμῶν, οὗς ἕκαστος τῶν ἐξετασθέντων ἔλαβεν ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου ζητήματος, λαμβάνεται ὁ μέσος ὁρος αὐτῶν, ὅστις πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ζητήματος, καὶ τὸ γινόμενον, ὅπερ ἐμφαίνει τὴν ἐπὶ τοῦ δοθέντος ζητήματος ἱκανότητα τοῦ ἐξετασθέντος, ἐγγράφεται ἐν τῷ πίνακι.

Τὸ ἀθροισμα πάντων τῶν ἀριθμῶν, οὗς ἕκαστος ἐξετασθεὶς ἔλαβεν, ἐνδείκνυσι τὸ γενικὸν ἐξαγόμενον τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ

καὶ ὀρίζει τὴν σχετικὴν μεταξὺ τῶν συνεξετασθέντων σειρὰν ἵνα θεωρηθῇ τις τῶν διαγωνισθέντων ὡς ἐπιτυχὼν διὰ τὴν θέσιν γραμματέως ἢ ὑπογραμματέως, δεόν νὰ τύχῃ τοῦλάχιστον τοῦ ἀριθ. 165, διὰ δὲ τὴν τοῦ γραφέως τοῦ ἀριθ. 80.

21. Κάτωθι τῶν ἐπιτυχόντων ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι ἐγγράφονται οἱ ἐπιλαχόντες κατὰ σειρὰν τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ, οὗ ἕκαστος τούτων ἔτυχεν.*

Ἐὰν δὲ ἐν τῷ καταρτισθέντι πίνακι συμπεριλαμβάνωνται στρατιωτικοί τε καὶ μὴ, ὑπηρετοῦντες ἤδη ἐν τοῖς Στρατοδικείοις, ἢ πλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων ἐνεργεῖται δι' αὐτῶν. Ἐὰν ἔχῃσι τριετὴ τοῦλάχιστον συνεχῇ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Οἱ διὰ τὰς ρηθείσας θέσεις Στρατιωτικῶν δικαστηρίων διαγωνιζόμενοι στρατιωτικοὶ δεόν νὰ ὦσι τοῦλάχιστον ὑπαξιωματικοὶ καὶ νὰ συνεπλήρωσαν ἐνιαύσιον πραγματικὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν καὶ φέρωσι πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενα προσόντα. Ὅπως δ' οὗτοι γένωνται δεκτοὶ ἐν τῷ διαγωνισμῷ, δεόν, σὺν τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, νὰ ὑποβάλῃ ἡ προϊσταμένη στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἀντίγραφον τοῦ φύλλου μητρώου καὶ ποινῶν αὐτῶν.

22. ** Ὁ καταρτισθεὶς πίναξ ἰσχύει ἐπὶ δύο ἔτη.

23. Οἱ ἐν τοῖς Στρατοδικείοις ὑπηρετοῦντες, ὡς καὶ οἱ κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ παρόντος διατάγματος διορισθησόμενοι, ἀπολύονται τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ, λόγῳ ἀνικανότητος, ἀμελείας, παραβάσεως τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένης ἐχεμυθίας, συμπεριφορᾶς ἀναρμόστου πρὸς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν, δι' ἀπουσίαν ἄνευ ἀδείας πλεόν τῶν 8 ἡμερῶν καὶ ἂν ἐτιμωρήθησαν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ τριῶν πειθορχικῶν ποινῶν ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζομένων.

Δύνανται προσέτι νὰ ἀπολυθῶσιν, ἂν πλεονάζωσιν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀπολύεται ὁ ἔχων ὀλιγώτερον χρόνον ὑπη-

* Τὸ ἐδάφ. 6' ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 5 'Ιουλ. 1890.

** Τὸ ἀρθρ. 22 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ κατωτέρω καταχωρουμένου Β. Διατάγματος τῆς 16 Νοεμβρίου 1899.

ρεσίας, ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ ὁ ἔχων μικρότερον ἀριθμὸν ἱκανότητος κατὰ τὸν διαγωνισμὸν.

Κεφάλαιον ΙΑ'.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

24. Οἱ Πρόεδροι, Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι καὶ Εἰσηγηταὶ κέκληνται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν διατελούντων στρατιωτικῶν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τὴν ὀριζομένην διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐν ἰσχύϊ Β. διατάγματι τῆς 28 Αὐγούστου 1882.

Αἱ δ' ἐπιβλλόμεναι εἰς μὴ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰσὶ 1) Ἐπίπληξις, 2) Πρόστιμον τριῶν μέχρ' ἑκατὸν δραχμῶν, 3) Πρόσκαϊρος παῦσις 8 ἡμερῶν μέχρ' ἑκτῶν μηνῶν.

Ἡ ἐπίπληξις γίνεταί δι' ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν ἐπιπληττόμενον διὰ τοῦ γραμματέως καὶ περιέχοντος τὸν λόγον τῆς ἐπιβολῆς τῆς τοιαύτης ποινῆς. Ὁμοίως καταγινώσκειται καὶ περὶ προστίμου πειθαρχικῆς ποινῆς, εἰς δὲ ποιουμένων περὶ τούτου τῆς μισθοδοτοῦσης τὸν τιμωρούμενον ὑπάλληλον ταμιακῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου, εἰς δὲ καταβληθήσεται τὸ κρατηθὲν χρηματικὸν ποσόν, συμφώνως ταῖς ἰσχυοῦσαις διατάξεσι.

Πρόσκαϊρος παῦσις τῇ αἰτῇται τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καταγινώσκειται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἀποφάτεως αὐτοῦ, ἀποχρώντως ἡτερολογημένης καὶ στηριζομένης ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων αὐτῷ σχετικῶν ἐγγράφων. Ἡ ποινὴ δὲ αὕτη συνεπάγεται τὴν στέρησιν ὅλης κλήρου τοῦ μισθοῦ τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς ἀπέχει οὗτος τῆς ἐκτελέσεως πάσης ὑπηρεσίας.

Ἀπασαί αἱ τοιαῦται ποιναὶ ἐγγράφονται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐν τῷ παρ' αὐτῶν τηρουμένῳ φύλλῳ ἱκανότητος καὶ διαγωγῆς τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου κατὰ τὸ σχεδιασθὲν ὑπόδειγμα.

25. Ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν εἰς πάντα μὴ στρατιωτικὸν ὑπάλληλον τοῦ Στρατοδικείου ἐκτὸς τῆς ἐπιπλήξεως καὶ πρόστιμον ἀνεκκλήτως μέχρι τριάκοντα δραχμῶν, ὁ Β. Ἐπίτροπος καὶ Εἰσηγητὴς μέχρις εἴκοσιν, οἱ Ἀντεισηγητὰὶ καὶ Β. Ἀντεπίτροποι μέχρι δεκαπέντε καὶ ὁ Γραμματεὺς μέχρι δέκα. Περὶ δὲ πρόστιμου ἀνωτέρου τῶν εἰρημένων ποσῶν αἱ προσημειωθείσαι στρατιωτικαὶ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἀναφέρονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, δυνάμενον νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἀνώτατον ὅριον πρόστιμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθέντων αὐτῷ ἐγγράφων. Ὁ οὕτω διὰ πρόστιμου ἢ προσκαίρου παύσεως τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ αἰτησῇ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ τούτων πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δι' ἀναφορὰς του, ἀποχωρῶντος ἡτιολογημένης καὶ ὑποβαλλομένης διὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης ἀρχῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, δυνάμενον ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἀναφερόμενον τῆς καταγνωσθείσης πινῆς ἢ νὰ μεταβάλλῃ, μετριάσῃ ἢ ἐπαυξήσῃ αὐτήν.

Κεφάλαιον IB'.

Περὶ ἐργασίμων ὥρων.

26. Ἐργάσιμοι ὥραι τῶν γραφείων τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων, ὡς καὶ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὀρίζονται ἀπὸ μὲν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου μέχρις ἐκείνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου πρὸ μεσημβρίας ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 11ης, μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἀπὸ τῆς 3ης μέχρι τῆς 6ης, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 12ης π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 5ης μ. μ.

Ἐν ἀνάγκῃ δὲ τῆς ὑπηρεσίας αἱ προσημειωθείσαι ἐργασίμοι ὥραι παρατείνονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου ἐκάστου κλάδου ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὰς προσημειωθείσας ἐργασίμους ὥρας ὀφείλουσιν ἀπαντες οἱ ὑπάλληλοι νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς ἐν τοῖς οἰκείαις γραφεῖσι, μὴ ἀπομακρυνόμενοι αὐτῶν ἄνευ ρητῆς ἀδείας τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ τυχαίου κωλύμα-

τος, ἀποχρώντως δικαιολογημένου, δέον νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἄμεσον αὐτῶν προϊστάμενον ἢ τὸν Γραμματέα.

Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς σχολασίμους ἡμέρας ἐργασίμοι ὥραι ὀρίζονται ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης π. μ.

Κεφάλαιον ΙΓ'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

27. Οἱ διοριζόμενοι παρὰ τοῖς Στρατοδικεῖσι Β. Ἐπίτροποι καὶ Εἰσηγηταὶ παρουσιάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Στρατοδικείου, οἱ δὲ Ἀντεπίτροποι καὶ Ἀντεισηγηταὶ εἰς τοὺς ἀμέσως προϊσταμένους τῶν καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον.

Ὁ Πρόεδρος ἐν ἐπισήμοις τελεταῖς καὶ συναθροίσεσιν ἀκολουθεῖται παρ' ὅλων τῶν κατώτερων τοῦ Ἀξιωματικῶν, προσκαλουμένων πρὸς τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἀρμοδίως.

28. Οἱ Δικασταὶ καὶ πάντες οἱ ὁπωσδήποτε δι' ὑπηρεσίας παριστάμενοι ἐν ταῖς συνεδριάσεσι παντός στρατ. Δικαστηρίου ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν ἐπὶ δίκης μὲν Ἀξιωματικοῦ τὴν μεγάλην στολὴν, ἐπὶ δίκης δὲ παντός ὀπλίτου τὴν μικράν μετὰ σιμείου ὑπηρεσίας.

Πᾶς στρατοδίκης, κωλυόμενος ὁπωσδήποτε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ Στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, ὀφείλει, ἐπὶ βαρυτάτῃ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐκτὸς τῶν ποινικῶν συνεπειῶν τῶν ὀρισθεισῶν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Ποινικῇ Νομοθεσίᾳ, νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ, ἀποχρώντως δεδικαιολογημένης, τὸν Πρόεδρον καὶ Β. Ἐπίτροπον, ἵνα διὰ τοῦ δευτέρου προκληθῇ ἀρμοδίως ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ, τοῦτ' αὐτὸ δέον νὰ πράττῃ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου διοριζόμενος στρατιωτικὸς ὑπερασπιστής.

Πάντες οἱ ὁπωσδήποτε διὰ λόγους ὑπηρεσίας παρευρισκόμενοι ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν Στρατιωτικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται ἄνευ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τοῦ Προέδρου.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀπαγγελία τῆς ἀποφάσεως γίνεταί ἐνώπιον φρουρᾶς, ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Β.

Ἐπιτρόπου καλουμένης καὶ ἱσταμένης ἀπέναντι τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου καὶ παρουσιαζούσης ὄπλα.

29. Πᾶς μὴ στρατιωτικὸς ὑπάλληλος, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, ὀρκίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὸν κάτωθι ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου· «Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Κράτους, καὶ νὰ διαχειρίζομαι τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατεθεισάν μοι δημοσίαν λειτουργίαν.»

Περὶ τῆς ὀρκωμοσίας ταύτης συντάσσεται πρακτικόν, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ ὀρκιζομένου καὶ τοῦ Γραμματέως, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου υποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείον, τὸ δὲ πρωτότυπον τηρεῖται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Στρατοδικείου εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ὀρκισθεὶς ὑπάλληλος.

Οὐδενὶ τῶν ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς Δικαστηρίοις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδειῶν ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα καταργεῖται.

Β. Διάταγμα τῆς 28 Αὐγούστου 1882, περὶ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τῶν προϊσταμένων στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν διαφορῶν ὑπηρεσιῶν καὶ καταστημάτων, ὧν ἡ ποινικὴ δικαιοδοσία δὲν εἶναι κεκκονισμένη δι' εἰδικοῦ Διατάγματος, ἔχουσι τὸ κύρος τοῦ ἐπιβάλλειν εἰς πάντα τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς του διατελούντων, ἀξιοματικὴν ἢ ἀνθυπασιπιστὴν τὴν ποινὴν 15 ἡμερῶν περιορισμοῦ, εἰς πάντα δὲ ὑπαξιωματικὴν τὴν ποινὴν 30 ἡμερῶν περιορισμοῦ, 15 ἡμερῶν κρατήσεως ἢ 8 ἡμερῶν φυλακίσεως, καὶ εἰς πάντα ὑποδεκανέαν, μουσικὴν ἢ στρατιωτὴν 30 ἡμερῶν περιορισμοῦ ἢ κρατήσεως καὶ 15 ἡμερῶν φυλακίσεως.

Β. Διάταγμα τῆς 5 'Ιουλ. 1890. Περί μεταρρυθμίσεως ἄρθρου τοῦ περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν στρατ. δικαστηρίων Β. Διατάγμα-
τος τῆς 17 Μαρτίου 1886.

Τὸ ἐδάφιον 2ον τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 17 Μαρτίου τοῦ 1886 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, μεταρρυθμίζεται ὡς ἐξῆς :

Ἐν τῷ ὀλίγῳ δὲ ἀριθμῷ τοῦ ἐξαγομένου ἐκάστου τῶν ἐν τοῖς στρατοδικείοις συνεχῶς καὶ εὐδοκίμως ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ὑπηρετούντων στρατιωτικῶν τε καὶ μὴ ὑπαλλήλων καὶ ἐπιτυχόντων ἐν τῷ ἐνεργουμένῳ διαγωνισμῷ προστίθεται ὁ ἀκέραιος ἀριθμὸς εἴκοσιν (ἀριθ. 20) λόγῳ τοῦ εἰρημένου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν πλεονεκτηματος· τὸ δὲ οὕτω προκύψον ἐξαγόμενον κανονίζει τὴν σειράν τῆς ἐπιτυχίας τούτων μεταξὺ πάντων τῶν συνεπιτυχόντων· ἐν ἴσῃ δὲ ἱκανότητι ἐν τῇ πληρώσει τῶν κενῶν θέσεων, μεταξὺ μὲν τῶν συνυπηρετούντων ὑπαλλήλων προτιμάται ὁ ἔχων πλειότερον ὑπηρεσίας χρόνον, μετὰ δὲ τῶν λοιπῶν αἱ ὡς ἐρρέθη ἐν τοῖς στρατοδικείοις ὑπηρετούντες ὑπαλλήλοι.

Β. Διάταγμα 20 'Ιουλίου 1890. Περί προσήκης 2ου ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ ἀπὸ 17 Μαρτίου 1886 Β. Δ. περὶ προσόντων τῶν ἐν τοῖς Στρατοδικείοις ὑπαλλήλων.

Μετὰ τὸ ἐδάφ. 1ον τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 17 Μαρτίου τοῦ ἐτους 1886 περὶ προσόντων τῶν ἐν τοῖς Στρατοδικείοις διοριζομένων ὑπαλλήλων Ἡμετέρου διατάγματος προστίθεται τὸ ἐξῆς 2ον ἐδάφιον.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπὶ τετραετίαν συνεχῶς καὶ εὐδοκίμως ὑπηρετοῦντας γραφεῖς, τοὺς διορισθέντας ἐν τῇ θέσει ταύτῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ εἰρημένου περὶ προσόντων Β. Δ. ἵνα μετέχῃ καὶ τοῦ διὰ τὴν θέσιν ὑπογραμματικῶς ἐνεργουμένου διαγωνισμοῦ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζομένου, καὶ ἀντὶ μὴ κέκτηνται τὰ ἐν τῇ Α' § τοῦ εἰρημένου ἄρθρου ὀριζόμενα προσόντα, ἐὰν τὸ εὐδόκιμον καὶ συνεχὲς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν πιστοποιηται ἀρκούντως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων αὐτῶν προϊσταμένων.

Β. Διάταγμα τῆς 16 Νοεμβρίου 1899. Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρου τοῦ Β. διατάγματος περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἐδάφια α κα β. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας νόμου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων ἡμετέρου διατάγματος τῆς 17ης Μαρτίου 1886 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς

22. Ὁ καταρτισθεὶς πίναξ ἰσχύει μόνον πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἐφ' αἷς προεκλήρυνθη καὶ ἐγένετο ὁ διαγωνισμός.

Διαταγὴ Ὑπουργ. ἀριθ. 9507 τῆς 3 Μαΐου 1861.

Ὁδηγίαι περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν διαρκῶν στρατοδικείων διαδικασίας

Λογιζόμενοι σπουδαίαν τὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ κανόνας διεύθυνσιν τῶν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις τῶν διαρκῶν στρατοδικείων συνεδριάσεων, ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου ἀρούμενοι, περιγράφομεν τὰς ἐξῆς συνοπτικὰς ὁδηγίας, ἀντικείμενον ἔχουσας τὴν ἐν αὐταῖς διαδικασίαν.

I. Συνεδριάσεως προκειμένης, ἀμα λάβωσιν οἱ στρατοδίκαι τὰς θέσεις των, ὁ πρόεδρος κηρύττων τὴν ἐναρξιν τῆς συζητήσεως, διατάττει τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου παραγωγὴν τοῦ κατηγορουμένου· οὗτος δὲ μετὰ τοῦ συνηγόρου του ὡς καὶ οἱ προσκληθέντες μάρτυρες καταλαμβάνουσι τὰς ὁρισθείσας δι' αὐτοὺς θέσεις (ἄρθρον 374 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

II. Διατάττει προσέτι τὴν ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἀνάγνωσιν· 1) τῆς διαταγῆς περὶ ἀναπληρώσεως ἢ διορισμοῦ δικαστοῦ, (ἐν ὑπάρχει τοιαύτης)· 2) τῶν περὶ χαρίτων Β. Διαταγμάτων, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν καταδικωκῶν, ἂν τοῦτο ἐξητήθῃ ὑπὸ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου.

III. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον περὶ τοῦ ὀνόματος, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος, τόπου γεννήσεως καὶ διαμονῆς, περὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει· ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος ἀποποιῇται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ταῦτα, ἡ διαδικασία προβαίνει ἀκωλύτως (ἄρθρον 112 στρατιωτικοῦ ποιν. νόμου).

IV. Μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος, ὁ γραμματεὺς διαταγῇ τοῦ

προέδρου ἀναγινώσκει τὴν περὶ εἰς δικτὴν εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου διαταγὴν, τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 98 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου ἐκθέσιν τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ στρατοδικείου, τὸ ἐγκλητήριον καὶ πᾶν ἄλλο ἐγγράφον, οὗτινος ἀναγκασίως πρέπει νὰ λάβῃ γνώσιν τὸ στρατοδικεῖον (ἄρθρον 116 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

V. Γενομένης τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐγγράφων, ὁ πρόεδρος προσκαλῶν τὸν κατηγορούμενον παρ' αὐτῷ, λέγει πρὸς αὐτόν. «Ἐκ τῶν ἀναγνυσθέντων ἐγγράφων προκύπτει ὅτι κατηγορεῖσαι ἐπὶ κλοπῇ δι' ἐξωτερικῆς ρήξεως. Σὲ εἰδοποιῶ ὅτι ἔχεις δυνάμει τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσῃς πᾶν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς υπεράσπισίν σου· συνήγορον ἔχεις τὸν I. Δ. ὑπολογαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ, τὸν ὅποιον κατ' αἰτήσιν σου (ἢ κατὰ τὸν νόμον) ἐγὼ διώρισκα· ἔχοντα δὲ τὸν κατηγορούμενον συνήγορον τῆς ἐκλογῆς του, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ αὐτόν, ἂν ἔχῃ τοιοῦτον (ἄρθρον 117 στρατ. ποιν. νόμου) καὶ ἐφεξῆς ὡς ἂνωτέρω.

VI. Μετὰ ταῦτα ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν συνήγορον λέγει πρὸς αὐτόν. «Σὰς ὑπομνησθέντων ὅτι κατὰ τὴν ἀγόρευσίν σας ὀφείλετε συμφῶνως πρὸς τὸν νόμον νὰ μὴ λέγητέ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὴν συνείδησίν σας καὶ εἰς τὸ πρὸς τοὺς νόμους ὀφειλόμενον σέβας καὶ νὰ τηρῆτε τὴν προσήκουσαν κοσμιότητα καὶ μετρίότητα εἰς τὰς ἐκφράσεις σας» (ἄρθρον 116 στρατ. ποιν. νόμου).

VII. Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν B. ἐπίτροπον, ὅστις ἀπαγγέλλει ἱστάμενος τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας διὰ συνοπτικῆς ἀκριθείας καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν προρρηθέντα τὸν κατάλογον τῶν κλητευθέντων καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον γνωστοποιηθέντων μαρτύρων· ὁ δὲ καὶ οὗτος προσεκάλεσε τοιοῦτους ἐκφωνοῦνται καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν (ἄρθρ. 122 στρατιωτικοῦ ποιν. νόμου καὶ 377 κοινῆς ποιν. δ.κ.).

VIII. Ὁ πρόεδρος ἐπομένως διατάττει τὴν ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσιν τῶν καταλόγων τῶν μαρτύρων, τοὺς ὁποίους καλεῖ κατ' ὄνομα ὁ κλητὴρ, μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὀνομάτων διατάττει τὴν εἰς τὰ δι' αὐτοὺς προπαρασκευασμένον ὁμαδίον ἀποχώρησιν των, καὶ ἂν κριθῇ ἀναγκαῖον ἢ ζητηθῇ παρὰ τοῦ B. ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κατηγορουμένου τὴν συνηγόρου, δίδει τὰς δεούσας διαταγὰς διὰ τὰ πρόσφορα προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ἀθεμίτου συνεντεύξεως (ἄρθρον 377 καὶ 383 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

IX. Ἀκολούθως ὁρίζει τὴν τάξιν, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀκουσθῶσιν οἱ κατὰ μέρος μάρτυρες καὶ ὑποβληθῶσιν αἱ λοιπαὶ ἀποδείξεις· προσέχει ἐπιμελῶς ὥστε διὰ τῆς προσδιορισθητομένης τάξεως νὰ σαφηνισθῶσιν κατὰ τὸ δυνατόν τὰ περὶ τὴν πράξιν καὶ ὅλα τὰ τὴν κατηγορίαν ἢ τὴν υπεράσπισιν ἀφορῶντα περιστατικά, νὰ διασκεδασθῇ πᾶσα σύγχυσις καὶ νὰ σχηματισθῇ βεβαία ἐπὶ βασιμῶν ἀποδείξεων ἐστηρικμένῃ πεποιθήσις περὶ τῶν δικασθησομένων πράξεων (ἄρθρον 378 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

X. Καλεῖ μετὰ ταῦτα ἀνὰ ἓνα τοὺς μάρτυρας, εἰσερχομένους ἀνεὺς ὅπλων καὶ ἀσκεπείας καὶ ἐξετάζει αὐτοὺς διὰ ζωσῆς καὶ πρώτων μέν-

περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος, κατοικίας, βαθμοῦ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν, ἂν ἐγνώριζον τὸν κατηγορούμενον πρὸ τῆς πράξεως δι' ἣν κατηγορεῖται, ἂν ἔχῃσι συγγένειαν, φιλίαν ἢ ἑχθραν μετ' αὐτοῦ, ὀρκίζει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, (') ὅτι θέλουσιν διηλιθίσαι ἀφ' ὧς καὶ ἀπαθῶς καὶ ὅτι θέλουσι εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, ἔπειτα δὲ ἐρωτᾷ αὐτοὺς τί γνωρίζουσιν περὶ τῆς ὑποθέσεως, περὶ ἧς ἐκλήτευθυσαν νὰ μαρτυρήσωσιν (ἄρθρον 85 καὶ 122 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 384 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

XI. Οἱ μάρτυρες δὲν πρέπει νὰ διακόπτονται εἰς τὰς μαρτυρίας των, οὐδ' ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ ποιῶσιν ἀμοιβαίας παρατηρήσεις εἰς τὰς μαρτυρίας των. Κατὰ πᾶσαν δὲ μαρτυρίαν ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν συνήγορόν του ἂν ἔχῃσι τι νὰ παρατηρήσωσιν ἢ νὰ ὑπομνήσωσι κατ' αὐτῆς (ἄρθρον 385 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

XII. Ὁ,τε κατηγορούμενος καὶ ὁ συνήγορός του ἔχουσι τὸ δικαίωμα 1) νὰ ἀπαγγείλῃσι κατὰ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ ἢ κατὰ τῆς μαρτυρίας του πᾶν, τι δύναται νὰ ὀρίσῃ ἀκριβέστερον τὸ ἀξιόπιστον αὐτῆς καὶ συντείνῃ πρὸς ὑπεράσπισίν του 2) νὰ ἀποτείνωσιν ἅπ' εὐθείας πρὸς μάρτυρα ὅλας τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας ἐρωτήσεις (ἄρθρον 386 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

XIII. Ἐὰν ὁ μάρτυς ἐξυβρισθῇ ἢ προσαφθῶσιν αὐτῷ πράξεις μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποδεχθῶσι, παραχρῆμα καταδικάζεται ὁ ἑνοχος κατ' αἵτησιν τοῦ μάρτυρος ἢ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς κράτησιν μίᾳς μέχρις ὀκτῶ ἡμερῶν, καὶ ἂν ἤδη διατελῇ ἐν φυλακῇ εἰς αὐστηρότερον περιορισμὸν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καταγνώσθεῖσα ποινὴ ἐκτελεῖται παραχρῆμα, εἰδοποιουμένου περὶ τῆς καταγνώσεως αὐτῆς τοῦ ὑπουργοῦ ὑπὸ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω καταδιώξεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς κατὰ τὸν κοινὸν ποινικὸν νόμον ἢ τὸν δικαστικὸν ὀργανισμὸν ἐπιβλητέας τυχόν ποινῆς (ἄρθρον 387 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

XIV. Ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ μάρτυρος ὅλας τὰς διασαφῆσεις, τὰς ὁποίας φρονεῖ ἀναγκαίας πρὸς ἔρευναν καὶ διευκρίνισιν τῆς ἀληθείας. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα κεκτῆναι ὁ τε Β. ἐπίτροπος καὶ οἱ δικασταὶ (ἄρθρον 388 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

Ἐκαστος μάρτυς διακρίνεται μετὰ τὴν εξέτασιν του μέχρι τέλους τῆς συζητήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον.

XV. Ὁ πρόεδρος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα, τῇ αἰτήσει τοῦ Β. ἐπιτρέ-

(') Ὁ μάρτυς ὡς ἀρχιερεὺς ὀρκίζεται κατὰ τὸν εἰς τὴν τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου κτλ. ὡς ἄνωθεν ὁ ἱερεὺς δὲ ἢ ἱεροδιάκονος ὡς εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κτλ. ἂν δὲ πρεσβυτέρῳ ὀρκισθῇ ἀνεγνωρισμένην παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἢ καὶ μόνον ἀνεκτὴν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ νενόμισται ἢ εὐθίσταται ἰδιαίτερος τοῦ ὀρκισθῆναι τρόπος, ἔχει κύρος καὶ οὗτος εἰς τὴν ποινικὴν δίκην.

που, τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου του ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἀποχώρησιν των ἢ ὅλων τῶν μαρτύρων καὶ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν των, εἴτε κατὰ μόνους, εἴτε ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων μαρτύρων. Τοῦ προέδρου δὲ διατάζοντος ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως, ποφασίζει περὶ τοῦτου τὸ δικαστήριον (ἄρθρον 392 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

XVI. Μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν μαρτύρων, ὁ πρόεδρος διατάττει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἐξομολογήσεως αὐτοῦ. ἂν δὲ δικασταὶ εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀπόφασιν τοῦ προέδρου ἀποφανθῶσιν ὅτι θεωροῦσι περιττὴν τὴν παρουσίαν τοῦ μάρτυρος, διότι ἡ κατάθεσις αὐτοῦ εἶναι πλήρης, ἀναπληροῦσα τὴν αὐτοπροσώπως προσέλευσιν του, ἡ δὲ ἐκτέλεσις δὲν ἀναβάλλεται· τῆς παρεμπιπτούσης ὁμοῦ ταύτης περιστάσεως ποφασίζονται μὲν εἰς τοὺς πρᾶκτικοὺς (ἄρθρον 120 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

XVII. Ὁ πρόεδρος διατάττει τὸν γραμματεὰ νὰ σημειοῖ ἐν τοῖς πρᾶκτικοῖς τὰς οὐσιώδεις διαφορὰς καὶ μεταβολὰς τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μαρτυριῶν πρὸς τὰς ἐν τῇ προανακρίσει δοθείσας (ἄρθρον 121 στρατιωτικοῦ νόμου).

Τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ Β. ἐπίτροπος, ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορός του (ἄρθρον 80 καὶ 390 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

XVIII. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων τῆς τε κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως, ὁ πρόεδρος ἐξετάζει τὸν κατηγορούμενον· ὑπαρχόντων πλειόνων, ὁ πρόεδρος ὀρίζει τὴν τάξιν καθ' ἣν θέλουσιν ἐξετασθῇ (ἄρθρον 124 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

XIX. Ὁ τε πρόεδρος, ὁ Β. ἐπίτροπος καὶ οἱ δικασταὶ δύνανται καὶ πᾶσαν κατὰστασιν τῆς συζητήσεως νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ κατηγορουμένου τὰς ἀναγκαίας ἀνακοινώσεις περὶ τῶν αἰτιάσεων, τῶν ἐνδείξεων καὶ τῶν γερονότων καὶ ἀποτεινῶσιν περὶ τούτων ἐρωτήσεις πρὸς αὐτὸν (ἄρθρον 389 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

XX. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος καὶ οἱ μάρτυρες ἠκούσθησαν ἤδη ἐν ἀνακρίσει περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὁ πρόεδρος ἐπιστὰ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν παρατηρηθεισῶν ἀσυμφωνιῶν καὶ ἀντιφάσεων καὶ ζητῶν περὶ τούτων διασαφές. Πρὸς τοῦτο ἀναγινώσκονται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως τὰ εἰς τὸ προκείμενον ἀναγόμενα χωρία καὶ ἐνδείκνυνται αὐτοῖς.

Ἐπὶ οὐσιωδῶν ἀντιφάσεων ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ § 17 ἐκτεθειμένα (ἄρθρ. 390 κοιν. ποιν. δικονομίας).

XXI. Ἐγγράφα ἀποδεικτικὰ ἀναγινώσκονται καὶ ἐπιδεικνύονται καὶ πᾶν ἄλλο πειστήριον εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὅπως ἀναγνωρῶν αὐτὰ ἢ ἐξηγηθῇ περὶ αὐτῶν.

Καθισταμένης δὲ ἀναγκαίας τῆς ὑπὸ τινος τῶν μαρτύρων ἀναγνώσεως τοῦ ἐγγράφου ἢ πειστηρίου, ὁ πρόεδρος ἐπιδεικνύει ταῦτα εἰς τὸν ὅπως ἐξηγηθῇ (ἄρθρ. 393 κοινῆς ποιν. δικ.).

XXII. Μετὰ τ' ἀνωτέρω καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου,

πρόεδρος προσκαλεῖ τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον, ἵνα ἀπαγγεῖλῃ τὰ συμπεράσματα καὶ τὰς προτάσεις τοῦ (ἄρθρ. 124 στρατ. ποιν. νόμου).

XXIII. Ἐπειτα δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου.

XXIV. Μετὰ ταῦτα ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δύναται νὰ δευτερολογήσῃ, ἀλλ' ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορός του ἔχουσι πάντοτε τελευταῖοι τὸν λόγον.

XXV. Μηδενὸς τούτων ζητούντος πλέον τὸν λόγον, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον ἂν ἔχῃ νὰ προσθέσῃ τι ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀκούσας δὲ τὴν ἀπάντησιν, κηρύττει τὴν συζήτησιν ἀποπερατωμένην καὶ διατάττει τὴν ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποχώρησιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ λοιπῶν (ἄρθρ. 125 στρατ. ποιν. νόμου). Τὸ δικαστήριον διασκέπτεται.

XXVI. Μετὰ τὴν διάσκεψιν ὁ πρόεδρος διατάττει ὅπως ἀφεθῇ ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσόδος ἐλευθέρᾳ εἰς πάντα πλὴν τοῦ κατηγορουμένου, ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν, ἱσταμένων καὶ φερόντων τὸ κάλυμμα εἰς τὴν κεφαλὴν, τῆς δὲ ἐνόπλου φυλακῆς παρουσιαζούσης τὰ ὅπλα.

Ἀπάντησις ἐπισημειωτικὴ

τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐξημερεύουσα τὸν τρόπον,
καθ' ὃν δίδεται ἡ ψήφος τῶν δικαστῶν.

Ἐπιστρέφοντες ὑμῖν, κ. συνάδελφε, τὸ ὑπ' ἀριθ. 4535 ἔγγραφόν σας, σὰς πληροφοροῦμεν ὅτι τὰ στρατοδικεῖα καὶ ναυτοδικεῖα εἰσὶ δικαστήρια ὀρκωτά· ἐπομένως αἱ ψῆφοι, μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως, συλλέγονται παρὰ τοῦ προέδρου ὅστις ἄρχεται ἐρωτῶν περὶ τῆς ἐνοχῆς ἢ ἀθωότητος τοῦ κατηγορουμένου, ἀπὸ τὸν φέροντα κατώτερον βαθμὸν δικαστῆν, καὶ σημειοῖ κάτωθεν τοῦ καὶ ἢ ὅχι διὰ σημείου γραμμῆς ἢ σταυροῦ τὰς γνώμας αὐτῶν. Μετὰ τὸ πέρας ὅλων τῶν γνώμῶν τῶν δικαστῶν ὁ πρόεδρος μετρεῖ τὰς ψήφους τοῦ τε καὶ καὶ ὅχι καὶ ἀποφαινεταὶ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐκφυγῇ ἐνοχος ἢ ἀθώος. Τοῦτο γίνεται δι' ἐν ἑκάστον τῶν ζητημάτων, περὶ ὧν πρόκειται ν' ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον. Αἱ ψῆφοι ἄρα περὶ ἐνοχῆς ἢ ἀθωότητος δὲν δίδονται δι' ὑπογραφῆς ἀλλὰ προφορικῶς. Καθιέρωσε δὲ τοῦτο ὁ νομοθέτης, ἵνα μὴ γινώσκηται τίς ἦτο ἐκ τῶν δικαστῶν καταδικαστικὸς καὶ τίς ἀθωωτικός.

Οἱ δικασταὶ ὑπογράφουσι μόνον τὴν ἀπόφασιν ἀνεξαιρέτως ὅλοι πρὶν αὕτη ἀπαγγελθῇ.

Ἀθῆναι τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1865.

Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

Διαταγὴ Ὑπουργ. ἀριθ. 3691 τῆς 7 Μαρτίου 1861.

Περὶ διασαφίσεών τινων ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 133 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἀναφεύοντων διαταγμῶν τινῶν περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἁρθρου 133 τοῦ στρατ. ποινικοῦ νόμου, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν τὰς ἐξῆς διατάξεις.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου, ἡ ἀπόφασις δεόν νὰ περιέχῃ τὰ συστατικὰ τῶν τε πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Καὶ ἀπαγορεύεται μὲν ἡ μνεία τῶν ἀπαντήσεων (les reponses) τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν ἐξομολογήσεων τῶν μαρτύρων, οὐχὶ ὁμοίως καὶ τῶν ἀπαντήσεων ἐκείνων τῶν ἔχουσῶν σχέσιν πρὸς τὰ ζητήματα τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 112 καὶ 113 § 1, 2) ἢ τῶν διαφορῶν τῶν λαμβανουσῶν τυχὸν χώραν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μεταξὺ τῆς ἐγγράφου καὶ προφορικῆς καταθέσεως τῶν μαρτύρων εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 121, ὅτε καὶ ἰδιαίτερον πρακτικὸν πρᾶπει νὰ συντάσσῃται.

Ἐπίσης δεόν ἡ ἀπόφασις νὰ μνημονεύῃ καὶ τὰς προτάσεις (les conclusions) τοῦ κατηγορουμένου, συνεπεία τῶν ὁποίων προκαλεῖται λύσις οἰουδήποτε ζητήματος, εἴτε ὑπὸ μόνου τοῦ προέδρου, εἴτε ὑφ' ὀλοκληρίου τοῦ δικαστηρίου (ἄρθρον 119) τὸ μὲν διότι ἡ πρότασις δὲν εἶναι μέρος τῶν ἀπαντήσεων τοῦ κατηγορουμένου, ὧν ἡ μνεία ἀπαγορεύεται, ἀλλὰ συνδέεται μετὰ ζητήματος προκαλοῦντος λύσιν καὶ ἀπόφασιν, τὸ δέ, διότι ἀφοῦ ὁ αὐτὸς παράγραφος τοῦ ἄρθρου 133 ἀπαιτεῖ ὥστε ἡ κυρία ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασις νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὰς γενομένας ἀποφάσεις ἐπὶ παντὸς προδικαστικοῦ ἢ παρεμπιπτοντος ζητήματος, οἷα ἔχει ἀναμφιλέκτως τὸ δικαίωμα καὶ ὁ κατηγορούμενος νὰ προτείνῃ (ἄρθρ. 119), ἔπεται ὅτι ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ περιέχεται ἀναγκαιῶς καὶ ἡ ὑποχρέωσις νὰ γίνηται μνεία τῶν προτάσεων τοῦ δόντος ἀρρεθὸν μὴν εἰς τὴν ἐκδόσιν ταιαύτης ἀποφάσεως.

Τοιαύτη ὁδηγία ἐδόθη ἤδη ἐν τῷ 2 σχολίῳ τοῦ σχεδίου τῶν ἀποφάσεων, ἐν τῇ σελ. 100 τῆς εἰς ὄγκον ἐπισήμου ἐκδόσεως τοῦ στρατονομ. νόμου, τὴν ὁποίαν νομίζομεν λυσιτελεῖς νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐντάλλοι.

Ἄν μάρτυρες τινες (λέγει τὸ σχέδιον τοῦτο) ἐζητάσθῃσαν ὀνομαστικῶς σημειοῦνται τοῦτο καὶ ὁ λόγος τῆς ἀνευ ὅρκου ἐξετάσεως αὐτῶν ἂν ὑπάρχουν πειστήρια σημειοῦνται ὅτι προσήχθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ! σημειοῦνται προσέτι πάντα τὰ παρεμπιπτόντα κατὰ σειράν καθ' ἣν ἕκαστον αὐτῶν ἔλαβε χώραν. Αἱ γενόμεναι παρ' ἑκάστου τούτων προτάσεις ὑπὸ τε τοῦ Β. ἐπιτρόπου καὶ τοῦ κατηγορουμένου. Τὰ ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου προταθέντα μέρη ὑπερασπίσεως, καὶ τέλος αἱ περὶ ἑκάστου τούτων προτάσεις ὑπὸ τε τοῦ Β. ἐπιτρόπου καὶ τοῦ κατηγορουμένου. Τὰ ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου προταθέντα μέρη ὑπερασπίσεως, καὶ τέλος περὶ ἑκάστου αὐτῶν ἀποφάσις τοῦ δικαστηρίου.

Τούτων ἕνεκα θέλετε ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ γραμματέως εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τούτων τοῦ νόμου, ὅπως, ἀποφεύγων τὴν περιττολογίαν, συντάσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ἐπίσημον τοῦτο ἐγγράφον, δι' οὗ βεβαιοῦνται ἡ τῶν νόμων ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ καὶ ἡ ἐν στήρᾳ αὐτῶν τήρησις.

Διαταγὴ Ὑπουργ. ἀριθ. 41179 τῆς 1 Ἰουλίου 1861.

Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικείων.

I. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως οἱ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ἀφέρουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης.

II. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ζητηθῇ ὑπὸ τῶν Β. ἐπιτρόπων ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικείων, τὸ συμφέρον τῆς ὑπερασπίσεως ἀπαιτεῖ, ὅπως εἰδοποιῇται ὁ κατηγορούμενος περὶ τῆς προσφυγῆς αὐτοῦ.

III. Ἀπορριφθείσης τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως τοῦ κατηγορουμένου Β. ἐπίτροπος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ διατάττει τὴν διὰ τινος χωροφύλακος ἢ ἄλλου ὑπηρέτου τῆς δημοσίας δυνάμεως κοινοποιῆσαι τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ εἰς αὐτόν, ὅπως ἀρχίσῃ ἢ πρὸς ἀναίρεσιν προσμῖα, τὸ δὲ ἐπιδοτήριον διαβιβάζεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Β. ἐπίτροπον καὶ τεθῇ εἰς τὴν σχετικὴν δικογραφίαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκτέλεσις ποιῶν.

Πειθαρχικοὶ λόχοι.

Στρατιωτικαὶ ποινικαὶ φυλακαί.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Β. Διάταγμα τῆς 20 Ἰανουαρίου 1881. Περὶ συστάσεως δύο πειθαρχικῶν λόγων.

Κεφάλαιον Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Συνιστῶμεν δύο αὐθυπάρχτους πειθαρχικοὺς λόγους, ὧν αἱ εἶδραὶ θέλουσιν ὀρίζεσθαι ἐκάστοτε κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διὰ διαταγῆς τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ οἵτινες θέλουσι φέρει τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2.

2. Τὰ τῆς στολῆς αὐτῶν κανονισθήσονται κατόπιν οἱ ἰδιαιτέρου διατάγματος.

3. Ὅσοι ἐκ τῶν στρατιωτῶν δὲν ὑποπίπτουσι μὲν εἰς ἐγκλήματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων, ἐξακολουθοῦσι δὲ ἀτακτοῦντες, καὶ καθιστάμενοι τὸ κακὸν παράδειγμα τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκουσι, διὰ τῆς ἐπαναλήψεως πταισμάτων καὶ παραβάσεων, μὴ καταστελλομένων πλέον διὰ τῶν λοιπῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, μετατίθενται εἰς τοὺς λόγους τούτους.

4. Ἐκάτερος τῶν πειθαρχικῶν λόγων ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο οὐλαμούς, ἐξ ὧν ὁ μὲν καλεῖται οὐλαμὸς τῶν ὀπλιτῶν, ὁ δὲ οὐλαμὸς τῶν ἐργατῶν.—Εἰς τοὺς οὐλαμούς τῶν ὀπλιτῶν κατατάσσονται· α') Ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἕνεκα ἀδιορθώτου διαγωγῆς ἀπομακρύνονται ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ. β') Ὅσοι δείξαντες καλὴν διαγωγὴν εἰς τοὺς οὐλαμούς τῶν ἐργατῶν, φαίνονται ἄξιοι νὰ ἐπανέλθωσι προσεχῶς εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ.—Εἰς τοὺς οὐλαμούς τῶν ἐργατῶν κατατάσσονται· α') Ὅσοι ἤθελον δεῖξει κακὴν διαγωγὴν εἰς τοὺς οὐλαμούς τῶν ὀπλιτῶν. β') Ὅσοι, διατελέσαντες εἰς πειθαρχικὸν λόγον καὶ ἐπανελθόντες εἰς ἓν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, ἤθελον ἐξκεῖλαι ἐκ νέου.—Οἱ ἄνδρες τῶν οὐλαμῶν τούτων δικοῦνται μετ' αὐστηρότητα μεγαλειτέρην, ἢ τῶν οὐλαμῶν τῶν ὀπλιτῶν.

Κεφάλαιον Β'.

Περὶ μεταθέσεως εἰς τοὺς πειθαρχικοὺς λόχους.

5. Τὴν μετάθεσιν εἰς τοὺς πειθαρχικοὺς λόχους διατάσσει ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

6. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου ὅταν κρίνῃ ὅτι τις ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατιωτῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν προβλεπομένην παρὰ τοῦ 1 ἄρθρου, ὑποβάλλει εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τάγματος γραπτὴν ἀναφορὰν διαλαμβάνουσαν ὠρισμένως τὰ πταίσματα ἢ τὰς παρεκτροπὰς, εἰς ἃς ὁ στρατιώτης ὑποπίπτει, τὰς ποινὰς, αἵτινες τῷ ὑπεβλήθησαν καὶ τὰς ὑποτροπὰς, αἵτινες διδουσιν εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ τὸν χαρακτῆρα ἐπιμονῆς ἐπιβλαβοὺς εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν τοῦ σώματος, ἐπισυνάπτει δὲ εἰς τὴν ἀναφορὰν τὸ φύλλον μητρώου μὲ ἀκριβῆ τῶν ποινῶν αὐτοῦ καταγραφὴν.

7. Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος διατάσσει τὴν σύστασιν πειθαρχικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ παραπέμπει εἰς αὐτὸ τὴν κατὰ τοῦ καταγγελλομένου στρατιώτου ἀναφορὰν. Κατὰ τὴν ἐν γένει σύστασιν πειθαρχικοῦ συμβουλίου, οὐδέποτε συμπεριλαμβάνεται ὡς μέλος αὐτοῦ ἀξιωματικός, ἀνήκων εἰς τὸν λόχον, εἰς ὃν καὶ τὸ καταγγελλόμενον ἄτομον. Ἡ διάταξις αὕτη πληροῖ τὸ ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑφιστάμενον κενόν.

8. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἐνεργεῖ τὴν ἐξέλεγχσιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς διαγωγῆς τοῦ καταγγελλομένου στρατιώτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἐξετάζει πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸν διοικητὴν τοῦ λόχου καὶ τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ σώματος, καὶ ἀφοῦ οὗτοι ἀποσυρθῶσι καλεῖ τὸν κατηγορούμενον εἰς ἀπολογίαν· συντάσσει δ' εἴτα δεδικαιολογημένην γνωμοδότησιν, τὴν ὅποιαν ὑποβάλλει μετὰ τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος. Ἄν ἡ γνωμοδότησις τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ᾖ κατὰ τοῦ στρατιώτου, ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος ὑποβάλλει αὐτὴν μεθ' ὅλων τῶν

λοιπῶν ἐγγράφων εἰς τὸν ἀρχηγοῦντα ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ συνωδευμένην καὶ μετὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνώμην.

9. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ὑποβληθέντα αὐτῷ ἐγγράφα, διατάσσει τὴν εἰς ἓνα τῶν οὐλαμῶν τῶν ὀπλιτῶν μετάρθσιν τοῦ κατηγορουμένου στρατιώτου, ἢ τιμωρεῖ αὐτὸν μετὰ φυλάκισιν εἰς φρουρίον, ἢ εἰς στρατιωτικὴν φυλακὴν, ἂν κρίνῃ ὅτι δὲν ἐξηντλήθησαν εἰσέτι ἅπαντα τὰ πρὸς σωφρονισμόν αὐτοῦ μέσα.

10. Ἐξαιρουμένων εἰδικῶν περιπτώσεων, δὲν προτείνεται ἐπίσης ἢ εἰς πειθαρχικὸν λόχον μετάρθσιν στρατιώτου, ὀφείλοντος εἰσέτι ὀλίγους νὰ ὑπηρετήσῃ μῆνας, καθόσον ἢ εἰς αὐτὸν χορηγήσῃ ἀφέσεως χαρακτηρίζουσας ἐπίμεμπτον τὴν διαγωγὴν του, ἰσοδυναμεῖ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας μετὰ τὴν μετάρθσιν εἰς τοὺς πειθαρχικοὺς λόχους.—Ἐπὶ τέλους δὲν μετατίθενται εἰς τοὺς πειθαρχικοὺς λόχους στρατιῶται μὴ συμπληρώσαντες ἐξ μηνῶν ὑπηρεσίαν, τῇ ἐξαιρέσει εἰδικῶν περιπτώσεων.

11. Προκειμένου νὰ παραπεμφθῇ ἐνώπιον πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἄτομον, ἀνήκον εἰς αὐτὸ ὑπαρκτὸν σῶμα, τοῦ ὁποίου εἰ ἀξιωματικοὶ δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς σύστασιν πειθαρχικοῦ συμβουλίου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ διοικούντος τὸ σῶμα αὐτό, ὁ Φρούραρχος διορίζει ἐξ ἄλλων σωμάτων τῆς αὐτῆς φρουρᾶς τοὺς πρὸς σύστασιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ συμβουλίου ἀπαιτούμενους ἀξιωματικούς.—Ὅταν δὲ καὶ τὸ μέσον τοῦτο δὲν ἐπαρκῇ, ὑποβάλλεται ἡ περὶ τούτου ἀναφορά εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις σχηματίζει ἢ συμπληροῖ τὸ συμβούλιον ἐξ ἀξιωματικῶν τῆς πλησιεστέρας φρουρᾶς.—Ἄν τό, περὶ οὗ ὁ λόγος, ἄτομον ἀνήκῃ εἰς ἀπεσπασμένον λόχον, ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς 15 § τοῦ περὶ πειθαρχικῶν συμβουλίων ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.—Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμεναι διατάξεις πληροῦσι τὸ ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὑφιστάμενον κενόν, ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐλλείψεως ἀξιωματικῶν διὰ τὴν συγκρότησιν πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐν τινι τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

12. Ἡ μετάρθσιν ἐκ τῶν οὐλαμῶν τῶν ὀπλιτῶν εἰς τοὺς τῶν ἐργατῶν ἐνεργεῖται κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν

στρατιωτικῶν.—Προκειμένης τῆς αὐτῆς μεταθέσεως, τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον συγχροτεῖται ἐκ δύο ἀξιωματικῶν τοῦ εἰκείου πειθαρχικοῦ λόχου ὑπὸ τοῦ προεδρεῖαν τοῦ λοχαγοῦ διοικητοῦ τοῦ αὐτοῦ λόχου.

13. Οἱ ἐκ τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ὡς χωροφύλακες μετατιθέμενοι, οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὴν στρατείαν, ἣν εἶχον ἀναλάβει, κατὰ τὴν εἰς τὸν στρατὸν κατὰταξιν των, δύνανται μὲν νὰ μετατεθῶσιν εἰς πειθαρχικὸν λόχον, ἀλλὰ κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ἐνεκα ἰσχυρῶν λόγων, ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἐν περιπτώσει διαγωγῆς ἀσυμβιβάστου μὲ τὰ καθήκοντα καὶ τὴν θέσιν τοῦ χωροφύλακος δύνανται νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ στρατοῦ, ἐξ οὗ προήλθον.

14. Διατάσσων τὴν μετάθεσιν στρατιώτου εἰς πειθαρχικὸν λόχον ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, πέμπει πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ λόχου-τούτου τὴν κατὰ τοῦ μετατιθεμένου στρατιώτου γνωμοδότησιν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἵνα οὗτος γνωρίζῃ τὰ προηγούμενα τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν του μετατιθεμένων ἀνδρῶν.

15. Ὁ πρὸς μετάθεσιν εἰς πειθαρχικὸν λόχον προταθείς στρατιώτης μένει ἐν φυλακῇ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρχηγούνατος στρατηγοῦ, ἥτις πρέπει νὰ ἐκδίδηται κατεπειγόντως· ἐκδοθείσης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ὁ στρατιώτης οὗτος παραδίδεται εἰς τὴν χωροφυλακὴν διὰ νὰ συνοδευθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

16. Ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς συνοδίης χωροφύλαξ, ὁ φέρων τὸ φύλλον πορείας, ἐφ' οὗ πρέπει νὰ καταγράφωνται ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ ἱματισμοῦ, τὰ ὅποια ὁ μετατιθέμενος ἔλαβεν ἐκ τοῦ σώματός του, ἐπιτηρεῖ ὅπως μὴ καθ' ὅδον οὗτος πωλήσῃ τι ἐξ αὐτῶν· δὲν ἐπιτρέπει δὲ νὰ δοθῶσιν αὐτῷ χρήματα παρ' αἰσυδήποτε.—Ἄν ἡ χωροφυλακὴ λάβῃ ἀφορμὴν παραπόνων κατὰ τοῦ συνοδευομένου, ἀναφέρει τοῦτο ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἵνα τιμωρηθῇ αὐστηρῶς ὁ παρεκτραπείς.—Διὰ τοῦς ἀποδιωδράσκοντας καθ' ὅδον ἐνεργεῦνται τὰ παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος ὀριζόμενα περὶ λιποτακτῶν.

Κεφάλαιον Γ'.

Περὶ ἐπανόδου ἐκ τῶν πειθαρχικῶν λόγων εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ.

17. Οἱ στρατιῶται τοῦ οὐλαμοῦ τῶν ὀπλιτῶν ἑκατέρου τῶν λόγων τούτων, οἱ διακρινόμενοι διὰ τῆς καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς, ἐπαναφέρονται εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ· τοῦναντίον δὲ οἱ κακῶς διάγοντες μετατίθενται εἰς τοὺς οὐλαμοὺς τῶν ἐργατῶν. — Οἱ καλῶς διάγοντες στρατιῶται τῶν οὐλαμῶν τῶν ἐργατῶν μετατίθενται εἰς τοὺς τῶν ὀπλιτῶν.

18. Συνήθως οἱ στρατιῶται οὐλαμοῦ ὀπλιτῶν δὲν ἐπαναφέρονται εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ πρὶν ἢ διανύσωσιν εἰς τὸν οὐλαμὸν αὐτὸν ἐξ ὁλοκλήρους μῆνας, ἐξ ὧν τοὺς τελευταίους τρεῖς ἄνευ ποινῆς.

19. Ἄλλ' ἐν τοσούτῳ ἂν κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ οὐλαμοῦ εὐρεθῶσι στρατιῶται διανύοντες τὸν πέμπτον μῆνα τῆς ἐν αὐτῷ διαμονῆς των καὶ μηδὲως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τιμωρηθέντες, προτείνονται πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ.

20. Οἱ στρατιῶται τῶν ἐργατῶν προτείνονται πρὸς μετάθασιν εἰς οὐλαμὸν ὀπλιτῶν, ὅταν οὐδεμίαν ὑποστῶσι ποινὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τριῶν μηνῶν.

21. Πρότασις περὶ ἐπανόδου εἰς οὐλαμὸν ὀπλιτῶν καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐν παντὶ καιρῷ ὑπὲρ στρατιώτου διακριθέντος ἐν σπουδαίᾳ περιστάσει δι' ἐκτάκτου καὶ ἀγαθῆς πράξεως, εἰσοδῆποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ οὐλαμῷ διαμονῆς του.

22. Ἡ ἐπάνοδος ἐξ οὐλαμοῦ ἐργατῶν εἰς οὐλαμὸν τῶν ὀπλιτῶν καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ διατάσσεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν.

Κεφάλαιον Δ'.*Περὶ ἀπολύσεως ἐκ τοῦ πειθαρχικοῦ λόχου.*

23. Ὁ στρατιώτης, ὁ ἐξ εἰκείου σφάλματος συμπληρώσας τὴν ἑαυτοῦ στρατείαν εἰς τοὺς πειθαρχικοὺς λόχους, λαμβάνει ἀπολυτήριον χαρακτηρίζον τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ κακὴν.

24. Ὁ στρατιώτης, ὅστις καίτοι φερθεὶς ἀδιαλείπτως καλῶς, εὐρίσκεται κατὰ τὴν λήξιν τῆς στρατείας αὐτοῦ εἰς οὐ λαμὸν ὀπλιτῶν, μόνον διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιθεωρήσεως δὲν εἶχε συμπεπληρωμένον τὸν ὠρισμένον χρόνον διαμονῆς ἐν τῷ οὐλαμῷ, ἵνα προταθῇ πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ, εἰ μὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταταχθῇ, μετατίθεται εἰς τὰ σώματα ταῦτα· εἰ δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐστίαν του, λαμβάνει ἀπολυτήριον, ἐφ' οὗ σημειοῦται ὅτι «ἔδειξε μετameλειαν εἰλικρινῆ, δὲν ἐτιμωρήθη ποσῶς, μόνον δὲ αἰτία διήν δὲν ἐπῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, εἶναι ὁ ὀλίγος χρόνος, ὃν εἶχε νὰ ὑπηρετήσῃ». — Ἡ πιστοποίησις αὕτη χορηγεῖται μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, ὅσοι πέντε τοὺλάχιστον διαμείναντες εἰς πειθαρχικὸν λόχον μῆνας, οὐδεμίαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὑπέστησαν ποινὴν.

Κεφάλαιον Ε'.*Περὶ τάξεως καὶ πειθαρχίας.*

25. Οἱ στρατιῶται τῶν δύο οὐλαμῶν ἐκατέρου τῶν πειθαρχικῶν λόχων οὐδεμίαν ἔχουσι μεταξὺ των σχέσιν.

26. Οἱ εἰς τοὺς πειθαρχικοὺς λόχους μετατιθέμενοι στρατιῶται θεωροῦνται ὡς διαρκῶς ὑπὸ ποινὴν διατελοῦντες, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ εἰς τοὺς λόχους διαμονὴ των.

27. Ἀποκλείονται πάσης συγκοινωνίας μετὰ τῶν στρατιωτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν φρουρὰν τοῦ τόπου, ἐνθα ἐδρεύει ἐκά-

περὸς τῶν λόχων τούτων, ἰδίως δὲ ἀποκλείονται τῆς μετὰ τῶν πολιτῶν συγκοινωνίας.

28. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐξέρχωνται τοῦ στρατῶνος εἰμὴ δι' ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ὑπαξιωματικῶν.

29. Ὅταν πειθαρχικός τις λόχος διαταχθῇ νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίας εἰς στρατόπεδον, λαμβάνονται τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἀπομόνωσιν τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τοῦ λοιποῦ στρατοῦ.

30. Οἱ στρατιῶται τῶν πειθαρχικῶν λόχων δὲν εἶναι ὤπλισμένοι, ἀλλ' οἱ τῶν οὐλαμῶν τῶν ὀπλιτῶν, ἵνα μὴ ἀπομαθῶσι τὰ γυμνάσια, ὀπλιζονται κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀσκήσεως, τὸν δὲν λοιπὸν χρόνον ὁ ὀπλισμὸς αὐτῶν μένει ἀποτεθειμένος εἰς μέρος ἀσφαλές.

31. Οἱ στρατιῶται τῶν οὐλαμῶν τῶν ἐργατῶν δὲν γυμνάζονται.

32. Οἱ στρατιῶται τῶν πειθαρχικῶν λόχων ἀσχολοῦνται εἰς ἔργα ὁμηροσίας ὠφελείας, δύνανται δὲ νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἐπιμίσθιον τι ἐργασίας, ἐὰν ἡ ὑπηρεσία θεωρήσῃ πρέπον, τοιούτον ὅμως, ὥστε ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς εὐζωΐας ἡ θέσις αὐτῶν νὰ μὴ ᾖναι κρείσσων τῆς τῶν στρατιωτῶν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

33. Ἡ διάρκεια τῆς ἡμερησίας ἐργασίας ὀρίζεται κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, τὰς περιστάσεις καὶ τὴν θέλησιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ λόχου, εἰς 6—9 ὥρας διὰ τοὺς ὀπλίτας καὶ εἰς 7—10 διὰ τοὺς ἐργάτας.

34. Ἐκτὸς τῶν ὥρῶν τῆς ἐργασίας τὰ ἐργαλεῖα φυλάσσονται εἰς μέρος ἀσφαλές.

35. Ὅταν δι' οἰανδήποτε περιστάσιν δὲν ὑπάρχωσιν ἐργασίαι πρὸς ἐνασχόλησιν τῶν στρατιωτῶν τῶν πειθαρχικῶν λόχων, οὗτοι ἀσχολοῦνται εἰς ἀσκήσεις καὶ παραδίδονται μαθήματα, ἵνα μὴ μένωσιν ἀργοί.

36. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν πειθαρχικῶν λόχων δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ αὐτοῦ λόχου τὰς αὐτὰς κατὰ τε τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν ποινάς, τὰς ὁποίας ὁ λοχαγὸς ἔχει τὸ κύρος νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ ὑπὸ

τὴν διοίκησιν τοῦ λόχου, κατὰ τὸ ἄρθρον 213 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ. — Ὁ διοικητὴς πειθαρχικοῦ λόχου ἔχει τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, τὴν ὁποίαν τὸ προμνησθὲν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ χρηγεῖ εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τάγματος. — Μόνον ἐν περιπτώσει παραφορᾶς ἢ ἀπειθείας δι' ἔργων, ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῶν δεσμῶν.

37. Ὅταν πειθαρχικός τις λόχος ἢ ἀπόσπασμα αὐτοῦ μέλλῃ νὰ διαμείνῃ ἐπὶ πλείονας μῆνας εἰς στρατόπεδον, λαμβάνεται φροντίς ὥπως κατασκευασθῇ παρὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν τόπος κατάλληλος διὰ φυλακὴν.

38. Ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὀριζομένων περιοδικῶν καταστάσεων, αἱ πειθαρχικοὶ λόχοι ὑποβάλλουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν δι' ἑκάστον τῶν εὐλαμῶν τῶν ἰδίων α) Ἐκθεσιν τῆς διαγωγῆς τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. β) Ἐκθεσιν διαλαμβάνουσαν τὰς ἐργασίας, εἰς ἃς ἡσχολήθησαν αἱ ἀνδρες ἐν τῷ διαστήματι τοῦ μηνός, τὸ πληρωτέον ἐπιμίσθιον καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν τοῦτο διετεθῇ.

Κεφάλαιον ΣΤ'.

Περὶ τῶν εἰς τοὺς στρατιώτας τῶν πειθαρχικῶν λόχων ἀνηκόντων χρημάτων.

39. Τὸ περισσεῦον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν στρατιωτῶν τῶν πειθαρχικῶν λόχων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διὰ τὸ συσσίτιον καὶ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας αὐτῶν, ἀπαιτουμένων χρημάτων, προστιθεται εἰς τὴν κατάθεσιν αὐτῶν· εἰς μόνους δὲ τοὺς καλῶς διαγοντας καὶ δεικνύοντας ἐπιμέλειαν εἰς τὰς ἐργασίας οἰδεταὶ ἀνὰ χεῖρας τὸ περισσεῦμα αὐτό.

40. Τὰ εἰς τοὺς στρατιώτας τῶν πειθαρχικῶν λόχων εἰς μέρους συγγενῶν ἢ ἄλλων πεμπόμενα χρήματα τίθενται ὡς συνήθως εἰς τὴν κατάθεσιν.

41. Μέρους τοῦ ἐπιμίσθιου ἐργασίας τῶν ἀνδρῶν δαπανᾶται

πρὸς βελτίωσιν τοῦ συσσιτίου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατατίθεται εἰς τὴν κατάθεσιν.

42. Οἱ στρατιῶται τῶν πειθαρχικῶν λόχων δὲν δύνανται ὑπ' οἰονδήποτε λόγον νὰ λάβωσι χρήματα ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν.

43. Ἄν κατὰ τὴν ἑξοδὸν ἐκ τῶν πειθαρχικῶν λόχων εἰ στρατιῶται αὐτῶν μεταβῶσιν εἰς τὸν στρατόν, ἡ κατάθεσις τῶν διαβιβάζεται εἰς τὸ σῶμα, εἰς ὃ διωρίσθησαν· ἂν δὲ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας τῶν, τὰ χρήματα τῆς καταθέσεως διατίθενται κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις. — Τὸ αὐτὸ ἐκτελεῖται ὅταν τις ἐξ αὐτῶν ἀποθάνῃ.

Κεφάλαιον Ζ'.

Περὶ τῶν βαθμοφόρων τῶν πειθαρχικῶν λόχων.

44. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βαθμοφόρων ἐκαστέρου τῶν πειθαρχικῶν λόχων ὀρίζεται ὡς ἑπεται· 1 Λοχαγὸς διοικητῆς λόχου. 1 Ὑπολοχαγός. 2 Ἀνθυπολοχαγοί. 1 Ἐπιλοχίας. 9 Λοχίαι, ἐξ ὧν ὁ εἰς σιτιστής. 17 Δεκάνεις, ἐξ ὧν ὁ εἰς βοηθὸς σιτιστοῦ. 5 Σαλπιγκταί.

45. Ἐκ τῶν δύο οὐλαμῶν, τῶν ἀπαρτιζόντων ἐκάτερον τῶν λόχων, τὸν μὲν τῶν ὀπλιτῶν διοικεῖ ὁ λοχαγός· ὁ ἔχων ὑπ' αὐτὸν τὸν νεώτερον ἀνθυπολοχαγόν, τὸν δὲ τῶν ἐργατῶν διοικεῖ ὁ ὑπολοχαγός, ἔχων ὑπ' αὐτὸν τὸν ἕτερον τῶν ἀνθυπολοχαγῶν. Ὁ διοικητῆς ἐκάστου τῶν λόχων συγκεντρεῖ ἐν ἑαυτῷ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν ἀμφοτέρων τῶν οὐλαμῶν, τοῦ οὐλαμοῦ τῶν ἐργατῶν θεωρουμένου ὡς ἀπεσπασμένου.

Κεφάλαιον Η'.

Περὶ ἐπιθεωρήσεων.

46. Οἱ πειθαρχικοὶ λόχοι ὑπάγονται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ πεζικῶ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁπλοῦ

ὡς ἐκ τῆς ἑδρας των ἀνήκουσιν. — Ὁ ἐπιθεωρητὴς συμπεριλαμβάνει εἰς τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἰδίου τὰ ἀφορῶντα τὰς μεταθέσεις ἀνδρῶν ἐκ τῶν οὐλαμῶν τῶν ὀπλιτῶν εἰς ἐκείνους τῶν ἐργατῶν, ἢ εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ, ὡς καὶ τὰ περὶ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν λόγων.

Ἀκροτελευταῖον ἄρθρον.

Ἡ § 14 τοῦ περὶ πειθαρχικῶν συμβουλίῶν ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ καταργεῖται ὡς περιέχουσα διάταξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰ τῆς § 12 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Δ. Διάταγμα τῆς 21 Νοεμβρίου 1884. Περὶ διοικήσεως κτλ. τῶν φυλακῶν τῶν στρατιωτικῶν καταδίκων.

Ὅριζομεν τὸ ἐν τῷ φρουρίῳ Ἀκροναυπλίας καταρτισθῆναι κατάστημα φυλακῶν ὡς στρατιωτικᾶς ποινικᾶς φυλακαί, ἐν αἷς θὰ ἐκτίωσι τὴν ποινὴν των οἱ ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων τοῦ κράτους καταδικαζόμενοι στρατιωτικοὶ εἰς ἐπαυροθωτικᾶς ποινάς. Οἱ καταδικαζόμενοι εἰς ποινὴν διαρκείας μικροτέρας τῶν τριῶν μηνῶν δύνανται γὰρ ἐκτίωσι τὴν ποινὴν των εἰς τὰς φυλακάς τῶν κατὰ τόπους φρουραρχείων, εἰς τὰς φυλακάς τῶν μοιραρχιῶν ἢ εἰς τὰς τῶν σωμάτων, εἰς ἃ ἀνήκουσιν οἱ κατάδικοι. — Οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω στρατιωτικαῖς ποινικαῖς φυλακαῖς ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ κατάδικοι θὰ κρατῶνται ἐν ἰδιαιτέροις διαμερίσμασιν. — Ἐν ταῖς φυλακαῖς Ἀκροναυπλίας, ἐπιτρέπεται ἡ φυλάκισις καὶ στρατιωτικῶν πειθαρχικῶς τιμωρουμένων. — Ἡ ἐν ταῖς ρηθείσαις φυλακαῖς ὑπηρεσία κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Κεφάλαιον Α'.*Διοικήσεις τῶν καταδικῶν.*

1. Ἡ διοικήσεις τῶν ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς ποινικαῖς φυλακαῖς καταδικῶν ἀνήκει εἰς 1 λοχαγὸν διοικητὴν, 2 ἀνθυπολοχαγούς, 1 ἐπιλοχίαν καὶ 5 λοχίας. Εἰς τὴν δύναμιν τῶν φυλακῶν θ' ἀνήκωσιν εἰσέτι καὶ 4 στρατιῶται, οἵτινες θὰ χρησιμεύωσι διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὡς ἀγγελιαφόροι, θ' ἀποσπᾶται δὲ ἐκ τῆς φρουρᾶς καὶ εἰς σαλπικτῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σαλπισμάτων.

2 Ἡ ἐσωτερικὴ διοικήσεις τῶν καταδικῶν θὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὸν κανονισμόν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ, καθ' ὅσον εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ του καὶ δὲν ἀντίκεινται αἱ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διατάξεις.

3. Ἄσσεως προϊστάμενος τῆς διοικήσεως τῶν καταδικῶν ἔσεται ὁ φρούραρχος Ναυπλίου.

Κεφάλαιον Β'.*Διαιρέσεις τῶν καταδικῶν.*

1. Οἱ κατάδικοι διαιροῦνται εἰς δύο οὐλαμούς, ἕκαστον τῶν ὁποίων διοικεῖ ἀνθυπολοχαγός. Ἐκαστος οὐλαμός διαιρεῖται εἰς δύο διμοιρίας, ἕκαστην τῶν ὁποίων διοικεῖ λοχίας. Οὗτοι λαμβάνονται ἐκ τῶν διὰ τοῦ κεφ. Α' § 1 ὀρισθέντων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν καταδικῶν.

2. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ κατάδικοι, μὴ ἀπελέςαντες τὸν βαθμὸν των δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ μὴ ἀπολυτέσι ἐκ τοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς των, δύνανται, δυνάμει διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, νὰ χρησι-

* Περὶ στρατιωτικῶν φυλακῶν ἐπιθι παρακατιὸν καὶ Β. Δ. 30 Μαρτίου 1899.

μεύσωσιν ὡς βοηθεῖ εἰς τοὺς ἄνω βαθμοφόρους, καὶ τότε ἀνηκουσιν εἰς τὰς διαιρέσεις ἐν αἷς ὑπηρετοῦσι.

3. Οἱ καταδίκαι ὑπαξιωματικοί, οἱ μετὰ τοὺς ἄνω περισεύοντες ἀποτελοῦσι χωριστὴν διμερίαν, διοικουμένην παρὰ τοῦ ἐπιλοχίου, ὅστις ἐκτελεῖ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ βαθμοῦ του.

4. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καταδίκαι κρατοῦνται κατὰ τὸ ἐφεκτὸν εἰς ἰδιαιτέρα δωμάτια ἢ χωρίσματα, δὲν φέρουσιν οὐδὲ χαρακτηριστικὸν σημεῖον, εἰς τὸν δὲ βαθμὸν καὶ ἂν εἶχον πρὸ τῆς καταδίκης των, ἐν ὅσῳ διατελοῦσι καταδίκαι, θεωροῦνται πεπαυμένοι τῶν χρεῶν των καὶ ὑπόκεινται εἰς ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀπλοῦ στρατιώτου. Ἐπίσης εἰς ἰδιαιτέρα δωμάτια ἢ χωρίσματα δέν νὰ τηρῶνται καὶ οἱ πειθαρχικὴν πεινὴν ἐκτίοντες ὁπλίται, ἐκ τούτων δὲ πάλιν οἱ ὑπαξιωματικοὶ χωριστὰ τῶν στρατιωτῶν.

5. Οἱ καταδίκαι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ καὶ σπειθαρχικὴν πεινὴν ἐκτίοντες ταιοῦτοι, δέν ὑπόκεινται εἰς τὰ περὶ οὐλαμῶν καὶ διαιρέσεως τῶν καταδίκων ἀνωτέρω διατάξεις.

Κεφάλαιον Γ'.

Μέτρα ἀσφαλείας.

1. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν φυλακῶν διορίζεται φρουρά, ἡ τὴν δύναμιν θὰ ὀρίξῃ ὁ φρούραρχος Ναυπλίου λαμβάνων ὑπὸ ὄψιν του καὶ τὴν πρὸς τοῦτο γνώμην τοῦ διοικητοῦ τῶν καταδίκων.

2. Ἡ φρουρά διατελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ τῶν καταδίκων, ὅστις συντάσσει τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας τῶν καθηκόντων αὐτῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κρατουμένων καὶ τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως ἐν ταῖς φυλακαῖς. Αἱ ὁδηγίαι αὗται ὑπογεγραμμέναι παρὰ τοῦ ἰδίου ἀναρτῶνται ἐπὶ τοῦ φυλακείου τῆς φρουράς.

3. Εἰς τοὺς κρατουμένους ἐκτελοῦνται τρεῖς γενικαὶ προσκλήσεις, τὴν πρωίαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγερσιν, τὴν μεσημέριον

αν, καὶ τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν δωματίων· ἡ τελευταία γίνεται χωριστὰ ἐντὸς ἐκάστου δωματίου.

4. Εἰς οὐδένα ὁπωσδήποτε κρατούμενον ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτὸς τοῦ ὠρισμένου δι' αὐτὸν δωματίου διανυκτέρευσις. Μετὰ τὸ σιωπητήριον αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ ἐλαχίστη κίνησις τῶν κρατουμένων, ὡς καὶ πᾶς θόρυβος καὶ συνομιλία· ἐκτὸς δὲ τῶν φώτων τῆς ὑπηρεσίας, ἅπαντα τὰ λοιπὰ σβύνονται.

5. Ἐντὸς τῶν δωματίων τῶν κρατουμένων ὅθεν ἐπιτρέπεται ἡ τήρησις οὐδενὸς ἀπολύτως πράγματος μὴ παρεχομένου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πρὸς χρῆσιν. Ἐπίσης αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑπαρξίς παντὸς πράγματος ἀντικειμένου εἰς τὴν ἀσφάλειαν, τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν, ἰδίως δὲ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ παντὸς τυχεροῦ ἢ μὴ παιγνίου.

6. Εἰς τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν, εἰς ἣν δεόν νὰ παρευρίσκηται πάντοτε ὁ διοικητὴς τῶν καταδίκων, προτοῦ κλεισθῶσι τὰ δωμάτια, ἐπιθεωροῦνται ταῦτα λεπτομερῶς καὶ ἀφαιρεῖται πᾶν οἰονδήποτε πρᾶγμα ἀπηγορευμένον.

7. Τῆς ἑσπερινῆς πρόσκλησεως συντάσσεται διπλοῦν ὁδελτίον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται συντόμως καὶ πᾶν ἑκτακτον συμβᾶν, καὶ τὸ μὲν ἐν φυλάσσεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν φυλακῶν, τὸ δὲ ἕτερον πέμπεται ἀμέσως πρὸς τὸν Φρούραρχον Ναυπλίου.

8. Εἰς τοὺς κρατούμενους παρέχονται ἐντὸς τῆς ἡμέρας, κατὰ μὲν τοὺς χειμερινοὺς μῆνας δύο ὥραι πρὸς ἀναψυχὴν· κατὰ δὲ τοὺς θερινοὺς τέσσαρες· κατὰ τὰς ὥρας ταύτας δίδονται καὶ τὸ πρωῒνόν καὶ τὸ ἑσπερινόν-συσσίτιον. Τὸ ἑσπέρας ἅπαντες οἱ κρατούμενοι πρέπει νὰ κλείωνται πάντοτε ἐν ταῖς ὁκλάμοις σὺν τῇ δύσει τοῦ ἡλίου. Κατὰ τὰς πρὸς ἀναψυχὴν ὥρας ὅθεν διατάσσεται ὑπηρεσία ἢ ἐργασία τις εἰς τοὺς καταδίκους· οὐδέποτε δὲ ἡ ἐκτὸς τῶν δωματίων διαμονὴ καταδίκου χάριν ὑπηρεσίας ἢ ἐργασίας τινὸς δύναται νὰ συμψηφισθῇ εἰς τὰς πρὸς ἀναψυχὴν ὁρισθείσας ὥρας.

9. Ὁ διοικητὴς τῶν καταδίκων διατάσσει νυκτερινὰς ἐσωτερικὰς ἐφόδους, συμμερφοῦμενος ὅσον ἔνεστι πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῶν στρατευμάτων ἐν φρουραῖς

καὶ πόλεσιν, ἐκτελουμένας παρὰ τῶν ἀνθυπολοχαγῶν καὶ παρὰ τοῦ ἐπιλοχίου.

10. Εἰς τὴν φρουρὰν τῶν φυλακῶν θὰ ἐνεργῶνται διὰ τοῦ ἀρμοδίου φρουραρχείου αἱ κεκανονισμέναι ἐφοδοὶ καὶ ἐπιθετικαὶ ρήσεις.

11. Κατὰ διαταγὴν ἐκάστοτε τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίου ὁ ὑποφρουραρχος Ναυπλίου ἢ ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ φρουραρχείου θὰ ἐκτελῇ ἐντὸς ἐκάστης ἐβδομάδος δύο τοῦλάχιστον ἐπιθετικὰς ρήσεις ἐν ἡμέρᾳ καὶ δύο νυκτερινὰς ἐφοδοὺς, εἰσερχόμενος πρὸς τοῦτο ἐντὸς τῶν φυλακῶν καὶ ἐξετάζων μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ εἶναι τηρῶνται ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς αἱ περὶ τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἰσχύουσαι διατάξεις· θέλει δὲ προκαλεῖσθαι διὰ τῶν ἀρμοδίων βαθμικοφύρων τῶν φυλακῶν ἀμέσως τὴν ἐπιβουλήν νόρθωσιν πάσης ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐλλείψεως καὶ ἀναφέρει τὴν ταχύτερον τῷ φρουράρχῳ Ναυπλίου διὰ τὰ περαιτέρω.

12. Ἐν ταῖς φυλακαῖς διημερεῖται πάντοτε εἰς ἀξιωματικούς καὶ εἰς λοχίας, διανυκτερεύει δὲ πάντοτε ὁ ἐπιλοχίας, καὶ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν λοχιῶν καὶ δύο στρατιῶται ἀγγελιαφόροι.

13. Καθ' ἐκάστην διορίζεται εἰς θυρωρὸς τῆς ὑπηρεσίας ὅστις κρατεῖ τὰς κλειδας ἀπασῶν τῶν θυρῶν, δι' ὧν ἐξέρχονται τῶν φυλακῶν ὑπὸ ἀτομικὴν τοῦ εὐθύνου.

14. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ θυρωροῦ διαρκεῖ 24 ὥρας· ἀπὸ τοῦ ἐγεγνημένου μέχρι τοῦ σιωπητηρίου δὲν ἀπομακρύνεται ποσὶν τῆς κυρίας πύλης τῆς ἐξόδου καὶ τὸ ἐσπέρας διανυκτερεύει τῷ θυρωρεῖ, ἔχων πάντοτε τὰς κλειδας μεθ' ἑαυτοῦ.

Κεφάλαιον Δ'.

Εἴσοδος εἰς τὰς φυλακάς.

1. Ἡ εἴσοδος ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐν καιρῷ ἡμέρας εἰς ἐλευθέρᾳ εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Φρουραρχείου Ναυπλίου.

2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰς οὐδένᾳ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος.

δος πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας, ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ Φρουράρχου Ναυπλίου. Ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας ἀναφέρεται ρητῶς ὁ λόγος, δι' ὃν ἐπετράπη ἡ εἰσόδος, καὶ τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ ἀνήκει ἡ ἀδεία, ἣτις δὲν ἰσχύει ἂν παρουσιασθῇ ἀπὸ ἑτερον πρόσωπον.

3. Προκειμένου περὶ ἐπισκέψεως κρατουμένου τινός, ἡ ἀνωτέρω ἀδεία δὲν παρέχεται παρὰ διὰ μίαν μόνον ἐπίσκεψιν, ἐκτὸς μόνον εἰς τοὺς γονεῖς, συζύγους, τέκνα, ἀδελφούς, δι' οὓς δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἀδεία ἰσχύουσα μέχρι 15 ἡμερῶν. Ἐπὶ τῆς ἀδείας σημειοῦται ὅτι τὰ ὄπλα καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἐπιζήμιον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσιν οἱ ἐπισκέπται, πρὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκεφθησομένου κρατουμένου.

4. Ἐν καιρῷ νυκτός, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἐσπερινῆς προσκλήσεως μέχρι τῆς πρωϊνῆς εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ἡ εἰσόδος ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐκτὸς εἰς τὸν φρούραρχον Ναυπλίου, εἰς τὸν διοικητὴν τῶν φυλακῶν, εἰς τοὺς ἐκτελοῦντας ἐφόδους ἐσωτερικὰς καὶ εἰς τὸν ἱατρὸν ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ.

5. Ἐν ἐκτάκτῳ ὅμως περιστάσει, ἀφωρώσῃ ἰδίως τὴν ἀσφάλειαν τῶν φυλακῶν, δύναται ὁ φρούραρχος ἢ καὶ ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν νὰ ἐπιτρέψωσιν ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν των εὐθύνην τὴν εἰς τὰς φυλακὰς εἰσόδον καὶ εἰς ἑτερα πρόσωπα, ἄλλ' ἢ ταιαύτη διαταγὴ πρέπει νὰ δεθῇ παρ' αὐτῶν αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν θυρωρόν.

6. Πάντας τοὺς εἰσερχομένους ὁπλίτας, ἢ πολίτας λόγῳ ἐπισκέψεως ἢ πρὸς μεταφορὰν τρεφίμων ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ὑπηρετικῶν ἐργασιῶν, ὁ θυρωρὸς ἐπιθεωρεῖ μὴ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν παντὸς εἶδους ὄπλα, βάρβδους κτλ. καὶ πᾶν ἑτερον ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων πραγμάτων, ἥτοι χρήματα, ποτά, παγνιδία διάφορα κτλ. Τὰ τυχόν εὐρεθησόμενα κρατεῖ μέχρι τῆς ἐξόδου τοῦ φέροντος, εἰδοποιεῖ δὲ περὶ τούτου τὸν διοικητὴν τῶν φυλακῶν, ἵνα, ἂν ὑπάρχῃ λόγος, εἰδοποιηθῇ τὸ φρουραρχεῖον πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸν παραβάντα τὰ κεκανονισμένα.

7. Ἡ εἰσόδος λόγῳ ἐπισκέψεως δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ μόνον τὰς Κυριακάς καὶ κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς οἱ κρατούμενοι εἶναι ἐκτὸς τῶν δωματίων πρὸς ἀναψυχήν· ὁ ἐπισκέπτης μένει

ἔξωθι τῶν κιγκλίδων, ὁ δ' ἐπισκεπτόμενος ἔσω καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ βαθμοφόρου τῆς ὑπηρεσίας· ὁ ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ συνομιλήσῃ, εἰμὴ μὲ τὸν κρατούμενον τὸν ἀναφερόμενον ἐπὶ τῆς ἀδείας του, καὶ οὐχὶ πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας.

8. Ἡ ἀδεια εἰσόδου ἐν ταῖς φυλακαῖς χάριν ἐπισκέψεως δύνανται ν' ἀπαγορευθῇ εἰς οἰονόηποτε, ἀμὰ ἂν ἀπαιτῶσι τοῦτο λόγοι ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

9. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν φρουρὰν ἄνδρες δὲν δύνανται νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς φυλακάς, εἰμὴ μόνον πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑπηρεσίας.

Κεφάλαιον Ε'.

Ἐξοδος ἐκ τῶν φυλακῶν.

1. Ἀπαντες οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν ἀνήκοντες, ὡς καὶ οἱ δι' ὑπηρεσίαν ἢ ἐπίσκεψιν εἰσερχόμενοι, ὡς ἐν κεφ. Γ § 7 ἐλέχθη, ἐξέρχονται ἐλευθέρως, ἐκτὸς ἂν ὁ θυρωρὸς λάβῃ εἰδικὴν διαταγὴν παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν, παραγγέλλουσαν τὴν μὴ ἔξοδον προσώπου τινὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

2. Εἰς οὐδένα τῶν κρατουμένων ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθῃ λόγῳ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν.

3. Μόνον ὁ φρουραρχὸς Ναυπλίου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἐγγράφως τὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας διαμονὴν καταδικῶν ἐκτὸς τῶν φυλακῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὠρισμένης τινὸς ἐργασίας, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνει καὶ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐπιτηρήσεως αὐτῶν.

4. Οἱ κρατούμενοι, οἱ δυνάμει διαταγῆς τοῦ φρουραρχείου ἐξερχόμενοι, ὁδηγοῦνται πάντοτε ὑφ' ἐνὸς τοῦλάχιστον ὑπαξιωματικοῦ τῶν φυλακῶν, ὅστις λαμβάνει παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν φύλλον ἐξόδου παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον καὶ φέρον τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐξερχομένων· τὸ φύλλον ἐξόδου ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν θυρωρὸν, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξερχομένων δὲν εἶναι ἀνώτερος τοῦ ση-

μειουμένον ἐπὶ τοῦ φύλλου ἐξόδου, ἄλλως εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας.

5. Μετὰ τὴν ἐπάνοδον, ἣτις πρέπει νὰ λαμβάνη χώραν πρὸ τῆς ἐσπερινῆς προσκλήσεως, ὁ ὑπαξιωματικὸς παρουσιάζει τοὺς κρατουμένους εἰς τὸν λοχαγόν, ὅστις βεβαιεῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τὴν παρουσίαν αὐτῶν καὶ θέτει τὸ φύλλον ἐξόδου εἰς τὰ ἀρχεῖα. Ἐκ τῶν ὁδηγούντων τοὺς ἐξερχομένους βαθμοφόρων τῶν φυλακῶν, ὁ ἀρχαιότερος εἶναι εἰδικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν κρατουμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξόδου, καὶ πρὸς τοῦτο ἢ πρὸς φύλαξιν αὐτῶν ὀρισθεῖσα φρουρὰ δεῖν νὰ τῷ παρέχῃ ἀμέσως τὴν δέουσαν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν.

6. Ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξερχομένων, ἡ ἐπιτήρησις των δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἓνα τῶν οὐλαμαγῶν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὑπαξιωματικῶν, ἐκτελεσμένων πάντοτε τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 4 καὶ 5 κεφ. Ε' διατασσόμενων.

7. Ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς οὐδένα ἀπολύτως ἐπιτρέπεται ἡ ἐξόδος ἐκ τῶν φυλακῶν, εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς διανυκτερεύοντας ἀγγελιαφόρους ἐν ἐκτάκτῳ περιστάσει πρὸς μετάδοσιν ἀγγελίας τινός. — Ἐπίσης ἐπιτρέπεται καὶ ἡ εἰς τὸ θεραπευτήριον μεταφορά ἐν καιρῷ νυκτὸς κρατουμένου τινὸς ἕνεκα βαρείας ἐκτάκτου ἀσθενείας τῇ ἐγγράφῳ πιστοποιήσει τοῦ ἱατροῦ καὶ κατόπιν τῆς παρ' αὐτοῦ ἐξετάσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

8. Ἀμέσως ἀτομικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων, τῶν ἀφωρωσῶν τὴν εἴσοδον καὶ ἐξόδον ἐκ τῶν φυλακῶν, εἶναι ὁ θυρωρὸς, καθόσον αὐταὶ ἀνάγονται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ· διὰ πᾶσαν ἀντίστασιν ἢ ἄρνησιν συμμορφώσεως πρὸς τὸν κανονισμόν ζητεῖ ἀμέσως τὴν συνδρομὴν τοῦ σκοποῦ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ δι' αὐτοῦ ὀλοκλήρου τῆς φρουρᾶς. Ἡ αἰτουμένη συνδρομὴ δεῖν νὰ παρέχῃται αὐτῷ ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιλογίας.

Κεφάλαιον ΣΤ'.

Περὶ παραδοχῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν ποινικῶς ἢ πειθαρχικῶς καταδικασθέντων.

1. Ὑπὸ ἀτομικὴν εὐθύνην τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν, οὗ δεῖς γίνεσθαι δεκτὸς πρὸς κάθεῖρξιν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐὰν δὲ συνοδεύηται μὲ ἀντίγραφον ἐπίσημον τῆς πρὸς τὸ φρουραρχεῖο Ναυπλίου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως εἰς τὰς φυλακὰς Ἀκροναυπλίας. Ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τούτου ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν βεβαιοῖ τὴν φυλάκισιν τοῦ συνοδευομένου καὶ τὴν θέτει εἰς τὴν ἀρχεῖα, ὃ δὲ φρουραρχὸς Ναυπλίου ὑποβάλλει ἀμελλητί εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἔκθεσιν ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεως παραλαβῆς, ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν ἐκδιδουμένης περὶ τῆς παραλαβῆς καὶ φυλακίσεως ἐκάστου καταδίκου, ὃς οὗτος κατεδικάσθη παρὰ στρατοδικείου, ἄλλως πέμπει ταύτην εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς τιμωρουμένους πειθαρχικῶς καὶ πεμπτομένους πρὸς ἐκτίσιν τῆς πεινῆς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ἀκροναυπλίας.

2. Ἄμα παραληφθῇ ὁ κατάδικος, κλείεται εἰς ὀμαρτίαν ἀπεμεινῶσεως· εἰς τὸ ὀμαρτίον τοῦτο κρατεῖται κατ' ἐλάχιστον ὀκτῶ ἡμέρας, καὶ κατὰ μέγιστον ὅρον ἐπὶ δεκαπέντε ἀναλόγως τῆς πεινῆς εἰς ἣν κατεδικάσθη. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπισκέπτονται αὐτὸν συνεχῶς οἱ ἱερεῖς, οἱ ἄλλοι αὐτὸν πρεσβυτάμενοι βαθμοφόροι καὶ ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν, ἐπὶ τῇ σκοπῇ νὰ καταστήσωσιν αὐτῷ γνωστοὺς τοὺς διέποντας τὰ φυλακὰς κανονισμοὺς, τὰς ὑποχρεώσεις του, τὰς συνεπείας τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαγωγῆς του κτλ., κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ πρὸ παντὸς ἐτέρου μέτρου ἐνεργεῖται ἡ καθάρσις αὐτοῦ καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἱματισμοῦ του. — Εἰς τοὺς κρατούμενους αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ τήρησις γενείου, ἡ δὲ κόμη κείρεται βαθύτατα.

3. Τὸν χρόνον τῆς προκαταρκτικῆς ταύτης καθείρξεως

ἥτις θέον νὰ ἐκτελῇται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας αὐστηρότητος καὶ καθ' ὃν ὁ καταδίκος δὲν λαμβάνει μέρος εἰς οὐδενὸς εἶδους ἄσκησιν ἢ ἐκπαίδευσιν, οὔτε δέχεται ἢ πέμπει ἐπιστολάς, οὔτε οὐδενὸς εἶδους ψυχαγωγίαν λαμβάνει, εἰμὴ μόνον βιβλία πρὸς ἀνάγνωσιν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῶν φυλακῶν, προσδιορίζει ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν, ὅστις δύναται ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ καταδίκου νὰ τὸν αὐξάνῃ πάντοτε μέχρις τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν τυχὸν ἀρχῇθεν τὸν εἶχον ὀρίσει μικρότερον. Οἱ ἐν ἀπομονώσῃ διατελοῦντες ἐξέρχονται ἀπαξ ἐπὶ μίαν ὥραν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν ὥραν ἐξόδου τῶν λοιπῶν κρατουμένων· τηροῦνται δὲ κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ φωτεινὰ δωμάτια ἀπομονώσεως. — Οἱ πειθαρχικῶς τιμωρημένοι δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω περὶ προκαταρκτικῆς καθείρξεως διατάξεις ἄνευ εἰδικῆς περὶ τούτου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Κεφάλαιον Ζ'.

Ἀπόλυσις τῶν κρατουμένων.

1. Οἱ ὁπωσδήποτε ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι δὲν ἀπολύονται, εἰμὴ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ποινῆς των ἢ δυνάμει χάριτος πλήρους ἢ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς. Κατὰ τὴν ἀπόλυσιν θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ κανονισθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 69 καὶ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1883 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν. (Σημειωτέον, ὅτι δι' αὐτῆς διατάσσεται, ὅτι τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ θέον, συνεννοούμενα μετὰ τῶν φρουραρχείων τοῦ τόπου, εὖ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐκτίουσι τὴν πεινὴν αὐτῶν οἱ μὴ ὑποχρεούμενοι μετ' αὐτὴν εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καταδίκαι, νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς αὐτὰ τὰ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολυτήρια αὐτῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς).

2. Ὁ φρουραρχὸς Ναυπλίου θέλει ἐφοδιάζει ἕκαστον ἀπολύμενον μὲ φύλλον πορείας, ἐν ᾧ θὰ ἐμφαίνεται πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἀπολυομένου,

ὁ λόγος δι' ὃν ἀπελύθη καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐδήλωσεν ὅτι σκεπύει νὰ μεταβῇ.

3. Διὰ τοὺς ἀπολυομένους δέ, τοὺς ὀφείλοντας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ σώματα των, ἐν τῷ φύλλῳ πορείας θὰ σημειοῦν τὸ μέρος εἰς ὃ εὐρίσκεται τὸ σῶμά των, καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃ ὀφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτό.

Κεφάλαιον Η'.

Περὶ ἀποδράσεως φυλακισμένου.

1. Ἄμα γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπόδρασις φυλακισμένου τινός, διοικητῆς τῶν φυλακῶν ἀναφέρει ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου εἰς τὸν φρουράρχον Ναυπλίου, σημειῶν ἐν συνόψει καὶ τὰ κυριώτερα περιστατικά τῆς ἀποδράσεως καὶ τὰ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀποδράσαντος.

2. Ὁ φρουράρχος Ναυπλίου, ἄμα πληροφορηθῇ περὶ ἀποδράσεώς τινος, αὐτοστιγμὴ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὴν ἐπιτελείαν χωροφυλακὴν, τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπομοιραρχίαν Ἀργους. Ἀμέσως ἀκολουθῶς, τηλεγραφικῶς μὲν εἰδοποιεῖ τὴν χωροφυλακὴν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἀποδράσαντος, τοὺς χωδρομικῶς δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

3. Ὁ φρουράρχος (προσωπικῶς ἢ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ φρουραρχείου) ἐπιλαμβάνεται συγχρόνως ἐνόρκων προανακρίσεων πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ὑπάρχοντος τυχόν ὑποσδήποτε ὑπαιτίου τῆς ἀποδράσεως, τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας αὕτη ἐξτελέσθη, καὶ βεβαίωσιν τοῦ ἂν ὁ ἀποδράς παρέβη τὸ 18 ἄρθρον τοῦ κοινοῦ ποιν. νόμου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακρίσεων ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, συμφώνως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 147, 266 τοῦ 1882 καὶ 188 τοῦ 1883 ἐγκυκλίου διαταγαῖς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, (καθ' ὅς προανακρίσεις δεόν νὰ τελεῖται τάχιστα, μὴ μετατρεπομένη ἐν τακτικὴν ἀνάκρισιν, ἀλλὰ διαλαμβάνουσα κατὰ τὸ ἐφικτὸν κυριώτερα στοιχεῖα καὶ τὰς σπουδαιότερας ἐνδείξεις περὶ τῆς προέξσεως ἀπαγορεύεται δὲ ἡ παράνομος συνήθεια τοῦ χρηγεῖν ὀκταήμερον ἄδειαν εἰς τοὺς ἐξ ἀμελείας ὑπαιτίους ἀποδράσαντας κρατούμενου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκ νέου συλλήψεως τοῦ ἀποδρά-

τες καὶ διατάσσεται ἡ ἄμα τῇ ἀποδράσει ἐνέργεια τῶν ἀπαιτουμένων προανακρίσεων καί, ἂν μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἐκ νέου σύλληψις τοῦ ἀποδράντος ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ὑποβολὴ τῆς κατ' αὐτοῦ μηνύσεως μετὰ τῶν προανακριτικῶν ἐγγράφων).

4. Περὶ παντὸς συλληφθέντος, προσελθόντος ἢ ἀποδράντος φυλακισμένου ὁ διοικητῆς τῶν φυλακῶν συντάσσει ἐκθεσιν ταυτότητος, ἀναφέρουσαν καὶ τὴν ἐπεχὴν τῆς ἀποδράσεως, ἣν ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὁ φρούραρχος, ἐπιθεβαιῶν καὶ οὗτος τὴν ταυτότητα τοῦ ἐκ νέου φυλακισθέντος, ἢ ἐπιφέρων τὰς παρατηρήσεις του ἐν περιπτώσει ἐνδοιασμοῦ τινος περὶ τοῦτου.

Κεφάλαιον Θ'.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

1. Ἐπὶ πάντων τῶν ὅπωςδῆποτε κρατουμένων ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς φυλακαῖς ἰσχύουσιν οἱ αὐτοὶ νόμοι καὶ κανονισμοί, οἱ ἰσχύοντες καὶ ἐν τῷ στρατῷ καὶ ρυθμίζοντες τὰ τῆς πειθαρχίας ἐν αὐτῷ.

2. Οἱ κατωτέρω βαθμοφόροι δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς πάντας τοὺς ὅπωςδῆποτε ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένους ὁπλίτας τὰς ἐξῆς εἰδικὰς ποινὰς· ὁ φρούραρχος ἀθαιρεῖν μέχρι 12 ἡμερῶν, ἐκτέλεσιν γυμνασίων ἐπὶ 8 ἡμέρας, στέρησιν ἐπισκέψεως ἢ ἀποστολῆς ἐπιστολῶν ἐπὶ ἓνα μῆνα· ὁ διοικητῆς τῶν καταδίκων, ἀθαιρεῖν μέχρις 8 ἡμερῶν, ἐκτέλεσιν γυμνασίων ἐπὶ 6 ἡμέρας, στέρησιν ἀποστολῆς ἐπιστολῶν ἐπὶ 15 ἡμέρας· οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ λόχου τῶν καταδίκων ἀθαιρεῖν μέχρι 4 ἡμερῶν, ἐκτέλεσιν γυμνασίων ἐπὶ 2 ἡμέρας· ὁ ἐπίλοχος καὶ οἱ λοχιαὶ διμοιρεῖται ἀθαιρεῖν 24 ὥρων, ἐκτέλεσιν γυμνασίων ἐπὶ μίαν ἡμέραν.

3. Ὁ τιμωρούμενος μὲ ἀθαιρεῖν ἐγκλείεται μόνος εἰς χωριστὸν δωμάτιον, τρεφόμενος ἡμέραν παρ' ἡμέραν μὲ ἄρτον καὶ ὕδωρ· δὲν λαμβάνει μέρος εἰς οὐδεμίαν ἀσκήσιν καὶ ἐκπαιδεύειν οὔτε εἰς ψυχαγωγίαν οὐδενὸς εἶδους, ἐξέρχεται τοῦ δωματίου ἀπαξ τῆς ἡμέρας ἐπὶ μίαν ὥραν, ἥτις ἐστὶν νὰ μὴ συμπίπτῃ

μὲ τὰς ὥρας τῆς ἐξόδου τῶν λοιπῶν κρατουμένων, μεθ' ὧν καὶ τῷ ἐπιτρέπεται οὐδεμίαν κοινωνίαν. — Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω νομοθεσιῶν προκύπτοντα περισσεύματα χρημάτων, ἐκ τῶν δι' ἐλπίδα τῶν καταδικῶν ὠρισμένων, καταγράφονται εἰς χωριστὰ βιβλία καὶ δὲν δαπανῶνται, εἰμὴ κατὰ τὰς παρακατιὸν ὁρισθεῖσας περιστάσεις. — Ἡ ποινὴ τῆς καθείρξεως ἐπιβάλλεται πάντοτε μετὰ πολλῆς περισκέψεως καὶ καταγινώσκεται εἰς τὴν ἐπανειλημμένως ἀπειθήσαντας καὶ μὴ σωφρονιζομένους δι' ἐλπίδα φροτέρων πινῶν, εἰς τοὺς παραβιάζοντας τὰς περὶ τάξεως καὶ ἀσφαλείας κεκανονισμένας διατάξεις καὶ εἰς τοὺς δεικνύοντας ἐπιμόνως διαγωγὴν κακὴν, προσβάλλουσαν τὴν ἐν τοῖς φυλακαῖς ἀπαιτουμένην ἠθικότητα καὶ εὐπρέπειαν. — Οἱ μάλιστα ἀδιόρθωτοι ἐκ τῶν τιμωρουμένων τίθενται εἰς τὰ σκληρὰ δόματα ἀπομονώσεως.

4. Ἡ ποινὴ τοῦ γυμνασίου συνίσταται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀσκήσεων ἀόπλου στρατιώτου, τοῦ γυμναζομένου φέροντος σάκος καὶ σφαῖραν καὶ σφαῖραν ἐντελῶς πεπληρωμένον, ἐκτελεῖται δὲ πέντε ὥρες καὶ μετὰ μεσημβρίαν κατὰ τὰς ὥρας καθ' ἃς οἱ λοιποὶ κρατουμένοι ἐξερχονται πρὸς ἀναψυχὴν.

5. Οἱ κρατούμενοι ὁπλῖται καταγίνονται εἰς ἀγγარεῖα αἵτινες συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἐργασιῶν ἐν τῷ περιθόλῳ τῶν φυλακῶν ἢ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἐντὸς τῆς περιχῆς τοῦ φρουρίου. — Ἡ ἀγγареία διαρκεῖ 2—3 ὥρας π. μ. καὶ ἐπὶ τοσαύτης μ. μ.

6. Ὅσάκις ὁ ἀνώτερος ὅρος ποινῆς τινὸς θεωρεῖται ἀνεπάρκεια πρὸς τιμωρίαν κρατουμένου τινὸς, ζητεῖται ἡτιολογημένως ἢ ἐπαύξησις αὐτῆς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. — Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ποινὴ τῆς καθείρξεως δὲν ἐκτελεῖται νὰ ὑπερβῇ τὸν μῆνα. — Εἰς τοὺς πειθαρχικῶς τιμωρουμένους ὑπαξιωματικούς δὲν ἐπιβάλλεται ἡ τοῦ γυμνασίου ποινὴ οὐδὲ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἀγγარεῖας.

7. Ἡ δέσμευσις τῶν κρατουμένων καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μανδύου δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶν ὡς ποιναὶ· δύνανται ὅμως νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ, προκειμένου περὶ καταστολῆς μεγάλων βιαιοτήτων ἐκ μέρους τῶν κρατουμένων, ἐπισφαλῶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ πειθαρχίαν τῶν

φυλακῶν· παύει δὲ ἡ χρῆσις αὐτῶν, ἅμα ἐκλείψῃ ἡ προκαλέ-
σασα ἀνάγκη.

8. Ὁ διοικητὴς τῶν καταδικῶν ἔχει ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς
διαταγὰς τοῦ ὑπηρετούντων βαθμοφόρων καὶ ὁπλιτῶν τὴν ποι-
νικὴν δικαιοδοσίαν, ἣν ἔχει καὶ ὁ διοικητὴς ἀπεσπασμένου λό-
χου ἐν τῷ στρατεύματι.

Κεφάλαιον II'.

Εὐθύνη.

Διὰ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν καὶ καλὴν διεξαγωγὴν τῆς
ὕπηρεσίας τῶν φυλακῶν, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς εὐθύνεται ὁ
φούραρχος Ναυπλίου, διὰ τὴν ἀκριβῆ δὲ ἐκτέλεσιν τῶν λε-
πομερειῶν τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν αὐστηροτάτην ἐφαρμογὴν
τοῦ κανονισμοῦ τῶν φυλακῶν καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐ-
τοῦ εὐθύνεται ἀτομικῶς πρωτίστως ὁ διοικητὴς τῶν καταδικῶν
χωρὶς τοῦτο ὡς ἀπαλλάσσει τῆς μερικῆς εὐθύνης πάντα ἕτερον
ὅπως ὅποτε λαμβάνοντα μέρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν.

Κεφάλαιον ΙΑ'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Ἡ διοίκησις τῶν καταδικῶν κρατεῖ διὰ τὴν λογιστικὴν
καὶ οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς, ὡς καὶ διὰ τὴν διοικητικὴν, τὰ
αὐτὰ περίπου βιβλία τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσι καὶ διὰ τὴν διοί-
κησιν λόχου.

2. Βιβλίον εἰσόδου ἐφ' οὗ ἐγγράφονται ἄνευ ἀναβολῆς ἡ
χρονολογία τῆς εἰσόδου εἰς τὰς φυλακὰς παντὸς καταδικου,
ἅπαντα τὰ τὴν ταυτότητα ἀπαρτίζοντα στοιχεῖα, ἡ ποινὴ
ἣτις τῷ ἐπεβλήθη, ἡ πράξις δι' ἣν κατεδικάσθη, τὸ καταδι-
κάσαν στρατοδικεῖον κτλ. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ ἀπέ-
ναντι ἐκάστου ὀνόματος σημειοῦνται ἐπακριβῶς πάσαι αἱ ἐπὶ
τοῦ καταδικου ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ μέχρι τῆς ἐξόδου του,

ἦν δικαιολογεῖ καὶ πιστοποιεῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὁ διοικητῆς τῶν καταδικῶν, ὅστις κρατεῖ καὶ συντάσσει τὸ βιβλίον.

3. Βιβλίον ποιότητος ἐφ' οὗ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος ἐκαστοῦ καταδικῶ ἐγγράφονται παρ' αὐτοῦ τοῦ διοικητοῦ αἱ ἐπιβαλλόμεναι τῷ καταδικῶ ἐκαστοτε ποιναί, καὶ ὁ λόγος, δι' ὃν ἐκάστη τούτων ἐπεβλήθη. — Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἐπίσης ἡτιςλογημένως ἐγγράφεται καὶ πᾶσα τυχὸν καλὴ πράξις τοῦ καταδικῶ, δι' ἣν ἐπηνέθη καὶ ἡμειφθῇ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας.

4. Κατὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἐξόδον τῶν καταδικῶν διὰ χάριτος ἢ μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς των, διὰ πάντα καταδικῶν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὑπάρχεισι τυχὸν ἐπὶ τοῦ βιβλίου ποιότητος ἀναγεγραμμένοι καλὰὶ πράξεις, ἐκδίδεται ἀντίγραφον τοῦ μέρους τούτου τοῦ βιβλίου, ἐφ' οὗ, ἐὰν ἐκτὸς τῶν καλῶν πράξεων ἐδειξε καὶ διαγωγὴν καλὴν, σημειοῦται καὶ τοῦτο· τὸ ἀνωτέρω ἀντίγραφον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ θεωρεῖται παρὰ τοῦ φρουράρχου Ναυπλίου· καὶ, ἐὰν μὲν ὁ ἐξερχόμενος ἐπανέρχεται εἰς τὸν στρατόν, τὸ ἀντίγραφον τοῦτο πέμπεται εἰς τὸ σῶμά του, ἵνα, ἀφοῦ λάβῃ τοῦτου γνῶσιν, τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἀποφυλακισθέντα, ἂν δὲ μεταβαίνει εἰς τὴν ἐστίαν του, τότε τὸ ἀνωτέρω ἀντίγραφον δίδεται αὐτῷ ἀπ' εὐθείας.

5. Ὀλόκληρον ἀντίγραφον τοῦ φύλλου ποιότητος καταδικῶν τινός, περιέχον πᾶν ὅ,τι ἐπραξεν ἀξιόποινον ἢ ἀξιοτιμώρητον, ὡς καὶ τὰς ὑπὲρ ἢ κατὰ σημειώσεις τοῦ διοικητοῦ, ἐκδίδεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, μόνον ὅταν πρόκηται νὰ μηνυθῇ διὰ πράξιν ποινικῶς καταδικωτέαν.

6. Ἐντὸς τοῦ πρώτου ὀκταημέρου ἐκάστου μηνός, ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν ὑποβάλλει κατὰ τὰ ἥδη κεκανονισμένα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διὰ τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίου κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενους μέχρι τοῦ τέλους τοῦ λήξαντος μηνός, ὡς καὶ τοὺς εἰσελθόντας καὶ ἐξελθόντας κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης αἰτιολογίας.

7. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν ἐκτελεῖται κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας ἐν τῷ στρατῷ διατάξεις καὶ

κατὰ τὰ ἐκάστοτε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατ. ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν διατασσόμενα.

8. Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς ὡπωσδήποτε κρατούμενοι τρέφονται ὅπως καὶ οἱ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες ὀπλίται, ἡ δὲ ὑπηρεσία ἢ ἀφορώσα τὸ συσσίτιον ἐκτελεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ τούτου κεκονοισμένων καὶ τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατ. διατασσόμενων. — Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑπαρξὶς καφφενείων, παντοπωλείων καὶ τῶν τοιούτων, ὡς καὶ ἡ πώλησις τῶν εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα πωλουμένων εἰδῶν.

9. Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι κατάδικοι φέρουσιν ὁμοίωμορφον στολὴν, συνιστάμενην ἐξ ἐνὸς ἀμπεχόνου, μιᾶς περισκελίδος καὶ ἐνὸς πληγίου ἄνευ γαίσου, ἐξ ἐρέας τεφρᾶς, πρὸς δὲ καὶ ἐκ μιᾶς χλαίνης ὁμοίας τῇ τῶν στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ, ἀλλὰ τῆς ὁπείας τὸ ἄνω μέρος ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν εἶναι ἐξ ἐρέας τεφρᾶς. Ἀπαντα τὰ κομβία μετὰλλινα ὡς τὰ τοῦ πεζικοῦ. Οἱ κατάδικοι φέρουσιν ἀρβύλας τοῦ πεζικοῦ ἢ τσαρούχια ὑποδύται καὶ σκελεαὶ παρέχον-αι ἐκ τῶν τοῦ στρατοῦ. — Τὰ περὶ διαρκείας τῆς στολῆς, παραλαβῆς καὶ παραδόσεως ταύτης ἐνεργεῦνται κατὰ τὰ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κεκονοισμένα.

10. Οἱ διὰ πειθαρχικὴν παινὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι φέρουσιν πλήρη τὴν στολὴν τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν. — Ἡ χλινεστρωμνὴ εἶναι ὁμοία τῆς ἐν τῷ στρατῷ ἥδη ἐν χρήσει· μόνον ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις στρωμνῶν καὶ συνδόνων.

11. Κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, οἱ ὡπωσδήποτε ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ὑποχρεοῦνται εἰς 9 ὥρας ἐργασίας, π.μ. ἀπὸ τῆς 7—11 καὶ μ. μ. ἀπὸ τῆς 1—5. — Κατὰ δὲ τοὺς θερινοὺς εἰς 8, π. μ. ἀπὸ 5—10 καὶ μ. μ. ἀπὸ τῆς 3—6.

12. Αἱ ὡς ἄνωτέρω ἐργασίαι ὥραι δαπανῶνται α') Εἰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις μέχρι τοῦ σχολείου διμοιρίας, συμπεριλαμβανομένου, ἐκτελουμένας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ ἐπιβλέψιν τῶν βαθμοφόρων τῆς δίκαικῆς ἐντὸς τοῦ περιθόλου τῶν φυλακῶν ἢ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ φρουρίου· β') Εἰς ἀσκήσεις ἐνοργάνου ἢ ἀνοργάνου γυμνα-

στικῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν εἰδικοῦ διδασκαλοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν βαθμοφόρων. γ') Εἰς ἀγγαρείας ἐντὸς τοῦ περιόλου ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἐντὸς τῆς περιόχης τοῦ φρουρίου, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ὁδηγίαν βαθμοφόρων. δ') Εἰς τὴν παρὰ τῶν βαθμοφόρων ἐξηγησιν τῶν κανονισμῶν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐν ταῖς φρουρίαις καὶ πόλεσιν, τῆς ἐν ἐκστρατείᾳ ὑπηρεσίας, τῆς διδασκαλίας τοῦ ριμματος καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κανονισμῶν διδάσκονται καὶ ἐξηγοῦνται ἰδίως τὰ μέρη τὰ ἀφορῶντα τοῖς ὑπλίταις. ε') Εἰς τὴν ἐν τῷ σχολεῖῳ φοίτησιν, ἐν ᾧ διδάσκονται παρὰ τοῦ ἱερέως ἢ παρ' εἰδικοῦ διδασκαλοῦ ἡ ἀνάγνωσις, ἡ γραφή, αἱ τέσσαρες πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, ἡ γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος, ἡ παλαιὰ καὶ νέα ἱστορία αὐτῆς καὶ τὰ τῆς θρησκείας. — Ἡ εἰς τὴν σχολὴν φοίτησις ἔσεται ἐκούσια· οἱ ἐν αὐτῇ φοιτῶντες ἀπαλλάσσονται τῶν ἀγγαρειῶν καὶ λαμβάνουσι μέρος δις μόνον καθ' ἐβδομάδα εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τὴν γυμναστικὴν· οἱ δὲ μὴ φοιτῶντες ἐν τῷ σχολεῖῳ καταγίνονται εἰς μίαν ἐκ τῶν προσημειωθεῖσων ἀσχολιῶν. — Κατ' ἔτος ἡ καὶ συχνότερον, ἐὰν διατάξῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἐνεργοῦνται ἐξετάσεις, οἱ δὲ πρωτεύοντες βραβεύονται· τὸ τοιοῦτον σημειοῦται καὶ ἐπὶ τοῦ βιβλίου ποιότητος ἐκάστου. εἶναι δὲ ἐν ἐκ τῶν συστατικῶν τῶν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς περὶ χάριτος περιστάσεις. — Τὰ βραβεῖα ἀγοράζονται διὰ τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, τοῦ προερχομένου ἐκ τῶν νηστειῶν τῶν τιμωρουμένων διὰ καθειρέσεως, τούτου δὲ μὴ ἀρκούντος, συμπληροῦνται παρὰ τοῦ δημοσίου.

13. Οἱ ῥάπται, οἱ ὑποδηματοποιοὶ καὶ οἱ γνωρίζοντες παρὰ πηλίας τέχνας, δι' αἷ δὲν γίνεται χρῆσις ἐργαλείων ἀντικειμένων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν φυλακῶν, δύνανται νὰ ἐργάζωνται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἀρμοδίων βαθμοφόρων ἅπαντες ὁμοῦ εἰς ὠρισμένα δωμάτια, ὑποκείμενα καὶ οὗτοι εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς εἰς τὸ σχολεῖον φοιτῶντας ἀπαλλαγὰς. — Τὸ ὕλικόν τῆς ἐργασίας παρέχεται εἴτε παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅτε τὰ ἐκτελούμενα ἔργα ἀνήκουσιν αὐτῷ ἀντὶ δικαίας πρὸς τοὺς ἐργαζομένους ἀποζημιώσεως, εἴτε παρ' ἰδιωτῶν τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ δικητοῦ τῶν καταδίκων, ὅστις κανονίζει καὶ

κοινοποιεῖ τὴν διατίμησιν ἐκάστης ἐργασίας καὶ τῆς ὁποίας ἡ χρηματικὴ ἀποζημίωσις ἀνήκει ἅπασα εἰς τὸν ἐργαζόμενον.

14. Εἰς τοὺς ὅπωςδῆποτε ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενους αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ τήρησις χρημάτων· ὅσα τυχόν εἶχον οὗτοι κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν ἢ ὅσα κατόπιν τοῖς ἐστάλησαν ἢ ἔλαβον ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν, κρατοῦνται παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν, ὅστις ἐπὶ ἰδιαιτέρου βιβλίου σημειοῖ τὰ κρατούμενα δι' ἕκαστον ποσά, ὅπερ βεβαιοῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὃ εἰς ἃν ἀνήκουσι τὰ χρήματα καὶ ἐν ἀγνοίᾳ γραμμάτων ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ οὐλαμοῦ του. — Εἰς τοὺς ἐξαίρετον ἢ ἁμεμπτον διαγωγὴν δεκνύοντας καταδίκους δύναται ὁ διοικητὴς καθ' ἐξδομάδα νὰ παρέχῃ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χρημάτων ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὴν μίαν δραχμὴν. — Κατὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ὀριστικὴν ἐξοδὸν τῶν καταδίκων ἐπιστρέφονται τὰ τυχόν ὑπάρχοντα κατατεθειμένα χρήματα αὐτῶν, πιστοποιουμένης τῆς ἐπιστροφῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγχθη περὶ τῆς καταθέσεως.

15. Οἱ κρατούμενοι, εἰ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ οἰασδῆποτε ἀμελείας καταστρέφοντες ἢ βλάπτοντες ἀπλῶς εἶδη στολῆς, στρατωνισμοῦ, βιβλία, ἢ οἰονδῆποτε ὕλικὸν ἀνήκον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς χρῆσιν αὐτῶν ληφθέν, ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ὁ διοικητὴς κρατεῖ ταύτην ἐκ τῶν εἰς χεῖράς του χρηματικῶν καταθέσεων τοῦ ὑπευθύνου. Προκείμενου περὶ ὑπευθύνων πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τὰ ἄνω ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, εἴτινες κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπ' αὐτῶν προξενηθείσης ζημίας δὲν ἔχουσι παρὰ τῇ διοικήσει ἀναλόγους πρὸς ἑκτῶν αὐτῆς καταθέσεις καὶ οἵτινες δὲν ἤθελον δυνηθῆ νὰ ἐκτίσωσιν αὐτὴν ἄλλως, ὁ διοικητὴς ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς νηστείαν (ὕδατος καὶ ἄρτου) ἡμέραν παρ' ἡμέραν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κρατήσεώς τῶν· τὸ ἐκ τούτου περίσσευμα χρημάτων συμψηφίζει πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου. Περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ζημίας καὶ τοῦ συμψηφισμοῦ αὐτῆς γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς διοικήσεως ἡτιολογημένως καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ.

16. Οἱ κρατούμενοι οὐδὲ πέμπουσιν οὐδὲ λαμβάνουσιν ἐπι-

στολάς, ἂν προηγουμένως τῇ αἰτήσῃ τοῦ λήπτορος ἢ τοῦ ἀποστολέως δὲν λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν ὁ διοικητής. Ἐκαστος κρατούμενος δὲν δικαιούται νὰ πέμπῃ ἢ λαμβάνῃ παρὰ μίαν μόνον ἐπιστολὴν ἀνὰ 15 ἡμέρας. Αἱ ἐξερχόμεναι ἐπιστολαί, ἀπὸ ἀπαξ δεθῶσιν εἰς τὸν διοικητὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τὸν κρατούμενον πλέον, ἀλλὰ διὰ τῆς ὑπερσίας πέμπονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. — Μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ διοικητοῦ δύνανται οἱ κρατούμενοι νὰ λάβωσι οἰκονομικὰ ἀντικείμενα ἐκ τῶν ἐκτὸς προσώπων ἢ νὰ πέμψωσιν οὗτοι πρὸς αὐτά. Ἡ τῶν ἐφημερίδων εἰσαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

17. Ἐν ταῖς φυλακαῖς τηρεῖται βιβλιοθήκη κατηρτισμένη. Τὰ δι' αὐτὴν βιβλία πέμπονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, θὰ καταγράφωνται καὶ συντηρῶνται ὅς ὥς καὶ πᾶν ἕτερον δημόσιον ὑλικόν. Ἐκαστος τῶν κρατούμενων δικαιούται νὰ λαμβάνῃ ἐκάστοτε πρὸς ἀνάγνωσιν ἀνὰ ἓν βιβλίον, ὅπως ὅμως ὀφείλει νὰ ἐπιστρέφῃ ἐκάστην ἐσπέραν καὶ τὸ ἀναλαμβάνῃ τὴν πρωΐαν. Ἡ ἐκ τῶν φυλακῶν ἐξαγωγή τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα.

Κεφάλαιον IB'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Ἐκαστον Σάββατον καὶ ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας οἱ κρατούμενοι ὀπλίται ἀσχολοῦνται εἰς λεπτομερῇ καθαριότητα τοῦ κυρίου, τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ καὶ τοῦ προαυλίου, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν καθαρσιν, τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐνδυμάτων κλπ.

2. Εἰς ἱερεὺς τοῦ στρατοῦ διορίζεται ὡς ἱερεὺς τῶν φυλακῶν καὶ διδάσκαλος τῶν φυλακισμένων. — Ἐκάστην Κυριακὴν ἅπαντες οἱ κρατούμενοι παρευρίσκονται εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἱερεὺς τῶν φυλακῶν ἐξηγᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ διδάσκει τὴν ἠθικὴν. — Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν φυλακῶν τελοῦνται ἅπασαι αἱ κεκανονισμένοι ἱερουργίαι καὶ ἱεροτελεστίαι. — Ὁ ἱερεὺς ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτεται

συνεχῶς τοὺς κρατούμενους καὶ ἰδίως τοὺς ἐν ἀπομονώσει, ὅπως συμβουλευτὴν καὶ ὁδηγὴν αὐτοὺς εἰς τὸ καλόν, ὥς καὶ τὸ θεραπευτήριον, ἵνα παρηγορῇ καὶ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἀσθενεῖς.— Ὁ ἱερεὺς τῶν φυλακῶν ὀφείλῃ νὰ συντρέχῃ διὰ τῶν πνευματικῶν τοῦ μέσων τὴν διοίκησιν καὶ τὰς προσπάθειάς αὐτῆς πρὸς βελτίωσιν τῶν κρατούμενων, καὶ νὰ νοθετῇ αὐτοὺς εἰς τὴν τήρησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

3. Ἐκάστην Κυριακὴν ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν μεθ' ὅλου τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ ἐπιθεωρεῖ τὰς φυλακάς καὶ τοὺς κρατούμενους τεταγμένους ὄντας. Κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν καὶ μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κρατούμενους νὰ ὑπεβάλωσι προσφορικῶς ἀτομικὰ παράπονα, περὶ τῆς βασιμύτητος τῶν ὑπῴων ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει τὰ δέοντα, ἂν ἦναι τῆς ἀρμοδιότητός του, ἄλλως ἀναφέρει περὶ τούτων εἰς τὸν φρούραρχον.— Αὐστηρότατα ἀπαγορεύεται καὶ τιμωρεῖται ἡ ὑπεβολὴ ἐγγράφων παραπόνων ἢ ἡ ὑπερπήδησις τῆς ἱεραρχίας κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας.— Ὁ φρούραρχος Ναυπλίου ἀπαξ τοῦ μηνός, ἢ καὶ συχνότερον, ἂν τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐπιθεωρεῖ τὰς φυλακάς καὶ τοὺς φυλακισμένους, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὰ παράπονα ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτόν.

4. Διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θεραπευτηρίου ἀπασπάζεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν εἰς στρατιωτικὸς ἰατρός.— Ἡ ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται κατὰ τὰς διὰ τοῦ ἰσχύοντος κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν νοσηκομείων. Οἱ ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ἀσθενεῖς, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιβλέψιν τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ. Οἱ ἀσθενεῖς καταθέτουσι διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν τῶν ἡμερησίων αὐτῶν μισθὸν καὶ τὸ πρὸς βελτίωσιν τοῦ συσσιτίου χρηματικὸν χορήγημα.— Ἐκάστην πρώτην τοῦ μηνός ὁ ἰατρός ἐπιθεωρεῖ ἀνεξαιρέτως ἀπαντας τοὺς φυλακισμένους καὶ συντάσσει ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν τυχόν εὐρεθέντων ἀσθενῶν, σημειῶν τὸ εἶδος τῆς ἀσθενείας ἐκάστου.— Τῶν φερόντων εἰσινδήπετε κολλητικὸν νόσημα προκαλεῖ διὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν τὸν ἄμεσον χωρισμὸν ἐκ τῶν λοιπῶν φυλακισμένων εἰς ἰδιαιτέρον θάλαμον θεραπευτικὸν καὶ ἐπιβλέπει

αὐστηρῶς νὰ μὴ ἀναμιχθῶσιν οὗτοι μετὰ τῶν λοιπῶν μέχρι ἰσσεύσεως τῶν. Ἀντίγραφον τῆς ἀνω καταστάσεως ὑποβάλλεται τακτικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν. — Ὁ ἰατρὴν αὐτὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὰ αὐτὰ μέτρα ἐκτελεῖ καὶ πάντα νεοεισερχόμενον εἰς τὰς φυλακὰς ὀπλίτην. — Πᾶς μέρους τῶν τοιούτων ἀσθενῶν παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως περὶ τῆς μὴ μετὰ τῶν λοιπῶν φυλακισμένων ἀναμιξεως τιμωρεῖται πειθαρχικῶς. Ὅπως ὅμως ἡ ποινὴ ἐκτελεσθῇ διαρκῶς τῆς ἀσθενείας, ἀνάγκη γνωμοδοτήσεως καὶ συναινέσεως καὶ ἰατροῦ τῶν φυλακῶν. — Εἰς τὸν ἰατρόν ἀνατίθεται εἰδικῶς ἡ φροντίς τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς ἐν γένει τῶν φυλακῶν. — Κατὰ τὴν ἀποβίωσιν φυλακισμένου ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν ὡς καὶ ὁ φρουράρχος, συμμορφῶνται μετὰ τὰ διατασσόμενα παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑποχρέσεως τῶν σωμάτων, κατὰ τὴν ὑπεβολὴν δὲ τῆς μηνιαίας καταστάσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὑποβάλλεται καὶ ἀντίγραφον, ὑπὸ τοῦ φρουράρχου κεκυρωμένον, τοῦ ἀποβιώσαντος τῶν τυχόν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἀποβιωσάντων φυλακισμένων.

5. Τὸ διὰ τὰ γραφικὰ ἐξόδα ἀπαιτούμενον χρηματικόν ποσόν καὶ ἡ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ σχολικοῦ χρηματικὴ χορήγησις κανονίζονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ στρατιωτικῶν.

6. Ὁ φρουράρχος Ναυπλίου, ὡς καὶ ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν, ὀφείλουσι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ πάντοτε ἐντὸς τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαγεγραμμένων ὁρίων λαμβάνωσι πᾶν μέτρον, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ συντελεστόν πρὸς βελτίωσιν ὕλικήν καὶ πρὸ πάντων ἠθικὴν τῶν φυλακισμένων. — Πρὸς τοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φρουράρχον τῆς πρυτανείας προτάσει τοῦ διοικητοῦ τῶν καταδίκων νὰ χορηγῇ καὶ ἀδείας ἐξόδου ἀνὰ τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς καταδίκους τοὺς καταδικασθέντας εἰς ποινὴν οὐχὶ μικροτέραν τῶν 6 μηνῶν καὶ διακρίναντας τὸ τρίτον τοῦλάχιστον τῆς ποινῆς τῶν, χωρὶς νὰ ὑποστῶσιν οὐδεμίαν νέαν ποινὴν θεώρου καὶ δεξιάντας καθ' ὅλα διαγωγὴν ἐξαιρετον. — Ἀδεία αὕτη παρέχεται συνεπείᾳ αἰτήσεως τοῦ ἔχοντος τὰ ἀ

τέρω προσόντα. — Εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον δὲν χορηγεῖται τοιαύτη ἄδεια, ἢ ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ μετὰ μεσημβρίαν, οὐδέποτε δὲ πέραν τῆς ἑσπερινῆς προσκλήσεως τῶν φυλακῶν. — Τὴν αὐτὴν ἡμέραν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθωσι πλείονες τῶν τριῶν. Οἱ ἐξερχόμενοι συνοδεύονται πάντοτε ὑφ' ἑνὸς ὑπαξιωματικοῦ τῶν φυλακῶν. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ εἰς ἓκ τῶν ἀγγελιαφόρων τῶν φυλακῶν. — Ὁ κατάδικος, ὁ ὑπεπέσας εἰς τὸ ἐλάχιστον ἄτόπημα ἐν τοιαύτῃ ἐξόδῳ, στερεῖται διὰ παντός τοῦ εὐεργετήματος τούτου. — Τὰ ὀνόματα τῶν λαμβανόντων ἁδείας ἐξόδου καταχωροῦνται εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας τῶν φυλακῶν μετὰ τὴν αἰτιολογίαν «πρὸς ἀμειβὴν τῆς ἐξαιρέτου αὐτῶν διαγωγῆς».

7. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ πειθαρχικῶς τιμωρημένοι διαιτῶνται χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἐκτίοντας δικαστικὴν ποινὴν, ἐν ἐκάστῃ δὲ κατηγορίᾳ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐνοικιοῦσιν εἰς ἰδιαιτέρα δωμάτια. — Οἱ ἀνθυπασπισταὶ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τηροῦνται χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς. — Οἱ ὑπωσῆποτε κρατούμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ τάξεως καὶ ἀσφαλείας γενικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ εἰς τὰς ἐκάστω περὶ αὐτῶν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐκδιδόμενας.

8. Ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν δικαιεῖται νὰ προτείνῃ τὴν ἀπονομὴν χάριτος αὐτεπαγγέλτως διὰ καταδικασθέντας εἰς ποινὴν μεγαλειτέραν τῶν ἐξ μηνῶν καὶ ἔχοντας ἐκτίσει τοῦλάχιστον τὸ ἡμισυ ταύτης ἐξ ἐξαιρέτω διαγωγῇ καὶ ἐν πλήρει μεταμελείᾳ καὶ ὑπὲρ ὧν ὑπάρχουσιν ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις εἴτε ὥς πρὸς τὴν διάπραξιν τῆς πράξεως δι' ἣν κατεδικάσθησαν, εἴτε ὥς πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς αὐτῶν περιστάσεις. — Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτέρω προσόντων καὶ περιστάσεων εἶεν νὰ προβαίῃ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας αὐστηρότητος καὶ ἀκριβείας, ἵνα μὴ ἐξ ἐσφαλμένων πληρεφοριῶν, ἢ κακῶς ἐννοουμένης ἐπιεικειᾶς προτείνηται παραλόγως ἀπονομὴ χάριτος εἰς πρόσωπα ταύτης ἀνάξια. — Αἱ περὶ χάριτος προτάσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν διὰ τοῦ φρουραρχοῦ Ναυπλίου, ὅστις ὑποχρεῖται νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτῶν τὰς ὑπὲρ ἢ κατὰ παρατηρήσεις τοῦ. — Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ

προταθῇ χάρις καὶ παρὰ τοὺς ἄνω ὀρισθέντας ὄρους καὶ προσόντα, ὁπόταν τυχόν κατάδικός τις πασιφανῶς καὶ ἀποδεξιγμένως ἐξετέλεσε πράξιν τινα γενναίαν καὶ διακεκριμένην, ἰδίως ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῶν φυλακῶν, ἢ ὁπόταν πάσχη εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἡ περαιτέρω ἐν ταῖς φυλακαῖς διαμονή του νὰ καθίσταται αὐτῷ κινδυνώδης, περὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ πιστοποιῇ ὁ ἰατρός τῶν φυλακῶν καὶ νὰ γνωμοδοτῇ ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ.

9. Ἡ ἀνακοίνωσις τῆς ἀπονομῆς Β. χάριτος ἐκτελεῖται αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν ἐνώπιον ἀπάντων τῶν κρατουμένων, παρατεταγμένων, τοῦ δὲ λαμβάνοντος τὴν χάριν ἱσταμένου πρὸ τοῦ μετώπου τῆς παρατάξεως. — Ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν καὶ ἅπαν τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν φέρουσι τὴν μεγάλην στολὴν, ὁ δὲ κατάδικος, εἰς ὃν ἀπονέμεται ἡ χάρις, ἂν ἔνεκα ταύτης πρόκηται νὰ ἐξέλθῃ τῶν φυλακῶν καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ στρατῷ, φέρει τὴν στολὴν τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει, ἄλλως φέρει τὰ ἐνδύματα τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολυμένους. — Ἄν δὲ δὲν πρόκειται περὶ πλήρους χάριτος, ἀλλὰ περὶ μειώσεως ἢ μεταβολῆς τῆς ποινῆς, τότε φέρει τὴν κεκατονισμένην στολὴν τῶν καταδίκων. — Αἱ περὶ ἀνακοινώσεως τῶν χαρίτων ἐκθέσεις ὑποβάλλονται τῷ ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν διὰ τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίου.

10. Αἱ πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀπαιτηθῆσόμεναι ἰδιαιτεραὶ διατάξεις ἐκδοθήσονται παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν, καὶ θεωρηθήσονται παρὰ τοῦ φρουράρχου Ναυπλίου. — Αἱ ἀπαξ ἐκδοθεῖσαι διατάξεις αὗται δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. — Τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν ἀνήκον προσωπικὸν ἀπαλλάσσεται πάσης τῆς ἐν τῇ φρενυρᾷ ὑπηρεσίας.

Β. Διάταγμα τῆς 16 [28] Ὀκτωβρίου 1836. Περὶ προειδοποιήσεως εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀρχὰς τῶν καταγινωσκομένων ποινῶν παρὰ τοῦ κακουργοδικείου εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς.

1. Αἱ κατὰ παντός στρατιωτικοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης παρὰ τῶν κακουργοδικῶν καταγινωσκόμεναι ἐπὶ κακουργήματι ποιναὶ δὲν θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι πρὶν εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεία ἢ ἡ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, καὶ γενῇ οἱ αὐτῆς ἡ ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ ἀξιωματικός καθαιρέσεις τοῦ καταδικασθέντος.

2. Τῆς καθαιρέσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀποποίησης, οὐδὲ νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ πρέπει ἐντός εἴκοσι τῶ πολὺ ἡμερῶν, νὰ ἐνεργηθῇ ἡ καθαιρέσεις ὑποτίθεται δὲ πάντοτε ὡς γενομένη ἡ δὲ ποινικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἅμα παρέλθουν εἴκοσιν ἡμέραι μετὰ τὴν κοινοποίησίν της.

3. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον ἰσχύον προσωρινῷ νόμῳ ἐπὶ τῇ βράσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ.ε.

Β. Διάταγμα τῆς 16 [28] Ὀκτωβρίου 1836. Περὶ τῆς ἐπὶ κακουργήματι καταδίκης τῶν κληρωτῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.

Παρατηρήσαντες, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τῆς ποινικῆς διοικονομίας καὶ τοῦ σήμερον ἐκδοθέντος νόμου διαταττομένων, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ οἱ εἰδικοὺ Διατάγματος ὁ τρόπος, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀρχὴν ἡ περὶ τῆς ἐπὶ κακουργήματι καταδίκης τῶν κληρικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν εἰδοποίησις, ὡς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 44 ἐδάφ. 3 διαλαμβάνει.

1. Ὅσα κατασταθῇ ἀμετάκλητος (irrevocable) ἡ κατὰ κληρικοῦ, στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ τινας ποινὴν κακουργήμα-

τος καταγινώσκουσα ἀπόφασιν, ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεύς συντάττει εἰδοποιήσιν ἀποτεινομένην πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἢ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὴν παραδίδει, ἢ τὴν στέλλει πρὸς ἕνα τῶν κλητῆρων τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ τῶν εἰρημένων ἀρχῶν, διὰ νὰ γενῇ κατὰ τάξιν ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἡ εἰδοποίησις πρέπει νὰ εἶναι προσηκόντως χρονολογημένη, ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἐσφραγισμένη μετὰ τὴν ἐπίσημην αὐτοῦ σφραγίδα· θέλει δὲ διαλαμβάνει·

1) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἀξίωμα, τὴν κατοικίαν καὶ πᾶν ἄλλο εὐσιῶδες ἀπαιτούμενον πρὸς ἀκριβῆ χαρακτήρισιν τοῦ καταδικασθέντος κληρικῶ, στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ.

2) Τὴν καταγινωσθεῖσαν ποινὴν.

3) Πρόσκλησιν πρὸς τὴν ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικὴν, ναυτικὴν, ἢ στρατιωτικὴν ἀρχήν, τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διὰ τοῦ άρθρου 44 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἢ διὰ τοῦ σημερινοῦ νόμου διατασσομένην καθαιρέσιν ἐντὸς τῆς ὠρισμένης προθεσμίας.

3. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἐπιδίδεται, ἐπὶ μὲν κληρικῶν, εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ δὲ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἢ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἰδίαις χερσίν· οὗτοι δὲ χρεωστοῦν νὰ ὑπογράψουν τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιδόσεως ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν ὁ κλητὴρ ἀποστέλλει πρὸς τὸν παραγγείλαντα εἰσαγγελέα.

4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἢ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματεία, ἐκτελεσθεῖσας τῆς καθαιρέσεως, στέλλουν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἔγγραφον περὶ τούτου εἰδοποιήσιν, διὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

Β. Διάταγμα τῆς 17 Αὐγ. 1870. Περὶ κανονισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς ἐκτελέσεως τῆς διὰ τουφεκισμοῦ θανατικῆς ποινῆς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρθρα 143, 177 καὶ 178 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Μετὰ τὴν δι' Ἡμετέρου Διατάγματος, συνεπεῖα ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐγκρίσιν τῆς διὰ τουφεκισμοῦ ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου καὶ εἰκόσι τέσσαρας ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος τοῦ ἀρμοδίου στρατοδικείου, ἢ, τοῦτου νομίμως κωλυομένου, ὁ Βασιλικὸς ἀντεπίτροπος εἰδοποιεῖ ἐπισήμως τὴν ἀνωτάτην διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως, τὸ φρουραρχεῖον, καὶ τὸν ἀστυνόμον περὶ τῆς ἡμέρας, τῆς ὥρας καὶ τοῦ τόπου, ἐνθα θὰ λάβῃ χώραν ἡ καταδίκη, ὅπως διαταχθῇ ὁ ἀνάλογος ἀριθμὸς τῶν χωροφυλάκων τῶν μελλόντων νὰ συνοδεύσωσι τὸν καταδίκον ἐκ τῆς φυλακῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς καταδίκης καὶ παρευρεθσομένων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, χρειᾶς δὲ καλούσης, προσδιορισθῇ ἀπόσπασμα στρατιωτικὸν πρὸς συνοδίαν τοῦ καταδίκου καὶ σταλῇ ἐν ἀνάγκῃ ἅμαξα πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλακῆς.

2. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ ἀντεπίτροπος προσκαλεῖ τὸν ἀρμοδίον δεσμοφύλακα νὰ παραδώσῃ τὸν καταδίκον εἰς τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸν ἐνσπλον δύναμιν καὶ συγχρόνως τὸν γραμματέα τοῦ Στρατοδικείου, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ σύνταξιν πρακτικοῦ ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῆς ποινῆς, ἐπισυναφθσομένου ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν ἐγγράφων τῆς σχετικῆς δικογραφίας.

3. Εἰς τῶν ἱερέων τῆς φρουρᾶς κατ' ἐκλογὴν τοῦ φρουράρ-

* Ἐπιθεὶ καὶ Β. Δ. 30 Μαρτίου 1899.

χου ἢ αὐτοῦ τοῦ καταδίκου συνοδεύει τὸν κατάδικον, μετα-
μενον ἀπὸ τῆς φυλακῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, πρὶν
ἐκπληρῶσιν θρησκευτικῶν καθηκόντων.

4. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδικείου, ἢ ὁ ἀ-
πίτροπος, ἐν κωλύματι τοῦ πρώτου ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ
τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως, ἰστάμενος 200—300 βήματα μ-
κρὰν τῆς περιφρουρήσεως τὸν τόπον στρατιωτικῆς γραμμῆς.
ὥστε, ἐὰν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ, νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τ-
φρουράρχου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξομαλύνσεως προσκομμάτων
ἢ δυσχερειῶν παρουσιαζομένων περὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τ-
νομίμων διατυπώσεων ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

5. Ὁ φρουράρχος, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ ὑποφρουράρχος
τῆς πόλεως, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ πρώτου διὰ νόμιμον λόγον, δι-
θύνει ἐν γένει τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἔχει τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπ-
τεῖαν καὶ ἐπαγρύπνησιν καὶ πᾶσαν εὐθύνην.

6. Ἄμα φθάς ὁ κατάδικος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσε-
ως παραδίδεται τῷ φρουράρχῳ ἢ τῷ ὑποφρουράρχῳ τοποθετού-
μενος ἀμέσως ἐν τῇ ὀρισθείσῃ θέσει, ὅτε ἀνευ ἀργεπορίας λαμβ-
νοῦσι χώραν αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 180 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικ-
νομοῦ προβλεπόμεναι διατυπώσεις, ἐνεργουμένης τῆς στρατι-
ωτικῆς καθαιρέσεως, ἥτις πάντοτε συνοδεύει τὴν εἰς θάνατον
καταδίκην.

7. Τελειωθείσης τῆς καθαιρέσεως ἡ εἰς θάνατον καταδ-
κὴ γίνεται ὡς ἐξῆς.

Διατάσσονται τέσσαρες λοχίαι, τέσσαρες δεκανεῖς, καὶ
τέσσαρες στρατιῶται ἐκ τοῦ σώματος ἢ τάγματος, εἰς ὃ ἀν-
εἰς ὃ καὶ ὁ κατάδικος, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων, καὶ ἐν ἐλλείψει, ἐκ
ἐν τῇ παρευρισκομένη ἐνόπλῳ στρατιωτικῇ φρουρᾷ, καὶ κα-
σειρὰν καλουμένων, ὅπως τοποθετηθῶσιν ἀπέναντι τοῦ κατα-
κου εἰς δύο στίχους, συνεπεῖα δὲ προσταγματος, διὰ σημει-
γενομένου ὑπὸ τινος ἀνθυπασπιστοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ φρου-
ράρχου, πυροβολοῦσι ταυτοχρόνως μὲ ταχύτητα καὶ εὐστοχί-
κατὰ τοῦ καταδίκου, ἰσταμένου ἐνώπιον αὐτῶν κατὰ μέτωπον
εἰς ἀπόστασιν δέκα βημάτων.

8. Ὁ κατὰ διαταγὴν τοῦ φρουράρχου παριστάμενος
μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἰατρός τῆς φρουρᾶς ἐπιχ-

ρεῖ ἀμεσῶς μετὰ τὸν πυροβολισμόν αὐτοψίαν ἐπὶ τοῦ τουφεκι-
σθέντος, καὶ ἂν εὖρη μὲν τεθνεῶτα τοῦτον, εἰδοποιεῖ τὸν
φρουράρχον διὰ τὴν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἐνέργειαν, τοῦναν-
τίον ἂν διακρίνη ἐπ' αὐτοῦ σημεῖα ζωῆς, προσκαλεῖ διὰ τοῦ
φρουράρχου τὸν ἔχοντα τὸ πρόσταγμα τοῦ πυροβολισμοῦ ἀνθυ-
πασπιστὴν νὰ ἐνεργήσῃ νέον πυροβολισμόν ἐκ τοῦ μέρους ἡ τοῦ
ὅλου τοῦ διὰ τοῦτο ὠρισμένου ἀποσπάσματος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς
ποινῆς τοῦ θανάτου καὶ

9. Μετὰ τὸ πέρας τῆς καταδίκης, τὸ σῶμα τοῦ τουφεκι-
σθέντος καταδίκου ἐνταφιάζεται ἡσύχως καὶ ἄνευ τινὸς παρα-
τάξεως ἐν παρακειμένῳ τινὶ τόπῳ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ φρουρα-
χείου.

Β. Διάταγμα τῆς 28 Ἰουλίου 1892. Περὶ ποινικῆς ἀρμοδιότητος
τῶν ἀνωτέρων ἐποπτῶν καὶ τῶν ἐποπτῶν στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Οἱ ἀξιωματικοί, εἴτινες διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Στρατιωτικῶν διορίζονται ἀνώτεροι ἐπόπται στρατιωτικῆς
δυνάμεως, ἀσχολουμένης περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δημοσίας
ἀσφαλείας ἢ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐνέργειαν βου-
λευτικῶν ἢ δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἔχουσιν ἐφ' ἀπάντων τῶν
ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτῶν διατελούντων στρατιωτικῶν :
Οἱ μὲν ἀνώτεροι ἐπόπται τὴν ποινικὴν ἀρμοδιότητα διοικητοῦ
μὲν αὐτοτελοῦς τάγματος (πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς εἰς
ἀνακριτικὸν συμβούλιον παραπομπῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν),
ἐὰν ᾧσιν ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, λοχαγεῦ δὲ διοικητοῦ λό-
χου, ἐὰν ᾧσι λοχαγοί. Οἱ δὲ ἐπόπται τὴν τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν
ποινικὴν ἀρμοδιότητα, τὴν κανονιζομένην ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν
ἡδὴ σχετικῶν διατάξεων ὡς πρὸς τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν
ὑπαγυμένους.

Β. Διάταγμα τῆς 4. Φεβρ. 1893. Περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας
τοῦ φρουράρχου.

1. Ὁ φρουράρχος ἔχει τὴν αὐτὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσί-
αν, ἣν ὁ κανονισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ

χρηγεῖ τῷ ὁμοιοβάθμῳ αὐτοῦ διοικητῇ συντάγματος, διοικητῇ αὐτοτελοῦς τάγματος, ἢ διοικητῇ ἀπεσπασμένου τμήματος ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν προσώπων.

2. Οἱ σωματάρχαι καὶ διοικηταὶ τμημάτων στρατοῦ, οἱ πολεμικοὶ ἐκτελοῦσι συνάμα καὶ καθήκοντα φρουράρχου, ἔχουσιν, οἱ πολεμικοὶ, τὴν αὐτὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἣν κατὰ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας πεζικοῦ ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν τμημάτων.

3. Ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ φουράρχου ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1883 περὶ ποινικῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς.

Καθορισμός υπηρεσίας στρατευμάτων
ἐν πόλεσιν.

[Στρατιωτικαὶ φυλακαὶ—ποινὰι—σχέσεις πολιτικῶν
καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν].

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

***Β. Διάταγμα** τῆς 30 Μαρτίου 1899 [δημοσιευθὲν ἐν Ἑφημ. Κυβ. [ἀριθ. 205] τὴν 21 Σεπτ. 1899]. Κανονισμὸς τῆς ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων.

Τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως. Πληροφορίαι.

Αἰτήσεις. Συλλήψεις.

47. Πρὸς πρόληψιν τῶν ἐκτάκτων συμβάντων, ἅτινα τυχόν ἤθελον λάβει χώραν, αἱ διευθύνσεις τοῦ γραφείου τοῦ φρουραρχείου, τῆς διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος τῆς συνοικίας, τῶν πλησιέστερον εἰκόντων ἰατρῶν, τῶν ἐγγυτέρων στρατώνων ἢ φυλακείων ὡς καὶ τῶν πυροσβεστικῶν σταθμῶν εἰσὶν ἀνηρτημέναι ἐν τῷ φυλακείῳ τῇ φροντίδι τοῦ ὑπεφρουράρχου. Πᾶς δὲ ἀρχιφύλαξ ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς τὸ φυλακεῖον ὀφείλει νὰ αἰτῇ ταύτας, ἐὰν ἐλλείπωσιν.

Οἱ ἀρχιφύλακες δὲν πρέπει νὰ λησμονῶσιν, ὅτι ἡ ἔνοπλος δύναμις εἶναι ἡ προστατὶς τῆς δημοσίας τάξεως, τῶν ἀτόμων, καὶ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν διδουσι χεῖρα βοηθείας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἀστυνομῶν ἢ τῶν ἀστυφυλάκων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν σύλληψιν ἀτόμων ὑποδειχθέντων ὡς παρανομούντων καὶ ταραξιῶν. Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ ἀπομακρύνονται αὐτοὶ οὗτοι τῶν φυλακῶν, οὔτε ἀποστέλλουσι πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς δυνάμεως τῆς φυλακῆς των.

Ὅφειλουσιν νὰ προστατεύωσι πᾶν ἄτομον, εὐ ἡ ἀσφάλεια ἀπειλεῖται.

Συλλαμβάνουσι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 206 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 5 τοῦ Συντάγματος πᾶν ἄτομον διωκόμενον διὰ δημοσίας κραυγῆς ἢ συλληφθὲν ἐγκληματοῦν ἐπ' αὐτοφώρῳ.

* Ἐνταῦθα καταχωροῦνται μόνα τὰ ἄρθρα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην.

Δέχονται πᾶν ἄτομον, ὁδηγηθέν εἰς τὸ φυλακεῖον παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας, εἴτινες ὁμῶς ὑποχρεοῦνται νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὸν ἀρχιφύλακα τὴν θέσιν, ἣν κατέχουσιν. Τὴν αἴτησιν τῶν δὲ σημειοῦσι καὶ ὑπογράφουσιν ἐν πρώτῳ κόλλῳ.

Ὅσῳ οἱ ἀρχιφύλακες εὐρίσκωνται εἰς τὴν θέσιν νὰ συλλάβωσι τινα τῇ αἰτήσῃ ἢ ἐγκλήσῃ τρίτου τινὸς ἄνευ παρεμβάσεως ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, σημειοῦσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐγκαλοῦντος καὶ ποιοῦνται μνείαν τούτων τῇ ἀναφορᾷ των.

Ἐὰν ἄγνωστος τις ἐπικαλῇται τὴν βοήθειαν τῆς φυλακῆς πρὸς σύλληψιν ἐτέρου προσώπου, λόγῳ βλάβης ἢ πλημμελήματος οὐχὶ ἀρκούντως ἀποδοδειγμένου, ὁ ἀρχιφύλαξ ἀποστέλλει ἀμέσως ὑπὸ συνοδείαν ἀμφοτέρους εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Πᾶν συλληφθέν ἄτομον ὁδηγεῖται ὅσον εἶναι τε τάχιον εἰς τὸ φρουραρχεῖον μὲν, ἐὰν εἶναι στρατιωτικὸς, εἰς τὴν ἀστυνομίαν δ' ἐὰν ᾖ ἰδιώτης. Ὁ ἀρχιφύλαξ ἀναφέρει ἐγγράφως τὰ αἰτήματα καὶ τὰς περιστάσεις τῆς συλλήψεως.

Ὅταν τὸ γραφεῖον τοῦ φρουραρχείου ἢ τῆς ἀστυνομικῆς ὡς κεκλεισμένα, εἰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς συλληφθέντες κρατοῦνται ἐν τῷ πειθαρχεῖῳ τοῦ φυλακείου, μὴ ἐπιτρέπεται μὲνης οὐδεμιᾶς συγκοινωνίας μεθ' αὐτοῦ, ἐπιτηροῦνται ἰδίαιτέρως καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ φρουραρχεῖον ἢ τὴν ἀστυνομίαν.

Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ἰδιῶται καὶ λοιποὶ, εἴτινες συλληφθέντες ἐν καταστάσει μέθης δὲν ἀποστέλλονται εἰς τὸ φρουραρχεῖον ἢ τὴν ἀστυνομίαν, εἰμὴ ὅταν ἡ μέθη των καταπαύσῃ.

Ὅταν ἐνεκεν συλλήψεώς τινος σχηματίζωνται ὅμιλοι, καὶ ὅταν ἐκ τῶν διαθέσεων τοῦ πλήθους ὁ ἀρχιφύλαξ νομίξῃ, ὅτι τὰ συλληφθέντα ἄτομα δὲν δύνανται νὰ ὁδηγηθῶσιν ἀσφαλῶς παρὰ τῆς ὑπὸ τὰς διαταγὰς του δυνάμεως, κρατεῖ αὐτὰ ἐν τῷ φυλακείῳ καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν ὑποφρουραρχον.

Εὐθύνη τοῦ ἀρχιφύλακος πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

48. Οἱ ἡγήτορες τῶν φυλακῶν, ἐπιφυλακῶν καὶ περιπόλων, ὀφείλουσι νὰ μὴ λησμονῶσι τὴν εὐθύνην, ὅσαν ἀφορᾷ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, ἣν τοῖς ἐπιβάλλει τὸ ἄρθρ. 431 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἔχον εὐτῶ : «Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἡτρίων μηνῶν τιμωρεῖται πᾶς στρατιωτικὸς δικικητῆς, ἀξιωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικὸς τῆς δημοσίου δυνάμεως, ὅστις ἀρνεῖται νὰ συναθροίσῃ καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διατελοῦσαν ἔνοπλον δύναμιν, καίτοι προσκληθεὶς πρὸς τοῦτο ρητῶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς».

Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί, αἵτινες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλωσιν αἰτήσεις, εἰσὶν οἱ νομάρχαι, οἱ ἐπαρχοί, οἱ δήμαρχοι, οἱ εἰσαγγελεῖς, οἱ ἀντεισαγγελεῖς, οἱ πρόεδροι τῶν δικαστηρίων, οἱ ἀνακριταί, οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ ἀστυνόμοι.

Ἐν ἐπειγούσαις περιστάσεσιν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωρεφυλακῆς δύνανται νὰ αἰτήσωσιν ἀπ' εὐθείας τὴν συνδρομὴν φυλακῆς τινος, ἢ ὑπεῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς αἰτήσεις των καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺτους.

Αἱ αἰτήσεις πρέπει ν' ἀπευθύνωνται ἐγγράφως, συντεταγμέναι εὐτῶς, ὥστε νὰ διασαφηνίζωσι τὸ αἴτιον καὶ τὸ ἀντικείμενον τούτων καὶ νὰ ὦσιν ὑπογεγραμμέναι παρὰ τῆς ποιούσης τὴν αἴτησιν ἀρχῆς.

Ὑπείκοντες ὅμως οἱ ἀρχιφύλακες εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων, εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ παραδεχθῶσι μέτρα τοιαῦτα, ὑποῖα κρίνουσι πρόσφορα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, περὶ οὗ ἡ αἴτησις.

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναρτᾶται εἰς ὅλα τὰ φυλακεῖα.

Ἐριδες καὶ φιλονεικίαι στρατιωτικῶν ἐντὸς δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν καταστημάτων.

49. Ἐὰν ἀρχιφύλαξ τις εἰδοποιηθῇ, ὅτι ἀταξίαι σοβαραί, πρεσβυοῦσαι ὑπὸ στρατιωτικῶν ἢ ἐναντίον στρατιωτικῶν,

ἔλαβον χώραν εἰς καπηλεῖον, καφφεῖον ἢ οἰονόηποτε ἄλλο ὀνημόσιον μέρος, πέμπει ἐκεῖ ἓνα ὑπαξιωματικὸν μετὰ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν, ὅπως συλλάβῃ, εἰ δυνατόν, τοὺς ταραξίας ἢ ὅπως προστατεύσῃ τοὺς ἀπειλουμένους στρατιωτικούς.

Ἐάν αἱ ἀταξίαι λαμβάνωσι χώραν ἐν τινι οἰκίᾳ, ὁ ἀρχιφύλαξ πέμπει ἐκεῖ ἀπόσπασμα, ὅπερ ὅμως δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ ἄνευ τῆς αἰτήσεως τοῦ οἰκοῦντος ἢ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐκτὸς ἐὰν ἀκουσθῶσιν ἔσωθεν αἱ κραυγαὶ «Πυρκαϊά»! «Φόνος»! «Κλέπτῃς»! «Βεήθεια»!

*Κανόνες διὰ τὴν συνοδείαν τῶν συλληφθέντων
προσώπων ἢ φυλακισμένων.*

50. Ὅσακις ὁ ἡγήτωρ φυλακῆς ἢ ἐπιφυλακῆς τινος πρόκειται ν' ἀποστείλῃ ὑπὸ συνοδείαν ἄτομα συλληφθέντα, ἢ ἐγένετο αἰτήσις αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὑπὸ συνοδείαν μεταφορᾶς φυλακισμένων, συμμορφοῦται πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας κανόνας.

Ἡ συνοδεία συγκροτεῖται πάντοτε ἐκ στρατιωτῶν διπλάσιων τῶν συνοδευθεσμένων ἀτόμων. Συνοδεία ἐκ δύο μέχρι ὀκτῶ στρατιωτικῶν διοικεῖται παρὰ δεκανέως· ἄνω τοῦ ἀριθμοῦ τούτου διοικεῖται παρὰ λοχίου, παρ' ᾧ μένει ὁ δεκανεὺς ὡς βοηθός. Ἡ συνοδεία εἶναι πάντοτε ἑνοπλος.

Ὁ διοικητὴς τῆς φυλακῆς ἢ ἐπιφυλακῆς, ἐκτὸς ἀνυπερβλήτου κωλύματος, παρευρίσκεται αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν ἑξοδὸν τῶν φυλακισμένων καὶ τὴν εἰς τὴν συνοδείαν παράδοσιν αὐτῶν. Ἀναμνησθεὶς εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀπόδρασιν αὐτῶν καὶ ὅτι, ἐὰν συμβῇ τοιοῦτόν τι, παραπεμφθήσεται εἰς τὸ στρατοδικεῖον.

Δηπτεῖαι διατάξεις κατὰ τὰς συνοδείας.

51. Οἱ διοριζόμενοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συνοδειῶν ἄν-
 ρες ἐκλέγονται κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν ἀρχαιοτέρων.
 διίξουσιν οὕτως, ὥστε νὰ περικλείωσι τοὺς φυλακισμένους.
 ἐν ἡ συνοδεία διοικεῖται ὑπὸ δεκανέως, εὗτος τάσσεται εἰς
 οὐραν τῆς φαλαγγος· ἐάν δὲ παρὰ λογίου, ὁ μὲν δεκανεὺς
 ἵσταται ἐπὶ κεφαλῆς, ὁ δὲ λογίας εἰς τὴν οὐραν τῆς φαλαγγ-
 ῆς μένει ὡς ἐπιτηρητῆς εἰς μίαν τῶν πλευρῶν, ἵνα διευθύ-
 τας κινήσεις.

Οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἄλλως τε, οἱ ἐνεργήσαντες τὰς
 λήψεις, ὀφείλουσιν ὅσον τὸ δυνατόν νὰ συνοδεύωσιν αὐτοὶ
 οἱ τὰ συλληφθέντα ἄτομα, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς συνο-
 ρας, ἥτις ἀσχελεῖται πρὸ πάντων νὰ εἶδῃ χεῖρα βοηθείας
 νὰ παρακωλύῃ τὰς ἀποδράσεις.

Πορεία τῶν συνοδειῶν.

52. Ἀπαγορεύεται ρητῶς εἰς τὴν συνοδεῖαν νὰ ἴσταται
 ἢ τὸ διάστημα τῆς πορείας καὶ νὰ ἐπιτρέπη εἰς τοὺς φυλα-
 κένους νὰ ἴστανται ἢ νὰ κοινωνῶσι μεθ' αἰουδήποτε. Δὲν
 ῥέπει εἰς τὰς ἀμάξας νὰ τὴν διασχίζωσιν, ἀποφεύγει τὰς
 μηχανήματα, συνεικίας, τὰ πλήθη, καὶ παρεκτρέπεται ἐν
 ἀγκῇ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἐπιζητοῦσα τὰς ὀλιγώτερον συχνάζο-
 ρας τοιαύτας.

*Δύναμις τῶν συνοδειῶν.**Περίπτωσις ἀνεπαρκείας.*

53. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἰ ἡγήτορες τῶν φυλακῶν ἢ
 φυλακῶν διορίζουσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς συνοδείας πλεόν
 ἡμίσεως τῆς δυνάμεως τῶν. Ἵνα συμμορφωθῶσι δὲ πρὸς
 κανόνα τοῦτον, ἐξαποστέλλουσιν ἐν ἀνάγκῃ τοῦτους
 ματικῶς, ἢ αἰτοῦνται παρὰ τῶν πλησιεστέρων φυλακείων

ἢ στρατῶνων ἐνίσχυσιν, τοῦθ' ὅπερ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ πράξωσιν.

Ἀπόδρασις.

54. Ἐν περιπτώσει ἀποδράσεως οἱ ἡγήτορες τοῦ φυλακείου ἢ τῆς συνοδείας εἰσὶν ὑπόλογοι ὑποχρεοῦνται δὲ ν' ἀναφέρωσιν ἀμέσως, σαφηνίζοντες ἀπάσας τὰς περιστάσεις τὰς σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀπόδρασιν.

Περίπτωσης συναγερμοῦ, ταραχῆς ἢ ἐπιθέσεως.

55. Ἐν περιπτώσει συναγερμοῦ οἱ ἀρχιφύλακες συντάσσουσι τὸ τμήμα των καὶ τηροῦσιν αὐτὸ ὑπὸ τὰ ὅπλα. Δὲν ἐπιτρέπουσι ποτὲ νὰ σχηματίζωνται ὅμιλοι ἢ συναθροίσεις περὶ τὸ φυλακεῖον· ἐὰν αἱ συναθροίσεις ἐμμένωσιν, οἱ δ' ἀρχιφύλακες παρὰ τὴν ὥσιν συμπτώματα σοβαρῶν ταραχῶν, διατάσσουσι τοὺς σκοπεύς νὰ ὧσιν ἄγρυπνοι, διαγράφουσι αὐτοῖς τὰς περιστάσεις, καθ' ὥς ὀφείλουσι νὰ ὑποχωρήσωσι πρὸς τὸ φυλακεῖον, καὶ διατάσσουσι τὴν γέμισιν τῶν ὅπλων ἐν περιπτώσει ἐπικειμένου κινδύνου.

Ὁ φρουράρχης, ὁ ἀστυνόμος καὶ αἱ γειτονικαὶ φυλακαὶ εἰδοποιοῦνται ἀμέσως, ἐὰν αἱ συγκοινωνίαι τὸ ἐπιτρέπωσιν.

Ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως ὁ ἀρχιφύλαξ ὑπερασπίζεται τὴν θέσιν του δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων καὶ μέχρις ἐσχάτων, συμμορφούμενος ἄλλως τε διὰ τὴν ἀμυναν ταύτην πρὸς τὰς ἐγγράφους διατάξεις, ὥς ὁ φρουράρχης ἔχει ὁρίσει δι' ἐκάστην θέσιν, σχετικῶς πρὸς τὰ τοιοῦτου εἶδους συμβάντα. Αἱ διατάξεις αὗται καθορίζουσι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 7ον τὰς φρουρὰς τῶν φυλακείων, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ ὑποχωρήσωσι πρὸς ἐτέρας, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισθέντας κανόνας, καὶ τὰ φυλακεῖα ἐκεῖνα, ἅτινα, ὡς ὄντα προωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς σημεῖα στηρίγματος τῶν στρατευμάτων τῆς φρουρᾶς, δεόν ν' ἀμυνθῶσι μέχρις ἐσχάτων.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἐπιθέσεως ἐναντίον των αἱ φυλακαὶ, ἐπιφυλακαὶ καὶ περιπολῖαι δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύωσι

σωσι τὰ ὅπλα τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, εἰμὴ εἰς τὰς περιστάσεις καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας, τὰς προβλεπόμενας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 144cu.

Περίπτωσης πυρκαϊᾶς.

56. Ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ὁ ἀρχιφύλαξ συντάσσει τὴν φρουράν, διατάσσων αὐτὴν νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα καὶ εἰδοποιεῖ τὸν πυροσβεστικὸν σταθμόν· ἀποστέλλει ἐπὶ τόπου ἀριθμὸν τινα ἐνόπλων ἀνδρῶν, οὓς δύναται νὰ διαθέτῃ, χωρὶς νὰ ἐξασθενήσῃ περὶ τὴν δύναμίν του, ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν ἀταξίαν καὶ διευκολύνῃ τὰς πρώτας βεληθείας.

Εἰδοποιεῖ ἀνυπερθέτως τὸν ὑπερφρούραρχον ἢ, ἀπόντες τοῦ-του, τὸν φρούραρχον, τὸν ἀστυνόμον καὶ τὴν φρουράν τοῦ γειτονιάζοντος στρατῶνος, ἐὰν δ' ἡ πυρκαϊὰ ἐκραγῇ εἰς στρατιωτικόν τι κτίριον ἢ πλησίον στρατιωτικοῦ τινος κτιρίου, εἰδοποιεῖ καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ μηχανικοῦ. Ὁ ὑπερφρούραρχος εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν φρούραρχον.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τῶν στρατευμάτων τῆς φρουρᾶς, οἱ ἄνδρες ἐπανέρχονται εἰς τὰ φυλακεῖα.

Ἀναφορά.

57. Καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ καθ' ὥραν παρὰ τοῦ φρουράρχου ὀριζομένην, οἱ ἀρχιφύλακες ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ φρουραρχεῖον ἀναφορὰν (πρότυπον Α'), μνημονεύοντες μετὰ πάσης λεπτομερείας τὰ γεγονότα καὶ τυχαῖα συμβάντα πάσης φύσεως, ἅτινα ἔλαβον χώραν ἀφ' ἧς παρέλαβον τὴν θέσιν. Οἱ ἀρχιφύλακες τῶν φρουρῶν στρατώνων ἀποστέλλουσι τοιαύτας ἀναφορὰς μόνον κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 καὶ ἐπομένων προβλεπομένας περιστάσεις.

Οὕτως, ἐὰν ἡ φυλακὴ ἔλαβε μέρος εἰς συλληψεις, ἡ ἀναφορὰ μνημονεύει τὰ ὀνόματα, τὰ ἐπώνυμα, τὸν βαθμὸν ἢ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατεικίαν τῶν συλληφθέντων προσώπων, τοὺς

λόγους τῆς συλλήψεως πάντων τούτων, τὴν ὄραν, τὸ μέρος ἐνθα συνελήφθησαν, τοῦ ταῦτα ὠδηγήθησαν κτλ.

Ἡ ἀναφορά ποιεῖται μνείαν τῶν ποινῶν, τῶν ἐπιβληθεῖσων εἰς φρουρούς, τῶν περὶ τὸ φυλακεῖν γενομένων κινήσεων ὑπὸ στρατευμάτων μετὰ τὴν ἀποχώρησιν μέχρι τοῦ ἐγερτηρίου, τὰς ὥρας τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἐπιφυλακῶν, τῶν πεμφθεῖσων, ἵνα σταθμεύσωσι τυχόν εἰς τὸ φυλακεῖν πρὸς ἐνίσχυσιν ἢ ἐπαγρύπνησιν κτλ.

Οἱ ἀρχιφύλακες ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὸν ὑποφρουράρχον δι' εἰδικῆς ἀναφορᾶς περὶ παντὸς συμβάντος ποιεῖς τινος σοβαρότητος καὶ τὸ ὅποιον δέον νὰ περιέλθῃ ἀμέσως εἰς γνῶσιν τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς.

Αἱ ἀναφοραὶ φέρονται εἰς τὸ φρουραρχεῖον παρὰ λοχίου μὲν, ἐὰν ὁ ἀρχιφύλαξ ἦ ἀξιωματικός, παρὰ δεκανέως δέ, ἐὰν ὁ ἀρχιφύλαξ ἦ λοχίας καὶ παρὰ στρατιώτου, ἐὰν ὁ ἀρχιφύλαξ ἦ δεκανεύς.

Ποιῶται.

58. Διὰ τὰ μικρὰ παραπτώματα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἀνδρας μία τῶν παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἀναγραφόμενων ποινῶν ἀπαγορεύεται δ' ἡ ἐπιβολὴ αὐτοῖς, ὡς ποινῆς ἀγγαρείας τινος ἢ φρευρήσεως ἐπὶ πλέον τῆς σειρᾶς των. Ἐὰν ὅμως φρευρὸς τις ὑποπέσῃ εἰς βαρὺ παραπῶμα ἢ ἐὰν χρειάζεται νὰ προσωποκρατηθῇ δυνάμει ἐντάλλματος φυλακίσεως, ὁ ἀρχιφύλαξ ἀναφέρει περὶ τούτου πρὸς τὸν ὑποφρουράρχον, ὅστις διατάσσει ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐν λόγῳ φρευροῦ.

Κεφάλαιον IB'.

Ὑπηρεσία τῆς χωροφυλακῆς ἐν ταῖς πόλεσιν.

Σχέσεις τοῦ φρουράρχου μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

99. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, αἱ διαμένοντες ἐν πόλει τινί, ὑπόκεινται εἰς τοὺς κανόνες τῆς γενικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας, εὗς ὁ φρουράρχος φροντίζει νὰ καθιστᾷ σεβαστούς. Συντρέχουσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων

τῆς εὐταξίας τοῦ στρατεύματος. Δὲν ὑποχρεοῦνται γὰ κοινοποιῶσιν εἰς τὸν φρουράρχον τὰς διαταγὰς ἃς λαμβάνουσι παρ' ἄλλων ἀρχῶν, εἰμὴ ὅταν αὐταὶ ἀφορῶσι τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς πόλεως.

Ἐν γένει δ' αἱ μετὰ τῆς χωροφυλακῆς σχέσεις τοῦ φρουράρχου ὁρίζονται ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σώματος τούτου.

Ἡ χωροφυλακὴ δὲν συντρέχει εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει ὑπηρεσίαν τῆς φρουρᾶς εἰμὴ μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ καὶ τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ φρουράρχου ἱεραρχικῶς.

Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν φρουράρχον πᾶν συμβᾶν σχετικόν πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει δημοσίαν τάξιν. Εἰδοποιεῖ τοῦτο ὁσάκις ἐνεργεῖται ἐντὸς ἡ πλησίον τῆς πόλεως συνάθροισις χωροφυλακῆς πλὴν τῆς ἐν αὐτῇ ἑδρευούσης.

Πέμπει πρὸς αὐτὸν δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ τέλους ἐκάστου μηνὸς κατὰστασιν τῆς δυνάμεως τῆς ἐν τῇ πόλει χωροφυλακῆς.

Στρατεύματα συμπράττοντα μετὰ τῆς χωροφυλακῆς.

100. Ὅταν ἀπόσπασμά τι καλῆται νὰ ἐνεργήσῃ ἀπὸ τοῦ μετὰ τῆς χωροφυλακῆς, ἡ διοίκησις ἀνήκει εἰς τὸν ἀνώτερον κατὰ βαθμὸν ἀξιωματικὸν τῶν δύο τούτων στρατευμάτων ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ εἰς τὸν ἀρχαιότερον. Ἐὰν συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα τοῦτον τὴν διοίκησιν ἔχῃ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ στρατεύματος, πρόκηται δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπηρεσία εἰδικὴ τῆς χωροφυλακῆς, ὀφείλει οὗτος νὰ ἐνδίδῃ εἰς τὰς αἰτήσεις, ἃς παιεῖ αὐτῷ ἐγγράφως ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις εἶναι καὶ ὑπόλογος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς του, ἀλλ' ὅστις ἐν δυνατῇ νὰ διατάξῃ τὸν διοικητὴν τοῦ στρατεύματος.

Ἐκτέλεισις δικαστικῶν ἀποφάσεων.

101. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τῶν στρατοδικείων ἐκδομένων ἀποφάσεων ἡ χωροφυλακὴ καλεῖται μόνον διὰ τὴν

τήρησιν τῆς τάξεως μὴ ἀναμειγνυμένη εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως.

Κεφάλαιον ΙΓ'.

Ποιναί.

Δικαίωμα τοῦ φρουράρχου πρὸς ἐπιβολὴν ποινῶν.

102. Ὅταν ὁ φρουράρχος ἢ ἀνώτερος ἀξιωματικός, ἔχει ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς φρουρᾶς παντός ὅπλου ἢ σώματος καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς, προκειμένου περὶ παραβάσεως τῶν γενικῶν περὶ πειθαρχίας διατάξεων, τὴν δικαιοδοσίαν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ διοικητοῦ αὐτοτελοῦς σώματος ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἀνδρῶν, πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον παραπομπῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν, περὶ ἧς ἀναφέρει εἰς τὸν διοικητὴν τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς· ἐὰν δ' ἢ κατώτερος ἀξιωματικός, ἔχει ὡσαύτως ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας τὴν δικαιοδοσίαν λοχαγοῦ ἐν τῷ λόγῳ του.

Ἐὰν ὁ φρουράρχος πρόκειται νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν ἢ νὰ ὑποβάλῃ καταγγελίαν κατὰ τινος προσώπου, ὃ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τιμωρήσῃ, ἀναφέρει πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ὅταν ἀξιωματικός ἐπιφορτισμένος δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ἐκτέλῃ τῆς ὁποίας ὑπέχει εὐθὺς εὐθύνην, τιμωρηθῇ παρὰ τοῦ φρουράρχου διὰ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως, ὁ φρουράρχος ὀφείλει νὰ λάβῃ τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ἵνα μὴ παρακωλυθῇ μὲν ἡ ὑπηρεσία αὕτη, ἐξασφαλισθῇ δ' ἅμα καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ ὑπευθύνου τούτου ἀξιωματικοῦ, δι' ἣ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀναβάλλει προσωκαίρως τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς, ἀναφέρων περὶ τούτου εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμεναι ἐπὶ τοῦ ὑποφρουράρχου ἢ τῶν ἀξιωματικῶν ἐπιτελῶν τοῦ φρουραρχείου.

103. Ὁ ὑποφρουράρχος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπιτελεῖς τοῦ φρουραρχείου ἔχουσιν, ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῶν ποινῶν τὴν δικαιοδοσίαν τὴν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῶν Γενικῶν Διατάξεων ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν σωμάτων καὶ στρατιωτικῶν καταστημάτων παρεχουμένην εἰς τὸν βαθμὸν ἐκάστου αὐτῶν.

Ὅταν ὁ ὑποφρουράρχος, οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπιτελεῖς τοῦ φρουραρχείου καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἢ ὑπαξιωματικοί, εἰ ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῷ ἐτιμώρησαν στρατιωτικὸν τινα διὰ ἀράθασιν τῶν γενικῶν περὶ εὐταξίας διατάξεων, ἀναφέρουσι πρὸς τὸν φρουράρχον, ὅστις δικαιούται νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ ἀποποιήσῃ τὴν ποινὴν ἢ καὶ νὰ ἄρῃ ταύτην ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως ταύτῃ περιπτώσει πείθει τὸν ἐπιβαλόντα τὴν ποινὴν, ὅτι περιέπεσεν εἰς πλάνην καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ ἄρῃ αὐτήν. αὐτός, τιμωρεῖ δ' αὐτόν, ἐὰν πεισθῇ, ὅτι ἐποίησας ἀτάκην τῶν δικαιωμάτων του.

Ὁ ὑποφρουράρχος εἰςδοιοεῖ τοὺς σωματάρχας καὶ διευθυντοὺς καταστημάτων ἢ ὑπηρεσιῶν περὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν τιμωρηθέντων ἀξιωματικῶν.

Ἀναφέρει πρὸς τὸν φρουράρχον περὶ τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν εἰς ἀξιωματικούς διὰ παραπτώματα κατὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ὑπηρεσίαν τῆς φρουρᾶς ἢ διαπραχθέντα ἐναντίον τῶν κατόνων τῆς εὐταξίας τῆς φρουρᾶς, ἐξαιτεῖται δὲ τὴν ἐπιβλήντων ποινῶν, ἃς δὲν δικαιούται νὰ ἐπιβάλῃ.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμεναι εἰς στρατιωτικοὺς ἄλλων σωμάτων.

104. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοί, εἴτινες ἐπιβάλουσι ποινὴν εἰς στρατιωτικὸν ἑτέρου σώματος, ἀναφέρουσι πρὸς τὸν εἰκείμενον σωματάρχην ἢ διευθυντὴν στρατιωτικοῦ καταστή-

ματος ἢ ὑπηρεσίας. Οὗτος ἀναφέρει διὰ τῆς ἡμερησίας ἀναφορᾶς πρὸς τὸν φρούραρχον, ὅστις διατάσσει τὸν ὑποφρούραρχον νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ποινὴν πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος ἢ διευθυντὴν στρατιωτικοῦ καταστήματος ἢ ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ τιμωρηθεὶς στρατιωτικός.

Πᾶς ἄνωτερος, ὅστις δὲν δύναται νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ μέσου τούτου τῆς εἰδοποιήσεως, γνωστοποιεῖ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν φρούραρχον περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Κεφάλαιον ΙΔ'.

Στρατοδικεῖα καὶ ἐκτέλεισις.

Συνεδριάσεις τῶν Στρατοδικείων.

Ἐκτέλεισις τῶν ἀποφάσεων.

105. Εἰς τὰς πόλεις, ἔνθα ἐδρεύει στρατοδικεῖον, ὁ ὑποφρούραρχος εἰδοποιεῖται παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου περὶ τῶν δικασίμων ἡμερῶν καὶ ὥρῶν· οὗτος δ' ὀρίζει τὸ ἀνάγκαιον ἀπόσπασμα πρὸς συνεδρεῖαν τῶν ὑποδίκων καὶ τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς συνεδριάσεις.

Ὅταν τὰ στρατεύματα τῆς φρουρᾶς πρέπη νὰ παραστῶσιν ἅπαντα ἢ μέρος αὐτῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀπεφάσεως, ἐκδοθείσης παρὰ στρατοδικείου τινός, ὁ ὑποφρούραρχος, ἀφοῦ πρότερον λάβῃ τὰς διαταγὰς τοῦ φρουράρχου, ἐνδεικνύει τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνόπλων ἀνδρῶν, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσι λαμβάνει ὅλα τὰ μέτρα, τὰ τείνοντα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως καὶ ὀρίζει τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀποσπάσματα τῆς χωρεφυλακῆς καὶ τοῦ στρατεύματος (ἄρθρ. 101).

Θανατικὴ ἐκτέλεις.

106. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς πρόκηται νὰ ὑποστῇ τὴν θανατικὴν ποινὴν, ἡ ἐκτέλεις γίνεται ὡς ἀκολούθως· μετὰ

τὴν διὰ Β. Διατάγματος συνεπείᾳ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἔγκρισιν τῆς διὰ τυφεκισμοῦ ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου καὶ 24 ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος τοῦ ἀρμοδίου στρατοδικείου ἢ τοῦτου νομίμως κωλυομένου, ὁ Βασιλικὸς ἀντεπίτροπος εἰδοποιεῖ ἐπισήμως τὴν ἀνωτάτην διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως, τὸ φρουραρχεῖον καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας περὶ τῆς ἡμέρας, τῆς ὥρας καὶ τοῦ τόπου ἔνθα θὰ λάβῃ χώραν ἡ καταδίκη, προσκαλεῖ δὲ τὸν ἀρμοδίον δεσμοφύλακα νὰ παραδώσῃ τὸν κατὰδικον εἰς τὴν ἐνοπλὸν δύναμιν ἧτις μέλλει νὰ συνοδεύσῃ αὐτόν.

Ὁ φρουράρχης ὁρίζει τὸ ἀπαιτούμενον ἀπόσπασμα χωροφυλακῆς πρὸς συνοδείαν τοῦ κατὰδικου ἀνάλογον ὃ ἄριθμὸν ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Ἐν ἀνάγκῃ ἀποστέλλεται ἅμαξα πρὸς παραλαβὴν τοῦ κατὰδικου ἐκ τῆς φυλακῆς.

Εἰς τῶν ἱερέων τῆς φρουρᾶς κατ' ἐκλογὴν τοῦ φρουράρχου ἢ αὐτοῦ τοῦ κατὰδικου συνοδεύει τὸν κατὰδικον, μεταγόμενον ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν θρησκευτικῶν καθηκόντων.

Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐνώπιον ἐνόπλων στρατευμάτων τῆς ἐν τῇ πόλει φρουρᾶς. Τὸ δεξιὸν τῆς παρατάξεως καταλαμβάνει τὸ σῶμα, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καταδικασθεὶς, τὴν δὲ διοικῶσιν ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν διοικούντων τὰ παραταχθέντα ἐνοπλὰ στρατεύματα ἀξιωματικός.

Ὁ ὑποφρουράρχης ὁρίζει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἕνα ἀνθυπαπιστὴν, τέσσαρας λοχίας, τέσσαρας δεκανεῖς καὶ τέσσαρας στρατιώτας, λαμβανομένους κατὰ σειρὰν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν τῷ σώματι, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καταδικασθεὶς. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἀνήκῃ εἰς εὐδὲν τῶν σωμάτων τῆς φρουρᾶς ἢ ὅταν ἀποτελῇ μέρος σώματος μὴ φέροντος τυφέκιον, τὸ τῆς ἐκτελέσεως ἀπόσπασμα χορηγεῖ κατ' ἀριθμητικὴν σειρὰν ἐν, τῶν εἰς τὴν φρουρὰν ἀνηκόντων σωμάτων, ἀεχομένην παρὰ τοῦ φέροντος μικρότερον ἀριθμὸν καὶ ἀκλουθεῦσαν τὴν ἐν παρατάξει τάξιν.

Διορίζονται πρὸς τοῦτοις πέμπτος στρατιώτης καὶ πέμ-

πτος λοχίας λαμβανόμενος ἐπίσης μεταξύ τῶν ἀρχαιοτέρων μετ' ἐκείνους, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ τμήμα τῆς ἐκτελέσεως, ὃν ὁ μὲν πρῶτος καλύπτει δι' ὀθόνης τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ καταδίκου, εἰς δὲ ὑπάρξῃ ἀντίρρησης ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ τὸν θέτει γονυπετῇ, ὁ δὲ δεύτερος ὅπως βάλῃ τὴν τελειωτικὴν βολήν.

Ὁ ἀνθυπασπιστής, πρὸς ὃν εἰς τῶν ἐπιτελῶν τοῦ προϋπαρχείου γνωρίζει τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως, διατάσσει νὰ γεμίσωσι τὰ ὅπλα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ καταδίκου.

Ὁ Β. Ἐπίτροπος ἢ ἀντεπίτροπος τοῦ στρατοδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδικάσθη ὁ κατάδικος, ὀφείλει νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀκολουθούμενος παρὰ τοῦ γραμματέως ἢ ὑπογραμματέως τοῦ στρατοδικείου, ὅστις ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν, συντάσσεται τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκτελέσεως, ἐπισυναρτῶμενον ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν ἐγγράφων τῆς σχετικῆς ποινικῆς δικογραφίας.

Τοῦ καταδίκου προσαχθέντος ὑπὸ τοῦ ἀποσπάσματος, τὸ στρατεύμα φέρει ὅπλα καὶ ἀναγινώσκειται ἡ ἀπόφασις, μεθ' ἧς ἐνεργεῖται ἡ στρατιωτικὴ καθαίρεσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κατωτέρω άρθρου, πλὴν τῆς ἐνώπιον τοῦ στρατεύματος παρελάσεως αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα τάσσεται εἰς τὴν ὀρισμένην θέσιν, κλείονται αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τίθεται γονυπετής.

Ταυτοχρόνως τὸ ἀπόσπασμα τάσσεται ἐπὶ δύο ζυγῶν, πλησιάζει εἰς ἑξ' βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ καταδίκου, μένοντος μόνου, ὁ δ' ἀνθυπασπιστής, τασσόμενος τέσσαρα βήματα δεξιὰ καὶ δύο βήματα ἔμπροσθεν τοῦ ἀποσπάσματος, ὑψοῖ τὴν σπάθην του. Διὰ τοῦ σημείου τούτου οἱ δώδεκα ἄνδρες λαμβάνουσι τὴν θέσιν τῆς σκοπεύσεως, σκοπεύοντες τὸ μέσον τοῦ στόχου, ὁ ἀνθυπασπιστής τηρῶν τὴν σπάθην ὑψωμένην ἀφήνει εἰς τὸ ἀπόσπασμα τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ σκοπεύσῃ καλῶς, μεθ' ἧς παραγγέλει αὐτῷ «Πῦρ!» τὸ παράγγελμα τοῦτο ἀκολουθεῖ ἀκαριαίως ἡ ἐκτέλεσις. Ὁ πέμπτος ὑπαξιωματικὸς βάλλει κατόπιν τὴν τελειωτικὴν βολήν, τοποθετῶν τὸ στόμιον τοῦ ὅπλου του ἀκριβῶς ἀνωθὶ τοῦ ὠτός καὶ εἰς ἀπόστασιν πέντε ὑφεκατομέτρων ἀπὸ τοῦ κρανίου.

Πλείονες τῆς μιᾶς θανατικαὶ ἐκτελέσεις ἐκτελοῦνται ταῦτοχρόνως. Οἱ κατάδικοι τάσσονται ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραμ-

μῆς, χωριζόμενοι ὑπὸ διαστημάτων ἐκ ὧν μέτρων. Εἰς καὶ μόνος ἀνθυπασπιστῆς παραγγέλλει τὸ πῦρ εἰς ὅλα τ' ἀποσπάσματα.

Τῆς ἐκτελέσεως περατωθείσης, τὰ στρατεύματα παρελαύνουσι πρὸ τοῦ νεκροῦ καὶ ἐπανεύχονται εἰς τοὺς στρατῶνας αὐτῶν. Ὁ φρουράρχος λαμβάνει τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὸν ἐνταφιασμόν.

*Καταδίκη εἰς στρατιωτικὴν καθάρεσιν καὶ εἰς
δημόσια ἔργα.*

107. Ἐάν ἡ ἀπόφασις καταδικάζῃ αὐτὸν εἰς καθάρεσιν, εἴτε ὡς κυρίαν ποινὴν εἴτε ὡς ἀποτέλεσμα ποινῆς ἐτέρας, πλὴν τῆς θανατικῆς, ἢ εἰς δημόσια ἔργα, ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐνώπιον ἀποσπάσματος· ἐξ ἑκάστου τῶν σωμάτων τῆς ἐν τῇ πόλει φρουρᾶς, ὡς ἐλέχθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 106, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν νεοσυλλέκτων, τῶν διανυόντων ἑλαττον τῆς τριμηνίας ἐν τῷ στρατεύματι.

Τὸ σῶμα, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καταδικός, παρευρίσκεται ἐλόκληρον, καταλαμβάνον τὸ δεξιόν, ἡ δὲ σύνθεσις τῶν ἀποσπασμάτων τῶν ἄλλων σωμάτων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ φρουράρχου· ἅπαντα τὰ στρατεύματα ταῦτα φέρουσιν τὴν κεκανονισμένην στολὴν τῶν φρουρῶν ἐκτὸς τῶν νεοσυλλέκτων φερόντων τὴν στολὴν τῆς ἡμέρας.

Ὁ καθαιρεθὲς καταδικός ὑδηγείται ὑπὸ ἀποσπάσματος, φέρων τὴν στολὴν τοῦ καὶ τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ του, μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπογραμματέως ἀνάγκωσιν τῆς ἀποφάσεως καθαιρεῖται.

Ὁ δικαστὴς τῶν ἐκεῖ συνηνωμένων στρατευμάτων ἀπαγγέλλει μεγαλοφώνως τὸν τύπον τῆς καθαιρέσεως. «Ν. Ν. ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ καταδίκου) εἶσαι ἀνάξιος νὰ φέρῃς τὰ ὄπλα· ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως σὲ καθαιρῶ». Ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀποσπάσματος ὅπερ συνώδευσε τὸν καταδικόν, τοῦ ἀφαιρεῖ τὰ σήματα τοῦ βαθμοῦ του, τὰ παράσημα, ἐάν ἔχῃ τισαῦτα, τὰς ἐπωμίδας καὶ ἅπαντα τὰ

ἐμβλήματα τὰ διακριτικὰ τῆς στολῆς. Ἐὰν ὁ κατάδικος εἶναι ἀξιωματικός, συντρίβεται τὸ ξιφὸς αὐτοῦ καὶ ρίπτεται χαμαὶ ἐνώπιόν του. Ὁ κατάδικος ἀγόμενος ἀκολουθῶς παρ' ἐνὸς δεκανέως ἢ ὑποδεκανέως καὶ 4 στρατιωτῶν διέρχεται πρὸ τοῦ μετώπου τῶν στρατευμάτων, φερόντων ὅπλα.

Πᾶς στρατιωτικὸς καταδικασθεὶς εἰς δημόσια ἔργα ὁδηγεῖται ὑπὸ ἀποσπάσματος φέρων τὸν κεκανονισμένον ἱματισμὸν τῶν καταδίκων· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ὑπογραμματέως διέρχεται πρὸ τοῦ μετώπου τοῦ στρατεύματος, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω.

Οἱ κατάδικοι παραδίδονται εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωθι διατυπώσεων.

Τὰ στρατεύματα ἐπανέρχονται εἰς τοὺς στρατώνας των, ἐκτὸς ἂν ὁ φρουράρχος ἢ στρατηγὸς ἢ προϊστάται τῆς δικαστικῆς ἐκτελέσεως, ὅποτε παρελαύνουσι πρῶτον πρὸ αὐτοῦ.

Κεφάλαιον ΙΕ'.

Ἐπιτήρησις τῶν στρατώνων, τῶν φυλακείων, τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν στρατιωτικῶν φυλακῶν (δεσφωτηρίων) παρὰ τοῦ φρουράρχου.

Ποινὰ νοσοκόμων.

118. Οἱ νοσοκόμοι τιμωροῦνται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου, παρὰ τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ ὑπηρετούντων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὰ παραπτώματα, τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰδικῶν αὐτῶν καθηκόντων, διὰ τὰ ἀναγόμενα ὅμως εἰς τὴν γενικὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ φρουράρχου.

Στρατιωτικοὶ ὑπὸ ποινὴν ἢ ἐν προφυλακίσει νοσηλεύμενοι ἐν τοῖς νοσοκομείοις.

119. Ἰδιαιτεροὶ θάλαμοι εἰσὶ προσωρισμένοι ἐν ἐκάστῳ νοσοκομείῳ διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν ὑπὸ ποινὴν ἢ ἐν προφυλακίσει

διατελούντων στρατιωτικῶν. Οὗτοι ἐπιτηροῦνται εἰδικῶς, λαμβανομένων ἀπάντων τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς φύλαξιν τῶν.

4. Ἐπιτήρησης τῶν στρατιωτικῶν φυλακῶν (δεσμοκτηρίων).

*Ἄτομα γινόμενα δεκτὰ εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς
(δεσμοκτήρια).*

120. Αἱ στρατιωτικαὶ φυλακαὶ (δεσμοκτήρια) προσρισμὸν ἔχουσι νὰ ἔχωνται·

1ον. Τοὺς παντὸς βαθμοῦ ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπλίτας, τοὺς καταδικασθέντας εἰς τὴν ποινὴν φυλακίσεως, ὅταν ἡ ποινὴ αὐτῇ δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐξόδου τῶν.

2ον. Τοὺς ὑπὸ συνοδείαν τῆς χωροφυλακῆς ταξιδεύοντας στρατιωτικοὺς.

3ον. Τοὺς ἐνώπιον τῶν στρατοδικαίου παραπεμπομένους στρατιωτικοὺς.

4ον. Τοὺς διὰ παράνομον ἀπουσίαν φυλακισμένους, ὧν ἡ κατάστασις δὲν καθωρίσθη εἰσέτι.

5ον. Τοὺς καταδικαζομένους, οἵτινες ἀναμένουσιν εἴτε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεως εἴτε τὴν μεταλλαγὴν τῆς ποινῆς τῶν.

6ον. Τοὺς ἐφεδρὺς ὡς καὶ τοὺς εἰς τὴν ἐθνικοφρουρὰν ἀνήκοντας ἄνδρας, τοὺς πεμπομένους εἰς τὰς ἐστίαις τῶν, ὅταν ἐκτίσωσι πειθαρχικὰς πεινάς, ἃς δὲν δύνανται νὰ ἐκτίσωσι παρὰ τινι γειτνιάζοντι στρατιωτικῷ σώματι.

Οἱ καταδικαζόμενοι μεταφέρονται ὡς οἷόν τε τάχιον εἰς τὸν τόπον, ἐνθα πρέπει νὰ ἐκτίσωσι τὴν ποινὴν τῶν, μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς τῆς ἀναχωρήσεώς τῶν κρατοῦνται εἰς διαμερίσματι τι τῶν φυλακῶν (δεσμοκτηρίων), ὠρισμένον εἰδικῶς δι' αὐτούς.

Οἱ παντὸς βαθμοῦ ἀξιωματικοί, οἱ τιμωρόμενοι πειθαρχικῶς διὰ φυλακίσεως ἐν φρουρίῳ δύνανται ἐλλείψει εἰδικῶν

τόπων, νὰ τεθῶσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς (δεσμωτήρια).

Καθήκοντα καὶ εὐθύνη τοῦ διοικητοῦ στρατιωτικῶν φυλακῶν (δεσμοτηρίων).

121. Ὁ διοικητὴς στρατιωτικῆς φυλακῆς (δεσμοτηρίου) καὶ ἐλλείψει τούτου ὁ ἄμεσος ἀναπληρωτὴς του εἶναι ὑπόλογος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ προϋάρχου διὰ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν διοίκησιν τῶν φυλακῶν (δεσμοτηρίων), συμμορφούμενος πρὸς τὰς ἐπὶ τούτῳ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῶν φυλακῶν (δεσμοτηρίων), τοῦ ὁποῖου ἐν ἀντίτυπον ὤσον πάντοτε νὰ μένη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες μεταβαίνουνσιν εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας τῆς φρουρᾶς.

Ἐκάστην πρωΐαν ἀποστέλλει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προϋαρχεῖου ἀριθμητικὴν κατάστασιν τῶν φυλακισμένων, φέρουσιν τὰς ἐπελθούσας μεταβολὰς κατὰ τὸ διάστημα τῶν 24 ὥρῶν.

Τηρητέοι τύποι διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

122. Οὐδεὶς στρατιωτικὸς δύναται νὰ φυλακισθῇ ἄνευ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς μεραρχίας ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀρχηγείου στρατοῦ ἢ τοῦ προϋάρχου, ἐκδοδομένης καὶ φεροῦσης τὴν σφραγίδα αὐτῶν, ἢ ἄνευ ἐντάλματος φυλακίσεως, ἐκδοδομένου παρὰ τινος τῶν ἐν ταῖς στρατοδικαίαις εἰσηγητῶν καὶ ἀντεισηγητῶν. Οἱ ὑπὸ συνοδείᾳ τῆς χωρεφυλακῆς ταξιδεύοντες στρατιωτικοὶ φυλακίζονται ἅμα τῇ ἐπιδείξει τῆς διαταγῆς συνοδείας, ἣν κομίζει ὁ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῆς.

Πᾶς στρατιωτικὸς ὁδηγούμενος εἰς στρατιωτικὴν φυλακὴν (δεσμοκτήριον) συνεπιέρχεται ἐντάλματος βιαίας προσαγωγῆς, ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ παρὰ τῷ στρατοδικεῖῳ Βασιλικῷ ἐπιτρόπου ἐγκλείεται εἰς θάλαμόν τινα τῶν φυλακῶν, μέχρις οὗ ἐκδοθῇ ἡ διαταγὴ φυλακίσεως παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς μεραρχίας, ἀρχηγοῦ ἀρχηγείου στρατοῦ ἢ παρὰ τοῦ προϋάρχου.

Ἀφοῦ ἡ δικαστικὴ ποινὴ ἢ στρατιωτικὴ τιμωρία λήξῃ ἢ

φρὺ ὁ στρατιωτικὸς ὑπόδικος ἀπολυθῇ ἀπελευθερῶται διὰ τῆς πρὸς τοῦτο διαταγῆς, ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς μεραρχίας, ἀρχηγοῦ ἀρχηγείου στρατοῦ ἢ τοῦ φρουράρχου.

Ὁ τελευταῖος οὗτος εἰδοποιεῖ τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος διευθυντὴν τοῦ καταστήματος, εἰς ὃ ὁ στρατιωτικὸς ἀνήκει, καὶ λαμβάνει τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως ἐπαναχθῇ εἰς τὸ σῶμα ἢ κατάστημά του, ἐὰν τοῦτο εὐρίσκηται ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐφοδιαζέι αὐτὸν διὰ φύλλου χορείας, ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν πόλιν, ἐνθα ἐδρεύει τὸ σῶμα ἢ τὸ κατάστημα, εἰς ὃ ἀνήκει.

Ἡ χωροφυλακὴ δὲν δύναται νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου στρατιωτικούς, εἰμὴ διὰ διαταγῆς ἐκδοθείσης παρὰ τοῦ φρουράρχου.

Ὅσακις πρόκειται περὶ διερχομένων στρατιωτικῶν, ἡ διαταγὴ τῆς συνοδείας, ἣτις ἐχρησίμευσεν, ὅπως οὗτοι εἰσαχθῶν εἰς τὰς φυλακάς, ἀρκεῖ ἐπίσης ὡς ἐγγράφον δικαιολογητικὸν τῆς ἐξόδου των.

Ὁ διοικητὴς τῶν φυλακῶν (δεσμοτηρίων) ἢ ὁ ἄμεσος ἀναπληρωτὴς του μνημονεύει ἐν τῇ ἡμερησίᾳ ἀναφορᾷ, ἣν ὑποβάλλει συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, τὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ στρατιωτικοί, οἱ εἰσαχθέντες καὶ ἐξαχθέντες κατὰ τὸ διάστημα τῶν 24 ὥρῶν.

Τίτλι τρόπῳ διατίθεται τὰ διαμερίσματα τῶν φυλακῶν (δεσμοτηρίων).

123. Αἱ αἰθουσαὶ αἱ προωρισμέναι διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ὑπαξιωματικούς τοὺς ἐν περφυλακίσει διατελοῦντας ἐν πρέπει νὰ συγκοινωνῶσι πρὸς ἀλλήλους.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν διοικητὴν τῶν φυλακῶν ἢ τὸν ἄμεσον ἀναπληρωτὴν του ν' ἀποχωρίζῃ τινὰ τῶν φυλακισμένων ὑπαξιωματικῶν, ὑποδεκανέων ἢ στρατιωτικῶν ἐκ τῆς κλάσεώς του.

Οἱ στρατιωτικοί, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν 3, 5 καὶ 7 πα-

ράγραφον τοῦ ἄρθρου 120 ἀπεχωρίζονται τῶν λοιπῶν φυλακισμένων.

Ὁ φρουράρχος ἐπιτηρεῖ, ὥπως οὐδεὶς χώρος χρησιμοποιῇται διὰ προορισμὸν ἄλλοιόν τοῦ κεκανονισμένου.

Φρουρά φυλακῶν (δεσμοωτηρίων).

124. Ἡ πρὸς φρούρησιν τῶν στρατιωτικῶν φυλακῶν (δεσμοωτηρίων) διοριζομένη φρουρά ὑπείκει εἰς τὰς αἰτήσεις τὰς παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν (δεσμοωτηρίων) ἀπευθυνόμενας ἢ πῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιτηρητῶν διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν φυλακῶν (δεσμοωτηρίων).

Ὁ ἡγήτωρ τῆς φρουρᾶς ταύτης δεόν νὰ ᾖ τοῦλάχιστον λοχίας.

Λοχαγὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως.

125. Εἰς τῶν λοχαγῶν τῆς φρουρᾶς διορίζεται καθ' ἑκάστην πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν φυλακῶν (δεσμοωτηρίων) ἡ ἐπιθεωρησις αὕτη λαμβάνει χώραν συνήθως κατὰ τὴν ὥραν ἑνὸς τῶν συσσιτίων. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος βεβαιοῦται, ὅτι τάξις καὶ καθαριότης ἐπικρατεῖ πανταχοῦ, ὅτι οἱ κανόνες τῆς πειθαρχίας τηροῦνται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀκριβείας καὶ ὅτι τὰ τροφίμα εἰσὶ καλῆς ποιότητος καὶ ἐπαρκεῖς ποσότητος· ἐπισκέπτεται τοὺς ἐν ταῖς μονωτηρίαις καθειργμένους· ἐγγράφει τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὸ πρὸς τοῦτο βιβλίον ὡς καὶ τὰς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν συνοδεύῃ· ἐπίσης τὰ παράπονα τῶν φυλακισμένων, ὅσα θεωρεῖ βάσιμα· ἀμφότερα δὲ ταῦτα μνημονεύει ἐν τῇ ἀναφορᾷ, ἣν ὑποβάλλει εἰς τὸ φρουραρχεῖον (πρότυπον Δ.).

Ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία.

126. Εἰς τῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν παρὰ τοῦ φρουράρχου διοριζόμενος ἐπιφορτίζεται τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς φυλακῆς (δεσμοωτηρίου), ἣν ἐπισκέπτεται καθ' ἑκάστην· ὁ δεσμοφύλαξ παρουσιάζει πρὸς αὐτὸν ἅπαντας τοὺς φυλακισθέντας

στρατιωτικούς μετὰ τὴν προηγουμένην ἐπίσκεψιν του· οἱ ἐκ κολλητικῶν νοσημάτων πάσχοντες ἀποστέλλονται πάραυτα εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἐπισκέπτεται ὡσαύτως τὸ προσωπικὸν τῆς διοικήσεως τῶν φυλακῶν (δεσμοκτηρίων) καὶ τὰς οἰκογενείας των. Προτείνει πᾶν ὑγιεινὸν μέτρον, ὅπερ θεωρεῖ ἀναγκαῖον. Βεβαιῶνται περὶ τῆς ποιότητος τῶν τροφίμων Συνοδεύεται κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ παρὰ τοῦ δεσμοφύλακος.

Ὅτ᾽ ἂν τις τῶν κρατουμένων ἀποστέλληται εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὁδηγεῖται ἐκεῖ παρὰ τινος τῶν παρὰ τῷ δεσμοκτηρίῳ ὑπηρετούντων ὑπαξιωματικῶν ἢ ἐν ἐλλείψει παρὰ τινος τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ φρουραρχείου, διοριζομένου παρὰ τοῦ ὑποφρουράρχου, αὗτος φέρει μετὰ τοῦ κρατουμένου τὸ εἰσιτήριο ἐν αὐτοῦ συντασσόμενον παρὰ τοῦ ἱατροῦ καὶ ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν φυλακῶν.

Ὁ κρατούμενος τίθεται πάραυτα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν φυλακισμένων.

Ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἢ κατὰδικος, ἀποστέλλεται εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὑπὸ συνοδείαν.

** Ἀδεια ἐπισκέψεως τῶν φυλακισμένων*

127. Ἐκτὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὑπηρεσίας τῆς φρουρᾶς, ὁδεῖς ἄλλος δύναται νὰ εἰσέλθῃ καὶ συκοινωνήσῃ μετὰ τῶν φυλακισμένων ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ φρουράρχου.

Γίνεται ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου καὶ συμφώνως πρὸς αἵς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν διὰ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου καὶ ἀντεπιτρόπου, τοὺς εἰσηγητὰς καὶ ἀντεισηγητὰς, ἀκολουθουμένους παρὰ τῶν σχετικῶν γραφείων, τὸν ἐπιτελάρχην τῆς μεραρχίας ἢ ἀρχηγὸν ἀρχηγείου στρατοῦ, τὸν ἐπιτελάρχην τῆς μεραρχίας ἢ ἀρχηγείου στρατοῦ, αὗτος ἐν τῇ φρουρᾷ σωματάρχας, τὸν ἐκτελοῦντα τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἱατρὸν, τὸν ἐκτελοῦντα θρησκευτικὴν ὑπηρεσίαν στρατιωτικὸν ἱερέα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῶν παρὰ τοῦ φρουράρχου ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν, τοὺς διοριζομένους τακτικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Οἱ δικηγόροι, οἱ ἐφωδιασμένοι δι' ἀδείας τοῦ Βασ. Ἐπι-

τρόπου δύνανται νὰ κοινωνήσωσι μετὰ τῶν ὑποδίκων, εὖς θέλουσιν ὑπερασπισθῇ ἐνώπιον τῶν στρατοδικείων.

Οἱ Βασ. ἐπίτροποι καὶ ἀντεπίτροποι, εἰσηγῆται καὶ ἀντεισηγῆται δύνανται νὰ διατάξωσι προσωρινῶς τὴν μόνωσιν ἐνός τῶν ὑποδίκων, εἰδοποιούντες περὶ τούτου τὸν φρούραρχον.

**Στρατιωτικοὶ κρατούμενοι εἰς πολιτικὰς φυλακὰς
(δεσμωτήρια).**

128. Ὅταν ἔνεκεν ἑλλείψεως στρατιωτικῆς φυλακῆς (δεσμωτηρίου) οἱ στρατιωτικοὶ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰ πολιτικὰ δεσμωτήρια, πρέπει νὰ μένωσι πάντοτε κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν κρατουμένων.

Ὁ φρούραρχος ἐπαγρυπνεῖ ὅπως τηρῆται τὸ σύνολον τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ἀναγεγραμμένων διατάξεων ἢ, ἐὰν ὁ χῶρος δὲν τὸ ἐπιτρέπη, ὅπως τηρῶνται αὐταὶ ὅσον ἔνεστι κατὰ προσέγγισιν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐξασκεῖ, ἀφοῦ πρότερον συννενοηθῇ μετὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, πάντα τὰ δικαιώματα τῆς ἐπαγρυπνήσεως, τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ.

Κεφάλαιον ΙΣΤ'.

Περὶ τῆς διαφυλάξεως ἐν γένει τῆς στρατιωτικῆς
ιδιοκτησίας καὶ τῶν ὀχυρώσεων.

Ἐρθεῖς τῆς στρατιωτικῆς ιδιοκτησίας.

129. Ἡ στρατιωτικὴ ιδιοκτησία περιλαμβάνει.

1. Ἀπαντα τὰ ἐδάφη, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι ὀχυρώματα ἢ φρούρια, καὶ τὰς στρατιωτικὰς θέσεις.

2. Τὰ οἰκήματα καταστήματα ἢ ἐδάφη, ἅτινα ἀνήκουσι μὲν εἰς τὸ Κράτος, ἀλλ' ἅτινα παρεχωρήθησαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐπίβλεψις τοῦ φρουράρχου.

130. Ὁ φρούραρχος ἐπιβλέπει εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς στρατιωτικῆς ιδιοκτησίας ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀρχῶν, συμμορφούμενος πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ἐντικειμένου διατάξεις.

Μόνον οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἐν γένει οἱ στρατιωτικοί, οἵτινες ἔχουσι λόγους ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ διατρέχωσιν ἅπαντα τὰ μέρη τῶν ὀχυρώσεων. Αἱ δ' ἄδειαι, αἱ χορηγούμεναι εἰς ἄτομα, καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸν στρατόν, καθορίζουσι τὰ μέρη τῶν ὀχυρώσεων, ἅτινα ταῦτα δύνανται νὰ ἐπισκεφθῶσιν.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν στρατιωτικῶν γαιῶν δύνανται, ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικῆς ἀδείας, νὰ διατρέχωσι τὰς γαίας, ἃς δικαιούνται νὰ νέμωνται, ὅταν δὲ μεταξὺ τῶν ὄρων τῆς μισθώσεως νυπάρχῃ καὶ ὁ τοῦ δικαιώματος τῆς βοσκήσεως, ὁ φρούραρχος εἰδοποιεῖ τὰ φυλακεία, ὅπως μὴ συλλαμβάνωνται τὰ ζῶα τῶν μισθωτῶν.

Τοπογραφικαὶ ἐργασίαι ἐντὸς τῆς ἀκτίτος τῶν στρατιωτικῶν θέσεων καὶ ὀχυρωμάτων.

131. Ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ κτελέσις εἰασδῆποτε τοπογραφικῆς ἐργασίας ἢ ἡ λήψις φωτογραφιῶν ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μηχανικοῦ, θεωρημένης παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς μεραρχίας ἢ ἀρχηγοῦ ὑπορχηγίου στρατοῦ ἢ παρὰ τῆς ἐπιφορτισμένης τὴν ἐπίβλεψιν αὐτῶν ἀρχῆς. Ἄλλ' ἡ ἀδεια χορηγεῖται πάντοτε, ὅταν πρόκειται περὶ ἐργασιῶν καταμετρήσεως τῶν ιδιοκτησιῶν ἢ ὀχυρώσεως τινὸς ὑπηρεσίας.

Οἱ παραβάται ὀδηγοῦνται ἐνώπιον τοῦ φρουράρχου, ὅστις ἐν ἀνάγκῃ τοὺς παραπέμπει εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

Παραβάσεις τιμωρούμεναι.

Κατασκοπεία.

132. Αἱ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν παραβάσεις ἐπιβεβαιοῦνται κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφένους τύπους. Ὅποταν ἐνεκα τῆς μὴ ἐκτελέσεως ἀποφάσεώς τινος καταδικαστικῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος μέρους ὀέον νὰ ἐνεργηθῇ αὐτεπαγγέλτως ἢ κατεδάφισις τῶν οἰκοδομημάτων, ἢ πλήρωσις τάφρων κτλ., ὁ διευθυντὴς τοῦ μηχανικοῦ συνεννοεῖται, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκτελέσεως, μετὰ τοῦ φρουράρχου, ὅστις καὶ διατάσσει, ἐν ἀνάγκῃ, τὴν προστασίαν τῶν ἐργασιῶν.

Πᾶν ἄτομον, μὴ ἀνῆκον εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱεραρχίαν ἢ ξένης ἐθνικότητος, συλληφθὲν ἐπὶ ἐδάφους στρατιωτικοῦ ὡς ὑποπτον κατασκοπείας, ὀδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ φρουράρχου, ὅστις ὑποβάλλει αὐτὸ εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἂν μὲν οὗτος πεισθῇ περὶ τῆς μὴ ἐνοχῆς τοῦ συλληφθέντος ἀτόμου ἀπολύει αὐτὸ παραχρῆμα· ἄλλως παραπέμπει αὐτὸ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

Βλάβαι. Κλοπαί.

133. Αἱ βλάβαι, αἱ προσγινόμεναι εἰς τὰς ὀχυρώσεις καὶ τὰ στρατιωτικὰ κτίρια ἢ καταστήματα ἐπιβεβαιοῦνται δι' ἀναφορῶν ἢ πρωτοκόλλων τῶν ἀρμοδίων ἀξιωματικῶν· αἱ ἀναφοραὶ αὗται ἢ τὰ πρωτόκολλα διαβιβάζονται εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς. Ἐὰν οἱ ὀρασθῶσι τῶν βλαβῶν τούτων εἶναι στρατιωτικαί, ὁ φρούραρχος ἐπιβάλλει αὐτοῖς πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ τοὺς παραπέμπει ἐνώπιον τῶν στρατοδικεῶν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἐγκλήματος.

Αἱ καταστροφαὶ μερῶν, αἱ κλοπαὶ ἢ αἱ βλάβαι ἀντικειμένων, ὧν ἡ ἐπιβλεψὶς ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὸν φρούραρχον ἢ ἄλλους ἀξιωματικούς, ἐπιβεβαιοῦνται καὶ καταδικάζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Οἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανόμενοι ἐνοχοὶ ὀδηγοῦνται εἰς τὸ πλησιέστερον φυλακεῖον, ὁ δὲ φρούραρχος τί-

θησιν αὐτοὺς πάραυτα εἰς τὴν διαθεσιν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ἢ ἐκδίδει τὰς διαταγὰς τοῦ πρὸς τὴν στρατ. ἀρχήν, διαβιβάζει δὲ πρὸς τὴν μὲν ἢ τὴν δέ, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, τὰς ἀναφοράς, ἃς λαμβάνει, τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς συλλήψεις ταῦτα.

Ὅταν ζῶν βόσκοντα ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐδαφῶν, ἢ ἀμα-
ξαι, προξενήσασαι βλάβας εἰς γεφύρας, θύρας ἢ ἐν γένει εἰς
τὰ μέρη τῶν ὀχυρώσεων, συλληφθῶσι καὶ κρατηθῶσι, συντάσσεται
πρωτόκολλον ὑπὸ τῶν ἐπιφορτισμένων τοῦτο ἀξιωμα-
τικῶν.

Πᾶν ἄτομον, μὴ στρατιωτικόν, φωραθὲν νὰ ὑπερβαῖν
τὰ διαφράγματα, περιχαράκωματα ἢ ἐτέρους περιβόλους, ἐγ-
καθιδρυμένους ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐδαφῶν, ν' ἀναρριχᾶται
ἐπὶ τῶν ἐπενδύσεων ἢ τῶν κλίσεων τῶν ὀχυρωμάτων, στεγῶν,
τοιχῶν κτλ. ἢ τῶν οἰκημάτων, εἰσάγεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ
φρουράρχου ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου· ἐὰν προὔξενησε ζη-
μίας εἰς τὸ κράτος ἢ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν στρατιωτικῶν ἐδα-
φῶν, καταδιώκεται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους.

*Ἀπαιτήσεις καὶ παράπονα τῶν κατοίκων κατὰ τὴν
ἀναχώρησιν στρατεύματος.*

135. Ὁ φρούραρχος ἀέχεται διὰ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλή-
λων τὰς ἀπαιτήσεις ἢ τὰ παράπονα, ἃ οἱ κάτοικοι ἔχουσι
κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ
ἀναχωροῦντος στρατεύματος, λαμβάνει δὲ τὰ κατάλληλα μέ-
τρα ὅπως θεραπευθῶσι ταῦτα, ἐὰν τὰ ἀναγνωρίζῃ ὡς βά-
σιμα.

Ἐὰν τὰ παράπονα ταῦτα εἰσὶ φύσεως σοβαρᾶς, ὁ φρούραρ-
χος τὰ υποβάλλει πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ
ἀρχῆς.

Πᾶν παράπονον ἢ πᾶσα ἐν γένει αἵτησις ἀποζημιώσεως,
ὑποβαλλομένη μετὰ τρεῖς ὥρας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ
στρατεύματος δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς
ἀρχῆς.*

* Τὰ ἄρθρα 136, 137, 138 παρελείφθησαν ὡς ἄσχετα πρὸς τὴν Στρατ.
ποινικὴν νομοθεσίαν.

Κεφάλαιον ΙΗ'.

Σχέσεις τῶν φρουράρχων μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν.*

Σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀρχῶν.

139. Ὁ διορισμὸς τοῦ φρουράρχου πόλεως τινος κοινοποιεῖται πάντοτε παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς πρὸς τὸν νομάρχην, ὅστις εἰδοποιεῖ τὰς ἐνδιαφερομένας πολιτικὰς ἀρχάς.

Ἀστυνομία τῆς πόλεως.

140. Ἡ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῆς δημοσίας ἡσυχίας καὶ τῆς τηρήσεως τῶν νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας. Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ παρεμβῇ εἰμὴ ὅταν ζητηθῇ ἡ παρέμβασίς της ἐν ταῖς περιστάσεσιν ἢ ὑπὸ τὰς συνθήκας, τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ (ἄρθρον 141 καὶ ἐπόμενα). Τὰνάπαλιν ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ ἀναμιχθῇ εἰς πράξεις ἀφορώσας τὴν ἐν ταῖς στρατεύμασιν εὐταξίαν.

Αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, πρὸς ἃς ἡ φρουρὰ ὀφείλει νὰ συμμορφῶται, κοινοποιοῦνται ἐπίσημως πρὸς τὸν φρούραρχον ὅστις τὰς γνωστοποιεῖ εἰς τὸ στράτευμα καὶ ἐν ἀνάγκῃ διατάσσει τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν ἐν πίνακι, ἀναρτημένῳ ἐν τοῖς στρατιωτικαῖς κτιρίοις, ἀφεῖν τὰς κυρώσει προτέρον διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Βεβαιεῦται περὶ τῆς τηρήσεως αὐτῶν.

Αἱ στρατονομικαὶ διατάξεις, ὧν ἡ τήρησις ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς κατοίκους ἢ ἐνδιαφέρει τοὺς, κοινοποιοῦνται παρὰ τοῦ φρουράρχου πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, ἥτις δημοσιεύει ταύτας.

* Ἰδὲ τὰ ἄρθρα 19, 22 καὶ 135.

Μέτρα κοινὰ εἰς τε τὴν στρατονομίαν καὶ ἀστυνομίαν.

141. Ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ φρούραρχος ὀφείλουσι νὰ κανονίζωσιν ἐκ συμφώνου τὰ μέτρα τῆς τε ἀστυνομίας καὶ στρατονομίας ἅτινα ἐνδιαφέρουσι τὰ τε στρατεύματα καὶ τοὺς κατ'οίκους.

Ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φρούραρχου καθορίζει τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν διατήρησιν τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων, καταστημάτων ἢ ὀχυρώσεων, ἐν ἧ περὶ τὰς δὲν ὀρίζονται τοιαῦται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ἢ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν. Αἱ διατάξεις αὗται δημοσιεύονται σιγχολλούμεναι, ἀναφέρουσι δὲ τὰς ἀστυνομικὰς ποινάς, τὰς πιθαλλομένας κατὰ τῶν παραβατῶν, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ παραέμπνυνται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου.

Ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ φρούραρχος ὀρίζουσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰς ἐν θέσιν ἐνθα πρέπει νὰ ἐκτελῶνται οἱ κανονοθελισμοὶ παρὰ τοῦ πυροβολικοῦ κατὰ τὰς ἐσρτάς ἢ δημοσίας τελετάς, ὥστε ἂν προλαμβάνηται πᾶν ἀπεικταῖον ἢ ζημία τις δυναμένη νὰ ἐκκύψῃ εἰς τοὺς κατ'οίκους.

Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὑπέκεινται εἰς τὰς αἰτήσεις τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν τήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

142. Ὅτε ἡ παρέμβασις τῶν στρατευμάτων κρίνεται ἀναγκαία πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων, ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἐνεργεῖ τῇ ὑπογράφῃ αἰτῇ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν (ἄρθρον 48) καὶ ὅσον ἐνεπὶν ἀφοῦ συνεννοηθῇ προηγουμένως μετ' αὐτῶν, τὰ αἷτια καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως ταύτης σαφηνίζονται καλῶς. Ἡ ἀπολογία καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ληπτέων μέτρων ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν, εἰς ἣν ὑπολείπεται τότε πᾶσα ἡ εὐθύνη.

Ὅταν ἐπιφυλακὴ τις ὀρίζεται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κανονιστικῶν, τὸ στρατεῦμα ἐνεργεῖ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ

καταστήματος κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ προέδρου, ὅστις τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίαν ὅσον ὁ ἀφορᾷ τὸ ἐξωτερικόν, λαμβάνει τὰς ἰδιαιτέρας ἐντολάς τοῦ προεργάρχου, ὅστις συνεγνωσθῆναι προηγουμένως μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ κακυργου καίου.

Οἱ στρατιωτικοὶ ὀφείλουσι γὰ παρέχουσι συνδρομὴν πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.

143. Πᾶς στρατιωτικὸς φέρων τὴν στολὴν αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ παρέχῃ αὐθόρμητως συνδρομὴν, ἔτι καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν.

Περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ στρατεύματα ὀφείλουσι γὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν ὅπλων των. Συναθροίσεις

144. Ἐν περιπτώσει ταραχῶν καὶ ἐκτὸς τῶν περιστάσεων, τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ ἀρθρῷ 55, καθ' ἃς τὰ στρατεύματα ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν καὶ ὀφείλουσι γ' ἀμυνθῶναι ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων δὲν δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν ὅπλων των πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰμὴ ὑπὸ τοῦ κατωτέρω ὅρους.

Ὅταν συμβῇ συγκέντρωσις πλήθους ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ, ὅπου τοιοῦτος δὲ ὑπάρχει, ὁ ἀστυνόμος μεταβαίνει εἰς τὸν τόπον τῆς συγκέντρωσεως.

Τυμπανισμὸς ἢ σάλπισμα ἀναγγέλλει τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ.

Ἐὰν τὸ πλῆθος ἢ ἄοπλον, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχῆς τὴν προσκαλεῖ νὰ διαλυθῇ καὶ ἀποσυρθῇ.

Ἐὰν δὲν εἰσακουσθῇ ἡ πρώτη αὕτη πρόσκλησις, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχῆς ποιεῖται δευτέραν πρόσκλησιν, προηγουμένως δευτέρου τυμπανισμοῦ ἢ σαλπίσματος.

Ἐν ἀντιστάσει τὸ πλῆθος διαλύεται διὰ βίας.

Ἐὰν τὸ πλῆθος ἢ ἄοπλον μετὰ τὸν πρῶτον τυμπανισμόν

σάλπισμα προτρέπεται νὰ διαλυθῇ, ἐὰν δὲ δὲν ὑπακούσῃ, γίνονται τρεῖς διαδοχικαὶ τοιαῦται προσκλήσεις καὶ ἐν ἀντιστάσει τὸ πλῆθος διαλύεται διὰ τῆς βίας.

Γενικὴ συνάθροισις.

145. Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ μόνη δύναται νὰ διατάξῃ τὴν σήμανσιν τῆς γενικῆς συναθροίσεως, εἰδοποιούσα πάντοτε τὴν πολιτικὴν ἀρχήν.

Περίπτωσις πυρκαϊᾶς ἢ πλημμύρας.

146. Ἡ ὑπηρεσία καὶ ἡ εὐταξία ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς προβλέπονται καὶ κανονίζονται τῇ προηγουμένη συνεννοήσει μεταξύ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ φρουράρχου. Τὰ διάφορα σώματα τῆς φρουρᾶς λαμβάνουσι γνώσιν, ἅμα τῇ ἐν τῇ πόλει ἀφίξει των, τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν ἐντολῶν τῶν καθυρτισουσῶν τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς (ἄρθρ. 56.)

Ὅταν ἡ εἰδοσίς περὶ πυρκαϊᾶς φθάσῃ εἰς τινὰ στρατῶνα, οἱ ἄνδρες τῆς ἐπιφυλακῆς συντάσσονται ἀμέσως, οἱ μὲν ἡμίσεις ἐν στολῇ ἀγγραείας οἱ δὲ ἕτεροι ἡμίσεις ἐν σπλιν. Ὁ ἐπιτελής τῆς ἐβδόμαδος ἢ ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς ἐβδόμαδος εἰδοποιεῖ παρὰ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιφυλακῆς καὶ χωρὶς ν' ἀναμένῃ διαταγὰς ἀποστέλλει τὴν ἐπιφυλακὴν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

Ὁ φρούραρχος λαμβάνει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἐργασιῶν, αἰτίνες σκοποῦσι τὴν κατασβέσιν ἢ τὸν περιορισμὸν τῆς πυρκαϊᾶς· λαμβάνει τὰ μέτρα ταῦτα ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, ἐὰν οὗτοι παρίσταται, καὶ τοῦ διοικητοῦ τῶν πυροσβεστῶν, ἄλλ' ἢ διευθύνσεις τῶν ἐργασιῶν τῆς κατασβέσεως ἀνήκει πάντοτε καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν διοικητὴν τῶν πυροσβεστῶν.

Ἀνάλογοι διατάξεις λαμβάνονται ἐν περιπτώσει πλημμύρας, εἰδικῶς εἰς τὰς πόλεις, τὰς ἐκτεθειμένας εἰς περιοδικὴν πλημμύραν τῶν ποταμῶν.

Χρὴν στρατιωτικῶν.

147. Ὁ φρούραρχος εἰδοποιεῖ τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν νὰ γνωρίσῃ εἰς τοὺς καταδίκους, ὅτι εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας νὰ συναμολογῶσι χρέος τι, ὅτι οἱ παρέχοντες αὐτοῖς οἰανδὴποτε πίστωσιν δὲν δύνανται νὰ κατὰσχῶσι τὴν μισθοδοσίαν των καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν οἱ ὑποθάλλοντες τὰς ἀταξίας καὶ ἀσωτίας τῶν στρατιωτικῶν, παρέχοντες αὐτοῖς πιστώσεις, εἰσὶν ἐκτεθειμένοι νὰ χάσῃσι τὰ χρήματά των, ν' ἀπαγρευθῇ δ' ἡ εἰς τὰ καταστήματα των εἰσόδος τῶν στρατιωτικῶν.

Συλλήψεις ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐδαφῶν, κτιρίων καὶ καταστημάτων.

148. Ὁ φρούραρχος λαμβάνει τὰ κατάλληλα μέτρα, ἐν ἑπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει οἱ ὑπόδικοι ἢ ὅπωςδὴποτε καταδιωκόμενοι εὐρίσκῃσι καταφύγιον εἰς στρατιωτικὰ ἐδάφη ἢ καταστήματα καὶ τὰ στρατιωτικὰ κτίρια. Δίδει τὰς ἀναγκαίας ἐντολάς, ὅπως τὰ φυλακεῖα καὶ οἱ σκοπεῖ συλλαμβάνωσιν ἀμέσως ἢ συντελῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν παντὸς προσώπου, ὅπερ κατελήφθη ἐγκληματοῦν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ καταδιωκόμενον διὰ δημοσίου κραυγῆς, καὶ ὅπερ ἤθελε καταφύγει ἐπὶ ἐδάφους, κτιρίου ἢ καταστήματος στρατιωτικοῦ. Τῇ αἰτήσῃ δὲ τῶν ἀρμοδίων ἐνεργεῖ ἢ διατάσσει τὰς ἀναγκαίας ἐνεργείας.

Δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

149. Ὁ φρούραρχος παρέχει τὴν συνδρομὴν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὡσάκις τῷ ζητηθῇ τοιαύτη, πρὸς ἐκτέλεσιν

τῶν διατάξεων ἢ ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδομένων παρὰ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.*

Διοίξεις καὶ ἀρμοδιότης.

155. Ὅσακις στρατεύμα τι τῆς ξηρᾶς ἀποσπᾶται δυνάμει ἀνωτέρας διαταγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυστάθμου καὶ τοῦ λιμένος ἢ διὰ τὴν ἐξόπλισιν, τὴν ὑπηρετήσιν καὶ τὴν φύλαξιν τῶν εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπειπιστευμένων πυρβολείων, τὸ στρατεύμα τοῦτο ὑπάγεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου διὰ πᾶν τὸ ἀφορῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὁμως τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ ἀρχηγῶν, πρὸς οὓς ὁ διοικῶν τὸ στρατεύμα τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποβάλλῃ τὰς ἀναφοράς του.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου αἰτεῖ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων ἀρχηγῶν τοῦ στρατεύματος, ὅπερ τυγχάνει προσκεκολλημένον παρὰ τῷ ναυστάθμῳ δι' ὑπηρεσίαν, τὴν τιμωρίαν παντὸς ἀξιωματικοῦ ἢ ὀπλίτου, ὑποπεσόντος εἰς πειθαρχικὸν παράπτωμα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἀπαντες οἱ κανονισμοὶ τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς ἰσχύουσιν καὶ ἐν τῷ στρατεύματι τούτῳ, συνεπῶς ἢ τε οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία, ὡς καὶ αἱ ἐναύσεις καὶ λοιπαὶ ἐπιθεωρήσεις ἐνεργοῦνται παρ' αὐτῷ ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς. Ἐν τέλει ἐξακολουθοῦσιν ὑποκείμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν στρατοδικείων πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς συναιτιότητος ἢ συνενοχῆς μετὰ ναυτικοῦ, ὅποτε συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 62 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ὑπάγονται εἰς τὸ ναυτοδικεῖον. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐξ ὑπαρχούσης εἰς τὰ ναυτικὰ ἀγήματα τὰ ἀπεσπασμένα, ὅπως συμμετάσχῃσι τῆς ἐν τῇ πόλει ὑπηρεσίας τῆς φρουρᾶς ἢ δι' ἄλλον τινὰ λόγον.

Ὅταν οὕτωςαι τὰ στρατεύματα μιᾶς τῶν ἀρχῶν, στρατι-

* Τὰ ἄρθρα 150, 151, 152, 153, 154 παρελείφθησαν ὡς ἄσχετα πρὸς τὴν Στρατ. ποινικὴν νομοθεσίαν.

ωτικῆς ἢ ναυτικῆς, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐτέρας, αἱ ἀπαγορεύσεις, ἐντολαὶ καὶ εἰδικαὶ διατάξεις, αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῆς παρ' ἣ ἀποσπῶνται τὰ στρατεύματα ἀρχῆς, κοινοποιοῦνται διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς. Ἐνεργεῖται δ' ἰδίως πρὸς τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς ἡ ἀνάγνωσις τῶν διατάξεων τοῦ ναυτικοῦ ποινικοῦ κώδικος περὶ κλοπῶν καὶ καταστροφῶν, διαπραττομένων ἐντὸς τῶν πολεμικῶν λιμένων καὶ ναυστάθμων.

Αἱ καταγγελίαι περὶ καταστροφῶν, κλοπῶν καὶ ἄλλων ἐγκλημάτων, διαπραττομένων ὑπὸ στρατευμάτων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου πρὸς τὸν φρουράρχον, ὅστις ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῶν τὰ δεόντα, ἐκτὸς ἂν ὑπάγωνται εἰς τὴν τῶν ναυτοδικείων ἀρμοδιότητα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 62 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Κατὰ τὰς διατάξεις δὲ τοῦ ἁρθρου 61 τῆς αὐτῆς ποινικῆς νομοθεσίας τὰ ἄτομα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀπεσπασμένα εἴτε ἐν σώματι εἴτε μεμονωμένως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων καὶ ὑπόκεινται εἰς τοὺς ποινικοὺς νόμους τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ.

Κοιναὶ ἐντολαί.

156. Τὰ εἰς τὸ ναυτικὸν ἀνήκοντα ἄτομα καὶ τὰ τοῦ ναυτικοῦ ἀγήματα, ἐκτὸς τῶν ναυτῶνων ἢ τοῦ περιθόλου τοῦ ναυστάθμου τυγχάνοντα, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας, τὰς ἀφορώσας τὰ στρατεύματα τῆς ἐν τῇ πόλει φρουρᾶς καὶ ἀντιστρόφως τὰ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἀνήκοντα ἄτομα καὶ τὰ τῆς ξηρᾶς στρατεύματα, ἐντὸς τοῦ ναυστάθμου εὐρισκόμενα, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας, τὰς ἰσχυρούσας διὰ τὸν ναυστάθμον.

Αἱ ἐντολαὶ αὗται γνωστοποιεῦνται εἰς τὰ στρατεύματα ἀμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν.

Τὰ ἐν τῇ πόλει πειθαρχικὰ παραπτώματα, τὰ διαπραττόμενα παρ' ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς τὸ ναυτικὸν τιμωροῦνται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου τῇ αἰτήσει τοῦ φρουράρχου καὶ

ἀντιστρόφως τὰ ἐντὸς τῶν ναυτικῶν περιοχῶν διαπραττόμενα πειθαρχικὰ παραπτώματα ὑπ' ἀτόμων, ἀνηκόντων εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τιμωροῦνται παρὰ τοῦ φρουράρχου τῇ αἰτήσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Ἐκτέλεισις δικαστικῶν ἀποφάσεων.

160. Ἀποσπάσματα ἢ σώματα ὑλόκληρα στρατευμάτων ἀμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν παρίστανται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τῶν στρατοδικείων ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων. Ὁ φρουράρχος καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου εἰδοποιεῦνται ἀμοιβαίως καὶ προσυμφωνοῦσι τὰ ληπτέα μέτρα.*

Συλλήψεις.

164. Ὁ φρουράρχος καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου διατάσσουσι καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ κατὰ τὴν ἀναφορὰν τὴν παραπομπὴν πρὸς τὴν σχετικὴν αὐτῶν ἀρχὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, οἵτινες συνελήφθησαν μετὰ τὴν ὥραν τῆς ἀποχωρήσεως ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου αὐτῶν. Οἱ δὲ ἐν ἡμέρᾳ συλληφθέντες προσάγονται πάραυτα πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν.

Ἀμφοτέραι αἱ ἀρχαὶ αὗται ὀφείλουσιν, ὅσας τις αἱ λόγοι τῆς συλλήψεως ἀπαιτῶσι τοῦτο, ν' ἀνακοινῶσιν ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλας τὰ γεγονότα καὶ τὰς περιστάσεις, αἵτινες ἐπέβαλον τὰς συλλήψεις ταύτας, ἵνα αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταγινώσκωνται ἐν πλήρει τῶν περιστάσεων γνώσει. Εἰσὶ δ' ἑκάστη ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς κριτὴς τῶν τε γεγονότων καὶ τῶν περιστάσεων εἰς πᾶν, ὅ, τι ἀντίκειται εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν. Ἀνακρίσεως δ' ἀπαιτουμένης αὕτη ἐνεργεῖται ἐκ συνεννοήσεως.

* Τὰ ἄρθρα 161, 162, 163 παρελείφθησαν ὡς ἄσχετα πρὸς τὴν Ποινικὴν Στρατ. Νομοθεσίαν.

Ἄδικήματα

ἐκ στρατολογικῶν παραβάσεων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Νόμος ΑΦΚΗ'. τῆς 28 Μαΐου 1887. Περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στοατοῦ. * Τροποποιηθεὶς ὑπὸ τῶν Νόμων, ΑΧΛΕ'. τοῦ 1889 καὶ ΒΙΣΤ'. τοῦ 1892.

[᾽Απόσπασμα]

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

Ποινικαὶ διατάξεις.

128. ** Δήμαρχοι, μὴ ἐγγράψαντες ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων τινὰ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 22, 23, 24, 27 καὶ 168 δηλωσάντων ἢ δηλωθέντων, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—150.

129. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ὑπόχρεοι πρὸ δήλωσιν τῆς γεννήσεως, μὴ ἐκπληρώσαντες τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 25 δραχμῶν, μηδὲν δὲ ἐκπληρώσαντες ταύτην ἐντὸς τοῦ χρονολογικοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 30—300.

130. Οἱ δήμαρχοι, οἵτινες κατὰ μὲν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 8 παραλείψωσι τινὰ τῶν ἐν ταῖς βιβλίαις τῶν γεννητηρίων πράξεων σημειωμένων, κατὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 10 μὴ πέμψωσιν ἐγκαίρως τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐτησίων μητρώων τῶν χωρίων εἰς τὰ εἰσιὰ παρεδρεῖα, ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 29 διαγράψωσιν ὅπωςδήποτε ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πεμφθέντος αὐτοῖς πίνακος νέους μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ κατηγορίας τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—150.

* Πάντας τοὺς Νόμους τούτους ὁλοκλήρως ἐπιθι ἐν Τεύχει «Στρατιωτικῇ Νομοθεσίᾳ».

** Ἡ ἀρίθμησης τῶν ἄρθρων τοῦ Νόμου ΑΦΚΗ' μετεβλήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΧΛΕ' καὶ δημοσιεύεται ἐνταῦθα ὡς μετεβλήθη.

131. Μετὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται δήμαρχοι καὶ εἰρηνοδίκαι μὴ διορθοῦντες ἀκριβῶς, κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου, τὰ εἰς ἀνάκρισιν ἐκτεθέντα ἐτήσια μητρώα καὶ μὴ παριστάμενοι κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν στρατευσίμων τοῦ δήμου τῶν ὡς καὶ εἰ πρόεδροι τῶν ἐπαρχιακῶν ἢ δημοτικῶν συμβουλίων καὶ εἰ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, μὴ προσερχόμενοι πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς ὁρισθεῖσαν ἡμέραν.

132. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ὑπεβάλλοντες ἐνστάσεις περὶ ἐγγραφῆς παραλειφθέντων, ἐὰν ὑπόχρεοι ὄντες εἰς τοῦτο ὑπεβῶσι τὸ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ εἰρημένου ἄρθρου διαγραφόμενον χρονικὸν ὅριον, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 5 μέχρι 50 δι' ἕκαστον τῶν ὑπὲρ τὸ ὅριον τοῦτο προταθέντων πρὸς ἐγγραφήν.

133. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 19 καταχωρίσῃ ἐν γνώσει εἰς τὸν πίνακα ἄλλα παρὰ τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀποφασισθέντα, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδοῖ πιστοποιήσει ἐν τῇ ἐπισημότητι τῆς ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ἐξ ἀμελείας, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 20—200.

134. Ὁ συντάσσων τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 καταλόγους προϊσταμένος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐὰν μὲν ἐγγράψῃ ἢ παραλείψῃ ἐν γνώσει τινὰ τῶν ἐγγραπτέων ἐν τοῖς εἰρημένοις καταλόγοις, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδοῖ πιστοποιήσει ἐν τῇ ἐπισημότητι τῆς ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ὑποπέσῃ εἰς τὰς αὐτὰς πράξεις ἐξ ἀμελείας, τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς μὲ πρόστιμον 30—300 δραχμῶν.

135. Ἱερεῖς, μὴ συντάσσοντες τὰς γεννητηρίους ἢ τὰς τοῦ βαπτίσματος πράξεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος νόμου, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 5—50 δραχμῶν, μὴ παραβλόντες δὲ εἰς τὸν εἰσεῖον δήμαρχον ἐμπροθέσωσι ἢ ἐξαφανίζοντες τὰ βιβλία τῶν πράξεων τούτων, τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπομένας ποινάς, ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τῆς δημοτικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ παντὸς πολιτοῦ.

* Τὸ παλαιὸν ἄρθρον 139 κατηργήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΧΛΕ' 1889. Ἐπιθι τεύχος «Στρατιωτικὴ Νομοθεσία».

136. Δήμαρχοι, ἀρνηθέντες νὰ παραλάβωσι τὰ ἀτομικὰ βιβλιαρία πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 90 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων, τιμωροῦνται ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ ἐνδιαφερομένου μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν 50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ νομάρχου, λαβόντες δὲ καὶ ἀπολέσαντες ταῦτα, τιμωροῦνται μὲ τὴν αὐτὴν πειθαρχικὴν ποινὴν, ἐπιφυλασσομένης τῷ κυρίῳ τοῦ ἀπολεσθέντος βιβλιαρίου ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ δημάρχου πρὸς ἀπόληψιν τοῦ διὰ τὸν καταρτισμὸν νέου βιβλιαρίου καταβληθησομένου κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον τέλους χαρτοσήμου.

137. Καταρτισμὸς ἀπολεσθέντων ἀτομικῶν βιβλιαρίων, ἐφέδρων τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ, ἐθνοφρουρῶν, καὶ ἐφέδρων τῆς ἐθνοφρουρᾶς ὡς γίνεται, εἰμὴ περιηπτομένου κινητοῦ χαρτοσήμου δραχμῶν 10, οὕτινος ἡ ἀξία καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν.

Ποιναὶ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἀπαλλαγέντας δυνάμει τῶν ἄρθρων 37, 38 καὶ 39 καὶ παύσαντας ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτῶν, μὴ δηλώσαντας δὲ τοῦτο εἰς τοὺς κατορθώσαντας διὰ δόλου νὰ ἐξαίρεθῶσι κτλ., εἰς τοὺς καταστήσαντας ἑαυτοὺς ἀνικάνους καὶ εἰς τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς τοὺς διατάξαντας κτλ. ἐξαίρεσιν κτλ. παρὰ τὸν νόμον.

138. Πᾶς ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ στρατολογικῷ μητρώῳ, μὴ ὑπεβαλὼν ἐγκαίρως τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 40 δῆλωσιν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 30—300 δραχμῶν.

139. Οἱ νέοι οὔτινες διὰ δόλου κατάρθωσαν νὰ παραλειφθῶσιν ἐκ τῶν στρατολογικῶν καταλόγων, τοῦ κληρωτικοῦ πίνακος ἢ τοῦ στρατολογικοῦ ἐλέγχου, ἢ νὰ ἐξαίρεθῶσιν ἢ ἀπαλλαγῶσιν ὑπὸ τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐν περιπτώσει ἀξιοπείνου πράξεως προβλεπομένης ὑπ' αὐτοῦ. — Οἱ τε αὐτουργοὶ καὶ συνεργοὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν. — Ἐὰν ὁ παραλειφθεὶς ἢ ἐξαίρεθεὶς ἢ ἀπὸλλαιγείας ὡς μὴ ἔδει νέος κατεδικάσθῃ, ἀναγράφεται ἐν ἀρχῇ τοῦ κληρωτικοῦ πίνακος τοῦ συνταχθησομένου μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν παρνόμου παραλείψεως, ἐξαίρεσεως ἢ ἀπαλλαγῆς.

140. Πᾶς κατηγορούμενος, ὅστις κατέστησεν ἑαυτὸν προσ-

καίρως ἢ διαρκῶς ἀνέκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἵνα ἀποφύγῃ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, εἴτε ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀξιοποινὴν ταύτην πρᾶξιν πρὶν κατασταθῶσιν ὁριστικοὶ εἰ στρατολογικοὶ ἐλεγχοί, εἴτε ἀφ' οὗ κατέστησαν οὗτοι ὁριστικοὶ μέχρι τῆς εἰς τὸ σῶμα ἀφίξεώς του καταδικάζεται ἐνώπιον τῶν κρινῶν δικαστηρίων, εἴτε τῇ μηνύσει τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωρεῖται, ἂν κριθῇ ἑνοχος, διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους. — Μετὰ δὲ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς του τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸν χρόνον ὃν ὀφείλει νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς. — Ἡ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζομένη ποινὴ καταγινώσκεται καὶ κατὰ τῶν συνεργῶν. — Ἐάν ὅμως εἰ συνεργοὶ ὦσιν ἱατροὶ ἢ φαρμακοποιοί, ἢ διάρκεια τῆς φυλακίσεως εἶναι ἀπὸ δύο μηνῶν μέχρι δύο ἔτων, δύναται δὲ προσέτι νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτοὺς καὶ πρόστιμον 200 μέχρι 1000 δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένων βαρυτέρων ποινῶν κατὰ τὰς ὑπὸ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις.

Ὁ καθιστὰς ἑαυτὸν προσκαίρως ἢ διαρκῶς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνέκανον μετὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ κατατάξιν του, οὐ μόνον δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας του ἀλλὰ καὶ καταδικάζεται ἐνώπιον τῶν στρατοδικείων τῇ μηνύσει τῆς προϊστάμενης αὐτοῦ ἀρχῆς καὶ τιμωρεῖται ἂν κριθῇ ἑνοχος διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους.*

141. Πᾶς δημόσιος λειτουργός, πολιτικός ἢ στρατιωτικός καὶ πᾶς δημοτικός ὑπάλληλος, ὅστις ἐφ' εἰσδήματε προσφάσει παρεῖχθη, διέταξεν ἢ ἐνήργησεν ἐξαιρέσιν, ἀπαλλαγὴν, ἀναβολὴν ἢ ἀποκλεισμόν παρὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα ἢ αὐθαιρέτως παρέτεινε τὴν διάρκεια ἢ παρέβη τοὺς κανόνας ἢ ἄρους τῶν ἐθελουσίων κατατάξεων ἢ τῶν ἀνακατατάξεων, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 200—500 δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένων βαρυτέρων ποινῶν κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις. — Ἡ αὕτη ποινὴ

*Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον προσετέθη δυνάμει τοῦ Νόμου Β1ΣΤ τῆς 41 Ἰουλίου 1892.

ἐπιβάλλεται καὶ εἰς πάντα δημοτικὸν ὑπάλληλον, πιστοποιήσαντα ψευδῶς τινὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 98 περιστάσεων.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς παρὰ τοῖς στρατολογικοῖς συμβουλοῖς καὶ στρατολογικοῖς γραφεῖσι ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς προσεγγεχόντας ὧρα ἢ ὑποσχέσεις.

142. Οἱ παρὰ τοῖς στρατολογικαῖς συμβουλίαις ἢ στρατολογικαῖς γραφεῖσι ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ θεωρήσαντες ὡς ἱκανὸν πρὸς στρατεύειν ἄνδρα, κριθέντα, ἅμα τῇ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀφίξει, ἀνικανὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΓΚΗ νόμου περὶ ἀνικανῶν ὁπλιτῶν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀνικανότης ὑπῆρχε κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου ἢ κατὰ τὴν εἰς τὸ οἰκεῖον στρατολογικὸν γραφεῖον ἐξέτασιν τοῦ στρατεύσιμου, τιμωροῦνται ἐπὶ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβάσει τοῦ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντος. — Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοί, οἵτινες, διωρισθέντες εἰς τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον ἢ τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον, ἐβεβαίωσαν ψευδῶς τὴν ὑπαρξίν νόσου ἢ ἀνικανότητος, ἢ πρὸς τοῦτο ἐδέχθησαν ὧρα ἢ ὑποσχέσεις, διὰ τὰ χαρισθῶσιν εἰς τοὺς ἐξεταζομένους, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 251 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου. — Τιμωροῦνται δ' ὁμοίως, εἴτε ἔλαβον τὰ ὧρα ἢ τὰς ὑποσχέσεις μετὰ τὸν παρὰ τῷ στρατολογικῷ συμβουλίῳ ἢ τῷ στρατολογικῷ γραφεῖῳ διορισμὸν αὐτῶν, εἴτε ἔλαβον ταῦτα προσεγγεχόμενοι τοῦ ταυτοῦ διορισμοῦ. — Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 456 καὶ 457 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς τὰ δεχθῶσι τι καὶ/ἢ ἐξαιρέσιν νομίμως γενομένην.

143. Κατὰ τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ προβλεπομένας περιπτώσεις, οἱ προσεγγεχόντες τὰ ὧρα ἢ τὰς ὑποσχέσεις τιμωροῦνται διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς, ἣν τὰ σχετικὰ ἄρθρα ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικούς.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς μὴ δηλώσαντας τὴν ἀλλαγὴν τῆς κατοικίας τῶν.

144. Πᾶς ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ στρατολογικῷ μητρώῳ,

μὴ δηλώσας κατὰ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70 τοῦ παρόντος νόμου τὴν ἀλλαγὴν τῆς κατοικίας αὐτοῦ, καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων καὶ τιμωρεῖται ἐν εἰρήνῃ μὲν διὰ χρηματικῆς ποινῆς 20 μέχρι 200 δραχμῶν, ἐν πολέμῳ δὲ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—500 δραχμῶν. Δύναται προσέτι νὰ καταδικασθῇ καὶ εἰς φυλάκισιν ἐν εἰρήνῃ μὲν ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐν πολέμῳ δὲ ἐνός μέχρις ἑξ μηνῶν.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς παρακωλύοντας ἢ βραδύνοντας τὴν ἀναχώρησιν τῶν στρατευσίμων.

145. Εἰς ἐκείνους εἴτινες διὰ δοσίων μέσων παρακωλύσωσιν ἢ βραδύνωσιν τὴν ἀναχώρησιν τῶν στρατευσίμων ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως ἐνός ἕως ἑξ μηνῶν καὶ πρόστιμον δραχμῶν 20 μέχρι 200. Ἐὰν δὲ ἡ ἀξιοποίνος αὕτη πράξις ἐγένετο ἐκ συστάσεως, ἡ ποινὴ εἶναι διπλασία.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς μὴ ἐμφανιζομένους ἐ καίρῳ ἐνώπιον τῶν στρατολογικῶν συμβουλίων.

146. Ὑποχρεοῦνται εἰς πρόσθετον ὑπηρεσίαν τριῶν μηνῶν οἱ νέοι, ὅσοι συμπληρώσαντες τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ἐγγραφέντες ἐν τῷ στρατολογικῷ καταλόγῳ, μὴ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὁρισθείσης πρὸς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω προσθέτου ὑπηρεσίας 1) Οἱ ἀπαλλαγέντες παρὰ τοῦ τακτικοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου ὡς καὶ οἱ τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως. 2) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατατάξεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντες καὶ προσάγοντες εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατατάξεως τὴν διαμονητήριαν ἢ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμενείας προξενικῆς ἀρχῆς.*

*Τὸ ἐδάφιον τοῦτο προσετέθη ὑπὸ τοῦ Νόμου AXLE τοῦ 1889.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἐκπροθέσμως προσερχομένους ἢ προσαγομένους.

147. Οἱ προσερχόμενοι ἢ προσαγόμενοι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τεταγμένης πρὸς προσέλευσιν ἡμέρας καὶ πρὶν ἢ παρῆλθῃ ἢ ἐν τῷ κατωτέρῳ 148 ἄρθρῳ διορία, μεθ' ἣν κηρύσσονται ὡς ἀνυπότακτοι, εἰάν μὲν ἀνήκωσι εἰς τὴν ἀπογραφὴν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσι πρόσθετον μηνιαίαν ὑπηρεσίαν, εἰάν δὲ ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἢ τὴν ἐθνοφρουράν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, κατὰ τὰς ἐκδιδομένας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διαταγὰς, ὑφισταμένοι τὴν ποινὴν των μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑποχρεώσεώς των ἢ τῶν ἀσκήσεων.— Ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ δὲν δύναται νὰ ᾖ μακροτέρα τοῦ μηνός.

Ποινὰ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἀνυποτάκτους καὶ τοὺς κρύπτοντας τοιοῦτους.

148. Ἀνυπότακτοί εἰσιν ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐτήσιαν ἀπογραφὴν τῶν ἐφεδρῶν καὶ τῶν ἐθνοφρουρῶν καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ἀνυποταξίας ἐν τῷ κατωτέρῳ 152 ἄρθρῳ διατάξεις οἱ μὴ ἀφικνούμενοι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.— Ἐν ὥρᾳ εἰρήνης, ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης πρὸς προσέλευσιν ἡμέρας.— Ἐν ὥρᾳ ἐπιστρατείας ἐντὸς ὀκταημέρου ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης πρὸς προσέλευσιν ἡμέρας.— Ἐν ὥρᾳ πολέμου ἐντὸς τριημέρου ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης πρὸς προσέλευσιν ἡμέρας.

149. Οἱ ἐν ὥρᾳ εἰρήνης κηρυχθέντες ἀνυπότακτοι, λογίζονται ὡς κηρυχθέντες τοιοῦτοι ἐν ὥρᾳ ἐπιστρατείας ἢ ἐν ὥρᾳ πολέμου καὶ τιμωροῦνται μὲ τὰς προβλεπομένας διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ποινάς, εἰάν ἐξακολουθήσωσι διατελοῦντες ἐν ἀνυποταξίᾳ μετὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ ἢ μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ πολέμου καὶ δὲν προσέλθωσιν ἐντὸς τῶν πασσομένων διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου διοριῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιστρατεύσεως ἢ τοῦ πολέμου.— Ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς ὅρους λογίζονται ὡσαύτως ὡς ἀνυπότακτοι ἐν ὥρᾳ πο-

λέμου καὶ οἱ ἐν ὧρα ἐπιστρατεύσεως κηρυχθέντες ἀνυπότακτοι.

150. Εἰς τοὺς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ διαμένοντας χορηγοῦνται ἀντὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 148 ὀριζομένων διοριῶν, ὁμηγος μὲν διορία, ἐὰν διαμένωσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς βορείαις παραλίοις τῆς Ἀφρικῆς, τετράμηγος δέ, ἐὰν διαμένωσιν ἄλλαχού.

151. Ὁ ἀνυπότακτος δικάζεται ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ δῆμος εἰς ὃν ἀνήκει αὗτος, εἴτε συνελήφθῃ, εἴτε προσήλθεν, εἴτε μὴ.

152. Οἱ ἐν ὧρα πολέμου ἀνυπότακτοι τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο ἐτῶν μέχρι πέντε. — Οἱ ἐν ὧρα ἐπιστρατείας ἀνυπότακτοι τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἐνός ἔτους μέχρι δύο. — Οἱ ἐν ὧρα εἰρήνης ἀνυπότακτοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν, ἅμα προσέλθωσιν ἢ προσαχθῶσιν, ἐὰν μὲν ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἐτήσιαν ἀπογραφὴν, τὴν ὑποχρεώσιν των, προσέτι δὲ ἐπὶ πλὴν τρεῖς μὲν μῆνας, ἐὰν καθυστέρησαν μέχρις ἐνός μηνός, ἑξὶ δὲ μῆνας, ἐὰν καθυστέρησαν μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐννέα δὲ μῆνας, ἐὰν καθυστέρησαν μέχρις ἑξ μηνῶν, ἐν δὲ ἔτος, ἐὰν καθυστέρησαν ὑπὲρ τοὺς ἑξ μῆνας· ἐὰν δὲ ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἢ τὴν ἐθνοφρουράν, τρίμηνον.

153. Οἱ ὁπωσδήποτε ἀνυπότακτοι, ἐκτὸς τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ἐτέρων ποινῶν, δὲν δύνανται προσέτι νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον· καὶ ἂν τύχωσιν ἐγγεγραμμένοι διαγράφονται κατὰ τὴν ἐτήσιαν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, στερούμενοι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. — Ἐν ὧρα πολέμου, τὰ ὄνυματα τῶν ἀνυπότακτων τούτων δημοσιεύονται διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὸν δῆμον τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ μένουσι τοιχοκολλημένα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

154. Οὐδεὶς τῶν ἀνυπότακτων δύναται νὰ διορισθῇ εἰς δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, πᾶς δὲ τοιοῦτος διατελὼν ἐν ταιαύτῃ ἀπελύεται.

155. Ἡ περὶ ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως διάταξις, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἰσχύει ἐπὶ τε τῶν ὑπαλλήλων, δι' οὓς ὁ κοινὸς περὶ προσόντων νόμος, ἢ ἄλλοι εἰδικοί νό-

μοι ὥρισαν ἰδίαν διαδικασίαν ἀπολύσεως ἢ θητείαν ὥρισμένην, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἰσοβίων, τηρουμένης ὡς πρὸς τοὺτους τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου ΓΜΓ τῆς 20 Ἰουνίου 1871 περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

156. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω 154 ἄρθρου ἀπαγγελλομένη ἀνικανότης, ἀρχομένη ἅμα τῇ ἀπράκτῳ παρελεύσει τῆς τελευταίας ἡμέρας τῶν πρὸς ἐμφάνισιν τεταγμένων προθεσμιῶν, λήγει μετὰ τὴν ἀπότισιν πασῶν τῶν ἐκ τῆς ἀνυποταξίας ὑποχρεώσεων καὶ ποινῶν καὶ προσέτι· α') μετὰ ἓν ἔτος, προκειμένου περὶ ἀνυποτάκτων ἐν εἰρήνῃ· β') μετὰ ἔτη δύο, προκειμένου περὶ ἀνυποτάκτων ἐν ἐπιστρατείᾳ, καὶ γ') μετὰ ἔτη πέντε, προκειμένου περὶ ἀνυποτάκτων ἐν πολέμῳ. Ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 153 ἐκλογικὴ ἀνικανότης λήγει ἅμα τῇ προσελεύσει τοῦ ἀνυποτάκτου καὶ ἐφ' ὅσον σχετίζεται μετὰ τῆς ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου διαγραφῆς, παρατείνεται μέχρι τῆς κατὰ τὴν ἐτησίαν ἀναθεώρησιν τοῦ καταλόγου γεννησομένης νέας ἐγγραφῆς.

157. Αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς πάντα ἐθελοντήν, ὅστις ἄνευ νομίμου λόγου μὴ ἀφίκηται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐντὸς τῆς ἐν τῷ φύλλῳ πορείας αὐτοῦ ὀριζομένης προθεσμίας.

158. Ὁ χρόνος, διαρκεῦντος τοῦ ὁποῖου ὁ ἐν τῷ στρατολογικῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένος ἀνὴρ διετελέσεν ἐν ἀνυποταξίᾳ, ὅταν καταλογίζεται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα ἔτη ὑπηρεσίας.

159. Ὅστις κριθῇ ἔνεχος, ὅτι ὑπέκρυψεν ἐν γνώσει ἄνδρα διατελοῦντα ἐν ἀνυποταξίᾳ ἢ διηκολύνη τὴν ἀπόδρασιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 20 μέχρι 200 εἰ δὲ πλείαρχαι καὶ κυβερνήται τῶν ἐμπορικῶν πλοίων στερεῶνται, πρὸς τῷ πρόστιμῳ, καὶ τοῦ ἀτρεμικοῦ αὐτῶν διπλώματος ἀπὸ 1—2 ἔτη.

160. Οἱ ἐν ὧρα πολέμου καταδείκνυντες ἀποτελεσματικῶς ἀνυποτάκτους λαμβάνουσι χρηματικὴν ἀμοιβὴν κατὰ τὰ εἰς Β. Διατάγματος ὀρισθησόμενα.

Γενικαὶ ποινικαὶ διατάξεις

161. Καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, τὰς μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῶν προηγουμένων ποινικῶν διατάξεων, τὰ κοινὰ δικαστήρια καὶ τὰ στρατοδικεῖα, ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, ἐφαρμόζουσι τὰς κοινούς ποινικούς νόμους εἰς τὰς κολασίμους πράξεις, αἵτινες δύνανται νὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένου τρόπου τῆς στρατολογίας.

162. Ἀποσπάσματα τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 139, 140, 144 145, 152, 157 καὶ 159 ποινικῶν ἀποφάσεων ἀποστέλλονται, ἐπιμελεῖα τοῦ εἰσαγγελέως, πρὸς τὸν εἰκεῖον νομάρχην καὶ τὸ εἰκεῖον στρατολογικὸν γραφεῖον, ὅπως διορθωθῶσι συμφώνως πρὸς ταύτας οἱ στρατολογικοὶ ἑλεγχοὶ καὶ τὸ στρατολογικὸν μητρώον.

— *Ναυτική*
Ποινική Νομοθεσία.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ Καποδίστριας διὰ τοῦ ΙΗ'. ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος δημοσιευθέντος τὴν 29 Δεκεμ. 1828 ἐν τῷ 97 φύλλῳ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, ἐθέσπισεν ὡς ποινικὴν ναυτικὴν Νομοθεσίαν ἐν Ἑλλάδι τὴν τότε ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύουσαν ἥτοι τὸν Νόμον τῆς 22 Αὐγούστου 1790—τὸ Διάταγμα τῆς 26 Μαρτ. καὶ 21 Ἀπρ. 1804 περὶ λιποναυτίου—τὸ Διάταγμα τῆς 22 Ἰουλίου 1806 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπινητίων δικαστηρίων. Ταῦτα πάντα ἰσχύον ὡς ποινικὴ ναυτικὴ Νομοθεσία μέχρι τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844.

Τὸ Σύνταγμα τοῦτο ἐν ἀρθρῳ 105 διέτασεν ἵνα ληφθῇ πρόνοια ψηφίσεως ποινικῆς ναυτικῆς Νομοθεσίας, ἡ δὲ Συνέλευσις ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 19 Φεβρ. 1844 ἀνεγνώρισεν τὴν ἰσχὺν τοῦ Γαλλικοῦ δικαίου ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλὰ τὸ 1846 τὸ ναυτοδικεῖον Πειραιῶς ἀπεφάνθη ὅτι ἡ Νομοθεσία αὕτη δὲν ἰσχύει ἅτε ἀντικειμένη εἰς τὸ Σύνταγμα· οὐχ ἥττον τὴν ἀπόφασιν ἀνῆρπεν ὁ Ἀρείος Πάγος [127 τοῦ 1846]. Τότε πρὸς πληρεστέραν διαφώτισιν ἐξεδόθη τὸ Β. Διάταγμα τῆς 6 Νοεμβρίου 1846, δι' οὗ διετάχθη ἡ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις τῆς μεταφράσεως τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν ποινικῶν Νόμων.

Τὴν 5 Αὐγ. 1861 ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος ΧΝΘ' περὶ ναυτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας, δι' οὗ ἐθεσπίσθησαν τὰ περὶ διοργανώσεως τοῦ ναυτοδικείου καὶ ἐκδικάσεως τῶν ποινικῶν δικῶν καὶ κατηργήθησαν καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις αἱ παλαιότεραι, τούναντίον αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῶν Γαλλικῶν Νόμων, πλὴν τῆς μεταβολῆς ποινῶν τινων ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἰσχύουσαι.

Τὴν 24[31] Ἰουλίου 1899 ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος ΒΧΝΒ' περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τροποποιήσας καὶ αὐτὸς τοὺς Γαλλικοὺς Νόμους.

Διάταγμα τῆς 6 Νοεμβρίου 1846. Περὶ μεταφράσεως τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κατασταθῶσιν ἐτι μᾶλλον γνωσταὶ πρὸς πάντας τοὺς δημοσίους ναυτικούς ὑπηρετάς αἱ καὶ πρὸ τῆς Βασιλείας Ἡμῶν καὶ ἡδὴ ἰσχύουσαι ἐν Ἑλλάδι διατάξεις τῶν ἑλλικῶν ναυτικῶν νόμων, παραγγέλλομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐπισήμου ἐμερίδος τοῦ Βασιλείου πιστὴν αὐτῶν μεταφράσιν, ὑφ' ἧς οὐσιν ὁδηγεῖσθαι εἰ εἰς αὐτάς ὑπαγόμενοι, ἄχρις οὗ ψηφισθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν καὶ κυρωθῇ παρ' Ἡμῶν ὁ Ἑλληνικός ναυτικός νόμος.

Ἀπόφασις Ποινικῆ Ἀρ. Πάγρου 127 (1846). Ἐπειδὴ ἡ διάταξις 2 τοῦ άρθρου 89 ἄρθρου Συντάγματος, ἡ ὁποία ἀπαγορεύει τὴν ὑφ' ὁποιοῦτε ὄνομα σύστασιν δικαστικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ ἐκτάκτων δικαστηρίων ἐτέθη πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐν 1 ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ άρθρου ἀρχῆς αὐτοὶ οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένου εἰς αὐτὸν καστοῦ» ἀρχὴ ἦτις καθιερώθη καὶ ἐν 14 ἄρθρ. πολ. δικ. κατὰ δὲ διατάξεις ταύτας δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτάκτα δικαστήρια πει νὰ θεωρῶνται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἴδια καθήκοντα, προσορισθέντα διὰ νόμου, ὥστε νὰ δικάζωσι τὰς εἰς αὐτὰ ὑπαχθείσας ὑποθέσεις, ἀλλ' ἀποσπῶσι τὰ καθήκοντα ταῦτα ἀπὸ ἄλλην δικαιοδοσίαν, ἣν ταῦτα ἀνήκουν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως καὶ τὴν διαλύσιν τῶν δικαστικῶν αὐτῶν ἐπιτροπῶν ἢ ἐκτάκτων δικαστηρίων τὰ δὲ ναυτοδικεῖα (conseils de justice) ναυτικὰ συνέδρια (conseils de marine), καὶ πολεμικὰ συμβούλια (conseils de guerre), δὲν ἔχονται νὰ θεωρηθῶν ὡς ἐκτάκτα δικαστήρια, διότι ταῦτα ἔχουν ἴδιαν δικαιοδοσίαν, διὰ τὴν ἐκδίδασιν τῶν ἀπὸ ναυτικῶν εἰς τὴν ναυτικὴν δικαιοδοσίαν στρατομένων ἐγκλημάτων, ὡς γίνεται δῆλον ἐξ άρθρου 29 ἀντιστοίχου δικαστηρίων καὶ άρθρων 35 § 2, 39 καὶ 477 ποιν. δικ., καὶ καθήκοντά των ὡς καὶ ὁ πρόπος τῆς συστάσεώς των προσδιορίζεται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων ἐν Ἑλλάδι Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων, ἰδίως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1806 αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, περὶ τῆς ὁμοειδοῦς τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἐν Πειραιεὶ συστήθην πολεμικὸν συμβούλιον, διὰ ἐκδίδασιν τῆς ἐπὶ συκοφαντίᾳ κατηγορίας κατὰ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ πυροβολ. Μ. Μαυροκορδάτου, προσκολλημένου εἰς τὸ ναυτικόν, δὲν εἶλε νὰ ἀμφιβάλλῃ, διότι ἂν καὶ ὁ στρατιωτικὸς Γαλλικὸς κώδιξ, ὅστις τοῦ ΙΗ'. ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἐδημοσιεύθη τὸν 1828, ὅτι οἱ νόμοι, εἰς τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1828

ὕπ' ἀριθμ. 97 φύλλον τῆς γενικῆς Ἐφημερίδας τῆς Ἑλλάδος, παραδεχθεὶς ὡς ἰσχύων ἐν Ἑλλάδι, εἶναι διὰ τὰ ἐλληνικὰ στρατεύματα, μ' ὅλον τοῦτο ὑπὸ τὴν λέξιν στρατεύματα αὐτὸς τε ὁ Κυβερνήτης ἐθεώρει καὶ τὰ στρατεύματα τῆς θαλάσσης, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 79 τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1830 ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ ἐν Ἀργεὶ ἐθνικὴ τετάρτη τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ΙΑ'. συνεδριάσεως τῆς τῆς 25 Ἰουλίου 1829, καὶ τὸ Γ' ἀρθρον τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ψηφίσματος τῆς, τοιοῦτοτρόπως δὲ παρεδέχθη καὶ ἐπὶ τῆς Βασιλείας, ὡς γίνεται φανερόν ἐκ τοῦ Σ'. ἀρθρου τοῦ ἀπὸ 16 (28) Νοεμβρίου 1837 Βασ. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον ὀρίζει ὅτι τὰ λοιπὰ ποραπώματα ἐκτὸς τῶν πειθαρχικῶν, νὰ δικάζωνται ὅπως μέχρι τοῦδε, καὶ τέλος ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς τῆς 19 Φεβρουαρίου 1844 ἀνεγνώρισε τὴν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον τοῦ Γαλλικοῦ νόμου διὰ τοὺς ναυτικούς, καὶ τὸ Η' ἐδάφειον τοῦ 105 ἀρθρου τοῦ Συντάγματος διέταξε νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ ναυτικῆς νομοθεσίας, ἀναμφιβόλως καλλιτέρας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἤδη ἡ συνέλευσις ἀνεγνώρισεν ἐκ τούτων δὲ γίνεται φανερόν, ὅτι εἶναι ἐν ἰσχύϊ οἱ Γαλλικοὶ νόμοι, οἱ ἀφορῶντες τοὺς ναυτικούς, καὶ οὗτοι προβλέπουν περὶ συστάσεως δικαστηρίων διὰ τὰς εἰς αὐτὰ ὑπαχθείσας ὑποθέσεις, ἰδίως δὲ τὸ 35 ἀρθρον τοῦ μνησθέντος αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ὀρίζει ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀξιωματικῶν ἢ ἄλλος τις ἀξιωματικοῦ ἔχων χαρακτηρισμὸν δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς δίκην ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου ἀνευ ἀδείας τοῦ αὐτοκράτορος, ἀποδεικνύει ἀρκούντως ὅτι διὰ πᾶσαν τοιαύτην δίκην δύναται διὰ Β. Διατάγματος νὰ διορισθῇ πολεμικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς, διότι εἶναι ἄλλως ἀσυμβίβαστον μὲ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ὥστε τὸ ἐν Πειραιεὶ διὰ Β. Διατάγματος συστηθὲν πολεμικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ρηθείσης ὑποθέσεως, θεωρήσαν διὰ τῆς ἀποφάσεως ὅτι ἡ σύστασις ἀντίκειται εἰς τὸ 89 ἀρθρον Συντάγματος καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος ἐπιτρέπων τὴν ὑπαρξίν του καὶ κανονίζων τὰ καθήκοντά του, ψευδῶς ἡρμήνευσε τὸ ἀρθρον τοῦτο τοῦ Συντάγματος καὶ παρεδίασε τοὺς μνησθέντας νόμους καθ' ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων του, ἥτις (477 ποιν. δικ.) δίδει χώραν εἰς ἀναίρεσιν.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις ὅτι εἶναι ἄλλο ἐν Πειραιεὶ ἐδρεῦον ναυτοδικεῖον ὅπως ἀναφέρει ἡ μνησθεῖσα ἀπόφασις, καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπάρχον ἀπὸ περὶ τῆς συστάσεως του δὲν εἶναι δημοσιευμένον Β. Διάταγμα.

Ἐπειδὴ ἀναιρουμένης τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρημένου πολεμικοῦ συμβουλίου, ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἄλλο τοιοῦτον συστηθὲν ὡς ἐπὶ τὸν νόμον, διότι τὸ συστηθὲν ἤδη, ἀπὸ ἐξέδοτο τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπόφασιν θεωρεῖται ὡς μὴ ὑφιστάμενον.

Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ 22 ἈΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΤΟΥ 1790 ΕΤΟΥΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣ ΝΟΜΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν.

1—4 *

5. Αἱ ἐξῆς λογίζονται κακωτικαὶ ποιναὶ καὶ δὲν ἐπιβάλλονται εἰμὴ ὑπὸ ναυτοδικείου, ἢ πολεμικοῦ συμβουλίου.

Αἱ διὰ σχοινίου πληγαί. **

Ἡ φυλάκισις καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος δέσμευσις ἐόν τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἡ ἀπὸ βαθμοῦ ἐλκτώσις καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ.

Ἡ κατὰδυσις. **

Ἡ μαστίγωσις. **

Τὰ δεσμά.

Ὁ θάνατος.

6. Ὁ εἰς θάνατον καταδικασθεὶς, ὅταν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐκλήται ἡ καταδίκη του, πυρεβολεῖται ἕως οὗ θάνατος ἐέλθῃ.

Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικασθεὶς μαστιγοῦται ὑπὸ τριάντα τὸ πολὺ ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ τέσσαρας τὸ πολὺ ἀναδρομάς. **

Ὁ εἰς κατὰδυσιν καταδικασθεὶς καταποντίζεται τρίς τὸ πολὺ. **

7. Ὁ εἰς δεσμά καταδικασθεὶς δὲν δύναται πλέον νὰ ὑπητήσῃ ἐπὶ τοῦ στόλου.

8. Ὁ διὰ μαστιγώσεως ἢ κατὰδύσεως νὰ τιμωρηθῇ κακικριθεὶς ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, συνεπείᾳ τῆς ἐκδοθείσης αὐτοῦ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ

* Τὰ ἄρθρα 1—4 κατηργήθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου ΒΧΝΒ τοῦ 1899 περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παλαιότερου περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

** Αἱ ποιναὶ αὗται ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων ὑπὸ Νόμου ΧΝΘ τοῦ 5 Αὐγ. 1861 ἄρθρ. 11.

του καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ναυτῶν τάξιν καταβιβάζεται.

9. Ὁ διὰ δελίων εἰσηγήσεων, ἢ σπερμολογιῶν ἐξευτελίζων ἀρχὴν τινὰ τοῦ στόλου, ἢ τοῦ πλοίου, δεσμεύεται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἢ φυλακίζεται ἐπὶ εἴς ἡμέρας.

10. Ὁ τὴν καθεστῶσαν τῆς ὑπηρεσίας τάξιν νὰ μετατρέψῃ διενεργῶν, ἢ δὲ παρεμποδίζων διαταγῆς ἐκδοθείσης ἢ ληφθέντος μέτρου τινὸς τὴν ἐκτέλεσιν τάσσεται ἐπ' οὐράς τοῦ πληρώματος, ἂν δὲ εἶναι ἀξιωματικός, ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ.

11. Ὁ ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἀξιωματικοῦ τινος ἔνοχος ὑπαξιωματικός ἢ ναύτης καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

12. Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωρεῖται ὁ ἔνοχος ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς ἀρχῆς, ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀρχοντος τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ, ὑψηλὴν κατέχοντος θέσιν.

13. Ὁ προδότης, ἢ ὁ ἐπίβουλόν τινὰ μετὰ τῶν πολεμίων σχέσιν λαθῶν, καταδικάζεται εἰς θάνατον, ἂν δὲ ἐκ τῆς προδοσίας του προῆλθε συμφορὰ τις δημοσία, πάραυτα ἐπὶ τοῦ πλοίου θανατοῦται.

14. Ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἀξιωματικὸν ἀπειθῶν ὑπαξιωματικός ἢ ναύτης ἀέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα.

15. Ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἀξιωματικὸν ἀπειθῶν ὑπαξιωματικός ἢ ναύτης καὶ συνάμα ἀπειλῶν καὶ ὑβρίζων αὐτὸν καταδύεται.

16. Ὁ κατὰ ἀξιωματικοῦ χεῖρα ἐπαίρων ὑπαξιωματικός ἢ ναύτης καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

17. Ὁ κατὰ ἀξιωματικοῦ χεῖρα ἐπιβάλλων ὑπαξιωματικός ἢ ναύτης καταδικάζεται εἰς θάνατον.

18. Ὁ πρὸς ἀρχηγὸν αὐτοῦ συστηματικῶς ἀπειθῶν ἀξιωματικός καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα· ἂν δὲ ἔχῃ τὸν ἐσχάτον βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ γίνεται δόκιμος. Ἐκπίπτει δὲ ὑλοτελῶς τοῦ βαθμοῦ του, ἂν τὴν ἀπειθειάν του ταύτην ὁ ἀξιωματικός συνοδεύσῃ μετ' ἀπειλῶν καὶ ὕβρεων. Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν ὁ ἀξιωματικός θεωρεῖται προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶν ὅ,τι ἢ ἀπειθεία του ἐπέφεραν.

19. Ἐκπίπτει τῆς ἀρχῆς ὁ τὰ προστάγματα, ἢ τὰ σήματα τοῦ ἄρχοντος τοῦ στόλου παρακούσας πολεμικοῦ πλοίου ἄρχων. Ἄν δὲ ἐκ τῆς παρακοῆς του ταύτης προῆλθεν ὁ ἀπὸ τοῦ στόλου πλοίου τινὸς ἀπεχωρισμὸς, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιός ἐστὶν ὑπηρεσίας κηρύσσεται.

Ἄν δ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πολεμίων ὁ ἄρχων πολεμικοῦ τινος πλοίου παρακούσῃ τὰ προστάγματα ἢ τὰ σήματα τοῦ ἄρχοντος τοῦ στόλου, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

20. Ὁ εἰς τὰς συνήθεις τῆς ὑπηρεσίας περιστάσεις τὴν τάξιν αὐτοῦ, ἢ τὴν ὑποίαν ἐτάχθη νὰ φυλάξῃ λέμβον, ἐγκαταλείπων ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, ἂν μὲν ἐν ἡμέρᾳ πράξῃ τοῦτο, καταδικάζεται βαθμὸν ἓνα καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν δεσμεύεται εἰς τὸν μέγαν ἰστόν· ἂν δὲ ἐν νυκτὶ, καταδικάζεται βαθμοὺς δύο, καὶ δύο ἡμέρας, ἐπὶ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην, δεσμεύεται εἰς τὸν μέγαν ἰστόν.

21. Ὁ πλωτάρχης ὁ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων καὶ πρὸς ὕπνον ἀπερχόμενος καταδικάζεται βαθμὸν ἓνα, εἶναι δὲ προσέτι προσωπικῶς ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ συμβάντα, ὅσα ἐκ τῆς ἀπουσίας του ταύτης προέλθωσιν.

22. Ὁ ἐν καιρῷ μάχης ἢ κινδύνου τινὸς ἄλλου τὴν τάξιν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων καὶ κρυπτόμενος ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, μαστιγούται.

23. Ὁ ἐν καιρῷ μάχης τὴν τάξιν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων καὶ κρυπτόμενος ἀξιωματικὸς, ἂν μὲν τότε πρῶτον εἰς μάχην παρευρέθῃ, ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περιστάσιν ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ κηρύσσεται ἄτιμος.

24. Ὁ ἄνευ διαταγῆς τοῦ ἄρχοντος τοῦ πλοίου τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ ἀναθεῶν νὰ παραδωθῶσιν ἢ νὰ καταβάλωσι τοῦ πλοίου τὴν σημαίαν, καταδικάζεται εἰς δεσμὸν τριετῆ· ὁ δὲ διὰ τῆς ἀνάνδρου διαταγῆς του καὶ τῶν λόγων του, διακεκριμένην δειλίαν εἰς τὸ πληρωμα ἐκποιήσας, τιμωρεῖται μὲ θάνατον, δικάζεται δὲ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ Α'. τίτλου.

25. Ὁ ἄνευ διαταγῆς τοῦ ἄρχοντος τὴν σημαίαν τοῦ πλοίου καταβαλὼν καταδικάζεται εἰς θάνατον.

26. Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἐπιβιβάσας ἢ ἐπιτρέψας νὰ ἐπιβι-

θασθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα, εἰς τὸ πλοῖον μὴ ἀνήκοντα, ἂν μὲν ἀρχῶν εἶναι, παύει ἐπὶ δύο ἔτη πάσης ἀρχῆς ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ· ἂν δὲ εἶναι ἄλλοις ἀξιοματικὸς ἢ τῶν ὑπαξιοματικῶν τις, ζημιούται στερομένος τῶν ἐπὶ προβιβασμῷ πλεονεκτημάτων διετούς ἐπὶ πλοίῳ ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄν δὲ μήτε ἀξιοματικὸς, μήτε στρατιώτης, ἢ ναύτης εἶναι, καταδικάζεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τιμήματος τῶν ἐμπορευμάτων.

Καθ' ὅλας δὲ τὰς περιστάσεις τὰ ἐμπορεύματα δημεύονται πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

27. Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἢ ἀδείας ἐπιβιβάζων ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐφλέκτους ὕλας, οἷον πυρίτιδα, θεῖον, ρακὴν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα εὐφλόγιστα πνευματώδη ποτά, ἂν μὲν ἀξιοματικὸς εἶναι ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ, ἂν δὲ ὑπαξιοματικὸς ἢ ναύτης θέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, καταδύεται.

28. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν νυκτὶ ἀπηγορευμένα πυρὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνάπτων ἢ ἀναμμένα τηρῶν, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ὁ ἄνευ προσοχῆς καὶ μὲ τρόπον ἐπικινδύνον, ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ πυρὰ ἀνακαίων ἢ ἀναμμένα τηρῶν, ἂν μὲν εἶναι ἀξιοματικὸς ἢ ὑπαξιοματικὸς, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του, ἂν δὲ εἶναι ναύτης, καταδύεται.

Ἄν ὅμως διὰ τῆς προκηρύξεως, κατὰ τοὺς κοινούς τύπους γενομένης, ἀπηγορεύθῃ τὸ ἀναμμα πυρῶν, ἢ ἂν ἐξ αὐτοῦ συνέβῃ συμβᾶν τι ἀπευκταῖον, ὁ ἑνεχὺς τότε καταδικάζεται εἰς δεσμοτριετή.

29. Ὁ πυρσοῦ τινος φύλαξ ὑπαξιοματικὸς ἢ ναύτης, τὰ διαγεγραμμένα χρῆναι του ἀμελῶν, παιδεύεται ὡς ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ πυρὰ ἀνακαίων, κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ.

30. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὁ δι' ὄπλου ἢ ράβδου ἀνθρωπὸν τινα τοῦ πληρώματος αἰκίσας ὑπαξιοματικὸς ἢ ναύτης, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα.

31. Ὁ ἐπικινδύνον τραῦμα κατὰ τινος ἐπαγαγὼν ὑπαξιοματικὸς ἢ ναύτης καταδύεται· ἢ δὲ πολιτικὴ κατ' αὐτόν.

ἀγωγή ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμεδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

32. Ὁ ἀξιώματικὸς ὁ κακῶσας καὶ τραυματίσας ἄνθρωπον τίνα τοῦ πληρώματος παύει τῆς ὑπηρεσίας καὶ φυλακίζεται ἐπὶ τίνα χρόνον, κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν προσδιοριζόμενον· ἂν δὲ τὸ τραῦμα εἶναι ἐπικίνδυνον, ἢ κατὰ τοῦ ἐνόχου πολιτικὴ ἀγωγή ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμεδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

33. Ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίας ὑπηρεσίας κηρύσσεται ὁ ἄρχων μέρους τινὸς τῆς ἐθνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως ὁ ὄνεν αἰτίας ἰσχυρᾶς καὶ λόγου ἀποχρῶντος τὴν δίωξιν τῶν παρ' αὐτοῦ καταναυμαχηθέντων πολεμίων ἀνακτόπων, ἢ ὁ τὸν ἐμπορικὸν στόλον, ἢ τὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ἐνώπιον αὐτοῦ φεύγοντα, μὴ ἐπιδιώκων.

34. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ μείρας ἢ πλοίου ἄρχων, ὁ μὴ βοηθῶν τὰ ἐν κινδύνῳ ὑπάρχοντα καὶ τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ ἐπικαλούμενα φιλικὰ ἢ πολέμια πλοῖα, ἢ ὁ μὴ προστατεύων τὰ ἐθνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ τὴν ὑπεράσπιν αὐτοῦ ἐπιζητοῦντα.

35. Ὁ πολεμικοῦ πλοίου ἄρχων, ὁ εἰς ὅποιανδὴποτε περιστάσιν τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου ἐγκαταλείπων, καὶ κρυπτόμενος, ἢ ὁ τὴν σημαίαν τοῦ πλοίου καταβάλλων, καίτοι ἱκανᾶς πρὸς ἄμυναν ἔχων δυνάμεις, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Εἰς τὴν αὐτὴν καταδικάζεται ποινὴν καὶ ὁ ἀπωλεσθέντος πλοίου ἄρχων, ἂν δὲν ἀποβῇ αὐτοῦ πάντων ἔσχατος.

36. Ὁ ἀξιώματικὸς, ὁ τὸν παρ' αὐτοῦ παραπεμπόμενον ἐμπορικὸν στόλον ἐκουσίως ἐγκαταλείπων, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

37. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὁ ἐκουσίως τὴν παραπομπὴν ἐγκαταλείπων, καταδικάζεται εἰς δεσφά τριετῆ.

38. Ὁ πολεμικοῦ πλοίου ἢ μείρας ἄρχων, ὁ εἰς ἀπειρίας ἢ ἀμελείας μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθεισάν ἀποστολήν, ἂν μὲν εἶναι ναύαρχος ἢ πλοίαρχος δικρότου,

κηρύσσεται ἀρχῆς ἀνάξιος, ἂν δ' ἄλλος τις τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι, παύει ἐπὶ τρία ἔτη πάσης ἀρχῆς.

Ἄν ὅμως ὁ κατηγορούμενος ἀξιωματικὸς ἀποδειχθῇ ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως αἷτιος τῆς ἀποτυχίας τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης ἀποστολῆς, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

39. Πᾶς ἀπολεσθέντος πολεμικοῦ πλοίου ἀρχων, ἂν μὲν ἀπώλεσεν αὐτὸ ἐξ ἀπειρίας, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίας ὑπηρεσίας κηρύσσεται. Ἄν δ' ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως τὸ διέφθειρε, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

40. Ὁ ποδηγός, ὁ τὴν ποδηγησίαν πολεμικοῦ τινος ἢ ἐμπορικοῦ πλοίου ὑπ' εὐθύνην του ἀναλαβὼν, ἂν μὲν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀγνοίας ἀπολέσῃ αὐτό, καταδικάζεται εἰς δεσμὴν τριετήν, ἂν δ' ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως τὸ διαφείρῃ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

41. Ὁ εἰδικὴν τινα ἀποστολὴν ἢ ὑπηρεσίαν ἐπιφορτισθεὶς πλοίου ἀξιωματικὸς, ὁ ἀπὸ τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ἐντολὰς παρεκτραπείς καὶ ὡς ἐκ τούτου τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς του ἀποτυχὼν, παύει τῶν χρεῶν του, καὶ δὲν προβιβάζεται ἄχρις οὗ παρέλθῃ ὁ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν προσδιορισθεὶς χρόνος.

42. Ὁ πολεμικοῦ πλοίου ἀρχων, ὁ τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ἐντολὰς οἰκείᾳ βουλῇ παράβῃ καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ πλοῖον του ἀπολέσας, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη φυλακίζεται.

43. Ὁ ἐπὶ πλοίου ἰδιωτικὰ πράγματα κλέπτων, ὅστις δὴ ποτ' ἂν εἶναι, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα, ἐν ὑποτροπῇ δέ, μαστιγοῦται· πάντοτε δ' ἀναγκάζεται ν' ἀποδώσῃ τὰ κλοπιμαῖα.

44. Ὁ ἐπὶ πλοίου ἢ τῆς ξηρᾶς διὰ ρήξεως ἰδιωτικὰ πράγματα κλέπτων καταδύεται ἐν ὑποτροπῇ δέ, καταδικάζεται εἰς ἑξαετὴ δεσμὴν.

45. Ὁ τοῦ πλοίου ἀποβάς καὶ κλέψας, ἐν τῇ ἡμεδαπῇ μὲν, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα· ἂν δὲ ἐν τῇ ἄλλῃ ἐπαπὴ πράξῃ τὸ ἐγκλημα τοῦτο, καταδύεται.

Ἄν τῶν κλοπιμαίων τὸ τίμημα ὑπερέχῃ δώδεκα φράγκα, ὁ

ἔνοχος μαστιγοῦται· ἐν ὑποτροπῇ δέ, καταδικάζεται εἰς ἐξαετῆ δεσμῶν.

46. Ὁ τὰ τρόφιμα, τὰ ἐφόδια, ἢ τὰ σκεύη τοῦ πλοίου κλέπτων, καὶ εἰς τὴν ξηρὰν ἀποδιβάλλων αὐτὰ μαστιγοῦται.

47. Ἐν ὑποτροπῇ δέ, ἢ ἂν τὰ κλαπέντα ὑπερβαίνωσιν τὰς πεντήκοντα μερίδας, ἂν εἶναι τρόφιμα, ἢ τὴν ἀξίαν πεντήκοντα λιρῶν, ἂν ἄλλα ἐφόδια εἶναι, ὁ ἔνοχος καταδικάζεται εἰς δεσμῶν τριετῆ.

48. Ὁ μέρος ἢ ὅλα τὰ χρήματα τοῦ ταμείου τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπάρχοντος δημοσίου ταμείου κλέπτων, καταδικάζεται ἐπὶ ἑννέα ἔτη εἰς δεσμῶν.

49. Ὁ ἐπὶ πλοίου πυρίτιδα κλέπτων, ἢ ὁ κλοπιμαίαν πυρίτιδα δεχόμενος, καταδικάζεται εἰς δεσμῶν τριετῆ.

50. Ὁ ἀπὸ τὴν πυριτιδαποθήκην τὴν πυρίτιδα κλέψας ἢ ὁ τὰ κλέψῃ αὐτὴν ἀποπειραθεὶς, καταδικάζεται ἐπὶ ἑννέα ἔτη εἰς δεσμῶν.

51. Ὁ ἐπὶ πλοίου αἰχμαλωτισθέντος μὲν, μὴ ὑποχειρίου δέ, κλέπτων, λογίζεται ὡς ἰδιωτικῶν πραγμάτων κλέπτης, καὶ δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα.

52. Ὁ αἰχμαλωτὸν τινα ἀπεκδύων καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ κλέπτων, δέρεται διὰ σχοινίου εἴκοσι καὶ τέσσαρας πληγὰς.

53. Τὸ ὑποχείριον αἰχμαλωτὸν πλοῖον λογίζεται ἰδιοκτησία ἐθνικὴ καὶ ὁ τὰ σκεύη, τὰ τρόφιμα, ἢ τὰ ἐφόδια αὐτοῦ κλέπτων καταδικάζεται ὡς δημοσίων σκευῶν κλέπτης, καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 καὶ 50.

54. Οἱ ναυτικοὶ τιμωροῦνται καὶ διὰ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβαίνοντες προξενούσι· καὶ ἂν μὲν τὰ παρ' αὐτῶν διασφαρέντα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀξίαν δώδεκα λιρῶν, εἰ ἔνοχοι δέρονται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα· τούναντιον δὲ παιδεύονται πειθαρχικῶς, ἂν ἢ παρ' αὐτῶν προξενηθεῖσα ζημία εἶναι μικροτέρας ἀξίας.

55. *

56. Ὅλοι ἀνεξαίρετως οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ λοιπὸν πλήρωμα πλοίου τινὸς ναυαγήσαντος, ὑπάρχοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοὺς περὶ στρατιωτικῆς πειθαρχίας κανονισμοὺς, ἄχρις οὗ κατὰ νόμον ἀπολυθῶσιν.

57. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ νηυτικῷ, ἢ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ, ὑπάρχοντα ἀπαρallaκτικώς, ὡς οἱ ναυτικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται εἰς τοῦ παρόντος νόμου τὰς διατάξεις, ἐνὸς πολεμικοῦ πλοίου ἐπιβαίνουσιν.

58. Πᾶς ἄλλος πλοίου ἐπιβάτης ὑπάγεται ὡσαύτως εἰς τὸν παρόντα νόμον, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου περὶ πειθαρχίας καὶ τάξεως καθεστῶτας θεσμοὺς.

59. Αἱ πειθαρχικαὶ καὶ αἱ κακωτικαὶ ποιναί, αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμεναι, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῶν ναυστάθμων πραττόμενα παραπτώματα ὑπὸ τε τῶν ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν.

60. Αἱ ἐνεκα ἀμελείας, ἢ ἀπειθείας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐλλείψεις τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν τοῦ Ναυστάθμου, κατὰ τὰς περιστάσεις, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος, καθ' ὅσον ἕκαστον ἄφορᾷ, διὰ περιορισμῶν φυλακίσεως τριημέρου, ἢ μηνιαίας στερήσεως τοῦ μισθοῦ αὐτῶν· τὰ δὲ βαρύτερα ἐγκλήματα καταδιώκονται κατὰ τὰς περὶ ναυστάθμων καθεστῶσας διατάξεις.

61. Ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις καταλύει τὰ τούτων ἐναντία, ἐπικυροῖ δὲ τὰ μὲ τὸν παρόντα νόμον συνάδοντα, ἄχρις οὗ καὶ περὶ τούτων ἄλλως ὀρισθῇ.

* Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφορᾷ τοὺς λιποναύτας, κατηγγήθη ὑπὸ τῶν περὶ λιποναυτίου διατάξεων τῆς 26 Μαρτίου καὶ τῆς 21 Ἀπριλίου τοῦ 1804 ἔτους, ἃς ἐπιθι παρακατιὸν ἐν σελ. 263.

*Τὸ περὶ λιπεναντίου ψήφισμα
τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, (Arrêté) τὸ ἐκδοθὲν τὴν 26 Μαρτίου
καὶ τὴν 21 Ἀπριλίου τοῦ 1804 ἔτους.*

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Αἱ περὶ λιποναντίου ποιναί.

29. Αἱ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἐγκλήματος καταψηφίζο-
μεναι κατὰ τῶν λιποναντῶν ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς·

- 1) Θάνατος.
- 2) Δεσμὰ.
- 3) Μαστίγωσις.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ θανατικῆς ποινῆς.

30. Οἱ καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον λιποναῦται θανα-
τοῦνται διὰ πυροβόλων ὄπλων.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Περὶ τῶν δεσμῶν.

31. Οἱ εἰς δεσμὰ καταδικαζόμενοι λιποναῦται ἀπάγονται
εἰς τὰ ναυτικά δεσμοτῆρια καὶ ἐργάζονται εἰς τοὺς ναυστάθ-
μους τῆς δημοκρατίας.

Οἱ εἰς δεσμὰ καταδικασθέντες λιποναῦται ἐνδύονται ἱμά-
τια κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα διάφορα τῶν ἱματίων
τῶν κοινῶν καταδίκων, κλείονται δὲ καθ' ὅλας τὰς ὥρας, τῶν
ἐργασίμων ἐξαιρουμένων, εἰς τόπον ἰδιαίτερον καὶ κεχωρισμέ-
νον ἀπὸ τοῦ τῶν ἄλλων καταδίκων.

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ'.

*Περὶ τῆς μαστιγώσεως.**

32.* Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικασθεὶς λιποναύτης μαστι-

* Τὴν μαστίγωσιν κατήργησε τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 5 Αὐγούστου
ΧΝΘ' νόμου. Περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

γοῦται ὑπὸ τριάκοντα τὸ πολὺ ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ τρεῖς ἀνα-
δρομάς.

ΤΙΤΛΟΣ Ζ'.

Ἐφαρμογὴ τῶν περὶ λιπονauτίου ποινῶν.

33. Μὲ θάνατον τιμωρεῖται·

1) Ὁ εἰς τοὺς πολεμικοὺς αὐτομελῶν.

2) Ὁ ἐπὶ λιπονauτιῷ ἀρχηγὸς συστάσεως.

3) Ὁ ἐπιτετραμμένος εἰδικὴν τινα ὑπηρεσίαν καὶ λιπονau-
τῶν, παρόντων τῶν πολεμίων.

4) Ὁ λιπονauτὴς ὁ συνεπάγων μεθ' ἑαυτοῦ ὅπλα ἢ ἐφό-
δια τοῦ Ναυστάθμου ἢ τοῦ πλοίου, ἐφ' οὗ ὑπηρετεῖ.

34. Μὲ δεσμὰ τιμωρεῖται·

1) Ὁ ὑπερόριος λιπονauτὴς.

2) Ὁ ἐνδῆμος λιπονauτὴς, ὁ πρὸς τὴν δημοκρατίαν ὀφεί-
λων τὴν ὁποίαν λόγῳ μισθοῦ ἢ ἱματισμοῦ ἔλαβε πρόδοσιν, ἢ μέ-
ρος αὐτῆς, ἢ ὁ συναπαγαγὼν μετ' αὐτοῦ τὰ ἱμάτια ἢ τὰ σκεύη
τῶν ἐταίρων του.

3) Ὁ ἐνδῆμος λιπονauτὴς, ὁ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος ψηφίσματος δις ἢ καὶ πλεον λιπονauτήσας.

35. Ἡ διάρκεια τῶν δεσμῶν εἶναι τριετής. Αὕτη δὲ δι-
πλασιάζεται, ἂν ὁ ὑπερόριος λιπονauτὴς ἔλαβεν ὑπηρεσίαν τινα
ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

Τῶν δεσμῶν ἡ διάρκεια παρατείνεται ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος
δι' ἐκάστην τῶν ἐπομένων περιστάσεων.

1) Ἄν ὁ ἐνόχος δὲν ἐλιπονauτήσῃ μόνος.

2) Ἄν ὅτε ἀπεδήμησεν, ὑπηρετεῖ ἐπὶ πλοίου, ἢ λέμβου, ἢ
ἤτο ναυφύλαξ.

Ἐν καιρῷ πολέμου ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῶν ὑπερορίων
λιπονauτῶν διπλασιάζεται.

36. Ὡς ὑπερόριος λιπονauτὴς θεωρεῖται ὁ ἄνευ διαταγῆς,
ἢ ἀδείας ἀπὼν καὶ οὐς λεύγας πέραν τῶν ἐσχάτων τοῦ Κρά-
τους ὁρίων συλληφθεὶς, ὅταν ἡ οἰκογένειά του δὲν διαμμένη ἐν-
τός τῆς εἰρημένης περιοχῆς τῶν οὐς λευγῶν καὶ πρὸς τὸ μέρος,
πρὸς ὃ αὐτὸς ὁ ἀποδήμων κατευθύνετο.

37. Οἱ ἐνδῆμοι λιπονᾶνται τιμωροῦνται διὰ μαστιγώσεως.

38. Ὡς ἐνδῆμος λιπονᾶντος θεωρεῖται·

1) Ὁ ἄνευ ἄδειας τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἐκ τοῦ πλοίου τοῦ ἀπῶν.

2) Ὁ ἀπὸ τινος πλοίου τῆς δημοκρατίας λιπονᾶντων καὶ εἰς πλοῖον ἰδιωτικὸν ναυτολογούμενος.

3) Ὁ ἐκ τοῦ ναυτικοῦ καταλόγου ναυτολογούμενος, ὁ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ρητῆς ἐποχῆς μὴ καταφθάσας εἰς τὸν προσδιορισθέντα τόπον, ἂν ἀποχωρῶντος δὲν διαλογισθῇ τῆς ἐλεύσεώς του τὸ βραδύ καὶ παράκαιρον.

4) Ὁ ἐκ τοῦ στρατῶνος ἢ τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μὴ ἐπανακάμψας.

5) Ὁ ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου ἰατρικῇ ἁδείᾳ ἀπολειλυμένος, καὶ ἐντὸς τῆς εἰρημένης τριημέρου προθεσμίας μὴ καταφθάσας εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὴν θέσιν του.

6) Ὁ μὲ ὠρισμένην ἁδειαν ἀπῶν καὶ μεθ' ἡμέρας ὅκτῳ ἀπὸ τῆς ρητῆς ἐποχῆς τῆς ἐπανόδου μὴ ἐπανακάμψας.

39. Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικαζόμενος μαστιγοῦται ἐπὶ μίαν ἔτι ἀναδρομὴν δι' ἐκάστην τῶν ἐπεμένων περιστάσεων.

1) Ἄν δὲν ἐλιπονᾶντῃς μόνος.

2) Ἄν ἐλιπονᾶντησεν ἀναχωροῦντος τοῦ πλοίου.

Νόμος ΧΝΘ' τῆς 5 Αὐγούστου 1861. Περί Ναυτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

1. Ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ ἢ ποινικῇ δικαιοσύνῃ ἀπονέμεται ὑπὸ διαρκοῦς ναυτοδικείου καὶ ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου τοῦ κατηρτισμένου ὑπὸ τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας Φ4Β νόμου, βιβλίον πρῶτον, τμήμα πρῶτον, κεφάλαιον δευτέρον.

2. Ἡ ἐδρα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ὑρίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

3. Πρὸς συγκρότησιν τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ἰσχύουσιν οἱ ὅροι τοῦ Φ4Β νόμου ἄρθρον 2 μέχρι καὶ τοῦ 23, ἀντικαθιστωμένων τῶν αὐτόθι μνημονευμένων στρατιωτικῶν ἀξι-

ωματικῶν ὑπὸ ὁμοιοβάθμων μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ, καὶ κατὰ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

α'. Οἱ κατὰ τὸ ἕκτον ἄρθρον τοῦ Φ4Β' νόμου διοριζόμενοι δικασταὶ καλοῦνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου εὐρισκομένων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ.

β'. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Βασ. ναυστάθμου ὑποβάλλει εἰς τὸν ὑπευγρὸν τῶν ναυτικῶν κατάλογον τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν Βασ. ναυστάθμον καὶ τὰ Βασιλικὰ πλοῖα, μετὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς τὸ δικάζειν ἱκανότητος ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ ὁ ὑπευγρὸς τῶν ναυτικῶν συντάσσει τὸν κατάλογον, περὶ οὗ μνεῖα γίνεται ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ ἄρθρῳ τοῦ Φ4Β' νόμου.

γ'. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῇ εἰσηγητὴς παρὰ τῷ διαρκεῖ ναυτοδικεῖῳ ἀξιωματικὸς τοῦ Βασ. στρατοῦ, ἔχων τὸν προσήκοντα βαθμὸν.

4. Τὰ περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ διαρκοῦς Ναυτοδικείου κα-
νονίζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Φ4Β' νόμου ἄρθρον 40 μέ-
χρι καὶ τοῦ 42, καὶ κατὰ τὰς ἐξῆς διατάξεις.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ὑπάγονται τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ κακουργήματα, πῆς πειρατείας καὶ τῆς ναυταπάτης ἐξαιρουμένων, ὅσα πρᾶττουσι·

α') Οἱ ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ τεταγμένοι ἀξιωματικοί, ὀκίμοι, ὑπαξιωματικοί, ναῦται, ποδηγοί, μηχανικοί, θερμα-
σταί, ὑπηρέται, μάγειροι, μουσικοί, τυμπανισταί, στρατιῶται,
παῖδες, πρὸς τούτοις δὲ οἱ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ
ἔχοντες οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἰατροί, φαρμακοποιοί, ναυπη-
γοί, καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, διὰ
νόμου τοῖς εἰρημένοις ἐξομοιούμενος, ἐν ὅσῳ διατελοῦσιν ἐν ἐνε-
ργείᾳ ἢ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ Βασ. ναυτι-
κοῦ ὡς παρόντες, ἢ εἶναι ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα ναυτι-
κὴν ὑπηρεσίαν, ἢ νοσηλεύονται ἐν νοσοκομείῳ, ἢ παραπέμ-
πονται ὑπὸ δημοσίας δυνάμεως, ἢ κρατοῦνται ἐν φυλακῇ ὁ-
μοίᾳ.

β') Οἱ νεοσύλλεκτοι, εἰ ἐθέλονται καὶ εἰ ἀντικαταστάται, ἀφ' ἧς ἔλαβον στρατευομένου διαβατήριον μέχρι τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν εἰς τὸ Βασ. ναυτικὸν κατατάξεως, μόνον ὅμως ἐνεκα λειποταξίας, ἢ ἐν ὅσῳ ἐν νεοσυγκροσίῳ νοσηλεύονται, ἢ ὑπὸ δημοσίας παραπέμπονται δυνάμει, ἢ ἐν δημοσίᾳ κρατοῦνται φυλακῇ.

γ') Οἱ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δημοσίας ναυτικῆς δυνάμει ὑπάρχοντες αἰχμαλῶται.

δ') Οἱ Βασιλικῷ πλοίου ἐπιβάται, οἰοῦντο ἂν εἶναι, καὶ εἰ ἐπιβαίνοντες πλοίου ἄλλου, παραπεμπόμενοι ὑπὸ πλοίου Βασιλικῷ.

ε') Τὰ εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν προσηρτημένα στρατιωτικὰ σώματα, καὶ εἰ ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ ἐργαζόμενοι στρατιωτικοί.

ς') Οἱ πλημμελοῦντες ἢ κακουργοῦντες ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυστάθμῳ, ἢ ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ ναυτικῷ καταστήματι, ἐξηρημένῳ ἐκ τοῦ Βασ. ναυστάθμου, εἴτε ναυτικοί, εἴτε στρατιωτικοί, εἴτ' ἄλλος τις εἶναι, ἐὰν τὸ ὑπ' αὐτῶν πραχθὲν παράπτωμα προσβάλλῃ τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ἀσφάλειαν, ἢ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ναυτικὴν.

ζ') Οἱ λιμεναρχαί, οἱ ὑπολιμεναρχαί, εἰ ἐπιστάται τῶν λιμένων καὶ πᾶς ἄλλος τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλος, ὑπαξιωματικός, ναύτης, ἂν τὸ ὑπ' αὐτῶν πραχθὲν πλημμέλημα ἢ κακὸν ἔργον προβλέπηται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

η') Ἄπαντες εἰ ἐν τῷ Βασ. ναυτικῷ τεταγμένοι, εἰ ἀπὸ τῶν τάξεων αὐτοῦ ἢ λειποτακτήσαντες, ἢ ἀδείξ τῶν προϊσταμένων ἀπόντες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐλεύθερος μὲν πάσης ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἐνεργοῦ, ἀπὸ τοῦ δημοσίου ὅμως μισθοδοτούμενος καὶ εἰς τῆς κυβερνήσεως τὴν διάθεσιν διατελῶν, πρὸς τοῦτοις δὲ εἰ ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα μὴ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐὰν τὸ πλημμέλημα ἢ τὸ κακὸν ἔργον τὸ παρ' αὐτῶν πραχθὲν προβλέπηται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΑΠ. 249 (1899). Ὡς ἐπὶ κατὰ τὸ 4 § 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ΧΝΘ' Νόμου τῆς 5 Αὐγούστου 1861 ἅπαντες οἱ ἐν

τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ τεταγμένοι, οἱ ἀδελφὰ τῶν προϊσταμένων ἀπόντες, τότε μόνον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διαρκoῦς Ναυτοδικείου ὅταν τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα, τὸ παρ' αὐτῶν πραγμέν, προβλέπεται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἄλλως ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39 τῆς Ποιν. Δικ., οὐδεμία δ' ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις τούτοις γίνεται διάκρισις περὶ τῆς ἀδείας εἰς βραχείαν ἢ μακρὰν οὐδ' εἰς γραπτὴν ἢ προφορικὴν, οὐδ' εἰς κανονικὴν ἢ μὴ τοιαύτην, τὸ δὲ τυχόν λαμβάνειν ἢ μὴ τὰς ἀποδοχὰς τὸν ἀπόντα δι' ἀδείας οἰασθῆποτε, καὶ τὸ σημειοῦσθαι ἢ μὴ τὸν τοιοῦτον ὡς παρόντα ἢ ἀπόντα μὴ ἀναγραφόμενον ἐν τῷ νόμῳ οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ναυτοδικείου. Δὲν προβλέπεται δὲ οὐδὲ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ ναυτικοῦ ποινικοῦ νόμου ἡ ἀνθρωποκτονία, δι' ἣν ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ κατεδικάσθη ὁ ἀναιρεσείων, τοῦ ἐπιχαλουμένου ἁρθρου 31 ἀφορῶντος εἰς τοὺς ἐπάγοντας ἐπικίνδυνον τραῦμα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀνθρωποκτόνους ὥστε, τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων δεχθέντος διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 39 καὶ 40 ἀποφάσεων κατὰ τὴν μὴ ὑποκειμένην εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐαυτοῦ κρίσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐνώπιόν του προσαχθέντων μέσων τῆς ἀποδείξεως, ὅτι ὁ ἀναιρεσείων, δίσπος ὢν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, διετέλει ἐν ἀδείᾳ καθ' ὃν χρόνον ἐξετέλεσε τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἀνθρωποκτονίαν, ἀρμόδιον εἰς ἐκδίκασιν αὐτῆς καὶ ἀπόφασιν ἤτο τὸ κακούργιοδικεῖον καὶ οὐχὶ τὸ ναυτοδικεῖον.

5. Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας Φ4B νόμου, ἰσχύει καὶ ἐν τῷ Βασιλ. ναυτικῷ.

6. Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοί τοῦ Φ4B' νόμου, ἄρθρον 57 καὶ 58.

7. Ἡ ἀρμοδιότης ἐν περιπτώσει συναιτιότητος καὶ συνεργείας ρυθμίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ Φ4B' νόμου, ἄρθρον 60 μέχρι καὶ τοῦ 62.

8. Ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀναιρέσεως αἰτήσεις κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 63, 64 καὶ 65 τοῦ αὐτοῦ Φ4B' νόμου.

9. Περὶ τῆς ἀνακρίσεως, τῆς εἰς αἰκὴν εἰσαγωγῆς, τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διαρκoῦς ναυτοδικείου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Φ4B' νόμου ἄρθρον 66' μέχρι καὶ τοῦ 143, καὶ ἄρθρον 166 μέχρι καὶ τοῦ 174, κατὰ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

α') Ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν

ὑπουργοῦ ἐνεργοῦσι τὴν προανάκρισιν ὁ ἔφορος τοῦ ναυστάθμου, οἱ κυβερνῆται τῶν βασιλικῶν πλείων, εἰ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας προϊστάμενοι, εἰ διοικηταὶ ναυτικῶν ἀποσπασμάτων.

β') Ἡ περὶ τῆς ἐνόχῃς καὶ ἡ περὶ τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς ἀποφασίς κατάρτιζεται διὰ πλειονοψηφίας.

γ') Κηρυχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, τὸ διαρκὲς ναυτοδικεῖον ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῆς ποινῆς, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου εἵδους καὶ μέτρου αὐτῆς τὸν Βασ. ἐπίτροπον, τὸν ἐνεχον ἢ τὸν συνήγορον αὐτοῦ. Ἄν δὲ οὐδεμία ποινὴ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ, περὶ ἧς κατηρτίσθη πλειονοψηφία σχετικὴ. Ἄν δὲ οὐδὲ τοιαύτη πλειονοψηφία ἐσχηματίσθῃ, καταγινώσκεται ἡ ἡπιωτέρα ἐκ τῶν ποινῶν, περὶ ὧν ὑπάρχει ἰσοψηφία.

10. Περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ διαδικασίας ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοί τοῦ Φ4B' νόμου, ἀρθρον 151 μέχρι κα τοῦ 163.

11. Μέχρις οὗ ὁ ἐκδοθησόμενος Ἑλληνικὸς ναυτικὸς ποινικὸς νόμος ἄλλως προνοήσῃ, ὀρίζονται τὰ ἑξῆς :

Αἱ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἰσχύουσι γαλλικοῖς ναυτικοῖς ποινικοῖς νόμοις μνημονευόμεναι κακωτικαὶ ποιναί, ἡ τῆς μαστιγώσεως (la Bouline). ἡ τῆς καταδύσεως (la cale) καὶ ἡ τῶν διὰ σχοινίου πληγῶν (les coups de corde au cabestan) καταργοῦνται. Ἀντὶ δὲ τῆς μαστιγώσεως καταγινώσκεται φυλάκισις ἑξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν· ἀντὶ τῆς καταδύσεως φυλάκισις τριῶν μηνῶν μέχρι οὗο ἐτῶν· ἀντὶ δὲ τῶν διὰ σχοινίου πληγῶν, φυλάκισις τριῶν ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

12. Ὅσακις εἰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ὑπαγόμενοι πράξωσιν ἀθεμιτὸν τινα πρᾶξιν, περὶ ἧς οὐδόλως εἰ παρ' ἡμῖν ἐν ἰσχύϊ ναυτικοὶ ποινικοὶ νόμοι προέβλεψαν προβλεπόμενῃ ὁμῶς καὶ τιμωρουμένῃ ὡς πλημμέλημα ἢ κακούργημα ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ναυτοδικεῖον ἐφαρμόζει εἰς τοὺς ἐνόχους τοιαύτης πράξεως τὰς ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ὀρισμένας ποινάς.

13. Ἐὰν πρᾶξις τις ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ μνημονευομένων δὲν τιμωρῆται οὔτε ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ, οὔτε

ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, προβλέπεται ὁμοίως κατιμωρεῖται ὡς πλημμέλημα, ἢ κακούργημα ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ διαρκὲς ναυτοδικεῖον ἐφαρμόζει εἰς τοὺς ἐνόχους τοιαύτης πράξεως τὰς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ὥρισμένας ποινάς.

14. Αἱ διατάξεις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυόντων γαλλικῶν ναυτικῶν ποινικῶν νόμων, ὅσαι διὰ τοῦ παρόντος νόμου δὲ καταργεῦνται, μένουσιν ὡς καὶ πρότερον ἐν ἰσχύϊ, ἡ δὲ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν ἰσχύουσα γαλλικὴ ναυτικὴ ποινικὴ δικονομία καταλύεται.

Νόμος ΒΥΚΗ' 30 Νεβρίου 11 Δεβρίου 1896. Περί ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς προφυλαχίσεως ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ διαρκοῦς Ναυτοδικεῖου καταγιγνώσκομένη ποινῇ.

1. Ὁ χρόνος τῆς προφυλαχίσεως ὑπολογίζεται ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος εἰς φυλάκισιν, εἰρκτὴν, ἢ πρόσκαιρα δεσμά. Τὸ Ναυτοδικεῖον ἐν τῇ ἀποφάσει, τῇ καταγιγνώσκουσῃ τὴν ποινὴν προσδιορίζει τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ καταδικασθεὶς διετέλεσεν ἐπὶ προφυλαχίσει ἐφ' ἣ πράξει κατεδικάσθη, ἀφαιρεῖ τοῦτον ἐκ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς καὶ ὀρίζει τὸν χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῆς. Ἐντεῦθεν ὁμοίως δὲν μεταβάλλεται τὸ εἶδος τῆς ποινῆς — Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς προφυλαχίσεως ᾖ ἴσος πρὸς τὴν ἐπιβληθείσαν ποινὴν, ἢ μείζων ταύτης, ὁ καταδικασθεὶς ἀπολύεται.

2. Ἐὰν ὁ κατήγορούμενος θεωρῇ ἐσφαλμένως γενόμενον τὸν ὑπολογισμόν τοῦ χρόνου τῆς προφυλαχίσεως αὐτοῦ, δύναται νὰ αἰτήσῃται ἀκριβέστερον αὐτοῦ ὑπολογισμόν, δι' αἰτήσεως, εἰσαγομένης ἀνυπερθέτως διὰ τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου ἐνώπιον τοῦ Ναυτοδικεῖου, ὅπερ κατὰ τὴν νόμιμον δικάσιμον ἐξετάζει τὴν αἴτησιν καὶ ἂν δὲν παραστῇ ὁ κατηγορούμενος. — Ἡ διαδικασία διεξάγεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου. — Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐκτίνοντας ποινὴν ἐπανορθωτικὴν ἢ ἐγκληματικὴν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον διετέλεσεν ἐν προφυλαχίσει.

Ναυτικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναί.

[Ναυτικὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα].

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος ΒΧΝΒ' τῆς 24[31] Ἰουλίου 1899. Περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Αἱ ναυτικά ἀρχαί τιμωροῦσι:

1) Τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τῶν ἀφερόντων εἰς τὴν πειθαρχίαν (Discipline) κατὰ τὰ περὶ τούτων ὀριζόμενα διὰ Β. Διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ἐγκυκλίων. Ἡ ποινὴ ὅμως τῆς φυλακίσεως δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δύο μῆνας, οὐδὲ λογίζεται χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ἐκπληροῦντας στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, πλὴν τῶν ἐθελοντῶν.

2) Τὰ πταίσματα τὰ διαπραττόμενα ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ἢ τῶν εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἀπεσπασμένων στρατιωτικῶν ἢ ὑπὸ προσώπων ὁποσδήποτε ἐπιβαινόντων πλεμικῶν πλοίων τοῦ Κράτους, κατὰ τοὺς περὶ πταισμάτων νόμους, οὐδέποτε ὅμως ἐπιβάλλουσι πρόστιμον· ὅσκις δὲ ὁ νόμος ἐπιβάλλῃ τὴν ποινὴν τοῦ πρόστιμου, ἀντ' αὐτῆς ἐπιβάλλουσι κράτησιν μιᾶς ἡμέρας μέχρι δύο μηνῶν.

Αἱ δυνάμει ἐιδικῶν νόμων ὀριζόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, μὴ ἀποκλεισμένης τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων πειθαρχικῶν ποινῶν, κατὰ τὰ περὶ τούτου διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθόμενα.

Αἱ ὑπὸ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους ὀριζόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύεσαι, μέχρις οὐ μεταβληθῶσι διὰ νεωτέρου Β. Διατάγματος, μὴ ὑποκειμένου εἰς τροποποίησιν.

2. Αἱ συνεπεῖς πειθαρχικῶν ποινῶν ἐνεργούμεναι αἰαιδῆποτε χρηματικαὶ κρατήσεις ἀνήκουσι, τῶν μὲν ἀξιοματικῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χερῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν ἀπάντων εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

3. Ἡ διάρκεια τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων εἰς τὰς πειθαρχικὰς ἢ πταισματικὰς παραβάσεις ποινῶν, ἀπὸ τῆς διμήνου φυλακίσεως καὶ κατωτέρω, εἰδικώτερον ὁ τρόπος

τῆς ἐπιβολῆς τῶν ποινῶν τούτων, ἡ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης ἐκαστῆς ναυτικῆς ἀρχῆς καὶ παντὸς βαθμοφόρου ἐπὶ τῶν ὑποδεστέρων αὐτοῦ, ὁ τόπος τῆς φυλακίσεως, ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν γένει αἱ διατυπώσεις καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος, μὴ ὑποκειμένου εἰς τροποποίησιν, ὁρισθήσονται αἱ πειθαρχικαὶ ἢ πταίσματικαὶ παραβάσεις αἱ τιμωρούμεναι διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ τὰ ἀφωρῶντα τὰς ἀποδοχὰς τῶν διὰ φυλακίσεως τιμωρουμένων.

Β. Διάταγμα τῆς 24 Δεκεμβρίου 1899. Περὶ ἀρχῆς τῆς ἰσχύος τοῦ 'BXNB' κλπ. περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 'BXNB' τῆς 24 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπερὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀνωτέρω νόμου 'BXNB' καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου δημοσιευθέντος Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 30ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρόντος διατάγματος ἀφ' ἧς παύουσιν ἰσχύεσαι καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 16 Νοεμβρίου 1837 ἔτους πειθαρχικαὶ ποιναί, καθ' ὃ μεταβληθεῖσαι δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω μνημονευομένου νόμου καὶ συνεπειᾶ τοῦ ἐκδοθέντος εἰρημένου Ἡμῶν διατάγματος.

Β. Διάταγμα τῆς 30 Νοεμβρ. 1899. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 'BXNB' περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

Περὶ πειθαρχίας ἐν γένει.

1. Πᾶς ἀνήκων εἰς τὸ Πλεμικὸν Ναυτικόν, ὀφείλει ἀπειριόριστον ὑποταγὴν πρὸς πάντα ἀνώτερόν του, διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν καθεστώτων τῆς πολιτείας νόμων, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Πᾶς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ φέρηται ἀξιοπρεπῶς πρὸς τοὺς κατωτέρους του, ἀποφεύγων τὴν στενὴν μετ' αὐτῶν εἰκειότη-
τα, ἥτις δύναται οὐχὶ σπανίως, νὰ γείνη πρόξενος ἀνεπανορθώ-
του βλάβης, τῶσφ διὰ τὸν ἀνώτερον ὅσφ καὶ διὰ τοὺς ὑποδε-
εστέρους.

Ὁ ἀνώτερος δίδει τὸ παράδειγμα τῶν χρηστῶν ἠθῶν, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν θρησκείαν, καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, τοῦ ζήλου καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του ὑποταγῆς. Τηρεῖ κατὰ πᾶσαν περίστασιν καὶ παντὶ σθένει, τὴν πειθαρχίαν, τὴν τά-
ξιν καὶ τὴν αὐστηράν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν παραγγελημάτων. Εἰς πάσας δὲ τὰς περιστάσεις καὶ εἰς οἷον-
δήποτε ἂν ᾗ ἐκτεθειμένος κίνδυνον, καταβάλλει πᾶσαν προσ-
πάθειαν, ἵνα συντελέσῃ εἰς τὴν δόξαν τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλῶν, καὶ
ὑποστηρίξῃ τὴν τιμὴν τῆς Ἑθνικῆς Σημαίας.

Ἄφ' ἐτέρου πᾶς ὑποδεέστερος, ἀποδίδων σεβασμὸν καὶ ὑ-
ποτασσόμενος εἰς τὸν διατάσσοντα αὐτόν, ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ
καὶ ἐκτελῇ κατὰ γράμμα τὰ διατασσόμενα, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης
ἀντιλογίας, δισταγμοῦ ἢ γογγυσμοῦ, διότι ὁ μὲν ἀνώτερος εἶνε
ὑπεύθυνος διὰ τὰς διδομένας διαταγὰς, ὁ δὲ διατασσόμενος δὲν
δύναται ποτὲ νὰ ἀποφύγῃ ἀτιμωρητὴ τὴν ἐκτέλεσιν ὁθείσης
αὐτῷ διαταγῆς, μηδὲ τῶν τυχόν παραπόνων του. Δυναμένων νὰ
ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ τύχωσιν ἀκράσεως ἐφ' ὅσον δὲν ὑπα-
κούσῃ. Δι' ὃν δὲ λόγον πᾶς κατώτερος ὀφείλει νὰ ὑποτάσσῃται
ἀνευ ἀντιρρήσεων καὶ προφάσεων εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου δι-
δομένας διαταγὰς εὐτῷ καὶ πᾶς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ διατάσῃ,
ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ δικαίου καὶ ἐπομένως
ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ πηγάζοντος δικαι-
ώματος.

Ἡ διαταγὴ δεόν νὰ ᾗ σαφής, ὀριστικὴ καὶ νὰ ἐκφράζεται
τόσφ μετ' εὐπρεπείας, ὅσφ καὶ σοβαρότητας, οὐδαμῶς ἐπιτρε-
πμένου τῷ ἀνωτέρῳ νὰ ποιῇται χρῆσιν λόγων ἢ ἐκφράσεων
ὑδριστικῶν ἢ ἀναξιοπρεπῶν.

Ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ τιμᾷ τὸν κατώτερόν του, μὴ λη-
σμένων τῶν καθηκόντων του, διότι ἄλλως ὁ ὑποδεέστερος δικαιού-
ται νὰ παραπονεθῇ, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις εἰς
τὸν εὐτῷ πως σφάλλοντα ἀνώτερόν του.

Αἱ παρεκτρεπαὶ ὁδεὸν νὰ προλαμβάνωνται ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἀρχικῇ αὐτῶν ἐμφάνισει, περιστελλομένων παντὶ σθένει τῶν ἠθικῶν ἐκείνων ἐλαττωμάτων, ἅτινα τείνουν νὰ καταστήσωσι τὸν ναυτικὸν ἀσεβῇ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν πειθαρχίαν, ἀνάγκη δὲ πρὸς τοῦτο νὰ ἐπιβάλληται ἡ προσήκουσα τιμωρία, τὸ πρῶτον μὲν ἀναλόγως τῶν ἠθικῶν καὶ διανοητικῶν ἰδιοτήτων τοῦ παρεκτρεπομένου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ αὐστηρότερον καὶ ἄνευ ἐπιεικειᾶς.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειναὶ ὁδεὸν νὰ ὦσιν ἀνάλογαι, οὐ μόνον πρὸς τὰ σφάλματα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν συνήθη διαγωγὴν, τὸν χαρακτῆρα, τὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ χρόνον καὶ τὸν βαθμὸν τῆς νοημοσύνης ἐκάστου ἀνδρός.

Πρέπει δὲ πάντοτε νὰ ἐπιβάλλωνται αἱ ποιναὶ ἐν εὐθυδικίᾳ καὶ ἀπροσωποληψίᾳ, οὐδέποτε δὲ ἐξ αἰσθήματος μίσους ἢ ἐμπαθείας.

Ὁ ἀνώτερος ἔχει ἐπιθεβλημένον καθήκον, πάσῃ δυνάμει, νὰ προσπαθῇ νὰ προλαμβάνῃ τὰ πταίσματα, εὐρισκόμενος δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τιμωρήσῃ, ἐξετάζει καὶ ἀποδέχεται πᾶσαν ἐν τῷ πταίσματι ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν, ἔχουσιν βέβαιον δικαιοδοσίαν.

Ὁ ἐπιβάλλων ποινὴν τινα, οὐδέποτε μεταχειρίζεται ἐκφράσεις ὕβριστικὰς καὶ ἀξιοπρεπεῖς πρὸς τὸν τιμωρούμενον. Τιμωρῶν ὁ ἀνώτερος ἐμπνέεται ὑπὸ μόνου τοῦ συμφέροντος τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ τιμωρουμένου, τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς συναισθήσεως τοῦ καθήκοντός του.

Πειθαρχικαὶ παραβάσεις καὶ ἐλλείψεις

2. Πειθαρχικαὶ παραβάσεις καὶ ἐλλείψεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται ὡς τοιαῦται, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος ὃν αὐταὶ φέρουσιν, αἱ ἐξῆς.

Α'.

Αἱ ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρων.

Πᾶσα ἀδράνεια, ἀμέλεια, ἢ χαλαρότης, πᾶσα κατάχρησις ἐξουσίας. Ἡ ὕβριστικὴ συμπεριφορὰ πρὸς τὸν ὑποδεέστερον. Πᾶσα ἀποδεδειγμένη περὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς ἀδικία.

σα ἀπουσία ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἄνευ τῆς προσηκύουσας ἀδείας, ἀξιοματικῶν μέχρις ἐξ ἡμερῶν, καὶ μέχρι δεκαπέντε ὑπαρ-
σης τοιαύτης ἀδείας, ἐὰν δὲν δικαιολογηθῇ ἡ ἀπουσία νομί-
μῃ καὶ ἀποχρώντως. Διὰ τὰς πέραν τῶν προθεσμιῶν τούτων
ουσίας, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ναυτικοῦ Ποινικοῦ
μοῦ καὶ αἱ τῶν νόμων περὶ καταστάσεως τῶν Ἀξιοματι-
κοῦ Β. Ναυτικοῦ. Πᾶσα ἐπίκρισις ἢ ἀποδοκιμασία τῶν
ἐκτελεσθέντων ἐγγράφων ἢ προφορικῶν διαταγῶν, τῶν ἀμέσως ἢ
μετὰ μερὸς προισταμένων ναυτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν μέτρων καὶ
ἐργειῶν αὐτῶν.

Ἡ διὰ τύπου ἢ ἄλλου μέσου δημοσιεγραφία, ἄνευ προη-
γουμένης ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν,
ὅσακις πρόκειται περὶ καθαρῶς ναυτικῶν ἐπιστημονικῶν
ἐπημέρων, ἢ ἄλλων δημοσιευμάτων, ἀσχετῶν πρὸς τὴν ναυ-
τικὴν πειθαρχίαν καὶ μὴ ἀντιβαίνοντων εἰς τὴν στρατιωτικὴν
ἐκπαιδεύσειν καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν ναυτικῶν βαθμοφόρων. Πάν-
τως ὅμως εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ δημοσιεύματα, δεόν νὰ τη-
ρῶνται οἱ προσήκοντες σεβασμοί, πρὸς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους,
ἐπίσης ἡ ἀδρότης καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰ ξένα Κράτη,
καὶ τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, ὅσακις εἰς ταῦτα ἀφορῶσι τοι-
σάκις δημοσιεύσεις.

Ἡ ὑποτροπή τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων τιμωρεῖται αὐ-
τομάτως.

Ἄρθρον 3.

Β.

Ἐκ μέρους τῶν κατωτέρων προερχόμεναι παραβάσεις κα-
ταπολέμησης ὑπαξιοματικῶν καὶ ναυτῶν.

Α'. Βαθμοῦ.

- 1) Πτύειν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.
- 2) Ἀφίνειν νὰ σύρωνται χαμαὶ τὰ ἱμάτια.
- 3) Ἀκαθαρσία τῆς ἐνδυμασίας ἐν ἐπιθεωρήσει.
- 4) Κακῶς ἐπτυγμένη αἰώρα ἢ βραδυτὴ περὶ τὴν τοπο-
θέτησιν εἰς τὰ αἰωροθέσια.
- 5) Προξενεῖν θόρυβον ἐν τοῖς πυρεθολαίαις.

- 6) Ὅμιλεῖν ἐν ταῖς τάξεσιν.
- 7) Μὴ φέρειν τὴν διαταχθεῖσαν ἐνδυμασίαν.
- 8) Μὴ ὑπάγειν πρὸς παραλαβὴν τῆς μερίδος.
- 9) Βραδύνειν εἰς κλῆσιν ἢ ἀγγαρείαν.
- 10) Βλάπτειν ἀκουσίως ἢ ἐνεκὰ ἀνεπιτηδειότητος τὰ εἶδη τοῦ πλοίου.
- 11) Μὴ τοποθετεῖν τὰ ὅπλα εἰς τὰς θέσεις των.
- 12) Συσκευάζειν ἀκάθαρτα ἱμάτια ἐν τῷ σάκκῳ.
- 13) Ρίπτειν πράγματα διὰ τῶν θυρίδων.
- 14) Κακῶς πλύνειν τὰ ἱμάτια ἢ φορεῖν αὐτὰ ἐσχισμένα.
- 15) Φέρειν ὑποδήματα κατὰ τὴν πλῆσιν.
- 16) Ἀλλάσσειν ἐνδυμασίαν ἐν ἐφολκίῳ.
- 17) Κατακλίνεσθαι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.
- 18) Ἀναβάνειν ἐπὶ τῶν πυρεβόλων ἢ ἐπὶ τῶν δεσμῶν.
- 19) Διέρχεσθαι διὰ τῶν θυρίδων.
- 20) Κατακλίνεσθαι ἐν τοῖς παρεξαρτίοις ἢ ἐξῶθι τοῦ πλοίου.
- 21) Μὴ ἐπιβαίνειν τοῦ ἐφολκίου ἅμα τῷ συρίσματι.
- 22) Παράνομος ἀπουσία ἥττον τῶν τεσσάρων ὥρων.

B. Βαθμοῦ.

- 1) Ὑποτροπὴ ἐν τοῖς παραπτώμασι τοῦ 1ου βαθμοῦ.
- 2) Ἀπουσιάζειν εἰς κλῆσιν τῆς φυλακῆς, γυμνασίῳ ἢ ἀγγαρείας.
- 3) Ἀπουσιάζειν κατὰ τὴν κλῆσιν τοῦ πειθαρχικοῦ ὀψιλαμοῦ.
- 4) Ἐρριμένη αἰώρα ἐν τοῖς πυρεβολείοις.
- 5) Στεγνώνειν ἱμάτια ἐξῶθι τοῦ πλοίου.
- 6) Πύτειν ἀπὸ τῶν θωρακίων ἢ τῆς ἐξαρτίας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.
- 7) Πλύνειν ἄνευ ἀδείας.
- 8) Ἀπουσιάζειν ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τρεφίμων.
- 9) Κοιμᾶσθαι εἰς θέσιν ἀλλοτρίαν.
- 10) Γογγύζειν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας.
- 11) Φωνασκεῖν ἢ ὁμιλεῖν κατὰ τὰ γυμνάσια.
- 12) Μὴ σεσημειωμένα ἱμάτια.
- 13) Παίζειν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γυμνασίων.

14) Παράνομοι ἀπουσία ἤττον τῶν ὡςδεκα ὥρῶν.

Γ'. Βαθμοῦ.

- 1) Ὑποτροπή ἐν τοῖς παραπτώμασι τοῦ 2ου βαθμοῦ.
- 2) Καπνίζειν εἰς μέρη καὶ ὥρας ἀπηγορευμένας.
- 3) Ἀνάρμοστοι λόγοι.
- 4) Συνεχὴς ἀκαθαρσία.
- 5) Λούεσθαι ἄνευ ἀδείας.
- 6) Μὴ παρευρίσκεσθαι εἰς τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν ἐν πλῶ.
- 7) Ἀφίνειν νὰ πίπτωσιν εἰδῇ ἐκ τῶν θωρακίων.
- 8) Κακῶς διδομένη ἀναφορά.
- 9) Παράνομοι ἀπουσία ἤττον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν.

Δ'. Βαθμοῦ.

- 1) Ὑποτροπή ἐν τοῖς παραπτώμασι τοῦ 3ου βαθμοῦ.
- 2) Ἀφίνειν νὰ ἐμβιβάζωνται ἄνευ ἀδείας εἰς ἐφόλκια ἄνδρες ἢ πράγματα.
- 3) Μέθη ἐν τῷ πλοίῳ.
- 4) Αἰκισμοὶ ἐν τῷ πλοίῳ.
- 5) Ἀμέλεια περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.
- 6) Τρώγειν ἢ πίνειν τὴν μερίδα ἐτέρου.
- 7) Ἀμέλεια περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν ἢ ἐκτέλεσιν γυμνασίων.
- 8) Ἐρευνᾶν ἐν ἀλλοτρίῳ σάκκῳ.
- 9) Παράνομοι ἀπουσία ὑπερβάσας τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας.

Ἄρθρον 4.

Γ'.

Κοινὰ διατάξεις δι' ἅπαντας τοὺς βαθμοφόρους.

Ἐπίσης θεωροῦνται πταίσματα. Πᾶσα ἀπειθεία ἢ ἀνυπακοή πρὸς ἀνώτερον, ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ ρητῆς ἀρνήσεως ὑπακοῆς, ἀφορώσης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διατεταγμένης ὑπηρεσίας, ἀποτελοῦσης ποινικὴν παράβασιν (ἀνυποταξίαν). Ἡ ἔλλειψις τοῦ ὀφειλομένου χαιρετισμοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους ἐν γένει, τοῦ τε στρατοῦ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς, ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὅταν οὗτοι φέρωσι στολὴν, ἢ ἐν

πολιτικῇ ἀμφιέσει τυγχάνωσι γνωστοὶ εἰς τοὺς χαιρετισμὸν ὀφείλοντας κατωτέρους, καὶ πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς ναυτικούς καὶ στρατιωτικούς, ἐφ' ὅσον τὸ διακριτικὸν σῆμα τοῦ βαθμοῦ τῶν εἶναι γνωστόν.

Ἡ ἀμέλεια περὶ τὸν κανονικὸν τρόπον τοῦ φέρειν τὴν στολὴν. Ἡ μὴ τήρησις τῶν διατάξεων τῆς ναυτικῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν κανονισμῶν ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων τοῦ Β. Ναυστάθμου, τῶν Ναυτικῶν καταστημάτων καὶ ναυτικῶν σχολῶν ἢ ἄλλων ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ μέθη ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἔταν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἀνησυχίας ἢ ἀταξίας. Ἡ μετὰ βας καὶ παραμονὴ εἰς δημόσια μέρη ἢ ἄλλα κέντρα, παρὰ τὰς ἐκδιδόμενας ἐγκυκλίους ἢ ἄλλας διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου ἢ τῶν λοιπῶν ναυτικῶν ἀρχῶν. Τὸ παίζειν τυχερά παιγνίδια ἐπὶ χρήμασιν ἐν ταῖς ναυτικαῖς ὑπηρεσίαις ἐν γένει καὶ εἰς δημόσια μέρη. Ἡ ἐλλειψὶς σεβασμοῦ πρὸς τὰ καθεστῶτα, τὴν θρησκείαν, τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκεται πᾶς ναυτικός, ἐν γένει δὲ πᾶσα πράξις ἢ παράλειψις, μὴ συνάδουσα πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἀντιβαίνουσα ἢ εἰς τοὺς ναυτικούς κανονισμοὺς καὶ τὴν στρατιωτικὴν καθόλου ἀγωγὴν.

5. Τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου πταίσματα, διαπραττόμενα ὑπὸ ναυτικῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὅσάκις δὲ ὁ Κοινὸς Ποινικὸς Νόμος καταγινώσκει εἰς ταῦτα τὴν ποινὴν προστίμου, ἐπιβάλλεται ἀντ' αὐτῆς κράτησις μιᾶς ἡμέρας μέχρι δύο μηνῶν. Δύναται ὅμως ἀναλόγως τῆς βαρύτητος καὶ τῶν συνοδεουσῶν τὰ πταίσματα ταῦτα περιστάσεων, νὰ τιμωρηθῶσιν αὐστηρότερον διὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ποινῶν.

*Εἰς τὴν πειθαρχικῶν Ποινῶν
Ποινὰι Ἀξιωματικῶν*

6. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἀξιωματικούς ποινὰι εἰσὶν αἱ ἑξῆς.

- 1) Ἐπίπληξις.
- 2) Περιορισμὸς.

- 3) Κράτησις.
- 4) Φυλάκισις.
- 5) Ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.
- 6) Ἀργία δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.
- 7) Ἀπόταξις.

Ποιναὶ Ὑπαξιωματικῶν

7. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς Ὑπαξιωματικούς ποιναὶ εἰσὶν ἑξῆς.

- 1) Ἐπίπληξις
- 2) Στέρησις τῆς ἀδείας ἐξόδου.
- 3) Στέρησις τῆς μισθοδοσίας μέχρις εἴκοσι ἡμερῶν τὸ πολὺ
- 4) Περιορισμός.
- 5) Κράτησις.
- 6) Φυλάκισις.
- 7) Ἐλάττωσις τῆς μισθοδοσίας.
- 8) Ἀπόλυσις ἐκ τῶν τάξεων.

Ποιναὶ ναυτῶν θερμαστῶν καὶ ναυτοπαίδων

8. Αἱ εἰς τοὺς ναύτας, θερμαστάς καὶ ναυτοπαίδας ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰσὶν αἱ ἑξῆς.

- 1) Αἱ πρόσθετοι ἀργαρεῖαι.
- 2) Νέα γυμνάσια, ἅτινα ἐπαναλαμβάνονται παρ' ἐκείνων οἱ δεικνυνταὶ ἀδιάφοροι καὶ ἀμελεῖς εἰς τὰς ἀσκήσεις.
- 3) Ἐκτακτοὶ φυλακαί.
- 4) Καθαρισμός τῶν ὅπλων καὶ τῶν μαγειρικῶν σκευῶν.
- 5) Μονὴ χειροπέδη.
- 6) Διπλὴ χειροπέδη.
- 7) Πειθαρχικὸς σύλαμος.
- 8) Πρόσδεσις εἰς τὸν ἴστον.
- 9) Στέρησις τῆς ἀδείας ἐξόδου.
- 10) Κράτησις.
- 11) Ἀπλὴ φυλάκισις.
- 12) Αὐστηρὰ φυλάκισις.
- 13) Στέρησις τῆς μισθοδοσίας ἐπὶ ἓνα μῆνα τὸ πολὺ.

14) Πρόσκαιρος στέρσις τῶν ἐπιμιθίων τῶν πτυχιούχων καὶ διπλωματούχων.

15) Ἀφαίρεσις πτυχίων καὶ διπλωμάτων.

16) Ὑποβιβασμός.

17) Ἀπόλυσις ἐκ τῶν τάξεων.

9. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων περιπτώσεων, διὰ τὴν σύστασιν πειθαρχικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΦΕ' τοῦ 1887 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου», δύναται, ὡςάκις θεωρεῖ ὅτι ἡ βαρὺτης πειθαρχικοῦ ἢ ὑπηρεσιακοῦ πταίσματος ἐπιβάλλει τὴν σύστασιν πειθαρχικοῦ συμβουλίου, νὰ συγκροτήσῃ τοῦτο αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως πρὸς ἐφαρμογὴν πειθαρχικῆς τινός ποινῆς, ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 53 τοῦ εἰρημένου νόμου ὁριζόμενων πειθαρχικῶν ποινῶν.

Διάρκεια ποινῶν.

10. Ἡ διάρκεια τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ὁρίζεται ὡς ἐξῆς:

1) Τῆς φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν.

2) Τῆς κρατήσεως ἀπὸ δύο ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν.

3) Τοῦ περιορισμοῦ ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι δύο μηνῶν.

4) Τῆς μονῆς χειροπέδης μέχρι δύο ὥρῶν καθ' ἑκάστην καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὸ πολὺ.

5) Τῆς διπλῆς χειροπέδης μέχρι δύο ὥρῶν καθ' ἑκάστην καὶ ἐπὶ δύο ἡμέρας.

6) Τοῦ πειθαρχικοῦ οὐλαμοῦ μέχρι δύο ὥρῶν καθ' ἑκάστην καὶ μέχρις ὀκτῶ ἡμερῶν.

7) Τῆς προσδέσεως εἰς τὸν ἰστόν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ μέχρι μιᾶς ὥρας καθ' ἑκάστην.

Πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία

Πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης

11. Ἡ ναυτικὴ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης περιλαμβάνει ὅλον ἐν γένει τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἥτοι

ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας, παῖδας καὶ λοιπούς ὑπαλλήλους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἀνήγοντας, ἀπεσπασμένους ἢ διωρισμένους.

12. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν συγκεντροῖ ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπιβαλλεῖν εἰς ἀνδράποτε πειθαρχικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὀριζομένων πειθαρχικῶν ποινῶν, εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, καὶ παραβαίνοντας τὰς περὶ πειθαρχίας διατάξεις, ἀσκῶν ἅμα τὴν γενικὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον, διὰ τε τὴν ἐπιβολὴν ἢ τὴν παράλειψιν τῶν ποινῶν, ὑπὸ τῶν ὑποδεεστέρων ναυτικῶν ἀρχῶν.

13. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δικαιούται, ὡς αἰεὶ ὑπάρχει βᾶσιμος λόγος, νὰ αὐξήσῃ, μειώσῃ, τροποποιήσῃ ἢ καὶ ἄρῃ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς ἀξιωματικούς καὶ μόνον, ὑπὸ ἐτέρας ὑποτεταγμένης Ναυτικῆς Ἀρχῆς, δι' ἀπεφάσεως τοῦ ἀποχωρῶντος δεδικαιολογημένης. Προκειμένου δὲ νὰ ἄρῃ ἐξ ὁλοκλήρου ποινὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς ἀξιωματικόν, ὑφ' οἰκισθῆποτε Ναυτικῆς Ἀρχῆς, καταδείκνυσιν εἰς τὸν τιμωρήσαντα, τὴν πλάνην εἰς ἣν περιέπεσε καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἄρῃ τὴν ποινὴν, ἐὰν δὲ πεισθῇ ὅτι ἐποίησατο κατάχρησιν ἐξουσίας τιμωρεῖ αὐτὸν καὶ ἀκυρεῖ ὁ ἴδιος τὴν ἀδίκως ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν.

14. Ἡ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης ἐνασκαεῖται ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς ταύτης. Πᾶς βαθμefόρος τοῦ Πελεμικοῦ Ναυτικοῦ, δύναται ἐνεκὲν ἐλλείψεως σεβασμοῦ καὶ παραβάσεως τῶν ὅρων τῆς πειθαρχίας, τῆς τάξεως καὶ κοσμιότητος νὰ τιμωρήσῃ τὸν ὑποδεεστέρον αὐτοῦ, εἰς οἷονδῆποτε πλοῖον, ἢ ὑπηρεσίαν καὶ ἂν ἀνήκῃ αὐτός, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι κεκανονισμένα.

15. Πᾶς ἀνώτερος, συναντῶν ὑποδεεστέρον του παρεκτρεπόμενον ἢ διαταράσσοντα τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ὀφείλει νὰ μετέλθῃ τὴν ἐπιτροπὴν του καὶ τὴν ἐκ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ἐξουσίαν, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸν παρεκτρεπόμενον εἰς τὴν τάξιν καὶ κοσμιότητα· οὐχ ἥττον ὀφείλει πάντως νὰ ἀπεφεύγῃ κατὰ τὸ ἐφικτόν, νὰ ἐκτιθῇται εἰς λογομαχίας μετὰ τοῦ ὑποδεεστέρου του, καὶ ἰδίᾳ ὅταν ἐν μέθῃ αὐτός διατελεῖ. Ἐπιζητεῖ δι' ὁμοιοβάθμων τῷ παρεκτρεπομένῳ ἢ διὰ τῆς ὁμοιοβάθμιας δυνάμεως, τὴν σύλληψιν

αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ καταστολὴ τῆς παρεκτροπῆς, μεριμνᾷ δὲ ὡπωςδῆποτε ἵνα μὴ ἐκθέσῃ τὸν ὑποδεέστερον, ἐν μέθῃ, παραφορᾷ ἢ ἐξάψει διατελοῦντα, εἰς ἐνδεχομένην ἀξιοποιήσιν.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω εἰρημένας περιστάσεις, ὁ ἀνώτερος ὀφείλει πάντοτε νὰ ἐπέμβῃ, ὡςάκις ἀντιληφθῇ παρεκτροπῆς τοιαύτης καὶ φέρῃ τὴν κανονισμένην αὐτοῦ στελὴν. Ὅσάκις δὲ εὐρίσκεται ἐν πολιτικῇ ἀμφιέσει, ἐπιτρεπομένη ὑπὸ τῶν κανονισμῶν, τότε μόνον ἐπεμβαίνει, ὅταν εἶναι γνωστὴ ἡ ἰδιότης τοῦ τοῖς παρεκτροπομένου.

16. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀριζόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί, ἐπιβάλλονται εἰς ἅπαντας τοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὑπαγεμένους καὶ διατελοῦντας εἰς κατάστασιν ἐνεργείας, ἀδείας, διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας ναυτικούς.

17. Οἱ ὑπὸ τὰς ἀμέσους ἢ ἐμμέσους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διαταγὰς ὑπηρετοῦντες, ὡς ἀπεσπασμένοι στρατιωτικοὶ βαθμοφόροι καὶ εἰς πταισματικὰς παραβάσεις ὑποπίπτοντες, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τιμωροῦνται συμφῶνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ Διατάγματος τούτου καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ὃν φέρουσιν.

18. Οἱ εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἀπεσπασμένοι ἢ ὁρισμένοι πολιτικοὶ ὑπαλλήλοι, εἰς πειθαρχικὰς παραβάσεις ὑποπίπτοντες, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, συμφῶνως πρὸς τὰς περὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχυρῶς πειθαρχικὰς διατάξεις, δύνανται δὲ νὰ τιμωρηθῶσι καὶ διὰ τῶν προσηκουσῶν ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς ἐξομοίωσης ταύτης πρὸς τὴν ναυτικὴν βαθμολογίαν, ὡςάκις ἐπιβαίνει πολέμικῶν πλοίων τοῦ Κράτους ἢ ὑπηρετῶσιν εἰς τὸν Β. Ναύσταθμον, ἢ εἰς ἐμπορικὰ πλοία, εὐρισκόμενα εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ κυβερνώμενα ὑπὸ Ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

19. Αἱ δυνάμει ἐιδικῶν νόμων ὀριζόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἦτοι τῶν ΤΜΗ' τοῦ 1856 καὶ ΑΧΕ' τοῦ 1887 «περὶ καταστάσεως τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ», ΑΦΕ'

τοῦ 1887, «περὶ γενικοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου», ΑΘΛΖ' «περὶ καταστάσεως τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ», ΑΥΜΖ' «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους», ΑΥΠΒ' «περὶ ἰδρύσεως ταμείου φάρων», ΑΝΛΖ' «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ τῶν σχετικῶν ἐκτελεστικῶν Β. Διαταγμάτων», ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς περὶ τούτων κειμέναις ἐιδικὰς διατάξεις.

Ἐν τούτοις αἱ Ναυτικαὶ Ἀρχαί, δύνανται νὰ ἐφαρμόζωσι καὶ τὰς καταλλήλους πειθαρχικὰς ποινὰς, τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ὀριζομένας, εἰς τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὑπηρετούντων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν βλάπτουσι τὰ συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος καθοριζομένου μέτρου τῆς πειθαρχικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ δύο πειθαρχικῶν ποινῶν, εἴτε κατὰ τοὺς ἐιδικούς νόμους, εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ παράπτωμα, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῆς τροποποιήσεως, αὐξήσεως, μειώσεως ἢ καὶ ἄρσεως πειθαρχικῆς ποινῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

20. Αἱ συνεπεῖς πταισματικῶν παραβάσεων γεννώμεναι ποινικαὶ ἀπαιτήσεις, διὰ φθορὰς ἢ ζημίας ὑπὸ ναυτικοῦ προξενουμένας, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους.

Πειθαρχικὴ Δικαιοδοσία

Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐκτείνεται ἐφ' ὅλου ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, δύναμένου νὰ ἐπιβάλλῃ ἀπᾶσας τὰς ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὀριζομένας ποινὰς μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὅρου.

22. Ὁ Ἀντιναύαρχος Ἀρχηγὸς Στόλου (Στόλαρχος) ἢ Ἀρχηγὸς Μοίρας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πάντας τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διατελοῦντας ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας μέχρι πεντήκοντα ἡμερῶν περιορισμόν, κράτησιν ἢ φυλάκισιν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιτρεπομένας πει-

θαρχεικὰς ποινὰς, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

23. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Β. Ναυστάθμου κέκτῃται ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ὑπηρετούντων, καὶ τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Β. Ναυστάθμου ὑπαγομένων, τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀντιναυάρχου.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑποβρυχίου Ἀμύνης κέκτῃται τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν κυβερνητῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ἀνηκόντων καὶ ὑπηρετούντων εἰς τὴν Ὑποβρυχίου Ἀμυναν, οὗτος δὲ ὑπάγεται εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Β. Ναυστάθμου.

24. Ὁ Ὑποναύαρχος Ἀρχηγὸς Στόλου ἢ Μοίρας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πάντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς του διατελοῦντα ἀξιωματικόν, ὑπαξιωματικόν ἢ ναύτην μέχρι τριῶν σαράκοντα ἡμερῶν περιορισμόν, κράτησιν ἢ φυλάκισιν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιτρεπομένας πειθαρχικὰς ποινὰς συμφώνως τοῖς ἄρθροις 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

25. «Οἱ Πλείαρχοι, Μοίραρχοι, Ἀρχηγοὶ Στόλου ἢ Μοίρας, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς πάντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν ὑπηρετοῦντα ἀξιωματικόν, ὑπαξιωματικόν ἢ ναύτην, περιορισμόν, κράτησιν ἢ φυλάκισιν μέχρι τριῶν σαράκοντα ἡμερῶν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιτρεπομένας πειθαρχικὰς ποινὰς, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος».*

26. «Οἱ Κυβερνήται τῶν Πολ. πλοίων ἀξιωματικοὶ δικαι-
 οῦνται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικοὺς α') ἐπὶ πλὴν β') περιο-
 ρισμόν, ἢ κράτησιν μέχρι τριῶν σαράκοντα ἡμερῶν καὶ φυλάκισιν μέχρι δέκα πέντε, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ὑποδεστέρους περιορισμόν, κράτησιν ἢ φυλάκισιν μέχρι τριῶν σαράκοντα ἡμερῶν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιτρεπομένας πειθαρχικὰς ποινὰς, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

27. Οἱ Ἀρχικελευσταὶ καὶ Κελευσταὶ κυβερνῆται πολε-

* Τὸ ἄρθρον 25 παραλειπθὲν ἐν τῇ δημοσιεύσει τοῦ Β. Διατάγματος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως προσετέθη δυνάμει τῆς ἀπὸ 4 Ἰαν. 1900 δηλώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

μικῶν πλοίων κέκτῃνται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν ὑπηρετούντων, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν περιορισμὸν καὶ κράτησιν μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν, φυλάκισιν μέχρις ὀκτῶ ἡμερῶν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 7 καὶ 8 ἐπιτρεπομένας πειθαρχικὰς ποινάς.

28. Πᾶς ναυτικὸς βαθμοφόρος, ἀναπληρῶν ὡς ἐκ τῆς ἀρχιότητός του, εἴτε συνεπείᾳ εἰδικῆς ἐγγράφου διαταγῆς εἴτε αὐτεπαγγέλτως, κυβερνήτην πολεμικοῦ πλοίου, ἢ Διευθυντήν, ἢ διοικητὴν ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ναυτικοῦ καταστήματος, ἀπάντα ἢ κωλυόμενον, ἔχει ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς του ὑπηρετούντων ναυτικῶν βαθμοφόρων, τὴν αὐτὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἣν κέκτηται ὁ ὢν ἀναπληροῦς αὐτοῦ ἀνώτερος.

29. Ὡς ἀπουσιάζοντες ἢ κωλυόμενοι ἀρχηγοὶ ὑπηρεσιῶν ναυτικῶν, κυβερνῆται, διευθυνταί, διοικηταί, ἢ προϊστάμενοι ναυτικῶν ἀρχῶν θεωροῦνται, οἱ εἰς αἰανόηποτε ἐγγράφον ἄδειαν ἢ ἔκτακτον ὑπηρεσίαν διατελοῦντες καὶ οἱ μὴ διορισμένοι τοιοῦτοι, ἢ οἱ μὴ ἀναλαβόντες εἰσέτι τὴν διοίκησιν τῆς Ναυτικῆς Ἀρχῆς.

30. Οἱ γενικοὶ Ἀξιωματικοί, Ἀρχηγοὶ Ναυτικῶν Μοιρῶν, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυστάθμου καὶ οἱ διὰ Διατάγματος ἀρχηγοῦ ἐφωδιασμένοι, Μοίραρχοι, Ἀρχηγοὶ Ναυτικῶν Μοιρῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐπαυξήσεως, μειώσεως, τροποποιήσεως ἢ καὶ ἄρσεως τῶν ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν πινῶν, ὑπὸ τῶν ὑποτεταγμένων αὐτοῖς ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν, δι' ἅπαντας τοὺς ὑποτεταγμένους αὐτοῖς βαθμοφόρους, συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

31. Ἐὰν προϊστάμενοι ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἢ ἀπεσπασμένοι ἀξιωματικοὶ ἢ ὑπαξιωματικοὶ ὡς κυβερνῆται Πολεμικῶν πλοίων, ἄλλων ἀνεξαρτήτων Ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν, προϊστάμενοι, κρίνωσι τὴν διὰ πειθαρχικὸν πταῖσμα ἐπιβλητέαν ποινὴν βαρυτέραν τῶν εἰς τὴν πειθαρχικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν ἐπιτρεπομένων, δύνανται νὰ ἀναφέρωσι πρὸς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν ναυτικὴν ἀρχήν, ἣτις ὀφείλει νὰ τιμωρήσῃ τὸν ὑπαίτιον, ἐπιβάλλουσα ἐὰν ὅν θεωρῇ τὸ πταῖσμα τιμωρητέον δι' ἀνω-

τέρας ποινῆς, τοῦλάχιστον τὴν ἀνωτάτην καὶ οὐδέποτε κατώτεραν πειθαρχικὴν ποινὴν, κατ' εἶδος καὶ διάρκειαν ἐκείνης, ἣν ἡ ἀναφερομένη ὑποτεταγμένη Ναυτικὴ Ἀρχὴ ἐδικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ αἰτουμένη τιμωρία εἶναι προφανῶς ἄδικος, ὅτε ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

32. Οἱ ἐπιβάλλοντες πειθαρχικὰς ποινὰς προϊστάμενοι τῶν Ναυτικῶν Ἀρχῶν, ἂν δὲν κέκτηνται τὸ δικαίωμα τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ παρόντος Διατάγματος χορηγούμενον, δικαιούνται οὐχ ἥττον νὰ τροποποιῶσιν ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον ἢ καὶ νὰ ἐλαττώσιν τὰς ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐπιβαλλομένας πειθαρχικὰς ποινὰς, ὑποχρεούμενοι πάντοτε νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν, τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς προσηκούσας ἐγγραφὰς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία κατὰ τὰ κανονισμένα.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ναυτικῶν βαθμοφόρων ἐν ὑπηρεσίᾳ.

33. Πᾶς ἀνώτερος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἔχων λόγους βασιμούς καὶ εὐλόγους ἀρξομάς νὰ τιμωρήσῃ κατώτερόν του ἀξιωματικόν, ἀναφέρει εἰς τὸν Ὑπαρχον, Ὑποδιοικητήν, Ὑποδιευθυντήν ἢ ἄλλον τὸν ἀμέσως μετὰ τὸν Ἀρχηγόν, Κυβερνήτην ἢ προϊστάμενον τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ τὸν δύναμει ἐιδικῶν κανονισμῶν ἔχοντα τὸ δικαίωμα τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, τοὺς λόγους ἐνεκα τῶν ὁποίων θεωρεῖ τιμωρητέον τὸν ὡς ἀνω κατώτερον, ὃ δὲ λαβὼν τὴν ἀναφορὰν ταύτην ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸν Ἀρχηγόν, Κυβερνήτην, ἢ ἄλλον προϊστάμενον τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, τὴν περὶ τιμωρίας αἴτησιν, μετὰ τῶν δικαιολογουσῶν ταύτην πληροφοριῶν, ἂν προφορικῶς ἢ περὶ τιμωρίας αἴτησις ἐγένετο, ὃ δὲ προϊστάμενος τῆς Ναυτικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεούται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐφαρμοστέας πειθαρχικῆς ποινῆς εἰς τὸν πταίσαντα, ἐντὸς δύο τοῦ πολὺ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη αὐτῷ ἡ περὶ τιμωρίας ἀναφορά.

34. Ἐπὶ προσωρινῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Κυβερνήτου ἢ προϊστάμενου τῆς Ναυτικῆς ἀρχῆς καὶ κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ὃ

ταρχος, ὑποδιαικητής, ἢ ὁ ἀναπληρῶν ἐν γένει τὸν προϊστά-
μενον Ἀρχηγὸν τῆς Ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ὁ κεκτημένος ἐξ
δικῶν κανονισμῶν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, δύναται νὰ ἐπι-
κλήθῃ προληπτικῶς, εἴαν ἐγκρίνῃ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων
προσωρινὴν πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς πάντας καὶ περὶ ἀξιώματικῶν
πρόκειται, ὅτε μόνον ὑποχρεοῦται νὰ ἀναφέρῃ περὶ ταύτης
τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπά-
ρξιν αὐτοῦ, ὅστις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀναιρεῖ ταύτην.

35. Ἐάν ὁ ἀνώτερός τις, ἔχων βαθμὸν ἀξιώματικῶν, ἐν-
σκηθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν κατωτέρου
κατελοῦντος εἰς τὴν καὶ οὗτος ὑπηρεσίαν, γνωστοποιεῖ ἐγγρά-
φως ἢ προφορικῶς πρὸς τὸν ὑπαρχον ὑποδιαικητὴν ἢ ἄλλον μετὰ
αὐτοῦ Ἀρχηγὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἐπόμενον, τοὺς λόγους
οὓς ἐξαιτεῖται τὴν τιμωρίαν.

36. Ἐάν ἀνώτερος δὲν φέρῃ βαθμὸν ἀξιώματικῶν καὶ
ἐπισκῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τιμώρῃ κατωτέρον αὐτοῦ, γνω-
στοποιεῖ διὰ ζώσης εἰς τὸν ἀξιώματικὸν τῆς φυλακῆς, ἢ ἂν
περὶ ἄλλης ναυτικῆς ὑπηρεσίας πρόκειται, εἰς τὸν Ὑπασπιστὴν
ἢ ἄλλον ἀρμοδίον ἀξιώματικόν, τὰ περιστατικὰ τῆς παρεκτρο-
πῆς, ὃ δὲ λαθῶν γινώσκῃ ταύτης Ἀξιώματικὸς γνωστοποιεῖ
αὐτὰ τῷ Ὑπάρχῳ.

37. Ὁ ἀνώτερος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ πλοίων ἢ ἐντὸς Ναυτικῶν
καταστημάτων ἢ ὑπηρεσιῶν, ἐν αἷς κατοικοῦσιν οἱ ὑπηρε-
τοῦντες βαθμοφόροι, ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης καὶ ἐπιβεβλημέ-
νης ἀνάγκης καὶ πρὸς ἀποτροπὴν παρεκτροπῆς σοβαρωτέρας
κατεδεστέρου, εἰς οἵηδήποτε καὶ ἂν οὗτος ἔχῃ βαθμὸν, δύναται νὰ
κατάρξῃ τὸν περιορισμὸν ἢ καὶ προσωρινὴν φυλάκισιν ἢ ἄλλο
πειθαρχικὸν μέτρον, ἐπιτρεπόμενον κατὰ τοῦ ὑπαίτιου κατω-
τέρου, ἀναφέρων ἀμέσως τῷ ὑπάρχῳ ἢ ἄλλῳ ἀρμοδίῳ ἐν τῇ
ὑπηρεσίᾳ προσώπῳ, οἵτινες ἐνεργούσι τὰ προσήκοντα.

38. Οἱ εἰς γενικὰς ὑπηρεσίας ἢ ἀρχὰς ἀνήκοντες καὶ ἀπε-
στασμένοι ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, ὡς προϊστάμενοι κυβερ-
νῇται ἢ ἀποσπασματάρχαι ἀνεξαρτήτων ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν,
ὅσο τὴν διαίκεσιν αὐτῶν τεταγμένων ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ ὑποτετα-
μένου αὐτοῖς προσωπικοῦ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν
θερηνητῶν πολεμικῶν πλοίων.

Οἱ προϊστάμενοι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τὰς ἀφ' ὧν ἀποσπᾶσθαι ἀρχάς, συμμορφούμενοι ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ποινῶν τεύτων εἰς τοὺς οἰκείους ἐλέγχους κ.λ.π. πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 102 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

*Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ναυτικῶν βαθμοφόρων
ἐκτὸς ὑπηρεσίας.*

39. Ἐκτὸς ὑπηρεσίας ναυτικοὶ βαθμοφόροι κέκτληνται τῇ ἐξῆς πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν·

Ἄπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν γένει δικαιοῦνται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀντιλαμβάνομενοι παρεκτροπῶν, ἐλλείψεων ἢ πτασματικῶν παραβάσεων, ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ ἐκ μέρους ναυτικῶν βαθμοφόρων, κατωτέρων αὐτῶν, νὰ διατάξωσιν αὐτοὺς νὰ ἀπέλθωσι καὶ μεταβῶσι ἀμέσως εἴτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἢ εἰς τὴν ἐκτελέσειν ἐν καταστάσει ἐνεργείας, ἢ ἄλλως εἰς τὸ οἶκόν των, καὶ ἐὰν ἡ παρεκτροπὴ κατ' ἀνάγκην ὑπαγορεύῃ τὸ μέτρον τοῦτο.

Ἐὰν δὲ οἱ οὕτω διατασσόμενοι κατώτεροι ἔχωσιν ὥρισμα νῆν πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγῆν, ὀφείλουσι νὰ ἀηλώσωσι ταύτην τῷ ἀνωτέρῳ αὐτῶν, ὅστις ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, λαμβάνων ὑπὸ ὄψιν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῇ κατάστασιν ἐν ᾗ διατελεῖ ὁ κατώτερος καὶ τὴν ὑφισταμένην ἀνάγκην τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ διαταγῆς, ἐνεργεῖ καὶ ἀποφασίζει συμφώνως πρὸς ταῦτα.

Ὁ ἀνώτερος ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἀνήκει εἰς τὴν θεωρῆ τιμωρητέον τὸν παρεκτραπέντα, ἀναφέρει αὐτὸν κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Ὁ περὶ οὗ ἀνωτέρω κατώτερος, ὀφείλει πρωτίστως νὰ ἀποδώσῃ τὸν κεκανονισμένον χαιρετισμόν, ἐρωτώμενος δὲ νὰ παραστήσῃ τὰς αἰτηθησομένας πληροφορίας ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου του, ἐπὶ πάσῃ ἀκριβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης εἰς τινὰ κατάστασιν ἢ ὑπηρεσίαν διατελεῖ.

40. Πᾶσα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ψευδὴς πληροφορία πρὸς ἀπο-

πλάνησιν τοῦ ἀνωτέρου καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχόμενης τιμωρίας, θεωρεῖται πειθαρχικὸν πταῖσμα καὶ τιμωρεῖται ἀναλόγως τῆς βαρύτητος αὐτοῦ.

41. Ἐὰν ὁ πταίσας διατελῇ εἰς ἄδειαν, διοθεσιμότητα ἢ ἀργίαν ἢ εἰς ἕτερον ἢ ὁ ἀνώτερος πλοῖον, ἢ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ ἀνώτερος συντάσσει ἔγγραφον ἀναφορὰν περὶ τῶν συμβάντων καὶ ὑποβάλλει ταύτην ὅπου δεῖ ἱεραρχικῶς.

42. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀναβολὴ τῆς ὀφειλομένης ἀποφάσεως καὶ ἐνεργείας ἐκ μέρους Ναυτικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ αἰτήσεως περὶ τιμωρίας κατὰ τὸ ἀνωτέρω 41ον ἄρθρον, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη αὐτῇ ἢ ἐν λόγῳ αἰτήσεως.

43. Ἐκάστη Ναυτικὴ Ἀρχή, τιμωροῦσα ὑποτεταγμένον αὐτῇ ναυτικόν, συνεπεία αἰτήσεως ἄλλης, εἴτε ναυτικῆς, εἴτε αἰασθῆποτε δημοσίας ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ αὐτῇ τὴν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινὴν τῷ πταίσαντι.

44. Ὁ αἰτησάμενος τὴν τιμωρίαν Ναυτικὸς δικαιούται νὰ παραπονεθῇ, ἐὰν ἡ περὶ τιμωρίας αἵτησις τοῦ δὲν ἐνηργήθη μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀρισμένων προθεσμιῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ παραπόνων διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

45. Ἐὰν ὁ ἀνώτερος διατελῇ εἰς ἔγγραφον ἄδειαν, ἢ διοθεσιμότητα ἢ ἀργίαν, τὴν περὶ τιμωρίας τυχόν κατωτέρου τοῦ ἱέουσας ἀναφορὰν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

46. Ἐκτὸς ὑπηρεσίας οἱ Ὑπαξιωματικοὶ ἐν γένει δικαιούνται γὰρ ποιήσωνται τὰς προσήκουσας παρατηρήσεις εἰς παρεκτερομένους ὑποδεεστέρους αὐτῶν, μεριμνῶντες διὰ τὴν καταστολὴν τῆς παρεκτροπῆς καὶ συμμορφούμενοι ἀπαρεγκλίτως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 15ου τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἄν δὲ κρίνωσι τιμωρητέους, παρεκτραπέντας αὐτῶν κατωτέρους, ὡς ἀνωτέρω, ἀναφέρονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ἀνήκουσι, συμφώνως τοῖς κακανονισμένοις.

Τρόπος καὶ τόπος ἐκτίσεως ποινῶν.

A'.

Ἀξιωματικοί.

47. Οἱ διὰ περιορισμῷ τιμωρούμενοι ἀξιωματικοί, οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας, μετὰ δὲ τὸ πέρας ταύτης ὑποχρεῶνται, εἰ μὲν ἐπὶ πλοίων ὑπηρετῶσιν ἢ ἐν ναυτικαῖς καταστήμασιν, ἐν οἷς κατοικοῦσι, νὰ παραμένωσιν ἐντὸς τῶν πλοίων ἢ καταστημάτων, καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ποινῆς. ἄλλαχού δὲ ὑπηρετοῦντες τὸν περιορισμὸν ἐκτίουσιν ἐν τῷ εἰκῷ αὐτῶν.

Τιμωρούμενοι εἰ ἀξιωματικοὶ διὰ κρατήσεως, ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας, ἐκτίουσι δὲ τὴν ποινὴν ἐν τοῖς ἰδίαις αὐτῶν ὁωματίαις, ἐὰν ἐπὶ Β. πλοίων ὑπηρετῶσι ἢ ναυτικῶν καταστημάτων καὶ κατοικῶσιν ἐντὸς αὐτῶν, εἰκαὶ δὲ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει.

Οἱ κράτησιν ἐκτίοντες οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται νὰ δέχωνται ἐπίσκεψιν, ἐκτὸς ἕνεκα λόγων καθαρῶς ὑπηρεσιακῶν.

48. Ἡ φυλάκισις ἀπαλλάσσει τοὺς ἀξιωματικούς πάσης ὑπηρεσίας καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ποινῆς· ἐκτίουσι δὲ ταύτην, εἰ μὲν ἐπὶ πλοίων ὑπηρετῶσιν ἢ εἰκῶσιν ἐν ναυτικαῖς καταστήμασιν, ἐντὸς τοῦ ὁματίου αὐτῶν ἢ ἄλλου τινὸς τοιοῦτου. πάντως ὅμως καταλλήλου πρὸς τοῦτο, ἔξωθι τοῦ ὁμοίου τίθεται σκοπός, ἀπαγορευμένης αὐστηρῶς πάσης ἐπικοινωνίας τοῦ εἰς φυλάκισιν ὁατελοῦντος, μεθ' εἰσυδήποτε προσώπου ἐν γένει, εἰ δὲ ὑπηρετῶσιν εἰς ἄλλας, παρὰ τὰς ἀνωτέρω, ναυτικές ὑπηρεσίας, τὴν φυλάκισιν ἐκτίουσιν εἰς μέρος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὀριζόμενον, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς τιμωρούσης ἀρχῆς.

49. Ὅσακις ἡ διάρκεια τῆς ἐπιβαλλομένης φυλακίσεως εἴη πάντα βαθμοφόρον ὑπερβαίνει τὸν μῆνα, εἰ τιμωρούμενοι ἐκτίουσι ταύτην ἐπὶ καταλλήλου πρὸς τοῦτο παρωπλισμένον πλοίου ἢ φρουρίου, ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ὀριζόμενου. Ἐὰν δὲ ἡ ὑπηρεσία, ἢ τὸ πλοῖον εἰς ἣν ἀνήκει ὁ τιμωρούμενος διὰ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσιν τὰς τριᾶκοντα

0) ἡμέρας, εὐρίσκεται μακρὰν τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν, Πει-
 ρῶς καὶ Σαλαμῖνος καὶ ὅν ὑπάρχει κατάλληλος τόπος πρὸς
 τὴν ποινὴν ταύτης, ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
 αὐτὸν, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς τιμωροῦσης Ναυτικῆς Ἀρχῆς,
 ἡ ἀποστέλλει τὸν τιμωρηθέντα διὰ συνοδείας ἀνωτέρου ἢ
 χαϊοτέρου του, εἰς τὸν ὁρισθέντα τόπον.

Εἰς ὅλως ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ ἀνάγκας ἀπολύτους,
 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀποφασίζει περὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως
 ἐπιβάλλων τὴν φυλάκισιν Ἀρχηγὸς τῆς Ναυτικῆς Ἀρχῆς,
 ἐκχωρούμενος πάντοτε νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν
 Ναυτικῶν, τὴν ἀνάγκην ἣτις ὑπηγόρευεν αὐτῷ τὴν λήξιν τοῦ
 αἰρετικοῦ τοῦτου μέτρου, δι' αἰουδῆποτε καὶ ἂν πρόκηται
 τυτικὸν βαθυεφόρον ἀξιωματικόν, ὑπαξιωματικόν, ἢ ναύτην.

50. Αἱ ποιναὶ τοῦ περιορισμοῦ κρατήσεως, φυλακίσεως καὶ
 ἐρήσεως μισθοδοσίας ἐπιβάλλονται ἐγγράφως. Προκειμένου
 περὶ τιμωρίας ἀξιωματικοῦ, ὁ ἐπιβάλλων τὴν ποινὴν ποιεῖ-
 ται γνωστὴν εἰς τὸν τιμωρούμενον τὴν αἰτίαν τῆς ποινῆς, καὶ
 ἐν ἡμέραν τῆς λήξεως αὐτῆς δι' ἐγγράφου φέροντος αὐξήσαν-
 ταν πρῶτον, συντεταγμένου ὑπὸ τύπον διαταγῆς καὶ
 φραγισμένου. Ὁ τιμωρούμενος λαμβάνει γνῶσιν τοῦ ἐγγρά-
 φου τούτου ὑπογράφων κάτωθι αὐτοῦ. Ἐντὸς δὲ εἰκοσιτεσσά-
 ρων ὥρων ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ὁφείλει νὰ
 κρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ τιμωρήσαντος αὐτὸν Ἀρχηγοῦ, Διευ-
 ντοῦ ἢ Κυβερνήτου καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὴν λήξιν τῆς ποινῆς του.
 Ἄντες δὲ οἱ λοιποὶ εἰς τὸν Ὑπαρχον, ὑποδιοικητὴν ἢ ἄλλο
 μὲν δίδεν πρόσωπον τῆς ὑπηρεσίας.

51. Ἡ ἐπιπληξὶς δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ, εἴτε κατ' ἰδίαν,
 τε ἐπὶ παρευσία ἑνὸς ἢ πλείονων ἀνωτέρων ἢ ὁμοεταθ-
 ῶν, ἀλλ' ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐπιπληττομένου.

52. Ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως δεῖν νὰ ἐπιβάλληται μόνον
 ἀπαιτήματα σοβαρὰ καὶ δικαιολογούντα τὴν αὐστηρότητα.

53. Ἡ εἰς ἀξιωματικούς ἐπιβαλλομένη ἐπιπληξὶς, κράτη-
 σις ἢ φυλάκισις, δύναται νὰ κοινοποιηθῇ δι' ἡμερησίας διατα-
 γῆς εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀξιωματικῶν εἰς ἣν ἀνήκει ὁ τιμωρού-
 μενος, ὡς ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβάλλει τοιοῦτο μέ-
 ρον καὶ συνεπεῖα ὥριμου ἀποφάσεως τοῦ τιμωροῦντος.

54. Πᾶς ἀξιωματικός, διατελὼν εἰς ἀργίαν ἢ διαθεσιμότητα καὶ τιμωρούμενος διὰ περιορισμοῦ ἢ κρατήσεως, ἐκτελεῖ τὴν ποινὴν ταύτην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· τιμωρούμενος δὲ διὰ φυλακίσεως, ἐκτίει ταύτην εἰς μέρος κατάλληλον, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὀριζόμενον.

55. Οἱ ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντες ἀξιωματικοί, τιμωρούμενοι διὰ περιορισμοῦ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως, ἐκτίουσι τὰς ποινὰς ταύτας συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ 54 ἄρθρῳ. Δύναται ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, τοὺς ἐν κανονικῇ ἢ ἄλλῃ ἀδείᾳ πλὴν ἀσθενείας καὶ τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Συντάγματος χορηγημένης, διατελοῦντας ἀξιωματικούς καὶ τιμωρουμένους διὰ φυλακίσεως νὰ ἀνακαλέσῃ ἐκ τῆς ἀδείας.

56. Ὁ χρόνος τῆς νοσηλείας τῶν ὑπὸ ποινὴν διατελούντων ναυτικῶν, δὲν προσμετρεῖται εἰς τὸν τῆς ποινῆς, ἀλλ' ὁ τιμωρηθεὶς καὶ ἀσθενήσας ὑποχρεοῦται βραδύτερον καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας ἀσθενείας ἢ τὴν ἐκ τοῦ Νοσοκομείου ἐξόδον αὐτοῦ, νὰ ἐκτίσῃ ἢ συμπληρώσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν.

B'.

Ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται.

57. Οἱ Ἀρχικελευσταὶ καὶ τούτοις ὁμοιοβαθεῖς ἐκτίουσι τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς πειθαρχικὰς ποινὰς, συμφώνως ταῖς ἀνωτέρῳ περὶ ἀξιωματικῶν διατάξεσιν.

58. Οἱ διὰ περιορισμοῦ τιμωρούμενοι ὑπαξιωματικοί, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ κελευστοῦ μέχρι καὶ τοῦ τοῦ διόπου, οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας, ὑποχρεούμενοι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτῶν καθηκόντων, νὰ παραμένωσιν ἐν τοῖς πλοίοις, ἢ ἐν τοῖς ναυτικαῖς καταστάμασιν, ἐν οἷς ὑπηρετοῦσιν, ἀπαγορευμένης τῆς ἐκ τούτων ἐξόδου αὐτῶν καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦ περιορισμοῦ.

Ἐὰν δὲ ἐνεκεν ὑπηρεσίας ὑποχρεῶνται νὰ ἐξέλθωσιν, ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι τὴν ἀδειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ ὑπάρχου ἢ τοῦ ὑποδιουκτητοῦ, ἢ τοῦ νεμίμου αὐτοῦ ἀνα-

πληρωτοῦ, ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσι καὶ νὰ ἀναφέρωσι τὴν ἐπάνοδόν των.

59. Οἱ ὑπαξιωματικοί, τιμωρούμενοι διὰ κρατήσεως, οὐδεμίαν ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας, μετὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρετικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἀποστέλλονται εἰς τὰ δωμάτια αὐτῶν, ἐν εἰς ὑποχρεῦνται νὰ διαμένωσιν, ἐὰν δὲ δωμάτια δὲν ἔχωσι, περιορίζονται εἰς μέρος ἐντός τῆς ὑπηρεσίας, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ τιμωροῦντος.

60. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξοδὸς τῶν διὰ κρατήσεως τιμωρουμένων ὑπαξιωματικῶν ἐκ τῶν πλοίων ἢ ναυτικῶν καταστημάτων λόγῳ ὑπηρεσίας.

61. Οἱ ὑπαξιωματικοί, τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως, οὐδεμίαν ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν, ἐγκλείονται δὲ εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ πλοίου, ἢ τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπηρετοῦσι καὶ διαμένουσιν ἐν αὐτῇ καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς ποινῆς, ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα ἡμέρας· λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὰ γυμνάσια, ἢ τὰς ἀσκήσεις, μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ.

62. Ἄν τὸ πλοῖον, ἢ ὑπηρεσία, εἰς ἣν ὑπηρετεῖ ὁ τιμωρηθεὶς ὑπαξιωματικός, δὲν ἔχῃ φυλακὴν, οὔτε εἶναι ἐφικτὸν οὐδὲ πρόσφορον νὰ ἦρῃ ὁ τιμωρῶν κατάλληλον μέρος ἐκτίσεως ἐν τῇ ὑπ' αὐτόν ὑπηρεσίᾳ, ἀναφέρεται πρὸς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν, ἥτις ὁρίζει τὸ κατάλληλον μέρος, εἰς ὃ ἀποστέλλεται ὁ τιμωρηθεὶς ὑπὸ συνοδίαν ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου του.

63. Ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τοὺς ναῦτας, θερμαστάς, ναυτόπαιδας καὶ ἐξομοιούμενους τοῦτοις, διαφέρει δὲ τῆς ἀπλῆς, λόγῳ τοῦ εἶδους τῶν ἀγγαραειῶν, εἰς ἃς ὑποβάλλεται ὁ τιμωρούμενος, καὶ τῆς χειροτερεύσεως τῆς τροφῆς αὐτοῦ.

64. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ κρατήσεως ἢ ἀπλῆς φυλακίσεως ναῦται, θερμασταὶ καὶ ναυτόπαιδες χρησιμοποιεῦνται εἰς τὰς ἀγγαρασίας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν πλοίων, τῶν ναυτικῶν καταστημάτων ἢ ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν ἅπαντες δὲ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἀσκήσεις καὶ τὰ γυμνάσια, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων ἀποστέλλονται εἰς τὴν φυλακὴν.

65. Οἱ δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρούμενοι ναῦται, θερ-

μασταὶ καὶ ναυτόπαιδες, εὐδεμίαν ἀπολύτως ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς ἐπιπόνων ἀγγαρειῶν, μεθ' ὃ ἐγκλείονται ἀμέσως εἰς τὴν φυλακὴν, ἐν ἣ διαμένουσι διαρκῶς.

66. Εἰς τοὺς δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρουμένους, χορηγεῖται μόνον τετράκις τῆς ἐβδομάδος πλήρης τροφοδοτικὴ μερίς, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας, τρέφονται μόνον δι' ἄρτου καὶ ὕδατος ἂν ὑπηρετῶσιν ἐπὶ Πολ. πλοίων, ἢ εἰς ἄλλας ναυτικὰς ὑπηρεσίας, ἐν αἷς παρασκευάζεται τὸ συσσίτιον τοῦ πληρώματος, εἰς πάντας δὲ τοὺς διατελοῦντας εἰς ὑπηρεσίας, εἰς αἷς δὲν παρασκευάζεται τὸ συσσίτιον, ἢ εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἀντίτιμον τροφῆς, χορηγοῦνται καθ' ἐκάστην ἐξήκοντα (60) λεπτά.

67. Οἱ διὰ φυλακίσεως τιμωρούμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται ἄνω τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἂν ὑπηρετῶσιν εἰς ναυτικὰς ὑπηρεσίας, ἐν ταῖς περιφερείαις Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Σαλαμῖνος, ἐκτελοῦσι τὴν φυλάκισιν ἐπὶ παρωπλισμένων πλοίων ἐν τῷ Β. Ναυστάθμῳ ἢ ἄλλῳ τόπῳ ἐπίσης ἐν τῷ Β. Ναυστάθμῳ, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Διευθυντηρίου, φυλακίζομένων κατ' ἰδίαν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ κατ' ἰδίαν τῶν ναυτῶν.

Οἱ οὕτω τιμωρούμενοι ἀποστέλλονται διὰ συνοδείας εἰς τὸν Κεντρικὸν Λιμενάρχην Πειραιῶς, ὅστις παραδίδει τούτους εἰς τὸν Β. Ναύσταθμον πρὸς ἑκτίσιν τῆς ποινῆς μετὰ τοῦ πρὸς τὸ Διευθυντήριον ἐγγράφου τῆς τιμωροῦσης ἀρχῆς.

Ἐὰν δέ, αἱ διὰ φυλακίσεως ἄνω τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τιμωρούμενοι, ἀνῆκωσιν ἐπὶ πλοίων μακρὰν τῶν εἰρημένων περιφερειῶν, αἱ ἐπιβαλοῦσαι τὴν ποινὴν ἀρχαί, ἐξαιτοῦνται τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἐν τῷ ἐν Πόρῳ Κεντρ. Προγυμναστηρίῳ ἡ φυλάκισις ὅλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν βαθμοφόρων, ἐκτελεῖται ἐκεῖ, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελε διατάξει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

68. Ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ διατελοῦντες καὶ τιμωρούμενοι διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν περιορισμοῦ, κρατήσεως ἢ φυλακίσεως, ἀνακαλοῦνται ἐκ τῆς ἀδείας ταύτης, καὶ ἐκτίουσι τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς πειθαρχικὰς ποινὰς, συμφῶνως ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσι.

Ἀποδοχαὶ τῶν διὰ φυλακίσεως τιμωρουμένων.

A'.

Ἀξιωματικῶν.

69. Οἱ διὰ φυλακίσεως τιμωρούμενοι ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοί, ἀπὸ τριῶν ἕως τριάκοντα ἡμερῶν, λαμβάνουσι καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς ταύτης, τὰ δύο τρίτα (2/3) τοῦ καθαροῦ μισθοῦ ξηρᾶς, ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τραπέζης, ἐκ τῶν ἀντιτίμου τῆς τρεφοδοτικῆς μερίδος, ἂν θαλασσίας ἀποδοχὰς ἀπολαμβάνωσι, τὸν αὐτὸν δὲ μισθὸν καὶ τὸ ἐνοίκιον, ἂν ἀποδοχὰς ξηρᾶς ἀπολαμβάνωσι. Τιμωρούμενοι δὲ διὰ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσιν τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἅπαντες λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα (2/3) τοῦ καθαροῦ μισθοῦ ξηρᾶς ἄνευ ἄλλου ἐπιδόματος ἢ ἐπιμισθίου.

70. Οἱ ἐν ἀδείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ ἀργίᾳ διατελοῦντες ἀξιωματικοί τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἀλόγους χρηματικὰς στερήσεις τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, συνήθως τῷ εἰρημένῳ 69 ἄρθρῳ.

B'.

Ῥαξιωματικῶν καὶ Ναυτῶν.

71. Οἱ Ἀρχικελευσταὶ καὶ τοῦτοις ὁμοϊσθῆται, τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως κατωτέρας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, λαμβάνουσι καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ποινῆς τῶν τὰ δύο τρίτα (2/3) τοῦ μισθοῦ αὐτῶν καὶ τὸ ἐνοίκιον ἢ τράπεζαν, εἴαν διατελοῦνται εἰς ταῦτα· τιμωρούμενοι δὲ διὰ φυλακίσεως ἀνωτέρας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, λαμβάνουσι τὸ ἡμισυ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἄνευ ἐνοικίου ἢ ἐξόδων τραπέζης.

72. Οἱ λοιποὶ ὑπαξιωματικοὶ μέχρι τοῦ διόπου συμπεριλαμβανομένου, τιμωρούμενοι δι' αἰσθητῆς φυλακίσεως πειθαρχικῆς, στεροῦνται τοῦ ἡμίσεως τοῦ καθαροῦ αὐτῶν μισθοῦ, καὶ ναῦται, θερμασταί, μαθητευόμενοι ναῦται καὶ ναυτοκίβες στεροῦνται ὁλοκλήρου τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ἐφ' ὅσον τὸ πειθαρχικὴν φυλάκισιν διατελοῦσιν.

73. Οἱ ἐθελονταὶ ναῦται καὶ θερμασταί, ἐφόσον ἐκουσίαν ὑποχρέωσιν ἐκτελεῦσι, τιμωρούμενοι διὰ πειθαρχικῆς φυλακίσεως, λαμβάνουσι καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ποινῆς ταύτης τὸ ἐν τρίτον (1 | 3) τῆς κεκανονισμένης αὐτῶν μισθοδοσίας.

74. Οἱ δυνάμει νόμων ἢ Β. Διαταγμάτων ἐξομοιούμενοι τοῖς ὑπαξιωματικοῖς καὶ ναύταις τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἀρχιεργαστασιάρχαι, ἐργαστασιάρχαι, ὑπεργαστασιάρχαι καὶ τεχνῖται πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, πλὴν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς χρηματικὰς κρατήσεις, εἰς ἃς οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται.

75. Οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ λιμενοφύλακες, τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως, λαμβάνουσι τὸ ἡμισυ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν.

76. Αἱ παντὸς εἵδους ἐνεργούμεναι χρηματικαὶ κρατήσεις, συνεπεῖα πειθαρχικῆς φυλακίσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀνήκουσι καὶ ἀποδίδονται τῶν μὲν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν ἀπάντων εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

Δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἄνω κρατήσεις τὰ χορηγούμενα ἐπιμίσθια δυνάμει πτυχίων ἢ διπλωμάτων εἰδικότητων, οὐδ' ἀποδίδονται εἰς τὰ σχετικὰ ταμεῖα αἱ ἐκ τῆς χειροτερεύσεως τῆς τροφοδοσίας τῶν δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρουμένων προσερχόμεναι κρατήσεις.

Πειθαρχικὴ Δικαιοδοσία προϊσταμένων Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

77. Οἱ Κεντρικοὶ Λιμενάρχαι κέκτληται ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τὰς διατάγας αὐτῶν προσωπικοῦ τῆς Λιμενικῆς ὑπηρεσίας τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν Κυβερνητικῶν πολεμικῶν πλοίων.

78. Εἰς τοὺς ἐπιστάτας καὶ φαρσφύλακας τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Λιμεναρχείων καὶ Ἐπιστασιῶν λιμένων κειμένων φάρων καὶ φανῶν δικαιοῦνται οἱ προϊστάμενοι τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν νὰ ἀπειθύνωσι μόνον ἐγγράφους παρατηρήσεις καὶ ἐπιπλήξιν, δι' ἐλαφρὰ ὑπηρεσιακὰ ἢ πειθαρχικὰ αὐτῶν πταίσματα, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν εἰς τοὺς εἰρημένους αὐστηροτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

79. Οἱ Λιμενάρχαι ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν ὑπηρετούντων ὑπολογιστῶν, κέκτληται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐπίπληξιν καὶ περιορισμὸν ἢ κράτησιν μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν, εἰς δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν φυλάκισιν μέχρις ὀκτῶ ἡμερῶν.

80. Οἱ Ὑπολιμενάρχαι καὶ ἐπιστάται τῶν λιμένων διακαιοῦνται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοὺς προσωπικὸν ἐπίπληξιν, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν αὐστηροτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

81. Οἱ Κεντρικοὶ Λιμενάρχαι δικαιούνται νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 77 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματα, εἰς τὴν πειθαρχικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν ἀνηκούσας ποινάς, πλὴν τῆς στέρξεως τῆς μισθοδοσίας τῶν λιμενοφυλάκων, ἡτις ἐπιβάλλεται συμφῶνως τῷ περὶ ταύτης εἰδικῷ περὶ λιμενικῶν Ἀρχῶν ΑΜΜΖ' νόμῳ τοῦ 1887, καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

82. Ὅσακις οἱ προϊστάμενοι τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν ἀναπληρῶνται ὑπὸ τελωνειακῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν, οἱ τὰ λιμενικά καθήκοντα ἐκπληροῦντες ὑπάλληλοι ἀναφέρονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ παρὰ ταῖς λιμενικαῖς ἀρχαῖς, ἃς διευθύνουσιν, ὑπηρετούντος προσωπικοῦ, οὐδεμίαν δὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δικαιούνται νὰ ἐπιβάλλωσι πλὴν τῆς ἐπιπλήξεως.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία Προέδρου ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖον καὶ λοιπῶν ναυτικῶν ταμείων.

83. Ὁ Πρόεδρος τῶν ἀνωτέρω ταμείων κέκτληται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ὑπηρετούντων ναυτικῶν βαθμικοφῶν, τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν Κυβερνητῶν πολεμικῶν πλοίων.

84. Οἱ παρὰ τῷ ναυτικῷ ἀπομαχικῷ ταμείῳ ὑπηρετοῦντες πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τιμωροῦνται δι' ἐγγράφου δεδικαιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ ταμεῖου τούτου καὶ κατὰ τὰς περὶ τούτων ἰσχύουσας εἰδικὰς πειθαρχικὰς διατάξεις περὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

*Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία
Διοικητοῦ Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων.*

85. Ὁ Διοικητὴς τῆς σχολῆς τῶν ναυτικῶν δοκίμων κέ-
κτηται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ὑπηρετούντων ναυ-
τικῶν βαθμοφόρων καὶ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην ἀνηκόντων, τὴν
πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν Κυβερνητῶν τῶν Πολ. Πλοίων.

Ἡ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν δοκίμων πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ
Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς διέπεται ὑπὸ τοῦ περὶ ταύτης εἰδικοῦ
νόμου καὶ τῶν σχετικῶν ἐκτελεστικῶν Β. Διαταγμάτων.

*Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία Τμηματάρχων καὶ Διευθυντῶν
γραφείων ἀνεξαρτήτων τοῦ Ὑπουργ. τῶν Ναυτικῶν.*

86. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, Τμηματάρχαι τοῦ
Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ οἱ Διευθύνται ἀνεξαρτήτων
γραφείων, προκειμένου περὶ τῆς ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν
εἰς τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν ὑπηρετούντας ἀξιωματικούς,
διὰ πειθαρχικά ἢ ὑπηρεσιακά αὐτῶν πταίσματα, ἀναφέρου-
νται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ὅστις ἐπιβάλλει τὴν
προσέγκουσαν πειθαρχικὴν ποινὴν. Ἐπὶ δὲ τῶν ὑποτεταγμένων
αὐτοῖς λοιπῶν ναυτικῶν βαθμοφόρων, κέκτηνται τὴν πειθαρχι-
κὴν δικαιοδοσίαν τῶν Κυβερνητῶν τῶν Πολ. πλοίων.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί, ἐκτε-
λοῦνται ἀμέσως τῇ μερίμνῃ τοῦ τμήματος τοῦ προσωπικοῦ, εἰς
ὃ γνωστοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπιβαλόντων ταύτας.

87. Ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἢ ὁ
νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς κέκτηται ἐπὶ τοῦ κατωτέρου προ-
σωπικοῦ, ἥτοι ἐπὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ τεχνιτῶν
τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος τοῦ Ὑπουργείου, τὴν πει-
θαρχικὴν δικαιοδοσίαν κυβερνήτου Πολεμικοῦ πλοίου συμμερ-
φύμενος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπ' αὐτοῦ πει-
θαρχικῶν ποινῶν, πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 86 § β' ἀνωτέρω ὀρι-
ζόμενα.

Περὶ παραπόνων.

88. Μόνον άτομικῶν παραπόνων ὑποβολὴ ἐπιτρέπεται. Ὅμας ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν, οὐ μόνον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐκ συμφώνου νὰ παραπονεθῇ, ἀλλὰ τιμωρεῖται αὐστηρότατα ὁ μεταξὺ τῆς ὑποβαλλούσης τὸ παράπονον τοιαύτης ὑμᾶδος ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος, τὸ δὲ παράπονον τοιαύτης ὑμᾶδος οὐδέποτε λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

89. Εἰς μόνους τοὺς ἀξιωματικούς ἐπιτρέπεται ἡ ἔγγραφος ἀναφορά, οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται κατὰ τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς πάντοτε προφορικῶς ἐκτὸς ἐὰν ὧσιν ἀπεσπασμένοι, ὡς προϊστάμενοι ἀποσπασματάρχαι ἢ ἄλλως πως, εἰς ἐτέραν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ εὐρίσκονται ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἧς ἀπεσπασθῆσαν, ὅτε δύνανται νὰ ἀναφερθῶσιν ἐγγράφως, τηροῦντες τὸ προσήκον σέβας καὶ τοὺς περὶ ἀλληλογραφίας κακανονισμένους τύπους. Αἱ ἔγγραφοι ἀναφοραὶ περὶ ἐπιβολῆς τιμωρίας, συντάσσονται κατὰ τοὺς κακανονισμένους περὶ ἀλληλογραφίας τύπους καὶ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

90. Ἐὰν τὰ παράπονα προσέρχωνται ἔνεκα ποινῆς ἐπιβολῆς θείσης, εἴτε ἐξ ἀνακριθῶν ἀναφορῶν ἢ πληροφοριῶν, εἴτε ἐκ κακῆς ἐκτιμῆσεως τῶν γεγονότων, ἢ ἐκ διαταγῆς δι' ἧς ἐπιβιβάζονται εἰς τὸν παραπονούμενον ὑποχρεώσεις, μὴ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων, ἢ ἀφαιροῦνται τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ δικαιώματα. ὁ παραπονούμενος ὀφείλει ἐν πρώτοις νὰ ὑπακούσῃ τὸν διαταζόντα αὐτὸν ἀνώτερον, ἄλλως τὸ παράπονόν του εἶναι ἀπαράδεκτον.

91. Ἐὰν τὸ παράπονον προσέχῃται ἔνεκεν ἑλλείψεως τυχόν χρηγίας τῶν νενομισμένων ἀποδοχῶν, ἢ κακανονισμένων εἰδῶν ἱματισμοῦ ἢ κακῆς αὐτοῦ ποιότητος, ὁ παραπονούμενος ὀφείλει ἐν πρώτοις νὰ παραλάβῃ τὰς παραδιδόμενας αὐτῷ ἀποδοχὰς ἢ χορηγούμενα εἶδη καὶ εἴτα νὰ ἀναφέρῃ ἱεραρχικῶς τὸ παράπονον, παρουσιάζων καὶ τὰ περὶ ὧν πρόκειται εἶδη καὶ τὸ άτομικὸν βιβλιάριον, ἂν περὶ ὑπαξιωματικοῦ ἢ ναύτου πρόκειται, ἄλλως τὸ παράπονον εἶναι ἀπαράδεκτον. ὁ δὲ ἀποποιηθεὶς τὴν

παραλαβὴν τῶν ἀποδοχῶν ἢ τῶν χορηγουμένων εἰδῶν τιμωρεῖται.

92. Ἐν μέθῃ διατελῶν ὁ παραπονούμενος, οὐ μόνον ἀκροάσεως δὲν τυγχάνει ἐφ' ὅσον διαρκεῖ αὕτη, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖται.

93. Εἰς πάντα ἀνώτερον ἐπιβάλλεται χρέος ἀπαραίτητον νὰ ἀκροᾶται παντὸς ὑποδεεστέρου τοῦ τὸ παράπονον, ὑποβαλλόμενον αὐτῷ διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ, νὰ ἐξετάζη προφορικῶς μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἀκριθείας περὶ τῆς βασιμότητος αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ταχέως τὴν πλήρη θεραπείαν τοῦ παραπόνου, ὡσάκεις εἶναι βᾶσιμον, εἰς πάντα δὲ ὑποδεέστερον ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐκφράζηται μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, καὶ νὰ ἐλθέτῃ τὸ παράπονόν του μετ' εὐλαθείας καὶ ἀταραχῆς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἔλλειψιν δύναται νὰ τιμωρηθῇ.

Ἀναγνωρίζων τὸ ἀβάσιμον τοῦ παραπόνου ὑποδεεστέρου τινὸς ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ πείσῃ τὸν παραπονούμενον περὶ τοῦ ἀβασιμικοῦ τοῦ παραπόνου του, τιμωρῶν αὐτὸν ἐὰν ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιμένῃ. Ὅταν ὅμως τὰ παράποννα, καίτοι ἀβάσιμα, ἀφορῶσιν εἰς τὸ πρὸς ὃ αὐτὰ ὑποβάλλονται πρόσωπον, ὁ ἀνώτερος δὲν δύναται νὰ τιμωρήσῃ τὸν ὑποδεέστερον διὰ τὴν ἐπιμονὴν αὐτοῦ εἰς τὸ παράπονόν του, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸ μετὰ τῶν ἰδίων παρατηρήσεων πρὸς τὸν προϊστάμενόν του, ὅστις τιμωρεῖ τὸν εὐτὼς ἐπιμένοντα, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὸ παράπονον εἶναι ἀβάσιμον.

94. Ἡ ὑπὸ παντὸς ἀνωτέρου ἀποσιώπησις εἰς οὐδέποτε παραπόνου, ἢ ἡ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου βραδεῖα τοῦτου διαβίβασις, ἢ ἡ ἄνευ ἀποφάσεως, ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῷ ἱεραρχικῶς παραπόνου, δύναται νὰ ἐπισύρῃ ποινὴν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου τούτου.

95. Ἡ ὑπερπήδησις τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους, ὡσάκεις οὗτοι μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν παραπόνων των, ὑποβαλλόντες ἐκ νέου ταῦτα κατὰ τὰ κεκανονισμένα, εὐδεμίαν ἔλαβον ἐπὶ τῶν παραπόνων των ἀπάντησιν, μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐπανειλημμένης αὐτῶν ὑποβολῆς, ἥτοι μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν παραπόνων ὑποβολῆς.

Ὅσακις δὲ πρόκειται περὶ παραπόνων ἀφορώντων εἰς τὰς νῆας τῆς φυλακίσεως, κρατήσεως καὶ περιορισμοῦ, ἔσονται ἢ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεως νὰ ἐκδίδηται τάχιστα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων προσημαμένων καὶ νὰ ἐκτελῇται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων.

Ὁ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τὴν ἱεραρχικὴν ὁδὸν ὑπερῆλθον, ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ μόνον εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτοῦ τὴν μὴ ἀπαντήσαντος εἰς τὰ παράπονα ἀνωτέρου του.

96. Ἄν λόγῳ ἀποστάσεως πρὸς μεταβίβασιν ἀναφορῶν καὶ παραπόνων, αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄθρῳ προθεσμίαι εἰσὶν ἐπαρκεῖς, διὰ τὴν ἀπαντήσιν τῆς προϊσταμένης Ναυτικῆς ἀρχῆς, αἱ εἰρημέναι προθεσμίαι διπλασιάζονται διὰ τὸν παραρνούμενον.

97. Πᾶς ἀξιωματικὸς, τοῦ ὑπορίου τὰ ὑποβληθέντα παραπονα ἔμειναν ἀθεράπευτα, δικαιούται νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὰ ἐξ ἄλλως καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν κανονισμένων προθεσμιῶν, μὲν ὑπάρχει Ἐπιθεωρητῆς τοῦ Στόλου, εἰς τοῦτον, ἄλλως, εἰς τὸν Ὑπουργόν τῶν Ναυτικῶν, ὅστις ἐνεργεῖ τὰ δέοντα.

98. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξετάσεις πρὸς ἐξακριβώσιν παραπόνων ἀγορεύονται, ἐκτὸς ἂν ἀνάγκαι ἢ περιστάσεις ἐπιβαλλώσιν ἄλλο, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Ναυτικῆς ἀρχῆς.

99. Πᾶσα ἀναφορὰ καὶ πᾶν ἐπίσημον ἐγγραφον ἐκ τῶν μὴ ἐξουσιοδοτημένων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν κανονισμῶν, παρ' αἰουδήποτε ἀποσταλμένου ναυτικοῦ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν Ὑπουργόν τῶν Ναυτικῶν, πρὸς Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Στόλου πρὸς τὸν Ἀρχηγόν παραβιβάζεται πρὸς τὸν Κυβερνήτην ἢ τὸν Προϊστάμενον ἢ ἄλλον προϊστάμενον τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἀσφράγισται· οὗτος δὲ ἀμὰ λάβῃ γινώσκει αὐτοῦ, τὸ διαβιβάζει ἀνευ καθολῆς ὅπου δεῖ, προσθέτων ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον τὰς παραρτήσεις του, πάντοτε δὲ ἐπιθεωρεῖ τοῦτο.

Ἐὰν τὸ ἐγγραφον ἀπευθύνῃται πρὸς τὸν Ὑπουργόν, ἢ τὸν Προϊστάμενον, ὁ Ἀρχηγὸς δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀποστολὴν του, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πληροφρεῖ τὸν γραφῆσαντα· ἐὰν δὲ μετὰ τὴν ἀναβολὴν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰς πέντε ἡμέρας, ὁ γραφῆσας ἐμμένῃ εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν του,

ὁ ἀρχηγὸς διευθύνει τὸ ἔγγραφον πρὸς τὸν Ὑπουργόν, προσθέτων καὶ τὰς παρατηρήσεις του.

Ἐὰν ὁ Ἀρχηγὸς δὲν υποβάλῃ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἔγγραφον, δικαιούται ὁ ἀναφερόμενος ὑποτεταγμένος νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ χορηγημένου δικαιώματος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ποινολόγια.

100. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῷ Διευθυντηρίῳ τοῦ Β. Ναυστάθμου τηρεῖται γενικὸν ποινολόγιον τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ Ὑπουργείου δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀρχικελευστάς καὶ πολιτικούς ὑπαλλήλους ἐξομοιούμενους πρὸς τοὺς βαθμοφόρους τούτους, ὑπὸ δὲ τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Β. Ναυστάθμου, δι' ἅπαν ἐν γένει τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ναυτοπαιδὸς μέχρι τοῦ κελευστοῦ καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιούμενων.

101. Πᾶς προϊστάμενος ναυτικῆς ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας, ὑποχρεῖται νὰ ἀναφέρῃ ἐγγράφως καὶ ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, πᾶσαν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὸν ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικούς, ἀρχικελευστάς καὶ ἐξομοιούμενους τούτοις, πρὸς δὲ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς τηρουμένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τοῦ κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν πολεμικῶν πλοίων κεκανονισμένου διὰ τοὺς ἀξιωματικούς ποινολογίου, ἐν ᾧ σημειοῦνται καὶ αἱ ποιναὶ τῶν ἀρχικελευστῶν.

102. Πᾶς προϊστάμενος Ναυτικῆς Ἀρχῆς ὑποχρεῖται νὰ διατάσῃ τὴν εἰς τοὺς ἐλέγχους ἐγγραφὴν πάσης εἰς αὐτὸν ὑπηρετοῦν ἐπιβαλλομένης πειθαρχικῆς ποινῆς εἰς τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ὑπηρετοῦν κατώτερον προσωπικὸν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ κελευστοῦ καὶ κατωτέρου.

Τὰς τοιαύτας πειθαρχικὰς ποινὰς ὀφείλουσιν αἱ ναυτικαὶ

ἀρχαί νά σημειῶσιν εἰς τὰ δι' ἕκαστον ἄνδρα καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν προῶρισμένα βιβλία μητρώου ὡς καὶ εἰς τὰ φύλλα τῶν μεταβολῶν ἀπαραιτήτως.

103. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν τὸ γενικὸν ποινολόγιον τηρεῖται ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐν ᾧ συγκεντροῦνται ἀπασαι αἱ ἀνωτέρω περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν ἀναφοραὶ τῶν διαφόρων ναυτικῶν ἀρχῶν, ἐν δὲ τῷ Διευθυντηρίῳ τοῦ Β. Ναυστάθμου, τὸ γενικὸν ποινολόγιον τηρεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ γραμματέως τοῦ Ναυστάθμου, ὅπερ μεταφέρει εἰς τὸ Ποινολόγιον ἀπάσας τὰς σημειουμένας πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τὰ ὑποβαλλόμενα αὐτῷ φύλλα μεταβολῶν, παρὰ τῶν διαφόρων Ναυτικῶν Ἀρχῶν, προσθέτον καὶ τὰς ὑπὸ τούτου, εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸ κατώτερον προσωπικόν, ἐπιβαλλομένας πειθαρχικὰς ποινὰς.

104. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Ναυτικῶν Ἀρχῶν δεόν νά καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν τήρησιν τῶν ἀνωτέρω διατεταγμένων καὶ τὴν ἀνελλιπῇ καὶ ἀκριβῇ ἐγγραφὴν τῶν διαφόρων ποινῶν εἰς τε τοὺς ἐλέγχους, τὰ βιβλιάρια καὶ φύλλα μεταβολῶν, ὅπως ἡ ὑπηρεσία εἰς πᾶσαν διδομένην περίστασιν καὶ ἀνάγκην, δύνηται εὐχερῶς νά πληροφορεῖται περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς.

105. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Λιμενικῶν τοῦ Κράτους Ἀρχῶν ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὰς περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοὺς προσωπικὸν ἀναφοράς, ἀφορώσας εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπολογιστάς, ἀρχιλιμενοφύλακας, λιμενοφύλακας.

Διὰ δὲ τοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν ἀπεσπασμένους ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, συμμορφοῦνται οἱ προϊστάμενοι πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 101 καὶ 102 ὀριζόμενας διατάξεις.

106. Ὅσάκις μετατίθενται ἢ ἀποσπῶνται ἄνδρες τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἐκ μιᾶς ὑπηρεσίας εἰς ἑτέραν, ἡ μεταθέτουσα ἀρχὴ ἢ ὑπηρεσία ὀφείλει νά ἀποστέλλῃ πάραυτα εἰς τὴν ἑτέραν ἀρχὴν τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς μετατιθεμένους ἄνδρας φυλλάδια συμπληρωμένα διὰ τῶν κεκανονισμένων ἐγγραφῶν καὶ τῶν ποινῶν.

Ἡ παράλειψις τῆς τηρήσεως τῶν φυλλαδίων τούτων θέλει ἐπισύρει αὐστηροτάτην τιμωρίαν κατὰ τοῦ ὑπευθύνου.

Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Β. Ναυστάθμου θέλει μεριμνᾷ ὅπως ἅπασαι αἱ Ναυτικαὶ ἀρχαὶ εὐρίσκωνται ἐφωδιασμέναι ἐγκαίρως διὰ τῶν εἰρημένων βιβλιαρίων, θέλει δὲ παραγγέλλει ἵνα αἱ χρηγεῦσαι τὰς ἀφέσεις καὶ ἀπολύσεις τῶν ἀνδρῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ Ναυτικαὶ Ἀρχαὶ ἀποστέλλωσι τάχιστα αὐτῷ τὰ βιβλιαρία τῶν ἀφιεμένων, συμπληρωμένα διὰ τῶν κεκανονισμένων ἐγγραφῶν.

107. Ἡ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων προισταμένων τῶν Ναυτικῶν Ἀρχῶν σημειουμένη διαγωγή καὶ ἱκανότης εἰς τὰς ἀφέσεις τῶν ἐκ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀφιεμένων ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν, τεχνιτῶν κ.λ.π. προσώπων, ἐγγράφεται καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως εἰς τοὺς ἐλέγχους καὶ τὰ βιβλιαρία, ἅτινα συμπληρωμένα ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Διευθυντήριον τοῦ Β. Ναυστάθμου, ὅπερ σημειοῖ τὴν διαγωγὴν καὶ ἱκανότητα τῶν ἀφιεμένων εἰς τὸ παρ' αὐτὸ τηρούμενον γενικὸν μητρῶν τῆς ὑπηρεσίας.

108. Εἰς τοὺς διὰ φυλακίσεως τιμωρουμένους διόπους καὶ ναύτας καὶ τοὺς τούτοις ἐξομοιούμενους, τοὺς ἐκπληροῦντας ναυτικὴν ὑποχρέωσιν, δυνάμει τῶν περὶ ναυτικῆς στρατολογίας νόμων, δὲν θέλει λογίζεται χρόνος ὑπηρεσίας, ὁ καθ' ὃν εἰς πειθαρχικὴν φυλάκισιν διετέλεσαν οὗτοι. Ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ἢ πολέμου, ἐπίσης δὲν λογίζεται χρόνος ὑπηρεσίας ὁ καθ' ὃν εἰς πειθαρχικὴν φυλάκισιν διετέλεσαν, ἐπίστραχοι ναυτικοὶ ἐν γένει ὑπαξιωματικοί, ναῦται καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι.

109. Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν νόμου ΒΧΝΒ' καὶ τοῦ παρόντος ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ὁρισθήσεται δι' Ἡμετέρου Διατάγματος.

Συμβούλια τιμῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διάταγμα τῆς 29 Ὀκτ. [3 Νοεμ. 1897]. Περὶ συστάσεως συμβουλίων τιμῆς (στρατιωτικῶν) καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

1. Ἐν ἐκάστῳ αὐθυπάρκτῳ σώματι συνιστᾶται ἓν συμβούλιον τιμῆς, προσριζόμενον νὰ ἐξετάζῃ καὶ ἐκτιμᾷ τὰς πράξεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος, αἵτινες σχετίζονται μὲ τὴν μὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν. — Τὸ συμβούλιον τοῦτο καταρτίζεται ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ σώματος, τοῦ ἐκτελοῦντος τὰ θήκοντα τοῦ ὑποδιοικητοῦ καὶ τῶν τριῶν ἀρχαιοτέρων ἀξιωματικῶν αὐτοῦ.

2. Προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ σῶμα, ἀλλ' εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ δὲν εἶναι ἐφικτὴ σύστασις τοιοῦτου συμβουλίου, ἡ περὶ ἀξιωματικοῦ, διὰ τὸν οἷον δὲν θέλει εἶσθαι ἐφικτὴ ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεώς του τῷ συμβουλίῳ τιμῆς τοῦ σώματός του ἔνεκεν τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς ἀρχαιότητός του, τοῦτο σχηματίζεται κατὰ διαταγὴν τοῦ μεράρχου ἢ τοῦ διοικητοῦ τῆς αὐθυπάρκτου ταξιαρχίας ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν ἀρχαιοτέρων ἐκείνων ὧν τὴν ὑπόσιν πρόκειται νὰ ἐκτιμήσῃ. — Εἰς τὰ συμβούλια ταῦτα τὰ συνιστώμενα ὑπὸ τῶν μεράρχων καὶ τῶν διοικητῶν τῆς αὐθυπάρκτου ταξιαρχίας θὰ παραπέμπωνται καὶ ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις μεταξὺ ἀξιωματικῶν ἀνηκόντων εἰς διάφορα σώματα καὶ ὑπηρεσίας ἢ καὶ ὁποσδήποτε διαμενόντων ἐν τῇ στρατιωτικῇ περιφερείᾳ τῆς μεραρχίας ἢ τῆς αὐθυπάρκτου ταξιαρχίας. Ἐὰν διαφορὰ τις παρουσιασθῇ μεταξὺ ἀξιωματικῶν μὴ διαμενόντων ἐν τῇ αὐτῇ στρατιωτικῇ περιφερείᾳ ταύτης θέλει ἐπιλαμνεσθαι τὸ συμβούλιον τιμῆς τῆς μεραρχίας ἢ τῆς αὐθυπάρκτου ταξιαρχίας, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁμοίου ὑπάγεται ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐνδιαφερομένων.

3. Ἐὰν οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνήκουσι μὲν εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα, ἀλλ' ὑπηρετοῦσιν εἰς τμήμα τι ἀπεσπασμένον μακρὰν τῆς μεραρχίας, ὁ διοικητὴς τῆς μεραρχίας ἢ τῆς αὐθυπάρκτου ταξιαρχίας

χίας, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποκείμενου ὑπάγονται, ἀπεφασίζουσι κατὰ τὰς περιστάσεις περὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ σώματος ἢ περὶ σχηματισμοῦ τοιαύτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου. — Προκειμένου περὶ διαφορῶν ἀξιωματικῶν, αἵτινες δύνανται νὰ καταλήξωσιν εἰς μονομαχίαν, τὰ συμβούλια τιμῆς, μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀφορμῆς τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἴδους τῆς διαπραχθείσης προσβολῆς, θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συμβιβάζωσι τοὺς συμφώνως μὲ τούτους ὅρους τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἀποσβεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ μονομαχία, ἥτις εἰς εὐδαμίαν περιστάσιν θέλει διαφύγει τὴν ποινικὴν καταδίωξιν.

5. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἔχων διαφορὰν πρὸς συναδελφόν του, δυναμένην νὰ καταλήξῃ εἰς μονομαχίαν, ὀφείλει κατὰ τὸ γράμμα τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ὑπόθεσιν του εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ σχετικοῦ συμβουλίου τιμῆς. Πρὸς τοῦτο δεῖν ν' ἀναφέρῃ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις, εἰς τὸν διοικητὴν του, ἢ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς μεραρχίας, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ συγκαλῇ ἢ σχηματίξῃ τὸ συμβούλιον τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιρουμένων μόνον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ συνταγματάρχαι.

6. Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου συντάσσονται ἐν εἰδίᾳ πρακτικῷ, κάτωθεν τοῦ ὑποκείμενου ὑπογράφουσι πάντα τὰ μέλη.

Ὁ διοικητὴς ἐκάστου αὐτοπάρχτου σώματος, μεραρχίας ἢ τῆς αὐτοπάρχτου ταξιαρχίας, τηρεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ καταχωροῦνται τὰ πρακτικὰ τοῦ συμβουλίου τιμῆς. — Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ δύναται νὰ ἐσθῇ εἰς τὸν ἀξιωματικόν, εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του καὶ πρὸς ἴδιαν χρῆσιν.

7. Αἱ ἀπεφάσεις τοῦ συμβουλίου, αἵτινες θ' ἀπαιτῶσι τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν ποινῶν, θὰ ὑποβάλλωνται ἱεραρχικῶς εἰς τὰς προϊσταμένας ἀρχάς, τὰς ἐχούσας ἐκ τῶν κανονισμῶν τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἀπαιτουμένης ποινῆς. Προκειμένου δὲ περὶ ὑποθέσεων αἵτινες ἀπαιτοῦσι ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἀνωτέραν τοῦ μεράρχου ἢ παραπομπὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον αὐταὶ θὰ ὑποβάλλωνται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργόν.

8. Εἰς τὸ συμβούλιον τιμῆς ἰσχύει ἡ ψήφος τῶν πλειόνων. Τὸ μέλος τοῦ συμβουλίου τὸ ἐκφράσαν ἰδίαν γνώμην, ὀφείλει νὰ συμφωνήσῃ μὲ μίαν τῶν γνώμῶν, τὰς ὑποίας ἀπήγγειλαν τὰ δύο ἐπικρατέστερα μέρη. — Ἰσοψηφίας οὐσης, συμπαραλαμβάνεται νέον μέλος, διοριζομένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ σώματος (μεραρχίας ἢ αὐτοπάρχτου ταξιαρχίας) ἐτέρου ἀξιωματικοῦ κατ' ἀρχαιότητα, καὶ οὕτω συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐκ νέου.

9. Ὁ ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ σεβασθῇ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τιμῆς, νὰ ὑποτάξῃ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν ἢ τὴν ἀπόφασιν τὴν κρινομένην ὑπὸ τοῦτου ὡς ἀξιοπρεπῆ.

10. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτελέσεως ἢ μὴ τῆς μονομαχίας ἢ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, ὁ ἀξιωματικὸς ὅστις δὲν ᾔθελεν ὑποβάλει εἰς τὸ εἰκτεῖον συμβούλιον τιμῆς τὴν ὑπόθεσιν πρὸ πάσης ἐτέρας ἐνεργείας, ἢ ὅστις ᾔθελεν ἀποστείλῃ ἢ δεχθῇ μάρτυρας ἢ πρεσβῆ εἰς μονομαχίαν, καθ' ὃν χρόνον ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἀκόμη ἐκκρεμὴ πρὸ τοῦ συμβουλίου τιμῆς, ἢ ὅστις δὲν ᾔθελε συμμορφωθῇ πρὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ, διαπράττει μίαν τῶν πράξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ΡΟΗ' νόμου καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 13 ἐδ. 4 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 7 Ἰουλίου 1861 καὶ παραπέμπεται ἀρμυδίῳ διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀνακριτικῶν συμβουλίων, ἅτινα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ποινικοῦ νόμου ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, θὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως καί, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἐλαφρυντικῶν ἢ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐπιβάλλει τὴν νόμιμον ποινὴν.

11. Ἐν ταῖς μνημονευομέναις ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου περιπτώσεσιν, ἐπίσης πᾶς ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ μὴ δέχεται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάρτυς, διότι ἄλλως ἡ ἐνέργειά του χαρακτηρίζεται ὁμοίως καὶ ἐνεργοῦνται κατ' αὐτοῦ τὰ δεόντα πρὸς τιμωρίαν του.

Β. Διάταγμα τῆς 3 [23] Σεπτεμ. 1898. Περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθήκης ἄρθρων εἰς τὸ ἀπὸ 29 'Οκτ. 1897 Β. Δ. περὶ συστάσεως καὶ σκοποῦ τῶν συμβουλίων τιμῆς.

Τροποποιούμεν τὰ ἄρθρα 2 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου Β. Διατάγματος, ὡς ἐξῆς:—Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐδαφ. 1 προστίθεται. «Οἱ πρὸς σχηματισμὸν τοῦ συμβουλίου τούτου ἀρχαιότεροι ἀξιωματικοὶ λαμβάνονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ διοικητοῦ τῆς Μεραρχίας ἢ αὐθυπάρχτου Ταξιαρχίας σωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, ἐν ἀνεπαρκείᾳ δὲ ἰκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκ τοιούτων, ὁ διοικητὴς οὗτος διερίκει τοιούτους καὶ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐδρεύουσι μὲν εἰς τὴν αὐτὴν στρατιωτικὴν περιφέρειαν, δὲν ὑπάγονται δὲ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς του, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως, οἱ οὗτω διεριζόμενοι νὰ μὴ ᾖσιν ἀρχαιότεροι αὐτοῦ».—Εἰς τὸ ἄρθρον 5 προστίθεται ὡς ἐδαφίον 2: «Τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ ὑπεβάλλωσιν εἰς τὸ συμβούλιον τιμῆς πρὸ πάσης ἐτέρας ἐνεργείας πᾶσαν διαφορὰν αὐτῶν δὲν ἐξαιρουῦνται οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ διατελοῦντες ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως, ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἐν συνταγματικῇ ἀδείᾳ. Ἀρμόδιον δὲ συμβούλιον εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 προβλεπόμενον». Προστίθεμεν δὲ εἰς αὐτὸ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου Β. Διάταγμα τὸ κάτωθι ἄρθρον.

12. Ἐν τῇ περιπτώσει ἢ αὐστάσει τοῦ προβλεπόμενου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 συμβουλίου τιμῆς καθίσταται ἀνέφικτος ἐνεκεν ἐλλείψεως ἀρχαιότερων ἀξιωματικῶν ἐκείνων, ὧν τὴν ὑπόθεσιν πρόκειται νὰ ἐκτιμήσῃ, ὁ διοικητὴς τῆς Μεραρχίας ἢ αὐθυπάρχτου Ταξιαρχίας ἀναφέρει ἀμέσως περὶ τούτου εἰς τὸν ὑπουργόν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συμπληροῖ τὸ συμβούλιον τιμῆς ἐξ ἀρχαιότερων ἀξιωματικῶν λαμβανόμενων προσωρινῶς ἐκ τῆς περιφέρειας ἄλλης ἀνωτέρας μονάδος, ἢ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἕτερον συμβούλιον, σχηματιζόμενον ἐν τῇ περιφέρειᾳ ἄλλης ἀνωτέρας μονάδος ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ αὐτῆς Μεράρχου ἢ τοῦ διοικητοῦ τῆς αὐθυπάρχτου Ταξιαρχίας.

Διάταγμα τῆς 4 (6) Δεβρίου 1897. Περί συστάσεως συμβουλίων τιμῆς.

1. Συνιστῶνται συμβούλια τιμῆς, ἐν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν, ἐν ἐν τῷ Διευθυντηρίῳ τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ ἐν ἐν ἐκάστη ναυτικῇ μείρᾳ, προσριζόμενα νὰ ἐξετάζωσι καὶ ἐκτιμῶσι τὰς πράξεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, οὗτινες σχετίζονται μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν.

2. Τὰ ἀνωτέρω συμβούλια ἀπαρτίζονται, τὸ μὲν ἐν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ ἐκ τῶν τμηματάρχων τῶν τμημάτων προσωπικοῦ, ὕλικοῦ, εἰδικῷ λογιστηρίου καὶ ἐμπορικῆς ναυτοπλίας, τὸ ἐν Ναυστάθμῳ ἐκ τοῦ διευθυντοῦ, ὑποδιευθυντοῦ καὶ τῶν ἐφόρων λιμένων, πυρεβολικοῦ καὶ ὕλικοῦ, τὸ δὲ εἰς ἐκάστην ναυτικὴν μείραν ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐκ τοῦ ἀρχιεπιστολέως καὶ ἐκ τῶν τριῶν ἀνωτέρων καὶ μεταξύ ὁμοιοβάθμων ἐκ τῶν ἀρχαιότερων κυβερνητῶν. — Ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμόν, ἢ ὁ ἀρχαιότερος μεταξύ τῶν ὁμοιοβάθμων, αὐτοδικαίως ἀναλαμβάνει τὴν προεδρίαν. — Ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι μέλους τινός, ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου καλεῖ πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ἑτερον ἀξιωματικὸν ἀνώτερον ἢ ἀρχαιότερον ἐκείνου, οὗτινος πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐκ τῶν ὑπὸ δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπηρετούντων, ἐν δὲ τῷ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν συμβουλίῳ προσκαλεῖται παρὰ τοῦ προέδρου εἰς ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρετούντων τοιούτων. — Προκειμένου περὶ ἀξιωματικοῦ, διὰ τὸν ὅποιον δὲν θέλει εἶσθαι ἐφικτὴ ἡ ἐξέταξις τῆς ὑπεθέσεώς του ἐν τοῖς ἀνωτέρω συμβουλίῳις τιμῆς, ἐκτενὲς τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς ἀρχαιότητός του, τοῦτο σχηματίζεται κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιότερων ἐκείνων, ὧν τὴν ὑπόθεσιν πρόκειται νὰ ἐκτιμῇ.

3. Εἰς τὸ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ συμβούλιον ὑπάγονται οἱ ἐκτενέστεροι θεωρηταί, οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὑπηρετούντες ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, ὁ Ναυτικῷ Ἀπομαχικῷ Ταμείῳ, τοῖς λιμεναρχείοις, διαθέσιμοι καὶ ἀργεῖ· εἰς τὸ ἐν Ναυστάθμῳ, οἱ ὑπηρετούντες ἐν αὐστέρῳ, ἐν τῇ ὑπερυφίῳ Ἀμύνῃ καὶ οἱ ἐπὶ μεμονωμέ-

νων πλειόνων· καὶ εἰς τὸ ἐν ἐκάστη ναυτικῇ μοίρᾳ, οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν ἀποτελούντων τὴν μοῖραν ταύτην ὑπηρετοῦντες. — Ἐάν δὲ διαφορὰ τις παρυσιασθῇ μεταξύ ἀξιωματικῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸ αὐτὸ συμβούλιον, θέλει ἐπιλαμβάνεσθαι τὸ συμβούλιον, εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος τῶν ἐνδιαφερομένων.

4. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἔχων διαφορὰν πρὸς συνάδελφόν του, δυναμένην νὰ καταλήξῃ εἰς μονομαχίαν, ὀφείλει νὰ υποβάλλῃ ἐγγράφως καὶ ἱεραρχικῶς τὴν ὑπόθεσιν του εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ σχετικοῦ συμβουλίου τιμῆς. — Ὁ πρόεδρος ἐκάστου συμβουλίου ἄμα τῇ υποβολῇ ὑποθέσεώς τινος, εὐθὺς συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον, ὅπερ συνερχόμενον ἄνευ ἀναβολῆς καὶ μετὰ τὴν ἐξακριβωσιν τῆς ἀφαρμῆς τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἴδους τῆς διαπραχθείσης προσβολῆς θέλει καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὥπως συμβιβάσῃ τοὺς ὑπὸ διαφορὰν ἀξιωματικούς συμφώνως με τοὺς ὅρους τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἀποσοβῇται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἢ μονομαχία, ἥτις εἰς οὐδεμίαν περίστασιν ἐπιτρέπεται, καὶ θέλουσι καταδιώκεσθαι παινικῶς οἱ τε προκαλέσαντες καὶ δεχθέντες ταύτην.

5. Τὸ ἱστορικόν τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου συντάσσονται ἐν εἴδει πρακτικοῦ, κάτωθεν τοῦ ὀπίου ὑπογράφουσι πάντα τὰ μέλη. — Οἱ πρόεδροι τῶν συμβουλίων τηροῦσι βιβλίον, ἐν ᾧ καταχωροῦνται τὰ πρακτικά τοῦ συμβουλίου τιμῆς. — Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὃν ἀφορᾷ ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ τῇ αἰτίσει του καὶ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου υποβάλλονται ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὸ ὁποῖον συμφώνως ταῦταις ἐπιβάλλει εἴτε τὴν ἀπαιτουμένην ποινὴν εἴτε παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον.

7. Εἰς τὰ συμβούλια τῆς τιμῆς ἰσχύει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων. — Ὁ ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ σεβασθῇ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τιμῆς, νὰ ὑποτάξῃ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς τὴν τοῦ συμβουλίου καὶ ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν ἢ τὴν ἀπόφασιν τὴν κρινομένην ὑπὸ τούτου ὡς ἀξιοπρεπῆ.

8. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτελέσεως ἢ μὴ τῆς μονομαχίας

ἢ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, ὁ ἀξιωματικός, ὅστις δὲν ἤθελεν ὑποβάλλει εἰς τὸ οἰκτεῖον συμβούλιον τιμῆς τὴν ὑπόθεσιν πρὸ πάσης ἐτέρας ἐνεργείας, ἢ ὅστις ἤθελεν ἀποστείλῃ ἢ δεχθῇ μάρτυρας ἢ πρεβῇ εἰς μενομαχίαν, καθ' ὃν χρόνον ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀκόμη ἐκκρεμῆς πρὸ τοῦ συμβουλίου τιμῆς, ἢ ὅστις δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ πρὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ, διαπράττει μίαν τῶν πράξεων τῶν πρεβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 § δ' καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ΤΜΗ' νόμου τῆς 23 Αὐγούστου 1856 ἔτους «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1868 ἔτους 'Ημετέρου διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν ἀργίαν διὰ λόγους πειθαρχικοὺς» καὶ παραπέμπεται ἀρμοδίως διὰ τὴν πράξιν ταύτην εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀνακριτικῶν συμβουλίων, ἅτινα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ποινικοῦ νόμου ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, θὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως καὶ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐλαφρυντικῶν ἢ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐπιβάλλει τὴν νόμιμον ποινήν.

9. Ἐν ταῖς μνημονευμέναις ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου περιπτώσεσιν, ἐπίσης πᾶς ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ μὴ δέχεται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάρτυς, διότι ἄλλως ἡ ἐνέργειά του χαρακτηρίζεται ὁμοίως καὶ ἐνεργοῦνται κατ' αὐτοῦ τὰ δέοντα πρὸς τιμωρίαν του.

10. Ἐὰν ὑπάρξῃ διαφορὰ τις μεταξὺ ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ταύτης θέλει ἐπιλαμβάνεσθαι τὸ συμβούλιον εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος τῶν ἐνδιαφερομένων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

I

Ὅδηγίαι καὶ Ἐγκύκλιοι
ὑπουργείου Στρατιωτικῶν

II

Ἐγκύκλιοι
ὑπουργείου Ναυτικῶν

III

Ἐγκύκλιοι
ὑπουργείου Δικαιοσύνης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δ. Υ. ἀριθ. 5281 τῆς 1 Ἀπριλίου 1861.

Περὶ ἐπιλαμβανομένων προανακρίσεων.

Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικὸν ποινικὸν νόμον, (ἄρ-
67), πρὸς βεβαίωσιν τῶν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν πρα-
τῶν πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων, δικαίωμα καὶ
ἔχον νὰ ἐνεργῶσι προανακρίσεις ἔχουσιν.*

1) Οἱ παρὰ τοῖς φρουραρχείοις εἰσηγηταὶ καί, μὴ ὑπαρ-
κόντων τοιούτων, οἱ ὑπασπισταὶ αὐτῶν.

Οἱ παρὰ τοῖς τάγμασι καὶ λοιποῖς τοῦ στρατοῦ σώμασιν
εἰσηγηταί.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καί, ὅπου τοιοῦτοι δὲν
ἔχουσιν, οἱ αὐτόθι διοικοῦντες ὑπαξιωματικοὶ αὐτῆς.

Οἱ διοικηταὶ στρατιωτικῶν σταθμῶν ἢ ἀποσπασμάτων.

2) Τὸ αὐτὸ δικαίωμα καὶ καθήκον, κατὰ τὸ ἄρθρον 68,
σὺν οἱ φρούραρχοι καὶ οἱ διοικηταὶ στρατιωτικῶν σωμάτων
καταστημάτων, οἵτινες ὅμως δύνανται νὰ προσκαλῶσιν, ἂν
ᾖ οὗτος, τοὺς προσημειωθέντας ἵνα ἐνεργῶσι προανακρίσεις ἐν-
τὴς ἀρμοδιότητός των, οὐχὶ δὲ νὰ ἀναθέτωσι τὰ ἔργα
εἰς ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ἢ πειθαρχικὰ συμβούλια, ὡς
κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα μόνον πρὸς βεβαίωσιν πειθαρχικῶν παρα-
βάτων.

3) Τὰ καθήκοντα ταῦτα πρέπει νὰ ἐκτελῇ ἕκαστος ἐντὸς
ἀρμοδιότητός του, ἅμα τῇ εἰς αὐτὸν γνωστοποιήσῃ τῆς
πράξεως κακουργήματός τινος, ἢ πλημμελήματος εἴτε ὑπὸ
παθόντος δι' ἐγκλήσεως εἴτε ὑφ' οἰουδὴποτε ἄλλου δημο-
κράτου ἢ ὑπηρετοῦ διὰ μηνύσεως, καὶ τοῦτο ἄνευ ἀνα-
θέσεως, ὅπως μὴ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἔχνη τοῦ ἐγκλήματος.

4) Ὅπως ἐνεργήσωσι τριαύτας προεισαγωγικὰς πράξεις δὲν

* Ὅρα τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΧΝΘ'. νόμου περὶ ναυτικῆς ποινικῆς
θεσιᾶς.

ἀπαιτεῖται ἡ ἐντολὴ ἡμῶν, καθ' ὅσον μόνη ἡ γνῶσις τῆς δια-
πράξεως τοῦ ἐγκλήματος παρέχει αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπι-
χειρήσωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 69, πάσας τὰς ἀναγκαῖας πρὸς βε-
βαίωσιν τοῦ σώματος τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς καταστάσεως
τῶν τόπων ἀνακριτικὰς πράξεις, νὰ συντάττωσι τὰς περὶ τούτων
ἐκθέσεις, ἐξετάζωσι τοὺς ἐν τῇ πράξει παρευρεθέντας καὶ ἀπαν-
τας τοὺς δυναμένους νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ τοῦ γεγονό-
τος γείτονας, ὑπηρετάς ἢ καὶ συγγενεῖς, καὶ νὰ κατὰσχωσιν
ὅπλα, πράγματα, ἔγγραφα καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ὡς πειστή-
ριον, δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

5) Ἐὰν ἡ μήνυσις ἢ ἡ ἐγκλησις γείνη ἔγγραφος, μονογρα-
φεῖται ἀνὰ πᾶν φύλλον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ συν-
τάσσεται περὶ τῆς ἐγχειρίσεώς της ἐκθεσις παρ' ἣ προσαρτᾶται
ἡ ἐγχειρισθεῖσα μήνυσις, αἱ δ' ἐνδεχόμεναι μεταβολαὶ καὶ προσ-
θήκαι δὲν γίνονται ἐν τῇ μηνύσει ἀλλ' ἐν τῇ ἐκθέσει.

6) Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ παθόντος,
περὶ οὗ, ἀγραμμάτου ὄντος, πειεῖται μνεῖα ἐν αὐτῇ, κατὰ τὸ
ἄρθρον 75 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου. Τῆς μηνύσεως δὲ
γενεμένης προφορικῶς, ὃ πρὸς ὃν διευθύνεται αὕτη ἀνακριτικὸς
ὑπάλληλος ὑποχρεῖται νὰ συντάξῃ περὶ αὐτῆς ἐκθεσιν.

7) Ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα τότε μόνον ἐνεργεῖται, ὅταν ἐλ-
λόγως δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἡ βεβαίωσις τῆς πράξεως, ἡ
ἀνακάλυψις ἢ ἡ ἀπόδειξις τῶν ἐνόχων, ἡ τέλος ἡ ἀποκατά-
στασις καὶ ἐπανόρθωσις τῆς προξενηθείσης ζημίας διὰ τούτου
τοῦ μέσου ἀναποφεύκτως δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ τοὐλάχιστον
διευκολυνθῇ.

8) Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὃ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως, προ-
κειμένου νὰ εἰσέλθῃ εἰς πολιτικὸν μὲν κατὰσταμα, ὀφείλει νὰ
συμμορφωθῇ πρὸς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νό-
μου, εἰς ἰδιωτικὴν δὲ εἰκίαν, πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου
74 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ταυτέστι συμπεριλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ
τὸν εἰρηνοδίκην ἢ τὸν πάρεδρον αὐτοῦ, τὸν δήμαρχον ἢ τὸν
δημαρχικὸν ἢ εἰδικὸν πάρεδρον ἢ τὸν ἀστυνόμον τοῦ τόπου τῆς
ἀνακρίσεως.

9) Ἐάν, γενομένης κατ' οἶκον ἐρέυνης, εὑρεθῶσιν ὑπε-
ρτα πράγματα, ἐντυπα ἢ χειρόγραφα ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὸ

σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, ἢ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐξέλεγχιν, καταγράφονται ταῦτα ἀκριβῶς καὶ κατὰσχονται, κλεισμένα ἀγγεῖα ἢ δοχεῖα ἀνοίγονται καὶ διὰ βίας, χρείας καλούσης, καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς ὑποπτον εὑρεθὲν ἐπίσης καταλαμβάνεται.

10) Περὶ τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ κατασχέσεως συντάσσεται ἐκθεσις ἀκριβής, ἐν ἣ ὁηλοῦται ἡ δοῦσα νόμιμον ἀφορμὴν εἰς τοιαύτην πράξιν αἰτία· συνυπογράφει δὲ ταύτην ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως μετὰ τοῦ καταμνηνθέντος καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ ἄλλου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς ἐν τῷ § 8 ἐξεθέσαμεν.

11) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν οἱ ὑποπτοὶ καὶ λοιποὶ διάδικοι δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἐλευθέρως, προσκαλοῦνται ἄλλως νὰ παρευρεθῶσιν αὐτοπροσώπως, φυλακισμένοι δ' ὄντες προσάγονται· παρευρισκόμενοι ἐν τῇ πράξει, ὑπογράφουσι καὶ αὐτοὶ ἐπίσης τὴν ἐκθεσιν, σημειουμένου εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν τοῦ λόγου, δι' ὃν δὲν ὑπεγράφησαν.

12) Κατασχεθέντα γράμματα, ἔγγραφα ἢ ἄλλα κινητὰ πράγματα τίθενται, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐν τῷ § 11 μνημονευμένων, ἐντὸς περικαλύμματος ἢ σάκκου ἢ σιευδήποτε ἄλλου δοχείου ἢ κιβωτίου καὶ σφραγίζονται διὰ τῆς ἐπισήμου σφραγίδος τῆς ἀρχῆς· ἐπιτρέπεται δὲ τοῖς ἔχουσι συμφέρον νὰ συνεπιθέσωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν σφραγίδα, ἂν ζητήσωσι ταῦτο. Ἡ ἀποσφράγισις γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν αὐτῶν προσώπων, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀλυμάντου τῶν σφραγίδων. Τῶν εἰρημένων κωλυμένων, ἔγγραφεταὶ ἡ αἰτία τοῦ κωλύματος· τούτου ἐν τῇ περὶ ἀποσφράγισεως ἐκθέσει.

13) Ἐὰν οἱ ἐνεργοῦντες προανακρίσεις ὦσιν ἀνώτεροι τοῦ καταμνηνθέντος, ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ οφείλουσι μάλιστα, δυνάμει τῆς ποινικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, νὰ προσφυλακίσωσιν αὐτόν, ἐπὶ κακουργήματι μὲν ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπὶ πλημμελήματι δέ, ἂν διὰ τῆς παραβάσεως προσεβλήθῃ ἡ πειθαρχία ἢ τὰ χρηστά ἦθῃ, ἂν ἡ καταμνηνθείσα πράξις ἐπρόξενητε σκάνδαλον, ἐπέσυρε τὴν κοινὴν περιέργειαν, ἢ ἂν ὁ καταμνηνθείς εἶναι ὑποπτος φυγῆς, ἢ ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι ἔχει ἔφεσιν νὰ περιπέσῃ καὶ εἰς ἄλλην θηέμιτον πράξιν.

14) Ἐν τοῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελήμασιν ἢ κακουργήμασι, πᾶς στρατιωτικὸς ἢ μὴ στρατιωτικὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλ-

ληλος, δύναται, κατὰ τὸ ἄρθρον 70 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύλληψιν παντός ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ στρατοδικείου, συντάσσων ἐκθέσιν περὶ τῆς συλλήψεως, περιέχουσαν τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, ἐπώνυμου, βαθμοῦ καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ συλληφθέντος, μεθ' ὃ παραδίδει αὐτὸν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν οἰκείαν στρατιωτικὴν ἀρχήν.

15) Τὰ ἐγγράφα καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως στρατιωτικῶν διαβιβάζονται διὰ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς ἡμᾶς.

16) Οἱ ἐξεταζόμενοι μάρτυρες ὁρκίζονται, αἱ δὲ καταθέσεις των συντάττονται κατὰ τὸ σχέδιον τὸ δημοσιευθὲν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 85 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

17) Ἐπιστῶμεν ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς τῆς παρούσης ἐκτελέσεως τὴν προσοχὴν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὀφειλουσῶν νὰ γνωστοποιήσωσι ταύτην καὶ εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς διοικούντας ὑπαξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοὺς διοικητὰς στρατιωτικῶν σταθμῶν ἢ ἀποσπασμάτων, καθοδηγοῦσαι ἐκάστοτε καὶ παραγγέλλουσαι αὐτοῖς νὰ ἐνεργῶσι προεισαγωγικὰς ἀνακρίσεις καὶ ἄνευ τῆς ἐντολῆς ἡμῶν, ἅμα γενομένου αὐτοῖς γνωστοῦ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, ὑπὸ στρατιωτικοῦ πραχθέντος καὶ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἐν τῇ § 4, ἵνα μὴ μένωσι τὰ ἐγκλήματα ἀτιμώρητα, ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου καὶ διὰ τοῦ νομίμου τρόπου βεβαιώσεως αὐτῶν.

Δ. Υ. ἀριθ. 12950 τῆς 16 Μαΐου 1863.

Περὶ ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων.

Παρατηροῦντες ὅτι στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τινες δύναμει τοῦ ἁρθρου 68 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἐνεργοῦσιν ἀνακριτικὰς πράξεις ἐπὶ ἐγκλημάτων, πασιφανῶς ἀποδεσμεγμένων, καὶ μετὰ ταῦτα ἀναφέρουσι πρὸς ἡμᾶς, ἵνα διατάξωμεν τακτικὴν ἀνάκρισιν, ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου προέρχεται βραδύτης εἰς ἀκριβῆ καὶ ἐγκαίρον ἐνέργειαν τῆς ἀνακρίσεως, διατάτταμεν.

Ὅσακις πλημμέλημα τι ἢ κακούργημα εἴτε στρατιωτικὸν εἴτε κοινὸν παχθῇ παρ' ὑποουδὴποτε προσώπου, ἀνήκοντος εἰς τὸν στρατὸν, ἢ προϊσταμένη ἀρχὴ αὐτοῦ, ὀφείλει μὲν εὐθὺς νὰ ἐπιληφθῇ τῆς περὶ τούτου προανακρίσεως συμφώνως τῷ μνημονευθέντι 68 ἄρθρῳ τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ἀλλὰ συνάμα ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ αὐτὸ ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς ἡμᾶς ἵνα διατάξωμεν τὰ κατὰ νόμον.

Ἐπενθυμίζομεν εἰς ὑμᾶς, ὅτι μόνον οἱ ἐν τοῖς ἐδοκ. α—δ τοῦ ἄρθρου 67 διαλαμβανόμενοι στρατιωτικοὶ εἰσὶν ἀρμόδιοι ν' ἀνακρίνωσι καὶ οὐχὶ ἄλλα πρόσωπα, ἐνθα ὅμως δὲν ὑπάρχουσιν εἰσηγηταί, οἱ διοικηταὶ τῶν σωμάτων ἢ καταστημάτων θύνανται καὶ ὀφείλουσι μάλιστα νὰ ἐνεργῶσι προανακρίσεις αὐτοπροσώπως ἢ νὰ διορίζωσιν ἓνα τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικῶν ἵνα ἐκτελέσῃ καθήκοντα εἰσηγητοῦ διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.*

Α. Υ. ἀριθ. 22827 τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1865.

Περὶ προανακρίσεων.

Παραπέμποντες ἡμᾶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 12950 ἀπὸ 16 Μαΐου 1863 ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τούτου, περὶ ἐνεργουμένων προανακρίσεων, παρατηροῦμεν ἐν αὐτῇ § 3, ὅτι οἱ φρουραρχοὶ καὶ διοικηταὶ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἢ καταστημάτων δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακριτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, νὰ διορίζωσιν ἐν τῇ ἐξῆς των ἓνα τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικῶν ἵνα ἐκτελέσῃ καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς παρουσιαζομένης ὑποθέσεως, καθόσον τοῦτο ἀντιβαίνει ρητῶς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ μνημονευμένου ἄρθρου 67 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, ὀφείλοντες ἄλλως τε νὰ ἐπιλαμβάνωνται αὐτοπροσώπως τῶν νομίμων προανακρίσεων. Ἐπομένως ἀκυροῦντες τὸ μέρος τοῦτο τῆς διαληφθείσης ἐγκυκλίου, προσκαλοῦμεν ὑμᾶς τοῦ λοιποῦ νὰ συμμορφώσθε ἀκριβῶς πρὸς τὰς περὶ προανακρίσεως σαφεῖς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου.

* Ὁλόκληρος ὁ παράγραφος οὗτος ἠκυρώθη διὰ τῆς ἀμέτως παρατι-
θεμένης διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὑπ' ἀριθ. 22827.

Δ. Υ. ἀριθ 17315 τῆς 11 Αὐγούστου 1866.

Περὶ προανακριτικῶν ἐνεργειῶν.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22827 ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου π. ε. ἐγκυκλίου διαταγῆς ὑπεμνήσθησαν ὑμῖν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, περὶ προανακριτικῶν ἐνεργειῶν ὑμῶν, εἰς τὴν ἀκριβοῦς τήρησιν τῶν ὁποίων ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ ὑμῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπηρεσία διδὼν εἰς ἡμᾶς ἀφορμὴν, ὅτι δὲν ἐννεύθη ἐν μέρει ἡ διαταγὴ ἐκείνη, παρατηροῦμεν ἐπ' αὐτῆς πρὸς σαφήνειαν, ὅτι οἱ φρουραρχοὶ καὶ διοικηταὶ στρατιωτικῶν σωμάτων ἢ καταστημάτων δὲν δύνανται νὰ διορίζωσι πρὸς ἐνέργειαν τῶν προανακρίσεων ἓνα τῶν ὑπὸ τᾶς διαταγῆς τῶν ἀξιωματικῶν, οὐχ ἥττον κατ' οὐδένα λόγον ἀφαιρεῖται παρ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα, ὅταν κωλύονται ἐκ τυχαίας καὶ νομίμου αἰτίας, νὰ προσκαλῶσιν ἓνα τῶν ἐν τῷ μνησθέντι ἄρθρῳ ἐν β) α) γ) καὶ δ) ρητῶς διαλαμβανόμενων κατὰ τὸ ἐνδόμενον αὐτοῖς ἀναμφισβήτητον δικαίωμα διὰ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτρέπει αὐτοῖς τὸν διορισμὸν εἰσδύηποτε ὑπὸ τᾶς διαταγὰς τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἀριθ. 24077, Ἐγκ. 77, τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1875.

Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 68 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Λαβόντες ἀφορμὴν ἐξ αἰτήσεως ὑφισταμένης τινὲς ἀρχαὶ κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας διασαφήσεις, ὡς πρὸς τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 68 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου τούτου μόνον οἱ φρουραρχοὶ (προϊστάμενοι τῶν μονίμων φρουραρχείων), καὶ οἱ διοικηταὶ στρατιωτικῶν σωμάτων ἢ καταστημάτων δύνανται, ὅταν ἐκ τυχαίας καὶ νομίμου αἰτίας κωλύονται, νὰ προσκαλῶσιν ἓνα

τῶν ἐν ταῖς ἐδαφίοις α'. γ'. καὶ δ'. τοῦ ἄρθρου 67 ῥητῶς διαλαμβανομένων νὰ ἐνεργῶσι προανακρίσεις ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ εἰς μὴ μόνιμα φρουραρχεῖα φρουραρχικὰ καθήκοντα ἐκπληροῦντες.

Ὅσάκις λοιπὸν εἰ τελευταῖοι οὗτοι κωλύονται νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοπροσώπως ἀνακριτικὰς πράξεις δέον ν' ἀναφέωνται πρὸς ἡμᾶς ἵνα κατὰ νόμον ὀρίζωμεν τὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον.

Δ. Υ. ἀριθ 5937 τῆς 10 Ἀπριλίου 1861.

Ὁδηγίαι τῶν ἀνακριτικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Πρὸς νόμιμον διεξαγωγὴν τῶν ἐκάστοτε ἐπιλαμβανομένων ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν ἀνακρίσεων, θεωρεῦμεν λυσιτελεῖ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐξῆς ὁδηγιῶν.

I.

1) Ἡ ἀνακρίσις εἶναι ἡ ψυχὴ, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ποινικῆς ὁκτις, διότι ἡ ἐκθεσις ταύτης ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ πολὺ διάφορος, ὡς ἐκ τῆς μετὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος προσοχῆς, ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας ἐνεργείας καὶ ἐν γένει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐντελείας τῆς ἀνακρίσεως. Τοῦτου ἕνεκα ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλος παραβαίνει προφανῶς τὰ καθήκοντά του, εἰάν δὲν καταβάλλῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐμβριθοῦς καὶ χαλεποῦ τούτου ἔργου σύντονον καὶ ἀκμαίαν ἐνεργητικότητα, ἄκραν ἐπιστάσιαν καὶ ὠριμον σκέψιν.

2) Εἰς τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ ὀφείλει νὰ γινώσκῃ, νὰ προβλέπῃ, νὰ βεβαιεῖ καὶ συλλέγῃ πάντα, ὅσα συμφέρει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ νὰ γνωρίζῃ ὁ δικαστὴς ὁ τὴν καταδικὴν ἢ τὴν ἀθώωσιν τοῦ κατηγορουμένου μέλλων νὰ ἀπαγγεῖλῃ· ὥστε ἀρα νὰ ἀνιχνεύῃ πάσας τὰς περιστάσεις καθ' ὅλοκληρίαν καὶ καθ' ἐκάστην· ὀφείλει νὰ θεωρῇ αὐτάς ὑπὸ ὅλας τὰς μορφάς καὶ ἐξερευνῇ καὶ εὐκρινίσῃ ὅλας αὐτῶν τὰς σχέσεις· δὲν πρέπει νὰ ἀμελῇ οὐδεμιᾶς περιστάσεως, τοῦ τύπου, τοῦ χρόνου,

τῶν ὑποκειμένων καὶ ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν σημείων, τὰ ὅποια παράκεινται τῇ παρανομίᾳ· ἐν ἐνὶ λόγῳ πρέπει νὰ ἐπισκοπῇ τὸ ἔγκλημα πανταχόθεν.

3) Πρώτιστον καὶ κυριώτατον καθήκον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου εἶναι ἡ ἐν μετεώρῳ διατήρησις τῆς πεποιθήσεώς του, μὴ ὀδόντες ταχέως πολλὴν πίστιν εἴτε εἰς τὴν ἐνσχὴν εἴτε εἰς τὴν ἀθωότητα τοῦ κατηγορουμένου.

4) Ἡ ἀνάκρισις δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐνεργῇται μετὰ θρησκευτικῆς ἀμεροληψίας, τείνουσα σταθερῶς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν μόνον τῆς ἀληθείας· ἀνάγκη νὰ γίνηται κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους κανόνας, ἄλλως δὲν θέλουσι ποτε ἐννηθῇ οἱ δικασταὶ νὰ σχηματίσωσι βεβαίαν καὶ ἀκλόνητον πεποίθησιν ἐπὶ τῆς διαζυμένης ὑποθέσεως.

II.

5) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον τῆς ἀνακρίσεως, γενικῶς κανὼν ὑπάρχει ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ πρᾶξις πρέπει νὰ γίνηται εἰς ὠρισμένον δημόσιον κατάστημα (ἄρθρον 71 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας). Ὁ κανὼν οὗτος λαμβάνει ἐξαιρέσιν εἰς τὰς ἐπ' αὐτεσφώρῳ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος μεταβαίνει εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἀδίκημα (ἄρθρον 69) στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 168 τῆς κοινῆς ποιν. δικον.). καὶ ὅσκις οἱ μάρτυρες ἢ οἱ κατηγορούμενοι ἐξ ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων δὲν δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιόν του πρὸς ἐξέτασιν (ἄρθρ. 85 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου συνδυαζόμενον μετὰ τοῦ 199 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

6) Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας του δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ οὐδεμίαν πρᾶξιν αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ κτᾶται τὸ τοιοῦτον δικαίωμα δι' αἰτήσεως πρὸς ἄλλους ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους (ἄρθρον 85 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 202 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

7) Ἡ εἰσία ἐκάστου πολίτου καὶ παντὸς προσέτι ἀλλοδαποῦ κατοικοῦντος ἐντῇ Ἑλληνικῇ ἐπικρατείᾳ θεωρεῖται ἀπαράβιαστο ἄσυλον, τὴν δὲ παρανομον καὶ παράτυπον εἰσόδον τῶν δημοσίων

ὕπαλλήλων εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας προβλέπων τιμωρεῖ ὁ κοινὸς ποινικὸς νόμος (ἄρθρον 469). Ἐν πολλαῖς ὁμως περιστάσεσιν ἔπρεπε κατ' ἐξαιρέσιν νὰ συγχωρῇται αὕτη, ὥστε, ὅταν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τεκμαίρεται μετὰ λόγου ὅτι εἴτε ἡ μνησθεμένη πράξις δύναται νὰ βεβαιωθῇ, εἴτε ἡ ἀνακαλύψις ἢ ἡ ἀποδείξις τῶν ἐνόχων νὰ κατορθωθῇ (ἄρθρον 69 στρατ. ποινικοῦ κώδικος καὶ 169 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας), ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ κατ' εἰκὸν ἔρευναν καὶ ἐπιληφθῇ αὐτόθι διαφορῶν ἀνακριτικῶν πράξεων (ιδ. § 5), ἀλλὰ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης ἀπαιτεῖται ἐξ ἀνάγκης α.) τὸ αἰκίημα νὰ ἐπράχθῃ καὶ κατελήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ (ἄρθρον 94 κανονισμοῦ χωροφυλακῆς) β.) νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν τοῦτου ὁ κάτοικος τῆς οἰκίας (ἄρθρον 170 § 1 ποινικῆς δικονομίας) καὶ γ.) εἰάν ὁ κάτοικος οὗτος, εἴτε ὡς ἐκ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς διαγωγῆς του, εἴτε ἐξ ἄλλων δεδομένων, εἶναι ὑποπτος βεβαίως πλημμελήματος τινος ἢ κακούργηματος ἢ καὶ πταίσματος, ἀλλὰ μόνον τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ὑπεξαιρέσεως (ἄρθρον 693 κοινοῦ ποινικοῦ νόμου) ἢ ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι ἐν τινι κατοικίᾳ κρύπτεται ὁ αὐτοφώρος τῆς κλοπῆς καὶ πταίσματος (ἄρθρον 170 § 2—5 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

8) Ἐπὶ τῶν κατ' οἶκον ἐρευνῶν καὶ τῶν αὐτόθι ἐνεργουμένων ἀνακριτικῶν πράξεων ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τοῦ γραμματέως ἡ συμπαραλαβὴ καὶ ἐτέρου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, καθ' ὃ ἐξεθέσαμεν εἰς τὸν § 8, τῆς ὑπ' ἀριθ. 5281, καὶ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ε. ε. ἐγκυκλίου ἡμῶν. Κατὰ πᾶσαν δὲ περίπτωσιν, δεῖν νὰ μνημονεύηται ἐν ἐκάστη ἀνακριτικῇ πράξει ὁ τόπος ἐν ᾧ συνετάχθη.

III.

9) Ὡς πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ ἀνάκρισις, ρητέον ὅτι αἱ ἀνακριτικαὶ πράξεις, εἰσαδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσι, δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ συνταχθῶσιν ἀδιαφόρως ἐν παντὶ καιρῷ, κατὰ τε τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, ἐπίσης καὶ ἐν καιρῷ νυκτός (ἄρθρ. 71 ποινικῆς δικονομίας) πρὸς ἀποφυγὴν ἐξαφκνίσεως τῶν ἀποδείξεων, ἀλλὰ καὶ ἵνα μὴ βραδύνωσιν ἢ ἀποπεράτωσις τῶν ποινικῶν δικῶν καὶ ἡ ταχέια διεκπεραίωσις

αὐτῶν, ὅπερ εἶναι τὸ σπουδαιότερον καθήκον τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

10) Ἐν νυκτὶ βεβαίως, ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου, δὲν πρέπει ν' ἀρχῇται ἡ ἐργασία ἀνακριτικῆς τινος πράξεως, ἀλλ' ἡ ἐξακολούθησις αὐτῆς ἐν ἡμέρᾳ ἀρξάμενης δὲν πρέπει νὰ διακόπτηται, ὡσάντις ἡ διακοπὴ προμηνύει προσκρούματα ἢ βλάβην τινά.

Ὅθεν ἐν καιρῷ νυκτός ὁ ἀνακριτὴς δύναται καὶ ὀφείλει μάλιστα, ἀνάγκης καλῶσεως, νὰ ἀκροάζεται μαρτύρων καὶ ἐπιχειρῇ ἀνακριτικὰς πράξεις· συνήθως ὅμως τιαυταὶ ἐργασίαι ἐνεργοῦνται ἐν καιρῷ ἡμέρας, κατ' ἐξαιρέσειν δέ, ὡσάντις ἡ παρούσα τρίτων προσώπων καθίσταται ἀναγκαία. Ἐπίσης ἐν νυκτὶ δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς φυλακάς πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατηγορουμένων, ἀλλ' εἰς τὴν φρόνησίν του ἀπόκειται ἡ χρῆσις τοῦ μέτρου τούτου, ὅπως μὴ διαταράττῃ τὴν νυκτερινὴν τῶν φυλακισμένων ἀναπαυσιν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν διὰ τῆς ἀπροσδοκῆτου ἐμφανίσεως του ὁμολογίαν ἐπικίνδυνον καὶ βλαπτικὴν εἰς τὰ συμφέροντά των.

11) Ἐν καιρῷ νυκτός δύναται ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν πρὸς βεβαίωσιν τοῦ σώματος τοῦ ἐγκλήματος ἢ αὐτόθι ἐνέργειαν κατ' εἰκὸν ἐρεύνης, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ εἰσόδος ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ κατοικοῦ αὐτῆς ἢ ἂν ὁ κάτοικος συναινέσῃ εἰς τοῦτο· εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ εἰς τὴν ἐκθεσίν του τὴν αἴτησιν ἢ τὴν συναίνεσιν τοῦ κατοικοῦ· ἀπαγορεύεται ὅθεν ἡ εἰσόδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πολίτου καὶ κατ' αὐτὰς ἐστὶ τὰς ἐπ' αὐτοφώρῳ περιστάσεις (συνδ. ἀρθρ. 96, 98, 122 καὶ 123 κανονισμοῦ χωρεφυλακῆς), ἐκτὸς ἂν, ὡς εἴρηται, ὁ κάτοικος συναινῇ ἢ ἀπαιτῇ τοῦτο.

12) Ἐκ τῶν ρηθέντων ἐπεταὶ ὅτι εἰς πᾶσάν ἄλλην περιστάσιν ἀπαγορεύεται ἡ ἐν καιρῷ νυκτός εἰσόδος εἰς οἰκίαν ἰδιώτου, ἐκτὸς μόνον ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς, πλημμύρας ἢ κραυγῆς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς οἰκίας πρὸς βεβήθειαν ἢ πρὸς εξέτασιν τοῦ ἀδικήματος (ἀρθρον 94 καὶ 122 κανονισμοῦ χωρεφυλακῆς)· ἀρχεταὶ δὲ ἡ νύξ ἀπὸ μὲν 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου τὴν 8 ὥραν μ. μ. λήγουσα τὴν 9 π. μ. ἀπὸ δὲ 1 Ἀ-

πριλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου τὴν 9 μ. μ. λήγουσα τὴν 5 π. μ. (ἄρθρον 122 αὐτόθι).

13) Ἐὰν ὅμως ἡ κατ' εἰκὸν ἔρευνα δὲν κατορθωθῇ ἐν ἡμέρᾳ, περιστοιχίζεται ἡ εἰκία δι' ἱκανῆς ἐνόπλου δυνάμεως καθ' ὅλην τὴν τῆς νυκτὸς διάρκειαν πρὸς ἐπιτήρησιν μὴ δραπέτευση οὐποτος ἢ ἐξαφανισθῶσι τὰ πειστήρια (ἄρθρ. 98 καὶ 123 κανονισμοῦ χωροφυλακῆς).

14) Ἐρρέθη ὅτι ἡ ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰσόδος εἰς ἰδιωτικὰς εἰκίας ἀπαγορεύεται ἐν τούτοις ἂν ἡ κατ' εἰκὸν ἔρευνα ἤρξατο τὴν ἡμέραν καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας δὲν ἐπερατώθη ἡ ἀνακριτικὴ πρᾶξις, καίτοι ἐπελθούσης νυκτὸς, δὲν ἀιχρόπτεται, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ οὐδὲν ἦττον ἀνευ τινὸς παρατηρήσεως, ὅτι δῆθεν παρῆλθεν ἡ ἡμέρα.

15) Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὰς ἰδιωτικὰς εἰκίας εἰσόδου ἔχει ἐξαιρέσιν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ξενοδοχεῖα καὶ τοὺς λοιποὺς δημοσίους εἰκούς, εἰς αὗς ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχωνται εἰ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἐν παντὶ καιρῷ (ἄρθρ. 171 κοιν. ποιν. δικον.), ἐνόσω εἶναι ἡνωγμένα, κατὰ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις (ἄρθρ. 100 κανονισμ. χωροφυλακῆς).

IV.

16) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον, δι' οὗ ἐνεργεῖται ἡ ἀνάκρισις, τὸ κυριώτερον ἅμα καὶ ἱερώτερον καθῆκον τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἡ περὶ τὰς ἐργασίας ταχύτης, διότι ἀφ' ἐνὸς διὰ τῆς ταχυτέρας ἀποπερατώσεως τῆς ἀνακρίσεως ἀφαιρῶνται αἱ ἀγωνίαι τῆς ἀβεβαιότητος καὶ αἱ πικρίαι μακρᾶς προφυλακίσεως, τοῦ κατηγορουμένου ὄντος ἀθώου, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ τοῦ ἀδικήματος νὰ ἐπληρωθῇ ἡμέσως τὸ παράδειγμα τῆς ποινῆς, τοῦ κατηγορουμένου ὄντος ἐνόχου.

17) Ἐκ τούτων ὅθεν συνάγεται ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον νὰ βραδύνῃ τὴν περαιώσιν τῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἀνωφελῶς πρὸς ἐντελῆ τρόπον τινὰ ἀποπεράτωσιν αὐτῶν, εἴτε διότι νομίζει καλὸν νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἀνακρίσεως εὕρισκόμε-

νου· ἢ ἀποδημούντας, ἢ ἕνεκα ἀβασίμων λόγων, ἀλλ' ἀρκεῖ ἐκ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως νὰ προκύπτωσιν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις, πρὸς ὑποστήριξιν κατηγορίας.

18) Ἡ ὑποχρέωσις ὅμως αὕτη τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν ἀνακρίσεων δὲν πρέπει ν' ἀπαλλάττῃ οὐδαμῶς τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους τῆς ἄλλης ὑποχρέωσεως, ἐξίσου σπουδαίας καὶ σοβαρᾶς τοῦ καταβάλλειν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἀνακριτικός ὑπαλλήλος (ὡς λέγει περίδοξός τις συγγραφεὺς) ἐξαλείφει τὰς ἀποδείξεις, παρατείνων τὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε πολλοὶ τῶν μαρτύρων ν' ἀποθάνωσιν, οὐσιῶδές τι ἔγγραφον νὰ ὑπεξαίρεθῇ κτλ. δικτηρεῖ δ' αὐτάς, ἐὰν αἱ ἀναβολαί, ἃς ἐπιφέρει, εἶναι πραγματικῶς ἀναγκαῖαι ὥστε νὰ συνενώσῃ τα στοιχεία μιᾶς ἀμφιβόλου καὶ ἀμυδρᾶς ἀποδείξεως, νὰ λάβῃ τὰς μαρτυρίας τῶν ἀποδημούντων μαρτύρων κτλ. προσφέρεται δὲ αὐστηρῶς πρὸς τὸν κατηγορούμενον, ἐκθέτων εἰς κίνδυνον τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποδείξεις καὶ τὰ δικαιολογήματά του, καὶ παρατείνει τὴν ἀποφυλάκισίν του ὑπὲρ τὸ ὅσον κτλ. ἀπ' ἐναντίας προσφέρεται μετὰ προύτης, ἀφίνων νὰ καθησυχάσῃ ἢ προκατάγνωσις (prévention) καὶ παραχωρῶν αὐτῷ τὸν ἀρμόδιον καὶ ἱκανὸν καιρὸν πρὸς τὴν συλλογὴν τῶν ἀποδείξεων του καὶ πρὸς ἀπολογίαν.

19) Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ δημοσιότητος τῶν ἀνακριτικῶν ἐργασιῶν εἶναι ἀναμφισβήτητος ἐν τῇ κοινῇ ποινικῇ δικονομίᾳ, κατὰ δὲ τὸ αὐτόθι 72 ἄρθρον ἡ ἀνάκρισις δὲν γίνεται δημοσίως· τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καθιέρωσε καὶ ὁ στρατιωτικὸς ποινικὸς νόμος (ἄρθρον 84, 85 καὶ 103). Οἱ μάρτυρες ὅθεν ἐξεταστὴν καθ' ἕκαστον, μὴ παρόντος τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις τότε μόνον πάρεστιν, ὅταν καθίσταται ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰκῆς νὰ ἐξετάζωνται παρόντος αὐτοῦ οἱ μάρτυρες (ἄρθρον 126 ποινῆς ποινικῆς δικονομίας)· ἐν τούτοις σημειωτέον ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἐν ταῖς κατ' εἶχον ἐρεῦναι καὶ ταῖς κατασχέσεσιν (ἄρθρον 173 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 103 κανονισμοῦ χωροφυλακῆς).

20) Ἐάν ὅμως ὁ κατηγορούμενος δὲν θέλῃ οὔτε αὐτοπροσώπως νὰ παραστασθῇ οὔτε ἀντίκλητον νὰ διορίσῃ, δὲν πρέπει νὰ προσάγῃται διὰ τῆς βίας· διότι, τῆς παραστάσεώς του ἀφορώσης τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον, δύναται νὰ παραιτηθῇ δικαιώματος, διδομένου ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἐπιδειχθῶσιν αὐτῷ ἀντικείμενα τῆς κολασίμου πράξεως, ὅτε ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ αὐτόν, σημειῶν ἐν τῇ ἐκθέσει, τὴν τε πρόσκλησιν καὶ τὴν ἀρνήσιν του πρὸς ἐμφάνισιν· ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ ἀντικλήτου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐπισήμως, ἀρκεῖ νὰ διορίσῃ ὁ κατηγορούμενος πληρεξούσιον καὶ προφορικῶς, ἀλλὰ καὶ τοῦτου δέον νὰ γίνῃ μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

21) Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀντίγραφον τῶν ἀνακριτικῶν ἐγγράφων, καὶ οἱ ἴδιαι ὀαπάνης, ἢ νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὰ ἢ συγκοινωνήσῃ μετὰ τοῦ συνηγόρου του πρὸ τῆς εἰς αὐτόν κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του (ἄρθρ. 103 στρατ. ποινικοῦ νόμου), ὁ εἰσηγητὴς ὅμως τοῦ στρατοδικείου ὀφείλει νὰ ἀναγνώσῃ αὐτῷ τοὺς λόγους τῆς κατηγορίας (ἄρθρον 84 στρατ. ποινικοῦ νόμου καὶ 111 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας) μετὰ λεπτομερείας, πίστεως καὶ εὐτυνεϊδησίας ἀνευ οὐδεμιᾶς προσφύλαξεως, νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς αὐτόν πάντα τὰ κατ' αὐτοῦ ἐγγράφα ἢ πειστήρια καὶ προσκαλέσῃ αὐτόν νὰ ἐκφρασθῇ, ἂν ἀναγνωρίζῃ αὐτὰ, μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν νὰ ἀναγνώσῃ πρὸς αὐτόν τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀνακρίσεων καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν συνήγορον ὅπως προσέλθῃ εἰς αὐτόν μετὰ τὴν πρώτην ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτοῦ γεγεμένην ἐξεταστικὴν (ἄρθρον 92 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

V

22) Ὡς πρὸς τὰς ἐκθέσεις, ὅλαι τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων αἱ ἐργασίαι, οἱ ὧν ἀνιχνεύονται μὲν τὰ ἀδικήματα, συλλέγονται δὲ αἱ περὶ αὐτῶν ἀποδείξεις, ἐμπεριλαμβάνονται ἐν ταῖς παρ' αὐτῶν συντασσομέναις ἐκθέσεσιν. Ἐκθέσεις δὲ εἶναι πᾶσα πράξις, οἱ ἣς οἱ ὑμῶσις ὑπάλληλοι βεβαιώσιν τὸ κα-

κούργημα, πλημμέλημα καὶ πταίσμα, τὰς περιστάσεις του, τὰ ἔχνη, τὰ ὅποια, διαπραχθέν ἀφῆκε μετ' αὐτὸ καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἀποδείξῃ τὸν αὐτουργὸν τῆς πράξεως, ἢ ἄλλως, ἐκθέσεις λέγεται πᾶσα πράξις, ἐν ᾗ ἀναφέρουσιν οἱ ἀημόσιοι ὑπάλληλοι πᾶν ὅ,τι εἶδον ἢ ἐπραξάν ὡς τοιοῦτοι, πᾶν ὅ,τι ἐλαθε χώραν, ἐρρέθη ἢ ἐπραχθῇ ἐνώπιον αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν εἶναι ποικίλαι, διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων αἱ ἐκθέσεις κατὰ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν ὡς πρὸς τοὺς τύπους καὶ τοὺς κανόνας, εἰς οὓς ὑπάγονται· ἐπομένως ἐκτιθέντες ἤδη τὰ καθέκαστα τῆς ἀνακρίσεως, θέλομεν διαγράψαι τὰ προσόντα ἐκάστης ἐκθέσεως· ὑπάρχουσιν ὅμως γενικαὶ τινες διατυπώσεις κοιναὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις, καὶ τούτων τὴν περιγραφὴν τὸ πρῶτον ἐπιχειροῦμεν.

23) Ἐκάστη ἐκθεσις κατὰ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς πρέπει νὰ συντάσσεται ἐν ἰδιαιτέρῳ φύλλῳ μετ' ἄλλας σαφηνείας καὶ ἀκριβείας· ἡ περὶ τὴν σύνταξιν μέθοδος, ἡ περὶ τὴν διήγησιν ἀπλότης, εὐκρίνεια καὶ πίστις, τὸ σύντομον τῆς ἐκφράσεως, ἡ μὴ παραλείψις ἀναγκαίου τινός, οὐσιωδούς καὶ ἐνδιαφέροντος στοιχείου, τὸ μὴ σχοινιστενὲς ἀλλ' οὔτε ὑπὲρ τὸ δέον σύντομον εἶναι τὰ κύρια συστατικὰ τῆς δοκίμου ἐκθέσεως. Ὅσακις δ' ἐν ταῖς ἐκθέσεσι διαλαμβάνεται γνωμοδότησις πραγματεγνωμόνων (ἄρθρον 98 καὶ 108 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας), δέον νὰ σημειοῦνται ἐν αὐταῖς κατὰ τὸ δυνατόν αἱ αὐταὶ τῶν πραγματεγνωμόνων ἐκφράσεις καὶ αἱ τεχνικαὶ ἐπιστημονικαὶ αὐτῶν λέξεις, μεταφραζόμεναι κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐν παρενθέσει διὰ χυδαίων λέξεων τῇ συνδρομῇ αὐτῶν τούτων τῶν πραγματεγνωμόνων.

24) Τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇ εἰς οὐδένα ἄλλον, οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν δικαστικὸν γραμματέα· δὲν ἐπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι αὐτὸς ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἢ ὁ ἀνακριτὴς γράφει τὴν ἐκθεσιν, καθόσον τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ γραμματέως (ἄρθρον 96 κανονισμοῦ χωροφυλακῆς).

26) Ἐν τῇ κεφαλίδι ἐκάστης ἐκθέσεως πρέπει νὰ μνημονεύηται ὁ τόπος, ὅπου συντάσσεται, ἡ ἡμερομηνία καὶ τὸ ἔτος (ἄρθρον 130 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας)· ἡ ἡμερομηνία

σημειωτέα πρὸς τοῦτοις καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐκθέσεως, ὅτι αὕτη ἤρχισε μὲ τὴν προτεραίαν καὶ ἐτελείωσε τὴν ἐπιούσαν. Ἐνταῦθα παρατηρητέον ὅτι, ὅσκις ἡ ἐκθεσις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περαιωθῇ αὐθημερόν ἢ διακόπτεται ἐνεκὰ οἰουδὴποτε λόγου, πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ διακοπὴ καὶ ὁ λόγος αὐτῆς, νὰ ὑπογράφηται ἡ ἡμιτελής αὕτη ἐκθεσις ὑφ' ὧλων τῶν συμπραττόντων καὶ νὰ σφραγίζηται (ἄρθρον 1071 πολιτικῆς δικονομίας).

26) Πᾶσα ἐκθεσις ἀηλοῖ τὸν βαθμὸν, τὴν κατοικίαν, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἐνεργῶν δὲ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπαλλήλος πρᾶξιν ἀνακριτικὴν κατὰ παραγγελίαν καὶ πρόσκλησιν ἄλλου τοιοῦτου, ὀφείλει νὰ μνημονεύῃ ἐν τῇ κεφαλίδι τῆς ἐκθέσεως τὴν τε παραγγελίαν, τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτῆς· τοῦτο εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον, καθὼ προσδιορίζον τὴν ἀμεσδιότητα καὶ τὸ κύρος τῶν πράξεων τοῦ ἐνεργούντος ὑπαλλήλου.

27) Πᾶσα ἐκθεσις μνημονεύει ὡσαύτως τὸν βαθμὸν μὲν τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως ἢ γραφέως, τὸ ἐπάγγελμα δὲ τῶν λοιπῶν συμπραττόντων προσώπων καὶ πλὴν τὸ τε ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν, ἐμπεριέχουσα συνάμα, ὅτι ἐδόθη ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὀρκίζονται τινες τῶν συμπραττόντων (ἄρθρον 101 καὶ 125 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας, 96 καὶ 107 κανονισμοῦ χωρεφυλακῆς, 69 καὶ 86 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος)· εἰ δὲ τυχὸν εἶναι παρῶν καὶ ὁ Β. ἐπίτροπος, ποιεῖται καὶ τοῦτου μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει.

28) Περαιωθεῖσα ἡ ἐκθεσις ἀναγινώσκεται εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν ἐν τῇ συντάξει αὐτῆς παρευρεθέντων (ἄρθρον 84, 85 στρατ. ποινικοῦ κώδικος καὶ 133 § 2 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας) ὑπογράφεται ὑφ' ὧλων αὐτῶν καὶ γίνεται μνεῖα περὶ τῶν μὴ δυναμένων ἢ μὴ θελούντων νὰ ὑπογράψωσιν (ἄρθρον 75 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, 73 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 106 κανον. χωρεφυλακῆς)· περὶ δὲ παρεισγραφῶν, ζυσιμάτων, μεσοστίχων καὶ ἁλλοιώσεως τῶν γραμμάτων ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 186—188 τοῦ δικαστικοῦ ὁργανισμοῦ.

29) Ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ γραφεὺς ὀφείλει νὰ σημειοῖ ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστης ἐκθέσεως καὶ πάσης ἄλλης ἀνακριτικῆς πράξεως κατὰ τὸ περιθώριον τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς.

30) Ὅσακις ὁ ἀνακριτὴς ἔχει νὰ ἐνεργήσῃ καθ' εἰανόηποτε περιστάσιν, ὀφείλει νὰ συντάττῃ ἔκθεσιν, ὡς λόγου χάριν, ἂν ὑπόδικός τις ζητῇ νὰ ἀναγγεῖλῃ τι πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς ὑποθέσεώς του, νὰ δώσῃ πληροφορίας περὶ αὐτῆς, νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἐνοχὴν του ἢ νὰ μαρτυρήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ τοὺς συνενόχους του κτλ. ἢ μετὰ τοῦ ὑποδίκου ὅμως συνδιαλέξεις δὲν πρέπει νὰ γίνῃ προφορικῶς, ἀλλὰ νὰ συνταχθῇ ἐπὶ τοῦτω ἔκθεσις, ὥσπερ ἐν τῇ ἐξετάσει τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 84 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

Ἐπίσης μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἐκάστου μάρτυρος, ἔσονται νὰ συντάσσονται ἔκθεσις, εἴτε οὐσιώδης εἴτε ἐπουσιώδης εἶναι ἡ μαρτυρία του.

Ὅσακις ὡσαύτως μεταβαίνει περὶ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος πρὸς βεβαίωσιν τοῦ σώματος τοῦ ἐγκλήματος καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν κατὰ τὴν πράξιν ἐνδείξεων καὶ ἀποδείξεων, πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ τε τῆς μεταβάσεώς του καὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων πραγμάτων, εἴτε ἔχουσιν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπόθεσιν εἴτε οὐ.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ παραμεληθῇ ἡ σύνταξις τῆς ἐκθέσεως, ἐπὶ προσφάσει ὅτι καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πράγματος ἢ ὅτι ὁ κατηγορουμένος ἀγνοεῖται.

31). Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ ἔλλειψις ἐν γένει τῆς ἐκθέσεως καὶ ἰδίως κατὰ τὴν προανάκρισιν δὲν ἐμποδίζει τὴν καταδίωξιν, οὐδὲ βραδύνει συντασσομένη, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὐσα, διότι μὴ διαταττομένη ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας, δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ καὶ ἄλλως πως (ἀπόφ. Ἀρ. Πάγου, 14 Σεπτεμβρίου 1839), οἱ δὲ δικασταὶ δύνανται περὶ τῆς πράξεως νὰ σχηματίσωσι πεποιθήσιν ἐξ ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων (ἄρθρον 92, 94 καὶ 438 κοινῆς ποιν.δικ.).

32) Ἐν ἀπάσαις σχεδὸν ταῖς πράξεσι τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου πρέπει νὰ παρευρίσκηται δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ γραφεὺς ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς γραφεὺς ἄλλον τινά, ἀφοῦ προηγουμένως προσηκόντως ὁρίσῃ

αὐτόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ἢ καί, τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, νὰ συμπαραλάβῃ εὖς μάρτυρας ἄρρενας, ἡλικίας τοῦλάχιστον 18 ἐτῶν καὶ μὴ ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν ἐκθασιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 106 τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῶν εἰρημένων ἐν ἀνάγκῃ δύναται καὶ ὀφείλει μάλιστα ὁ ἀνακριτὴς νὰ συντάξῃ αὐτὸς τὴν ἐκθεσιν καὶ ἐνεργήσῃ σιανδῆποτε ἄλλην ἀνακριτικὴν ἐργασίαν, (κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τῆς αὐτῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ τοῦ 106 τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς), καθήκον ὅμως ἔχει νὰ ποιήσῃ μνηστὴν ἐν τῇ ἐκθέσει περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης καὶ τῆς ἐλλείψεως γραφῆς ἢ μαρτύρων.

33) Οἱ δικαστικαὶ γραμματεῖς εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ὑπηρετῶσι παρὰ τῷ ἀνακριτῇ καὶ εἰς ἄλλας, παρὰ τὰς ὠρισμένας πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφεῖου, ὥρας καὶ ἡμέρας.

34) Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ στρατοδικεῖου ὀφείλει νὰ προειδοποιῇ τὸν Β. ἐπίτροπον περὶ πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως, ἐν τῇ ὑποίᾳ νὰ παρευρίσκῃται οὗτος, ἂν θέλῃ, ἔχων συνάμα τὸ δικαίωμα νὰ κάμνῃ παρατηρήσεις καὶ νὰ ἀποστείνῃ ἐρωτήσεις πρὸς τε τὸν μάρτυρα καὶ τὸν κατηγορούμενον (ἄρθρον 97 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

VI

35) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις συμπαραλαβὴν πραγματογνωμόνων, λεκτέον ὅτι, πρὸς ἐξιχνίασιν καὶ βεβαίωσιν τῶν ἀδικημάτων, πρὸς διάγνωσιν τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν καὶ τῶν περιβαλλουσῶν αὐτὰ περιστάσεων, καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἀρωγὴ ἀνθρώπων, εἰτινες, ὡς ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἢ τέχνης αὐτῶν, ἔχουσιν ἰδιαζούσας γνώσεις καὶ πείραν, τοῦτου ἕνεκα ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει, ἐν τοιαύτῃ ἀναφανίσῃ ἀνάγκῃ, νὰ συμπαραλάβῃ ἐν ἧ δύο πρόσωπα ὑφ' ὧν συμβεβημένος διὰ τῶν εἰδικῶν αὐτῶν γνωμῶν δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ εὐχερέστερον τὴν ἀλήθειαν (ἄρθρον 98 καὶ 157 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 107 κανον. χωροφυλακῆς).

36) Ἐπὶ πλαστογραφίας, κλοπῆς δι' ἀντίκλειδος, ρήξεως

ἢ ἀναβάσεως, ἐπὶ βιασμοῦ καὶ ἀσελγείας, πληγώσεων καὶ φαρμακείας καὶ ἄλλων παραπλησίων ἀδικημάτων, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ προσκαλῇ ὡς πραγματογνώμονας ἐμπόρους, κλειδοποιούς, τέκτονες ἢ ξυλουργούς, μαίαις, ἰατροῦς, φαρμακοποιούς καὶ ἄλλους τοιοῦτους δοκιμαστάς, ἵνα ἐκθέσωσι περιστατικά, τὰ ὅποια αὐτὸς ὡς ἐκ τῆς ἐπιστήμης του δὲν δύναται νὰ γινώσκῃ.

Προκειμένου περὶ θανάτου βιαίου, ἀγνώστου αἰτίας ἢ ὑπόπτου, ἀμέτῳ καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ὁ ἀνακριτὴς πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν ἐνὸς ἢ πλειόνων ἰατρῶν, οἵτινες, ἐπισκεπτόμενοι τὸ πτώμα, νὰ βεβαιώσωσι τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου καὶ τὸ μέσον ἢ ὄργανον, δι' οὗ ἐξετελέσθη.

37) Ἐπίσης ὀφείλουσιν οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι νὰ καταβαλλῶσι πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὸν διορισμὸν πραγματογνώμωνων, δεδοκιμασμένης μαθήσεώς τε καὶ ἐπιτηδευότητος, χρηστότητός τε καὶ εἰλικρινείας, ἵνα μὴ διεγείρηται κατ' αὐτῶν ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια προσωποληψίας ἢ ἀνεπιτηδευότητος, τεινουσῶν εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τοῦ κατηγορουμένου· ἐν γένει δὲ οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ᾧσιν ἀνώτεροι πάσης ἐξαιρέσεως (ἄρθρον 100 καὶ 103 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

38) Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἔχων ἀνάγκην πραγματογνώμωνων, προσκαλεῖ αὐτοὺς διὰ τινος εἰδοποιήσεως ἢ ἀπλῆς ἐπιστελῆς καὶ οὐχὶ διὰ κλήσεως· ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἐγγχειρίζεται εἰς τὸν προσκαλούμενον διὰ χωροφύλακος ἢ ἄλλου τινὸς ἀνδρὸς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἀνεξόδως, διαλαμβανουσα ἐν γένει τὸν βαθμὸν τοῦ προσκαλοῦντος ὑπάλληλου, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ προσκαλουμένου, τὸν τόπον, ὅπου μέλλει οὗτος νὰ μεταβῇ, τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἡμερομηνίαν.

39) Πρὶν ἢ οἱ πραγματογνώμονες ἀναλάβωσι τὰς ἐργασίας των, ὁρκίζονται ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν ὑπάλλήλων ὑφ' ὧν ὁωρίσθησαν, ὅτι θέλουσι γνωμοδοτήσει ἐν συνειδήσει καὶ τιμῇ (ἄρθρον 101 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 107 κανον. χωροφυλακῆς), περὶ δὲ τῆς ἐκπληρώσεως ταύτης ποιεῖται μνεία ἐν τῇ σχετικῇ ἐκθέσει.

40) Ὅσάκις οἱ πραγματογνώμονες, ὁρκισθέντες, εἰργα-

σθησαν μὲν ἐπὶ τινος ἔργου, πρόκειται δὲ ἀκολουθῶς νὰ ἐπιληφθῶσι καὶ ἄλλων τοιοῦτου εἶδους, ὅν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὸν ἤδη δεθέντα ὄρκον, ἀρκοῦντος νὰ μνημονεῦνται ἐν τῇ ἐκθέσει ὅτι ἐβόθη προηγουμένως ὁ ἀπαιτούμενος ὄρκος (ἄρθρον 101 ποινικῆς δικονομίας), σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ νομισατρεῖ, καθὼς δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀπαλλοττῶνται τοῦ ὄρκου τούτου.

41) Τῶν πραγματογνωμένων αἱ γνωμοδοτήσεις τότε μόνον παρέχουσι πίστιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, ὅταν γίνωνται κατὰ προηγουμένην πρόσκλησιν τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

42) Διττῶς ἐνεργεῖται ἡ δοκιμασία, ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐν μίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ ἐκθέσει διαλαμβάνεται ἡ πρόσκλησις, ἡ ὁρκοδοσία, τὰ προτεινόμενα εἰς τοὺς πραγματογνώμονας ζητήματα πρὸς λύσιν καὶ ἡ γνωμοδότησις αὐτῶν, ἡ ἐπιχειροῦσιν οὗτοι κατ' ἰδίαν τὰς ἐργασίας των, ὡσάκις ἡ περὶ τοῦ πράγματος ἀπόφασις ἐξήρτηται ἐκ τινος ζητήματος πρὸς λύσιν, οὗτινος ἀπαιτεῖται πείρα καὶ γνώσεις ἰδιαζούσης ἐπιστήμης καὶ τέχνης (ἄρθρον 107 καὶ 109 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

43) Εἰς τοὺς πραγματογνώμονας ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὀφείλει νὰ προτείνῃ ὠρισμένως καὶ σαφῶς τὰ ζητήματα, περὶ ὧν πρόκειται ἰδίως νὰ ἀπαντήσῃσι, νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν ἡ αἰδὼς ἀποτρέπη τοῦτο, νὰ διευθύνῃ αὐτὰς καὶ τὰς ἐπιτηρῇ, ἀπαιτῶν παρ' αὐτῶν τὴν μεζονα ἀκριβείαν, (ἄρθρον 102, 106 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας). Ἐν διαφωνίᾳ, ἀναφύεσις μετὰ τῶν πραγματογνωμένων, προστίθεται ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες τοὺς διώρισαν εἰς ἡ καὶ οὗς ἄλλοι πλέον, ὥστε διασκεπτόμενοι νὰ ἐκδώσωσι νέαν περὶ τοῦ προκειμένου γνωμοδότησιν· τοῦ κανόνος τούτου ὑπάρχει ἐξαίρεσις ἐν ταῖς περὶ τῶν ἐκτιμήσεων γνωμοδοτήσεσιν (ἄρθρον 104, 105 καὶ 107 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

44) Ἐὰν ὁ ἀνακριτὴς λάβῃ ἀνάγκην νὰ προσκαλέσῃ πραγματογνώμονας καὶ ζητήσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ τινος προλαβούσης ἄλλης ἐργασίας, ἡ ἐπὶ τινος γνωμοδοτήσεως προὑπαρξάσης, ἡ νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτῶν συνεχῇ καὶ ἀδιάλειπτον σειράν παρατηρήσεων πρὸς βεβαίωσιν τῆς διανοητικῆς

καταστάσεώς τινος ἀνθρώπου, ὀφείλει καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οὐδὲν ἥττον νὰ διαγράψῃ ἀκριβῶς τὰς πληροφορίες, ἃς ζητεῖ νὰ λάβῃ, τὰ ζητήματα ἐφ' οἷς ὁπραγματογνώμων προσκαλεῖται νὰ γνωμοδοτήσῃ καὶ τὰς ἐρεῦνας, εἰς ἃς πρέπει οὗτος νὰ ἐνασχληθῇ.

45) Ἡ γνωμοδότησις τῶνπραγματογνωμόνων ἐξοὶν νὰ διαλαμβάνῃ τὴν αἰτίαν τῶν ὅσων οὗτοι εἶδον ἢ ἀντελήφθησαν διὰ τῆς αὐτοψίας των, τὴν αἰτίαν, ἣτις κατ' αὐτοὺς παρήγαγε τὸ γεγόμενον ἀποτέλεσμα καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ συνεπείας, καὶ νὰ μνημονεύσῃ τοὺς λόγους τῆς γνώσεως καὶ τῆς πεποιθήσεώς των, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ἐκτιμήσεων, διότι εἰς τὰς περὶ αὐτῶν γνωμοδοτήσεις αἰτιολογιῶν χρεῖα δὲν ὑπάρχει (ἄρθρον 103 καὶ 106 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

46) Οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι δὲν πρέπει νὰ ἀναμειγνύωνται παντάπασιν εἰς τὰς τῶνπραγματογνωμόνων γνωμοδοτήσεις, ἐγκρίνοντες ἢ ἀποδοκιμαζόντες τὰς πράξεις των, διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὅσακις ἡ γνωμοδότησις αὐτῶν εἶναι ἀδριςτος, ἀτελής καὶ ἀνααιτιολόγητος, ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς αὐτοὺς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τούτων (ἄρθρ. 106 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας), ἀλλὰ τὸ δικαίωμα αὐτῶν τούτων δὲν ἐκτείνεται περαιτέρω. Πρὸς δὲ ἂν οὗτοι δὲν συγκατατίθενται νὰ ἐνασχληθῶσιν εἰς τὰ ὁσθέντα αὐτοῖς ζητήματα, διότι ὁλθεν λογίζονται ταῦτα ἐπρουσιῶδη ἢ περιττά, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ ἀναγκάσῃ αὐτοὺς εἰς τοῦτο, ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα, ἐὰν νομίζῃ εὐλογον, νὰ προσκαλέσῃ ἄλλουςπραγματογνώμονας πρὸς λύσιν αὐτῶν.

47) Ἐξαιρετικοὶ ὑπὸ τε τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου καὶ τοῦ κατηγορουμένου εἰς ἐκπλήρωσιν ἔργωνπραγματογνωμοσύνης εἶναι α) οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ πατρυσί, μητρυσί, ἀνὴρ καὶ γυνή, πενθερὸς καὶ πενθερά, γυναικαδελφοὶ καὶ γυναικαδέλφαι, ἀνδράδελφοὶ καὶ ἀνδραδέλφαι, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ, ἢ νύμφη ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ κατηγορουμένου καὶ β) οἱ ἔχοντες ἑμμεσον ἢ ἄμμεσον ἰδιωτικὸν συμφέρον, καὶ τοὶ πῶρρωθεν, ὡς πρὸς τὴν ἐκβασιν τῆς ὑποθέσεως, ἢ ἂν ἡ ἐνεστώσα κατάστασις τοῦ εἰς αὐτοψίαν προκειμένου ἀνθρώπου ἢ πράγματος παρήχθῃ διὰ συμπράξεως αὐτῶν, ἰδίως δὲ οἱ,

ὡς ἱατροί, δόντες εἰς τὸν ἀποθανόντα τὴν τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν βοήθειαν κ.τ.λ. (ἄρθρον 100 καὶ 116 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

48) Ἐπὶ νοθεύσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι τὸν ὑπολαμβανόμενον ὡς νεοεφευμένον χάρτην εἰς τὸ Β. νομισματοκοπεῖον, ὅπου διερευνᾶται ἡ γνησιότης ἢ νόθευσις αὐτοῦ, ἐπιστρεφόμενου εἰς τὴν αἰτούσαν ἀρχὴν μετὰ τῆς περὶ τούτου γνωμοδοτήσεως (Β. Δ. ἐφ. Κυβερνήσεως φύλ. 43 τοῦ 1836 τῆς 7]19 Αὐγούστου).

49) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ πραγματογνώμονες ἐνεργοῦσι κατὰ μόνας, τὴν γνωμοδότησιν αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκθέτωσιν ἐγγράφως, νὰ ὑπογράψωσι καὶ παραδίδωσιν αὐτὴν εἰς τὸν διορίσαντα αὐτοὺς ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ἐπιβεβαιῶσι συντόμως ὑπὸ τὸ ἔγγραφον τοῦτο τὴν παράδοσιν, ὑπογράφει μετὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως ἢ μετὰ τινος ἄλλου ὑπαλλήλου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, μετὰ δύο μαρτύρων (ἄρθρον 109 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας). Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ βεβαίωσις περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης πρέπει νὰ γίνηται καὶ ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν νομοεισθετῶν (ἀπόφ. π. π. Αἰετοῦ Πάγου ΡΠΣΤ'.)

VII.

50) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς προσλαμβανομένους ἐρμηνεῖς, ῥητέον ὅτι, προκειμένης ἐξετάσεως ἀνθρώπου μὴ εἰδότος τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, εἴτε παντάπασιν εἴτε ἐντελῶς, ὃ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως διορίζει ἐρμηνεῖα (ἄρθρον 130 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας), ἐγνωσμένης χρηστότητος καὶ μὴ ὑποκείμενον εἰς ἐξαίρεσιν. Τοιοῦτος δύναται νὰ διορισθῇ ἰθαγενὴς ἢ ἀλλοδαπός, ἀνὴρ ἢ γυνή, τοῦ νόμου οὐδαμῶς ἀποκλείοντος οὔτε τὰς γυναῖκας οὔτε τοὺς ἀλλοδαποὺς τῆς ἐκπληρώσεως τοιούτων ἔργων.

51) Ἡ κοινὴ ποινικὴ δικονομία δὲν προσδιορίζει οὐδόλως τὴν ἡλικίαν τῶν ἐρμηνέων, ἀρκουμένη εἰς τὴν σημείωσιν ὅτι οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ ὦσιν ἐγκρατεῖς τῆς τε καθομιλουμένης γλώσσης καὶ τῆς διερμηνευθησομένης, τίμιοι καὶ εὐσυνείδητοι, μὴ ὄντες νεώτεροι τῶν 14 ἐτῶν (ἄρθρον 122 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

52) Οἱ ἐρμηνεῖς εἶναι ἐξαιρετέαι δι' οὗς λόγους καὶ οἱ πραγματογνώμονες (ἄρθρον 100, 114 καὶ 132 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

53) Οἱ ἐρμηνεῖς δὲν πρέπει νὰ προσλαμβάνωνται, καὶ τοὶ συναινούντων εἰς τοῦτο τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἐκ τῶν κατηγορουμένων, συνηγόντων τοῦ κατηγορουμένου, μαρτύρων ἢ δικαστῶν, οὐδὲ νὰ διορίζωνται συναινέσει τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρον 131 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

54) Ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ διορισθῇ ἐρμηνεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ προσληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὡς δικαστικὸς γραμματεὺς, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὁρκισθῇ τὸν ὅρκον τῶν ἐρμηνέων καὶ ἀναπληρωθῇ δι' ἄλλου ἐκπληρώσας τὰ καθήκοντά του.

55) Οἱ ἐρμηνεῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου των, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ διορίσαντος αὐτοὺς ὑπαλλήλου, ὅτι θέλουσι πιστῶς διερμηνεύσει (ἄρθρον 133 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας)· διακοπείσης τυχὸν τῆς ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἐφ' οἷσδ' ὅποτε λόγῳ, ὁ ἐρμηνεὺς δὲν ὀρκίζεται ἐκ νέου· ὁ νόμος προσέτι δὲν ἀπαιτεῖ κατ' ἐπανάληψιν ὀρκισιν τοῦ ἐρμηνέως κατὰ πᾶσαν ἐξέτασιν μάρτυρός τινος (ἀπόφασις ποινικῆς Ἀρείου Πάγου ΣΤΥ". Ἰανουαρίου 1839).

56) Ὁ διορισμὸς τοῦ ἐρμηνέως καθίσταται ἀναγκαῖος, καὶ τοὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλου ἐννοοῦντος τὴν γλῶσσαν τοῦ ἐξεταζομένου, ἀγνοοῦντος ἢ μὴ γινώσκοντος ἐντελῶς τὴν γλῶσσαν· ἀλλ' οὔτε ἐν ἀντιπαράστασει τινὶ πρέπει ὁ ἀνακριτικὸς ὑπαλλήλος νὰ ἐξηγῇ τοὺς λόγους τοῦ μάρτυρος πρὸς τὸν κατηγορουμένον καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἔστω καὶ κατὰ συναίνεσιν τοῦ κατηγορουμένου, ἀλλὰ ἐάν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ διορίζεται ἐρμηνεὺς.

57) Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν πατρίδα, τὴν κατοικίαν, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν θρησκείαν (ἄρθρον 125 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας), βεβαίησά/συνάμα καὶ τὴν ὁρκοδοσίαν του· περιττὴ δὲ εἶναι ἡ ἐξέτασις περὶ τῆς μετὰ τοῦ κατηγορουμένου συγγενείας του καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς.

58) Πᾶσαν ἐρώτησιν τοῦ ἀνακριτικοῦ ἐρμηνεύει ὁ ἐρμηνεύς εἰς τὸν μάρτυρα καὶ κατηγορούμενον, τὴν δὲ ἀπόκρισιν ἐξηγεῖ εἰς τὸν ἀνακριτὴν καὶ οὕτως ἐφεξῆς· ἀφοῦ δ' ὁ γραμματεὺς καταγράψῃ τὰς οὕτω γινόμενας ἐρωταποκρίσεις, ἀναγινώσκει καθ' ἑκάστην αὐτάς, ἢ ἐκτεταμένων οὐσῶν, ἑκάστην φράσιν, ὁ δὲ ἐρμηνεύς μεταφράζει αὐτάς εἰς τὸν ἐξεταζόμενον πρὸς ἀποφυγὴν παρερσφήσεως λαθους τινός εἰς τὰς ἐρωταποκρίσεις καὶ ἐξηγήσεις· μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς, ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἐρμηνέως, ἀναφερομένου ἄλλως τοῦ λόγου, δι' ὃν δὲν ἡδυνήθη ἢ δὲν ἠθέλησεν νὰ ὑπογράψῃ (ἄρθρον 198 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

59) Πᾶν ὅ,τι ἐρρέθη ὡς πρὸς τοὺς ἐρμηνεὺς ἐφαρμόζεται ἐν γένει καὶ εἰς τοὺς μεταφραστάς, ὧν παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη, ὡς αἱς ὑπάρχουσιν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐπιστολαί, σημειώσεις ἢ ἄλλα ἐγγράφα, γεγραμμένα εἰς ξένην γλῶσσαν.

Ἀφοῦ ὁρκισθῶσιν οὗτοι καὶ λάθωνται τοῦ μεταφρασθῆσαντος ἐγγράφου, ἢ ὑπαγορεύουσι τὴν μετάφρασιν, καταγραφομένην ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει τοῦ ἀνακριτικοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται ὁ διορισμός καὶ ἡ ὁρκωμοσία των, ἢ ἐὰν ἡ μετάφρασις ἀπαιτῇ καὶ χρόνον πολὺν καὶ ἐπεξεργασίαν μεμελετημένην, τὸ μεταφρασθῆσάμενον διδεται αὐτοῖς· μεταφράζεται κατ' ἰδίαν, μεθ' ὃ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, μετὰ τῆς ἐγγράφου ἐπιβεβαιώσεως ὅτι εἶναι ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ, χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπ' αὐτῶν· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως πράττει περὶ τῆς παραδόσεως ὅ,τι καὶ περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶνπραγματογνωμόνων (ἄρθρον 109 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ § 49).

60) Ὁ ὁρκισθεὶς ἵνα ἐκπληρώσῃ πρῶτον μὲν ἔργα μεταφραστοῦ, ἔπειτα δὲ ἐρμηνέως, πρέπει νὰ δώσῃ νέον ὄρκον ὡς πρὸς τὴν δευτέραν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐργασίαν.

61) Ὁπραγματογνωμὼν καὶ ἐμπειροτέχνης, ὁ ἐρμηνεύς καὶ ὁ μεταφραστὴς λαμβάνουσι τὰ ἐν τῇ κοινῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένα τέλη (ἄρθρον 128 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 15—20 ποινικῆς διατιμῆσεως καὶ Β. Διάταγμα τῆς 15

Ἰουλίου 1852, περὶ ὁδοιπορικῶν τῶν στρατιωτικῶν). * Ἐὰν δὲ μέλλωσι νὰ μεταβῶσιν ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των εἰς ἄλλον, λόγῳ τῶν ἐπιφορτισθέντων αὐτοῖς δημοσίων ἔργων λαμβάνουσιν ἐπίσης ἔξωδον πορείας καὶ διατρίβης (ἄρθρ. 65-7 ποινικῆς διατιμῆσεως). Ὅσάκις ὅμως εἰ ἱατροὶ ἀπομακρύνονται τῆς κατοικίας των διὰ χειρουργικὰς ἐργασίας, ἡ ἔνεκα τῆς πορείας καὶ διατρίβης αὐτῶν ἀντιμισθία προσδιορίζεται κατὰ λόγον τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ εὐχὴ τῆς πράξεως (ἄρθρον 96 § ποινικῆς διατιμῆσεως). Οἱ ἄνω εἰρημέναι προσκαλοῦμενοι ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ (καὶ τοῦ δικαστηρίου προσέτι) ὅπως δώσωσι πληροφορίας περὶ τῶν αὐτοψιῶν καὶ ἀναφορῶν αὐτῶν λαμβάνουσιν μόνον τὰ διὰ τοὺς μάρτυρας προσδωρισμένα δικαιώματα (ἄρθρον 22 ποινικῆς διατιμῆσεως).

VIII

62) Ὡς πρὸς τὰ πειστήρια πράγματα ἢ ἔγγραφα, ὁ νόμος ὑποχρεοῖ πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων νὰ καταλαμβάνωσι καὶ σημειῶσιν ἀκριβῶς ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ συντασσομένῃ ἐκθέσει ὅσα ὄπλα, σκευὴ ἢ ἄλλα πράγματα, ὡς πειστήρια εὐρίσκουσιν ὁποῦδῃποτε, τὰ ὅποια ἢ ἐχρησίμευσαν εἰς ἐκτέλεσιν ἀδικήματος ἢ εἶναι συνέπεια αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἔγγραφα τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἄλλων προσώπων εἴτε παρ' ἄλλῳ τινὶ ἤθελον εὑρεθῇ, ὡς δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐξέλεγχον καὶ ἐπομένως ἐνοχλὴν ἢ ἀθώωσιν του (ἄρθρον 69 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, 172 κοινῆς ποινικῆς νομοθεσίας καὶ 97—9 καὶ 101 κανον. χωροφυλακῆς).

Τοιαύτη κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ οὐ μόνον ἐν ταῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ περιστάσεσιν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως, ἀρχοῦντος νὰ λάβῃ ὁ ἀνακριτὴς ὑπονοίας ἐκ τῶν ἐνεργηθειῶν ἀνακρίσεων, ὅτι εὐρίσκονται περὶ κεκρυμ-

* Ὅρα Β. Διάταγμα τῆς 14 Δεκεμβρίου 1882 περὶ ὁδοιπορικῶν καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐν τῷ Β. ναυτικῷ τεταγμένων.

μένα τοιαῦτα, ὅπλα ἢ ὑποπτα ἄλλα πράγματα καὶ ἐγγράφα (ἄρθρον 187 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

63) Εἴτε κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοφώρῳ περιστάσεις, εἴτε κατὰ τὰς λοιπὰς ἐνεργεῖται ἡ κατασχέσις τῶν ἐγγράφων ἢ ἄλλων πειστηρίων, καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἔχουσιν· ἐκ τούτου ὁ ἀνακριτὴς ὑφείλει νὰ ἀκολουθῇ ἐκαστοτε τὰς αὐτὰς διατυπώσεις καὶ τοὺς αὐτοὺς κανόνες, ἀλλὰ συναμα ὑφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὸν κατηγορούμενον ἐγκαίρως, ὥστε νὰ παρευρισχῇται μὲν ἐν ταῖς κατασχέσεσιν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, νὰ παρυσιάζωνται ὁ αὐτῷ τὰ κατεχόμενα, ὅπως ἐξηγῇται περὶ αὐτῶν καὶ παρέχῃ τὰς ἀναγκαῖας διασαφέςεις (ἰδ. § 19).

64) Τοῦ κατηγορουμένου ἀμφισβητοῦντος τὴν γνησιότητα τῶν κατασχθέντων ἐγγράφων, ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ ἐφερμύσῃ κατ' ἀναλογίαν τινὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας (ἄρθρον 440) καὶ νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τοὺς περὶ νοθεύσεως ἐγγράφων ὁρισμοὺς τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας (ἄρθρον 94 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 316, 318 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

65) Ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐκαστον κατασχθέν πειστήριον ἢ ἐγγράφον καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεώς του (ἄρθρον 84 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 103 κανον. χωροφυλακῆς) ἐξετάζει ἀκολουθῶς αὐτὸν πότε περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν του, ὅποιαν ἔκαμεν ἢ ἐμελλε νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ λόγον περὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ πρᾶγμα· πάντα δὲ ταῦτα ἐμπεριστατωμένως ἐγγράφονται ἐν τῇ ἐκθέσει, ἢ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ κατηγορουμένου, ποιεῖται ἐν αὐτῇ μνεία τούτου.

66) Ἀπαντὰ τὰ κατασχθέντα πράγματα περιγράφονται ἀκριθῶς καὶ σημειοῦνται κατὰ τὰ διακριτικὰ αὐτῶν σημεῖα, εἰς τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα, τὸ βάρος κ.τ.λ., ἐν ἀνάγκῃ δὲ προσκαλοῦνται καὶ πραγματογνώμονες, ἐὰν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀνήκωσιν εἰς εἰδικὴν τινα τέχνην, τὰ δὲ κλοπιμαῖα ἐμπερεύματα ἢ ἄλλα πράγματα ἐκτιμῶνται· ὑσάκις δὲ ἢ μὲν περιγραφῇ αὐτῶν εἶναι δύσκολος, ἢ δὲ μετακό-

μεις ἀδύνατος, ἢ ἔλλειψις αὐτῇ ἀναπληροῦται δι' ἰχνογραφῶν, ὑποβαλλομένων εἰς τὸ δικάσον δικαστήριον· ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ περιγραφῶσι λεπτομερέστατα τὰ κατασχεθέντα πράγματα, διότι πρέπει καὶ νὰ ἐξηγηθῇ ἀριθμῶς ἢ κατὰστασις ἐν ἣ εὐρέθησαν, ὡς π. χ. ἐὰν τὸ ἐγχειρίδιον εἶναι βεβαμμένον αἵματι κ.τ.λ.

Τὰ κατασχεθέντα πράγματα, ὄντα ἀνεπίδεκτα ἐπιγραφῆς, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τίθησιν εἰς περικαλύμματα, σάκκους ἢ σιουδήποτε ἄλλο δοχεῖον, τὰ ὑποῖα σφραγίζονται διὰ τῆς ἐπισήμου σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας του (ἄρθρον 174 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 99 κανονισμοῦ χωροφυλακῆς).

67) Καθ' ὅμοιον τρόπον περιγράφονται καὶ φυλάσσονται τὰ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου πρὸς δικαιολογίαν αὐτοῦ παρουσιάζόμενα καὶ καταλαμβανόμενα πράγματα· συνεπιτίθησι δὲ καὶ ὁ κατηγορούμενος τὴν ἰδίαν σφραγίδα ἐὰν εἶναι παρὼν ἐν τῇ κατασχέσει καὶ ζητήσῃ τοῦτο· (ἄρθρον 174 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ 99 κανον. χωροφυλακῆς).

68) Τὰ ἐγγραφα ὑπουδῆποτε εὐρεθῶσιν, εἴτε παρὰ τῷ κατηγορουμένῳ εἴτε παρ' ἄλλῳ τινί, εἰς περίπτωσιν κατασχέσεως, ὑπογράφονται καὶ μονογράφονται ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἐὰν δ' εὗρος εἶναι ἀπὼν, ἀρνῆται ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, ποιεῖται τοῦτου μνηεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει· σημειωτέον ἐν παρόδῳ ὅτι ὑπὸ τὴν λέξιν ἐγγραφα ἐννοοῦνται καὶ τὰ τετυπωμένα καὶ τὰ χειρόγραφα (ἄρθρ. 172, 174 καὶ 177 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

69) Κατὰ τὴν ἔρευναν τῶν ἐγγράφων τοῦ κατηγορουμένου πρῶτον μὲν ὀφείλει ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα μὴ διαφύγῃ τι τῶν παρατηρήσεων του καὶ δευτέρον δὲν πρέπει ἀδιακρίτως νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν του εἰς ἐγγραφα, τὰ ὑποῖα περιέχουσι μόνον πάντῃ ἰδιωτικὰ συμφέροντα.

70) Ἐὰν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἤθελεν εὐρεθῇ σωρεία ἐγγράφων, καθισταμένης οὕτως ἀδυνάτου τῆς ἐν τῇ στιγμῇ ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν, τότε ἢ τίθενται ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν φύλακας ἢ ἀριθμοῦνται καὶ σφραγίζονται ἢ ἄλλως πως ἐξασφαλίζονται

μή τι ἐξ αὐτῶν ἀφαιρεθῇ μέχοι τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐπιθεωρήσεως (ἄρθρον 176 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

71) Ἐπειδὴ ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐγγράφων τοῦ πολιτοῦ καθίσταται λίαν δυσάρεστος, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος πρέπει νὰ προσφέρηται μεθ' ἀπλότητος μὲν καὶ μετριοτήτος, ἀλλὰ ευχρόνως καὶ μετὰ τῆς ἀντικεύσεως ἀξιοπροσπείας.

72) Ἐν τῇ αὐτῇ περὶ βεβαιώσεως τῆς ἀξιοποιήσεως πράξεως ἢ περὶ τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης ἐκθέσει, δέον νὰ μνημονεύηται ἡ κατάσχεσις καὶ περιγραφὴ τῶν ὑπόπτων πραγμάτων, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ κατασχέσεως πολλῶν κλοπιμαίων, ἀπείρων ἐγγράφων ἢ παντοῦ εἶδους ἐργαλείων, ὅτε συνεπαγεται ἡ ἀνάγκη τῆς συντάξεως εἰδους τινὸς ἀπογραφῆς, ἵνα μὴ ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἀξιοποιήσεως πράξεως καταστῇ ὑπὲρ τὸ δέον διεξοδικὴ καὶ σχοινοτενής.

73) Ὅλα τὰ παρὰ τῷ φυλακισθέντι εὑρεθέντα ὑποπτα πράγματα, ὡς λ. χ. χρυσός, ἄργυρος, πολύτιμοι λίθοι, ἀφαιρούνται παρ' αὐτοῦ· ἡ δὲ κατάσχεσις αὐτῶν ἐπίσης ἀπαιτεῖται νὰ βεβαιωθῇ δι' ἐκθέσεως, περιγραφούσης τὰ κατασχθέντα (ἄρθρον 229 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας).

74) Τὰ κατασχθέντα πράγματα, εἴτε εἰς κατηγορίαν εἰσὶ χρήσιμα, μεταφέρονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελεῖ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ὅπου φυλάσσονται ἀσφαλῶς μέχρι τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρον 99 καὶ 277 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας). Δὲν δύναται δὲ οὐδὲ πρέπει νὰ παρακατατεθῶσιν οὔτε ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, οὔτε ἐν τῷ ἀνακριτηρίῳ καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀνακριτοῦ, οὐδ' εἰς τὸ ὑπουργεῖον διαβιβάζονται διὰ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸ διαβίβασιν τῆς δικεγραφίας, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἁρθρου 98 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

IX.

75) Ἐκαστος στρατιωτικὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἐνεργῶν κατὰ παραγγελίαν ἄλλου ἐπίσης ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ὀφείλει νὰ πέμπῃ εἰς τὸν παραγγεῖλαντα ἀνακριτὴν πάντα

τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἐκθέσεις τῆς ἀνακρίσεως ἐν πρωτοτύπῳ (ἄρθρ. 155, 157, 203 καὶ 206 κοινῆς ποινικῆς δικονομίας) ἂν ὁ ἐνεργῇ ἀφ' αὐτοῦ, διαβιβάζει αὐτὰ διὰ τῶν προϊσταμένων του ἀνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργόν, οἱ δὲ τακτικὲς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι διὰ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως (ἄρθρον 80 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

76) Μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἢ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς παραγγελθείσης ἀνακριτικῆς πράξεως ἢ ἐργασίας, ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπολογισμὸν τῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει γενομένων ἐξόδων, τὸν ὁποῖον ὁ ἀνακριτὴς ἐπικυροῖ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπογραφῆς (ἄρθρον 132 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου).

77) Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει προσέτι νὰ συντάττῃ ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ἀνακρίσεως κατάλογον ἀκριβῆ τῶν ἐγγράφων, κάτωθι τοῦ ὁποῖου σημειοῖ τὰ προσαχθέντα πειστήρια, ὅσakis ταῦτα εἶναι εὐάριθμα, ἄλλων συντάσσεται περὶ αὐτῶν ἰδιαίτερος κατάλογος, ὑπογραφόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ. Τοιοῦτους καταλόγους ὀφείλουσι νὰ συντάττωσι καὶ οἱ λαμβάνοντες παραγγελίαν ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς ἐκπλήρωσιν ἀνακριτικῶν τινῶν ἐργασιῶν, αἵτινες μνημονεύονται εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον, τὸν συντασσόμενον μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὡς εἴρηται.

78) Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος συλλαμβάνων τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ διατάττων τὴν προφυλάκισιν του, (ἄρθρον 70 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου), εἰάν ἐν ἐλλείψει εἰκείων καὶ συγγενῶν κινδυνεύωσι νὰ ἀπολεσθῶσι τὰ πράγματα ἢ ἔγγραφα αὐτοῦ, ὡς ἐκτεθειμένα εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὑπηρετῶν του ἢ ἄλλων ξένων ἀνθρώπων, ἔχει καθήκον νὰ σφραγίσῃ αὐτά, ἵνα μὴ ὑπεξαίρεθῶσιν, ἐκτὸς ἂν ὁ ἴδιος ἀναθέσῃ τὴν περὶ συντηρήσεως αὐτῶν φροντίδα εἰς τινὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του ἀνθρώπων (1049 κ. ε. πολ. δικον). *

Αἱ ὁδηγίαι αὗται πεποιθάμεν ὅτι, μετ' ἐπιστάσεως ἀνα-

* Ὅρα τὰ περὶ ὀρκίσεως πᾶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν, δι' ἱατροδικαστικὰς πράξεις, καὶ περὶ ἐξετάσεως προανακρίσεων καὶ ἀνακρίσεων.

γνωθεῖσαι καὶ ὑπ' ὄψιν θεόντως λαμβανόμεναι, θέλουσι συντελέσει τὰ μάλα εἰς εὐάρεστον ἐνέργειαν τῆς ἀνακριτικῆς ὑπηρεσίας.

Δ. Υ. ἀριθ. 8372 τῆς 19 Μαΐου 1861.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν ἐκθέσεων κατὰ τὴν παράδοσιν ἐγγράφου ἢ προφορικῆς μηνύσεως καὶ τῆς δεδαιώσεως τῶν κακουργημάτων ἢ πλημμελημάτων ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7630 ἐγκυκλίου ἡμῶν ἐξεθέσαμεν τὴ καὶ πῶς πράττουσιν οἱ σωματάρχαι καὶ λοιποὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ἐκτελοῦσι πλημμέλημά τι ἢ κακούργημα, τοῦτέστι πῶς ἐνεργῶσι τὸ δικητικὸν αὐτῶν καθήκον, ὁποίας ὑποχρεώσεις ἔχουσιν οἱ δικηκόντες λόχους καὶ ποῖα εἰσὶ τὰ εἰς τοιαύτας περιστάσεις καθήκοντα τῶν ὑπαξιωματικῶν· ὡς ἔνεστι δὲ σαφῶς διεγράψαμεν τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐνεργῶσι προεισαγωγικὰς ἀνακρίσεις, πότε δηλονότι θέτουσιν εἰς ἐνέργειαν τὸ ἀνακριτικὸν αὐτῶν καθήκον· καὶ τοι δὲ ἀρκούντως τοῦ πράγματος διευκρινισθέντος, ὡς ἐκ περισσοῦ ἐπαναλαμβάνομεν ὧδε, ὅτι τότε μόνον καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐπιχείρησις προεισαγωγικῶν ἀνακρίσεων, ὡσάκις, ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἶναι κίνδυνος μὴ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἔχνη τοῦ ἐγκλήματος (ἄρθρον 69 στρατ. ποινικοῦ νόμου).

Ἐπιλαμβάνομεθα ἤδη τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν προρρηθέντων σωματάρχων καὶ λοιπῶν, ὅταν οὗτοι προσκαλῶνται ὑπὸ τῶν παθόντων, ἢ ὑπὸ τρίτων ἢ ὑπὸ τῆς κοινῆς φήμης νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ἀνακριτικὸν αὐτῶν καθήκον.

Ἐάν μὲν ἡ μήνυσις γίνεται ἐγγράφως, ἢν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ συντάξῃ ὡς ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ τῆς ὑπ' ἀρ. 5281 ἐγκυκλίου ἡμῶν ἐκτίθεται, φέρει τοὺς τύπους τοῦ 1 σχεδίου τῶν συνημμένων ἐν τῇ παρούσῃ τριῶν· ἂν δὲ γίνεται προφορικῶς, συντάσσεται ἐκθεσις κατὰ τὸν τύπον τοῦ 2 σχεδίου, ὑπάρχοντες δὲ κινδύνου ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ περιστασεως, μετα-

θαίνειν ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ὅπου ἐνεργεῖ καὶ συντάσσει ἐκθεσιν κατὰ τὸν τύπον τοῦ 3 σχεδίου.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν εἰς τοὺς κ.σωματάρχας καὶ λοιποὺς διοικούντας σώματα, ἀποσπάσματα καὶ καταστήματα καὶ ἔχοντας δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῶσι προεισαγωγικὰς ἀνακρίσεις, ὅτι τότε μόνον πρέπει νὰ ἔχωνται παρὰ προσώπων μὴ νόσεις καὶ συντάττωσι περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις κατὰ τὰ σχέδια 1 καὶ 2, ὅταν οἱ παθόντες δὲν ὑπαγῶνται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των καὶ διὰ τὴν ποινικὴν καταδίωξιν ἀπαιτεῖται μήνυσις ἐκ μέρους τοῦ παθόντος· τῆς αὐτῆς δὲ ἀνάγκη δὲν ὑπάρχει δι' ὅλα τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα, ἤτοι τὰ ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπόμενα· ἅμα τῆς αὐτοῦ ἐγκλήματος διαπραχθέντος λαμβάνουσιν ἐφαρμογὴν ὅσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7630 ἐγκυκλίου ἡμῶν διατάζαμεν.

Ἄν διὰ τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα ἐγκλήματα δὲν ἀπαιτεῖται μήνυσις, ἐπομένως οὔτε σύνταξις ἐκθέσεως κατὰ τὸ 1 καὶ 2 σχέδιον, ἀναγκαῖα ὅμως ἀπαραιτήτως εἶναι ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ κατὰ τὸ 3 σχέδιον σύνταξις ἐκθέσεως ὡς λ. χ. εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 240—249 καὶ 253—254 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, ὅτε ὁ ἀρχηγὸς ὑφίλει ἅμα γνωστῆς γενομένης αὐτῷ τῆς πράξεως καὶ ὑπάρχοντος ἐκ τῆς ἀναβολῆς κινδύνου ἀπωλείας τῶν ἀποδείξεων, νὰ μεταβῇ αὐθωρεῖ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, νὰ ἐξετάσῃ διὰ δοκιμαστῶν τὰ τρόφιμα, ἢ πόθεν καὶ πῶς κατεστράφησαν διὰ τοῦ πυρὸς ἢ ἄλλως πῶς τὰ κτίρια, νὰ κατὰσχῃ τὰ συντελέσαντα εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος ἐργαλεῖα ἢ νοθευθέντα βιβλία, ἢ ψευδῇ σταθμά, τὰς παραπεποιημένας σφραγίδας ἢ τέλος τὰς νοθευθείσας οὐσίας κλπ. μετὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρειῶν, καθ' ἃ ἐκτείνῃ περιγράφαμεν εἰς τὸ κεφάλαιον 6 τῶν ὑπ' ἀριθ. 5937 καὶ 5281 ἐγκυκλίων, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως κατὰ τὸ σχέδιον 3 τῆς παρούσης, νὰ διαβιβάσῃ δὲ ἱεραρχικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον δι' ἀναφορᾶς, κατὰ τὸ σχέδιον 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 7630 ἐγκυκλίου ἡμῶν.

Παρατηροῦμεν κατ' ἐπανάληψιν ὅτι καὶ διὰ τὰ άτομα τὰ ὑπ' αὐτοῦ διατελοῦντα, ὅταν ἀπαιτῆται μήνυσις πρὸς κατὰ-

διωξίν, π. χ. προκειμένου περὶ τραυμάτων εἰς βαθμὸν πλημμελήματος (ἄρθρον 317 κοινῷ ποινικοῦ νόμου), πρέπει νὰ γίνῃται παραδεκτὴ ἡ μήνυσις καὶ συντάσσεται ἡ ἐκθεσις κατὰ τὰ 1 καὶ 2 σχέδιον καὶ κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων· τοιαύτη δὲ ἐκθεσις πάντοτε ἐπὶ τραυμάτων εἶναι ἀναγκαία, ἀναγκαιοτάτη δὲ ἀποβαίνει καὶ ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἱατροῦ πρὸς βεβαίωσιν τοῦ εἶδους τῆς πληγῆς καὶ τῆς πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητος, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ὁ στρατιωτικὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ἅμα τῇ συντάξει τῆς ἐκθέσεώς του περὶ τῆς μὴνύσεως.

Πάντα ταῦτα ὑποβάλλονται εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, ἄνευ παρεμβάσεως εἰς ἄλλας ἀνακριτικὰς ἐργασίας.

(Σχέδιον 1ον).

Ἐκθεσις ἐγχειρίσεως.

Σήμερον τῇ . . . 188 . . . ὥρα . . . ἐν . . . ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ (ὄνομα, ἐπώνυμον, βαθμὸς καὶ θέσις) ἐκτελοῦντος ἔργα στρατιωτικοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου * ἐν τῷ καταστήματι . . . (ἡ γραφεῖα . . .) ὃ (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα) ὅστις μετ' ἐνεχείρισε τὴν προσορητημένην ἑγγραφὸν μήνυσιν ἀπὸ . . . τοῦ μηνὸς 188 . . . ὑπογεγραμμένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀφορῶσαν ὅτι ὁ . . . ἐφόνευσεν τὸν . . . εἰς . . . εἰπὼν πρὸς τούτους (γράφονται αἱ προσοθήκαι καὶ αἱ ἀπαντήσεις ὑπὸ τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου) εἶτα μενογράφας αὐτὴν ἀνά πᾶν φύλλον, συνέταξα πρὸς βεβαίωσιν τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν, ἣτις ὑπεγρά-

* Ὡς πρὸς τὴν σύμπραξιν γραφέως, ἴδε τὰ ἄρθρα 27 καὶ 32 τῆς ὑπ' ἀριθ. 5937 ἐγκυκλίου τῆς 10 Ἀπριλίου 1861· ἂν δὲ ὑπάρχῃ τοιοῦτος καὶ λάθῃ μέρος, μνημονεύεται καὶ υπογράφει εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως, ἀφοῦ πρῶτον γίνῃ μνεία ὅτι καὶ αὐτὸς ὑπέγραψε.

φη ὑπ' ἐμοῦ καὶ τοῦ μηνυτοῦ, ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθη εἰς αὐτόν, βεβαιώσαντα τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου.*

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ φρευσαρχείου.

Ὁ μηνυτής.

(Σχέδιον 2ον).

Ἐκθεσις προφορικῆς μηνύσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

Σήμερον τῇ 188 . . . ὥρα . . . ἐν . . . προ-
σῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ (ὄνομα, ἐπώνυμον, βαθμὸς καὶ θέσις)
ἐκτελοῦντος ἔργα στρατιωτικοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸ
κατάστημα. . . . (ἢ εἰς τὸ γραφεῖον) ὁ
(ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία), ὅστις ἐμήνυσε
τὰ ἑξῆς. **

Πρὸ μιᾶς ἀκριβῶς ὥρας ἱστάμενος πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας
μου ἤκουσα φωνὰς γοεράς πρὸς τὸ μέρος οἰκίας παρακειμένης
εἰς τὴν ἐμήν, ὡς νὰ ἦσαν γυναικὸς κινδυνεύουσας τὸν ἐσχατον
κίνδυνον· ἐκ τούτου ἔδραμον εἰς βοήθειαν καὶ ἀναβαίνων τὴν
κλίμακα τῆς μνησθείσης οἰκίας εἶδον στρατιωτικόν τινα ἐξερ-
χόμενον τοῦ θαλάμου τῆς γυναικός... καὶ ζητοῦντα ὁρομαίως
νὰ φύγῃ* κλείσας τὴν θύραν, προσεπάθησα νὰ ἐμποδίσω αὐτόν,
διότι ἐκ τῆς φυσιογνωμίας του καὶ τῆς ἀνωμαλίας τῶν ἐνδυμά-
των του ὑπώπτευσα ὅτι ἔχει κακοποιήσει τὴν γυναῖκα... ἀλλὰ
τότε σύρας αἰφνιδίως ἐκ τοῦ θυλακίου του ἐγχειρίδιον, ἠθέλησε
νὰ μὲ τραυματίσῃ ὅπως δυνηθῇ νὰ διαφύγῃ τὰς χεῖράς μου,
ἤρchiσε δὲ μεταξύ ἡμῶν ἡ πάλη καὶ μολονότι μὲ εἶχε πληγώ-
σει· κατὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα, κατάρθωσα νὰ τὸν καταβάλω
καὶ κρατήσω αὐτόν, μέχρις οὗ οἱ γείτονες ἀκούσαντες τὰς φω-

* Ἡ ἔκθεσις συντάσσεται εἴτε ἐν ἰδιαιτέρῳ φύλλῳ χάρτου, εἴτε
υπάρχοντος χώρου, καὶ ἐν τῇ μηνύσει.

** Ἴδε τὴν ὑπὸ τὸ 1 σχέδιον πρῶτην σημειώσιν.

άς μου ἔσπευσαν ὁραμόντες εἰς βοήθειάν μου, τὸν συνέλαβον καὶ τὸν ἔθεσαν εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας, προσέχοντες μακρόθεν μὴ ἐξέλθῃ. Ἀμέσως μετὰ τὴν περιστάσιν ταύτην εἰσελθὼν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς γυναίκος, εὗρον αὐτὴν χαμαί, πεπνυγμένην εἰς τὸ αἷμα, καὶ φέρουσαν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἰδίως περὶ τὸν τράχηλον πολλὰς πληγὰς, αἱ ὁποῖαι μοι ἐφάνησαν βαρύνταται.

Διὰ ταῦτα ἔσπευσα ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐγὼ νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν σας, ὅπως δηλώσω εἰς ὑμᾶς ταῦτα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου πολλοὶ ἄλλοι περιποιῶνται τὴν παθοῦσαν.

Ἀναγνωσθεῖσα ἡ μήνυσις αὕτη εἰς τὴν μηνυτὴν, ὁμολογήσαντα ὅτι ἐπιμένει εἰς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὑπεγράφη ὑπ' αὐτοῦ ἀνὰ πᾶν φύλλον καὶ ὑπ' ἐμοῦ.*

Ὁ Εἰσηγητὴς τοῦ Φρευραρχεῖου

Ὁ μηνυτής.

(Σχέδιον 3ον).

*Ἐκθεσις πρὸς βεβαίωσιν τοῦ σώματος
τοῦ ἐγκλήματος ἐν περιπτώσει ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελήματος
ἢ κακουργήματος.*

Σήμερον τὴν τοῦ ἔτους 188 ὥραν

* Ἐὰν ὁ μηνυτὴς ἐμφανισθῇ μετὰ μαρτύρων ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἐξετάζει αὐτοὺς καὶ ἐπικυρώνει τὰς ἐξετάσεις ταύτας διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Ἐν περιπτώσει ὅμως κατεπειγούσης ἀνάγκης, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος πρέπει νὰ μεταβῇ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον, ἐνθα ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, συμπεριλαμβάνων καὶ τοὺς μάρτυρας, ὅτι ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ 3 σχεδίῳ ἐκτιθέμενα.

Ἐὰν δὲ ὁ μηνυτὴς εἶναι αὐτὸς ὁ παθὼν, ὃν εἰς κατάστασιν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐρωτᾶται ἂν θέλῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ καταμηνυομένου καὶ ποτοὶ ἦσαν παρόντες κατὰ τὴν πράξιν ὡς μάρτυρες, τοὺς ὁποίους σημειοῖ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀκριβῶς, ὅπως σέτι ἂν οἱ μάρτυρες εἶναι στρατιωτικοὶ σημειοῦται εἰ δυνατόν, καὶ τὸ σῶμα, εἰς ὃ ἀνήκουν, τοῦ μηνυτοῦ δὲ φέροντος πληγὰς, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἀμέσως προσκαλεῖ τὸν ἱατρὸν νὰ γνωμοδοτήσῃ, συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 καὶ ἐπέκεινα τῶν ὁδηγιῶν.

ἡμεῖς (ὄνομα, ἐπώνυμον, βαθμὸς καὶ θέσις) ἀνακριτικὸς στρατιωτικὸς ὑπάλληλος συνεπεῖχ' τῆς γενομένης ἐνώπιόν μας μηνύσεως ὑπὸ τοῦ (ἢ πληροφορηθέντες ἐκ κοινῆς φήμης) περὶ τῆς διαπραχθείας (ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ τὸ καταγγελλθέν ἔγκλημα), εἰς καὶ ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπ' αὐτοφῶρῳ περιστασίῳ, μετέβημεν εἰς (νὰ σημειωθῇ τὸ χωρίον, ἢ κοινότης, ἢ θέσις, ἢ ὁδὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς οἰκίας ἢ τοῦ καταστήματος), παραλαβόντες μεθ' ἡμῶν 1) τὸν δῆμαρχον (ἢ τὸν ἀστυνόμον ἢ τὸν πρέσβρον τοῦ δημάρχου, ἢ ἕνα ἢ ὕς ἰδιώτας ἐνῆλικας, ὧν τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα ἀναφέρονται), κατοίκους τοῦ χωρίου (ἢ τῆς κοινότητος, * 2) τὸν πραγματογνώμονα κάτοικον τοῦ, 3) (ἐν περιπτώσει βιαίου θανάτου ἢ πληγῶν) τὸν ἱατρὸν, κάτοικον τοῦ τῷ ὁποίῳ τὴν συνδρομὴν ἐπεκαλέσθημεν.

Ἀφικθέντες εἰς τὴν μνησθείσαν θέσιν, ἀπηγορεύσαμεν τὴν ἄνευ ἀδείας ἡμῶν ἀπομάκρυνσιν τῶν παρευρεθέντων μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν, ἐνεκα τῶν ὑποίων ἤλθομεν ἐνταῦθα (νὰ περιγραφῶσιν ὡς μετ' εὐλαθείας ὅλαι αἱ ἐργασίαι καὶ ἡ κατάστασις τοῦ τόπου* προκειμένου δὲ περὶ ἀνθρωποκτονίας νὰ γίνῃ ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ νεκροῦ) ὀρκισθέντας ὅτι τοὺς πραγματογνώμονας (ἢ τοὺς ἱατροὺς), ὅτι θέλουσι γνωμοδοτήσῃ ἐν συνειδήσει καὶ τιμῇ, προσεκαλέσαμεν αὐτοὺς ὅπως παραχρῆμα παρατηρήσωσι τοὺς τόπους (ἢ τὰς πληγὰς καὶ τὸν νεκρὸν), εἶδον δὲ (ἐνταῦθα σημειωτέον ποῖοι προσέβησαν εἰς ἐργασίας, οἱ πραγματογνώμονες ἢ οἱ ἱατροὶ) ὅτι (νὰ μνημονευθῶσιν ἀκριβῶς αἱ πληροφορίες καὶ λεπτομέρειαι τῶν πραγματογνώμωνων ἢ τῶν ἱατρῶν), ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἡ κλοπὴ (ἢ πᾶν ἄλλο ἐγκλημα) ἐπράχθη διὰ (ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἀνθρωποκτονίας) ὅτι ὁ φόνος ἐξετελέσθη διὰ (νὰ σημειωθῇ πῶς ἐγένετο ὁ φόνος καὶ διὰ ποίου ὀργάνου).*

Γνωσθεῖσθε δὲ τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου καὶ ἀποβαινούσης

* Ἰδε σημείωσιν 4ην ὑπὸ τὸ 1ον σχέδιον.

** Ὡς πρὸς τὰς ἐκθέσεις τῶν πραγματογνώμωνων ἴδε ἄρθρον 38 καὶ ἐφεξῆς τῶν οδηγιῶν.

περιττῆς πάσης πρὸς τοῦτο περαιτέρω πληροφορίας, ἀπεφάνθησαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον πρὸς τὴν ταφήν τοῦ νεκροῦ (ἢ παρουσιασθεῖσης ἀνάγκης) ἐπειδὴ ἐκρίναμεν ἀναγκασίαν τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ (ἂν ὁ ἐνεργῶν εἶναι ἄλλος ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος) ἐρευνᾶν τοῦ νεκροῦ, διατάξαμεν νὰ γίνη ἡ ταφή μέχρι τῆς ἀφίξεώς του (ἂν ὁ κατηγορούμενος συλληφθῇ, φέρεται εἰς τὸν τύπον, ἔνθα ἐπράχθη τὸ ἐγκλήμα, ἐπιδεικνύεται εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἐξετάζεται, σημειομενῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν τε προτάσεων καὶ ἀπαντήσεων του).

Μετὰ ταῦτα προσεκαλέσαμεν τὸν ὅστις ἐξετασθεὶς ἀπήντησεν ὅτι καὶ προσκληθεὶς νὰ ὑπογράψῃ ἡρνήθη, ὡς ἀγνώων (ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν).

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον συλλέγονται ὅλαι αἱ δυναταὶ πληροφορίες παρὰ τε τοῦ κατηγορουμένου καὶ ὅλων ὅτινες παρευρέθησαν ἢ δύνανται νὰ γνωρίζωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως λεπτομερείας περὶ τοῦ ἐγκλήματος, πρὸς δὲ παρὰ τῶν γειτόνων, τῶν ὑπηρετῶν καὶ αὐτῶν ἐστὶ τῶν συγγενῶν, ὑπογράφοντων ἀπάντων τὰς ἐκθέσεις των, ἐν ἀρνήσει δὲ γίνεται μνεία τούτων ἐν αὐταῖς. "Ἐν εὐρεθῶσιν ὅπλα ἢ ἄλλα ἐργαλεῖα, χρησιμεύσαντα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἢ εἶναι συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος κατὰσχει αὐτά, τὰ περιγράφει ἀκριβῶς, τὰ ἐπιδεικνύει εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὅστις ὑπογράφει τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις. (Τοῦ παθόντος ὅμως μὴ ἀποβιώσαντος προστίθενται εἰς τὴν ἐκθεσιν τὰ ἐξῆς).

Μετέβημεν ἀκολούθως συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ τὸν ὁποῖον εὗρομεν κλεινῇ, καὶ ἀφοῦ προσεκαλέσαμεν αὐτὸν νὰ διηγηθῇ εἰς ἡμᾶς τὰ περιστατικὰ τοῦ ἐγκλήματος ἐξέθηκεν ὅτι ἐπεδείξαμεν ἔπειτα εἰς τὸν ἴδιον (τὰ εὐρεθέντα ὅπλα ἢ ἄλλα ἐργαλεῖα), τὸν ἠρωτήσαμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεώς των καὶ μᾶς ἀπήντησεν ὅτι

Ἐπαρουσιάσαμεν ἀκολούθως τὸν κατηγορούμενον ἐνώπιόν του, τὸν ὁποῖον ἠρωτήσαμεν ἂν τὸν γνωρίζῃ, καὶ ἀπήντησε προσεκαλέσαμεν ἔπειτα τὸν κατηγορούμενον νὰ

εἶπῃ ἂν γνωρίζῃ τὸν παθόντα καὶ ἀπήντησεν Εἶτα ὀρκισθέντα τὸν ἱατρὸν ὅτι θέλει γνωμοδοτήσει ἐν συνειδήσει καὶ τιμῇ, προσεκαλέσαμεν αὐτὸν * νὰ ἐξετάσῃ τὰς πληγὰς τοῦ ἐξετάσας δ' αὐτάς παρετήρησεν ὅτι *

Τούτου γενομένου, περιετυλιξαμεν (ἐνταῦθα νὰ σημειωθῶσι τὰ εὑρεθέντα ὅπλα ἢ ἐργαλεῖα, τὰ εἰς τὴν τέλει τοῦ κακουργήματος χρησιμεύσαντα, πῶς περιετυλίχθησαν καὶ διὰ τίνες σφραγίδες ἐσφραγίσθησαν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος).

Καὶ ἐπειδὴ ἐξ ὅλων τῶν ἐξετάσεων, ἐρευνῶν καὶ καταθέσεων, προκύπτει ὅτι ἔλαθε χώραν ἀνθρωποκτονία (τραύματα θανατηφόρα, κλοπὴ ἢ ἄλλο κρίνοντες ἐγκλημα) διαπραχθεῖσα ὑπὸ τὰς (δεῖνα) περιστάσεις, πρᾶξις ἐχούσα χαρακτῆρα κακουργήματος, ὑπάρχουσι δὲ βαρεῖαι ὑπόνοιαι ἐνὸς κατὰ τοῦ ὡς αὐτουργοῦ τοῦ ἐγκλήματος τούτου, διετάξαμεν τὴν σύλληψιν καὶ παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τὸ φρουραρχεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

Συνετάξαμεν πρὸς βεβαίωσιν τὴν παρούσαν ἐκθέσιν, ἣτις ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ καὶ τῶν ἄνω μνησθέντων, ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθη εἰς αὐτοὺς, βεβαιώσαντας τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου. **

Δ. Υ'. ἀριθ. 18371, 18723, 20256 τῆς 11 Φεβρουαρίου 1861.

Περὶ ἀλληλουχίας τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ εἰσηγητοῦ.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 30, 44 καὶ 92 (ε. ε.) ἀναφορῶν τοῦ κ. εἰσηγητοῦ τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖτε στρατοδικεῖω, ἀπαντῶ-

* Ὡς πρὸς τὰς ἐκθέσεις κ.τ.λ. τῶν πραγματογνωμόνων ἴδε ἄρθρον 38 ὁδηγίων.

** Ἐν τῷ τέλει ἐκάστου φύλλου υπογράφεται ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλ-
ληλος μεθ' ὅλων τῶν μετασχόντων ἐν δὲ ἀρνήσει ποιεῖται τούτου
μνείαν.

μεν, ὅτι ὁ Β. ἐπίτροπος ὀφείλει μὲν νὰ διαβιβάζῃ πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτήσεις τοῦ κ. εἰσηγητοῦ, δὲν ἀπαγορεύεται ὅμως μέ-
χρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου νὰ ἐκφράζῃ οὗτος
τὴν γνώμην του προσωρινῶς ἐπὶ ζητήματος καθαρῶς ἀνακρι-
τικῆς, ἵνα προβαίνει ὅσον ἐνεστὶν ἀκωλύτως καὶ ταχέως ἢ
ἀνάγκρῃς.

Ὅτι Β. ἐπίτροπος ἢ ὁ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ ἐνεργῶν Β. ἀν-
τεπίτροπος, εἰσδόνῃποτε καὶ ἂν ἔχῃ οὗτος βαθμὸν, δὲν δύνα-
ται μὲν νὰ δώσῃ διαταγὰς εἰς τὸν κ. εἰσηγητὴν, ἔχει ὅμως
ἀπ' ἐνὸς τὸ δικαίωμα νὰ συντελῇ εἰς τὴν αἴσιν τῆς ἀνακρι-
σεως περαιώσιν, καὶ ἀπ' ἐτέρου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίζῃ
περὶ τῆς ὀρθτῆς τῶν νόμων ἐφαρμογῆς· διὸ ὀφείλει, εἴτε διαβι-
βάζων τὴν περὶ ἀνακρίσεως διαταγὴν, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν
ταύτης, νὰ ἐλκύῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. εἰσηγητοῦ εἰς τὰς δια-
τάξεις τοῦ νόμου, καὶ κάμνῃ προτάσεις καὶ παρατηρήσεις,
τὰς ὁποίας νομιζοίμεν ἀναγκαῖας πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.
Ὅφείλει ὅθεν ὁ εἰσηγητὴς, ὡς ἴσως πρόκειται νὰ κλητεῖται ἐνώ-
πιον αὐτοῦ τὸν ὑπόδικον, ἐὰν μὲν οὗτος εὐρίσκηται εἰς τὰς
φυλακὰς τῆς ἐδρας τοῦ δικαστηρίου νὰ καλέσῃ αὐτὸν ἀπ' εὐ-
θείας, εἰδοποιῶν συγχρόνως καὶ τὸν Β. ἐπίτροπον, ὅπως πα-
ρευρεθῇ, ἂν θέλῃ, ἐν τῇ ἐξετάσει, καὶ κάμῃ οἷας ἔχει προτά-
σεις καὶ παρατηρήσεις. Ἐν πάσῃ δὲ ἄλλῃ περιπτώσει, κλη-
τεῦνται οἱ ὑπόδικοι διὰ τοῦ Β. ἐπιτρόπου· τοῦτ' αὐτὸ γίνε-
ται, τοῦ ὑποδίκου ὄντος μὲν εἰς τὴν ἐδραν τοῦ στρατοδικείου,
μὴ εὐρισκόμενου δὲ ἐν προφυλακίσει. Οὐδεμίαν δὲ ἐπιτροπὴν εἰς
τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τούτων ἔχει ὁ βαθμὸς τοῦ εἰ-
σηγητοῦ καὶ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, διότι μεταξὺ τῶν οὗς τούτων
δικαστικῶν ἀρχῶν, μὴ ὑφισταμένης ἐξαρτήσεως ὡς ἐκ τῆς ὑπη-
ρεσίας, δὲν προσβάλλεται ἡ πειθαρχία ἐκ τῆς ἐκτελέσεως κα-
θηκόντων, ἀτινα τείνουσι πρὸς διεξαγωγὴν τῆς διαδικασίας, ἥς
ἡ νομιμότης καὶ τὸ αἴσιον πέρας ἐξήρτηνται ἐκ τῆς ἀμέσου
καὶ προθύμου συμπράξεως ἀμοιρῶν τούτων τῶν πάντη ἀνε-
ξαρτῶν ἀπ' ἀλλήλων δικαστικῶν ἀρχῶν.

Ὅτι ὁ Β. ἐπίτροπος καὶ ὁ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ ἐνεργῶν,
ἔχουσι μὲν δικαίωμα τοῦ παρευρισκεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν
μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων, καὶ ἐπιφέρειν προτάσεις καὶ

παρατηρήσεις, δὲν δύνανται ὁμως διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς τω ταύτης νὰ παραλύωσι τὴν ἐνεργειαν τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅντος μόνοι δικαστοῦ τῆς ἀξίας τῶν προτάσεων τοῦ Β. ἐπιτρόπου, καὶ δυναμένου νὰ παραδεχθῇ αὐτάς ἢ ὅχι· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ διὰ πράξεως ἡτιςλογημένης, ἥτις ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν δικεγραφίαν, ὅπως ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐπιφέρῃ τὴν κρίσιν ἐν τῷ ᾧ ᾄδοντι χρόνῳ περὶ τῆς βασιμότητος ἢ μὴ τῶν προτάσεων τοῦ Βασιλικῆς ἐπιτρόπου καὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὅτι συνεπεία τῶν ἐκτεθέντων ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει μὲν ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ζητῇ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ὅσκις πρόκειται ἐκδόσις ἐντάλματος φυλακίσεως ἢ ἀπολύσεως κατηγορουμένου (ἄρθρον 88 στρατιωτικῆς ποινικῆς νόμου), δὲν δεσμεύεται ὁμως οὗτος ὑπὸ τινος γνωμοδοτήσεως τοῦ Β. ἐπιτρόπου, δύναται μάλιστα νὰ πράξῃ ὅ,τι ὀρθὸν καὶ νόμιμον κατὰ τὴν οὔσαν του, ἀφοῦ διὰ πράξεως ἡτιςλογημένης ἀποφανθῇ περὶ τοῦ μὴ βασίμου τῶν προτάσεων τοῦ Β. ἐπιτρόπου· οὗτος δὲ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὅτι ὁ εἰσηγητὴς καὶ μόνος αὐτὸς πρέπει νὰ διευθύνῃ ὁλόκληρον τὴν ἀνάκρισιν δύναται ἐν ταῦταις καὶ μάλιστα ὀφείλει, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνῃ ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους τὸ δημόσιον καὶ τὸν κατηγορούμενον διὰ ματαίων ἐξοδῶν, καὶ ἐξ ἑτέρου ἵνα μὴ γίνηται πρόσκομμα εἰς τὴν λοιπὴν ἀνακριτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ πᾶσαν κατὰ μέρος πράξιν, παραγγέλλων, δυνάμει τοῦ ἁρθρου 85 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, τοὺς στρατιωτικοὺς ἢ δικαστικοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς διαμένοντας κατὰ τὸν τόπον, ὅπου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη, ἵνα ἐπιληφθῶσιν αὐτῆς.

Ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα ὁ εἰσηγητὴς αὐτὸς ὀφείλει πρὸ πάσης ἄλλης πράξεως νὰ ἐξετάσῃ τὸν κατηγορούμενον· ἐὰν ὁμως ἡ μεταφορὰ τοῦ κατηγορουμένου εἶναι ἀνέφικτος δι' ἀσθένειαν ἢ τι ἄλλ' κώλυμα, δύναται τὴν ἐξέτασιν του νὰ ἀναθέσῃ κατὰ παραγγελίαν εἰς ἄλλον ἀνακριτικὸν ὑπαλλήλον, ἐπιφυλαττόμενος, τοῦ κωλύματος ἀρθέντος, νὰ κλητεύσῃ διὰ νόμιμου τρόπου αὐτὸν καὶ τὸν ἐξετάσῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ

τάξεων τοῦ ἄρθρου 84 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, καὶ συμπλήρῳσιν τῆς ἀνακρίσεως.

Ὅτι ὁ ἀντεισηγητὴς εἶναι καὶ οὗτος ἀνακριτὴς, καθὼς δι' περιβεβλημένους δικαστικὸν χαρακτῆρα καὶ ἔχων εὐθύνην ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, ἔχει καθῆκον νὰ ἐνεργῇ ἀνεξαρτήτως τὰς ὑποθέσεις, τῶν ὑποίων τὴν ἀνάκρισιν ἐπιφορτίζεται. Τοῦτο ἀναγκαιῶς λαμβάνει χώραν ὅταν ὁ εἰσηγητὴς ἐξαιρῇται, καὶ δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης ὅτε ἐπιφορτίζεται ἀνάκρισιν τινα, ἵνα ἔχῃ ἐντελῆ προσωπικὴν εὐθύνην καὶ ἐπομένως ἐνεργῇ μεθ' ὅλης τῆς ὀριμότητος καὶ σπουδαιότητος, τὰς ὁποίας προκαλεῖ καὶ ὑποστηρίζει ἡ εὐθύνη αὐτῇ. Ἀμα ὅθεν δοθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντολῆς, ἵνα περαιώσῃ ἀνάκρισιν τινα, ἐν τῇ ἐντολῇ περιέχεται καὶ ἡ διαταγὴ ἵνα ἐνεργήσῃ πάσας τὰς πράξεις, καὶ αὐτὴν τὴν ἐκθέσιν νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπιτρόπον (ἄρθρον 98 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου), ὁφείλων ὅμως νὰ σημειῶσιν ἐν ταῖς ἐγγράφαις αὐτοῦ, ὅτι κατ' ἐντολὴν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐγένετο ἡ ἐνέργεια.

Ὅτι ἡ σχέσις μεταξὺ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Βασ. ἀντεπιτρόπου διαφέρει, διότι τὸ ἀδιαιρέτον αὐτῶν ἐστὶν ἀρχὴ καθιερωμένη καὶ ἐν τῇ κοινῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ· ἐπομένως ὁ ἀντεπίτροπος δὲν διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἐνεργεῖ μόνον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, δυνάμενου νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ μέρους τῶν ὑποθέσεων, ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ὠρισμένον τινα κλάδον. Ὅσακις ὅμως ὁ ἀντεπίτροπος ἐπέχει τόπον Β. ἐπιτρόπου, κωλυομένου, ἢ ἐνεργεῖ κατ' ἰδιαιτέραν αὐτοῦ παρρηγελίαν, ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τὸν Β. ἐπιτρόπον δικαιώματα.

Ὅτι ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δύναται μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, τοῦ δικαστηρίου νὰ ἀντιτάξῃ ἐπιχειρήματα ἐναντίον τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ περιεχομένων, ἀν' ἣ γνῶμης ἀντιθέτου, καὶ νὰ προσθέσῃ μάλιστα τοιαῦτα, ὅσακις τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης τὸ ἀπαιτεῖ· ὁφείλει ὅμως νὰ πράττῃ τοῦτο τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ ἐκληφθῇ ὡς κατάκρισις τῶν πεποιθήσεων τοῦ εἰσηγητοῦ, οὐδὲ νὰ ἀποδίδηται εἰς τοῦτον σκοπὸς πλῆγισ, τηρουμένου πάντοτε τοῦ πρὸς τὰς ἀρχὰς ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Τέλος, ὅτι περὶ τῶν καθαρῶς δικαστικῶν καὶ ἀνακριτικῶν ὑποθέσεων ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ ἀποτείνηται εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον, διὰ πᾶσαν δ' ἄλλην ὑπόθεσιν ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς.

Ἐν γένει δὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας δέον νὰ χαρακτηρίζῃ τὸν Β. ἐπίτροπον, ἡ δὲ εὐσχημος καὶ ἐμβριθὴς συζήτησις καὶ λογικὴ τῶν ἐπιχειρημάτων εἰθεσίς νὰ διακοσμῶσι τὸν λόγον του.

Α. Υ. ἀριθ. 4482 τῆς 20 Μαρτίου 1861.

*Περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ
κώδικος καθιερωμένων.*

Κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος εἰς τὸν κατηγορούμενον κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ καὶ ἡ πρᾶξις, δι' ἣν κατηγορεῖται· αὕτη δὲ δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, διότι εἰς τὸ ἐγκλητήριον αὐτοῦ ὀφείλεται κατὰ λέξιν νὰ ἀντιγράφωνται τὰ ζητήματα τῆς κατηγορίας, ὅπως ἔχουσι, μὴ μεταβαλλομένων τῶν περιστατικῶν· συγχωρητέον δὲ μόνον νὰ σημειῶνται τὰ κυριώτερα περιστατικά, ἂν τυχὸν ἐν τῇ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην διαταγῇ δὲν μνημονεύωνται, χωρὶς ὅμως ἐκ τῆς προσθήκης ταύτης νὰ μεταβάλλωνται τὰ ζητήματα τῆς κατηγορίας, ἅτινα ἀπαρράλλaktως καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τίθενται κατὰ τὸ ἄρθρον 126 τοῦ αὐτοῦ κώδικος. Εἰς τοῦτον δὲ μόνον ἐπιτρέπεται νὰ ἐπενέγκῃ διορθώσεις εἰς τὰ ζητήματα τῆς κατηγορίας, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελε μεσολαθῇσει λαθὸς εἰς τὴν χρονολογίαν, τοὺς ἀριθμούς, τὸ ὄνομα ἢ τὴν κατοικίαν καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐχει ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ θέσῃ ζητήματα νέα, ἐὰν ἀναφανῇ τοιαύτη ἀνάγκη ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, οὐδέποτε ὅμως, ἐπαναλαμβανόμεν, ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα ὁ Β. ἐπίτροπος νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἐγκλητήριον του ἐπιχειρήματα ἐναντία τῶν περιεχομένων ἐν τῇ διαταγῇ ἡμῶν, νὰ τρεποποιήσῃ τὰ ζητήματα, ἢ νὰ προσθέσῃ

ἄλλα, καὶ ἀπαγορεύομεν μάλιστα πᾶσαν τοικύτην προσθήκην καὶ μεταβολήν, ὡς ἀπειλούσας ἀκύρωσιν.

Ἐγκύκλιος ὑπουργείου στρατιωτικῶν 60405 τῆς 12 Ὀκτ. 1895

Σχόντες ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορῶν ἐνίων ἀρχῶν, αἰτουσῶν πληροφoρίας περὶ τῶν ἀποδοχῶν, ὥς θεὸν νὰ λαμβάνωσιν οἱ καταδίκαι ἀξιοματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψει τὸν τε Νόμον ΦΛΣΤ' τοῦ 1859 καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δεθείσας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8696 τοῦ αὐτοῦ ἔτους διαταγῆς μας, ὁδηγίας, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ ὑπὸ στοιχ. Φ4Β' τοῦ 1860 Στρατιωτικοῦ Ποιν. Νόμου δι' ὧν ὁρίζεται μὲν μόνον περὶ τῶν ἀξιοματικῶν ὑποδίκων, ἀλλ' ἐκ τῆς κατηγορίας ταύτης κατ' οὐδὲν ἀφίστανται καὶ οἱ εἰς ἐπανορθωτικὰς ποινὰς δικασθέντες καὶ μὴ ἐκπτῶται τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιοματικῶν, ἀλλ' οὕτε καὶ οἱ ἀνθυπασπισταί, ὃ κατὰ πάντα καὶ καθ' ἀπάσας τὰς φάσεις τῆς μισθοδοσίας ἰδίᾳ τοῖς ἀξιοματικῶς ἐξομοιούμενοι, ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 2681 τοῦ ἔτους 1866 ἐγκύκλιον διαταγὴν μας καὶ διατάσσομεν τὴν πρὸς τὰς διατάξεις ταύτης ἐπὶ τὸ μέλλον συμμόρφωσιν.

«Οἱ παρὰ τῶν Στρατοδικείων καὶ κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων καταδικαζόμενοι εἰς ἐπανορθωτικὰς ποινὰς στρατιωτικοί, ἐξαίρεσει τῶν προβλεπομένων περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 190 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποιν. Νόμου, εἰς τὰ σχετικὰ δὲ Φρουραρχεῖα πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς τῶν παραδιδόμενοι ἀξιοματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὰς ὑπὸ τῆς § 5 τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένης ἀποδοχᾶς ἐν σχέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 14 τῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1859 ὑπ' ἀριθ. 8696 ἐγκυκλίου, δεθεισῶν ὁδηγιῶν».

ΤΥΠΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

Κλησεις

(Ἄρθρον 85 καὶ 173 Ποιν. Στρ. Νόμ.).

(Τὴν παροῦσαν κλῆσιν χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίσῃ ὁ μάρτυς προσερχόμενος εἰς τὸν εἰσηγητὴν).

Γραφεῖον τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἡμεῖς εἰσηγητῆς τοῦ ἐν διαρκοῦς
στρατοδικείου καλοῦμεν τὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον
ἡμῶν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ ἐν διαρκοῦς
στρατοδικείου τὴν 188 ὥραν π. μ.
ἵνα μαρτυρήσῃ αὐτοπροσώπως περὶ τῶν αἰτιάσεων τῶν ἀπο-
διδομένων εἰς τὸν

Εἰδοποιούμεν δὲ τὸν κλητευόμενον, ὅτι ἐν περιπτώσει,
καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπακούσει εἰς τὴν παροῦσαν θέλει τιμω-
ρηθῇ μὲ πρόστιμον ἢ πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ θέλει προσαχθῇ
διὰ τῆς βίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 86 τοῦ στρατιωτικοῦ ποι-
νικοῦ κώδικος ὠρισμένα.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ τοῦ μηνός 188

Ὁ εἰσηγητῆς

Ἐπιδοτήριον

Σήμερον τὴν τοῦ μηνός τοῦ χιλιο-
στοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἔτους, κατὰ παραγγέλαιον
τοῦ Κ εἰσηγητοῦ τοῦ ἐν στρατοδι-
κείου ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος ἐπέδωκα τὴν ἀ-
νωτέρω κλῆσιν εἰς τὸν εἰς τὴν κατοικίαν του
κειμένην εἰς μὴ εὐρών δὲ αὐτὸν τοῦτον ἀλλὰ τὸν . .
- - - - - (σύνεικον ἢ ὑπηρέτην ἢ γείτονα) παρέ-

δωκα τὴν κλήσιν εἰς τοῦτον κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἡμέ-
ραν καὶ ὥραν τοῦ ἔτους

Ἰππογράφῃ τοῦ ἐπιδίδοντος.

Τύπος ἐντάλματος πληρωμῆς μάρτυρος γραφομένου
ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κάτωθεν τῆς κλήσεως.

Τὸ ταμεῖον τοῦ φρουραρχείου παρακαλεῖται
νὰ πληρώσῃ ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τοῦ παρόντος ἐντάλματος εἰς τὸν
. τὴν ποσότητα δραχμῶν αἵτινες κατ'
αἵτησιν ἐψηφίσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς ὡς μάρτυρος ἐμ-
φανίσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις

Ὁ εἰσηγητής.

(Ὁ μάρτυς γνωρίζει ἢ δὲν γνωρίζει γράμματα) Ὅτι
ἐλήφθησαν αἱ ἀνωτέρω δραχμαί.

Ἐπληρώθησαν αἱ ἀνωτέρω δραχμαί.

Ὁ γραμματεὺς.

Κλήσις

(Ἐμφανίσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἀρθρον 173).
τοῦ στρατιωτικοῦ Κώδικος).

(Ἡ παροῦσα πρέπει νὰ προσαχθῇ εἰς τὸν Β. ἐπίτροπον)

Γραφεῖον τοῦ Β. ἐπιτρόπου τοῦ ἐν διαρκεῶς
στρατοδικείου.

Ἡμεῖς Βχσ. ἐπίτροπος παρὰ τῷ ἐν
στρατοδικεῖῳ καλοῦμεν τὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀ-
κροατήριον τοῦ ἐν στρατοδικείου τὴν . . . 188
ὥραν ἵνα ἐξετασθῇ αὐτοπροσώπως ὡς μάρτυς εἰς τὴν
κατὰ τοῦ δίκην.

Ὁ κλητευόμενος μάρτυς εἰδοποιεῖται, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπακούσει εἰς τὴν παρῶσαν κλῆσιν, θέλει τιμωρηθῇ μὲ πρόστιμον ἢ πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ τέλος θέλει προσαχθῇ διὰ βίας κατὰ τὰς ἐκτάξεις τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Ἐν τῇ

Ὁ Βασιλ. ἐπίτροπος.

Ἐπίδοσις.

Σήμερον τὴν . . . τοῦ μηνὸς τοῦ
ἔτους κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρὰ τῷ ἐν στρατοδ-
κείῳ Βασιλικῷ ἐπιτρόπου, ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος
. ἐπέδωκα τὴν ἀνωτέρω κλῆσιν εἰς τὸν ἐν
τῇ κατοικίᾳ του κειμένη ἐν μὴ εὐρων δὲ αὐτὸν πα-
ρέδωκα τὴν κλῆσιν εἰς τὸν (σύνεικον ἢ ὑπηρέτην
ἢ γείτονα) τοῦ καλουμένου τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ
ὥραν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὑπογραφή τοῦ ἐπιδίδοντος.

**Ενταλμα πληρωμῆς μάρτυρος (γραφόμενον παρὰ τοῦ προέ-
δρου τοῦ ἐν στρατοδικείου κάτωθεν τῆς κλήσεως).*

Τὸ ταμεῖον τοῦ φρουραρχείου παρακαλεῖται
νὰ πληρῶσιν ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς παρούσης εἰς τὸν
. τὴν ποσότητα δραχμῶν ἥτις ἐψηφίσθη ὑπὲρ
αὐτοῦ κατ' αἵτησίν του ἐνεκα τῆς ὡς μάρτυρος (ἢ ὡς πραγμα-
τογνώμονος) ἐμφανισέως του.

Ἐν τῇ 188

Ὁ πρόεδρος

Ὁ μάρτυς (γινώσκει ἢ ὅν γινώσκει γράμματα).

Ὅτι ἐλήφθησαν αἱ ἀνωτέρω δραχμαί.

(Ὑπογραφή τοῦ λαβόντος τὰ χρήματα).

Ἐπληρώθησαν δραχμαί εἰς τὸν ἀνωτέρω.

Ὁ γραμματεὺς.

Ἐξέτασις ὑποδικῶν.

(Ἄρθρον 84 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος).

ΣΗΜ. Ἡ παρούσα διαταγὴ θέλει ἀποστέλλεται
διὰ τῆς μοιραρχίας τῆς χωροφυλακῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐν διαρκοῦς στρατοδικείου.

Τὴν 188

Ὁ δεσμοφύλαξ τῆς φυλακῆς τῶν στρατιωτικῶν ὑποδικῶν
προσκαλεῖται ν' ἀποστείλῃ τὸν ἐν φυλακῇ εὐρισκόμενον . . .

. . . ἐν ἀσφαλεῖ συνοδίᾳ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰση-
γητοῦ τοῦ ἐν στρατοδικείου ὅπως ἐξετασθῇ, καὶ μετὰ
ταῦτα ἐγκαθεῖρχθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν φυλακὴν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς συνοδίας εἶναι ἀτομικῶς ὑπεύθυνος περὶ
τῆς φυλάξεως τοῦ ἀνωτέρω εἰρημένου μέχρι τῆς ἐπαναγωγῆς
αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν.

Ὁ εἰσηγητὴς.

Ἐκθεσις ἐξετάσεως κατηγορουμένου.

(Ἄρθρον 84 τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος).

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐν διαρκοῦς στρατοδικείου.

Σήμερον τὴν . . . τοῦ μηνὸς ἔτους
ὥραν . . . ἐνώπιον ἡμῶν εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ
ἐν στρατοδικεῖῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ γραμμα-
τέως τοῦ αὐτοῦ στρατοδικείου, ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν κειμένῳ
ἐν κατ' ἐντολὴν ἡμῶν ἐξήχθη ἐκ τῆς φυλακῆς ὁ . .

... ὅπως ἐξετασθῇ. Προσαχθέντα δὲ ἐνώπιον ἡμῶν ἐξετάσαμεν αὐτὸν ὡς ἔπεται.

Ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἡλικίας, τόπου γεννήσεως, κατοικίας καὶ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, ἀπεκρίθη, ὅτι ὀνομάζεται

(Ἐπεται ἡ ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῆς κατηγορίας ἐξέτασις τοῦ κατηγορουμένου).

Ἐκθεοὺς ἐξετάσεως μάρτυρος.

(Ἄρθρον 85 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος)

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐν διαρκοῦς στρατοδικείου.

Σήμερον τὴν τοῦ μηνός τοῦ ἔτους ὥραν ἐνώπιον ἡμῶν τοῦ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ διαρκεῖ στρατοδικεῖω ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Κ γραμματέως τοῦ αὐτοῦ στρατοδικείου ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν κειμένῳ ἐν ἐνεφανίσθη κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ κλήσεώς μας, ὁ κατωτέρω σημειούμενος μάρτυς, ὅστις ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων ἐπιδείξας εἰς ἡμᾶς τὴν εἰς αὐτὸν ἐπιδεθείσαν κλήσιν, ὠρίσθη πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅτι θέλει εἰπεῖ ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· ἔπειτα δὲ ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας αὐτοῦ, ἐὰν εἶναι ὑπηρέτης, συγγενὴς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστείας τοῦ κατηγορουμένου καὶ κατὰ τίνα βαθμὸν, ἀπεκρίθη, ὅτι ὀνομάζεται

Κατὰ παραγγελίαν ἀνάκρισις.

(Ἄρθρον 85 τοῦ στρατιωτικοῦ ποιν. κώδικος).

Ὁ τοῦ ἐν διαρκοῦς στρατοδικείου εἰσηγητὴς.

Ἡμεῖς εἰσηγητὴς παρὰ τῷ ἐν διαρκεῖ στρατοδικεῖῳ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τοῦ ἀρξαμένην ἤδη ἀνάκρισιν ἐπὶ ἰδόντες τὸ ἄρθρον 85 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος καὶ τὰ ἄρθρα 201, 202 καὶ 203 τῆς κοινῆς ποινικῆς διανομίας, παρακαλοῦμεν τὸν ἵνα καλέσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ

καὶ ἐξετάσῃ τὸν..... ὡς μάρτυρα ἐπὶ τῶν γεγονότων καὶ περιστάσεων, ὧν οὗτος ἔλαθε γινῶσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην πράξιν, καὶ πάντα ἄλλων οὕτινος αἱ καταθέσεις δοῦνται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ὁ ἐξετασθησόμενος ἀφοῦ ὀρκισθῇ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅτι θέλει εἰπεῖ ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐρωτηθῇ περὶ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας αὐτοῦ, ἐὰν εἶναι ὑπηρέτης, συγγενὴς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κληδεστείας καὶ κατὰ τίνα βαθμόν, νὰ ἐξομολογηθῇ ὅ,τι γνωρίζει περὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων, καὶ περὶ παντὸς ἄλλου τοῦ ὁποῖον ὑμεῖς θέλετε κρίνει ἀναγκαῖον ν' ἀποτείνητε εἰς αὐτόν (ἐνταῦθα σημειοῦνται αἱ ἐρωτήσεις)..... Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς ἀνακρίσεως θέλετε μᾶλλον διαβιβάσει μετὰ τῆς παρούσης ἐντολῆς τὴν τε ἔκθεσιν τῆς ἐξετάσεως καὶ πᾶν ἄλλο ἐγγράφον συνταχθὲν πρὸς ἐκτελέσιν αὐτῆς σύμφωνα μετὰ τὸν νόμον.

** Ἐκθεσις καὶ γνωμοδότησις εἰσηγητοῦ.*

(Ἄρθρον 98 τοῦ στρατιωτικοῦ ποιν. κώδικος).

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐν διαρκεῦς στρατοδικείου.

Πρὸς τὸν παρὰ τῷ στρατοδικεῖῳ τούτῳ Κ.
Β. ἐπίτροπον.

Ἐκθεσις καὶ γνωμοδότησις περὶ τῆς ἀνακρίσεως τῆς γενομένης δυνάμει τῆς ἀπὸ διαταγῆς τοῦ

Τὴν 188

Ὁ εἰσηγητὴς.

** Ὑποβολὴ ἀνακρίσεων.*

(Ἄρθρον 98 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος).

Ἀθήνησι τῇ

Ὁ παρὰ τῷ ἐν διαρκεῖ στρατοδικεῖῳ

Βασιλικὸς ἐπίτροπος.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.

Διαβιβάζων εἰς τὸ ὑπουργεῖον πάντα τὰ ἐγγράφα τῆς κατὰ

τοῦ γενομένης ἀνακρίσεως συνάμα δὲ καὶ τὴν
κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος ἐκθεσιν τοῦ εἰ-
σηγητοῦ, ὑποβάλλω εἰς ὑμᾶς κύριε τὰς ἐξῆς προ-
τάσεις.*

Σὰς παρακαλῶ δὲ νὰ ἐκδώσῃτε τὴν περὶ τοῦτου ἀπόφα-
σίν σας.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπιτρόπος.

Κατάλογος μαρτύρων.

(*Ἄρθρον 100 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος).

Κατάλογος τῶν ὑπὸ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου κλητευθέντων καὶ
ἐξετασθησομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μαρτύρων κατὰ τὴν δι-
κὴν τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ πράξεως προ-
βλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τοῦ
ἔχοντο. εὐ.ω.

1ον**

Ἐγένετο ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Βασιλ. ἐπιτρόπου τοῦ παρὰ
τῷ ἐν διαρκεί στρατοδικείῳ. Τὴν

Ὁ Βασ. ἐπιτρόπος.

Ἐπίδοσις τῆς διαλογῆς τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς.

(*Ἄρθρον 100 τοῦ στρατ. ποιν. κώδικος).

Γραφεῖον τοῦ παρὰ τῷ ἐν διαρκεί στρατοδικείῳ
Βασιλικῷ ἐπιτρόπου.

Τὴν τοῦ μηνὸς τοῦ χιλιστοῦ
ἔτους κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρὰ τῷ ἐν διαρκεί

* Ἐν περιπτώσει γνωμοδοτήσεως εἰς δίκην εἰσαγωγῆς πρέπει νὰ
ὀρισθῇ τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα, καὶ νὰ σημειωθῶσι τὰ ἐφαρμο-
ζόμενα ἄρθρα τοῦ νόμου.

** Νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, ἐπαγγέλματα
καὶ κατοικίαι τῶν μαρτύρων.

στρατοδικεῖω Κ. Βασιλ. ἐπιτρόπου ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος
 ἐπέδωκα εἰς τὸν πρὸς γνῶσιν
 αὐτοῦ ἀντίγραφα.

1) Τῆς ἀπὸ διαταγῆς τοῦ περὶ τῆς εἰς δι-
 κὴν εἰσαγωγῆς του

2) Τοῦ ὑπὸ τοῦ Κ. Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου συνταχθέντος κη-
 ταλόγου τῶν κατὰ τὴν δίκην ταύτην ἐξετασθησομένων ἐν τῷ
 ἀκροατηρίῳ μαρτύρων, καὶ

3) Τῆς παρούσης κοινοποιήσεως.

Μὴ εὐρών δὲ αὐτὸν παρέδωκα τὴν παροῦσαν ὁμοῦ μὲ τὰ
 ἐν αὐτῇ εἰς τὸν (σύνοικον, ὑπηρέτην ἢ γείτονα) τὴν
 αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ ἐπιδούς.

Περὶ ἐκλογῆς ὑπερασπιστοῦ.

(Στρατοδικεῖον. Ἄρθρον 100 τοῦ στρατ. ποιν. κώδικος).

Τὴν τοῦ μηνὸς τοῦ χιλιοστοῦ ἔτους
 ἐνώπιον ἡμῶν τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου παρὰ τῷ ἐν
 διαρκεῖ στρατοδικεῖῳ, ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
 γραμματέως, προσήχθη ἐκ τῆς φυλακῆς κατ'
 ἐντελὴν ἡμῶν ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ καὶ
 ἐρωτηθεὶς ἐὰν ἐξελέξατο ὑπερασπιστήν, ἀπήντησεν.*

Ἐφ' ᾧ καὶ συνετάξαμεν τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν, ἣτις ἀνεγνώ-
 σθη εἰς ἐπὶ κλον τοῦ κατηγορουμένου αὐτοῦ.

Συγκάλεσις δικαστηρίου

(Ἄρθρον 102 τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος).

Ὁ παρὰ τῷ ἐν . . . διαρκεῖ στρατοδικεῖῳ Β. ἐπίτροπος.

Πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ αὐτοῦ στρατοδικείου.

Κοινοποιῶ εἰς ὑμᾶς, κύριε πρόεδρε, ὅτι δυνάμει τῆς ἀπὸ

* Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἐκλέξει αὐτὸς ὑπερασπιστήν θέλουσι
 τμηιωθῇ τὰ ἐξῆς: «ἐπομένως εἰδοποιήσαμεν αὐτόν, ὅτι ὁ κ. πρόεδρος
 διώρισεν ἐξ ἐπαγγέλματος ὡς ὑπερασπιστήν του τὸν Κ.
 (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα).»

... διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν
 διατάσσοντες τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ ... κατη-
 γορευμένου ἐπὶ ... ἐκλήτευσά τόν τε κατηγορούμενον
 καὶ τοὺς μάρτυρας ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ διαρκοῦς στρα-
 τοδικείου τὴν ... ὥραν ... πρὸς ἐκδίκασιν τῆς
 δίκης ταύτης· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἵνα συγκαλέσητε τὸ δικαστή-
 ριον κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ὁ Βασ. ἐπίτροπος.

(Στρατοδικεῖον. Ἄρθρον 102 τοῦ στρατ. ποιν. κώδικος).

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν.... διαρκοῦς στρατοδικείου.

Πρὸς τὰ μέλη τοῦ στρατοδικείου τούτου.

Εἰδοποιεῖσθε, ὅτι σύμφωνα μετὰ τὴν^α ἀπὸ.... ὑπ' ἀριθ.....
 διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τὸ στρατοδικεῖον
 θέλει συνελθεῖ εἰς τὸ σύνθητες μέρος τῶν συνεδριάσεων τοῦ τῆν
 ὥραν... ἵνα δικάσῃ τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ...

	Ὁ πρόεδρος
Τὰ μέλη	»
	»
	»
	»
	»
	»

Ἀπόφαισις στρατοδικείου

(Ἀριθ. ἀποφάσεως... ἀρθ. 133 τοῦ στρατ. ποιν. κώδικος)

Ἀπόφαισις ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ.... ἐν....

διαρκοῦς στρατοδικείου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α'
 Σήμερον τῆ.... τοῦ μηνός.... τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακκοῦ
 στοῦ ἔτους τὸ ἐν στρατοδικεῖον συγκείμενον κατὰ

τὰ ἄρθρα 3 καὶ 8 τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος, ἐκ τῶν Κ. Κ. συνταγματάρχου προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν καὶ παρόντων τοῦ ταγματάρχου Βασιλικῷ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματέως παρὰ τῷ αὐτῷ στρατοδικεῖω.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ κατὰ * πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ στρατ. κώδικος εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον μέρος τῶν συνεδριάσεών του, ἵνα διακρίσῃ τὸν κατηγορούμενον** ὅτι.

Ὁ πρόεδρος διέταξε πρὸ πάντων νὰ τεθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀντίτυπον τοῦ στρατ. κώδικος, τῆς κοινῆς ποιν. δικονομίας καὶ τοῦ κοινῷ ποιν. Νόμου, οἱ δὲ φύλακες κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου ὠδήγησαν τὸν κατηγορούμενον ἐνώπιον τοῦ στρατοδικεῖου, ἐλεύθερον καὶ ἄνευ δεσμῶν, συνδεόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ. . . . Ἡρώτησε τὸν κατηγορούμενον περὶ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἡλικίας, τόπου γεννήσεως, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας αὐτοῦ, ὅστις ἀπεκρίθη κατὰ διαταγὴν δὲ τοῦ προέδρου ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τὴν διαταγὴν τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ στρατ. κώδικος προβλεπομένην ἔκθεσιν, καὶ τὰ ἔγγραφα, ὧν ἡ ἀνάγνωσις ἐκρίθη ἀναγκαία, ὃ δὲ πρόεδρος ἐγνώστοποίησεν εἰς τὸν κατηγορούμενον τὰς πράξεις, δι' αἷς κατηγορεῖται, καὶ ὑπενθύμισεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ὑπερασπιστὴν αὐτοῦ τὰ ὠρισμένα ὑπὸ τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 166 τοῦ στρατ. κώδικος.

Μετὰ δὲ ταῦτα προέβη δημοσίᾳ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ τε κατηγορουμένου καὶ τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας*** ἐξετάσας αὐτοὺς χωριστὰ καὶ τηρήσας ὡς πρὸς τούτους τὰς διατάξεις τῶν

* Ἐὰν συνεδριάξῃ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, πρέπει νὰ γίνῃ μνεῖα τοῦτου καὶ τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ στρατ. κώδικος· ἡ ἀπόφασις ὁμως πρέπει νὰ ἀπαγγέλλεται δημοσίᾳ.

** Νὰ γίνῃ μνεῖα τῆς πράξεως, δι' ἣν ἐκατηγορήθη (ἄρθρον 133).

*** Καὶ τῇ ὑπερασπίσει, ἐὰν ὑπάρχωσιν.

ἄρθρων 384, 385 καὶ 386 * τῆς κοινῆς ποινικῆς διοικονομίας, ἀφοῦ προηγουμένως ὥρμισεν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅτι θέλουν ὁμιλήσει καὶ θέλουν εἶπει ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν.

Ἀφοῦ δὲ τὸ δικαστήριον ἡγοράσθη τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Βασιλ. Ἐπιτρόπου καὶ τὰς προτάσεις αὐτοῦ ** ζητήσαντος νὰ . . . καθὼς καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ, εἴτινες λαβόντες τελευταῖοι τὸν λόγον καὶ ἐρωτηθέντες παρὰ τοῦ προέδρου ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν ἔχουσι νὰ προσθέσωσιν ἄλλο τι, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀπεπερασμένως τὰς συζητήσεις, κατὰ διαταγὴν δὲ αὐτοῦ ἐξῆλθον τοῦ ἀκροατηρίου ὁ τε κατηγορούμενος ὁδηγηθεὶς εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ὁ ὑπερασπιστής αὐτοῦ καὶ ὁ Βλ ἐπίτροπος καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ πάντες οἱ ἀκροαταί. *** Διασκέπτομένου δὲ τοῦ στρατοδικείου, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὁ πρόεδρος ἔθεσε τὰ ζητήματα σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρον 126 τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος ὡς ἔπεται:

Συλλεχθεῖσιν δὲ τῶν ψήφων κατὰ τὸ ἄρθρον 125 ἐδάφ. 2 καὶ 127 τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος, καὶ ἀρξάμενης τῆς ψηφοφορίας ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὸν κατώτερον βαθμὸν, τοῦ δὲ προέδρου ψηφισφρήσαντος τελευταίου, τό ἐν . . . διαρκὲς στρατοδι-

* Ἄν μάρτυρες τινες ἐξητάσθησαν ἀνωματί σημειοῦται τοῦτο, καὶ ὁ λόγος τῆς ἀνευ ὁσκου ἐξετάσεως αὐτῶν ἂν ὑπάρχουν πειστήρια, σημειοῦται ὅτι προσήχθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ σημειοῦνται προσέτι πάντα τὰ παρεμπίπτοντα κατὰ τὴν σειρὰν καθ' ἣν ἕκαστον αὐτῶν ἔλαβε χώραν. Αἱ γενόμεναι περὶ ἑκάστου τούτων προτάσεις ὑπὸ τε τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ κατηγορουμένου. Τὰ ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου προταθέντα μέσα ὑπερασπίσεως, καὶ τέλος ἡτιολογημένη ἡ περὶ ἑκάστου αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ δικαστοῦ.

** Νὰ γίνῃ μνεία ἐὰν αἱ προτάσεις τείνωσιν εἰς τὸ νὰ κηρυχθῇ ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει νὰ σημειωθῶσι τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὧν ἐζητήθη ἡ ἐφαρμογή.

*** Ἐὰν ὑπάρχῃ δωμάτιον διασκέψεων θέλει σημειωθῇ, ὅτι τὸ στρατοδικεῖον ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιον τῶν διασκέψεων.

καὶ ὡς κηρύττει τὸν
 μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνέγνω τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου
 τὰ προνοεῦντα τὴν (ἢ τὰς) πράξιν τῆς (ἢ τῶν)
 ὁποίας ἐκηρύχθη ἐντοχὸς ὁ κατηγορούμενος.

Συλλεχθεῖσιν δὲ ἐκ νέου τῶν ψήφων κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς
 ἀνωτέρω τρόπον περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ποινῆς, συμφώνως καὶ
 μετ' ἄρθρα 128 καὶ 129, τὸ ἐν στρατοδικεῖον κατα-
 δικάζει τὸν καὶ ἐπανελθόντος δὲ εἰς δημοσίαν συνε-
 δριάσιν καὶ ἀνεωχθεῖσιν τῶν θυρῶν τοῦ ἀκροατηρίου ὁ πρό-
 δρος ἀνέγνω δημοσίᾳ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν.

Παραγγέλλει τὸν Β. ἐπίτροπον νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ γραμ-
 ματέως τοῦ στρατοδικείου παραχρῆμα τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἀνάγνωσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως εἰς τὸν πα-
 ρούσης καὶ τῆς φυλακῆς ἐν ὅπλοις καὶ ἀναγγεῖλῃ εἰς αὐτὸν
 ὅτι ὁ νόμος τῷ χρηγεῖ εἴκοσι τεσσάρων ὥρων προθεσμίαν, ἵνα
 ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης δι' ἐκθέσεως
 γινομένης ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ στρατοδικείου ἢ τοῦ
 δεσμοφύλακος τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ κρατεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον
 136 τοῦ στρατ. κώδικος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἄνευ διακοπῆς ἐν δημοσίᾳ συνε-
 δριάσει ἐν Ἀθήναις τὴν καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν
 δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Ὑπογρ. Κ.Κ.

Σήμερον τὴν ὥραν . . . π. μ. ἡ παρούσα
 ἀπόφασις ἀνεγνώσθη παρ' ἐμοῦ τοῦ κάτωθεν ὑπογεγραμμένου
 γραμματέως τοῦ ἐν στρατοδικείου εἰς τὸν
 παρούσης καὶ τῆς φυλακῆς ἐν ὅπλοις, πρὸς τὸν ὁπεῖον ὑπεθυ-
 μισεν ὁ Β. ἐπίτροπος, ὅτι τὸ ἄρθρον 136 τοῦ στρατ. ποιν.
 κώδικος χορηγεῖ εἰς αὐτὸν εἴκοσι τεσσάρων ὥρων προθεσμίαν ἀρ-
 χομένην ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρούσης ἡμέρας, ἵνα ζητήσῃ
 τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως δι' ἐκθέσεως συντασσόμενης

ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ στρατοδικείου καὶ τοῦ δεσμοφύλακος τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ κρατεῖται.

Ὁ Β. ἐπίτροπος.

Ὁ Γραμματεὺς.

Ἐντελλόμεθα πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὰ καθ' ἑαυτοῦς, καὶ πρὸς πάντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Ἐθεωρήθη

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ὁ Γραμματεὺς.

*Ἀπόσπασμα ἀποφάσεως. **

(Ἐνιαύσιος ἀριθ. αὐξων ἀριθ. Ἡμερομηνία τοῦ ἐγκλήματος).

Στρατοδικεῖον.

Σημ. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδύθῃ ἢ κατ' ἀνακοπὴν ἐρήμην ἀποφάσεως ἢ μετὰ ἀκύρωσιν κατὰ παραπομπὴν τοῦ ἀναθεωρητικοῦ, πρέπει νὰ γίνῃ μνεία τούτου εἰς τὸ περιθώριον ὡς ἔπεται.

— Ἀπόφασις κατ' ἀντιμωλίαν κατόπιν τῆς ἐκδόσεώς της κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου μηνολογουμένης τὴν

— 2α ἢ 3η ἀπόφασις κατὰ παραπομπὴν τοῦ ἀναθεωρητικοῦ ἀκυρώσαντος τὴν ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ ἐν στρατοδικείου.

* Νὰ σημειωθῇ διὰ πλαγίων γραμμάτων ἢ καταδίκη, ἢ ἀπόλυσις ἢ ἡ ἀθώωσις καὶ τὸ ἐγκλημα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δικασθέντων.

Στρατοδικεῖον. συγκείμενον ἐκ τῶν

. Κ. Κ.*

Πρόεδροι

Μέλη

Κ. Βασιλικὸς ἐπίτροπος.

Κ. γραμματεὺς.

Ἐξέδωκεν ἀποφασιν, τῆς ὁποίας ἔπεται ἀπόσπασμα.

Γεώργιος Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ στρατοδικεῖον ἀκούσαν τὰς προτάσεις τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἐκήρυξε τὸν **

Κατὰ συνέπειαν τὸ στρατοδικεῖον. ***

Ἐπὶ τέλους νὰ γραφῶσι τὰ ἐξῆς·

Σήμερον τὴν τοῦ. ἡ παρῶσα ἀπόφασις

* Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, βαθμὸς, σῶμα τῶν μελῶν καὶ τοῦ Β. ἐπ.

*** Ὄνομα, ἐπώνυμον, βαθμὸς καὶ σῶμα, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος· ν' ἀντιγραφῇ δὲ τὸ περὶ ἐνοχῆς διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου πλήρως μὲ τὰ ἀπορριφθέντα καὶ παραδεχθέντα ζητήματα, σημειουμένου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων ἐφ' ἐκάστου αὐτῶν.

*** Ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ τὸ περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ποινῆς διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως ὅπως ἔχει, μὲ τὴν μνείαν τῶν διαφορῶν ἄρθρων τοῦ νόμου, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται· ἀπλῇ ἄλλ' ἀκριβῆς μνεία τῶν ἄρθρων τούτων ἀρκεῖ, χωρὶς ν' ἀντιγραφῇ καὶ τὸ κείμενον αὐτῶν. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος.

Τὸ ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως τελειώνει ὅταν φθάσῃ εἰς τὰς λέξεις «Παραγγέλλεται ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος νὰ ἐνεργήσῃ κτλ».

ἀνεγνώσθη παρ' ἐμοῦ τοῦ κάτωθεν ὑπογεγραμμένου γραμμα-
τέως εἰς τὸν. . . . ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος

Ὁ ὑπογραμματεὺς.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ . . . υἱοῦ τοῦ . . . καὶ τῆς . . .
κατοικοῦντες εἰς . . . τῆς ἐπαρχίας . . . γεννηθέντες τὴν
. . . εἰς . . . τοῦ δήμου τῆς ἐπαρχίας . . . διαμένοντες
πρὸ τῆς εἰς τὸν στρατὸν κατατάξεώς του . . . εἰς . . . τῆς
ἐπαρχίας . . . ἀνάστημα . . . τρίχεις καὶ ὄφρυς . . .
μέτωπον . . . ὀφθαλμοὶ . . . ρίς . . . στόμα . . . καὶ
πώγων . . . σχῆμα προσώπου . . . χρῶμα . . . ἰδιαιτέρα
σημεῖα. *

Τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο τὴν . . .

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος.

Παραβλήθη

Ὁ γραμματεὺς.

Ἀποφασίς περὶ ἐξόδων καταδικαστικῆς.

(Αὐξων ἀριθμὸς. Ἄρθρον 143 τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος)

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α'.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν . . . διαρκοῦς στρατοδικείου.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ . . . ἀπόφασιν τοῦ ἐν . . .
διαρκοῦς στρατοδικείου, οἱ ἦς τὸ δικαστήριον κατεδίκασε τὸν

* Ὅταν συνδικάζονται πολλοί, τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν πρέπει
νὰ ἔπωνται κατ' ἐξακολουθήσιν.

... ἐπὶ ... εἰς τὴν ποινὴν ... καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης, καὶ ἰδὼν τὴν τε δικογραφίαν καὶ τοὺς ἐπισυνημμένους ἐν αὐτῇ καταλόγους ἐξόδων καὶ τὸ ἄρθρον 132 τοῦ στρατ. ποιν. νόμου, ἐκκαθαρίζει τὰ ἐξόδα ταῦτα εἰς δραχμάς ... (ν' ἀντιγραφῇ λεπτομερῶς ἢ σημειώσῃς τῶν ἐξόδων) τὸ ὅλον δραχμὰς ... αἵτινες θέλουσιν εἰσπραχθῇ παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ καταδικασθέντος ... καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως συμφώνως μὲ τὴν ἄνω μνημονευθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ στρατοδικείου τούτου.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ ... υἱοῦ τοῦ ... καὶ τῆς ... γεννηθέντος τὴν ... εἰς χωρίον τῆς ἐπαρχίας ... τοῦ νομοῦ ... κατοικοῦντος πρὸ τῆς εἰς τὸν στρατὸν κατατάξεώς του εἰς τὸ χωρίον ... τῆς ἐπαρχίας ... τοῦ νομοῦ ... Ἀνάστημα ... τρίχες καὶ ὄφρυς ... μέτωπον ... ὀφθαλμοὶ ... ρίς ... στόμα ... πώγων ... σχῆμα προσώπου ... χρῶμα ... ἰδιαίτερα σημεῖα.

Ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρώα τοῦ σώματος ...

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις κατέστη τελεσιδίκος τὴν ...

Ἐθεωρήθη

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρόπος

Διὰ τὸ ἀκριβές.

Ὁ γραμματεὺς.

Τύπος πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἀθώωσης ἢ ἀπολύσεως.

(Αὐξων ἀριθ. Ἄρθρον 130 τοῦ στρατ. κώδικος).

Διαρκὲς στρατοδικεῖον.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α'

Τὸ διαρκὲς στρατοδικεῖον ... ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν.

Σήμερον τὴν ... τοῦ ... τὸ διαρκὲς στρατοδικεῖον ... ἀκούσαν τὰς προτάσεις καὶ τὰ συμπράγματα τοῦ Βασιλ. ἐπιτρόπου ἐκήρυξε τὸν ...

Ἐπομένως τὸ αὐτὸ στρατοδικεῖον ἐφαρμόζει τὸ ἄρθρον 180 τοῦ στρατ. κώδικος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ . . . υἱοῦ τοῦ . . . καὶ τῆς . . . γεννηθέντος εἰς . . . τῆς ἐπαρχίας . . . κατοικοῦντος, πρὸ τῆς εἰς τὸν στρατὸν κατατάξεώς του εἰς . . . τῆς ἐπαρχίας . . . ἡλικίας ἐτῶν . . . ἀνάστημα . . . τοίχας . . . ὄφρυς . . . μέτωπον . . . ὀφθαλμοὶ . . . ρίς . . . στόμα . . . πώγων . . . πρόσωπον . . . ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μητρώα τοῦ σώματος ὡς . . .

Ἐθεωρήθη. Διὰ τὸ ἀκριβές κτλ.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος.

Ὁ Γραμματεὺς.

Ἐντελλόμεθα πρὸς πάντα μέν-κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελλεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὰ καθ' ἑαυτούς, καὶ πρὸς πάντας τοὺς δικητάς καὶ ἄλλους ἄξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοήθειας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Ἐθεωρήθη.

Διὰ τὸ ἀκριβές.

Ὁ πρόεδρος.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος.

Ὁ γραμματεὺς.

Κατάστασις τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων
κατὰ τὸν μῆνα . . . τοῦ ἔτους 18 . . .

Διαρκὲς στρατοδικεῖον.

Σημ. Ἡ παρούσα κατάστασις θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ μῆνα ἄνευ ἀναφορᾶς καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐκδοθῇ οὐδεμία ἀπόφασις. Θέλουσι περιλαμβανέσθαι δὲ ἀπασαι αἱ περαιωθεῖσαι δι' ἀποφάσεως ὑποθέσεις, εἴτε ἡχυρώθη ἢ ἀπόφασις εἴτε μή.

Ἡ κατάστασις θέλει ὑποβάλλεσθαι ἀφοῦ αἱ ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις κατασταθῶσι τελεσιδίκαι, ἢ ἀκυρωθῶσιν ἐκτὸς τῶν ἐρήμην καὶ κατὰ φυγδικῶν ἀποφάσεων, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται μνεῖα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 στήλην. Θέλου ἐπι-

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

(Οἱ ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσι τὰς σελίδας).

N. Φ4B' 19 Μαΐου 1860 περὶ στρατιωτικῆς Ποιν. Νομοθεσίας.	7
BIBΛΙΟΝ Α'. Ὁργανισμὸς τῶν στρατ. δικαστηρίων.....	7
ΤΜΗΜΑ Α'. Στρατιωτικὰ διαρκῆ δικαστήρια κατὰ τοπικὰς περιφερείας.....	9
» Β'. Στρατιωτικὰ δικαστήρια ἐν περιπτώσει ἐκστρατείας, ἀποκλεισμοῦ καὶ πολιορκίας.....	17
» Γ'. Στρατιωτικὰ ἀστυνομικὰ δικαστήρια.....	20
BIBΛΙΟΝ Β'. ΤΜΗΜΑ Α'. ΚΕΦ. Α'. Ἀρμοδιότης τῶν στρα- τιωτικῶν δικαστηρίων.....	21
ΚΕΦ. Β'. Ἀρμοδιότης τῶν ἐν περιπτώσει ἐκστρατείας στρατοδι- κειῶν καὶ τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ἐν καιρῷ πολέμου	26
» Γ'. Ἀρμοδιότης στρατοδικείων ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ ἢ πολιορκίας φρουρίου.....	28
ΤΜΗΜΑ Β'. Ἀρμοδιότης ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.....	29
» Γ'. » ἀστυνομ. στρατιωτ. δικαστηρίων....	34
» Δ'. » ἐν' περιπτώσει συναιτιότητος καὶ συν- εργείας.....	35
» Ε'. Αἵτησις ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρ. Πάγου....	51
BIBΛΙΟΝ Γ'. Διαδικασία ἐνώπιον τῶν στρατιωτ. δικαστηρίων.	60
ΤΜΗΜΑ Α'. » » τῶν στρατοδικείων.....	60
ΚΕΦΑΛ. Α'. » » τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ἐν καιρῷ εἰρήνης.....	60

ΚΕΦ. Β'. Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐν ἐκστρατεία ἢ ἀποκλεισμῷ ἢ πολιορκίᾳ στρατοδικείοις.....	87
ΤΜΗΜΑ Β' Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου	88
» Γ' » » τῶν ἀστυνομ. στρατιωτ. δικαστηρίων.....	92
» Δ'. Διαδικασία κατ' ἐρήμην καὶ κατὰ φυγοδικίων καὶ ἀπόντων.....	92
» Ε'. Γενικοὶ ὅρισμοί.....	95
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ'. ΤΜΗΜΑ Α'. Κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ ποινάι.....	96
ΤΜΗΜΑ Β'. Στρατιωτικὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα..	102
ΚΕΦ. Α'. Προδοσία, κατασκοπία καὶ ἀποπλάνησις στρατιωτικῶν	102
» Β'. Κακουργήματα καὶ πλημμελήματα κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος.....	104
» Γ'. Στάσις, ἀνυποταξία καὶ ἀντίττασις.....	106
» Δ'. Κατάχρησις τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας.....	109
» Ε'. Φυγοστρατεία, λειποταξία καὶ αὐτομολία.....	110
» Ζ'. Πώλησις, κατανάλωσις, ἐνεχυρίασις καὶ ἀπόκρυψις πραγμάτων στρατιωτικῶν.....	115
» Ζ'. Κλοπή, ὑπεξαίρεσις καὶ ληστεία.....	117
» Η'. Διαρπαγή, φθορά ξένης ιδιοκτησίας καὶ καταστροφή οἰκοδομῶν.....	118
» Θ'. Πλαστογραφία κατὰ τὴν στρατιωτικὴν διαχείρισιν...	119
» Ι'. Δωροδοκία, καταπίεσις, ἀπιστία καὶ νόθευσις κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.....	121
» ΙΑ'. Ἀντιποιήσις στολῆς, ἐνδυμασίας, παρασήμων.....	123
» ΙΒ'. Νύμφευσις ἄνευ ἀδείας.....	123
ΤΜΗΜΑ Γ'. Γενικαὶ διατάξεις.....	123

Σύστασις καὶ κανονισμὸς τῶν στρατιωτ. δικαστηρίων.

Β.Δ. 19 Μαρτίου 1888 περὶ περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας τῶν στρατοδικείων.....	131
Β.Δ. 13 Ὀκτ. 1888 περὶ τῆς παιν. δικαιοδοσίας τοῦ διευθ. τῆς ἐπιτελ. ὑπηρεσίας.....	132

B. Δ. 8 Νοεμ. 1888	περὶ ποιν. δικαιοδοσίας προέδρων ἐπιτροπῶν κτλ.....	133
B. Δ. 26 Δεκεμ. 1892	περὶ ὑποδιαρέσεως ἀρμοδιότητος στρατοδικείων	134
B. Δ. 30 Ἀπρίλ. 1898	περὶ καθορισμοῦ προσόντων τῶν εἰς τὰς μονίμους θέσεις τοῦ Ε' Στρατοδικείου διοριζομένων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.....	135
B. Δ. 22 Ἰαν. 1900	περὶ καταργήσεως Ε' Στρατοδικείου.....	136
B. Δ. 5 Ἰαν. 1900	περὶ κοινοποιήσεως Διατάγματος περὶ καθορισμοῦ δικαιοδοσίας Στρατοδικείων.....	137
B. Δ. 17 Μαρτ. 1886	περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῶν στρατιωτ. δικαστηρίων.....	139
B. Δ. 28 Αὐγ. 1882	περὶ πειθαρχ. δικαιοδοσίας τῶν προϊσταμένων στρατιωτ. ὑπηρεσιῶν.....	153

Ἐκτελέσεις ποινῶν. Πειθαρχικοὶ λόχοι. Στρατιωτικαὶ ποινικαὶ φυλακαί.

B. Δ. 20 Ἰαν. 1881	περὶ συστάσεως δύο πειθαρχικῶν λόχων...	165
B. Δ. 21 Νοεμ. 1884	περὶ διοικήσεως τῶν φυλακῶν τῶν στρατ. καταδικῶν.....	174
B. Δ. 16 Ὀκτ. 1836	περὶ προειδοποιήσεως εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀρχὰς τῶν καταγινωσκομένων ποινῶν παρὰ τοῦ κακουργοδικείου εἰς στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς.....	197
B. Δ. 16 Ὀκτ. 1836	περὶ τῆς ἐπὶ κακουργήματι καταδίκης κληρωτῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.....	197
B. Δ. 17 Αὐγ. 1870	περὶ κανονισμοῦ τῆς στρατιωτ. ἐκτελέσεως τῆς διὰ τουφεκισμοῦ θανατικῆς ποινῆς.....	199
B. Δ. 28 Ἰουλίου 1892	περὶ ποιν. ἀρμοδιότητος τῶν ἀνωτέρων ἐποπτῶν.....	201
B. Δ. 4 Φεβρ. 1893	περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τοῦ φρουράρχου	201

Κανονισμὸς ὑπηρεσίας στρατευμάτων ἐν πόλεσιν.

B. Δ. 30 Μαρτίου 1899	περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων.....	205

Ἀδικήματα ἐκ στρατολογικῶν παραβάσεων.

N. ΑΦΚΗ' 28 Μαΐου 1887 περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.....	241

Ναυτικὴ Ποινικὴ Νομοθεσία.

Σημείωμα	253
B.Δ. 6 Νοεμ. 1846 περὶ μεταφράσεως τῶν γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων.....	253
N. 22 Αὐγούστου 1890	255

Ναυτικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναί.

N. ΒΧΝΒ' 24 Ἰουλ. 1899 περὶ ναυτ. πειθαρχ. ποινῶν.....	273
B.Δ. 30 Νοεμ. 1899 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΒΧΝΒ' περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.....	274

ΠΙΝΑΞ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ

1836

- B.Δ. 16 Ὀκτ. περὶ προειδοποιήσεως εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀρχὰς τῶν
καταγινωσκομένων ποινῶν παρὰ τοῦ κακουργ. εἰς στρα-
τιωτικούς καὶ ναυτικούς..... 197
- B.Δ. 16 Ὀκτ. περὶ τῆς ἐπὶ κακουργ. καταδίκης κληρωτῶν,
στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν..... 197

1846

- B.Δ. 6 Νοεμ. περὶ μεταφράσεως τῶν γαλλ. ναυτ. νόμων..... 253

1866

- N. Φ.Β' 19 Μαΐου περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.... 7

1870

- B.Δ. 17 Αὐγ. περὶ κανονισμοῦ τῆς στρατ. ἐκτελέσεως τῆς διὰ
τουφ. θανάτ. ποινῆς..... 199

1881

- B.Δ. 20 Ἰαν. περὶ συστάσεως δύο πειθαρχικῶν λόγων..... 165

1882

- B.Δ. 28 Αὐγ. περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τῶν προϊσταμένων
στρατ. ὑπηρεσιῶν..... 153

1884

- Β.Δ. 21 Νοεμ. περί διοικ. τῶν φυλακῶν τῶν στρατ. καταδίκων. 174

1886

- Β.Δ. 17 Μαρτ. περί προσωρ. κανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων..... 139

1887

- Ν. ΑΦΚΗ' 28 Μαΐου περί στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ 241

1888

- Β.Δ. 19 Μαρτ. περί περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας τῶν στρατοδικείων..... 131
 Β.Δ. 13 Ὀκτ. περί τῆς ποιν. δικαιοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας... 132
 Β.Δ. 8 Νοεμ. περί τῆς ποιν. δικαιοδ. προέδρων ἐπιτροπῶν κτλ.. 133

1890

- Νόμος 22 Αὐγούστου..... 255

1892

- Β.Δ. 26 Δεκεμ. περί ὑποδικιρέσεως ἀρμοδιότητος στρατοδικείων 134
 Β.Δ. 28 Ἰουλ. περί ποιν. ἀρμοδιότητος τῶν ἀνωτέρων ἐποπτῶν.. 201

1893

- Β.Δ. 4 Φεβρ. περί πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τοῦ φρουράρχου... 201

1898

- Β.Δ. 30 Ἀπριλ. περί καθορισμοῦ προσόντων τῶν εἰς τὰς μονίμους θέσεις τοῦ Ε' Στρατοδικείου διοριζομένων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν 135

1899

Β.Δ. 30 Μαρτ. περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων	205
Ν. ΒΧΝΒ' 24 'Ιουλ. περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν	273
Β.Δ. 30 Νοεμ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄνω νόμου	274

1900

Β.Δ. 22 'Ιαν. περὶ καταργήσεως Ε' Στρατοδικείου	136
Β.Δ. 5 'Ιαν. περὶ κοινοποιήσεως διατάγματος περὶ καθορισμοῦ δι- καιοδοσίας Στρατοδικείων	137

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

(Οἱ ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσι τὰς σελίδας).

Α.

- Ἀἵτησις ἀναιρέσεως ἐνώπιον Ἀρείου Πάγου 51.
Ἀντιποίνις στολῆς κτλ. 123.
Ἀντίδοσις 106.
Ἀνυποταξία 106.
Ἀπίθια κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαχειρίσιν 121.
Ἀπόκριψις στρατιωτικῶν πραγμάτων 115.
Ἀρμοδιότης στρατ. δικαστ. 21, 26, 28, ἀναθεωρητικοῦ 29, ἀστυνομ. δικαστ. 34, ἐπὶ συνεργείας καὶ συναιτιότητος 35, ἀνωτέρων ἐποπτῶν 201.
Ἀστυνομικὰ δικαστήρια 20.
Αὐτομολία 110.

Δ.

- Διαδικασία στρατοδικείων 60, 87, ἀναθεωρητικοῦ 29, ἀστυνομικῶν δικαστηρίων 92.
Διαρπαγή 118.

Δικαιοδοσία ποινικὴ τοῦ διευθ. ἐπιτελ. ὑπηρεσίας 132, προέδρων ἐπιτροπῶν 133, πειθαρχικὴ προϊσταμένων στρατιωτ. ὑπηρεσιῶν 153, φρουράρχου 201.

Δωροδοκία κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν 121.

Ε.

Ἐνεχυρίασις στρατιωτικῶν πραγμάτων 115.

Κ.

Κακουργήματα 96, 102, 104, 197.

Κανονισμὸς στρατιωτ. δικαστ. 131 ἐπ., προσωρινός 139, ὑπηρεσίας στρατευμάτων ἐν πόλεσιν 205.

Κατανάλωσις στρατ. πραγμάτων 115.

Καταδροφὴ οἰκοδομῶν 118.

Κατάχρησις στρατιωτ. ἐξουσίας 109.

Κλοπὴ 117.

Λ.

Λειποταξία 110.

Ληστεία 117.

Ν.

Ναυτικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ 273, 274.

Ναυτικὴ ποιν. νομοθεσία 253 ἐπ., ἐκ τῆς γαλλ. μεταφράσεως 253.

Νόθενσις κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν 121.

Νύμφησις ἄνευ ἀδείας 123.

Ο.

Ὅργανισμὸς στρατιωτ. δικαστηρίων 7.

Π.

Πειθαρχικοὶ λόγοι 165.

Περιφέρεια στρατιωτικῶν δικαστηρίων 131.

Πλαστογραφία κατὰ τὴν στρατιωτικὴν διαχείρισιν 119.

Πλημμελήματα 96, 102, 104.

Ποιναὶ 96, ἐκτέλεσις αὐτῶν 165 ἐπ., ναυτικαὶ πειθαρχικαὶ 273, 274.

Προδόντα τῶν εἰς τὸ Ε' Στρατοδικεῖον διοριζομένων ἀποστρ. ἀξιωμα-
τικῶν 135.

Πώλησις στρατ. πραγμάτων 115.

Σ.

Στάσις 106.

Στρατιωτικά δικαστήρια· σύστασις αὐτῶν 131 ἐπ., ἐπὶ ἀποκλει-
σμοῦ 17, διαρκῇ 9, ἐπὶ ἐκστρατείας 17, ὀργανισμὸς αὐτῶν 7,
ἐπὶ πολιορκίας 17, περιφέρεια αὐτῶν 131, κανονισμὸς αὐτῶν
131, 139, 205.

Στρατιωτικῶν ποινικῶν φυλακῶν διοίκησις 174.

Στρατολογία τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ 241.

Τ.

Τουφεκιδμὸς 199.

Υ.

Ὑπεξαίρεσις 117.

Φ.

Φθορὰ ξένης ἰδιοκτησίας 118.

Φυγοστρατεία 110.

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

[illegible]

300

ΕΛ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

ἀριθ. χρ. 61

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ